

ക്രിസ്തവമന്ദിരം



ക്രാതുവന്ത്യാർ



ആർ. നാരായണപുണികർ B. A. L. T.



സംസാധകൾ
പി. ഗോവിന്ദപുരി
വിദ്യാവിലാസിനി ബുക്ക്സിഫ്പാ
ചാല, തിരുവനന്തപുരം.

[വില 2 രൂപം]

കാച്ചി 500

1956

കാച്ചിവേറിട്ട് പ്രസാധകൻ

പ്രസാധകൻറെ മിലയില്ലാത്ത പ്രതി വ്യാജനിർക്കുന്നു.

ക്രിസ്തവാദിക്കാരിയാർ



கேரளீயம்மாஜினத்துடைய கவி ஏழை நீண்ட ஸ்வாமி அவ்விக்கன கண்ணப்பூர்வாக ஜிவ சரித்துறையிலேக்க கடக்கவோர் அதற்குமாயி நாக்கு^१ ஸஜ்வமாடித்தீர்க்கனது^२ ராமபாளிவால்வால்கள். ஹஸ் வாலத்திலைர் சரிது^३ வழிரெ ஸஸ்வம்மாஸ்^४. இந்தக்கட்டாக்குத்தாவாய நாவிடார் ஸிதாராஜவாடி ஸஂஸ்தத்திக்குத்தெ நிம்மாதாவாய ராம பாளிவால்கிற்கிள்^५ ஓ'நாக்கா அலெக்கிள்கா ஏனாதை^६ அழித்திள்^७, ஸமருமாய எ ஸமாயாக் கிழ்க்கேறிக்கொள் அதற்காயி தெவைட்டு^८ உத்திர் ஏஸ்^९. பரமேஹபரது^{१०} ரவர் க்ருஷ்ணஸ்^{११} மஹா-த் ருஸிலபீதுதமாய ‘கண்ணப்பூர்’ ஏன் புதூக்குத்திலைர் முவசுரயித் தங்குத்தாவாய ஸாலத்துப்பூவாரியர் அவர்க்கர பரதை^{१२}க்கொனது கண் பூர் ஏக்கிக் கெப்போடு^{१३} விழூயு^{१४} தொனிகிழ்ப்பு. ஏனால் ஹஸ் அழிக்காயி ஸஜ்ஜனஸமக்ஷம் அவர்தா பூர்த்திக்கு^{१५} தொநாளென்னாதை^{१६} வேள் கெதிரைக்கர உள்ளு^{१७}. மஹா-மாஸீ^{१८} கோட்டுப்பூர் வந்து நகன் ஸாமித்ருபரிசு ததித் ஸாமித்ருபரிது^{१९} ரள்ளாலாயவு^{२०} புத்திப்பிக்கெப்புக்கி கூன். ரள்ளாலிவாஸத்து யோகம் நகன் கொள்ளிரிக்கை, கார்வ கொத்திகாயி தொகம் மஹகவி^{२१}க்கெட்டுர் காராயனமேகோகம் குடி வெறுகிறீ ஹரணி ஸஂஸாரிப்புகொள்ளிரிக்கொன்றி கிழ்ப்பு^{२२} உத்திர் பரமேஹபரது^{२३} ரவர்க்கர அவிசெ வள்^{२४}

സാഹിത്യചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി എന്നോടു് അതവരു പ്രേരിക്കും, തൊൻ കമ്പനിയുടെ പക്ഷഞ്ച നിന്നും വാങ്ങി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഒന്നു ഒരു അംഗീകാരത്തിനുകൂടം അദ്ദേഹം ഒരു അഭിനന്ദനപത്രം രേഖചുതന്നതിനാനു അച്ഛടിപ്പിച്ചു് പണ്ഡിക്കത്തിന്റെ ബാക്കി പ്രതികളിൽ ടട്ടിച്ചു ചേത്തിട്ടുമണ്ണു്. ഈ സംഭവങ്ങൾക്കു ശേഷമാണു് വാഴ്ചംകുറിപ്പിന്റെ രാമപാണിവാദലേവന്നും മഹാകവിയുടെ മറപടിയും പ്രസിദ്ധീ കൃതങ്ങളായതു്. ഈതിനൊക്കെ അപ്രതിഫേയ്യങ്ങളാണ് തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ കഴിവുള്ളതുണ്ടാണു്.

രജാംഭാഗത്തിന്റെ ഒരു മുഖ്യാംഗു് നൃ-വരദയുള്ള വശക്കളിൽ ഈ പ്രധാനത്തെ തൊൻ സംജനസമക്ഷം അതവിൻഭവിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതു് വായിച്ചിരന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞുമെന്തും നില്പിക്കുന്നതില്ലെന്നു. എപ്പറക്കാജണനാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കത്തിൽ “Allow me to convey to you my most cordial congratulations on the first and second volumes of your Monumental History of Malayalam Literature which I have just read through” എന്നു് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ. ഏതായിരുന്നാലും പാമേരപരയുംവർക്കളുടെ ലേവനും മഹം-ലെ സാഹിസ്രപാഠത്തിനും ശേഷവും, സാഹിത്യചരിത്രത്തിലെ പ്രസൂത ഭാഗം മഹം-ഈവ സാന്നത്തിലും അച്ഛടിക്കപ്പെട്ടവും അയയ്തിനാൽ, അല്ലെങ്കിലും അതിനേന്നും സംഖ്യയിച്ചു് തക്കത്തിനവകാശമില്ലെന്നു. ഈനിതെളിവിന്റെ സമർത്ഥയാണു് വിവക്ഷിതമെങ്കിൽ തൊൻ ഹാജരാക്കിയിട്ടുള്ളതിൽ കുട്ടതലായി യാതൊരു തെളിവും അദ്ദേഹം ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ലെന്നും.

തൊൻ ഹാജരാക്കിയിരുന്ന തെളിവുകളിൽ ചീലതു് എൻ്റെ സപദശരിയും സതീയ്യും അയയ കല്പപ്പെട്ടി

ഡോപാലക്കരപ്പവർക്കളം, ഒന്നു രണ്ടുണ്ടാണ്. യായു കോങ്ങോട് തുള്ളിൾ നായരവർക്കളം അയച്ചതന്നതാണ്. ബാക്കി മാത്രമേ തൊൻ കണ്ണപിടിച്ചുതായിട്ടുള്ളൂ. പക്ഷെ ഇത്തരം കണ്ണപിടിത്തങ്ങളെപ്പറ്റി അഭിമാനിക്കാൻ എന്തി രിക്കനു! അങ്ങനെന്നാക്കിൽ അതിലുംങ്ങളായിരുന്ന പ്രതിനിധിക്കാണെങ്തും, മറ്റൊ കണ്ണപിടിച്ചു മനസ്സുലോക ത്തിലെല്ലറ പുരോഗതി സുകരമാക്കിത്തീര്ത്തിട്ടുള്ള സർ എന്നു കുന്നുട്ടിൾ, എവിസൻ തുടങ്ങിയവർ അഭിമാനംകൊണ്ട് വിന്റു വിന്റു പൊടിത്തകൾ പോകണമായിരുന്നോള്ളു.

എതായിരുന്നാലും മീ. പരമേഷപരയ്ക്കുടെയും എരുപ്പും സമാധാനങ്ങൾക്ക് സമഗ്രത വന്നിട്ടില്ലെന്നുള്ളതുടർന്ന് അടക്കത കാല തന്റെ വാദങ്കാലാധലങ്ങൾതന്നെ ഒരു തെളിവാക്കനു. അവയും സമഗ്രതയുണ്ടായിരുന്നുക്കിൽ ധാര്യൻ ഡോപ വമ്മെയെപ്പോലുള്ള ഒരു മാനുൾ എതിർവാദം പുറപ്പെട്ടുവിക്കുമായിരുന്നില്ലോ. കമ്മ്യൂണിറ്റിയാണ് സാക്ഷാത് പേരും തുള്ളിൾ എന്നായിരുന്നവുനു വിശദമിക്കുന്നവർ ഇപ്പോഴും കിടവല്ല.

ഇന്നു നമ്മുടെ പ്രസ്തുത വാദത്തിലേക്കു കടക്കാം. കുലക്കാരുടു കമ്മ്യൂണിറ്റിയാർ തുള്ളുന്നമാവായിരുന്നുനും വിദ്യാവിജ്ഞാനിനി പത്രാധിപരായിരുന്ന സി.പി. അച്ചുതമേനോന്നവർക്കളം, പിന്നിട്ട് സി.ഡി. ഡേവിഡ് മുഖ്യാവിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു ഉണ്ടത്തിനിടക്കൊടുത്തതും,

‘കൊല്ലും തന്ത്രിക്കായിരന്നുണ്ടിയപത്രം ചെയ്യുന്നതും മെഡി പത്രം’

എന്ന് ചെന്നുണ്ടുന്ന കാലം മിച്ച നമ്മുപറയേണ്ട ഓസ്റ്റ് റേ യന്നുഡാക്കും

കൂടുതലും പക്ഷെ ചെറുതമ്പീ ചെത്തയും ശഭ്ദം മാത്രമുണ്ടായിരുന്നു. തുള്ളുന്നമാവിയും വിഹിതമരിന്നുമണ്ണും വീരദാന്തം

എന്ന ദ്രോകമാകനു. സാഹിത്യനിത്രപക്കമാരിൽ അനുഗ്രഹം നാമത്തിനു സി.പി. അച്ചുതചന്ദ്രനും അമൃതകുമാരം ഇല്ല.

ചരമ്മേറുകത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടത്തീ ചിലതെല്ലാം ഉണ്ടാണ്. അതു ഉണ്ടാ തെററിപ്പോയെന്നു വന്നാലും അദ്ദേഹത്തിനെ കരംപെട്ടതെന്നും അവഗൃഹിപ്പിക്കുന്നതിൽ മരഞ്ഞുകിടക്കുന്ന തത്പര്യങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കാനായി സ്പസ്പ ജീവിതങ്ങൾ സമ്പ്രിച്ഛിരിക്കുന്ന ശ്വേഷകന്മാർക്ക് ഇത്തന്നു തിരി രേഖകളെല്ലാം ഒരവിധത്തിലബല്പുകൾ മരംരാജ വിധത്തിൽ പ്രയോജക്കിഭവിക്കുന്നുണ്ട്. അതു നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘കണ്ടുപിടിത്ത’വും അഭിനന്ദനിയംതന്നെയാണ്.

അസൃത ദ്രോകത്തിൽ നിന്നുതന്നു ക്കമ്പന്നവിയാർ തുള്ളുന്നാശവായിരുന്നില്ലെന്നു് ഉണ്ടായിപ്പാർക്കഴിയു്. ഒരു കവി എന്ന നിലയിൽ മലയാളികളുടെ കണ്ണിച്ചണ്ണിയായിരുന്നു ക്കമ്പന്നർ. ഭാഗിക്കേണ്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതപത്രത്തിൽ പുറത്തിന്റെ ഒക്കെരവും മിശ്ചാതെ ‘വിഹിതയരിനമസ്യാദകിക്ക’ എന്ന മാത്രം അദ്ദേഹത്തിനെ വിശ്രേഷിപ്പിക്കമായിരുന്നോ? ന്നംനു-ൽ ഒരു തുള്ളുന്നവ്യാർ മരിച്ചുവെന്നും, അദ്ദേഹാകലക്കരത്തു കുടംബത്തിൽപ്പെട്ട അളളായിരുന്നെന്നും മാത്രമേ ഈ ദ്രോകത്തിൽനിന്നും സിലബിക്കുന്നുള്ളത്. എന്നാൽ ക്കമ്പന്ന യമാത്മാസാഹിത്യജീവിതം അരാഡിച്ചതും അവസാനിപ്പിച്ചതും അവിടെ വച്ചല്ലായിരുന്നു എന്നാണെല്ലാ ഏതുംഹൃദാം. അവലപ്പും വച്ചു് അദ്ദേഹത്തിനെ ഒരു പേപ്പട്ടി കടക്കുവെന്നും, മാത്രമല്ല താമസിച്ചു് പികിൽസ നടത്തിവരവേ അവലപ്പും തിരുമ്പാടിന്റെ മാസമടിയന്തിരത്തിനായി നെട്ടുടക്കിയിരുന്നും. അവിടെ വന്നു് പുളിപ്പേരി കുട്ടി മിശ്ചാന്നണ്ണേജും കഴിക്കുയാൽ പേയിളക്കി മരിച്ചുവെന്നും ഉള്ള ഏതുമഹ്യത്തെ അവിശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കാൻ ചാഠതായ കാരണവും കാണണ്ണില്ല. അതിനുംപുറമേ ന്നംനു-ൽ കാത്തികത്തിരുന്നാൽ തന്നുരാഞ്ഞ തെക്കേടത്തു ഭേദത്തിരിയും മറ്റൊരു കുട്ടിയിരുന്നു തിട്ടപ്പെട്ടത്തിയ അവലപ്പും പാല്പായസക്കുക്കിൽ നബ്ബിയാ തുട്ടു പോരുകുന്നാത്തത്തുകൊണ്ടു് ദിനത്തിനു മുൻപുതന്നു അ

ദ്രോഹം മരിച്ചുകാണ്ടാമെന്നുള്ള പി. കെ. നാരായണപിള്ള അവർക്കുള്ളടട വാദം യുഥതിയു സത്യമായിരിക്കുന്ന

ഇക്കാലത്തു “രാമപാണിവാദൻ എന്നാരാം അക്കണ്ഠം ബൈത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചെവുകപ്പേറിരാജാവി നേയും, പിന്നീട് മാത്താസ്വന്മാവമ്മ, കാത്തികതിരാജാരാം രാമ വമ്മ എന്നീ വേഗാട്ടുമഹാരാജാക്കന്മാരേയും അത്രയിച്ചു ജീവിച്ചിരുന്ന എന്നും അദ്ദേഹം ഉദയകവീശപ്രസാദിരുന്നും ഉള്ളതിലും നേരുഭികൾ ഉണ്ട്. അതു തെളിച്ചുകളിൽ ചില തിനെ ഞാൻ സംശയിച്ചുവരിതും രാജാംഭാഗത്തിൽ ഉല്ലരിച്ചി കൂടുണ്ടെന്നും.

രാഘവീം എന്ന അപുകാരിതമായ ദ്രോഹം ‘അംഗി നാരായണഭ്രംപാദന്തപാഭാ പ്രസാദോദയാർ’ രഹിക്കു ചെട്ടുതാണെന്നും ദ്രോഹകത്താവു തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു കൊണ്ടും, അതു ഒപ്പക്കേ ‘രാഘവകവറിനിമിതമാണെന്നും’ പി. കെ. നാരായണപിള്ള അവർക്കുള്ളം, ക്ഷേമൻറു മാത്രം നായിരുന്ന രാഘവൻനുപ്പരാതട തൃതിയാണെന്നും ബാലക്കുണ്ണി വാരിയരവർക്കുള്ളം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇംഗ്ലീഷ് വീഡ്യുവിലാസനാമ തൃതവാൻ കാവ്യം തമാ പ്രാതിനിധിയാണും കാവ്യം കംസവധാരിയാണും ഗ്രന്ഥത്തം തന്മാമാവീയം തമാ പദ്ധതിപ്രസ്താവനിക്കലുമപരം വീമിപ്രയം നാടകം സീതാരാമവാദവ ച പ്രാണിത്വാനംജ്ഞം ഗ്രം.

പ്രാതിനിധിയാണും തന്മാമാവീയം കാവ്യം പ്രാതിനിധിയാണും തമാ പദ്ധതിപ്രസ്താവനാണും സീതാരാമവാദവ ച പ്രാണിത്വാനംജ്ഞം ഗ്രം.

വാരിയരവർക്കംതന്നെ ഉല്ലരിച്ചിട്ടുള്ളതു, ബാലഭാരതം താഴീഭാലുന്നമതിനേരു അവസാനത്തിൽ വേരൊരു രാമപാണിവാദൻ എഴുതി വച്ചിരുന്നതും അതു ഇം പദ്ധതിപ്പെട്ടിരുന്നതും നിന്ന്” രാഘവീം നാരായണഭ്രംപാദന്തപാഭാ ശിശ്രാജായിരുന്ന രാമൻനുപ്പരാതട തൃതിയാണെന്നും തെളിയുന്നുണ്ടെന്നും. അസൂതരം ദേഹം ഏഴുവിശ ദിവസം അരിയുന്നതിലും മാർദ്ദംജീവം. അന്നത്തെത്ത കലിഭിന്നം ‘സുകവിസംസർ സേവ്യ’ അതായതും ചുക്കപ്പും നീറം അതുയിരുന്ന എന്നും.

‘കൂട്ടു സോദ ദോഹിണിഇസമൈതേ തച്ചാകകാഞ്ചനപ്പെട്ടി
ശാമോ നഷ്ട സമഗ്രകല്ലുമുകൾ ഇം സഭാവിവന്നുന്നുയോ
ആദ്യത്വത്വം പുനരീതിയും സുകവിസംസംഗമവും എവം കഥയു
ക്ഷിപ്പം ആതിക്രം ചതുട്ടും ഒരുംഗാമേ രമാവല്ലാഡേ.’

ഈ പദ്ധതിയിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കാം. അതിനും പുരം, അതേ
താളിയോലഗ്രന്ഥത്തിൽ തന്നെ,

‘കൊള്ളും തൊഴ്ത്തായിരത്തിൽപ്പരമതില്ലടങ്കനുണ്ടും ചെന്ന കാലം
ചോരാറ്റും തുജ്ജപരശ്ച പുനരചി ച പതിനോലിലച്ചുജ്ജു മുയേ-
യിക്കാവും സങ്കച്ചിനാം പ്രിയതരക്ഷാത്മിതീത്തു രാമൻ മുഖംവാം’.

എന്ന വൃ ആരാധി പരിഞ്ഞിച്ചുണ്ട്. സീതാരാജവിധിയം
മാത്രാജ്യവമ്മം മഹാജാവിന്റെ കാലത്തും ഇക്കവി തന്നെ
രഹിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നുള്ളൂ സംഗതിയിൽ സംശയത്തിനും
അവകാശേണ്ടില്ല.

ശ്രീനാരാധിശ്വരപാദക്രണാവിക്രിക്ഷഗണാ-
ദിപ്പാം പുജ്ജിദിപ്പേത്തി യസ്യ കവിതാകല്പന്മീഖാക്ഷരഃ
രാമോ നാമ സ പാണിവാദക്വജസ്സു സ്യ അജ്ഞം മലം
സീതാരാജവന്നും രസമയം സശ്രാത്മമല്ലാത്തത്.

എന്നും,

അധിസ്യാനപ്പുരം ഇയതി ഇന്തീപാലനപരം
പരം ജ്യോതിര്ജ്ഞിരസ്തീയവല്ലരജുക്കാമിരയനം
യദിനസ്ത്രാന്തസ്ത്രാവിഭ്രംപതീനാനാ തു പരം
സുരാണാമപ്പു ഒരു ദിവസതി മാത്രാജ്യവത്തിഃ.

എന്നും അതിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽത്തന്നെ കാണ്ണാശാഖാപ്പോ.
അംബരനദീശ്വരാ തത്തിൽ,

ആത്മം സദേശപചി നിവിശേഷം ശ്രൂരാജാഹിതകാഞ്ചനീകം
ആദവതാമംവരവാഹിനീം ശ്രീദേവനാരാധാനുഡാമഃ.

എന്ന് അഭ്യവല്പ്പും രാജാവിജ്ഞയും,

ശ്രീനാരാധിശ്വരപാദക്രണാവിക്രിക്ഷഗണാവാരാനിയേഃ-
ജ്ഞാദാദാത്വവിഭിന്നംശ്രാംഭമ്മധരിപ്പുജ്ഞാത്രാക്ഷശംരമെംശതിവക്ഷ
രാമേണ ഗ്രമിതാമിമാമവിരതം യഃ ഉദ്രാക്ഷാരാശം
കംണ്ണ ലോലയതി പ്രയാസ്യതിന്തീ മന്ത്രസ്യവിജ്ഞാപദം.

എന്ന മുത്തവായ നാരാധിശ്വരത്തിരിയേജ്ഞാ കവി സ്വരിച്ചി
ട്ടണ്ട്. ഗ്രീതരാമം എന്ന പ്രബന്ധം കോഴിക്കോട്ടരാജാ
ഥിന്റെ തുജ്ജിതിയേജ്ഞാ ശ്രീതഗോധിജേതയും അറണ്ടി

ରିତ୍ୟୁ^o ହୁଏ ରାଜପାଣିଯାଙ୍କ ଆମାବଲପ୍ରତିଶାଖାବିନେର
ଅନୁଷ୍ଠାନିକୁ ତଥା ରହିଥିବିଛି ତାମାନାଙ୍କ^o.

‘ରାମା ଶ୍ରୀଦିଵାରାଯାମାଣିପେତୁଶାଖା ପାଣିଯାଙ୍କ
ଦେଇ ଲୀଲାମନୁଲଂ କଲାଯତି କୁପଥ୍ୟା ନୂରତଃ ଘୁମାଯନ୍ତି’

ଏହି ପତ୍ରାଧରତିତିଳିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତିକିମୁଣ୍ଡଳୀ. ଅନୁଷ୍ଠାନିକୁ
ତଥା ବିଜ୍ଞାବିଲାସଂ, କାମକାରୀ, ପ୍ରାତିଶାଖାବ୍ୟା, ଭାଗ
ବତଂ ହୁଏ * ଲୀଲାବତିରୀମି, ତେ ଉଷ୍ଣାନିଃଖଳା, ପ୍ରାତି
ଶୁରୁତି ମୁତଳାଯ କୁତୀକଳ୍ପି, ହୁଏ ରାଜପାଣିଯାଙ୍କର ଯତ
ଯାତ୍ରିକାଳିଙ୍କ ତେବେଇତିରିକିମନ୍ଦିର. ଏହାତେ ନେତରଙ୍କ ମାନୁଷଙ୍କି
କର୍ମଙ୍କ^o ହୁଏ କର୍ମବ୍ୟକ୍ତିକିମୁଣ୍ଡଳୀଙ୍କାବିଧାରୀ, ରାମକୁଳାବି
ଧାରୀ, ରାଜୁଵନ୍ଦନାବିଧାରୀ, ରାଜନୀକାବିଧାରୀ ଏହି ନାଲୁ
ପେତାନ୍ତାଯିତିଙ୍କ ଏହି କାଳୀଙ୍କ ଭୁଗ୍ରତାବାର୍ତ୍ତା^o. ଆମରିତ
ରାଜୁଵନ୍ଦନାବିଧାରୀ କୁଣ୍ଡଳପାଣିଯାଙ୍କର ଜୁମ ରାମପାଣିଯା
ବେଳେନ୍ଦରୀଯ ମାତ୍ରାବଳୀ, ରଜାନୀତିକାରୀ ରାଜନୀକାବିଧାରୀ ଭାବିତିକ
ଯତଂ ଅନୁଯାଯୀଙ୍କର ବାନୀ କାଳୀଙ୍କ. ଅନୁଷ୍ଠାନିକୁ
ଧାରୀ କୁଣ୍ଡଳପାଣିଯାଙ୍କର ରାମପାଣିଯାଙ୍କର ଅନୁଯାଯୀଙ୍କର
ରିକଣୀଙ୍କ ଏହି ସିଲମିକିମନ୍ଦିର.

ରାମପାଣିଯାଙ୍କର ଭାଷାକୁତିକଳ୍ପିତିକିମୁଣ୍ଡଳୀ ପଣୁତାନ୍ତି,
ଶ୍ରୀକୃଣ୍ଡିପରିତଂ, ତକ୍ଷରୁଗତମହାତି, ଭାବତଂ ପ୍ରବ୍ୟାମଂ
ଏହିକିମନ୍ଦିରର ନାଲେ ଶ୍ରୀକୃଣ୍ଡିପରିତିକିମୁଣ୍ଡଳୀ ଉତ୍ସନ୍ନମାନିକ
ହୁଏଯୁଦ ଲେବୁପ୍ରତିକଳ୍ପିତ ଚିଲାତିକର୍ମର ଆମାବିଧାରୀଙ୍କ
ତଥା ଉଲ୍ଲାରିତ୍ୟିକଳ୍ପିତ ପତ୍ରଙ୍କର କାଳୀଙ୍କରଙ୍କିମନ୍ଦିର.

* ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରାରଂଭକାରୀ

ଶ୍ରୀକାରାଯାମାଣିକୁଳପାତ୍ରମହାତିକିମୁଣ୍ଡଳୀ
ଶ୍ରୀକୃଣ୍ଡିପରିତି କମ୍ପାଂ କମ୍ପାଂ ଯାହାକୁ ପାଣିଯାଙ୍କର
ରାମୋ ନାମମୁଣ୍ଡଳୀ ପାଣିଯାଙ୍କର ପାଣି ଶିରସମ୍ପର୍କିତ
ପ୍ରମତ୍ତିର ପାଣିକିମୁଣ୍ଡଳୀ କରେନ୍ତି ବଲୁ ବଲ୍ଲମ୍ବିତାମାନାଙ୍କର,

ଏହିକାଳୀଙ୍କ ଫ୍ରେଙ୍କାର କାଳୀଙ୍କରଙ୍କିମନ୍ଦିର^o.

ଶ ନିତ୍ୟ ସନ୍ନିଦିଯାମନ୍ତରମାନିକାମ ପରିଚରଣ

ପରାଯାମାନି ମହାରାଜ ଦେବକରାଯାମାନି ପାଇ-

ପରମାପଦୀବିନୀକାମ.....ରାମପାଣିଯାଙ୍କ

ପାଇବାକୁଠାରୀପାଇବୁମି.

ഇവയിൽ ഗ്രീക്ക് ചരിത്വം പണ്ഡിതന്മാർ എക്കാഡമി മാധ്യമവും കമ്മ്യൂണിറ്റിയുടെ തുടികളാണോ “പ്രസിലി”. അവ കമ്മ്യൂണിറ്റിയാണെങ്കിൽ രാമപാണിവാദം കമ്മ്യൂം അഭിനാശാബന്ധം തുട്ടു് നിയോ. ഏനാൽ അങ്ങനെ അല്ലെന്ന വരാത്രേ? തുട്ടില്ലെങ്കിട്ടെ അവസ്ഥാ തത്ത്വം ഇത്തരംതീച്ചുമുള്ള എത്തൈക്കിച്ചു പദ്ധതികൾ കാണുകയിട്ടുണ്ട്. ഇവരെ ഇതു വാദങ്ങളായാണെത്തീരുന്നതും, ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല. ഇങ്ങനെ ഒക്കെ ആശങ്കിച്ചും എൻ്റെ വിശപ്പം കമ്മ്യൂണിറ്റിയാണും രാമനാമാവായിരുന്നു എന്നതെന്നൊരുണ്ടാണ്. ഇന്നി നേരുകളിൽ അതെല്ലുന്ന പറയുന്നവരുടെ യുക്തികളെ പാരിശ്രായിക്കാം.

என்றால் என்னிடத் தீவிரமாக கூறுவது விவரமாக இல்லை. அதை பொதுமக்களுக்கு விவரமாக சொல்ல வேண்டும். ஆனால் முன்னால் நினைவு கூறுவது விவரமாக இல்லை. அதை பொதுமக்களுக்கு விவரமாக சொல்ல வேண்டும்.

‡ ഹര ഗ്രന്ഥം തിരുവനന്തപുരം ക്ഷേരവൻകുമാർസിങ്ക് പക്കൽവച്ചി
ട്ടണ്ണ:

କେବେଳାକୁ ତୁମ୍ଭିରେଣ୍ଟାଯାଇରାଯିପାରିଲା ପକତିରେ ଆରାଯଶୁତନ୍ତରୀକୃତିରେ

കല്ലുൾ ഇദം സദ്ഗുാലിവാനുസ്ഥിച്ചു. ഈ ദ്രോകാല്പത്തിൽ സംസ്കാരത്തായ തൃപ്പിൻ തൃപ്പിപാണിവാദനാബാനാശ്വരതിനു സംശയമില്ല. ഉള്ളതുകൊഡാവജാതനാഡം, ഒരു പാതാമിതിയിൽ വളർന്നവരും, ഒരു തുടവിക്കനിനാം വിദ്യ അല്ലെങ്കിലും തന്നവരുമായ ജൈവജീവനാർ രണ്ടു പേരാം കവികളായിൽ നിരിക്കാനാബന്ധപ്പെട്ടിരുത്തും. വാദിമഹാരാജാവിശൻറെ സമകാലിനക്കാരായി അറയിപ്പെട്ടുട്ടും വിശൻ രാമപാണിവാദനം കമ്പണനവും മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ടു കമ്പണനവും തൃപ്പിൻനവും അല്ലെങ്കിലും നാമത്തെ വാദമുഖം.

ഒരു കട്ടംബത്തിൽ ഒരു പരിശാശ്വമിക്കികളിൽ വളർന്ന രണ്ടുപേരും കവികളായിരുന്നിംക്കണം എന്ന പായനിതിയും വലിയ സാമ്പസ്തമാണാം. അങ്ങനെ വജ്രഭാരം സിംഗിതിയും നാലിന്തന്യുരാനെപ്പോലെ തന്നെ താഴേക്കായ ഉത്തരത്തിനാഴം സവകലാവല്ലഭനായിരുന്നിരിക്കണമാണും. പകേഷ് അങ്ങനെ അല്ല സംഖ്യീച്ചതും. ജൈവജീവനാർ തേപോലെ ഹരിക്കണ മെന്നിളും വാദം അവബലമാണെന്നിളും തിനാം നഞ്ചെട അനന്തവ തതിൽ നിന്നും ഏ ത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ വേണമെങ്കിലും എടുത്തകാണിപ്പാം കഴിയും. പോരങ്കിൽ തൃപ്പിൻനവും വിദ്യാനായിരുന്നു എന്തും തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ടും. അദ്ദേഹം കാട്ടാവാ ദാരത്തിൽ ഏപ്പെട്ടും സംസ്കാരമുണ്ടാക്കുന്ന വ്യാവസായം മനച്ചും ഇന്ത്യപരിധാനുത്തിൽ മുഴുകിയും ജീവിച്ചു; രാമപാണിവാദൻ കാവും രഹിച്ചും രാജാക്കന്നാരെ സേവിച്ചും ജീവിതം കഴിച്ചുകൂടി. ഇതാണും വാസ്തവം. അതിൽ അസം ഭാവുതയും ഇല്ല. തൃപ്പിൻനവും ചരമത്തെപ്പറ്റി തന്നെ ഭാഗിക്കയും എഴുന്നിയിട്ടുണ്ടും പദ്ധതിച്ചും അദ്ദേഹത്തിനെ കവിക്കുന്ന കീത്തിക്കാതെ ‘വിഹിതാഹരിനമസ്യാദികഃ’ ചുന്നു മാത്രമാണെപ്പോ വിക്ഷേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും. വാദമുഖം ഒ.

“മഹാന്മാരാലെ വിദ്യാവിജേംദ്രിനിശ്ചിൽ ഉല്ലരിച്ചിട്ടും
‘കിഹിസ്മം താജുക്കായിരത്താണ്ടിയപാളം’ ഇത്യാദി ദ്രോക്ക

கதிய ஸ்ரீகணம் ‘துணிகாம’ ராமபாளிவாலென்ற கனிமீ
ஸமோவராய கணவாயுராஜவாளனிக்குடிடு⁹. ஏதை
ளால் அதை பேசுவாட்டுக்குடி அது வச்சுத்தில் மலிடுதாய
மரிராத நயுரால் குலக்குறு உள்ளுடிகளிலூ. குடாவத
‘யங்கங்கு’காய மூல துணிகாமாயு¹⁰ கூ கவிக்குலகில்
பிரெ அதுராளை¹¹? மூதாளை¹² ராமாமரத்து வாழுவா.

വാദരൂപം ۲.

“எல்லார்களுக்கு” வெறாக்கும் ஸ்யபத்தில் தீவிடாம் குற் மஹாஜாவும் தேவைக்கு டெட்டிரைஸ் மாநாக்டி வூவு ஸ்மெட்டிக்குத்தில் களைகில் நன்றாக அந்தங்களினைப்பூரிப்பதற்கான காணாத்திருக்கானது” அதேபூரித்து அதேயோ மற்று தீவிடாமல் ரூமிள்ஸ் பி. கெ. நாதாயங்கிலும் உடமீக்கன். எல்லார்களுக்கு “பாயங்களும் அப்புவும் அந்த நிறையோ உள்ளதினாலேவன்றுத்திரிலை” ரேவாயுசெக்கில் ஹா எட்டிப்பாயம் கரை வெய்தோ. மஹாஜாவின்ற புதூது சுரவாயம் கஷித்தாயிரிக்கொன் நன்றாக அவைல்பூஷ வாய்து.

അടച്ചണം വാങ്ങിച്ചതുമെന്ന വിചാരിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു അപാഹാരമില്ല."

വളരെ അപാഹാരം. പണ്ട് അവലപ്പും പാല്പായസം വീരദുർഘട്ടിയിൽ മുട്ടക പതിവേയിണ്ടായിരുന്നില്ല. പലേ കട്ടംവകാശം പതിച്ചുകൊട്ടതിരുന്നു. ചെവുകയോരി ദേവ നാരാധാരനു ആത്മയിച്ചു ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു കവിയും— വിശ്വേഷിച്ചു കേൾത്താട്ട ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കവിയും— അവലപ്പും ദേവസപ്തതിയും യാതൊരു പതിവും അവല ദിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും. നാഥ-നു ഭയം കാത്തിക്കിരുന്നാരു തന്മുരാനാണ് അതും അവലപ്പിച്ചതുനാം വിചാരിപ്പാർക്കുന്ന പോതും നിന്മത്തിയില്ല. പോരകിൽ അവലപ്പും കേൾക്കണമെന്നും അത്തരം രേഖകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുണ്ടും അവ യെ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതാണ് പതിവുകൾ പുതുക്കുക മാത്രമേ ചെല്ലുക്കുള്ളിലെന്നും നാം കാത്തിരിക്കണംതാണ്. അനുംനവ്യാഖ്യ ആട പേരിൽ യാതൊന്നും പൂരിച്ചതായി പതിച്ചുകൊട്ടുകയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. നാഥ-നു തിരഞ്ഞെല്ലുകൊണ്ട് രാജേശ്വര ഉത്തക്കും എഴുന്നൂള്ടിയപ്പോരു ക്രിയെന്നുവും തിരഞ്ഞെല്ലു പൂരത്തായിരുന്നില്ലെന്നും തെളിവുണ്ട്. അതിനും എടു പത്രതു കൊല്ലുകയും മുമ്പുതന്നെ അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെല്ലു പുരം വിട്ടും അവലപ്പും താഴസം തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. നാഥ-ലോ അതിരാജേശ്വരും ഈ ക്രിയെന്നുവും താരകാട് പേരിൽ യാതൊരു പതിവും അവലപ്പും ക്രിയെന്നുവും മറ്റൊരു പി. കെ. മൻപു പ്രസ്താവിച്ചുപ്പുകാരം ഉള്ളമിച്ചതും.

വാദമുഖം റ.

"ഓമപാണിവാദങ്ങൾതന്നും" അറിച്ചപ്പെട്ടുന്ന സംസ്കൃതത്തു നികളിലോ രാഖ്യാള്ളത്തികളിലോ നാനു-ൽ നാടക്കി അഡിച്ച കാത്തിക്കിരുന്നതാം പ്രാഞ്ചിന സ്വരിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ക്രിയെന്നുവും രാവക്കും രാജേശ്വരത്തിലുണ്ടായിട്ടില്ല.

മഹാവദ്ധി രാമവമേംഗ്രൂപാലൻ' എന്ന തടങ്കി മരിശുദ്ധ ചരിതം മതലായ തൃഷ്ണാക്കളിൽ സ്വരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് രാമവമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ കാലമാലപ്രോഫൈസിനു ജ്ഞാനസ ഹാദരനായ രാമപാണിവാടൻ മരിച്ചിരിക്കുന്ന ഏഴുപ്പ മുഖി'."

'പ്രാദേശി' എന്ന ഗണ്യംകൊണ്ടു തന്നെ അപ്പും സ്വരീ ചീടുവന്നു വരുന്നില്ലോ. അതു പോകുന്തു. ബാലഭാരതം താളിക്കാവലുന്നത്തിൽ ഉള്ള ഒരു ഏടിൽ നിന്നു' ത്രീശാൻ ബാലതുജ്ഞവാരിയർ ഉല്ലിച്ചിട്ടിള്ളത് പദ്ധതിടക്ക ക്രൂരത്തിൽ,

'രാമാനൃഃ രക്ഷാജീവിപാലപുണ്ഡരപഠപം ദാനവിരഹിക്കാ മഹാത്മാ രക്ഷാപരാധിം സമധിതകലപ്പുഃ തക്ഷഃ രക്ഷാമഹാ. ദാഃ ശ്വാക്ഷാനാഃ താപശാരി നിവിലക്കാചയാനാക്കാരാഃ വിശ്വേഷാക്ഷഃ ഘൃഞ്ഞാനുനിതിന്യചല്ലം ചരുക്കരോ മാനനീഃയാ ബുദ്ധാഃ നാഃ'

എന്നൊന്നുകൂടി രാമപാണിവാദനെ സംബന്ധിച്ചു കാണുന്ന സിദ്ധലൂപം. അതും വാദത്തിനെ വേണ്ടി സാരചിപ്പുനു വിചാരിക്കാം. എന്നാൽ നീരു - നീരും അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ളതും തായി തെളിയുന്ന ഒരു സംസ്കൃതത്തിയും ഇരുവെരെ കണ്ണടക്കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത സമിതിക്കും ഇന്ന് വാദം ദിർബലമാണെന്നു പറയാതെ തന്മുദ്ദേശം?

വാദമുഖം ⑥.

"രാമപാണിവാദനെ കുതിരെന്നു തെളിവുള്ള വിജ്ഞവിലാസം കാര്യത്തിന്റെ ഒരു എക്കലേശ തർജ്ജമയാണു' വിജ്ഞഗ്രിത മംസപ്പംട്ടു'. വിജ്ഞഗ്രിത ക്രമവിന്നനവ്യാതകെട ആല്പ കുതിരാചിത്രനുന്നു' ഇതിനുപറെ സ്ഥാപിക്കാൻ ആമിക്കന താണു'. വിജ്ഞവിലാസമെഴുതി. സംസ്കൃതമഹാകവി രാമപാണിവാദൻ സപ്തത്തിയുടെ ഭാഷാനവാദത്തിനു സന്നദ്ധനാശനു വിചാരിക്കുന്നതു' വിഷമമായിരിക്കുന്നു. "പ്രത്യുത, ജ്ഞാനവാനു കുതിരായ വിജ്ഞവിലാസം അനാജന്മ തർജ്ജമ ചെപ്പുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു' സമാജസമാജിരിക്കും."

സാമാജിസ്വന്നത്തിനു കരവെന്നമില്ല; അനന്തരവനായ ഒരു രാഖ്യനാഭ്യാസം കുതിരായിരിക്കുന്നു അദ്ദേഹം എഴുതിയതു

ബന്നു വന്നാൽ കരുത്തുടീ സമജസമാജരിക്ഷം. മാത്രം നാഡി നന്ദിപ്പാരുടെ സംസ്കാരകാല്പന വാഴിച്ച തശ്ശേം വന്നി കൂദി ഭാഗിനേയൻ്റെതായതുകൊണ്ടാണ്⁹ ചില സാമ്പത്തിക കാണണ്ടെന്നു സമാധാനവും പറയാം. പ്രത്യേക പോരായ്ക്കുന്ന നൃന്ദനതയ്ക്കു¹⁰ ഒരു പരിഹാരവും അക്കം. എന്നാൽ സപ്തതിയുടെ തർജ്ജമ എന്ന വ്യവസായത്തിനു¹¹ ഒരു കവിയും മതിക്കുകയില്ലെന്ന പാരാഖ ത്രിക്കു¹² ഒരു കവിയും തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ക്രൂട്ടി പരിജ്ഞാനി വജം. അദ്ദേഹം തന്റെ വംഗഭാഷാത്തികളിൽ പല തീരുന്നയും ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ. രാമപാണിവാദനം അങ്ങനെ ചെറുവെന്ന വിചാരിക്കുന്നതിൽ എത്തു¹³ അസാംഗത്യാ? പോരുക്കിൽ ഇന്ത്യൻ ചീഷ്ടാത്തിൽ ഗ്രീക്കുവേംബുന്നാം പാലിയായീ ശബ്ദങ്ങൾ നിർബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്ന എന്നം വരാമെല്ലാം. വിശേഷിച്ചിട്ടും വിശ്വഗീത ഒരു തർജ്ജമാജാണുന്ന പരാബന്ന തല്ലി. ഇവയെല്ലാറിനും പുറമേ അതു¹⁴ ക്രമവെന്നു തുടിത്തെന്നേയാണുന്ന നിശ്ചിയിക്കുന്നതിനു¹⁵ ഉപരിഗവേഷണം അപേക്ഷിതമായിരിക്കുയും ചെയ്യുന്നു.

വാദമുഖം സ്വ.

“രാമപാണിവാദശബ്ദം ലീലാവിമിയിലെ ‘ദോഷീ’ സാവിരം¹⁶ എന്ന ത്രിക്കു ദ്രോകം രേലാഷ്ടാത്ര ത്രിക്കലിൽ വിശദമായി വിവരിക്കുന്ന ചെങ്കിട്ടുണ്ട്¹⁷. ഇതുപോലെ തന്നെ മിറ്റാരാക്കുസാദി തുടികളിലെ പദ്മജാതിലുംരിച്ചു¹⁸ നന്ദിപ്പാർവ്വതിയിട്ടിട്ടുണ്ട്¹⁹. സപ്തത തുടികളിൽനിന്നു²⁰ ദ്രോക്കങ്ങൾ ഉല്ലാശിച്ചു വിവരിക്കുന്ന പാടില്ലായ്ക്കില്ലെല്ലാം അതു²¹ സാധാരണമായിതോന്നനില്ല”.

പാടില്ലായ്ക്കില്ലെന്ന സ്ഥാതിച്ചപ്പോൾ തന്നെ വാദം കൂർബലമായിത്തിന്ന്. പിന്നെ ‘അസാധാരണ തപാ’ എഴുന്നാം ദോഷം²² ബാക്കിയുള്ളതു²³. ക്രമവെന്നുന്ന പാടില്ലായ്ക്കില്ലെല്ലാം അതു²⁴ സാധാരണമായിതോന്നനില്ല”.

ယାଣ୍ଡା, ଏହି କୁତୀଇଲ୍ଲିଖି ବରିକରା ତାଙ୍କ ମରିଗାନ୍ତିଲେକା
ପକତିତାବୟକ୍ତିରେ ଅତି କୁତୀଇଲ୍ଲିଖି ଦ୍ୱୟାକରତ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ
ଉଲ୍ଲାସିତ କାହାରେ?

ପ୍ରାଚୀବଳେ

“രാമപാണിവാദക്തതമായ രാഹവിയവാക്കുത്തിരീറ്റ് വ്യാവ്പാനമായ ബൊലപാരുത്തിപ്പുചാണിവാരനായ ക്രൈസ്തവന്മാരുടെ കാനന്തലേ എഴുപും?”

അല്ല. ഒരുപ്പും എന്തോടൊക്കെയാണ്,

‘രാജേണ പാണിവാദേന രാജവീയമിഡം കൃതം

അതെന്നെവ ബാലപാര്യാപ്പും വ്യാവ്യാപ്പുംവ്യായി ധീമതം എന്ന്⁹ അതു വ്യാപ്പയുടെ അവസാനത്തിൽ കാണാനു ഫ്രോക്കം ഇങ്ങനെ ഒരു ഉള്ളമത്തിലും¹⁰ ബാധമാണെന്നിക്കുന്നു. ദൈഷ്ടിട,
കൃതിജൂ¹¹ അഥാരതനു വ്യാവ്യാനം എഴുതുന്നതു¹² അസം
ധാരണാമല്ല. കേൾവീയാ എന്ന ഭാഷാകാവ്യത്തിന്റെ
വ്യാവ്യാനം തങ്കത്താഭ്യർത്ഥനാണെങ്കിലും രചിച്ചിരിക്കുന്നതു¹³。
വാദമുഖം ഏ.

பூமிக்குக் கீழ் இரு வாஸம் வழிரை செறவொய்ய
மாண்பு தொன்று. ஏன்ன அல்லது அதனோடு கொக்கி
யாக அதிகள் செய்திடும் நூல்களுக்கானதான். ஸங்கூத
குதிக்கலை நூல்வகையிடுகிறதோலும் கொல்காப்பாக் கை நூல் அப்
க்கலையில் மாற்றே இருவீடுகள் பேச பரித்து நூரிடுக்கான
நூல்கள். அவைகள் அவசியங்களில் கூறுகின் ‘colophon

നോക്കിരാൻ^o അവ രാമപാണിവാദത്തുമാണെന്നു എന്നു
നാം കണ്ടുപിടിച്ചതു^o. അമാറിരി റോറ്റേഷൻ തന്നെയും എപ്പോൾ^o
ലേവ്യുപ്രതികളിച്ചു ഇല്ലതാണു. നാടകങ്ങളിൽ തന്ത്രം കവി
കൾ തങ്ങളിടെ പേജകളിൽ മറ്റൊരു നിർദ്ദേശമുകളും സാധാരണമുണ്ടാണു^o. തുള്ളൽക്കാടകളിൽ ലേവ്യുപ്രതികളിലും അത്തരം
കറിപ്പുകൾ ഗവേഷകന്മാർ ഈനി കണ്ടുപിടിച്ചുവരുന്ന് വരാം.
അതീപ്പും ചരിത്രാച്ചിത്രത്തികളിൽ അവസാനത്തിൽ അതു മാതിരി
കറിപ്പുകൾ ഉണ്ടെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടും ആധികകാലമായിട്ട്
മിപ്പില്ലോ. നന്തിക്കാട്ടുകൾ ഒരുപ്പിനേയും ഓൺലൈൻ നാട്ടുക്കായും
സംസ്കൃതത്തിലുണ്ട് സൂരിക്കാതിരിക്കുന്നതാണെന്നു കാരണം പറ
യാവുന്നതാണു^o. ഓൺലൈൻ നാട്ടുക്കൾ^o മുഖ്യമാനം വഹി
ച്ചതു^o കേവലം കലാപ്രവർത്തകൾ എന്ന നിബന്ധിലോ അതു
മുഴുവൻ നിലയിലോ മാത്രമായിരിക്കുന്നു. നന്തിക്കാട്ടുകൾ
പ്രിനെ ചില തുള്ളലുകളിലേക്ക് കവി സൂരിച്ചിട്ടുള്ളവകിച്ചും
അഭ്യർത്ഥം കേവലം ‘കലാവിദ്യാത്മക’ അതിരുന്നുവെന്ന വിചാ
രിക്കാൻ നിപുണത്തിലില്ലെന്നുള്ളതു വാസ്തവം തന്നെ. അതു കട്ടാബു
ക്കാക്കു^o പാരമ്പര്യമനസരിച്ചു^o ‘വിദ്യാത്മക’ നമാനം ഉണ്ടാ
യിരുന്നു. നാട്ടുകാല സ്രൂതനാശ കരിപ്പു^o സർജ്ജാസുപാരം
ഗതനായിരുന്നു. എന്നും അറിച്ചും. ഒഴുപക്ഷേ, തക്കവേദാ
ന്താദികളോ ജ്യോതിഷമോ നാട്ടുകാല അഭ്യർത്ഥത്തിന്റെ അട്ട
ക്കൾ നിന്നും അല്ലസിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രധാന മുഖ
നാരാധാരന്മുട്ടിരി തന്നെ അതിരുന്നു. അഭ്യർത്ഥത്തിന്റെ
അട്ടക്കണ്ണനിന്നും^o നാട്ടുകാല വ്യാകരണമുണ്ട് സാഹിത്യം
പഠിച്ചുതന്നുള്ളതിനു തെളിവുണ്ട്. കാവ്യങ്ങളിൽ സാഹിത്യ
മുഖവിനെ സൂരിക്കുന്നതിനാണെല്ലാ ന്രാഭമുള്ളതു^o. ‘അക്ഷിന
ഗൈഡവാസനിന്നന്നു^o ഇതു മുത്തവിനെ ഓടിത്തും കവി
വിശ്വാസിപ്പിച്ചിട്ടുമില്ല. നാരാധാരന്മുട്ടിരി അക്ഷിനഗൈഡവാ
സനിരതനായിരിക്കുന്നുമെന്നതു^o അല്ലെങ്കിലും^o. അതു ഉംഗ
അതിനു^o വഴി നല്കുന്നതു^o രാജാമത്തെ രാമപാണിവാദൻ

എഴുതിവട്ടിള്ളെങ്കിൽ ഒരു ദ്രോക്കം മാ തുഡിമാകനും ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദ്രോക്കം മാ തുഡിമാകനും എപ്പറ്റിയും എപ്പറ്റിയും കാണണില്ല,

വാദമുഖം നീ.

“ശംഖരവധാരിക്കുതികളിൽനിന്നൊമരും ക്കണ്ണൻ” രാമ പാണിവാദഗോളം പാശ്യിശ്വരമില്ലോച്ചിരന്നുവനും സംസ്കാരകവനക്കുശ്വരം ലഘീശ്വരമില്ലോച്ചിരന്നുവനും സ്വശ്വരമാകനും. അന്നേജനാം ജ്ഞൈശ്വരഗോളം പാശ്യിശ്വരമില്ലോച്ചിരന്നിരിക്കാം. രണ്ടുപേരുടെയും പ്രാതൃതകവിതകളിൽ കാണണ്ണ വെജാതു എം ഇവിടെ സുരഖിയമാകനും.”

ശംഖരവധാരിക്കരു ക്കണ്ണൻ തുഡി അതണ്ണനാളിൽ കാഞ്ഞം സ്ഥാപിതമായിട്ടില്ല. അങ്ങനെ ഒരു ഏഴാം മാതൃമേ യുള്ളിൽ. അതിനെന്ന് ചിച്ച ലേവുപ്പതികളിൽ,

‘രാമഃ ശ്രീരാവഹാരാജാജാജാരണാപിച്ചതരാജ്ഞാജാ വാണിവാദാഃ’

ഒന്നും ലീഡാന്തകുലം കുപാശ സൗഖ്യം ഷൂഡയ്യും’

എന്നോടു ദ്രോക്കാല്ലുണ്ടെന്നും” മഹം വുദ്ധികമാസം മഹാം തീരതിച്ചിംബ ഒരു സൂര്യഹ്രത്താത്തിൽ മഹാകവി പരമേശ്വര ഇരവർക്കരു അത്വമായി കജാപിട്ടിച്ചാനും”.

“പാലാഴിമധ്യം രാമപാണിവാദശ്വരൻ തുഡിചാണും സ്ഥാപിക്കവാൻ അതിൽ പിന്നിട്ട് എന്നാക്കും” ഒരു രേവ കിട്ടി കൂട്ടും” എന്ന പരശ്രൂക്കാംഭാണും” അദ്ദേഹം ഇതിനെ ഉല്ലരിച്ചിരിക്കുന്നതും. എന്നാൽ ദാഡി കൊല്ലും കഴിഞ്ഞെപ്പോൾ ‘ഈ പദ്മം അപുകാരിതമായ ഒരു പാലാഴിമധ്യം അട്ടക്കമെ തിൽ ഉള്ളതാണും” എന്ന് ത്രീമാൻ എം. അർ. ബാല തുണ്ണുവാരിയാൽ “ക്കണ്ണൻനാവും” എന്ന പുസ്തകത്തിനും അവതാരികയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും” കൈപ്പുറിക്കുണ്ടാം”, എന്നും” അദ്ദേഹം തന്നെ സമ്മതിക്കുയും ചെജ്ജിരിക്കുന്ന ഏതിമ്മുത്തെ വിശ്വപണിച്ചും ശംഖരവധാരം പാലാഴിമധ്യം ക്കണ്ണൻനും സമ്മതിക്കുന്നതാണും ക്കണ്ണൻനും, വിശ്വഗീതയിൽയും മറ്റു ഭാഷയെങ്കാണും

അവയിലെ ഭാഷയ്ക്ക് ഗാംഭീര്യത്തോടൊക്കെ? അവഡം ചെറുപ്പു കാലത്തിലോ തുടിച്ചും ചിത്രനാടവനാ “സഹാധാരണപ്പടക്കരാ? രാമപാണിവാദരെന്റെ തുടിച്ചും കാണാനു പാണ്യിരും തുള്ളുകളിൽ കാണാൻ ചെയ്യുന്നതു” കേര സാഹസമാശാം. തുള്ളൽ എഴുതിയ കവിയുടെ പാണ്യിരും ബഹുമുഖമായിരുന്നു എത്തു തുള്ളൽക്കാമ വായിച്ചു നോക്കിയാഥും അരിച്ചാം. എന്നാൽ പാണ്യിരുപ്പടക്കനമല്ലാതെന്നു കവിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ‘പട്ടജനങ്ങൾ നട്ടവിച്ചുള്ളാം പട്ടജനിക്കിയ ചേരവാ’നാൽ എഴുതാപ്പെട്ട തുള്ളൽപാട്ട തുളിൽ പാണ്യിരുപ്പടക്കനത്തിനു വഴിച്ചില്ലാല്ലോ.

വാദമുഖം മോ.

“ഈച്ചിരുംഗവും അട്ടേലിപ്പദ്ധതിപ്പാഡാനങ്ങളിലും പ്രാസത്തിനാവേണ്ടി അത്മം ബലിക്കാക്കാതും കണ്ണരെന്റെ തുടികളെ രാമപാണിവാദരെന്റെ അത്മഗാംഭീരുമാം അതായാംഭീരുമാം തിക്കണ്ണത പ്രൗഢത്തിക്കളായി താരതമ്പ്രക്കാരുള്ളും വാണിജ്യാദാനിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതും?”

എതാനും ഉണ്ടാക്കുന്നതും? ശാന്തം പാപ! എന്ന പറഞ്ഞു് തുല്ലിംബാവു് ഒരവലംവിക്കണ്ണേ നിബാഹമുള്ളു. എന്നാൽ ഒരു സാഹതി വക്തവ്യമാണു്. എത്തു തന്നെ ബാച്ചി ശങ്കരോ അന്തസ്താരവിഹീനങ്ങളോ അട്ടേച്ചപ്രയോഗപ്രവൃത്തി ശങ്കരോ അതയിക്കാതുള്ളടക്ക—തുള്ളുകരകൾക്ക് ഭാഷാസാഹിത്യ തത്തിലുള്ള ന്യാനം അദ്ദേഹിതിയമായിത്തന്നെ പ്രശ്നാഭിക്ഷനം. രാമപാണിവാദരെന്റെ പ്രൗഢക്കാളുണ്ടു് പറയപ്പെട്ടുന്ന സംസ്കൃതകവനങ്ങൾ അല്ലപ്രാണാശ്വരരൂപന്നേന്നും ചിതലിനും പാറരജ്ജും ഇരയായി ഗ്രന്ഥപ്പുരകളിൽ മുലകളിൽ ശപാസം മട്ടി വത്തിക്കണ്ണോരു തുള്ളല്ലപ്പാട്ടകൾ കടിക്കുത്തൽ കൊട്ടാരംവരെയുള്ള കേരളീയജനതയെ—അവും ചിലരെ ശൈച്ചു—എല്ലാം പ്രീതിപ്പുരക്കാണു് സദ്യാക്കാഞ്ഞാണ് ജീവിക്കണം. അവയ്ക്ക് പ്രൗഢമി പോരാക്കിൽ മുയന്നാക്കിയുള്ളടക്കം—

മലയാളികരം ഇന്മാതിരി പ്രണാലികരവും കവനങ്ങളാണ് ഇപ്പോൾ. ബാലിസാങ്കളായിപ്പോരെയും — മതി. ഇത്തരം ബാലിന്തയിലാണ് “തങ്ങൾ നമീകരണതു” എന്നും അവർ പറയും. അദ്ദേഹങ്ങളായിപ്പോരെന്നും ആരോഗ്യിച്ചും വാദിക്രാന്റീസിൽ, “നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സഭ്രതയുംകൊണ്ടു” വല്ല ദിക്കിലും പോരിപ്പന്നരംഗം ഉണ്ടാണ്. — തങ്ങൾക്കും ഇത് അദ്ദേഹിക്രാന്റീസിൽ പറയേണ്ടാണെങ്കിലും വളരെ പമ്പമാണു്” എന്നേ മലയാളികരം പറയും. കുടക്കപ്പോളും സംസ്കാരപദ്ധതി വാരിക്കോരി പ്രയോഗിച്ചാൽ കവിത ഗംഭീരം; അപ്പേക്കിൾ ബാലിശാഖ പ്രാചീനസങ്കേതങ്ങളെ അക്ഷരംപുതി അനുജ്ഞിച്ചും ഘുംക വിശപ്രഭാരാ ഉപജീവിച്ചും ഏഴുപ്പേരും സംസ്കാരത്തിൽ കരിക്ക മാത്രമേ ഗംഭീരത്തുള്ള പോലും * സംസ്കാരാജ്യങ്ങളിൽ അപാരമായ പാണ്ഡിത്യം സാഖാദിച്ചിരാന്നവരും, നമ്പ്രാർ സംസ്കാരകവനം ചെജ്ജിട്ടേണ്ടും എന്നും അറി തിട്ടിപ്പാതിരി നാവകം അതു ചില മഹാമാർ ക്രാന്റീസിൽ പറയുന്നതും ഒരു എത്തിട്ടുള്ള വാക്കുള്ള ഇവിടെ ഉല്ലരിച്ചുകൊള്ളുന്നതും. പണ്ഡിതരാജരാജനായ എ. അന്റ്. തിരമേനീ നമ്പ്രാരെ കാളിഭാസ നോട്ടോ പ്രേക്ഷണപ്പീഡിയരോടും സാദൃശ്യപ്പെട്ടത്തിലിരിക്കുന്നു.

ഈതിനെക്കാരം ഉന്നനമായ ഒരു നധാനം ഒരു ഭാഷയും കവിയുടെ നിലവാനംനും? സംസ്കാരാജ്യാപക്ഷപാതിയായിരിന്ന സാമൂഹിക്രാന്റീസിൽ ഇക്കവീഡേ ‘‘ഉന്നമശ്വതതായ പ്രജന്മാ ശക്തികൊണ്ടു’’ കേരളഭാഷയുടെ വികാസവും വിശാലതയും സാമൂഹിക്രാന്റീസിൽ അസാമാന്നമായ സവത്രകളും സവാദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളു’’ ഒരു മഹാശയനായും, “ഭാഷാകവിതയാകന നല്ലാമന്നാലുത്തിൽ അതിപ്രകാശമായി നിന്നു് ജനങ്ങളെ ആഴ്ചാദാനിതമാാക്കിത്തീക്കിന്നു്” ഒരു ദിവ്യജ്ഞത്തിന്നും, *

* പ്രാഥമ്യാധികാരിയാണ് സംസ്കാരത്തിലുമെന്നപോൽ ഫോക്കാനപച്ചതപരമല്ലെങ്കിലും ഒരിവിടിന്തിൽ

ശ്രമിയില്ല ക്രാന്റീസിൽ ധരിച്ചിട്ടും കുടംസംസ്ഥാനം*

എന്നും കുടിതനെ മുന്നായി ചുട്ടിരിഞ്ഞ എന്നിനും അവിശ്വസിക്കുന്നു.

“ഭാഷയിൽ പുതുതാദായാൽ സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനം നീക്കിച്ചു” അംഗിരൻറെ ഭാധിപതിഖായി ഇരുന്നു “ഭാഷാലൈമാനികളുടെ മാനസികക്ലോഡാതുപമായ ക്ഷുദ്രത്തെ കൈപ്പുററിവജ്ഞാ” എന്ന സമാംട്ടായും ചീതിണംചെപ്പു കാണുന്നു. “നവപ്രായതെടു നാരായാൺ തതിൽനിന്നു ഘരപ്പട്ടിക്കളിൽ കവിതയുടെങ്ങോ പൂണ്ണചന്ദ്രൻറെ മണ്ണാലത്തിൽ നിന്നു ഘരപ്പട്ടനു വെള്ളിലാവിന്റെയോ സാമ്പീയകതെത്തപ്പുറരി വെള്ളിക്കുന്നതു” പുനരുക്തമായിട്ട് ബ്ലാതെ വരാൻ തരമില്ലോ” നാശം സാസഗാധകകവിമണിക്കേ. സി. കേരളവപിള്ള അവർക്കര പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു. “കമ്പൻനവപ്രായതെടു ദിവ്യമായ കവിതാചാരത്തുതെത്തപ്പുറരി ഇംഗ്ലീഷനുന്നാർ അഭിപ്രായപ്രകടനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു ഭോഷശക്കുടിയിട്ടായെക്കാം” എന്നു “അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സാഹിത്യാദാസകൾവഴിയായ അപൂർത്തനുഭാവം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു” തുള്ളിക്കുന്നതുകുമ്പോൾ തുള്ളിക്കുമ്പോൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സാഹിത്യാദാസകൾവഴിയായ അപൂർത്തനുഭാവം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തുള്ളിക്കുമ്പോൾ ഉല്ലരിക്കാൻ കഴിയും. എന്നിട്ടും ‘ഒരു ഭോഷശക്കുടിക്കാതെ’ തുള്ളിക്കുമ്പോൾ കൈകെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു” അത്യാധുന്തുകരമായിരിക്കുന്നു. നിാത്മകപദ്ധതി പോച്ചു തുള്ളിക്കുമ്പോൾ ഒരു ‘ഘസ്പദില്ലോ’ എന്നുമുതൽ ചെവനമുതൽ പെരവരെ നോക്കിയാൽ കാണുന്ന കഴിയുന്നോ? രാഖവിയാദികാവ്യങ്ങൾ തിരക്കുവയ്ക്കും” എന്ന പ്രശ്നപ്പെട്ടിരുന്ന ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടില്ല. അവ ഗവേഷകമാരുടെ കാരണാക്കങ്ങളുടെത്തു പ്രവീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു” ഇപ്പോഴും ഗ്രന്ഥഭൂരകളിൽ വർത്തിക്കുന്നതെയുള്ളത്. അമ്പവാ വല്ല കാലത്തും പ്രസിലിലീതിത്തങ്ങളായുന്നാലും വലിയ പ്രചാരം സിലുക്കിക്കുമ്പോൾ എന്നു “കണ്ണറിയേണ്ടായിട്ടാണിരിക്കുന്നതും. തുള്ളിപ്പുരിക്കുടെ നാമിതി അതാണാം? അവ മുറിഞ്ഞ ലയാ കിാണാമുണ്ടായെതന്നു ബുറ്റുജീവാദാരക്ക്” മുവാമ്പങ്ങളായും തീണ്ടംകഴിഞ്ഞു. നവപ്രാക്ക് ഉച്ചിത്രംഗം അരുപ്പാപിച്ചിരിക്കുന്നതും അദ്ദേഹം തന്റെ പാരിത്യാധിതികരജ്ജ പൂഞ്ഞാണി

കന്ദരങ്ങളിലും മറ്റും പകൽത്തിയിരിക്കുന്നതു നീമിത്തമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. പ്രാശകയിലെ പ്രാപ്യവാലമനാർ നായനും രാധിക്കും എന്നും മറ്റും വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതു് വലിയ കുരബാധപ്പൂര്വത്തേ. അങ്ങവാന ആത്മബന്ധക്കീൽ,

‘അധികരിക്കുന്നതിലും കവാടം കവക്കുന്ന വയസ്സും നീകും വിനമാം ഘട്ടകാം ദക്ഷകാരി വച്ചപ്പും പുനഃമവ പുനഃ പുനരാസ്ഥമഹേ’

എന്ന് ഉദ്ദാഷ്ടാസ്യം കീഴ്ക്കേടു സർട്ടിഫിക്കറു വാങ്ങിയ പുനരത്തിൽനിന്നും മഹാകവിഷയത്തിനു മഴമംഗലത്തിന്നും തുതിക്കുന്നിലും ഈ ദോഷം കാണുന്നില്ലോ. മരിച്ചമംഗലം മമയന്തി സപ്തയം വരത്തിനു് കരേ നാന്നുരിമാരെ മാജരാക്കീ കൂടാൻ. പുനംനാനുരി ഗൈവചാപംജനത്തിനൊന്നും വയഞ്ചെടുത്തിരിക്കുന്നും മരിച്ച ചീല തുച്ഛക്കമുഖരായും ഉംഗളുടുടക്കിക്കാണുന്നു. സീതാകല്യാണോസവത്തിനു് പുനരത്തിന്നും മീമിലാപ്പാരിയിൽ നാവരം നാന്നുരിയും കൈകെ ക്രടിയിരുന്നു എന്നു. മാത്രമല്ല അവരിൽ രോദ ഭാഹാ തീത്തത്തു ‘കരിക്ക’ കടിച്ചമാം ചീനത്തേ. അതൊക്കെപ്പോക്കെട്ട്. ബോഹേമിയാരാജുത്തെ കടക്കാതിരത്താക്കീയ അംഗക്കുള്ളിയാടു അനൈത്യി ത്രമോ? അറുപ്പീലതയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു വായിച്ചുപ്പോരു, ഇടക്കാലാനു് അവിഭിന്നെടുത്തിട്ടു പുനരാസ്ഥമാം മനസ്സിൽ വന്നു. ‘കൊക്ക’ കണ്ണാൽ രണ്ട് കൂത്രു്. പോരേ! ‘പാചാഴിമക്കത്തൻ’ ‘കുത്രു പുണ്ണയന്ന’ എന്ന വേണും ചെറുപ്പേരി വായിപ്പും. കാലക്രമേണ അങ്ങവെന്ന ഒരു അംഗാം തന്നെ ഇപ്പോൾ വന്നേ കൂടും ഇടയിട്ടു്; അതു വിരോധം അംഗനാമണികൾക്കു തന്നെ അതിങ്ങനാട്ടുള്ളതായിട്ടാണ കാണുന്നതു്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം തിങ്ങവാതിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പാട്ടന്തീനു വേണ്ടി ‘ചേലാത്ത കൊക്ക കല്പങ്ങിടവേ’ എന്നതിലു ‘കൊക്ക’ രാജും മാറ്റുന്നതിനേ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു ചെറിയ വന്നിതാസംഖം ഒരു ക്രടിക്കുലോചന നടത്തി. രജവിൽ ‘ചേലാരാ ശാത്രുവിലെ രജിടവേ’ എന്നാക്കിയായി എന്നിക്കരിയാം. ഇങ്ങവെന്ന

ക്കു ആക്കവോടു നമ്മുടെ പ്രാണങ്ങളിൽ കാവുങ്ങളിൽ കൈക്കു മാറ്റി എഴു താഴെ തരമില്ലാതെ വരും. നന്ദ്രാൾ മാത്രമല്ല അതിൽ കരക്കാരൻ. യതീംപ്രാന്തായിരുന്ന എഴുത്തെല്ലാം അപാധിയാസം¹. ഉട്ടപ്പിച്ചാ നടപ്പിലും യുദ്ധാപ്രവർത്തന വേണ്ടുമാണെന്ന് വാക്കിലും ഒരു കൂദാശയിൽ വാലുകെങ്കുറുതു കാരാരിക്കുന്ന തുന്നിനു തുന്നി പാര്ക്കുന്നതിൽ വെല്ലെക്കുറുതു കൊരുതു വരും എന്നുണ്ടെന്നു അല്ലെങ്കിലും വിദ്യരാജ യുവജനങ്ങളുടെ തോറു വരും എന്നുണ്ടെന്നു നമ്മുടെ പണ്ഡിതനു സമുദായാചാരങ്ങൾക്കു അല്ലെങ്കുറുതു²? അതും പോകടെ. അതുരു അട്ടേറിപ്പപ്പറ്റും യാഗങ്ങൾ രാമപാണിവിഭാദന്നർ തൃതികളിൽ പാടിപ്പി; തൃപ്പിലുന്നവും—‘വിഹിതമാണെന്നും നമസ്പാരിക’നായ ആ ‘ധന്യധന്യസ്തോത്രം—കവിതകളിൽ ആകാം എന്ന പരാത്യാഗിക്കുന്നതാണോ’ വിചിത്രമായിരിക്കുന്നതു³. വാദമുഖം ഫൂ.

“രാമപാണിവാദന്നർ അഗ്രീമമായ പ്രതിഭാവിലാണും കഞ്ചുവാദന്നർ ഫലിതപച്ചതയും തജ്ജിൽ എത്ര അന്തരം കാണുക്കും?”

പ്രതിഭാവിലും ഏന്താണോ⁴? “പ്രജകാനവന്നും ഷണ്ഠാലവിനി പ്രതിഭാവിലും മതാ” എന്നാണുല്ലാ അതിനെ നിബിഡിച്ചുകൊണ്ടുന്നതു⁵. ഫലിതം ഉന്നേഷ്വത്തായ പ്രതിഭാവിലും ഉത്തമസത്താനവുമാണോ⁶. ലീയർന്നാടകകത്തിലെ വിദ്യുഷകന്നർ ഫലിതങ്ങൾ വിജയാനന്തരിക്കുന്നു ഉള്ളപ്പസിതങ്ങളാണുന്നു⁷ ലെഡ് ഫണ്ട് പാതയിലാം കിക്കുന്നതു⁸ പരമാത്മമല്ലോ? ഫലിതം എന്നതു⁹ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പരസ്യരസവൈദ്യമില്ലാതെ സംഗതികളിലും മില്ലും ലൈട്ടും സംരജ്ജനവും കാണുന്നു. അപ്രതീക്ഷിതമായ സാന്ദ്രഗ്രൂപ്പോ സംബന്ധമോ പെട്ടുന്നു സൗഹരിപ്പിക്കുന്നതു¹⁰ ഒരു വസ്തുവിൽനിന്നും ഒരോന്നിലേജും പ്രതിഭാവാക്കി പാതയിലും കൈകുന്ന വെദ്യത്തീപത്തിക്കുന്നു ദിപ്പിനാശ ദിനാക്കുന്നതാണെന്നു¹¹ യാഥാം നാം ഫലിതപ്രയോഗമെന്നു പായുന്നതു¹². കൂദാശയിലും കൂദാശയിലും കൂദാശയിലും തജ്ജിൽ വസ്തു സംബന്ധജ്ഞാനം?¹³ ‘കൂദാശ

കുടക്കാണ്ടു കടക്കവറക്കന്ന പെൺനേരു' എന്ന പ്രയോഗിച്ചു
കവി തന്റെ പ്രതിഭാക്കന്ന വൈദ്യുതലീപ്പിയെ കണ്ണകളിൽ
നിന്നു പെട്ടുനു' കടക്കവറപ്പിലേക്കു മിന്നിപ്പു' അവയ്ക്കു
തമ്മിൽ സംബന്ധം ഉള്ളതായി ഒരു പ്രതിതി ജന്നിപ്പിച്ചിരി
ക്കുന്നു. ആ രണ്ട് മുന്നു വാഴുകൾക്കാണു' നാപ്പാൻ സുച്ചിപ്പി
ക്കുന്ന അതിനുവീശേഷതെത്ത് ആക്ക്' എന്നു വാക്കുകൾക്കാണു'
ഈ ദംഗിയായി പ്രകാശമിപ്പിക്കാൻ കഴിയും? ഫലിതാ വൈ
ഷ്വരത്തിൽ സാമ്പ്രദാം വൈയമ്മർത്തിൽ സാധമ്മർവ്വാ അന്വേ
ഗ്രാചരംകിതിപ്പുന്ന; വിാഖാവങ്ങളിടെ പരാക്കോട്ടി
ക്കുള്ള സോല്ലാസം ക്രട്ടിയിണക്കുന്നു. മനപ്രഞ്ചനൂർക്കണ്ണം
ഫലിതം പ്രയോഗിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നു! കമ്പനിവിഷ്ടക്ക്
'ഫലിത പട്ടം' ഉച്ചാരണം സംശയിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിനെന്നു
പ്രതിഭാവിച്ചാസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഉള്ളംഗം പിന്ന ഉലിക്കു
ന്നിപ്പി. അതു' അവിടെ നിഷ്ടുട്ടെ. ഈ വേവകൾ രാഘവാല്ലു
ഡയാദിത്തികൾ വായിച്ചുനോക്കീടുണ്ടാ? ഇപ്പുക്കിൽ അവ
യിൽ ഫലിതമില്ലോ' എങ്കണ്ണെ പറഞ്ഞു? ഈ അപ്രകാ
ശിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പചതിനെയും പരിശോധിക്കാൻ കഴി
തെന്നിട്ടുള്ള മഹാകവി പരമേന്ദ്രപരജുർ ചിച്ച ഫലിതപ്രയോഗ
ങാഡി മുണ്ടിക്കാണിപ്പിട്ടുള്ളവരെ ഇവിടെ ഉല്ലാസിക്കു
ഇരുന്നു.

മുമീദേവി അസുരാംശജാതനുരായ രാജാക്കന്നാരെ
പുറിംഗിഡിഡിക്കുന്ന സങ്കടഃ — “സദജനേഷ്ഠപനാളിജ്വലാഹി
ദേപന നീതിമതപാ പ്രധാനാളിപ്പിളജനമനാനസാരത്തേപന
ധിംതപം ദംയതഭിർബ്രഹ്മസപാപഹാരണാത്മാർജ്ജനസാ
മത്സ്യം സമത്മനത്തിരലപ്രാദിയപ്പനേനൊപ്രതിമതശാ
സന്നദ്ധം പ്രവ്യാപ ദാഡില്ലേതുനാതമതിരസ്സാരേഷ്ഠപനാകല
ദേപന ക്ഷമാവത്തപം വ്യാജയാദിരബലക്കുംാദൈപ്പാദിക്കന
തീക്ക്ഷ്ണംനോഡ്യത്തുവാതകിസ്ത്രുനീകാജനവശംവദതേപ
നാഡിഗ്രഹതാമാപാദയദിരാത്മദാരപരിത്രാഗേരാ ജിതേ

പ്രതിയതപ്പെട്ട് വോധരാദുംഭിക്കും സമചിവിവിഥപദ്ധതി ഗ്രഹണം സമ്പാദിക്കാണിപ്പാരതാപിത്രനയക്ക് ഭിന്നായുജനാധിതാ പദ്ധതി പ്രത്രാവൃത്താനേന സപ്തഗ്രഹത്താമുള്ളേരാതയക്ക് ഭിരഗമും ഗമനേന പദ്ധതി തെരവാസ്യരാണി നേന ദാന്യധാരാര ധമേമ്മരിവ തന്റെ ലിഡിരവിനബൈരിവ സവിത്രാധമരജതാ കെനരിവാകാരവദ്ദു ഭിരവനിപാല എംജൻ. ഡാവ റീഫ്രിഞ്ചർ സ്പേസേറിംഗ്.”

ഇതു “ ഫലിതമാല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എത്താണോ? ” രാജാക്ക നാർന്നിനിമാനാരായിരിക്കണമാല്ലോ. അവനിപാലവസംശയയാ അവത്രിപ്പിക്കരായ ഈ അസുരനാർ സശജനങ്ങളിൽ അനാർ അജവലാവിതപംവഴിക്കം എ “ ഏറി നിമത്തപം പ്രകാശിപ്പി ഇതു ”. ഭാഷിംഗ്രൂ രാജാക്കന്മാർക്ക് കുടിംബ തീരു. ഈ അസുരനാരം ഭർജ്ജനമതാനസാരത്തോന ഭാഷിംഗ്രൂ കാണിച്ചു. രാജാക്കന്മാർക്ക് നല്ല ദെയൽ അവയശ്രദ്ധായിരിക്കണതിനാൽ ഇവരും ഭർജ്ജനും സമീക്ഷനു വിശയത്തിൽ നല്ല ധീര പ്രകാശിപ്പിച്ചു. അതുപോലെ മുച്ചമസ്പാപധരണം വഴിക്കു ധനാർജ്ജനസാമത്ര്യവും യാഗാദിക്കമ്മങ്ങളിടെ ധനംസനം വഴിക്കു അപ്രതിധിതശാസനത്തപെട്ടും ശത്രുക്കരി മെച്ചപ്പെടുന്ന തിരു സ്ഥാരങ്ങളിൽ ഒരു കാലക്കണ്ണും ഇപ്പോതിരിക്കുന്ന വിശയത്തിൽ ക്ഷമാവത്തപെട്ടും ഭർജ്ജവലനാരകും കലാപ്പും കാത്താൽ തീരിക്കുന്ന ഭാഷിക്കു വരുത്താവായിരിക്കു എന്നുള്ള സംഗതിയാൽ അഭിനൈതുയും സപ്തനയമ്മാരങ്ങളിടെ പരിത്രാഗം വഴിക്കു “ ജിതേന്റെ ഇതപെട്ടും ഭൂമി റൂക്കിളിടെ ഉപദേശ സപ്രീകരണംവഴിക്കു “ സമ്പാദിക്കാണിപ്പായതയും നല്ലവർ പരിയന്ന ഹിതേപദ്ധതിങ്ങളിടെ പ്രത്രാവൃത്താനംമുഖ്യവന സപ്തഗ്രഹത്തായും അനുഭൂതമനവിഷയത്തിൽ പാശ്യത്തീരുവും പ്രകടിപ്പിച്ചുവരു.

ഇതുപോലെ പദ്ധതി ഏട്ടണ്ണറ രാമപാണിവാഡൻ സംസ്ഥാതക്കതികരി പരിശോധിച്ചുതു കണ്ണൂർജ്ജാം.

ഇനി രാമപാണിവാദരുടെ സംസ്കാരത്തുകൾ പ്രൗഢിയും അദ്ധ്യാജ്ഞാനാം തൃശ്ശൂളക്കാലിക്ക് പ്രസാദത്തോടുകൂടാം. നാതുകൊണ്ടു് രാമപാണിവാദരുടെ സമർപ്പണം ചീനാസ്ത്രം ക്രാനുക്കാണു് രാമപാണിവാദരുടെ തൃശ്ശൂളക്കാലിക്ക് തൃശ്ശൂളക്കാലിക്ക് തൃശ്ശൂളക്കാലിക്ക് തൃശ്ശൂളക്കാലിക്ക് തൃശ്ശൂളക്കാലിക്ക് ?

വാദമുഖം മുച്ച.

“രാമപാണിവാദൻ രാമക്രിയയാശ രാഹവീയചം തൃശ്ശൂളപാണിവാദൻ പല ഭഗവദ്ദളിലായി തൃശ്ശൂളക്കാലിക്ക് തൃശ്ശൂളക്കാലിക്ക് തൃശ്ശൂളക്കാലിക്ക് കാശനന്നതും ഇവിടെ സ്മരണിയറല്ലോ? ഭാഗവതം ഇങ്ങപത്തിനാബുദ്ധത്തത്തിനു് തൃശ്ശൂളവില എന്ന പേര് കവിതന്നു കൊടുത്തതാവാം.”

ഈംഗ്ലീഷ് ഒരു അധ്യപാനവിഭാഗം ജേപ്പാനജമാർത്തമുഖിയിട്ടുള്ളതായി ഒരു ലക്ഷ്യചം കാണണ്ടില്ല. രാമപാണിവാദൻ രാമക്രിയ മാത്രമല്ല തന്റെ കവിതയുടെ വിഷയമാക്കിട്ടുള്ളതു്. തൃശ്ശൂളക്കമെക്കരിക്കണ്ണ വിഷയങ്ങളോ? രാമായണം, ഭാരതം, ഭാഗവതം, ശിവപുരാണം, സ്കാംപുരാണം എന്നിങ്ങനെ അനേകം പുരാണങ്ങളിൽനിന്നും ഇതിഹാസങ്ങളിൽനിന്നും എടുത്തിട്ടുള്ളവയുമാകന്നു. ഭാഗവതം ഇങ്ങപത്തിനാബുദ്ധത്തത്തിനു് ‘തൃശ്ശൂളവിച’ എന്ന പേര് കവിതന്നു കൊടുത്തതാവാം എന്ന വാക്കും വായിക്കബോധി, ഓതിനു് അംഗങ്ങനെ ഒരു പേരുണ്ടെന്നും പേരും നല്കിയിരിക്കുന്നു. മറ്റരാത്രിലും കവി തന്നെ അതിനും അദ്ദേഹം അതിമം സുചുരിക്കുന്നതു്? അംഗങ്ങനെ ഒരു പേരും ഭാഗവതം ഇങ്ങപത്തിനാലും മുത്തത്തിനാളുള്ളതായി തന്ത്രാശ്വരത്തിനിട്ടില്ല. അതു തൃശ്ശൂളക്കരുന്നുകരത്താവാം അഥവാ സ്ഥാപിതമായിട്ടില്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വാദമുഖം മുച്ച.

“സുപ്രസിദ്ധ മഹാകവി കമ്മുൻഡമ്പിഡാർ പേര് തൃശ്ശൂളനായിതന്നു എന്നു് പരമ്പരാഗതമായ അറിവുണ്ടു്.”

ഈപ്പു. അങ്ങനെന ഓരോ പുണ്ണാരാഖ്യാനക്കിൽ ഈ മാതിരി ഒരു വാദമേഖല ഉത്തരവിക്കുന്നില്ലോ എന്നും. മാത്രമലിഖിതിലെ മുതല്ലി പച്ച കൂദാശയ്ക്കുടുക്ക കുറിത്തിലും ഈതു പരാശ്രതതായി രീക്കാം.

ഈ തയ്യാറായ പരാശ്രതതിൽ നിന്ന്⁹ രാമപാണിവാദം കമ്പാം അഭിനന്ധായിരുന്ന എന്ന വാദം എന്ന മാതൃമേ തൊൻ പരായനപ്പെട്ടി. എന്നാൽ ഈ അഭിപ്രായം സമഗ്രമായി സ്ഥാപിതമാക്കണമെങ്കിൽ ഉപാധിവേഷണം, കുടിക്കയ തീരു. എന്നും കാണണ്ടാൽ രാമപാണിവാദൾ രാജവാല്ലുടുക്കാണി സംസ്കൃതത്തികളുടെയും, പണ്ഡിതന്റും ഗ്രീക്ക് ഫലവരിം മുതലായ ഭാഷാക്രമത്തികളുടെയും, കത്താവാണണാം, കമ്പു സു ബാടുകൾ തും തും മാതൃമേ രഹിച്ചിട്ടുള്ളവെന്നം ഒരു വാദം ചിലർ പുരശ്ചേടവിശ്വേഷകാം. എന്ന മാതൃമണ്ഡി, ചില ദേവവു പ്രതിക കൂൽ ഉണ്ടാണ പരായന സ്ഥാപനകൾ തുന്നിമണ്ണല്ലാണെന്നം ചിലർ വാദക്കാനിടയണ്ടു്. പ്രാഥാണികവചനങ്ങൾ നേന്നും ഇന്നതേത കാലത്തുള്ളവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. തെളിവു്— കരാററ തെളിവു്—മാജരാക്കിടയ മതിയാവു. ഈ ഭർമ്മം അദിക്ക പുറമേ ഭവര രാജ രാമപാണിവാദമാരു കാണുന്ന മാണിക്ക്. ഇക്കാരണങ്ങളും റവേഷണം, തുടക്കക്കയേ നിശ്ചയ മിച്ചി. തും തും മാതൃമേ ചേവരിക്കണം. അച്ചിരേനു ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടാവുമെന്നു് പ്രാഥാണികാം.

ഈദാന ഒരു വാദം അതല്ലും അതവിന്റെവിപ്പിച്ചതു് തൊന്താ ഉത്തരാക്കാണി¹⁰ വിപാശിതമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ കിട്ടിവരു രാമനം കമ്പാം അഭിനന്ധാണുന്നതുനു തൊൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

||

നധ്യാജ്ഞക ഇന്നവും മാല്യദാശിം

കേരളീയ മഹാകവികളുടെ ജീവചരിത്രംവുംപുജ്യാളി പ്രദർശി നമക്കു് വജ്യാഖ്യാനമായി യാതൊന്നും അറിവിലും നിന്നു

തതിചില്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്നതു⁹ വളരെ ദയനിശ്ചായിാം കണ്ണ. എഴുത്തുപ്പേരിൽ പേരം ഉണ്ടാം നിയുതമില്ലാതിരുന്നതു¹⁰ ഇപ്പോൾ എററക്കരെ പാഠാടിക്കപ്പെട്ട്. അദ്ദേഹം, രാമനാമാവായിരുന്ന എന്നു¹¹ ആത്മശായ ലക്ഷ്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ശ്രാവം ഉണ്ടിച്ചപ്പോൾ ചില പദ്ധതികൾ അവരുടെ വാഗ്മിക്കിനിനും വീഴുന്നതല്ലാം പെട്ടകിയെടുത്ത വ്യാപാരം നടത്തുന്ന മുൻകണക്കാഡാ ക്ഷാഖിച്ച വാഹി. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രകാശിതമായ ഒരു തീരുധാരം ഇംഗ്ലീഷ് സാഹചര്യങ്ങളെ നിന്മോപിച്ചു അകററിയിരിക്കുന്നു.

“കൊല്ലം ചെരു ധന ഇതുപറ്റിൽ കീഴുപ്പാലുതന്നു ചിരുക്കുക മുക്കാൽവക്രതു” ഇതുനുഭവതിയ അടിപ്പറോലക്കരണമാവിതു. എഴുനില എഴുനീക്കാരം എവരുദേവതമാണു എവരുതോതയക്കാരം എത്തവി തക്കച്ചിമാരം എപ്പേറു പെട്ടലക്കേതാണു എപ്പോതുമരിചവേണ്ടം അവന്മായാവിതു¹². ശൈത്രികാർ ശൈഖകരായ ആയിരുമരച്ചക്കരചരായ¹³ അവരപ്പോരജ്ജടയവരായ¹⁴ അരമനവീടുതിപതിയായ¹⁵ ചന്ദ്രത്തു വാഴും രാമപുരം കരും പേരുമത്തുവും വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വെട്ടത്തന്നു¹⁶ തീംക്കണ്ണിയുൻഡേഡുതു¹⁷ മുക്കാൽവക്രതു¹⁸ തുമ്പുത്തി രാമനാക്ക വേണ്ടി ചൊൽചേശത്തു ചൂരിയും * കൊണ്ണാടക്കൊണ്ണാടു¹⁹ ഇക്കണ്ണപേജമത്തുത്തിനും കാരിയം—അതിം—വാരഭും കാരാഴ്യും നൊരിയും നൊരിയിടപ്പുഴുതും അരംജപ്പുകും വഴി, നീർ പോകും ചാലും മാൻ ചാട്ടം കന്നും മീൻ ചാട്ടം ചോലയും കുമ്പുരട്ടു കാന്തിരക്കരി മും മുരഡുവുംപാനു കൂളത്തിൽ കണ്ണും കിണറിൽ പന്നിയും എപ്പേപ്പുട്ടു, ഞടി വിരായൻകൊണ്ണു²⁰ അടിപ്പറായ²¹

* സൗംഗിരാജം സാൻ എഴുന്നുള്ളൂ.

നീതു മുതലായ “നീരട്ടിപ്പുറായ” നീരട്ടിച്ചുകാണാൻ ചന്ദ്രത്തു രാമദ്രൂണം തക്കച്ചിമാറം”. ഇതിനാപോഴെ മുൻപ് ഉല്ലരിച്ചി ഭിഷ്മ സൃഷ്ടുതമായ “ഭാസപത്രത്വാവു” എന്ന ചരമദ്ദോഷ കവം എൻ്റെ ഉള്ളാത്തതെ വലപ്പെട്ടുതുന്നു. എത്രകാണ്ഡ നീതു, (കോഴിക്കോട്ടെ സാമുതിരിയുടെ മിത്രമായിരുന്ന കല്യാശസ്വന്ദരംഗത്വവിന്റെ ഒരു തെളുക്കരേവയിൽ രാമനെഴുത്തു പിടിക്കുന്ന നാലു-ൽ ജനിച്ചതായി രേവപ്പെട്ടതിയിട്ടുമണ്ണതേ. അതു രേവ എന്നിക്കു കാണുന്ന കഴിത്തെടുത്തിട്ടില്ല. അപ്പോൾ ഏഴു തത്തുപ്പെൻറും ജീവിതകാലം നൃത്യ മുതല്ലു് ഒരു ദിവസം രംഗ-ാം തീയതിവരെ അതുനൊന്നു സിലാർക്കുന്നു. അങ്ങനെന്ന വരുന്നേം എഴുത്തുപ്പുനും കണ്ണുപ്പുനും തമ്മിൽ അല്ലവാ മണ്ണപ്പുന്തു വച്ചു് കുട്ടിക്കു എന്നാൽ ഒരുത്തിഹ്യം വാസ്തവമായിരിക്കുമെന്നു വാദി ഇംഗ്ലീഷുകാരും വാസ്തവമാണെങ്കിൽ ശേഖരിച്ച ദാതുക്കളുടെ രാമചന്ദ്രമേനോനോട്ടോ് മലയാളകിട്ടിയ എത്രമാത്രം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതറിയിക്കാൻ പ്രയാസമാണോ്. *

ഈത്തപ്പോലുള്ള തെളിച്ചുകാടു നാബ്യാരെ സംബന്ധിച്ചും ലഭിക്കുന്നതുവരെ നമ്മക്ക് ‘കാട്ടം പടലം’ തല്ലി വല്ലതും പറയുകയേ നില്കുത്തിയുള്ളൂ.

നാബ്യാരട്ടെ ഭവനം തിരുവിലച്ചാട്ടിക്കു സമീപം കിളിക്കുറിസ്തുമംഗലത്തുള്ള കലക്കരത്തു് ആയിരുന്നു എന്നാളുടെനു പുറത്തിനും സാശയമുണ്ട് ഇല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനകാലത്തു് ഇംഗ്ലീഷുകാരും യോഗിച്ചു വേഗിംഗും മാനും-ാം മാണിക്കും സിംഹാസനാരോധനാ ചെയ്യു കൊച്ചുമാരാജാവി നേരം, പ്രസിദ്ധ മഞ്ഞിന്റുനായിരുന്ന ശക്തിയുമേനോന്നു

* ഈ രേവയും കല്യാശസ്വന്ദരം, രേവജും കുറുമണ്ണളാണുന്ന പഠ്യ നീതു ഇപ്പോൾ ധാരാളമണ്ണും, സ്രോതരംഭാജും എന്നിൽക്കു പോലും.

ബിവാന്തജിയുടേയും കാലത്തു് മുട്ടിഷ്ടു് വാമമംഗലിൽനിന്നും പോക്കുളം, കോട്ടായി എന്നീ ദേശങ്ങളെ വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടു് അതിനെ മുട്ടിഷ്ടിനാട് ചേക്കുവാണായി. ഇതു് മഹം-ൽ അതയിൽനാം. അത് സ്ഥലത്തിനു് ലക്ഷ്യിച്ചുവേണ്ടിയുള്ളപ്പെട്ടുവരുന്ന സാമീപ്യം എന്നാജ പ്രാധാന്യമേ ഉണ്ടായിരുന്നതു് എന്നു് ശ്രീമാൻ ബാപതുജ്ജവാരിയർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതു ഞ്ഞുപ്പെട്ട നബ്യാജട ജനങ്കാലത്തു് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണ്. കോരളത്തിലെ പ്രസിദ്ധ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നു് തിരുവിച്ചപാമല. നബ്യാജട ജനനത്താൽ അതു് ഒപ്പും ഒരു സ്ഥലമായു് തനിന്റെ എന്ന പരിശുന്നതാണു് ശരി.

കണ്ണവർഗ്ഗ ജനനം വുവും-ഓഡാണ്ടിട്ടും അവിൽനിന്നും ഗ്രാവിന്റുള്ള അവർക്കളിൽ അതിനെന്നതുടന്നു് മറ്റു ചരിത്ര കാരണങ്ങം അഭിപ്രായപ്പുട്ടിരിക്കുന്നു. കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കളി യാകട്ടേ ലംബ-ാമാണ്ടിട്ടും അവിൽനിന്നും പരംതുകാണുന്നു. ഇതിൽ അല്ലെന്തെ അഭിപ്രായമാണു് അധികം അതുറ സ്ഥിരമായി തോന്നുന്നതു്. മഹാപിതാക്കന്മാരെപ്പറ്റി ചില ഏതിമ്പ്രകാരം മാത്രമേ അറിയാറു. ശങ്കളിജിവർക്കും പറയുന്നതിനെ ഇവിടെ ഉല്ലരിക്കാം.

“നബ്യാജട അപ്പുകൾ എറ്റവും താഴുക്കിൽനിന്നും കിട്ടുന്നതും അതിനുള്ള കല്പനയുള്ളി നബ്യരിയാണു്. സപദേശത്തുള്ള ഒരു നബ്യരിയാണു് ഭാഷാചരിത്രത്തിൽ പരംതു രിക്കുന്നതു തെറവാണു്. കിട്ടുന്നകാർ നബ്യരിമാർക്കു് കിള്ളിക്കുറിപ്പുമിംഗലത്തുക്കേണ്ടതിൽ ശാന്തിയുണ്ടു്. ഉംഗമുരിയുള്ളു് അവരിൽ ഓരോത്തതൽ അവിടെപ്പോയി താമസിക്കുക ഇപ്പോഴും പതിവുണ്ടു്. ശാന്തിക്കാരി കല്പംപത്തു് ഇല്ലതെന്നു നബ്യരി കിള്ളിക്കുറിപ്പുമിംഗലത്തു പോയി+ താമസിച്ച പ്രാഥാദ നബ്യാജട ഭവനത്തിൽ ഒരു സുരിക്ക സംബന്ധം തുടങ്ങാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാന്തിയുടെ കാലാവധി കഴിഞ്ഞ

ഫ്രോറം സപ്പദേഹമായ കിടങ്ങുകൾ പോന്നു. അതു സമയം തന്റെ ഭാര്യയെ ശമ്പളമായ കിടങ്ങുകൾ കൊണ്ടുപോന്നു. അതു നഞ്ചുകൾ അപേപ്രാരം ഗർഭമാക്കായിരുന്നു. കിടങ്ങുകൾ വന്നു “അബ്യാസ മാസം കഴിഞ്ഞെപ്പോരം അവർ പ്രസവിച്ചു” എങ്കിൽ ഒരു ദിവസം അവൾ പുതുനാശം സാക്ഷാത്ത് കണ്ണൻനാവിപ്പാർ.”

“കണ്ണൻനാവിപ്പാരുടെ ഉത്തരവെത്തെക്കരിച്ചു” എങ്കിൽ മും കേട്ടിട്ടിളിളിയുള്ള കുട്ടി ഇവിടെ വക്കതവ്രമാകുന്നു. വന്നേരി ദേശത്തുകാരനായ ഒരു നാമുരി ഭാരിപ്പും നിമിത്തം തന്റെ പെൺകുട്ടാഡുളു വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു നിന്നു തനിച്ചില്ലായ്ക്കായും പച്ച സ്ഥലങ്ങളിൽ സഖ്യരിച്ചും കോഴി കോട്ടും, കൊച്ചും, അബ്യാസമുള്ളും, തിരവിതാംകുർ മുതലായ രാജുക്കൾ വാണിങ്ങനു രാജാക്കന്മാർ മുതലായി പലരെ കൊട്ടി സക്കടം പറഞ്ഞും മറ്റും സന്ധാരിച്ചു ഏതൊന്നും പണവും കൊണ്ടും” എങ്കിലും ഉച്ചയാകാരായപ്പോരം കിളിക്കരിക്കു മംഗലത്തെത്തുടി. മടിപ്പീച്ച കളക്കടവിൽ റാച്ചിട്ടും അദ്ദേഹം കളിയും ജപവുമെല്ലാം കഴിത്തു നോക്കി. എപ്പോരും മടിപ്പീലു കാണില്ല. പല അനേപ്പഖ്യണങ്ങൾ നടത്തയിട്ടും ഒരു തുട്ടും ഉണ്ടാക്കാതെ വ്യസനത്തോടുകൂടി സപ്പദേഹത്തെക്കു പോവുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ നാലബുദ്ധു കൊല്ലും കഴിഞ്ഞതെന്നു ശേഷം ദരിക്കൽ എങ്കിലും ഒരു ദിവസം ചെവകന്നേറാം അദ്ദേഹം കിളിക്കരിക്കു മിംഗലയ്ക്കു വന്നുചേരും. അബ്യാസത്തിൽ അത്താഴും കഴിച്ചും ശാതിക്കാരൻ നാമുരിപ്പുണ്ടായിട്ടും അദ്ദേഹം നാമ്പാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു പോയി. അന്നും അവിടെ ശാന്തി കീടങ്ങുകൾക്കാരൻ കല്പനാക്കുകയിൽ നാമുരിയുണ്ടായിരുന്നു. കൂട്ടുവാളും നന്നു രിക്കും നാമ്പാരുടെ ഭവനത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീക്കു സംബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. നാമുരിമാർ രബ്ബുപേരം കുട്ടി നാമ്പാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു അതിലെത്തുടി. മുരുക്കി വെടിയും പറഞ്ഞതിരിക്കുന്ന മലേശ്വര വഴന്നരിനാട്ടകാരൻ നാമുരി തന്റെ മടിപ്പീച്ച കളക്കടവിൽ വച്ചു കളിഞ്ഞപോലും കമ്മക്കുടി പ്രസംഗവരം ആശ്വാസിക്കുന്ന

തിനിടയായി. അതു കേട്ടകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു നങ്പും (ഈതി ക്കാരൻ നമ്മുരിയുടെ ഭാഞ്ച്) വേഗം അറ തുറന്നു് ഒരു മടി പ്രീലയെടുത്തു് വന്നോരിക്കാരൻ നമ്മുരിയുടെ മുഖിൽ കൊണ്ടു ചെന്ന വച്ചിട്ടു് ‘അവിടുതെ മടിപ്രീല ഇതാണോ എന്ന നോക്കും’ എന്ന പറത്തു. നമ്മുരി മടിപ്രീല കാഡപ്പോരു തന്നെ അതു് തന്റെ രതാബന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും അഴി ചെണ്ണിക്കാക്കിയെപ്പോരു പണം ശാഖായിട്ടു് കാണാകയും ചെള്ളു. നമ്മുരി മടിപ്രീല കൂളിക്കെടവിൽവച്ചു് കൂളിച്ചു സമയം അവിടെ പുള്ള തിന്നംകൊണ്ടു നിന്നിട്ടു ഒരു പത്ര മടി പ്രീലയുടെ മുകളിൽ ചാണകമിട്ടതിനാലാണു് മടിപ്രീല കാണാതെയായതു്. നമ്മുരി പോയതിന്റെ ശേഷം നങ്പും കൂളിക്കെടവിൽ ചെന്നപ്പോരു നല്ല ചാണകം കിടക്കുന്നതു കണ്ടു് വാരിയെടുത്തതിനാലാണു് മടിപ്രീല അവത്തെ പക്കൽ കിട്ടിയതു്. ഉടമസ്ഥനാരന്നാണ്ടിട്ടു് കൊട്ടക്കണ്ണമെന്ന വിഹാരിച്ചു് നങ്പും മടിപ്രീല സുക്ഷിച്ചു് വച്ചിരിക്കുന്നതിനും. മടിപ്രീല കിട്ടിയെപ്പോരു അതു ദൈനന്ദിന നമ്മുരി കണ്ണാധി സന്ദേശം ഇതുമാത്രമെന്ന പറയേണ്ടതില്ലപ്പോ. ഉടനെ അതു നമ്മുരി ഏണ്ണിരും രണ്ടു കയ്യും നങ്പും തലയിൽ വച്ചു് സന്ദേശാഗ്രഹകൾ പൊഴിച്ചുകൊണ്ടു് ഗദ്ദുഗദ സപരമായിട്ടു്—അംട്ടത്തെ അഭിഭേദത്തെക്കു് അതിയോഗ്യനായ ഒരു പത്രൻ നിന്നുക്കണ്ടാക്കുടു എന്നറഗ്രഹിച്ചു്. അതു അന്നതു ധാത്രായ മേലുറത്തെ പ്രകാാരം അതു നങ്പുംകുംജായ പുത്രനാണു് ക്കണ്ണനുവിയാർ.

മി: പി. കെ. നാരായണപാപിച്ചു ഇതു ചെതിക്കുത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മാറ്റം വരുത്താം ‘ക്കണ്ണനുവിയാർ’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ചേത്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നാലാഞ്ചുവെകാലിപ്പം കഴിഞ്ഞു് എന്ന ഭാഗം മാത്രമേ വിച്ചുകൂളിന്തുട്ടിട്ടുണ്ടാണും. മി. ബാലകൃഷ്ണവാരിയരാക്കുടു മി: പി. കെ. യുടെ പ്രാംതതെ അല്ലെങ്കിലും മിന്നക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഇതു ഒട്ടവിൽ പറാഞ്ഞ രണ്ടു ചരിത്രനാണുവിയാർ.

കാരന്മാരും നങ്കളും ദത്താവു് നമ്മുരിഡായിരുന്നു എന്നതു അംഗത്വത്തെ വിച്ഛികളുകയും ചെള്ളിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തവന്റെ പിതാവു് ഒരു നമ്മുരിഡാരിയിരുന്നു എന്നതു ശക്തിയുടെ അഭിപ്രായം ദരിഡരാണെന്നുതന്നെ എന്നിക്കും തോന്നുന്നു. അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ പിന്നീടു് അപ്പോൾ വിക്കാം. പി. കെ. അവർക്കും ഒപ്പേന്തിട്ടുള്ള മരുപ്പാജ എന്നതിലൂടെ ചരിത്രത്തിന്റെ ചരിത്രം കുറെ രസകാരമാണു്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:—“ഈനിബേധായ കമയുള്ളതു്” സംസ്കാരത്തിലാക്ക യാൽ ക്രൈസ്തവി ഗൗരവഭാവമുള്ള താഥാം. അതു് മഹാന്മാരിയിൽ എന്നും ശ്രദ്ധയിൽ ശ്രദ്ധയിൽ നിന്നും എന്നിക്കും അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതാക്കുന്നു. ‘കലാചിത്ര സ സംശ്ലിഷ്ടികോ മുഖ്യമാം പ്രാണി ഗംഗ മദ്യമാർജ്ജു കത്തചിലു് ഗിരിതന്ത്രം ശ്രദ്ധയും ശ്രദ്ധനും ഗരിഞ്ഞുകാഴ്ചാം വാമപാദേ ദശ്വിഃ സന്നി ശ്രദ്ധയേ തന്നെ ശ്രദ്ധാലുള്ളതരിവ പചാത തദ്ദേശപ്രവൃത്തി എവ ചിത്രിത സന്താനാലഭയാ മഹിതയാ തയാ മഹാദേവതയാ ശ്രദ്ധയുച്ഛരിക്കാനിന്നും നാജുകാനും മദഹാസമരംസാന്നിദ്ധ്യവദനാരവിന്നും കണ്ണകളുകകരാറിയിരുന്നു. തത്യു അഭ്യന്തരസുകമാരീ കമാര മീവ പ്രേമാതിരേകുന്ന കണ്ണക്കുചുരീയായാ ശിശിരിക്കുത്തു മസ്താബുജേന ശ്രദ്ധീരപ്രാവാലിംഗ്രു നിജകനകകമണ്ണലു നേമന പയസാംഭിഷിച്ചു ദിവ്യം പാശ പായയിതപാംതക്ക് ദയേ തദാ പ്രഭ്രതിഃ.’

‘തലവടക്കിയിരുന്നിനു്’ രഹം എന്നു് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് വിദ്യപ്രകാരം വിവരം കിട്ടായിരുന്നാൽ ഉദ്ദേശിച്ചുണ്ടു്. മഹാഭാരതത്തിനും എന്ന സ്ഥലത്തു വച്ചു നടന്ന ഒരു മഹാഘാതത്തിൽ പ്രാചീന മഹാദേവപരി ഷ്ടാരം എന്ന വിഷയത്തെ അധികരിച്ചു് താൻ അതിപീഠം മഹായ ഒരു പ്രസംഗം എഴുതി വായിക്കുവണ്ണായി. പ്രസംഗം

കേട്ടെങ്കിലും മഹാരാജ് ഭാഗചും ഉറങ്ങിപ്പോയി നാശിക്കണം എന്നാണ് എന്നിക്കേ താനാന്തരിച്ച്. എതാഴാലും അല്ലെങ്കിലും അലങ്കരിച്ചിരുന്ന മഹാരാജൻ എപ്പോവരേയും തട്ടിയുണ്ടത്തി. ചരിത്രാനൈപ്പണമുകളും നിത്തിവയ്ക്കുണ്ടാണെന്നും വല്ല തുഷിരേ കള്ളവടക്കുമാ—വക്കീയപണിയായാലും വേഖിപ്പു—സ്വീകരിച്ചു ധാരാളം പണം സവാദിക്കാണും വേണ്ടതെന്നും അധ്യക്ഷൻ പറഞ്ഞപ്പോരും സദസ്യരാജാവായിൽ വെളിക്കുറിക്കാണും. ചുനിക്കാക്കട്ട, ചരിത്രാനൈപ്പണമുകളും ജീവിതത്താഴിലായി സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ഒരു ബലി ആക്ഷരായ അഭിവാദനയും ജനിച്ചു. അതു സദസ്യരിൽ ഒരാൾ മാത്രം എന്നു പ്രസാദം സത്രാലും ശ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ സമമാനവും വാങ്ങിക്കാണും താൻ മാളിക്കുവെളിച്ചിൽ വന്നപ്പോരും അതു മാനും എന്നു കാരണം നിന്നിരുന്നു. അതു മുൻ പറഞ്ഞതു കിട്ടായിരുന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എന്നു സപ്രഹരിതിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. പജേ വിശ്വാസമെഴുപ്പും വാഡിയിച്ചു. കിട്ടായിരുന്നാണമായി സംഭാഷണത്തിലെപ്പറ്റി സമരാ പോകുന്നതു് അറിയുക ഫേയിപ്പു. ഈതു ഫലിനമയചും എന്നാൽ വിശ്വാസപ്പെട്ടും അതു സംഭാഷണം താൻ ഇതിനമ്മുഖ്യ കേട്ടിരുന്നിപ്പു. പ്രസാദവരായ പി. കേ—യുടെ കമ്പാന്റുമ്പൂർ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നും അദ്ദേഹം അതാണും അവന്നുപെട്ടുവെന്നും സംസ്കാരത്തിൽ ഒരു കേട്ടുകൂട്ട രഹിച്ചു് അരിയുകൊടുത്തു എന്നും അതാണ് പറഞ്ഞപ്പോരും താൻ അവരുന്നു പോയി. അതാണ് ഇത്തരം വില്ലുകൾ പലതും ഉള്ളതായി എന്നിക്കു് അറിയാമായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കേരളക്കാർ അതരുക്കിച്ചുണ്ടായിരുന്നു, പ്രാഥാനകിവചനങ്ങളുണ്ടായോ ചേരുവാപെട്ടുന്നു് സംസ്കാരപ്പേരുക്കാണും ഉണ്ടാക്കിച്ചുണ്ടാലുണ്ടി ജ്ഞാന്യാനം

വിഷ്വിപ്പിക്കുക ഇതുമെത്തിരോ വിനോദമാശീജനനം അതുകൊണ്ട് അതാരഞ്ഞാറിഃതാൽ പിന്നു ജോസ്റ്റ്⁹ നാരാധം പ്രയ്ക്തിയിൽ ചെല്ലാറിപ്പായിഡനം എന്നു, തൊൻ മുഖ്യപ്രാണി കേട്ടിടനു. എതായി ദന്താച്ചാ പി. കെ. അവർക്കു അതാരാധയുള്ളകാട്ടതു കമ്പാൾ ചുറ്റുകൂട്ടത്തിൽ ചേത്ത് പ്രസിലംപുട്ടത്തുകയാണെന്നു. ഇനി ഈ വൃത്തിയാനും ഇവിടെ നീച്ചുചേരു.

നാല്പൂഴം ദാതാവി. ¹⁰ കാഞ്ചപക്ഷം രാഘവൻ എന്നും സദിരാദരം രാജു പുത്രനാജു, ഒരു സദിരാദരിയും ഉണ്ണായിജന്ന നായി നമ്മക്കാവിശ്വാം. ചന്തികാവി മീഡുടെ പ്രസ്താവനയിൽ ‘അരാസ്തി മാരവഗ്രാഥവാസ്തവസ്യ രാഘവപാണി മലസ്യ ഭാഗികന്ദയാ രാമപാണിവാദി’ എന്ന രാമപാണിവാദൻ രാഘവൻ നാല്പൂഴംനെന്നും മാത്രപരാ സ്ഥരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അംദ്രമെത്തിനേരു മാതാപി പാഠ് ഒരു സദിരാദരിയുണ്ണായിജന്ന എന്നു. സിലുക്കാംബക്കപ്പും, അതുപൊലെ തന്നെ ഒപ്പം മരിയും രാമപാണിവാദൻ സ്ഥാതുചന്നനു നിച്ചയിൽ നമ്മുടെ മഹാകവിയെ സ്ഥാതിച്ചുകാണുന്നതുകൊണ്ട് കാരംതപക്ഷം ഒരു സദിരാദരിം കാമ്പം നാല്പൂഴം ണ്ണായിജന്നനായി താളിയുന്നു. പി. കെ. നാരാധനാപി തു അവർക്കുളം കാമ്പം ലാജമാദരംനുബിംബാരനും ഒരു ഭാഗി നേരംകുടി ഉണ്ണായിജന്നനായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നുമം-1 മാനുടിയും എഴുതപ്പെട്ട “ശാമേരപരശാത്” എന്ന തുള്ളലിൽ തങ്കത്താ പും ധമ്മരാജാവിനേരു ഉല്ലോഗന്മാരിൽ കരാ ഇഡയ ഒരു ലാജമാദരം നബിിംബാരപ്പുറി പറാസുവിച്ചുന്നു. അംദ്രമും കലക്കരാത്രക്കുംവക്കാരനായിതെന്നു എന്നു നിശ്ചയമില്ലാജസമിക്തം എന്ന പച്ചത്തിൽ അവക്കു രണ്ട്

എല്ലാവിയാം രാമൻനമ്പിയാൽക്കാം ¹¹ ആ സൗത്തി നിശ്ചേട പുത്രനാൻ. അവരിൽ തുല്യൻ ഫൈഫനായിരുന്നു എന്നാണു ¹² തൊൻ ഉംഗമിക്കുന്നതു. അഭ്യൂക്തിയും ‘തുല്യൻ സേംഗര തേരിമിണിജസമിക്തം എന്ന പച്ചത്തിൽ അവക്കു രണ്ട്

പ്രേരണയും ഭാഗികമായാണ് രാമൻ നാബിചാർ മുള്ളേഴ്സ്‌ഫേഴ്സ് അല്ലെങ്കിലും പരിശുമായിതുനില്കുന്നു. രോഹിനീജൻ എന്ന ശബ്ദം ബബലരാമക്കുറ പാശ്ചായമാനാദ്ദും. സാധാരണ സംജ്ഞത്വാനാമ അഭൈ ഇങ്ങനെ പാശ്ചായം ശബ്ദങ്ങളുടെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പതി വില്ല. തുള്ളൻ നാശൻ എന്ന ടിനു പകരം ദാസുദേവൻ നാശൻ എന്ന പരാത്താൽ പോരാട്ടിലും. അതുകൊണ്ടു ഇവിടെ രോഹിനീജയും തതിനു് രോഹിനീനാക്കുത്തിൽ ജനിച്ച വൻ എന്ന അത്മം പ്രധാനമായും ‘രാമൻ’ എന്ന അത്മം ഗൈണാചായും വിവക്ഷിച്ചിട്ടിരുക്കുന്ന എന്നാണെന്നീക്കു തോന്ന നുത്തും. അതിനാൽ രാമപാണിവാദൻ രോഹിനീനാക്കുത്തി ജാതനാണെന്നും നമ്മകു് നിയയിക്കാം. ‘സുകവിസംസ ത്രേവ്യ’ എന്ന കലിഡിനത്തിൽ (ശ്രദ്ധ-ഘ) ബാലഭാരതം പക്കത്തി എഴുതിത്തീർത്ത രാമൻ നന്ദ്യാത്മക വാഴക്കര വിശ്രസിക്കാമെങ്കിൽ കണ്ണു നീനാവൃഥരപ്പറ്റിരാം പച സംഗതി കളിം. നമ്മകു മുഹിക്കാൻ മാറ്റുമ്പോൾും. ഒന്തേമം (രാമപാണിവാദപീഠിയൻ) നാരാധാരാദ്ദേപാദാര ശിഷ്യത്വം ദേവാ പരാധിപരാഭ്രജനയികളിൽ കളിം ‘ഉദ്ദ്രാതദപ്പണ്ണിശ്ചിഹ്നപര ക്രണാഭാജനങ്ങളിം’ അതു രാജിലുകിടം നന്ദ്യാനാരപ്പറ്റിരി,

‘ഇല്ലന്നാണയണംവ്യാദയിഖതവിതവ്യാത ശി ശ്രദ്ധപാലം-
ഭദ്രാദിവശാ-പിംഗാ-പിംഗാ-പിംഗാ-പിംഗാ-പിംഗാ-പിംഗാ-
ഇദ്രാതദപ്പണ്ണിശ്ചിഹ്നപരാഭ്രജനയണാഭ്രജിനോ പണ്ഡിക്കാണ്ണ
സഭാശ്ചിത്രശാഖാ-പ്രാണാ ശ്രദ്ധി പദ്ധരജണാ സമ്മാ മദ്ദാഗാം. എ.

എന്ന ഫ്രോക്കത്തിൽ ദൃചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും,

‘ദോഽസൈ വിള്ളവിലാസനാമ കൂതവാൻ കാവ്യം തമാ ആകുതം
കാവ്യം കംസവധാരിയം ഇണഞ്ഞതു, താരാജവീയം തമാ
വശ്വാത്മപദ്ധതിനീരിയുമുചരം വീമിപ്രയം നാടകം
സീതാരാഘവമേവ ച ആദിശാനംചും ഇക്കംംഗളിം’
‘അരുത്തുപുതിം തദപച്ചു് രീതുള്ളവിലാസകാവ്യപിംഗതിം ച
കൂതവാനന്നരാജാവി യാ സ ഇയ്യക്കി പീരാമപരാണാമശഭ കവി
താക്കല്ലാരംശാന്തിം ച സദ്ധപ്രഭാവിശ്വാജവാന്തികാ
തദപശ്ചാസനനു കിഞ്ചിതു കൂതവാൻ രംമഹാതുലഃ’.

‘ക്രഷ്ണനീഡവ കുതിരീഡാ നീജമിവ തന്നും ദേവനാഭയണാവേദ
ബാഡു യ, വാളിയിതചു വിഡുവാടു പരം ശാന്തമധ്യംപരിത്വാ

സംരക്ഷം യാൽ കുടംബം മുഖിണിവിത്രണങ്ങൾ കാമീതം സാധ്യയിപ്പോൾ എല്ലാഹമനാപാദയ്ക്കേ ദിനമെന്ന സ മുഴു ഫുശണു ചേണ്ടാവിനു.’

ഈതൃാദി പദ്ധതിയിൽ കവി എന്ന നിലയിൽ രാജൈ മാത്രമേ സ്നേഹിച്ചിട്ടുള്ള എന്നും അദ്ദേഹത്തിനെ ചെന്നകപ്പേരി ദേവനാരാധാന്നൾ അതയിരുന്ന ബാലപ്രതിലേ എടുത്തു വള്ളത്തി വിദ്യ അല്ലെസിപ്പിച്ചുതെന്നും ഉള്ള സംഗതികൾ അദ്ദേഹ ചിത്രങ്ങോക്കിയാൽ ഈ രാമൻനവീയാങ്ങം കണ്ണും രാജായിരുന്ന എന്ന്^{*} സംശയം കുടാതെ നമ്മൾ പറയാം. എന്നാൽ ഈ പദ്ധതിയെ പ്രമാണിക്കപ്പെന്ന അംഗീകരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ പുരാഭാഗികൾ വിസ്മയിച്ചുക്കാമെന്നും മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ. ഈ പദ്ധതിയുടെ ഉൽപ്പത്തി സ്ഥാനം വിത്രുലുമാബന്ധങ്ങിൽ ഇതു^{*} ഒരു വലിയ നേട്ടംതന്നെ യാണോ. ആ വിഷയത്തിൽ ത്രീമാൻ ബാലകുള്ളവാരിയൻ അന്നേമാഡനിയന്നരാകനു.

‘കണ്ണൻ’ എന്നതു^{*} കട്ടബന്ധത്തിലെ കാരണവല്ലപ്പുട്ടിലെ ക്ഷേത്ര സ്ഥാനമാബന്ധന അഭിപ്രായത്താടി ദേശിക്കാൻ നിവൃത്തി കാണുന്നില്ല. * അവാലപ്പുഴ ദേവസ്പത്തിയിൽ നിന്നുള്ള മംഗല-ലെ റ.മഠ-ാംനാവൻ ഉത്തരവിൽ ‘മുവിൽ ദ്രുഢനിത്തത്താടി പാത്തിരുന്നകലക്കത്തു’ കണ്ണൻനവും തന്ത്രം അന്നതരവരീൽ രാജാധി അവാലപ്പുഴ പാത്രവത്തു കണ്ണൻനവും പേരിൽ^{*} എന്നും എഴുതിക്കാണുന്നതായി രിക്കണം. ഈ അല്ലെങ്കിൽ അടിസ്ഥാനം മംഗലം മുതല്ലു^{*} മംഗല-വരെയുള്ള അവാലപ്പുഴ ദേവസ്പക്കണ്ണക്കി കൂടി കാണുന്നതു^{*} തുള്ളൻനവും എന്നും രാജാവാരം അന്നദേവം പററിക്കാണിരുന്നതായിട്ടുണ്ടോ. മംഗല-ൽ ആ തുള്ളൻ നവും മരിച്ചപോകയും വസ്തുവകകൾ അന്നുന്നീല്ലെങ്കിലും സക്കാരിലേക്കു ചേക്കാൻ ഭാവിക്കയും, ചെഞ്ഞപ്പോഴാണും പാവ്യതീരാങ്ങും എന്നും രൂപി അവകാശം ചേണ്ടാണും^{*} പാവ്യതീരാങ്ങും നടവടക്കം നിന്ത്തിവയ്ക്കിച്ചു^{*}. മംഗല-വരെ

* ഈ അവാലപ്പു അറി രാംരാധന്നു^{*} കലക്കരിക്കുന്നതുകൂടം അഞ്ചുരിന്തുനിന്നു^{*} ചിന്തിക്കുമ്പുതുമന്ത്രിരിക്കണും;

അത് നങ്ങളിയാർ അനുഭവം പററിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പീനിട്ട് ഒരു രാമൻകവിയാർ അവകാശിയായി. ഓവല്ലപ്പേഴ്സ് ഫെയിൽ കണക്കുള്ളിൽ റബ്ബോക്കുഡുനു കാബാന്റുതേയില്ല. ഓമവാ ഉണ്ടായിരുന്നാൽത്തന്നെയും അതുകൊണ്ട് കമ്പനി എന്നത് കാരണവാക്കുള്ള സ്ഥാനംബന്ധം വജനില്ലതാണ്.

കമ്പനിന്റെ ബാലുകാലം ജമ്മേറ്റെതന്നെ കഴിച്ച കുട്ടിയായിട്ടാണ് മി: പി. കെ. നാരായണപീഠിയും പറഞ്ഞി രിച്ചഡാറ്റും. ബാലതുജ്ജവരിയൻ അവർക്കുള്ളടക്ക ഗമത്തിൽ കാബാന്ന ‘ബാലപ്പശാവാന്നന്ന’യിൽ കുറെ മനോധർമ്മപ്രസരം കുട്ടി കുറ നീട്ടിബണ്ണുള്ള ഒരു വ്യതിശയമെയ്യുള്ളൂ. വാസ്തവം പറയുന്നാണാൽ തും രാത്രി ഒരു മഹാപുരുഷന്റെ ജന യിത്രിപദം നേട്ടിന്തിനു ഭാഗ്യമണിയ അത് നങ്ങളിയാർ സപ്ചത്രനേ നിഷ്പിച്ചിച്ച വളർത്തിക്കാണാമെന്നുള്ളതിൽ കവിതേന്തു “രംഗാനം നമക്ക്” അറിയാൻ തരമില്ല.

‘മക്കെളിപ്പുലർക്കാലെ കൊണ്ടപോൾ’ കുളിപ്പിച്ച

ചിക്കുന്ന താനംകുട്ടി സ്ഥാനവും ചെണ്ണു ചെണ്ണേ’

ഇത്രൂടി പ്രഭാഷമാധാരമുത്തിലെ വരികളിൽ കവി തന്റെ മാതാവിശന സ്വരിച്ചുകാണണമെന്നം മറ്റൊ പരിശീലനിൽക്കുന്നതും മി. വാരിയരെ അല്ലോ വഴി തെററിച്ചിട്ടിട്ടും. തുള്ളുകളിലെ ഉച്ചാരം “വാതങ്ങളിൽ നിന്നു കവിയെപ്പറ്റി നമക്ക്” ചിലതൊക്കെ ഉണ്ടിപ്പുണ്ട് കഴിയുരെങ്കിലും നന്ദ്യാർ പാതയും വഴിക്കും സപാനഭവദ്ദേശ പ്രകാശിച്ചിട്ടിട്ടിബണ്ണും വിചാരിക്കാനേ വരു. അങ്ങനെ ആക്കിയെന്നുകൂടി അഭ്യർത്ഥി തന്ത്രിന്റെ പാതയും ഇത് സജീവങ്ങളാകയില്ലാതിരുന്നു. മനസ്സുപ്പരഞ്ഞതിനെ അതുന്നതാഥാന്തരിക്കിയെന്നുകൊണ്ട് നിസ്സംഗഭാവത്തിൽ നിരീക്ഷിച്ചു “അവരുടെ ചൊപ്പല്ലങ്ങളെ താൽ കണ്ണിത്തെപ്പട്ടകയാണ്” അഭ്യർത്ഥം ചെണ്ണിട്ടുള്ളതും. മനസ്സുചാപല്ലങ്ങളുടെ മുരീകരണാത്തിനുള്ള വിവിധമാർക്കും കൂടിയിൽ നേരു പരിഹാസമാണ്. നന്ദ്യാർ അത് മാർക്കുത്തു നൂവല്ലാബീഡ്സ്. അഭ്യർത്ഥത്രിന്റെ പരിഹാസത്തിനു പാതയും

കാ തത്തായി അരുളക്കിലും ഉണ്ണായതിന്റെ എന്ന സംഗ്രഹവും മാക്കുന്നു. ആ പരമാസഗരങ്ങൾ എന്നതെന്ന നിർത്തണം തിരിച്ചാലും വിദേപഷ്പവിഷലിപ്പുങ്ങളും തിരിച്ചാലും മണ്ണുവും ദ്രോതാട്ടിളും നല്ലിമൊയും പ്രേമമാണ് അവരുടെ തെററുകൾ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു നമ്പ്രാക്ക് പ്രേരം കമാഴിച്ചാൽത്തും. ഷേഷക്കൂട്ടിയർ നാടകങ്ങളിലെന്നപോലെ നമ്പ്രാജട തുട്ടികളിലും ഗ്രന്ഥകാരൻ്റെ സ്വപ്നാവഗതികളിലും മാനസിക ഫ്രേഡിക്കുകളും ഭർത്തകളും ശ്രമിക്കുന്നതു വൃത്തമാണ്. മന്ത്രപ്രസ്ത്രത്തിൽ ഏതെല്ലാം തന്ത്രിച്ചുള്ള ജീവികളിലോ അവരുടെ ഒക്കെ സജീവമായി ചിത്രണം ചെയ്യാൻ അനുമതിക്കിയാണ് സാധിച്ചതും നവനവോന്മേഷശാലിനിയായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു വെവ്വേശകാണ്ടി മാത്രമാണ്; അല്ലാതെ അത്തരത്തിലുള്ള ജനങ്ങളുമായി ഇടപഴകി ആ വഴിക്ക് ഉണ്ണായി കൂടുതൽ രാഗപോഷാദികൾകൂടിലെല്ലാം ഇതിനാപരി വെയ്യാൻ പോകുന്ന വിമർശകാണ്ട് പ്രത്യക്ഷപ്രസ്തുതമെന്ന വിഹപസിക്കുന്നു. എഴുത്തെല്ലാം ചിലപ്പോഴൊക്കെ തങ്കളുടെ കൂർത്തിനിയിൽ നിശ്ചിയിച്ചു കാണും; എന്നാൽ നമ്പ്രിയാടക്കാരുടെ കവിത അത്തരത്തിലേ അല്ല. ഒരു മ്രൂഖമന്ത്രി കട്ടികളും കളിപ്പിച്ചു നാണം കളിച്ചു കേൾക്കാനുള്ളിട്ടിലേ പോകുന്നതിനെ കവി വസ്ത്രിച്ചിരിക്കുന്നതും സ്വപ്നാനാവിനെ സൂര്യിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നും, നായർ വിനോദ വലഞ്ഞു വരുന്നോള്ളുതും അവധിമായെ വസ്ത്രിച്ചിരിക്കുന്നതും തന്റെ കാരണവരേയോ പിതാവിനും മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ടാണെന്ന പരിഞ്ഞുകൂടുടെ?

ക്രിക്കറ്റ് അദ്ദേഹ വിദ്യ അല്ലെങ്കിലും മാതൃലന്നായ രാഖവൻ നാട്ടിനും നിന്നുണ്ടാക്കുന്നതും അല്ലെങ്കിലും പിരിക്കാണുന്ന നാമാപിക്കാൻ വാനിയിൽ വിഷമമുണ്ട്. ‘അലുന്നാരായണാവ്യാദിയിഹതവിത്തവ്യാതുതാഃ’ എന്ന പദ്ധതിൽ എണ്ണിലധികം നമ്പ്രിയാടക്കാരുടെ പരാത്തിരിക്കുന്നതിനാലും അവരുടും ചെമ്പക്കുറ്റരികാജാവിനേരിയും വാണിയപര ജന്മജീവിയും തുപ്പിച്ചു പാത്രങ്ങളായിരുന്നു എന്ന വ്യത്യസ്തമാക്കിട്ടു

ഈതുകൊണ്ടോ തുള്ളുന്നനുവാരെയും രാഹവൻനുപ്പോരാച്ചും രാമനുന്നനുപ്പോരെയും അതിനോട് കവി ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലതെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നണില്ലോ. അവരിൽ കവിയായി രാമപാണി വാദരെ മാത്രം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കും ചെഞ്ഞും. മറ്റു രണ്ട് പേരിൽ തുള്ളുന്നനുപ്പോൾ പ്രത്യേകവില്ലപ്പാനും വിംഗിതയെന്നു നേഥ്യും കിന്നായ യന്നിഗ്രന്തരാം അങ്ങളിൽനാം രാഹവൻനുപ്പോരിക്കുന്നതു കൂടിയാക്കുമെങ്കിലും നൂലും അഭ്യു ദിവസതെത്തുക്കമും മാത്രമേ അറിയപ്പെടുന്നുള്ളത്. അതു കൂടി യാകട്ടേ മുൻപുലുരിക്കലെപ്പുട്ട് രാമപാണിവാദപ്രാണംക്കു ശേഷം, നിംഫീക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കണമെന്നും വിഹാരിപ്പാനും അവകാശമുണ്ടോ. * ഏതുകൊണ്ടുനാൽ അതിനേരും പ്രാരംഭിക്കുന്നതു ഉള്ളതാണി മഹാകവി ഉള്ളതു പരമേന്ദ്രപരമും കണ്ടു പാടിച്ചിട്ടില്ല പല്ലങ്ങളിൽ എന്നോ,

‘അനീമാനനർഖലുണരതാ മഹാപയോധി’

അനീമാദ്വാതിലകമാത്രംജനാനക്കവി

അനീവഞ്ചിരാജകലഘേവരവലസവ്യു

അനീവിരകേരളനരാധിപതിപ്പിംഭാതി’

എന്നാണുള്ള വിരകേരളവമ്പുശസ്ത്രി അതിനോട്. അതു മഹാരാജാവും ധന്മംരാജാവുമായി സംബന്ധിച്ചിട്ടും നൂലു-കക്കടകം ചെറു-ാതിരിയതിങ്ങാണെന്നോ താഴെ പറയുന്ന രേഖയിൽനന്നും കാണാം.

“എതാഭ്രായിരത്തിമുപ്പുത്തിച്ചുശാമാണ്ടോ കക്കടകമാസം ചെറു-ാതിരിയതി പെജന്പട്ടപ്പുസപ്തത്തിൽ രോമാണിനീ നക്ഷത്രം പുന്ന വീരകേരളവമ്പു തിരക്കോവിൽ അധികാരിക്കു റിക്കു ശ്രദ്ധിത്രാണു ഗ്രാണ്ടുരുത്തിയുടെ സന്നിധിയിൽ എഴു തീപ്പിടിച്ച മൊഴിഹാലയാവിത്രു്. നാമു നമ്മുടെ അനന്തരി വജം തുപ്പാപ്പുസപ്തത്തിക്കു കാത്തിക്കുന്നതും പുന്ന ശ്രീ പ്രത്മനാഭാസവാലരാമവമ്പുകലഘേവരപ്പെട്ടമാരംഭിം

* രാഹവൻനുപ്പോൾ കൊച്ചുചീരാജാവിനേരാ അതഞ്ഞിനുകായി തുള്ളണം തുണ്ണാമസം തുടങ്ങിയതും, १४०-ന ദശാമാസിരിക്കേം.

അങ്ങേ അനന്തരിവശം വിപഴിനാമായുള്ള കാൽപ്പദക നന്നം ചെയ്യും ഇല്ല. അങ്ങേ ഒരു ക്രിക്കറ്റ് ജീവന്മാരക ഉള്ളിം ചെയ്യും കൊട്ടക്കൈയും ദാല ഉത്തരം എഴുതു കയ്യും ചെയ്യും ചെയ്യിപ്പിക്കൈയും ഇല്ല എന്ന നിരയം സംശയമുണ്ടിപ്പാറു തന്നു. ഈ മൊഴിക്കൈ മൊഴിക്കോച്ച എഴുതിയ പ്രഥമത്തിൽ അഭിവാദി കരുതുതു്.”

നീം മിച്ചനും നൃംഖിയൻ സൗംഖ്യവാരധിം തുപ്പിപ്പക്ക മതുക്കും രോമിണിനക്കും കുടിശ സമയത്താനും രാമപാണിവാദപ്രിതികൾ ബാലഭാരതാ പകർത്തിത്തീ ത്തതു്. അതുകൊണ്ടു് നീം നീം നീം ഇടപ്പാളാശി റിക്കാം ശാക്കതളാദിക്കുതികൾ രാഖവൻനാബ്യാർ രചിച്ച തെന്നു വരുന്നു. നീം-തു് ക്രിക്കറ്റുനും നീം-തു് വയസ്സും ഞായിതുനും. ആ സ്ഥിരക്കൈ രാഖവൻനാബ്യാർക്കു് ക്രിക്കറ്റു മുജബമാനും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു വരികിൽ എത്തു പ്രായം കല്പിക്കുണ്ടി വരും? അവൻ റാഡിപ്പോം എക്കാലേശാ സമവയസ്സും രാഖിരുന്നു എന്നു വിഹാരിക്കാണെന്ന അതുകൊണ്ടു തരുതുള്ളൂ. വന്നോടി നാബുരിയും അനാഗ്രഹത്തിലും ശേഷമേ കലക്കരുതു കുടംബത്തിൽ ഘടാശസ്ത്രാനങ്ങൾ ഉണ്ടാണിട്ടുള്ളതു് എന്നും ഏതിന്ത്യം ഉള്ളതായി ശക്കണ്ണിബാവൻകൾ ഫ്രണ്ടാവിച്ചിട്ടുള്ളോ.

ഈനി നാബുരാത്തു ബാബുകാലത്തുപുറി കോട്ടാരത്തിൽ ശക്കണ്ണിബാവൻകൾ എത്തു പറാശിരിക്കുന്നു എന്നു നമ്മക്കു നോക്കാം.

“അങ്ങേനു ഉണ്ടായ ആ ഷ്ടുനോട്ടുക്കുടി അ സ്കീ തെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന (കല്പനിപ്പിക്കിനാനുരിഞ്ഞു) ഇല്ലതു്” ഒരു ഉപദേവനമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു മഠത്തിൽ കരാച്ചകാം താമസിച്ചു. അപ്പോൾ അതു് ആ ഇല്ലത്തു ശേഷമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കു നല്ല രസമിപ്പിച്ചായിരുന്നു നാബുരി അവരെ അധികാരിപ്പിക്കുന്ന കോട്ടയതു് വിച്ചടക്കതു് നാബുരാത്തു വെന്നതിൽ ഒക്കെന്നാണ് താമസിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ ക്രിക്കറ്റുനും

ബാച്ചുകാലത്തു താമസിച്ചിരന്നതും വിച്ചുഭ്രാംസാ ചെള്ളതു, കോട്ടയത്താണോ?"

"ക്കുവേൾന്നാവും കോട്ടരത്തു താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു തന്നെ ചൊപകദ്ദേരിരാജുവിന്റെ സേവകനാശിത്തിന്. അവലെഴു ശത്രുവും കുടാടുവും അവലെഴു ശത്രുവും അവക്കു കോട്ടയത്തു നിന്നു" മുന്നു നാശിക്കുക യടക്ക കടമാഴ്ക്കു എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു മംഗളഭാഷിച്ചു. അതു സ്ഥലം ഇപ്പോഴം ഉണ്ട്. അതൻശജനങ്ങളേയും കിട്ടാങ്ങേണ്ടിയും കടമാഴ്ക്കുന്നു് താമസിപ്പിക്കുക പതിയു്. അവലെഴു ശരാജാവു് നന്നുരിയായി അനുഭ്വോ. അവലെഴു രാജഭവനാ, കേൾ തന്ത്രാട്ടുതനാക യാൽ അവിടെ രാജാവിനു് ഭാത്യാസം തന്നെ താമസിക്കാൻ പാടില്ലാതിരുന്നതിനാംബാം" അതൻശജനങ്ങളേയും മറ്റൊക്കുമാഴ്ക്കു താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു. രാജാവു് കുടക്കുന്നു കടമാഴ്ക്കു വന്നു താമസിക്കുമായിരുന്നു. അക്കാലത്തു് അവലെഴു ശ്രദ്ധ രാജാവിന്റെ ഇ മുന്നും വിദ്യപാശസ്ത്രസ്ത്രിവ ഒരു മുഖ്യമായിട്ടും ഒരു ഭൂതിയാണിരിക്കുന്നതുകൂടി താമസിച്ചിരുന്നു. ഭൂതിരി സകലരാഘുപാരംഗ നന്നായ ഒരു മഹാവിദ്യപാശ തന്നെന്നായിരുന്നു. ക്കുവേൾന്നാവും പാട പ്രധാന മുഖ്യമായും അതു ഭൂതിരിതന്നെന്നായിരുന്നു. ഭൂതിരിക്കു വിലപട്ടത്തുനാവും രംഗ ഭവനത്തിൽ വെച്ചുമണ്ണായിരുന്നതിനാലുണ്ട്" അങ്ങനെ വരാനിട്ടായതു്.

ഈ ശ്രദ്ധക്കു വളരെ യോജിക്കുന്നതിനു പുറമേ,

പ്രക്ഷാണ്ടിച്ചവുക്കുതിരിശോ നിജമാവ അനയം ദേവനാശാധിവും ബാലേപ്പ യം ലാളയ്ത്രാ വിഡിവിലമ പരാ, ഓസ്ത്രാധിവും പയിത്രാ സംരക്ഷിക്കു യെ കട്ടംവു, പ്രവിശ്യാതിരഞ്ഞാൽ കമീതം സാധിപ്പം എല്ലു മേന്നാപ്പാലയും ഭിന്നം സ മുക്കു ശ്രൂക്കു മുഖിപ്പിച്ചേണ്ടു" അതിനു് ഉപോദ്ധേശവക്കു മായിരിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യുന്നു. ഇം കാരണങ്ങളും ഉപരിഗഭവ സ്വഭാവക്കാണു് അവുമാ തെളിഞ്ഞതുവരെ ക്കുവേൾന്നാവും ഒരു പിതാവു് ഒരു കല്പവിശ്വിന്നുരിയായിരുന്നെന്നു, ഒരു

അദ്ദേഹത്തില്ലരം ബാധ്യകാലം വിലപ്പട്ടാത്മം അതിൽ ആയി അന്ന കഴിച്ചുങ്ഞടിയെ തന്നും ആ വഴിക്കാഴിക്കണ്ണം നാരായണഭക്തിയാദാട ശിഷ്യാശ്രമം വഹിപ്പാരാം ചൊഡക്കുറ്റരി യുടെ ആഗ്രഹിതപദം സാമ്പാദിക്കാനും ഇടയായെന്നും വിചാരിക്കാം. ഈ ഭേദത്തിലെയും തെടി കൂട്ടാകമാരി മുതൽ ഗോക്കുന്നംവരെ നടക്കേണ്ട ആവശ്യമെന്നമില്ല.

‘ആം മുക്കിണ്ണരമവാസനിൽക്കും ശ്രീമാൻ സത്യാ, സമുദ്രഃ

ശിക്ഷാരക്ഷണഭക്തിജോം മുഖനാഡിപിംബകം അഞ്ചലസ്സും തുടർന്നും

ശ്രീവണ്ണിക്കിതിപാപമെഴുതിക്കുമാണും നാഥപത്രിയാം തമാ’

തന്ത്രജ്ഞാനനാഡിമുംഡേക്കരണം ചുറ്റിയം വിജ്ഞാഖാം’

എന്ന പദ്ധതി എത്തുപ്രിശ്ചരകമായ നമ്മുടെ സംശയത്തെ പാഠി മരിക്കുന്നബെജനാബാം’ എന്നിക്കു തോന്നുന്നതു’. തെക്കെടത്തു ഭേദത്തിലുമുഖവന്നയാബാം’ കമ്പുൻ ചൊഡക്കുറ്റരിജാവിക്കുന്ന ആഗ്രഹിതന്നും അദ്ദേഹത്തില്ലരം അപേക്ഷ അനുസരിച്ചു’ ഒരു രാത്രികൊഞ്ചു’ എഴുതിത്തീർത്തതാബാം’ ശ്രീകൃഷ്ണമാരിം ഉണിപ്പുവാളുമെന്നും ഒരു ചെറുതിമുഖം അനുഭവപ്പെടും ഇതുപോലെ അവർക്കും ഈ വിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു ഒരു രസകരമായ സംഭവത്തെക്കുടി ഇവിടെ ഉല്ലരിച്ചു കൊള്ളിട്ടുണ്ട് *

“രൈക്കും അവലുപ്പും രാജാവിക്കും അന്തർജ്ജനം ഒരു കൈകൊട്ടിക്കൊള്ളിപ്പാടു’ ഉണ്ടാക്കിക്കൊട്ടക്കുന്നമെന്നു’ ഭേദത്തിരിയോടു’ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഭേദത്തിലീ മഹാവിദ്യാനും നല്ല സംസ്കാരവിജ്ഞാനം ആയിരുന്നുകും ഭാഷാകവിത ഉണ്ടാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു’ വളരെ പ്രധാനമായിരുന്നതിനാൽ, ഭാഷാകവിതയുണ്ടാക്കാൻ തന്നിക്കു പരിചയമില്ലെന്നും തന്റെ ശിഷ്യനായി കമ്പുൻ എന്നും നാലും കോട്ടയത്തു താമസിക്കുന്നബെജനം അംഗശാളയും വാത്തകിയാൽ എ ഉ പാടു വേണ്ടെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കിത്തതെമെന്നും അയാൾക്കു’ ഭാഷാകവിതയിൽ നല്ലപോലെ വാസനയുണ്ടാണും അറിയിച്ചു. ഉച്ചന

* ഒരു അഫ്റ്റിയുണ്ടാണെന്നു കവിഞ്ഞരു’ ഇതിൽ’ ഒരു പ്രായാന്തരം ഇല്ല.

അനന്തർജ്ജനാ വിവരം രാജാവിനെ യരിപ്പിക്കുകയും കല്പിച്ചു “അതിയധു” കമ്മൻനബ്യൂരാ പട്ടം കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. കമ്മൻനബ്യൂരാ കടമാഴ്സ് ചെന്നപ്പോരു അന്തർജ്ജന ത്തിന്റെ അവധ്യാ രാജാവു കല്പിച്ചു. “അമരയാഥാശ വേദഭ തെന്ന്” കമ്മൻനബ്യൂരാ പ്രോത്സിച്ചു. ഗ്രീക്കുകൾ കൂടു എത്തെങ്കിലും അരുചിരിക്കുന്നു എന്നു കല്പിക്കുകയും കമ്മൻ നബ്യൂരാ അവിടെ വച്ചുനാക്കിയാണു “അമരിന്നീസപയാ വരം പത്രപ്പുത്തം.” ഇതിനാ ശേഷമാണെന്നു കമ്മൻ അവിടെ ആട്ടേടു താഴസിക്കുന്നുമനു കല്പനയുണ്ടായതും, അഞ്ചേരം ഫോറുമരണംനിന്നിതു, ദിവിതയാണു മാതാവിനെ കിള്ളിക്കു റീഫ്രിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കീടു തിരിച്ചുവന്നതു.

കമ്മൻനബ്യൂരാ അമവാ രാമപാണിവാദൻ വ്യാകരണ പത്രംനെ നാരാധാരണഭ്രതിരിയിൽനിന്നു പഠിച്ചു എന്നു “നാരാധാരാവ്യാദയിറതവ്യാതുകൾ” എന്നു മന്ത്രപ്പു “ഉല്ലാശിക്കുക പദ്ധതിയും നിന്നു” വിശദമാക്കുന്നാണെല്ലോ. ഈ തുരഞ്ഞെന നബ്യൂരാ തന്റെ എല്ലാ സമ്പ്രതത്തികളിലും ഭക്തി പൂർണ്ണരിച്ചുംാണന്നാിൽ അഭ്രതപ്പടാനോളാ? ഭംഗി കവിതകളിലാക്കട്ട ഈ മൂന്നുമണംത്രവിശ്വീന്റെ പ്രേരണ പറ ഞ്ഞു കാണാനില്ലെങ്കിലും, അവ ഉംബം അഞ്ചേരത്തിനെ ഭക്തി പൂർണ്ണം സൂര്യീകാതിരിക്കുന്നിട്ടിപ്പു. ‘അത്യന്തിന്ദ്രിയസ്തുതിയാവസ്ഥനിൽ ഭ്രംഭാവാപിതരഭവ’ എന്ന പ്രഥാനാമനസരിച്ചു “പല കൂടു വസ്തുനിർണ്ണയത്രംതാടക്കടി മാത്രം അതരാഭിച്ചുക്കണ്ടു”. അവശേഷ ശ്രീചുണ്ണി എല്ലാ കമകളിച്ചും ഈ തുരഞ്ഞെന വാദിച്ചുകൊണ്ടു.

‘യരണ്ണിന്പുരവരമകടമധാമണി
കരണ്ണിയങ്ങളിച്ചമിനമധാമത 1
തരണ്ണിസമാനൻ ഭരിതമഹാശ്വ-
തരണ്ണിത്തിന്നാരു തരണ്ണിത്തൻ
ശതണാശം സാശവജണാലുവാരം
മുരണാമൻ മമ വരമതഭേണം’
പ്രദേശമാമാത്മ്യം.

‘യരണിസുരക്കലമകടമഹാമണി
തുരന്നാമൻ ഒരു വുരുത്തേണം’ ഫോൺയാത്,
‘യരണിസുരക്കാർ മകടക്കവാമണി-
വരന്നല്ലോ മര തുരവാസ്യന്നതു
സരസ്ത്രണാകാനവിലനരാണാം
ഭരിതനിവാരണാകാരണാദ്രത്നം
തന്ത്രിവദിയുടെ കൃപയുണ്ടനാൽ
എങ്കിലും നമ്മൾ വരമല്ലോതു?’ സ്വന്തകം.
ഈപ്രകാരം സ്നേഹിക്കപ്പട്ടിരിക്കുന്നതു ‘ഗ്രീനാരാധാഡ്രപാദൻ
തന്നെംഗുജുള്ളതിനെപ്പറ്റി സംശയത്തിനും അവകാശമില്ല.
സംസ്കൃതകാവ്യങ്ങളിൽ പ്രായേണ ഭാവസാനത്തിലാണു് കവി
തുരസ്സുണ്ടുവും തന്റെ പ്രത നിർദ്ദിശിച്ചിട്ടിട്ടും
അതും എല്ലാ ലേഖപ്രതികളിലും കാണുന്നമില്ല. എന്നാൽ
തുരസ്സുപ്പാടുകളിൽ പ്രായേണ തുരസ്സുരണാഘുംമാണു് കമ്പ
ആംഭിച്ചുകാണുന്നതനോടു വിശദമാണു്.

ഈനി രണ്ട് അമായ്ത്തമാരക്കുടി തുരസ്സുപ്പാടുകളിൽ
സുരിച്ചുകാണുന്നാണല്ലോ. അവാിൽ നനു ‘നന്തിക്കാട്ടു് ഉള്ളി
രവിക്കുദ്ധും മരറാനും’ ഓണവുള്ളി നാഞ്ചിതമാണു്. തുവ
രിൽ നന്തിക്കാട്ട കരപ്പിനെപ്പറ്റി ‘ഈ കട്ടംവക്കാൻ പുരാത
നകാലം മത്തക്കേ വിദ്യാസന്ധനാധിതന്നും അവക്കു
ജീവവസ്തുിൽ വ്രാക്കരണം, ജ്ഞാനിഷ്ഠം, ഭവദാന്തം, ചെവല്ലും
എന്നീ വിവിധ ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന അന
വധി ഗുമ്മങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും ഉള്ള പി. കെ. നാരാ
ധാന്യപിതൃ അവർക്കുടുട അഭിപ്രാശത്തെ ഉല്ലരിച്ചിട്ടു്
ഗ്രീമാൻ ബാലത്തുണ്ടാവായിൽ നാട്ടുവെത്തിനെ അല്ലോ കളി
യാക്കിച്ചാണുന്നു. പോരെക്കിൽ ഒട്ടവിൽ ‘പാണ്യിത്രക്കു
തതക അഭേദത്തിനായിരാനു എന്ന തെളിജ്ഞാനമില്ല’ എ
നോടു ശപാദം കൂടം കാണുന്നു. ഇതു് കാരേ കൂളിമായിപ്പോയി
പി. കെ. നാരാധാന്യപിതൃ അവർക്കു എപ്പോഴുണ്ടായി വളരെ
സുക്ഷ്മിച്ചു പദ്ധതി പ്രയോഗാക്കിട്ടുവാഴ്വിരുന്നും ഇതും ഇതും

ഒരു ക്രാന്തിക അല്ലെങ്കിൽ ഉള്ളിരവിക്രാന്തിക നായി അദ്ദേഹം എന്നതു പാണ്ടിക്കുമില്ല. തക്കം ജ്ഞാനിഷ്ഠം, വേദാന്തം എന്നീ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ അതു കുറപ്പിനാം പാണ്ഡിത്യിനുമായിരാനു എന്നും നമ്പ്രാഞ്ച് അതുവക ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ മാശി ദ്രശ്യപരിചയം ഉണ്ടായിരാനും തുല്യകളിൽ നിന്നും തെളിഞ്ഞതിനാൽ അദ്ദേഹം കുറപ്പിനാം അടക്കാൻ അവ അല്ലെങ്കിലിരിക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം, ഉദ്ധമിച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ചും ഇതുജോനം ക്ഷേണിക്കാൻ കാരണം കാണുന്നില്ല. ഉള്ളിരവിക്രാന്തിക്കും ഇതുവക ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പാണ്ഡിത്യം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതു തിരിച്ചെന്നും നമ്പ്രാം അദ്ദേഹം തിരിച്ചെന്നും ചുണ്ണപ്പെട്ടു എന്നതു തിരിച്ചെന്നും തെളിച്ചു റാജരാക്കാൻ മിസ്റ്റർ വാറിയൻ അതവയ്ക്കുപെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിനാശം കോപം നാശപിഴു അതശാശ്വതരും പോരിച്ചും പതിഞ്ഞുകാണുന്നണി. ‘പി. കേ. നാശയാപിഴു അവൻകളും നമ്പ്രാജക്കു പാണ്ഡിത്യസ്വാദനം ഭ്രാണാവുള്ളി അചാന്തുന്നു മുഖാന്തിരമായിരിക്കാൻ ഇന്തയിലെപ്പുനും ഉദ്ധമിക്കുന്നതിനോടുകൂടി അതെപ്പും ഉള്ളിരവിക്രാന്തിക്കും തപയിൽ താഴ്വാൻ ഉണ്ടുകനായിക്കാണും.’ ക്രോപമേരു ഇതു വരികളിൽനിന്നും മുഴുമാണെപ്പും. അവലെപ്പും ക്രാന്തികയിരുന്ന പി. കേ. അവൻകൾക്കും ഉള്ളിരവിക്രാന്തിക്കും വിച്ഛും പരിചിതമായിരുന്നു എന്നതുനേരപ്പറ്റി സംശയിക്കാനില്ലപ്പോ. അതു വിച്ചും എനിക്കും പരിചിതമാണും. പ്രാചീനകാലാ മുതലും അതുവും ക്രാന്തികക്കാർ അതയും വിച്ഛും ക്രാന്തികയിലെപ്പോലെ അക്കഷരവില്ല തിലും തുരക്കമാരായിരുന്നു. ഇത്തരം ക്രാന്തികങ്ങൾ പലതും അതു താലുക്കിൽ വേരെയും ഉണ്ടും. അങ്ങനെയുള്ളതു ക്രാന്തികങ്ങൾ താലുക്കിൽ വേരെയും ഉള്ളിരവിക്രാന്തിക്കും ഗ്രഹത്തിൽ വിവിധ ശാസ്ത്രങ്ങളും സംബന്ധിച്ചും നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കണ്ണിക്കും അദ്ദേഹം മഹാവിദ്യാനായിരുന്നിരിക്കണ്ടു എന്നും മി. പി. കേ. ഉദ്ധമിച്ചു. ഇക്കാവൽത്തും കേവലം അലക്കാരത്തിനായി ചിലർ മുട്ടിൽ ‘ഗിൽട്ട്’വേലയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ അടക്കി

വയ്ക്കുന്നതുവരുമ്പോൾ അതു കുറയ്ക്കും ചെല്ലുകാൻമായിരിക്കും എന്നതു വിഹാരം അദ്ദേഹത്തിനാണു മുമ്പായില്ല. ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പക്കാനിൽ എഴുതിക്കൊടുത്തിരാളും ചെലവിന്നപുറി അതലോചി ക്കുന്നുവോരും, അങ്ങനെന്ന് ഒരു വ്യാപ്തി മായ ചെലവും അതു കുറയ്ക്കും കുറയ്ക്കുന്നു കുടംബക്കാഡാ ചെല്ലുകാനാക്കും എസ്റ്റിനം അദ്ദേഹം ഉണ്ടായില്ല. അതിൽ ഒരു അപാകുവാ തൊൻ കാണന്നില്ല. “നാട്ടിക്കൊട്ടു് ഉള്ളിരുവിക്കരയ്ക്കു്” എടക്കിപ്പോലെ അക്കാ പത്രതു കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കുന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ തന്നു കാണന്നില്ല” എന്ന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ യുക്തി എന്നാണുവോ. അവുലെപ്പും ദേവനാരാധാരാവാൻ സദ്ഗുരുത്വ രാമ പാണിവാദൻ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുതു എന്നാണോ വാരി യരവർക്കുള്ളടക്ക അതശ്യാ? ഇങ്ങനെന്ന് ഒരു നാരാധാരാഭ്യും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു് നാം അറിയുന്നതു തന്നെ നാമ്പ്രാർവ്വിക്കാണുമ്പോം. അതും ഈ അടുത്ത കാലത്തു്, പത്രതു കൊല്ലുക്കും കുറയ്ക്കും വരുമാണു്. പരിപാലി ദേവവ്യുമ്പത്തികളുടെ അവ സാന്നത്തിൽ ‘ഗ്രീനാരാധാരാഭ്യുംരജസാം’ എന്ന മാതിരി ഇംഗ്ലീഷുകൾ ഭാവുവരാഡ കണ്ണക്കിടാതിരുന്നവുകൾക്കിൽ നാരാധാരാഭ്യുംതു എന്നൊരു മുത്തു നാമ്പ്രാക്കണ്ടായിരുന്നില്ല. അതു ഭേദത്തിൽ അതര യിരുന്നു എന്ന സംഗതിയും ഇതേവരെ നിന്ന് തന്മായിട്ടുമില്ല. നേരേ മറിച്ചു് ഉള്ളിരവിക്കരപ്പുന്നു് രണ്ടു ഉണ്ടായിരുന്ന തായി തുള്ളിക്കുമ്പോൾ വാരിക്കുന്നു അഭിനന്ധിച്ചു കാണു കയ്യോ ചെല്ലിട്ടുള്ളവക്കാക്കു അറികയും ചെയ്യാം. ഈ രണ്ടു പേരിൽ അതരാണു് എടക്കിപ്പാ? അതെതാഴക്കു പോകട്ടു. തൊൻ അല്ലെങ്കിലും മുന്നു പ്രസ്താവിച്ചു കിട്ടായി തുണ്ടാൻതന്നെ ഒരു ഉദാ മഹാമാണാം. അദ്ദേഹത്തിനോളം സ്വഹ്രിശ്ചപാണിലും ഉള്ളവർ ഇന്നു് കോളുത്തിൽ വളരെ ചുജക്കമാണു്. പക്ഷേ അദ്ദേഹം ചെല്ലപ്പാട്ടിനാക്കുന്നില്ല; അദ്ദേഹത്തിനെ അതാം അറിയുന്നമില്ല. ഈ നാട്ടിക്കൊട്ടു് കുറയ്ക്കുന്നു ഒരു സംഹാദര നാഡു ഉണ്ടായിരുംതക്കരയ്ക്കു് നീറുന്ന-മാണിട്ടില്ലോ് കൊച്ചീരാജാ

വിന്റെ നാലു വിശപ്പുകാരുംകാരമാരിൽ ഒരുവനായിരുന്നു എന്നും രേഖയുണ്ട്. എത്തായിരാന്നാം നമ്പ്രാങ്കെ തുടർന്മാനം ഉണ്ട് രവിക്കുറപ്പിനണ്ണായിരുന്നു എന്നും അക്കവി തന്റെ സമുദിച്ചിട്ടിട്ടില്ലോ. ശാസ്ത്രങ്ങളും അംഗീകാരിച്ചതു കുറഞ്ഞു പിന്നെ എന്നതുണ്ടോ? മി. വാരിയൻ പറയേണ്ടതാണ്—അതു തെളിവുസഹിതം അതുരിക്കേണ്ടതാകും. ‘മിശ്രവ കൊടുന്ന വില്ല’ കുറപ്പിന്റെ അടക്കാളം പഠിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല. തുള്ളപ്പിന്റെ വസ്തു ചടങ്ങു, അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുമാ? അനുംതിയും ഒരു വസ്തുവിനപ്പറി അദ്ദേഹം എത്ര പാപ്പിക്കാനാണോ? ‘അതുയധിവില്ല’ അതു രിക്ഷയോ? നമ്പ്രാം അതുയധിവില്ലാനിപ്പണം അതുരുന്നു എന്നും അതാം പറത്തുകേട്ടിട്ടുമില്ല; അതിനിന്നും പരമാരാഗത്തിലും അക്കഷാവില്ലാതുരുത്താരായിരുന്നു ഒരു കട്ടംവാത്തിലെ എഴുത്താരാനോടും അതുയധിവില്ല പഠിപ്പിക്കാൻ അതവശ്രൂപിച്ചതുകുവിള്ളും കമ്പൻനവീപ്പാർ അതു ഭോഷനായിരുന്നു വിശപ്പിക്കാനും കാരേ വിഷമമാണോ. ഇന്നിനമുക്കു് വസ്തു തെളിവും ഉണ്ടോ എന്നാക്കടി അനേപണ്ഡിച്ചു നോക്കാം.

‘ചന്ദ്രികാദേവിയെ സേവിച്ചു മേഖിട്ടു
ഉണ്ണിാവിയെന്നു പേരായ ചുരുഷൻ,
പുണ്യപൂരാകാരൻ നജ്ഞാടെ ദേശികൻ
കുള്ളിനാകൊണ്ണാനും അവിക്കേണമേ’

എന്ന സുഖാപാദിനാപാപ്പാനത്തിലേയും,

‘പാണപണ്ണ കത്തിന്റെ താനത്തിന്നന്നുലൻ
അതചാരിയ്യാതെന്നു ബാലരവിശയനു പുക്കഴിനൊരു
ഗ്രീമാരസപത്രപരി ചരണാംഭാത്യമാ രബാട്ടം
അതചാരോച്ചിനം കുറപ്പിക്കവിചെപ്പുാൻ തുടങ്ങിനേൻ’

എന്ന സംഭാപനേച്ചാത്തിലേയും വാകിടരും വായിക്കണ്ണോരു അതു ഉണ്ണിരവി കേവലം അതുയധിവില്ലാതുരുത്തവോ കലാതുരുത്തവോ അതുയധിവാരിരിക്കാൻ ഇടയില്ലെന്നും അഥ്യാതമതുരുത്തവുംയിരുന്നു

വെന്ന വിചാരിപ്പാനാണ് “സംഗ്രഹി എന്നും ഒരു പ്രതിനിജനിക്കുന്നില്ലോ?

‘മരു തര നൃണാമദിശനാൻ നൃജ-

നദിതനാക്കിയ ബാലരവിക്കു’

എന്ന ഇരുടിയിൽ ‘എൻ നൃജനാനിതനാക്കിയ’ എന്നതിനെ രീറപ്പിച്ചുഭായെടുക്കുന്നതായാൽ അത്മത്തിനു സ്ഥാരസ്യം കൂടും. അപ്പോൾ ‘എൻ മരവായ നാരാജാഭ്രതിരിയാദ അഭിനദിതനായ ബാലരവി’ എന്ന അത്മം സിഖിക്കും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ വ്യാവ്രാനിക്കുന്നപെട്ടു, നാരാധാഭ്രത തിരിയുടെ ഉപദേശാനന്ധതാ നാശ്വരം എന്നപ്പെടുന്ന അധ്യാത്മ മരവായി വരിച്ചു എന്ന വിചാരിച്ചുകൂടും? ക്രണേന്ത്രനാബി അടു ഭാഗിനേരം കായായിരുന്നു രാമപാണിവാദന വിശ്വസിക്കാമെങ്കിൽ തുള്ളപാണിവാദനം രാമപാണിവാദനം എറഡും നാരാധാഭ്രതിരിച്ചുടെ അടക്കാർ ശാസ്ത്രാനുമാണോ പഠിച്ചു തെന്നു”.

“ദലൈന്റുന്നാരാധാഭ്രാദയിത്തവിതതവ്യാതുതാഃ”

എന്നും അതു പാണിവാദനാരെ വിശ്വാസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും നിഷ്പത്യാസാ ഗ്രഹിക്കാം ചുന്നാതുമാണും. അപ്പോൾ നാശ്വരം മറ്റൊരു ശാസ്ത്രാദി അഭ്രാസിച്ചതും ഉണ്ടിരവിയും അഭ്രാസിച്ചതും അടക്കാർ നിന്നുണ്ടിരിയിരുന്നു. എന്നും വരാജേതാഃ? അഭ്രാദയിലും താമസത്തിനിടയിൽ. നിമ്മിത്തങ്ങളായ തുള്ളത്തുക്കുമ്പും ആജീള തുതികളിൽ ഉണ്ടിരവിക്കുറപ്പിന്നും രൈക്കുമ്പും നാശ്വരം മിഞ്ചിട്ടില്ലെന്നും മി. ദാരിയർ ശപമം ചെയ്യുന്നു. രൈക്കുമ്പും പതിനാഞ്ചു വാക്കുകൾ പറഞ്ഞതിട്ടില്ലെന്നു തെളിയിക്കാൻ പ്രയാസമില്ല.

‘തിരുവന്നെപ്പുരേ വിള്ളാടിന പത്മനാഭനും

‘വബ്ദിരാജകലോത്തമൻ കലശവാസ്ത്രമാളം മോ

വടിവിലടിയാ വിനക്കലും വിവരാനുയം പരമാനുയം’ എന്നിങ്ങനെ വബ്ദിരാജവാസവന്നും വാഴ്ത്തിക്കാം സ്ഥാരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന സഭപ്രവേശം നാശ്വരം തിരുവന്നെപ്പുരാത്മ

താഴസം തുടങ്ങിയ ടിന് ശേഷം നിമ്മിക്കെട്ടുതാണെന്നുള്ള തിന് സംശയമില്ലപ്പോ. അതു ചുരൈയിൽ അവന്തിപ്പാ : ‘പ്രാണ പദ്ധതിക്കുത്തിന്റെ ഗാഥത്തിന്നായുള്ള’ എന്ന തുടങ്ങന്നതും മുകളിൽ ഉല്ലാക്കേട്ടട്ടിട്ടുള്ളതും അതു വരീകരിക്കാനും അവയിലെപ്പോലെ ക്രമി വള്ളിപ്പുള്ളികൾ ഉംപ്പുട്ടതാതെ തന്നെ എഴുപ്പടിയും അക്ഷരങ്ങളിലും ഉണ്ട്.

നമ്പ്പാൻ തന്റെ കാര്യങ്ങളും എപ്പോം നാരാധാരണം തിരിച്ചെയ്യുന്നതു വാട്ടി ഒരിക്കുന്നതിനു് രാജു കാരണം കുറഞ്ഞും ഉണ്ട്. നോക്കാതായി നമ്പ്പാജട്ട സകല ഗ്രേയ് സ്കീറം കാരണാന്തരം അതു ഭ്രംബനാശനായിരുന്നു. രജാ മതായി ഒപ്പുണ്ടാക്കുന്ന അതുകുറഞ്ഞും അതു തുടർന്നും വിനെ അഞ്ചലപ്പു കാവുംബന്നതിൽ പ്രധാനമായി സ്ഥാപിക്കേണ്ടതും കവികൾ സ്ഥാപിക്കാറുള്ളതും.

ദ്രോണവൃഷ്ടി അച്ചായ്ക്കും അതുകുറഞ്ഞും മാത്രം മല്ല കലാവിദ്യകളിലും നിപുണമാരായിരുന്നു. അതു മുഹമ്മദ് അമുലപ്പും നെട്ടുടി എന്ന നാമവും സ്ഥിരിച്ചേണ്ടതും. തുള്ളലിഡിന്റെ കലാപ്രവർത്തകൻ എന്ന നിലയിലോ മറ്റൊരു വിധത്തിലോ ദാനവൃഷ്ടി നാളുന്നും നമ്പ്പാജട്ട തുടവായി അനു എന്ന മാത്രം നമ്മക്ക് തന്റെക്കാലം വിശ്വസിച്ചാൽ മതി. നമ്പ്പാർ വിലപട്ടത്ര താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്രതു് കഥാരംഘരം ശ്രേരിക്കുന്നതും കടമാളുകൾ വച്ചു് തമിജ്ഞിസപ്പയംവരു പത്ര മുത്തവും, കിരാതം വാദിപ്പാട്ടം, ശ്രീകൃഷ്ണവാത്തും രഹിച്ച കാണ്ണം.

III

വിഭ്രാഭാസം

നമ്പ്പിച്ചാർ വിപ്രാല്പരാസാനാതരം ഓ ഓദ്ദോസശ്വാരം നട തുകിച്ചെനു് ഭാഷാവരിതുകത്താവു ഫല്ലാവിച്ചിട്ടിനുകുംഖിച്ചും നുംം-അമംഗലാട്ടക്രൂടി അമുലപ്പും താമസം തുടങ്ങിയതായി പറയുന്നു. മി. വാരായക്കു് അതുകുണ്ടു് തുള്ളിച്ചായില്ല. ഒരു വലിയ കാളുപരിപാടി അദ്ദേഹം തമ്മാരാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഉപജീവനാ തെട്ടി ‘ഭിക്ഷാം ദേഹി’-യേംനാണോ ചെള്ളു അതു മാത്രം ആലുവയ്ക്കുള്ള കമരായ വിലപസിക്കാൻ മുഖ്യ പ്രതിബീബ സ്ഥാപിക്കുന്നതു”, മി. വാരിയൻ തന്നെ പ്രമാണം എന്ന നിലയിൽ ഉല്ലരിച്ചിട്ടുള്ള ‘ക്കാമ്പന്നവക്ഷിപ്പിൾ’ എന്നാൽ പദ്ധതിക്കാം. അക്കാദിക്കത്തെ ചരിത്രസംഭവങ്ങളും ഇതു ഉൾമാത്രം തെരഞ്ഞെടുത്തുന്നു. മി. വാരിയൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതികളെ നുംകൂൾ അല്ലെന്നും ശ്രദ്ധിച്ചു പരിശീലന യിക്കാം.

“കാമ്പനാടകാപകാരങ്ങളിലും ശാസ്ത്രങ്ങളിലും സാമാന്യമായ വൈദിക്ക്യം നാായണഭ്രതിരിഞ്ഞും പക്കൽ നിന്നും ലഭിച്ചതിനാടക്കുടി എത്തക്കിലും രാജ്യാനിഷിദ്ധാ പ്രദക്ഷാബവത്തിലും പ്രവേശം ലഭിക്കണമെന്ന ക്രതി നമ്പ്രാർ ദേഹം തുഴു ചുരാപ്പട്ടം. അതും കോല നാതനാടിൽ ചെന്ന.

‘കോലച്ചുപസ്യ നൃശരൂപ വാസാം മാവിസരാം

മഞ്ചേകർമ്മക്കണ്ണാംവാപി രാത്രാം ശിവരാത്രാം’

എന്ന് “നമ്പ്രാർ കോച്ചുപ്പട്ടാനിന്നരത്തെ വസ്ത്രിച്ചിരിക്കുന്ന തിൽനിന്ന്” അദ്ദേഹത്തിലും ദാവിടും കൊററിണ്ടപോലും ചുക ലഭിച്ചിരുന്നുനു വിഹാരിക്കുന്നിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വന്നതു “എം-എ കുന്നാടകം തുവിൽനിന്നുണ്ടാവു പരാജയായാലോ മണം രാജാവും ദിവിനാഥിയും നാതനാടകാണ്ഡായിരിക്കണും. ചെരുപ്പുരിന്നുതീരെ മുംഖംമിപ്പിച്ച ഒരു രാജാവിന്റെ കാരണം കാണുന്ന ക്രംബവത്തിൽ ജനിച്ച രാധക്കും അനുമാ സംഭവിക്കാൻ ഇടയുണ്ടാണോ?”

ഈക്കാനമാറ്റം “കോച്ചുപ്പട്ടം തന്നതിൻ്റെ രണ്ടു അക്കാ ഇവിടു രണ്ടു, കുന്നാടകയുലുമാണുണ്ടോ സൂചിത്തമായിരിക്കുന്നതു”. ആ യുലു, ന്തം-മുള്ളും ന്ത്രണ-വരെ നീംനു നിന്നു. ബേദ്യന്തു രാജാവിന്റെ ഓസനാപതിയായ രഘുനാമന്തു നീതമായ കുന്നാടകത്തുന്നു, ഏഴിമലവരെയുള്ള ദേശങ്ങളെ പിടിച്ചുടക്കിയാൽ കോലത്തുന്നതു് എഴുന്നുൻ്നും-എ അയാളും സന്നദ്ധി ചെയ്യും. ദാനപ്പാറം രാമപാണി

വാദൻ അദ്ദേഹാട്ട പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ന്റർന്മാ-ലെം ന്റ്മഹ-ലെം അത്യിരിക്കണ്ടാം അവിടെ ചെന്നുതന്നു വിചാരിക്കാം. ന്റംബ-ൽ അത്യിരിപ്പാൻ രഹിക്കും തോമിപ്പ്.

നബ്യൂജൈട ശാസ്ത്രത്തു താവളും ഭവ്യതയും നാശനാശത്തു. അവിടെ കർക്കാലം പാത്തിജന്നായും അക്കാലവള്ളതു⁹ തുപ്പ ഷേഡാട്ട റിവുക്കഷത്തിൽ റിവല്ലറീഡിവസം അഭിനാശിക്കുന്നതിനായി രാജാജ്ഞയും അംഗസാിച്ചു¹⁰ ‘ചന്ദ്രികാവീമി’ എന്ന സ്വന്നക്കം രാമപാണിവാലൻ നിമ്മിച്ചതായും ഒരി. വാരിയർ പരയുന്നു. അതു രാജാധാനിച്ചിൽ സപ്പല്ലകാലമേ താമസിച്ചിരിക്കാൻ ഇടയുള്ള എന്നു, അംഗദമാം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു നാണ്ടു¹¹. തോ. ന്റ്മഹ കംഭരതിലെ റിവല്ലറീഡിവസം അതു രാജാവിബന്നർ സന്നിധിയിൽ നബ്യൂർ ഉണ്ണായിരാനു എന്നു വിചാരിക്കാം. ഉപജീവിക്കാമാണ്, തേടിപുരാപ്പട നബ്യീചാർ അതു രാജാവിബന്നു അത്രുചുച്ചു¹² അധികക്കാലും, താമസിക്കാതു തെരുക്കൊണ്ടു¹³ ഗ്രന്ഥകാഠൻ വിശദമാക്കുന്നിപ്പ്. ‘പ്രതാപ വിവേകവിദ്യാവിജ്ഞാപ്പശശലഭി’മായി നബ്യൂരാം അംഗക്കിൽ തിരിതന്നു അതു വീഴാരായമധാരാജാവു¹⁴ ചന്ദ്രികാവീമി എഴു തിരികെടുത്തു¹⁵ അഞ്ചാറു തൃക്കാളു¹⁶ വച്ചിച്ചുറിത്തുകൊടുത്തിട്ടു¹⁷ പൊയ്യുള്ളിള്ളാൻ പരംസാരിക്കുന്നുമാ? അമ്മവാ അംഗദമം നല്ലും പ്രതിച്ചലം കവിയുടെ ധനതുപ്പുഡൈ ശമിപ്പിക്കുന്നതിനു¹⁸ അപത്രാഘാതയെന്നു വജ്രമോ? കോലത്തിലീ രാജാവിബന്നർ അട്ടക്കാലംനിന്നു ഭാഗാദയനായി തിരിച്ചുപോരാൻ ഇടവന്നതിനു¹⁹ വാരിഉരവർക്കരു കാരണം പറഞ്ഞണ്ടു²⁰. ചെരുപ്പേരിനന്നുരിഞ്ഞു ശ്രാംകാലിപ്പിച്ചു രാജാവിബന്നർ വംശക്കാർ ഭജനംപോലും കൊട്ടക്കാതെ ഇം മഹാകവിയെ വിട്ടുകളിഞ്ഞതിനു²¹ മതിചായ കാരണം ഉണ്ടായിരിക്കാതെ തരമിപ്പുല്ലു. എന്നാൽ ഭവ്യതയും അദ്ദേഹം ഒരി പാർവ്വത്തിനു ഇപ്പോൾ തിരിച്ചുകാണുന്നതുവരും അവിഭാതു അതു ദിവ്യത്തപ്പറ്റി സമാധാനം പറഞ്ഞുകാണാത്തതു²². എത്തർ

യാലും ന്നീരു കുംഭമാസാവസാനംവരെ എഴുപിള്ള അദ്ദേഹം അവിടെ പാത്രവെന്ന വാദത്തിൽ വേണ്ടി സംശയിക്കാം.

അടുത്ത താവളും തലപ്പുള്ളിത്താലുക്കിൽ മുള്ളുക്കർയ്യുള്ളി മനക്കോട്ട് വാഴം മഹാമാനഗാലി'യുടെ ഗ്രഹമായിരുന്നതേ. അവിഡത്തെ പ്രതാപത്രാലിഡായ രാമന്നൂട്ടുന്നു കാലത്തോടു കൂടി മനക്കോട്ടുന്നു പ്രതാപം നശിച്ചുവെന്നും, സാതതി അറുപോകമല്ലോ എന്ന കാഡിട്ട്' ആ രാമന്നൂട്ടുന്നു കൊച്ചു രജാവിനോട്' ദത്തിനു' അന്നവും ചോടിച്ചതിൽ രജാവു നിരസിച്ചുകൂട്ടാതെന്നും, മനക്കോട്ടുന്നു അതിനെപ്പറ്റി ലഭയവുണ്ടാക്കുവാൻ പരാതി പരിഞ്ഞുവെന്നും, ആ ദവശ്വർ രജാവിനോടു ചെണ്ണു ഉപദേശം ഫലിച്ചുവെന്നും, ന്നീരു-നു' എതാനും വശ്വദാക്ഷ മുഖ്യ' രാമന്നൂട്ടുന്നു മരിച്ചപോയതി നോട്ടുക്കി വംശദൈഡാം വന്നപോയെന്നും, അദ്ദോഹം ആ കുടം ബാ വക സപ്രാതുക്കാളില്ലാം പാലിയായതുക്കു' അടങ്കിയെന്നും ഉള്ള വിവാദങ്ങളും വാരിചരവർക്കു നൃക്ക സന്ധാരിച്ച തന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു വന്നാകുട്ടിനു' നബ്യാർ ന്നീരു-നും ന്നീരു-നും മലേരു അവിടെ പാത്തിങ്ങനു എന്നാണ്.

എന്നാൽ അടുത്ത വാക്കുംകൊണ്ടു' ആ വിഷയത്തിലുള്ള നംബയും നീണ്ടുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:—“നബ്യാർ ബാലരാമന്നൂട്ടുന്നു മാനാഘോഷഭാജിരീക്കണും, അവിടെ നിന്നു പിരിഞ്ഞു” പാലിയത്തുന്നുനു അതുകൂടിതന്നായുംതീ നീതു. മനക്കോട്ടുന്നുനു ഭ്രസപ്രത്യക്ഷത്തിം മറ്റു പാലിയ തത്ത്വം ലഭിച്ച കുട്ടത്തിൽ നബ്യാരാധയും തന്നുനു അതുകൂടി നായും സപീകരിച്ചു” ചേന്നിംഗലതേതക്കു കൊണ്ടുപോയിരിക്കണും. പാലിയത്തും നബ്യാർ ചുരുക്കു കൊണ്ടു, ജീവിച്ചിരുന്ന എന്ന നിശ്ചയിപ്പാണും നിശ്ചയത്തിലില്ല. നബ്യാർ തന്നുനു ദിശ്ചവിലാസം കാവ്യം നിമ്മിച്ചതും ജീവിതംഗച്ചതും കണ്ണു നും എന്ന ബിംഗത്താൽ പുമിതന്നായിരുന്ന രാമന്നൂട്ടുനു ആ ശത അന്നസരിച്ചാണുന്നു” ആഡി ഭന്ധാരാനുംതീ കൂദാണു,

‘അമൃതക്ഷേരനാമസൂത്രി അപദാനിയശ്രീപതി
ശ്രീകിസ്ഥീകരണാദ്യരഹം കലിം കൊച്ചി നാനാരസ
കാവ്യം വിജ്ഞവിലാസനാമ കരളരംഗങ്ങും കമാവള്ളിനം
ശ്ലോം എന്ന ഭാന്തമംഗലംമറവിജ്ഞംഃ മുപാനഗമായ’

എന്ന പദ്ധതിൽനിന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ട്.”

അപ്പോൾ ന്നു-നു ശ്രേഷ്ഠ നമ്പ്രാർ ചേന്നമംഗലം തന്റെ
വന്ന എന്ന വിചാരിക്കാം. ഉന്നക്കോട്ട് അപ്പോൾ അദ്ദേഹം
കറേ അധികകാലം താമസിച്ചിരിക്കണമെന്നും വന്നതുനാം.
മുന്നാൽ അക്കാലത്തു് അദ്ദേഹം ശിവചൂരണമാഴിച്ചു
മരിരായ കാവ്യവും രചിച്ചതായി കാണുന്നില്ല.

ഈനിയാണോ വലിയ കഴപ്പും നേരിട്ടിന്നതു്. അദ്ദേഹം
തുടങ്ങും—

“ഒരു പക്ഷേ മനഃക്കാട്ടുണ്ടെന്ന മരണത്തിനം ചേന്ന
രംഗലം താമസമാക്കിയതിനം ഇടയ്ക്കായിരിക്കാം വടക്കാ
ഖേരി, മുത്തവയും മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്ഥാരിച്ചതു്.”
ഈതിനിട്ടു് മുറിയന്നാട്ട് നമ്പ്രാതാട ആറുതിനാഡി എ
താനം മാസങ്ങൾ താമസിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, അതു് ടുവിലരത്ന
നമ്പ്രാതാട കാലതതാശിരിക്കണമെന്നും അപ്പും പ്രസ്താവിച്ചിരി
ക്കുന്നതാണോ വലിയ കഴപ്പുത്തിനാം കാണണമാണിരിക്കുന്നതു്.
എത്തുകൊണ്ടുന്നാൽ ന്നു-നു-ലെ ഒരു ഗമ്പവരിച്ചിൽ
ഇങ്ങനെ കാണുന്നു.

“അങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നോരു പറവുളു്” എഴുമയും മങ്ങാട്ടു
മുന്നതരിപ്പാട്ടീനാം കൊട്ടേറു മുത്ത കയ്യുളിം മരിയന്നാട്ട്
നമ്പ്രാതാട നെടിവിരിപ്പുസപ്തത്രങ്ങൾ ചേന്നു് വേലയും
എഴുതിവച്ചു് ന്നു-നു-ലെ നെടവിരിപ്പിൽ സപ്തത്രങ്ങൾ
പുതശ്ശാരം ആലങ്ങാട്ടം പറവുളം കടന്നിരിക്കുയും ചെപ്പു്.”
ന്നു-നു-ലെ ഒരു വരിച്ചിൽ ഇങ്ങനെയും കാണുന്നും “മരിയ
ന്നാട്ട് നമ്പ്രാതാട പിഴ എട്ടു് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് കല്പിച്ചു
തൊബാരിചേരു കൂളിത്തു്” വരിക്കുദ്ദേരി നസുരിയെക്കാണ്ട്
ചേരാട്ടിയും വള്ളും വഞ്ചിയും ചെപ്പു്”.

ഈ വാക്കളിൽനിന്ന് “ഒരു മരിയനാട്ട് നമ്പ്രാർ സ്റ്റെ-
വരെയുള്ള രേഖകളിൽ കാണുന്നണം” . എങ്കിലും അത്
നമ്പ്രാത്യേജ അടക്കാം അധികാർ താമസിക്കുന്നഭാഗത്തില്ലോ
വാരിയരവർകൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അത് ധാര
ദയാക്ക നടന്നതു് സ്റ്റെ-ന മുഖ്യാദശബ്ദം വിചാരിക്കാം.
അതുകൊണ്ട് പാലിയത്ര താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തെ
പുറി ചിന്തിച്ചാൽ മതിരേഖയാം വജ്രാം. എന്നാൽ
അവിടെ ഏതു കാലം താമസിച്ചുവരുന്നു് വ്യക്തമാക്കിപ്പിണ്ട
താഴാം. “സ്റ്റോ നോട്ടിപ്പുകളു് കൊച്ചിരിംബുത്തു മന്ത്രിസ്ഥാന
ത്രാസിനും നീക്കാചെയ്യുതാണി അറിയപ്പെടുന്ന ഇട്ടി കമരന
പുന്നതന്നെന്നായുണ്ടാ അതിനു ശേഷം പാലിയത്ര വലിയതു
നാശിയെന്നതെന്നു നിന്ന് തിരുപ്പാൻ നിന്നുത്തിയില്ല.” നിന്നുത്തി
ഉണ്ടന്നാണെന്നുന്നതു്. എന്നാൽ മന്ത്രിസ്ഥാനത്രാസിനു
നീക്കപ്പെട്ടതു് ഇട്ടി കുറന്നതുന്നല്ലായിരുന്നു എന്നുണ്ടാണ്.
പുന്നു മുതൽ സ്റ്റോ-വരെ നാട് വാണിജ്യം കൊച്ചിരിംബു
വിശദം കാലത്താണു് പാലിയത്ര കോമ്പിംബും രാജാധി
തമ്മിലുള്ള സെപ്പരങ്കേട്ടു് അവസാനിച്ചതു്. ഒരു ഗ്രന്ഥവരീ
ഉല്ലരിക്കാഃ -

“അക്കാലങ്ങളിൽ പാലിയത്തുന്നനോട്ടുകൂടി തിരുവുള്ള
ക്രൈസ്തവി എറിയ അനന്തമ്പരം രാജുത്തമായി. അതുകൂടം
ചേരുമുംനാലുതു് രഹസ്യിച്ചിരുന്നു. പാതയുള്ള വസ്തു ഉല്ലത്തി
കരി കുറരകയും അതുകൂടം പാര്ക്കുന്നതിനിന്നും” അതുകരി പച
ഡേയും കൊപ്പുകയും ഉണ്ടായി. അനും പാചിയത്തുന്നുനായ
ദേഹം, കോമി അച്ചും അനന്തരവരാിൽ ഇട്ടിക്കേളുത്തുൻ മാള
പ്പിച്ചു കൊപ്പുകയും എറിയപരം ചെറുകയും കാരണമായിട്ടിരു
അനന്തമ്പരം ഉണ്ടായതു്. തീവ്യപ്പെട്ടിനു മുമ്പുന്നെന്ന പ്രായ
ശ്രദ്ധിതരാം ചെപ്പു് തിരുവുള്ളടക്കാ രീതം. അതുതു് ഒക്കെയും
ഇട്ടിന്നീക്കമാരം എന്ന പോായ ദേഹവും ഇട്ടിന്നീൻ എന്ന
ദേഹവും അതുകനു.” ഇവിടെ സുചിത്രാം ലീക്കുന്ന രാജാധി
സ്റ്റോ-ൽ തിരുപ്പട്ട രവിവമ്മതന്ത്രരാഗാണു്. ഇവരിൽ മുതൽ

യാളായ ഇട്ടി കുറൻ ന്നാർ-ൽ പാലിയത്രു വലിയപ്പെട്ടനായി. ന്നാർ-ൽ ഇരിക്കാലമട്ടെട വച്ചു് തീംപ്പട്ട രാമവമ്മരാജാ വിശൻ കാലാന്തരു് ഇരു പാലിയത്രപ്പെട്ടനാണു് വാസ്തവത്തിൽ റാജുകാരും അദ നിവർഹിച്ചവന്നതെന്നു് ‘ഗോഖനസ്സു്’യെട വിവരണങ്ങളിൽനിന്നും തെളിയുന്നു. അദ്ദേഹം ന്നും-നു മുഖിൽ മരിച്ചുകാണുന്നു. അര നിഃശ ശ്രേഷ്ഠം വലിയപ്പെട്ടനായി അന്തരു് കൊതിച്ചുന്നാരുന്നായിരുന്നു എന്നും കാണുന്നു. ഇരു പാലിയപ്പെട്ടുന്ന ന്നാർ-ൽ മരിച്ചപ്പോഴാണു് കോമിഞ്ചുപ്പൻ മുള്ളുവാത്രു്. അനും കോമിഞ്ചുപ്പൻ ഒരു വയക്കു പ്രായമണായിരുന്നു. ഇരുയും സംഗതികൾ അപൂര്തിശ്ചയ്യും ഭായ തെളിയുകൾ അതിനു്.

അതുകൊണ്ടു് മി. വാരീയത്തെ അഭിപ്രായപ്രകാരം നമ്പ്പാർ ന്നാർ-ൽ ന്നും-നും ഇടക്കു് ചേന്നമംഗലത്രു താമ സിച്ചകാണുന്നു. അദ്ദേഹം, ത്രിടരനുഃ—

“നമ്പ്പാർ പാലിയാധിശൻറ കുടംബവത്തിൽ താമസ മാക്കിക്കൊണ്ടപ്പോരു ചീപ അവസരങ്ങളിൽ കിടങ്കുർ താമ സമാക്കിച്ചീജന സപപിതാവിന സന്ദർഖിക്കവാൻ വന്നി അനു. അട്ടുന്നനമ്പ്പാർക്കു് കിടങ്കുർക്കേണ്ടത്തിൽ ഉണ്ടാണു കൊരുക്കെ കീഴിൽ ജോച്ചിയുണ്ടായിരുന്നു. പ്രായം വർഖിച്ച തിനാൽ സഹായത്തിനായി ക്ഷേമനക്രൂരുടെ താമസിക്കുന്ന തീരു് പാരാവു് നിർബന്ധിക്കുന്ന പാലിയത്തെ താമസം മതിച്ചാക്കി കിടങ്കുർ തന്നെ ഗമിരതാമസമാക്കുന്നതായി വനു.” ഇതു സംഭവം എന്നുണ്ടിരുന്ന എന്നു് മി. വാരീയൻ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. ന്നാർ നും ന്നും-നും മല്ലത്തിച്ചായിരുന്നു എന്നു് വരന്നണഡ്ചു്. വാദത്തിനും വേണ്ടി നമുക്കു് തുരാംകുറൻ മല്ല കക്ഷ്യയായ ‘ന്നാർ—ന്നാർ’-നെ സപ്തീകരിക്കാം.

മി. വാരീയൻ വീണ്ടും പറയുന്നുഃ—“ഗ്രാമോത്തമനൂരയ ഭ്രംഗരമാരുടെ സങ്കേതമായിരുന്ന അപ്രദേശം നമ്പ്പാരെ നൂമിച്ചാമസത്തിനു്” അതുകൊണ്ടിരുന്നിരിക്കുന്നും. ഇവിടെ

താമസിക്കുന്ന കാലത്ത്⁹ കൂടാനല്ലൂർ, കുടമാഴ്ചൻ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ പോകുകയും പുജ മുഖാം നന്ദുതിരിമാം മായി പരിചയത്തിനില്യാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വഴിക്കാശം¹⁰ ചെന്നുകുറ്റേരിരാജാഭു¹¹ തൈക്കേട്ടതു ഭേദതിരിച്ചുതാലും ബ്രാഹ്മണപ്രമുഖന്മാരുമായി സഹവാസത്തിനും ഒഴിവാർട്ടിന്തിനും സംഗതി വന്നതു¹²."

ഈ സംഭവങ്ങൾല്ലൂം നടക്കുന്നതിനു¹³ കുറഞ്ഞപ്രക്ഷിം ഒരു കൊല്ലുമെങ്കിച്ചും വേണ്ടോ? അതുകൊണ്ടു¹⁴ നും തു നന്ദുവാർ അബ്ദല്ലു¹⁵ വന്ന താമ സം തൃഷ്ണയിൽത്തായി വരും. അനും¹⁶ അദ്ദേഹത്തിനു¹⁷ നാല്പത്തു വയസ്സു പ്രായമും ഉണ്ടായി അന്നപോച്ചും. എന്നാൽ അടുത്ത ഒലഭ്രാജത്തിനേൻ്റെ ദൂരാദ്ദേശത്തിൽ മി. വാരിയർ പരാജ്ഞാരിക്കുന്നതു¹⁸, നന്ദുവാർ നും പ്രഹരിക്കുന്നു¹⁹. അബ്ദല്ലു ഒഴിം നാഡിം രാമസമാക്കിയ രാഹി കാണാനു²⁰ എന്നാണു²¹. ഈതാക്കെ എങ്കുറുനെ യോജിക്കും? അപ്രോഡ നന്ദുവാർ തനേൻ്റെ 'ഭിക്ഷാംദേഹി' യാത്രയിൽ മന കോട്ടുത്തിയതശ്ശു ഉള്ളി. പിന്നീടു²² എവിടെയെല്ലാം സദ്യ രിച്ചതിനാശേഷം²³ അദ്ദേഹ പാചിയതു വന്നുചേരുന്നതു²⁴?

നും-തു അബ്ദല്ലു²⁵ വന്ന, ചന്ദ്ര എന്ന വന്നാൽ അബ്ദല്ലു²⁶ അദ്ദേഹ, അധികാ, തിമിസിച്ചിട്ടില്ലെന്നും വന്നാകുട്ടാ. ഈ അബ്ദല്ലുമെല്ലും വന്നാകുടിയതു²⁷ എത്തീ മഹത്ത വകവയ്ക്കുതെ നന്ദുവാരക്കൊണ്ടു²⁸ ഒരു ദീർഘദേഹ സദ്യാരം ചെയ്തിരുത്താമിത്തമാണു²⁹. മി. വാരിയർ ഒരു പ്രമാണം എന്ന നിചയയിൽ ഉല്ലരിച്ചിട്ടുള്ള

എക്ഷാണീഡവക്ഷിതിംഗാ നിഇമിവ അനയം ദവനാരായ ശാവുപു³⁰ മാലേര യാ ലാളയിപ്പാ വിഡിവലെ പരം ശാസ്ത്രയാഥയിപ്പാ സംരക്ഷിക്കുന്ന അ കുടംബം പ്രബിണവിതരണാൽ കാഴിം സാധ്യാിപ്പം എല്ലുമെന്നാപാവയങ്ങെ ദിനമുന്ന സ മുഖഃ ദശവസേ ദിവാദിവീതു³¹ എന്നുള്ള ദ്രോകം ദാരുതിമഹത്തിനു³² ഉപോദ³³ബലക്കമായിരി ക്കുയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ദ്രോകം നും-അമാജ്ഞു³⁴ അപ്പുത മഹാ കവിയുടെ ഭാഗിനേന്നും എഴുതിവച്ചതായതുകൊണ്ടു³⁵ അതി കെ അവിശപസിക്കാൻ തന്റെമില്ലപ്പും. ദവനാരായണാസപ്പ

മിച്ചാണ് ഈ രാമപാണിവാദത്തെ തന്റെ ഒത്തേന എന്ന പോലെ ബാല്യത്തിൽ ലാളിച്ചു വളരുകയും അന്നത്തെ ശാസ്ത്രങ്ങൾ അല്ലെസിപ്പിക്കുകയും കട്ടാവെത്തെ അവിഞ്ഞവിനു രണ്ടംവഴിക്കു് പുഃ റം കയം ചെസ്തേനു് അതിൽ സുവ്യാഹാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ വിശ്രദിപ്പിക്കുന്ന പാടിാല്ലെന്ന വാദം ക്കുന്നപക്ഷം അതിനൊടുകൂടി മറ്റൊരു പ്രഥാജ്ഞങ്ങളുടെ വിശ്രദിപ്പാ സങ്കയാലൈറ്റയും തകർപ്പോക്കാ.

ഈ കാരണങ്ങളാൽ ക്കുന്നതു തന്റെ ബാല്യകാലം കഴി ചുക്കുകയെന്നു് കിംഗ്ഗും, ഫ്രോട്ടുകയും, കടമാഴും, അവല ചുഴിലും അഭ്യന്തരം ഒരു താഡിയും വിശ്രദിപ്പാശയോഗം ദണ്ഡം ‘അവനാരാധാസപാദി’ യാകനു കൂട്ടുകവുകൾത്തിന്റെ തന്നെവഴിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു് ‘പിച്ച തരഞ്ഞെ’ എന്നു് ആഴരാട്ടം പറഞ്ഞുണ്ടു് അവയ്ക്കും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും അവലപ്പുചയും മിംഗ്ഗും താമസിക്കുന്ന കാചത്തോ, ചെവു കപ്പേരിക്കിൽ അസ്പദാധികാരി വല്ലിച്ചുതുടങ്കിയതിനും ശേഷം വടക്കുന്നിക്കുളിൽ സാമ്പരിച്ചിരിക്കാതെനും സിലിക്കുനും. അവലപ്പുചയും അക്കാദായത്തു് കൊച്ചിരുംജാവിലെന്നു് കീഴിച്ചുള്ള ഒരു ദേശമായിരാന്നതിനാൽ പദ്ധതി കാരണങ്ങളാൽ നാബ്യാദിക്കു് കൊച്ചിയിലെ നാട്വാഴികളും പുൽക്കുമാണോക്കു് പരിപ്പു ചെയ്താൻ ഈ വന്നിരിക്കുന്നും. നാതിക്കാടു് ഉണ്ണിരവിക്കുടി പീഠീന്റെ സദ്ധാരണനായിത്തന്നു ഉണ്ണിച്ചുതക്കുവെച്ചു് സ്റ്റേറ്റ്-എൻ കൊച്ചിരാജാവിശൻറെ വിശ്രദിപ്പാശയുകളായു് വത്തിച്ചു അപൂർണ്ണ ചിലരിൽ രാളായിരുന്നവെനു് സ്റ്റേറ്റ്-എൻ ഒരു ദുന്ധം വരീചിന്ന കാണാനും ഗുണപ്പും. “അനു്” വലിയ രണ്ടുരാഡിനു കല്പനജ്ഞക്കു തേശിക്കുന്ന കാഞ്ഞക്കാണോതു് പത്തിയിൽ ഇടിക്കുള്ള മേഖാൻ, വെള്ളക്കരാടു് നന്നുരികാഞ്ഞക്കാതു്, നന്തിക്കാടു് ഉണ്ണിച്ചുതക്കുവെച്ചു്.” ഈ ഉണ്ണിച്ചുതക്കുവെച്ചു വഴിക്കൊ പാലിച്ചത്തുള്ള വഴിക്കൊ ആയിരിക്കാം നാബ്യാർ കൊച്ചിയിൽ കുടക്കുന്ന പോക്കന്തിനും അ ഗമലങ്ങളിച്ചുള്ള പ്രഥക്കു നൂൽമായി ലൂപ്പംവെന്നും സാമ്പാദിക്കുന്നതിനും ഈടയാളയ്ക്കു്.

പ്രചൂട്ടകാരണ കാലത്തു് കൊച്ചിഃാജാക്കമാരനു മനുസം യിലെ പ്രധാന അംഗങ്ങൾ പുലിയത്തുണ്ട്, ദോക്കാദ്ദേരി തലവെറുന്നുണ്ടോളോ, മനക്കാൽച്ചുണ്ട്, ഒരു ഡച്ചുകൾപ്പിത്താൻ ഇവ രാഷ്ട്രത്തിനു. ഈ മനുമാർക്ക് പദ്ധതി കാരണംപശ്ചാത്യ ചെന്നുക ദ്രോരിയിച്ചും വടക്കംകുററിച്ചും തെക്കുകുററിച്ചും വഞ്ചിക്കായി ട്രിജന്തുകൊണ്ടോളോ, ചെന്നുകദ്ദേരിംാജാവിന്നു സദസ്യനായ നാമ്പുക്ക് അവരോടു പരിചയപ്പെട്ടാൻ മറ്റു കാരാണ്കമാണു അനേപാഷ്ടിക്കേണ്ട ആവല്ലുചെറിപ്പ്.

ന്നംബേ മതക്ക ന്നമൈ-ന ശ്രേഷ്ഠവരു അതുകൊണ്ടോളോ നാമ്പുകൾ ഇന്നമാതിരി ഒരു താരു നടത്തിക്കൊണ്ടു വിചാരിക്കു ന്നതു് അസംഗതമാണോ. ഇക്കാലം കൈക്കും കൊച്ചിയിൽ വലിയ അംഗത്വംചെരിക്കുംപാട്ടിം കലാപങ്ങളിം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടാണിതു്. ന്നംബൈ-ൽ തീരപ്പുട രാജാവിന്നു കാചത്താ സെല്ലു പുലിയം രാജാമാനഭത്താടി വീംക്കു എയാജിച്ചതു്. മറ്റു പ്രക്കമായം പിന്നാൽ മാനു നിന്നുതു്. അന്നത്തെ ഡച്ചുരേവകൾ കൊച്ചിഃാജാവിനു ദിഷ്ടിച്ചുകാണുന്നുണ്ടോ. ചീലർ ആ വാക്കുകളു അക്ഷണംപുതി വിഹപസിക്കുയും ചെണ്ണുനു. എന്നും ഇന്നത്വംചെരിക്കുംപാട്ടിംകൈല്ലുാ കാരണ ഭ്രതക്കും ഡച്ചുകാരായിരുന്നു. അവരായിരുന്ന രാജാവിനേന്നും നാട്വാഴിക്കുള്ളു തജ്ജിൽ പിന്നക്കിച്ചതു്. ഏൻ ഒ-ൽ ലാത ക്കാൻ കൊച്ചിയിൽ ആജമഹതുവായ സാമൂതിരിക്കാടു സവു വും ചെപ്പുകഴിത്തു. തെക്കുകുറൻ, വടക്കുകുറൻ എന്നീ ദിക്കുകളിലെ സ്ഥിരായിയും വള്ളിര കാലുമായിട്ടാണെന്നുതു്.

വലിയ കൂപ്പുമൊന്നും കുടാതെ ഇരുന്നതു് ചെന്നുക ദ്രോരി രാജുത്തു് മാതുമായിരുന്നു. ആ രാജും കൊച്ചിയിൽ നിന്നും എററക്കുരു സപ്തന്ത്രമായിട്ടാണു വര്ത്തിച്ചതു്. അതു കൊണ്ടോളോ നാമ്പുരാജു അവിടെത്തു താമസം സ്വഭാവമായി തന്നു എന്നു പറയുന്നതിപ്പുല്ലോ. രാമാനുണ്ടു നാമ്പുരാംപട വന്നതിനുശേഷമേ ചെന്നുകന്നടിയും അംഗത്വംചെരിക്കുംപാട്ടുെന്നും പുണ്ണമായി കണ്ടതുക്കുംപാടിയും.

'നരപതി കലപതി ധരണിസുരപതി
നീറവയി ദിംബനാനിയ'പരാ സദ്ഗഹം
പേരകിന് ചെമ്പകനാട്ടാക്കന്നു ച
സുരവരനാട്ടിനനാമതാത്തം
പരിജ്ഞപ്പാചനപരിചയ്യീചന്
പരിപാചിച്ചുരളിക്കയീം'*

എന്ന കുരാതത്തിലും,

'ധരണി സുരാളി ചെയ്യകനാട്ടാരവിസാകര ലിനകരനരച്ച—
ധരണിയും വരചരണം പ്രഖ്യാതാരാണിക്രൂത നീജ കരണിയൻ മുഖ—
കുങ്ങനാട്ടരാശുദ്ധനാല യന്ത്രി തങ്ങനാമിത്രക വി പരിശോധം കേരാ—
ഞങ്ങനാമല നവ കരണം ചപിയുടെ പരിശോധാഭിത കുങ്ങനാക്കാരൻ
ജീവനാംലച്ചി നവചുണ്ടാണെ, അമന്തജണ്ണപരാംഗസുച്ചരണാനംല
മഹിണാ; കുക്കവിത്രാണാഡിയും, സുരതജണാ; ഏതിഷ്ജു ദണ്ഡാരെയെന്നു—
ശിരിണാ സമയാനായണാ, സുഖാരുതയാനി മരാസമരണാചീത നിഈ
കരണാനാനുല്ലാ ഭരണാംഭ വർമ്മരണാലാത്രാം, സുരണാലഗ്രം
ശരണാനുഭക്കനശരണാ, നീത്രാം ധാണിപാചനശിവൻ നരപതി—
ചരണം പരിചുട്ട ഉദ്ദീഷ്ടാനം.'

എന്ന ഭേദാശയാത്രയിച്ചും,

'ജംഗാരി പുരണ്ടിക്കുന്ന സംഭാഗകരമായ
സംകാരമല്ലാം തുകിസുവാദിച്ചുണ്ടാമുഖാ
ചെയ്യക്കുറ്റിനുംതിരിയമായ'വാണാക്കി
അയ്യാനെനാം ഭേദനാരായണാച്ചുപ, ലൻ'

എന്ന സ്വർമ്മതകത്തിലും,

'ഓസവിച്ച ഭേദനാവര്ക്കുവണ്ണിത്തനു
ഇവക്കുപ്പുംലും കുടിച്ചാരൻ കടിക്കാഞ്ഞ
ഭേദനാരായണസപാമ' മഹിഷാലു
ഇവിച്ച മേനുന കുബം ഇന്നാദിക്കു
ഭേദവാനം സത്തം കേവിക്കാം'

എന്ന* ഗണപതിപ്രാതലിലും കീത്തിക്ക്രൈപ്പുട്ടിരിക്കണ്ണ ചെ
നുകദ്ദേരിച്ചുകൂട്ടം തദയിപ്പനായിാക്കണ്ണ ഭേദനാരായണ
ബേരാളം ചിറ്റം അരാശിശൈല ദരിമ ഉമല്ലുനു* അക്കാലത്തെ
പ്രാറി വിശേഷീയസജ്ജാരികൾ ഭേദപ്പേട്ടിരിച്ചുള്ള വിവര
ങ്ങളിൽനിന്നും കാണാ മുന്ന നാണ്ണാ*.

അന്നുലപ്പുചീരാജാംഭം നമ്പിയാചമായി പരിചയം ഉണ്ടാ
അനീജനാനുച്ചും നമ്പും അനുച്ചും ഒരു താമസമരഘാംഭം ഇട്ട

യാക്കിയ സംഗതിയെപ്പറ്റാൻ ഒരു വൈദിക്യവും തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന അനുഭവമാണ്. അനുഭവം ചെയ്യുകയോളിം എങ്കിലും താമസമാക്കിയിരിക്കുന്നതും അന്തരജ്ഞന്തരിൽനിന്ന് താമസം കടക്കാൻ തന്നെയായ അനുഭവമാണ്. തന്മൂലം വിദ്യപാശങ്ങൾ ഗംഗിരജങ്ങളായ വാദ പ്രതിവാദങ്ങൾ നടക്കുന്ന പതിവായിരുന്നു. അതു പരിപ്പിച്ചിരിക്കിയാൽ നായകപദം നാമ്പ്രാജ്ഞം മുത്തവാശിരുന്ന ഭ്രംതിരിയാണും കൂടിച്ചേരിച്ചിരുന്നതും, ടീമിൽ പാംക്കാട്ടു നിന്നും ഒരു ശാസ്ത്രി ദിഗ്പിജ്ഞയ്ക്കിനാലും പൂര്വപ്പെട്ടു. സംഭവം അനുഭവം പ്രാഥീനിക വന്നും സപ്താമീനർന്നു കഴിച്ചിട്ടു് “നേരെ കടമാളുന്നതിൽ ഒരു സമാഹരണം” നാമ്പ്രാജ്ഞം അഡിരോ ഇല്ലായിരുന്നു. ശാസ്ത്രികരം തന്മൂലം വന്ന കണ്ണിക, രാജാഭ്യൂഷണം എല്ലാക്കും ചെയ്യും. ശാസ്ത്രികരുടുമാറ്റം പ്രതിവാദത്തിൽ എല്ലപ്പട്ടാട്ടം തക്ക പാംസിനും ഭ്രംതിരിക്കുന്ന ഉണ്ടാവിയെന്നും. വാദം മറയ്ക്കുന്നതിൽ ശാസ്ത്രികരുടുമാറ്റം പുർവ്വപാശമാവന്നുകൂടിയും ഭ്രംതിരിയുടെ സിലിനാനം; ഭ്രംതിരിയുടെ പുർവ്വപാശത്തിനും ശാസ്ത്രികരുടെ സിലിനാനം, ഇങ്ങനെ ധാരം കാണുപിടിച്ചു് ഭ്രംതിരിയുടെ തേരുംപായേഷണം എന്ന ഘട്ടം വന്നുവേണ്ട്. പിറുവിധാനം ചെയ്യുന്നതും മുലംകൂളി അതുവിംഗനാനിനാൽ വാദം തയ്ക്കാലാതെ മുക്കുന്ന നിത്തിവജ്ഞാനം രാജാഭ്യൂഷണം അതുണ്ടാവിച്ചു. “മുലംകൂളിക്കും” അനുഭവപ്പെട്ടു മുക്കുന്ന പോന്നാരെ തന്മുഖിച്ചു. നിങ്ങൾ തമിനു ഒരു വളരെ ലിവസങ്ങളാണുണ്ടോ വാദം മറയ്ക്കുന്നതിൽ അതും ജയിക്കുന്ന മട്ടു കാണാനില്ല. അതിനാൽ നിങ്ങൾ മുക്കുന്ന ദേഹത്തെ നിന്നുണ്ടിരുന്നുവാനും നാം വോരാഡ പരിക്കു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്നു രാത്രികൊണ്ടു് പരുണ്ട സർജ്ജ തത്തിൽ കുറയാതെയുള്ള രാജാ മനീപ്പുരാക്കാരുമാണുകൂടി നാശുക്കാലായതും നജ്ഞാടു പാടാം ചെയ്യുന്നതും അവരുടെ ഗുണങ്ങളാശവിപിരാനും വെള്ളു് വാിപ്പേരുടെ ദേഹഗ്രതായോഗ്യത്തെ നിന്നുണ്ടായിരുന്ന നാശത്തും” എന്ന കല്പിച്ചിട്ടു് അഭ്യേശം സംസ്കാരവന്നത്തിനും ഭ്രംതിരിയും,

ശാസ്ത്രീകരം സുവഭാഗി കിടന്നാറെങ്കി. അയാൾക്ക് കവിതാവാസനയേ ഇല്ലായിരുന്നു. വലിയ അളിമാനിയായിരുന്ന തിനാൽ ഭേദതിരിക്കുന്ന ഉറക്കം വന്നില്ല. അതാഴും കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹം, ചിന്താമന്ധനാശ റാക്കറോ, ഗ്രീതുജ്ഞിഭഗവാന്മാർ കാരണം തിരിച്ചു കമ്പനിയും തിരിച്ചു വന്നു. കമ്പനി കണ്ണ പ്രോഡ ഭേദതിരാക്കുന്ന അരുപ്പാസമായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “കമ്പനി ഇപ്പോൾ വന്നതു” കമ്പനിൻറെ ഇത്തപ്തതിജ്ഞരായം ചുന്നുന്ന ഭാഗ്യത്തിനേറ്റരായം ഒരുപാടിക്കാം എന്നതും തന്നെ ദർശകാവധിമയെ അദ്ദേഹം ശിഷ്യനെ അറിയിച്ചു. നേരം അടിബന്ധത്തിനായിരുന്നു. നന്ദ്യാർ പറഞ്ഞു “പത്രണി സർജ്ജാജ്ഞം എഴുതിത്തിക്കാൻ എന്നുക്കൊണ്ടു സാധിക്കുന്നില്ല. പത്രികാനുപേരോ മുടി നിശ്ചാഗിച്ചും കാഞ്ഞു, ഒരവിധം പററിക്കാം”. ഭേദതിരി ഉറങ്കിക്കിടന്നിരുന്ന ശിഷ്യനൂഹം പിളിച്ചുന്നതിൽ. “ഈനി വിഷമിക്കാനൊന്നുമീല്ല, സുവമായി കിടന്നാറെങ്കാളും” എന്ന നന്ദ്യാർ ഇത്തവിനോടു പറ തെരിക്കും, ദന്താംസർജ്ജം, താന്ത്രനു എഴുതുകയും മറ്റു പതിനൊന്നുപേരിൽ ഓരോ സർജ്ജത്തിലേയും ഓരോ ദ്രോക്കം വീതം ചൊല്ലിക്കാട്ടക്കയും ചെളുവുക്കേ. വെള്ളപ്പാർക്കാലമായ പ്രോഡ കാവുവും തീനിം. നന്ദ്യാർ ഒരുജ്ജും ഭാവകരം അട്ടക്കി കൈട്ടിയിക്കും ഭേദതിരാജുടെ ശിഖ്യരോദായി “തൊൻ ഇവിടെ വന്ന കാഞ്ഞു, ആരോട്ടം പറയത്തു”. ഭാവകക്കും അദ്ദേഹം തതിനെൻ്റെ അട്ടക്കൽ എല്ലിക്കണാ. ചോദിച്ചും അനുലപ്പിച്ചു വച്ചു കാണാം എന്നമാണും അറിയിച്ചുക്കണം” എന്ന പറ തെരിക്കും അനുലപ്പിച്ചു വള്ളും കേരി.

പിറററിവസം രാവിലെ ശാസ്ത്രി തോവ്‌വി സമു തിച്ചു. സമ്മാനം ഭേദതിരിക്കു കിട്ടി. എന്നാൽ ബുല്ലിശാനം വിദ്യപത്രകളും ചുവിക്കണം ആയ തന്നും ശാസ്ത്രിക്കുള്ള ഒരു വള്ളരെ പാരിതോഷിക്കങ്ങൾ നല്കി പ്രിതിപ്പുട്ടതിയശേഷമാണും അയച്ചതു. അദ്ദേഹം ചുറ്റത്തായി എന്നറിഞ്ഞ മിത്രയിൽ തന്മുഖാന്തര കല്പിച്ചു “ചുമ്പന് എപ്പോൾ

ദന്ന?" "അർലുരാത്തിയായി" എന്ന മറപടി. "എന്നിട്ട് വിടെ?" "അഭവല്ലുച്ച വച്ച കാണു" എന്ന പരാതി ടണ്ട്.

നനുരാൻ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. പഞ്ചിബോട്ട്⁹ അവ ല്ലുച്ച എത്തിക്കപ്പോൾ നന്ദ്രാർ കാത്ര നിന്നിങ്ങന. രജാ ഭു¹⁰ അഴുവെത്തിനു¹¹ ഒരു മംം പണിയിച്ചുകൊടുക്കയും കേൾക്കുത്തൽ പ്രതിജീവം നന്നായിട്ടുണ്ടി ചോദം ഇരന്നാഴി പാല്പായസവും രണ്ടുപും പക്കാതു ചോദം പ്രതിശാസം ഫറി പണം ദഹിച്ചു പാറിച്ചുകൊടുവാൻ കല്പനയാഥകയും ചെയ്യുവനു, അനന്തരതൽ നന്ദ്രാർ അഭവല്ലുച്ച താമസമാക്കി ദൈനംദിനം¹² കൂട്ട്.

എതിഹ്യത്ത പുന്നമായി വീശപസിച്ചാലും ഇല്ല കീച്ചും ത്രീതിപ്പുവരിതം ഭട്ടാറിയുടെ ആശംകാനുസരണം നിമ്മിച്ചതാണെന്നുള്ള തീരു തെളിവണ്ട്. അതാണെല്ല സ്വീകരിക്കുന്ന സംഖ്യക്കുണ്ട്¹³ അതു¹⁴ ദ്രുതക്കവിതയാണെന്നും പ്പും.

അഭവല്ലുച്ച താമസിക്കുന്ന കാലത്തായിരിക്കുന്നു അദ്ദേഹം മാത്രം പണിക്കും ചെയ്യും ആ വഴിക്കു¹⁵ ഭ്രാന്താധികി ആചാര്യൻ്റെ പരിചയം സ്വാദിച്ചതു¹⁶. മാത്രം കട്ടാബ കാർ ചെവക്കുപ്പേരി രാജകട്ടംവരെത്താടി വളരെ ബന്ധപ്പെട്ടി അന്ന എന്ന പരായേഗഭത്തില്ലോ. ആ കട്ടംവെത്തിക്കുക്കായി അന്ന ചെവക്കാട്ടിലെ സവ്വേശനാധിപത്യം. അതുകൊണ്ട് മാത്രംപ്പുണിക്കുന്നു ആത്രീതഭാവം നന്ദ്രാർ ദോരത്തെ തന്നെ കൈക്കാണിക്കിരിക്കുന്നു.

'മനേ നരന്മാരുടീരജാൻ നൃ

നമീനാനാകിയ ബശവരവിക്കു'

എന്നുള്ള പ്രഥ്യാഹത്തിന്റെ സപാംസ്ത്രായ ത്രീനാശയന്ന ഭട്ടപാദരം അഭിപ്രായം അഭാസരിച്ചായിരിക്കാം നന്ദ്രാർ ബാലരവിക്കുപ്പിനാനു മുത്തവ വരിച്ചുതന്നുട്ടി തോന്നുന്നു. 'എൻ്നുതന്നെന്നിതാൻ' എന്ന സമസ്പദംകീഴാൽ

കിട്ടിനിട്ടത്താളം സപാരസ്യാ വ്രഷപദ്മങ്ങളായെടുത്താൽ കിട്ടിനായിപ്പിച്ചു. എന്നായിംഗാലും ഉള്ളിവിക്കരഫ്പിൻറെ അട്ടക്കാൻ അഭ്യന്തരം എന്ന് അഭ്യന്തരം മുതലായ ശാസ്ത്രങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ അഥവാ അമുഖം എന്നെന്ന് ഇവ മാം വിശദപാശം. നാഡി അംഗം അഭ്യന്തരം ഇവ മായ പ്രമാണം ലഭിച്ചിരുന്നുവോ എന്നും അഭ്യന്തരിന്റെ ഒരു തുടിയും സാഖ്യം, വഹിക്കുന്നതും പ്രക്ഷേപിച്ചു. പ്രക്ഷേപിച്ചു “ഉള്ളി വൈക്കരഫ്പിനെന്നുറിന്നുവോ എന്നും സപ്തതികളിൽ ചെജ്ജിട്ടിരുന്നുവന്നുള്ളിപ്പറ്റിനും” അഭ്യന്തരിന്നുവിരുന്നു. അഭ്യന്തരിന്നുവിരുന്നു കിട്ടുന്ന എന്ന തെളിയുന്നവില്ലെന്നും അഭ്യന്തരിന്നുവിരുന്നു വാരിചരവർക്കര പ്രസ്താവിക്കുന്നതും പി. കെ. അഴതി കരി നബ്യാജട ഗ്രാമ്യമാനും അതു സാധുവിനു നല്കിയിട്ടുണ്ടാണ്. വേജം, അതു ഉള്ളിവൈക്കരഫ്പി വസ്തു പ്രസ്താവിക്കുന്നതും അഭ്യന്തരം നബ്യാജട ഫീറിപ്പുട്ടതിരിക്കുന്നവും അഭ്യന്തരം സമ്മാനിക്കുന്നു. അഭ്യന്തരിന്നുവിരുന്നു ‘മന്ദാരപാരവാം’ എന്നും അതുവിലുണ്ടാണ് അഭ്യന്തരിന്നുവിരുന്നുവിലുണ്ടാണ്? പ്രക്ഷേപിച്ചുവാനുത്തരി രംഗവാഡി അതാരയും ദ്രുതിയിലെപ്പെടുത്തുന്ന സപ്താവം മുന്നാറത്തെ ചിപി ബിംബയാണിക്കുന്നതും കുടിയും കാശാനോധി തുണി എന്നും പബിച്ചിപ്പാവും ഇല്ലിംഗാനുവും ദിക്കംം ദഹി’ എന്ന പാരശത്രക്കുണ്ടാണ് ധനുജില്ലാജട വാതുക്കു നല്ലാക്കുന്നതും കണ്ണംവെന്നും ഓടിക്കുന്നതും, ശരിയായാണുക കിട്ടാണ്ടുക്കും ദിവ്യവിൽ അനുഭവചുട്ടും വാന്നേപ്പുംവെന്നും, അവിടുത്തെ പൊതുതുനാശനുവും നാശരിംജാവും, മാന്ത്രികപണികൾ, ഉള്ളിവൈക്കരഫ്പി തുണ്ടായിവരുപ്പും അഭ്യന്തരിന്നുവിരുന്നുവിലുണ്ടാണ് അഭ്യന്തരിന്നുവിരുന്നുവിലുണ്ടാണ് കുടിക്കുന്നതും ദഹിക്കുന്നതും, അതുവാഡിക്കും വാരിചരവർക്കും അതാരയും എന്നും സംഭവിക്കുന്നും? “നബ്യാജട നാശവല്ലപ്പും നാശസിച്ചിന്നു കാലമത്രയും മൊന്മക്കപ്പേരി

രാജാവിന്റെ പ്രീതിക്ക് വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തെ പ്രംബിച്ചി
തന്നു” എന്നു് അദ്ദേഹം, റപ്പാർട്ട് പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി
അദ്ദേഹം,

‘ആ ഉണ്ടാപിരോന്താസ്യി നിവിച്ചാന്തും നാനാടക്കപ്പെ
ഖുപരിശീചനവിലും താന്തരം മുഴുവൻ നാ നിത്യസന്ധിയിൽ
നിന്നുമുള്ള പരിപരണപരായണാന്തും മഹാബാജിദേവ നാരാഥനു
സ്വീകൃഷ്ണ ലീചാവാനിവിച്ചിട്ടിൽ നബ്യാർഥ ഇതു രാജാവിന്റെ
വാഴ്ചിച്ചിട്ടില്ലതു’ വെറു, മുഖ്യമാണി ആ വിരീക്ഷകനു, എന്നു
വന്നുകൂടുന്നു. ഇങ്ങനെന്നു ചൊക്കേ പറക്കും എഴുതുകയും ചെയ്യു
ന്നതു കാണണ്ടോബാൾ, നബ്യാർഥപ്പോലെ,

‘പീപ്പൂംഡു, മഹാരാജു, നമ്മാണം കിട്ടുന്ന പണം’
എന്നു് ആജം പറഞ്ഞുപോകിം.

നബ്യാജട കവി നാസാമത്രും സംഭാഷണവാത്ര
രിജും നിമിത്തം സൗലക്ഷ്യം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ
പ്രീതി തോന്ത്രിയിൽനിന്നിരിക്കണം. രാജാവില്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ
പേരിച്ചണായിൽനാണ് പുത്രനിവിശ്വഷമായ വാസല്യം രാജ
മണിരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് അസുരാജ നക്തായ ഒരു
നിചയും വിലയും നല്ലീ. ദേവനാരാധാരണാൾ പരിവാരക
വർജ്ജം പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിനാലും സമാധം അപേക്ഷി
ച്ചിട്ടുണ്ട്. വല്ല അപകടവും പിണ്ടാത്താൽ അതിൽനിന്നു
മോഹനം സഹാദിക്ഷന്നതിനു് അവർ നബ്യാർഥ ആണു്
ആത്രയിച്ചപോന്നതു്. ഒരു സഹസ്രായ ഒരു തിമിംഗം
തിനെ ഇവിടെ ഉല്ലരിക്കാം. ദേവനാരാധാരണാൾ വിശപാസ
തതിനു പാതമായി ‘ക്രൂഷ്ണ’ എന്നായ നന്ദരിയുണ്ടാക്കി
തന്നു. അയാൾ എഷ്ടണിക്കാരനും ധനഭോഗിയും, ആയിര
നൂറ്റു. തിരുമ്പൂട്ടായായി വരാറുണ്ടായിൽനാണ് ആവൃദ്ധം അശ്വിനി
അയാൾ കൊഞ്ചപോവുകയായിരാനു പാരിവു്. തന്മുഖം പാരി
മാരകമാക്കു് എന്നു കിട്ടാതെയാണി. അവൻ ചെന്നു് നബ്യാർ
രോച്ച പരാത്തി പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ആക്കട്ട “നിക്ഷാം മിാഡം
തിരുമ്പിക്കുക, ദിംബ ഒരു വഴിച്ചണാക്കിത്താം” എന്നു പറ

തെരു[”] അവരെ സഹായാനപ്പെട്ടതി രാക്കൽ ഇം നാമ്പ് റിജിം രാജാമുഖ കുട്ടി വരുംഗം വച്ചുകൊണ്ടിരുക്കുന്ന ഒരു നബ്യാർ ഒരു രാഥപാതുവും കുറ്റിചെട്ടത്തുകൊണ്ടു[”] അതു വഴിയേ കടന്നുവെന്നിട്ടു് പാതാ മനിചുവും നിലത്തിട്ടു്. അതു ശമ്പും കേട്ടു് രാജാമുഖ[”] ‘അരു താതാബാരം നബ്യാർരോ?’ എന്നു ഫോറിച്ചു. ‘കൈപ്പു് ഫു വന്നതുകൊണ്ടിരുള്ള അധപ്പു് ദിശാനേ തന്മുരാനേ’ എന്നു് അട്ടേരുമും സവിനയം മുച്ചടിയും പറ തെരു. ഇംഗ്രീജിഞ്ചനായ രാജാവിനാം ബുല്ലിമാനായ കുറ്റി അയ്യും കാൽത്തും മനസ്സുലിവുകയും ചെയ്തു. അനുമതിക്കും അതു നബ്യരിയുടെ കുട്ടിമങ്ങൾക്കും ധനലോഭത്തിനും കരെ ശുദ്ധ മുണ്ടായതു. ന്റെമും-ാഖാണ്ടുവരോ ചൊന്നകളേറിരാജുത്തു് കാൽത്തും എപ്പോം ഒരവിധം ഭാഗിയായി നടന്നവനു. രാജാമുഖ[”] സപ്പം പാരംഗതനും കുചാപോഷണത്തുപരന്ന അയയിരുന്നുകുട്ടിചും തശ്ശേ ഘുംഖക്കുരുപ്പോലെ പ്രശ്നാശയ യമോ ഭരണക്കൗഡപമോ ഉള്ളവനായിരുന്നു. ശ്രൂലുന്നതി ക്കാരനായിരുന്നതിനാൽ അട്ടേരുമും പച്ചപ്പോഴിം എപ്പണി ക്കാക്കി വഴിപ്പെട്ടു് കുട്ടംകൈകകർ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടു് പരാത പിക്കാടുണ്ടായിരുന്നു. എൻ്റെ കുട്ടംപബത്തിലെ ഒരു കാരണം വരെ സംബന്ധിച്ചു കേട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കൂടം ഇവിടെ പറ ഇം. കോവിച്ചിട്ടു് പണിക്കർന്മാനം തെങ്ങളുടെ കുട്ടംപബത്തിനു് ഇം രാജാവിൻ്റെ ഘുംഖക്കുരുരിൽ നിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള താബാം. തെങ്ങളുടെ ഘുംഖക്കുരുരി മങ്ങാട്ടു രാജാവിന്റെ കീഴിൽ കയ്യറാബ്ദാരികളായിരുന്നു. അവിടെ നിന്നു് ചൊന്നകളേറി രാജാമുതബന്നാശം[”] അവരിൽ ഒരു ശാഖ ഒരു അവലുപ്പുണ്ടെങ്കുണ്ടാവനു് ഉറപ്പുചെത്തും. പാരാവത്തുകുമമാസരിച്ചു് ഇം കുട്ടംപബത്തിലെ കാണാബന്നുർ ആരുജുഡവിച്ചു മുത്തുക്കുന്നാം. ചൊന്നകളേറിരാജാവിൻ്റെ സേനാപതികളും അയയിരുന്നു. രാമമുള്ളേൻ്റെ ചാരനാർ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയ കാലാന്തരു് ഒരു മണക്കാട്ടംപള്ളിക്കുവെൻ്റെ എപ്പണിയും വരുംവന്നായി മന്ത്രിയാർ കാച്ചുമേനവെൻ്റെ അസോന്നിലുംതുടർ—

രാജാവു " അന്നതെത സേനാപതികളിൽ ഒരവനായിരുന്ന കമരപുണിക്കു വധശിക്ഷ വിധിച്ചു.

പ്രഭാഷദിവസം പണികൾ പുജാദിവൃത്തിക്രമായി കേൾത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. മദലുപ്രമാർഗ്ഗം രാജഭടനും തടഞ്ഞുനിത്തുനു. കാൽം എത്തനു "അരദ്ദേഹം ഭക്തിപൂർവ്വം ചോദിക്കുന്നു. വധശിക്ഷയെപ്പററിയുള്ള കല്പനകൾ കേൾക്കുന്ന മാത്രയിൽ ശിഖ്യു നമിക്കുന്നു. "ഈതെന്തെ ഉള്ളേഷം? ഇതിനാണോ ഈ പരിവാരം? ഓവിട്ടുനേത ഇംഗ്രീൽ അം ഔദാഹരിക്കുന്ന ഇതു ഈ ശിഖ്യു" ഈ ഇലയിൽ തന്നെ പൊതിഞ്ഞു "അവിടെ എത്തതിക്കുന്നു" എന്ന പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ അദ്ദേഹം തന്നത്താൻ ശിരദ്ദേശം ചെയ്തുനു.

രാജാവു " പിറേറ്റിവസു, പദ്മാനാബത്തിൽ മുഴക്കിയതു. ഈ സംഭവം നടന്നതു" പതിഗതപ്രാണഖായിരുന്നു" ഇപ്പോൾ യശോമാത്രശ്ലീരിനിയായി ഈ എല്ലായ്ക്കേരുത്തിൽ പ്രതിജ്ഞിതയായിരിക്കുന്ന എൻ്റെ പരോതയായ പത്തിയുടെ മാതൃലവൻ ശ്രീമാൻ നാഥപിള്ളവക്കീൽ അവർക്കു തന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഭാന്ത്യുജ്ജായി പണിയിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള രണ്ടിനിലക്കെട്ടിടത്തിനു സമീപചെടുത്തു ഒരു കല്പകിന്റെ അടയാളായിരുന്നു, വളരെക്കാലതേതക്കു" ആ വഴിയേ അംലു രാത്രിയും " ആളുകൾ സഖ്യരിക്കാറിപ്പായിരുന്നു എന്നും അഡിമാനപൂർവ്വം എൻ്റെ ബാലപ്രകാശത്തു പരഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്.

മഹിമാർ തമിച്ചും സെസപ്രകേട്ടുകൾ ഉജ്ജായിക്കാണിരുന്നു. തന്നിമിത്തതു രാജ്യാഖരീരത്തിനു "ഓസപ്രാഥ്യവും നേരിട്ട്. എന്നാൽ പ്രധാന മഹിയും ഉത്തർജ്ജിതാഖയാണും അതയിരുന്ന തലവടി കൊച്ചുമേനോന്റെ സാമ്പ്രത്താൽ കുറ്റുമുഖം ഒക്കെ ഒരവിധം അംഗീശായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കൊക്കുമുഖമായി തിരവിതാംകുർജ്ജലാന്തിൽ എപ്പേട്ടിരുന്നതിനു" സപ്ലും മുമ്പുതന്നെ രാമമുണ്ടെങ്കിൽ ചാരാമാർ വടക്കിംകുർ, തെക്കിംകുർ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ സെസപ്രാമായി

പ്രവർത്തനം തുടങ്ങി. കൊച്ചിരാജു തന്നും സാമ തരാജു അല്ലിട്ടും ഉണ്ടായ കഴുപ്പുക്കാളിപ്പറി ഇന്ത്യ വാവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാമ ആൻഡുവ വടക്കംകുർത്ത്, തെക്കംകുർത്ത്, അബദ്ധപ്പും എന്ന അപഭേദ കായംകളുട്ടിലോ എത്രായി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിനു ഫേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ കൊച്ചിമനോണിനു പ്രേരണാശക്തിയാൽ രാജാചു⁹ സപ്തകാർത്തായി കാരജകളുടെതു സഹായിച്ചു. കൊച്ചിരാജാവിനാം കായംകളുംരാജാവിനോടു യിരുന്നു അനാകാവ. ന്റുമെന്തു പാലിയും¹⁰ ഇട്ടിക്കമരച്ചുനും കൊച്ചിമേണാനും അതും ഒരു കുടിക്കാട്ടു യുണ്ടായി. നമ്പ്രാർ ഇട്ടിക്കമരച്ചുനേണ്ടിക്കുട്ടി ചേന്നമംഗലത്തേക്കു പോകിയും അവിടെ രണ്ടു കൊല്ലുതേതാളും താമസിക്കുയും ചെപ്പു. ന്റുമെന്തു കൊച്ചിരാജാചു നടത്തിയ പരശംകുർത്തിനു¹¹ നമ്പ്രാരു സന്നി മറിതനായിരുന്നു. ആ അവസരത്തിൽ നമ്പ്രാർ മുഖം കാണി പ്പാനായി ചെന്നക്കുട്ടാരു ‘ക്കുവാൻ എപ്പോഴാണു വന്നതു’¹² എന്നു കല്പിച്ചു ചോദിച്ചുരിനു ‘നന്നാൻ പാകത്തിനു’¹³ എന്നു¹⁴ നമ്പ്രാർ മലിനമായി ദുചടി പറത്തുവെന്നു¹⁵ ഒരു ഏതില്ലെന്നു¹⁶. കുത്തു നടന്ന ദിവസം രാവിലെ അല്ലോ മഴയുണ്ടായിരുന്നു¹⁷. എന്നും നമ്പ്രാക്കു¹⁸ നന്നയേണ്ടതായി വന്നു എന്നും ആണു¹⁹ കേരംവി. *

IV

നമ്പ്രാർ അബദ്ധപ്പും താമസിക്കുന്ന കാലത്തുന്നും അതിനു മുമ്പും പിന്നും ഒരു വള്ളം സംസ്കൃതകാവ്യങ്ങളിൽ, അപക്കങ്ങളിൽ ഒക്കെ രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവയായിലും ഇപ്പോഴും സൗത്തുപ്രകാശം ഏൽക്കാൻ കഴിവില്ലാതെ തുമ്പിപ്പുരകളിൽ റപാസം ഇട്ടിക്കാണ്ടി കിടക്കുന്നതെയുള്ളൂ. അവയുടെ കത്താ വെന്ന നിചയയിൽ അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്നവരും ചുരക്കമാ കുന്നു. എന്നിട്ടും ആ സംസ്കൃതകാവ്യികളിൽ കത്താവു²⁰ തുള്ളിയു ക്രമാകാരനിൽ നിന്നു ഭിന്നാശനനും സ്ഥാപിപ്പാൻ ചീലൻ

* രസകരണങ്ങളായി ഇവിടെ ചെത്തിരിക്കുന്ന എള്ളിയ്യങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ അതും വിശദപരിശീലനമെന്നാണ്.

അത്രുചുക്കുന്ന യുക്തി, രാഖവീഡിയാർ കാവൃദ്ധം വളരെ പ്രൗഢ്യങ്ങളായിരിക്കുന്ന എന്നും തുള്ളിൽക്കമകൾ തീരെ ബാലിരണ്ടുംപൂരുത്തുനാശം⁹. കൂട്ടം, ഇങ്ങനെന്നുംബാ ഒരു അനുഭവമായി ചെറുതാക്കുന്നതുനാശം പുനരുത്തുനാശം അവരുടെ ദാനാശം കുറവാണോ എന്നും അപരാധസിള്ളു അനുഭൂതി ചെന്നവാനീഭക്തി നമാദ്ദോണും

‘ഭാഷാകവിനിവിദഹാഫയം

ഭാഷാകരവദപ്രിഭാനി ഭവന തലേ’

എന്ന ജല്ലിച്ച ഉദ്ദിഷ്ടശാസ്ത്രക്കൊടുക്കുന്നും പരിഭ്രാന്തിയും അതവരുടെ മാനംമില്ല. പുവ്കവിസങ്ക തങ്ങളേയും നിയമങ്ങൾ ഒരും അക്ഷരംപ്രതി അനുജ്ഞിച്ചു, പുവ്മഹാകവിക്കുള്ള ഉപജീവിച്ചും എഴുന്നെപ്പട്ടിരിക്കുന്ന രാഖവീഡിയാർ കാവൃദ്ധം തെവിടെ? സർത്തരുസപതരുയും സാരസ്വതസന്ധ്യാവും സറ്റദിവാദിവാദസന്ധ്യാവും അതയും കവിതാനടക്കുടെ കേളിരംഗമായി വിലസുന്ന തുള്ളിൽക്കമകൾ എവിടെ?

ചെമ്പകനാട്ടിൻ്റെ പ്രശ്നപ്പി രണ്ട് വസ്തുക്കൾ അത്രുചു ചൂണ്ടും നിബന്ധിക്കുന്നതു¹⁰. മാധുര്യസാസവസ്പപ്രമാദ ശ്രീ വേണ്ണദേശപാലനാ നിബേദിക്കുള്ളപ്രകാരം അതയിരിക്കാം— മധുരാത്തരമായിത്തിന്നിരിക്കുന്ന പാൽപ്പായസത്തിന്റെയും ലാവണ്യക്കെൽ കടക്കത്തട്ടത്തപോലീരിക്കുന്ന ഭഗവദ്ധപ്പെ യുഷത്തിൻ്റെ നിരന്തരസേവയാൽ മധുരിതാന്തകരണാജ്ഞീ നിംബന്ന കമ്പുളംനുഭ്രാജത്തെ തുള്ളിപ്പാട്ടകളും ഉല്പത്തി സ്ഥാനം അഭവലപ്പുണ്ടാണെല്ലാ. ഇവയിൽ എതിനാണും മാധുര്യം കുടക്കുവേണ്ട നിംബന്നിപ്പാട്ട പ്രഥാസമാഖരിക്കുന്നു.

തുള്ളാട്ടിൻ്റെ അതവിഭാവത്തെപ്പറ്റി പരഞ്ഞുവയ്ക്കു എത്തിച്ചും സംശയമാണും. അന്നപ്പുണ്ടും ഉഖ്യവത്തിനും കുത്തു¹¹ ഒരു പ്രധാന ചടങ്ങാണും. രാക്കുന്ന ഉഖ്യവത്തിൽ മീശാവു കൊട്ടാണും അതുള്ളിപ്പാജാ വന്നു. പതിവുകാണും എന്നോ അതുവയ്ക്കു നേരിട്ടിവരുതു. ജാതിഭാിൽ പശാനിവാദ നായിരുന്നുകുംബും മീശാവു കൊട്ടാണും നൊട്ടിലാിൽ ഭൂതവ്യഘ്രം

അഴ്തുഹം എല്ലപ്പട്ടിക്കനിലു. അതുകൊണ്ട് “ചില തെറ്റുകൾ സംഭവിച്ചുപോകയും ചാക്കും കരിനമായി പരിഹസിക്കയും ചെയ്യുവാതു. ആ പക വിട്ടാനായി പിറേറിവസം കൂത്തുസമ അതു് പട്ടണത്താരെ കളിത്തട്ടിൽ കയറാതെ താഴേഴുപുര സ്ഥരം തുള്ളിൽ നടത്തി. അള്ളക്കളിലും കളിത്തട്ടിൽ കുടി. നാട ശാഖയുടെ കിഴക്കേ അററത്താബാറ് കുത്തു നടത്താറ ഒരുതു്. അവിടു കാണികളായം ഇല്ലാതെ വന്നു. ഇങ്ങനെ എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും പതിവായി. ചാക്കും വിഷമിച്ചു് രാജാവിന്റെ അട്ടക്കൽ പരാതി പറത്തു. മേലാൽ അവബ ലഘു് കേഷത്തിൽ മാത്രം തുള്ളിൽ പാടിഎല്ലുനു കല്പിക്ക യാൽ കരമാടി, തകഴി, തലവടി തുഞ്ഞിചു മറ്റു സ്ഥലങ്ങു ഉണ്ടും മാത്രം തുള്ളിൽ നടത്തിത്തുടങ്കി. ഇക്കമെഴും എത്ര മാത്രം വാസ്തവമുണ്ടാവിയാൽ വിഷമമാണിരിക്കുന്നു. ചാക്കുമായും ഗായ എന്തോ നീരിസം തന്നെയായിരിക്കുന്നും തുള്ളലിനാൽ നിമിത്തകാരനും എന്ന താനുനു. ഇന്നും അവബല്ലും ക്ഷേത്രത്തിൽ തുള്ളും നടത്താറില്ലെനു സംഗ തിയും സുരന്നീയമാണു്. താഴുപ്പുരത്തിന്റെ കത്താവായ കുമ്പൻു് മിശാവു കൊട്ടാൻ വഹമില്ലാതെനു എന്ന വിശ്ര സിക്കാനാ പ്രയാസമാണിരിക്കുന്നു.

തുള്ളവിനു വേണ്ട സാമ്രാജ്യികക്കളിലും മുമ്പു തന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ബുദ്ധിമാനായ നന്ദ്യാർ അവയെ എല്ലാം ചെയ്തു് ഒരു പുതിയ ക്രമാനം എല്ലപ്പട്ടിക്കുന്നു. ഇതു് വിഷയത്തെപ്പറ്റി മുഴുവനിൽപ്പെടുത്തിയാൽ പി. കെ. നാരായണപിള്ളി അവർക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ തുവിടുന്ന ഉല്ലരിക്കാം.

“അക്ഷൻ അതുകേഷപിച്ചുതുകൊണ്ട് കോപിജ്ഞനായ ശിവൻ ജട നിലത്തടിച്ചുപ്പോഡാ വീരദ്രും ചാടി വീണതു പോലെ ചാക്കുംരാൽ അധിക്ഷിപ്പുനായ നന്ദ്യാർ അവബല്ലും എന്നുക്കളിത്തട്ടിൽ കുറരി നിന്നേപ്പോഡാ തുള്ളലിനാ വേണ്ട തന്നു സുകല സാമ്രാജ്യികളം വന്നാകുടി എന്ന ഭാവിക്കുന്നതു്”

ഭാഷയുടെ ഘൂർച്ചരിത്തെത്തക്കരിച്ചു” ദയനീയമായ അംഗത്വം തയ്യാറാക്കുന്നതാണ്.” ഇവിടെ ഒരു സംഗതി പറയുന്നതു കൊള്ളിട്ടുണ്ട്. നമ്മുരോപ്പരി ഇപ്പോൾ പലേ ശ്രദ്ധാരം രഹി ക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പി. കെ. നാരാധരപിള്ള അവർക്ക് ഭാഷയുടെ കമ്പനിപ്പാർ തന്റെയാണ്” അവയുടെ കുട്ടത്തിൽ പ്രാഥമ്യം വഹിക്കുന്നതും, അതുതീയിൽ ചെറുതെങ്കിലും, നമ്മുടെ മുതികളെ സാഖ്യസ്ഥിച്ചുള്ള കുലക്കണ്ണായ ഒരു നിത്യപണം നാം അതിൽ കാണുന്നു. ഫലിതം ആസ്പദിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനാണായിരുന്ന ഒരു അനുഭവമാണി അനുഭവം പറയും. അഡാധാസംസ്കൃതപ്പെട്ടാണിതെന്നും, സംസ്കൃതത്തിൽ എഴുതുന്ന കവിതയെങ്കിൽ പ്രശ്നം കാണാക്കുന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സും കല്പിച്ചുപോയിരുന്നീല്ല. നിരന്തരസാദിത്രപരിശീലനത്താൽ സംസ്കൃതചിത്തനായിത്തീർന്ന് ആ പണ്യാംഗിരാമണികുളം എത്തു അപത്തിലുള്ള സാമുദ്ര്യം ആസ്പദിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ചുരുപോലെ എദ്ദെഹവും നിമ്മല്ലാഉം നാതുകൊണ്ടുണ്ട്” തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ വാന്നിക്കാൻ ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട അമരണാഥരാത്രി, കൈക്കൊള്ളി നാ സംസ്കാരാധികാരിയാണെന്നും, എഴുത്തുകൂട്ടും, ചെറുപ്പേരും, നമ്മും ഇരു കവികളുമുണ്ടുണ്ടെന്നും ഒരു കാണിക്കാൻ പലപ്പോഴും രാജഭേദത്തിനു കഴിയാതെ വന്നിട്ടാണ്. ഇരു കവികളുമുണ്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം എഴുത്തിട്ടുള്ള വിമർശനങ്ങൾ അവരോപ്പരി വല്ലതും അറിയണമെന്നും ആത്മഹത്യാക്രമം വരെല്ലാം വായിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇരു പണ്യാംഗങ്ങൾ സാമുദ്ര്യപാരം നിരുത്തിവക്കിയും പണ്ണിയിച്ചും പിന്നീടും മെഖലാടത്തിജ്ഞാനിച്ചേരുന്നതിലും പ്രവേശിച്ചതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാഷണത്തോടും ഭാഗ്യാതിരക്കംകൊണ്ടായിരിക്കാം. നേരംരൂപിയെ സാഖ്യാംഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതാണും വച്ചിയ ദേഹംഭാഗ്യം അഭ്യന്തരപ്പാണും എന്നും പ്രായാതിരിപ്പാം നിശ്ചയത്തിലില്ല. എന്നാൽ ഒരു സംഗതി

തീച്ച്യാം⁹. ഒരു നല്ല സാഹിത്യകാരൻ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം സാർഷജിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള ധാരണ മാത്രമേ ശാഖപ്രതാഖയി നിലനിൽക്കായുള്ളൂ.

അഴിയുള്ളപ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റാറീ വിനിക്കണ്ണോടു താഴെ പറയുന്ന പ്രസ്താവം നമ്മുടെ ഉന്നസ്ഥിതി ഉണ്ടാക്കുന്നു.

(ച) തുള്ളുവുത്തങ്ങൾ എങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കുന്നു? അവ നമ്പ്രാജക സ്ഥാപി തന്നേയു?

(ട) തുള്ളലിൽ കാണുന്ന കവിതാരീതി എങ്ങനെ ഉത്തരവിച്ചു?

(ഒ) ഈ റീതിക്കു പ്രചാരമുണ്ടാവാൻ കാരണമെന്തു?

ഈ ചോദ്യങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനും നാം മറ്റപടി പറയേണ്ടിരിക്കുന്നു. ബാട്ടൻ, ശ്രീരക്കൻ, പറുക്കൻ എന്ന മുന്നു മാതിരി തുള്ളുകൾ ഉണ്ടെല്ലാ. അവയെല്ലാമോ എത്തെങ്കിലും നമ്പ്രാർ കണ്ണുപിടിച്ചുനാണോ എന്നു നമ്മക്ക് അല്ല മായി പരിശോധിക്കുന്നതിലിരിക്കുന്നു. ചുത്തതിയിലുള്ളതായതിനാൽ ശ്രീരക്കൻ എന്നും മന്ത്രാലയത്തിനാൽ ശ്രീരക്കൻ എന്നും ആദ്യത്തെ രണ്ടിനാം പേരു നൽകിയതാ രാറിക്കാമെന്ന തോന്നുന്നു.

(ഒ) അണിക്കി ഒക്കലവുമായുണ്ടോ?

മണിക്കിമണഡണമണിക്കുമണിയും

എന്ന പുത്തത്തിനാം¹⁰ എ. ആർ. തന്ത്രാൻ തരംഗിനി എന്ന പേരുണ്ടുമാറിയിരിക്കുന്നു. ഈ പുത്തം എടു ചുരാതനമാണെന്നു,

സം/സൗത്തു/മാ/കിന/ചുവ/ഞഞ്ച/നീ/അം

ന/ഡാമി/ശാ/കിന/പാ/ചുക/മാ/അം

എന്നു¹¹ ലീഖാതിലുക്കുത്തിൽ ഉല്ലരിച്ചിട്ടുള്ള പാട്ടിനോടു അതിനെ താരതമ്പ്രസ്താവനാം വു ക്രമാക്കം. ഈ തുള്ളത്തം തന്നെ,

‘ആ/ചത/മാ/ഇ ച/തു/ഘുഃ/ഡു/ഡാ/ഡി’

ഈ/ഘത/നീ/മാ/ഡ/ഘുഃ/ഡാ/ഡി’

എന്നിങ്ങനെ നിരണ്ടരച്ചവിയും ഉപജാഗിച്ചിട്ടുണ്ട്¹². ഈ പത്തിനാലുപുത്തത്തിലെ പരിനാഭം പത്തൊൻപതും പുത്തങ്ങളിലും ഇത്തന്നെ.

“വ/ശ്വിമി/ഹരി/പതി/വരികൾ/എ/വര-
നി/ശവിത്രവിഗി/ലമ/ഹരി/ഇന്നി/സി/ശ്വയ-”
“ഹരി/താ/പാ/തിപ/രി/ശ്വാ/ശാ/കചീ
എണ്ണം/നി/ജ്ഞാ/അ/വി/ഖുക/നാശവി”

എന്നിങ്കാന ഇത് വുത്തെത്ത ലാട്ടൻതുളിൽ പലേ യൈ
ത്തിൽ നാം കാണുന്നു.

ചന്ദ്രക്കളിലെ ഗദ്ധത്തിൽ കാണുന്ന,
‘ഹരി/ഹരി/ശിവി/ശിവി/ചി/താ/ചി/താ
നിശ്ചയാഃ/നപയ/മക/ടാ/രി/നാ/നാ’

എന്ന വുത്തവും,
‘വാക്മിഷി/സം/പ്രതി/ഭി/ഭി/ഭി/ഭി/ഭി
പര/മസ/വൻ/മമ/പാ/ത്മൻ/താ/നാ’

എന്ന പ്രതിനാലുവുത്തെത്തിലെ നേനാംവുത്തവും തരംഗിണി
തന്നെയെന്നു പറയേണ്ടതില്ലപ്പോ. ചൊല്ലുന്ന രീതിയിലേ
ഈവയ്ക്ക് വ്യത്യാസമുള്ളു.

ന റ ന റ
(2) ‘ചവറിയ/പപ്പടം/വലിയ/പപ്പടം
കരിയ/ചോറമ/ശറിയ/മത്തും’

ഈ “സംസ്കൃതത്തിലെ നുബാവഹമുത്തമാണ്”. ഈ തീ
നെ മാത്രാമുത്തമാക്കിയാൽ അന്നനാട്ടുകാം.

‘വിവിധമിന്നരം പറഞ്ഞു കുഴുന്നോ—
രഹചന്നെങ്ങാറുരചചയ്യിൻ സുന്നക്’

എന്ന കിളിപ്പാട്ടുത്തെത്താട്ട താംതമുഖപ്പെട്ടത്തി നോക്കു.

— — — . — — — . — — — . — — —
(3) ‘അക്കാലം സാലപനന ചൊൽക്കാണ ഗതുംപുന
— — — . — — — . — — — . — — —
ത കു ഞകി ഞ പ ട ഞ ട ചു ചു കു പു പു പു പു ’

ഈ “

‘പി ഏ ന യു റ യി, കു ല ന യ ക നേംടു ചോനുഡി’

എന്ന കേകാമുത്തത്തിനെറ്റ ത്രപ്പേദമാക്കുന്നു. നവ്യാർ രണ്ട്
ടികളിലും ഒരു മാത്രകര ഘടപിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നും മാത്ര
മല്ല, ഓരോ പദ്ധത്യയും മല്ലുത്തതിൽ വച്ചു മറിച്ചിട്ടും ഓരോ
വസ്തുതയിലും പരിതീജാക്ഷംപ്രാസഭും വച്ചിരിക്കുന്നു. അതി

നാൽ എ. അ. തന്നുരാൻ അന്തിരു് അൻലൂക്കേക്ക എന്ന പേര് നാക്കിയിരിക്കുന്നു.

(4) ‘ഇന്നോ/കമാം/ജന/ബഹുവി/ഒക്സേ/തിരി
ഇന്നോക്കു വിചാരിപ്പാനായായെടു വസിക്കുണ്ട്’

ഈ അവലപ്പും വേദാക്ഷണ്യാട താളത്തിരു് പ്രീഥി
പാടിവരാംതു,

‘ക്കു വേദജ്ഞിക്കുവേല തകഴിക്കുവേല’

എന്ന പാടിന്റെ ഘുതംതന്നെന്നയാകുന്നു.

ഈതെ ഘുതംതന്നെ ശിരകനിലും പറയന്നിലും ഉപ
യേറിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘കംബില്ലാവത്രം കിള്ളി-

കരിഞ്ഞി അരീച്ചാദേവൻ’ (പറയുന്ന)

‘കവി ചൊല്ലി മഹിപ്പിപ്പു-
നെള്ളുതല്ലക്കിലും നമ്മേ’ (ശിരകൾ)

(5) ‘പറഞ്ഞുവേണുനന്നേക്കുവസ്തു
നീംന്തെ കണ്ണിനവിത്തിക്കണ്ണു’ 16 മാത്രകൾ.
‘ദൈനന്ദ സോദരി സവിമാരോടും
കമലപരസ്സീനരികേ നല്ലംതു’ 16 ചാത്രകൾ

ഈ ഘുതംതത്തിരും,

‘തമഭടകിതനേംട തോററിട്ടും
കലധനപടലിക്കരി മുന്തിരിഞ്ഞാം’

എന്ന ചാപ്പുഘുതംതത്തിരും തമമിച്ചതു സാദ്ധ്യം കാണിക്കു
വുതമഞ്ഞരിയിൽ ഇതിരു് ‘ശിരാഗ്ര’ എന്ന പേര് നല്ലി
രാറിക്കുന്നു.

(6) ദാങ്കു/മടനിലു/കിന മട/മോട്ട് പട/അ വര/വുതട്/അഡി
നൃചരിതം. ഇതേ ഘുതാ തന്നെ പല ചാപ്പുക്കളിലും കാണുന്നുണ്ട്.

പാദ്യിച്ചയുന്നതുപോലെ ദാനഗതിയായതിനാൽ ‘അംജ
ഗരഗമനാ’ എന്നു് ഇതിനു പേര് നല്ലിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ
പ്രായേണ ലഘുമാനമായ അതി ചതുമാനുഗണങ്ങളിലും ഒരു
വിൽ ഒരു തുരങ്ങുംബാണം വേണ്ടതു്. ചാപ്പുക്കളിലുക്കെട്ട്,

‘ഉപരചി/തമരയി/ലോത കന/കമയതു/കിൽ തടവി/
നീരതിഡി/യമധൂരി/മനിധാ/നം’

എന്നുംകും എട്ട് ചതുമാനുഗണങ്ങളിലും ഒരു തുരങ്ങും
കാണുന്നു. നാലും രണ്ട് ഗണങ്ങളെ കുറച്ചിരിക്കുന്നു.

(7) ‘എന്തിനിന്ത പറഞ്ഞ മാനവനെന്നു സംശയിച്ചു നീ
മാന്തിയാതുവന്നു നീങ്ങരുടെ വെസ്റ്റ് കോന്ദരുകൾ മാറ്റ’

ഈതു “ഇതുപത്തിനാവുവുത്തത്തിലേ,

‘മിത്രമാസ്യവലബാക്കാരാക്കാജുമത പോന്ന ഒരുംവിഭ്യം’

എന്ന സംസ്കാരമല്ലികാവുത്തതം തന്നെ. ഈതു “വനുക്കളിച്ചു-
കാണാനുണ്ട്”.

ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ നബ്രാജട എപ്പോഴുത്തും മാറ്റിക്കാണുവികരിക്കുക പരിചിതങ്ങളായിരുന്നു എന്ന കാണാം.

ഈനി നമ്മക്ക് തുള്ളലിലെ രീതിയും സാമ്പാദിച്ചുവാൻ
ചീതിപ്പാനുള്ളതു്. കേരളീയജനതയുടെ ഉപയോഗത്തി
നായി രഹിക്കേണ്ടപ്പുളിജന്ന കാവിതരാഖ വടക്കൻപാട്ടുകൾ മുത
ലായവാണോ; എന്നാൽ അവ അരല്ലാസ്യവിദ്യുമാക്കു് പൊ
തുവേ ഒച്ചിക്കന്നവയല്ലായിരുന്നു. എഴുത്തുള്ളനാണോ ജനങ്ങൾ
ഉം വിചുലമായ അഞ്ചാനതുള്ളു അങ്ങരാപ്പിച്ചതു്. എന്നാൽ
രാഖയാണാലിന്തികര എപ്പോവക്കും ഒപ്പോലെ വാഴിച്ചു
രസിക്കവാൻ കഴിയുന്നവയല്ലായിരുന്നു. വായനക്കാലങ്ങളിൽ
അത്മം പറയുന്ന ഒരു ക്രൂരാജട സഹായം അപേക്ഷിതമായു്
തതിന്റെ. വായന ഒരു വഴിക്കു്; അതും വേദാജ വഴിക്കു്.
ഇങ്ങനെ ആയിരുന്ന അത്മം പറച്ചിൽക്കാരാജട രീതി. ഏതാം
യിരുന്നാശും ഗ്രോംകളിൽ ഭക്തിരസം ജ റിപ്പിക്കുന്നതിനോ
അവർ ഗ്രമിക്കാതിരന്നിട്ടില്ല. എഴുത്തുള്ളണ്ണൻ കാലങ്ങളം
പല ക്ഷുദ്രക്കവികളിൽ പാരാണികക്കമകളെ കിളിപ്പാട്ടു
ഉണ്ടോള്ളപ്പാട്ടുകളായും തിരുവാതിപ്പാട്ടുകളായും
കറത്തിപ്പാട്ടുകളായും രഹിച്ചു് സാധാരണക്കാരാജട പുരാണ
ക്ഷമാനുവണ്ണവിശയക്കായ തുള്ളുവെയ പുരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടി
രുന്നു. ഇന്നും ഇത്തും തുടികളുടെ എ ഉ എത്തു പ്രതിക്രിയാണോ
പ്രതിവിഷ്ടം വിവരവാനാരാത്തിനെന്നു ജനങ്ങിതാക്കളിലെ അഞ്ചി
ആയിൽ ഒരു പാമാനമുണ്ടെന്നു കാണാവുന്നതാണോ”.

പൊരാണികക്കമകളെ പാണ്ഡിതന്മാർക്കും പാമരജ്ഞമാർക്കും
വിജയാലു രസിക്കാതക്കു വിധത്തിൽ ഫലത്തിനുണ്ടായി

വിധത്തിൽ അദ്ദുമായി വ്യാവ്യാനിച്ചുകൊടുത്തവർ ചന്ദ്രകാ രണ്ടാംബാം⁵. എന്നാൽ ചാര്യാർക്കുത്തിരിം പാംകത്തിരം കേൾക്കുവള്ളപ്പീര വെളിച്ചിൽ പോകാൻ അനവാദമില്ലാത്തിൽ നാളുകാണ്ട്⁶ അവർപ്പൊതുജ റണ്ടാംക്ക ചപാത്രവേ മുഖ്യാജന ഷ്ടൂട്ടില്ല. പക്ഷേ ഒരു സംഗതിയിൽ ചന്ദ്രകാരമാർ വലിച്ച സഹായമാണെ ചെയ്തു⁷. പ്രാചീനസങ്ക്രാം റണ്ടുള്ളയിം കുത്തി നിയമങ്ങളുള്ളയിം റണ്ടുമാക്കാതെ സപ്താഹമായി അവത്തി കണ്ണതിരാം⁸ അവരാണോ അദ്ദുമായി തുനിശ്ചരബതനാം⁹ നിസ്സം ഗഡം പറയാം. സംസ്കൃതപ്പത്തകളും രഹിക്കുഷ്ടും ദ്രോക്കങ്ങളും സംസ്കൃതഗദ്ധത്തനെയും സംബന്ധിച്ചിട്ടും തേരാളം ചന്ദ്രകാരമായാ പുംകവിസങ്ക്രാം റണ്ടുള്ളയിം നിയ മങ്ങളുള്ളയിം അനകരിക്കാതിരന്നില്ല. എന്നാൽ ഭാഷാഗഭ്രതിശ്ചെറു സമിതി അങ്ങനെ അപ്പ്. കഴിയുന്നിടതേരാളം ചുറ്റുമാശ്ശേരി സംഗതികളുടെ ഒരു ചൊല്ലുക്കടി അവയിൽ പതി തെരുക്കാണുന്നാണ്.

അട്ടക്കമെക്കരി ഉശ്രകാവ്യങ്ങളായതിനാൽ അവ ഇന്ന ഒരു വികാദപ്പിച്ചിച്ചു കത്തവ്യക്കരുക്കിളാക്കാൻ പത്രാണും തന്നെ. പക്ഷേ അവയിലെ സാഹിത്യംഡാം സാധാരണ ജനത്തെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുമെന്നും ദിന്റുമഹമാജിരിക്കുന്ന എന്ന മാത്രമല്ല അവ ഉല്ലേപ്പാം പ്രാചീനകവികളുടെ നുത്തി മസങ്ക്രാംതങ്ങളും വളരുപ്പുള്ളിവിസന്ത്രം വിടാതെ അന്നപ്പീ ക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഈ ഒരു നൂനതകളും പാഠിക്കരിച്ചു¹⁰ പണ്ഡിതന്മാർക്കും പാഠ രണ്ടാംക്കും ഒരുപോലെ റസിക്കത്തക്കവല്ലഭും എന്നാൽ സാഹിത്യമം ത്രഞ്ചിത്തവ്യക്കാവിപ്പിക്കാതെയും ഒരു നവീനപ്രസാന്ന ത്രഞ്ചിനാതിനാണോ¹¹ നാല്പൂർ ഗ്രമിച്ചതു¹². കേരളം വിനേഡം താഴിരു മാത്രമേ വകു ഉള്ളടിവെന്നു വന്നാൽ വിദ്യപാന്നമാക്കി റസിക്കയില്ല; വെറും വിജ്ഞാനമായിതന്നുലോ? ജനസാമന്വയത്തിനു¹³ വേഗം ചെറിയുള്ളക്കയ്യും ചെയ്തും. അതുകൊണ്ട് വിദ്യനാഭത്തെ വിജ്ഞാനങ്ങളുടെ മുട്ടിയിണ്ണാം,

‘പ്രജനങ്ങളെ നടവിലുള്ളതു പടയണിക്കില്ല ചേരു’
മാറ്റ് ചാൽക്കരിളാശതനെ ഉപഭോഗിച്ച് ഒരു സാമ്പത്ര
സരണി ഉദ്ദേശ്യം ചെയ്യുന്നും ദൈനന്ദിനം നമ്മൾ¹
എത്തന്നെ പ്രഥമിച്ചാണും മതിയംവുകളില്ല. അതിനുള്ളിൽ
സാമഗ്രികൾ എല്ലാം അടച്ചതുനെന്നുണ്ടായിരുന്നു താൻ.
അവരെ എല്ലാ കുട്ടിച്ചേരുത്തും നമ്മുൾ തന്നെ മനോധർമ്മ
മാകന്ന മുഖയിൽ വച്ചു വാത്രത്തിന്ത്താൻ² തുള്ളൽപ്പു
സ്ഥാനം. ഈ വിഷയത്തെ പുറതി മി: പി. കേ. നാരായണ
പീഠി പറഞ്ഞെടുത്തു അഭിപ്രായങ്ങളെ ഈവിടെ ഉല്ലരിക്കാം.
“സംസ്കാരവികളിൽ അനുകരണം ഭസ്മമായി വന്നതുടങ്ങി
യദ്ദോരി, വേറെ മാറ്റുന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കാം എന്ന വിചാരി
ചുംഗനാൽ കിളിപ്പാട്ടകൾ എന്നും കമകളിപ്പാട്ടകൾ എന്നും
രണ്ട് കവിതാപാരങ്ങൾ അല്ലാതെ തുറന്നിട്ടണായിരുന്നുണ്ട്.
ഈ രണ്ട് രീതിക്കണക്കാണുള്ളില്ല. അവയിലേയും
നമ്മുൾ ആകഞ്ചിക്കാതിരുന്നതായിരിക്കുന്നും. മധ്യാഹ്ന
എഴുത്തുപുന്നെൻ്റെ കിളിപ്പാട്ടിനു വിഷയികരിച്ച് ദിവ്യങ്ങളിൽ
പരിത്രാശാളിലും അതു വിഷയങ്ങളിൽ അഭ്യുമാനത്തിനെൻ്റെ സഹാ
വെന്നുണ്ടോയും വാക്കുങ്ങളിലും പാടുവരും കാണുന്ന ഒരു കവിക്ക്³
ആ പന്മാവിൽ മുഖം പുരുഷിച്ചു⁴ സപാതന്ത്രം കാണിക്കാമെ
ഈ ഒഴുക്കുകളും തല്പനാളിക്കാളിളാമെന്നും ഒരു ദിനേം
മഹാ ജനിക്കയില്ല. കാര്യം ചെയ്യുന്ന കഴിവിൽ⁵ നമ്മുൾ തന്നെ
മഹാക്രാന്തി, നൃചരിതം ഈ കിളിപ്പാട്ടായി എഴുതി
യിട്ടും. അതുപുന്നനുംപാരും ആ രീതിയിൽനിന്നും വിരമിച്ച
താഴി തോന്നുന്നു. പദ്ധതിയാണും എഴുതാൻ ഇടയായതു⁶ വാദി
പ്രേരണയാണും അതയിരിക്കും. കൂദാശാകർത്താവിന്നെൻ്റെ വുത്ത
തത്തിൽ കവിനാ എഴുതാം എന്ന വിചാരിച്ചു⁷ നമ്മുൾ കമാര
പുരംഗപരിപ്പോരുവും ശീഖാവന്നിയം കുറെ എഴുതിയതായി
കാണുന്നു. എന്നാണും ചെറുദ്ദേരിയുടെ ഇടംതെ മട്ട് ചൊടിപ്പു
കുടുന്ന നമ്മുൾ⁸ വളരെ പിടിച്ചിരിക്കാം ഇടയില്ല. ഇതു
പുതിനാഡുവുത്തു മുതലാം ഉഭയാട ഇവ്വരെവും ദാരോ

ദ്രോക്കത്തിലും ഓരോ അത്തയം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാകയാൽ അമലപ്പുലമായും നിന്നെന്നരമായും ഒരു കാഞ്ചനത്തെ പ്രതിപാദിക്കവാൻ ആ റിതിയിൽ ഉള്ള നിവാഗങ്ങളുടെയാകനും. ഈ പത്തിനാലുവുത്തും മുതലാഴവ ഓന്നേക്കു മണികൾ ചേര്ത്തിട്ടുള്ള മാലപോലെയാണ്. ജപിക്കവോരു ഓരോ മണിയിലും എഴുന്നേം അവയശ്രമിക്കുന്നപോലെ ഓരോ ദ്രോക്കത്തിലും നാം നില്ലേണ്ടതായി വരുന്നു. ബെൽക്കിലും ഒഴിക്കവോഴുള്ള ധാരപോലെ കവിതയ്ക്ക് അതിൽ അസാധ്യമാകന്നു. പീനൗഡിലും കിളിപ്പാട്ടു മുതലായ മുൻ പറത്തു കവിതകരക്കുള്ള ഒരു കറവും അതിൽ നാടകാദികളെപ്പോലെ പ്രത്രക്ഷമമായും പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന കണക്ക് രസിക്കേത്തക്കവിയത്തിൽ രസച്ഛാംഗി വരുത്തുവാൻ പാടില്ല എന്നുള്ളതാണ്. അട്ടക്കമെ കണക്ക് രസിക്കവാൻ അട്ടക്കാരനും കാണാൻ ചെല്ലുന്നവരും അല്ലാസം വേണ്ടതാകനും. ചോരക്കീൽ അട്ടക്കമെക്കളുടെ വിഷമങ്ങൾ സപ്രദീപാക്കത്തും, പാതാളത്തിലും, ഹസ്തിനപുരത്തും, ദപാരകയിലും സംഭവിച്ചതായി കവികൾ ഭാവിക്കുന്നതിനു പുറമേ ചുറ്റും നടക്കുന്ന സംഗതികളുടെ ഒരു ചരായ കുടി സപ്തതി കളിൽ പതിക്കവാൻ അട്ടക്കമൊക്കത്താകൾ സമ്മതിക്കുന്ന മലിലും. നീരസങ്ങളായ സദ്ധ, തങ്ങളിലും അട്ടക്കമൊക്കവികൾ അനുഘ്രിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. സംസ്കാരവ്യഞ്ഞരും പഠിച്ചും അട്ടക്കമൊക്കവികളുടെ ബുല്ലി കല്പിച്ചപോയതുകാണായിരിക്കാം മലംപാഞ്ചരും ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ അവർ വിരസനൂരായി കാണാപ്പെട്ടുന്നതും. ചാക്രാർക്കുള്ളും പൊതുജനങ്ങളാൽ ഗ്രാഹ്യവും പ്രത്രക്ഷരസമഴിയ്ക്കുന്നതും. എന്നാൽ പറത്തു തീരന്നതോടുകൂടി അതു നശിച്ചപോകുന്നതും തുവണ്ണുകളിലവിഷമായ സംഗ്രഹണസം അതിനു ലേഡും ഇല്ലാത്തതും അതുനുണ്ടെന്നും രണ്ട് മുപ്പു അതുക്കുപഞ്ചരും ഇതിലും കാണുന്നുണ്ട്. അതുകയാൽ കിളിപ്പാട്ടുകളിലെപ്പോലെ നല്ല ഘൃതനീയമത്തു അനുസരിച്ചും സംഗ്രഹണസം കൊടുക്കുന്നതും അട്ടത്തിലെപ്പോലെ സുമാന്നമായി അഭിനയമഴിയ്ക്കുന്നതും

മായ ഒരു ക്രിത്യപിടിച്ചും അതു⁹ ഒരു പുതിയ സാമൂഹികരമായും മായിരിക്കേണ്ടതു എല്ലാം നമ്പ്യാക്ക്¹⁰ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ തുള്ളുക്കടകൾ വുത്തനിയമന്ത്രത്താട്ടുട്ടി അഭിനായിക്കൊപ്പുട്ടുന്ന ചാക്രാർക്കുത്തുകളാക്കുന്നു.”

ഭാജനങ്ങൾക്കു നടവിച്ചതുള്ളാണ്
പടയണിക്കിക്കു ചേരുവാൻ
വടവിയിയന്നാണ് ചാതകേരളം-
ഭാഷ്ടന്നു ചിതം വരു’

എന്ന പരാശ്രതിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു¹¹ നമ്പ്യാജന്ദ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാക്കുണ്ട്. വേലകളും യുദ്ധച്ചുടക്കളും അനുകരിച്ചുള്ള ഒരു വിനോദമാണ്. ‘തീത്തിന്തക്കത്തെത്തയു’ തെയു; ‘വെള്ളേത്തരിൽ പട കേരി തുണി കീരി തുണി കീരി’ ഇത്രാണി താഴെമാപ്പിച്ചുള്ള വുത്തങ്ങൾ നമ്പ്യാർ സപ്രീകരിച്ചു. വേലകളിക്കാതെ ഉട്ടത്രക്കെട്ടം മറ്റൊ വേഷവിധാനത്തിൽ നമ്പ്യാർ അനുകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കാം എന്നു, സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പടയണിക്കു¹² അസ്ത്രീലഘങ്ങളായ പാട്ടകളുണ്ട് സാധാരണ പാടാദിത്തങ്ങളിലും, നാട്ടിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ ഒരും രാജ്ഞിക്കാനും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിലും അഡിക്കരിച്ചു¹³ പാട്ടകൾ നിമിച്ചു പാട്ടനാ പതിച്ചു¹⁴ ചേരുവല്ലപ്പുരത്തിനാം മറ്റൊ സാധാരണമായിരുന്നു. പല്ലവി മാത്രം ‘തെരി’ ആയിരിക്കേണ്ടു യുള്ളതാണ്. അസ്ത്രീലത കലത്താതെ നാട്ടകാനും പടയണികളും വിമർശിക്കുന്ന സന്തുഃഖ്യായം ചനുകളും നിന്നും പടയണികളിൽ നിന്നും നമ്പ്യാർ പകർത്തിയതായിരിക്കും.

തുള്ളലിനു¹⁵ ഇത്തമാത്രം പ്രചാരം വരാന്നുള്ള പ്രധാന കാരണം അതിൽ ആപാദച്ചും വ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഫലിതം അക്കന്നു. രജാമതായി ചുറവപാട്ടം നടക്കുന്ന സംഗതികൾ അതിൽ നിശ്ചലിച്ചു കാണുന്നതുകൊണ്ടു¹⁶ ചൊതുജനങ്ങൾക്കു¹⁷ അതു സുഗ്രഹമായിരിക്കുന്നു. മുന്നാമ ശായി നമ്പ്യാജന്ദ വിചുലമായ ലേഖക്കാക്കവു തുള്ളലിന്റെ രാശേ ധരിക്കുചെയ്യും

കൂദാശാജീവി¹. ‘കറചും കററചും നോക്കി പരവാനങ്ങളും അടിഞ്ഞം തുരിക്കേണ്ട മിഴിച്ചും രഭാഗേ വസിക്കേണ്’—എന്ന അഭ്യന്തരാദ്ദേഹം വാന്നാ ‘കററവുറവാൾ കററിക്കണക്കേ’വര ക്കൊവരര കംനുംഡായിപരിഹസിച്ചിട്ടിള്ളതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനെല്ലർ പരിഹാസം ഫേറാലും ചരിത്രാനേപശബ്ദബുദ്ധിയിൽ നിന്നും ജനിച്ചിട്ടിള്ളതെല്ലുന്ന കാണ്ണാം. എപ്പാവജം അവരുടെ കത്തവ്യങ്ങളും കത്തകിക്കൂട്ടിരിക്കണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനെല്ലർ നിർബന്ധമം. അവയിൽ നാനാധികാരിക്കാണും ആഡുക്കും അദ്ദേഹം പരിഹസിക്കാതെ വിട്ടുകയില്ല. എന്നാൽ ആ പരിഹാസം മനസ്സുവിശദപ്പെഷ്ടത്തിൽ നിന്നും ജനിച്ചതേ അല്ല; വിശാലമായ അനൈക്കവയുടെ പരിപക്ഷപദ്ധതിക്കും.

അഭ്യന്തരപ്പും വാച്ചും റഹിച്ചിട്ടിള്ള തുടികൾ രാഖവിയും, അംബരനാലിഗപരണ്ണാതും, ഭാഗവതചവും, ഗ്രീതാരാധനയും, ലഭിച്ചാവനിവീമി എന്നീ സംസ്കൃതത്തികളും ശ്രീതിജ്ഞചാരിതം മനിപ്രവാളഭും, ചാണക്കുണ്ണാതും, പദ്മതാന്ത്രം, നൃചാരിതം എന്നീ കിളിപ്പുട്ടകളും, ഭാഗവതം ഇതുപയനിക്കുവുത്തവും, കല്യാഞ്ചേസ്യഗ്രാഹികാ, കിരാതം, ഒക്കുമീനീസപ്പയംവരാ ഗോഷ്ഠയാതു, സ്വമനതകം, ലക്ഷാമർദ്ദനം, സ്വരൂപസപ്പയവരാം. തീപുരലിഹനം, പുളിപ്പിഞ്ചേക്കഡം, ഗജേരുമോക്കഡാ, നാളിാശണിചാരിതം, ഗണപതിപ്രാതത്തു ഇവ അക്കന്ന. വാഴനിർദ്ദേശത്തോടുകൂടി സഹാരംഭിക്കുപ്പു ഫന്ന കമ്മുളർ പാലതു, അഭ്യന്തരപ്പും വാച്ചും റഹിച്ചതെന്ന റഹിച്ചതാശ്ശരാം. ബൊദ്ധുനാഭവും, അഥവാപ്രാഞ്ചേക്കഡം, മീഡിംബവും, രാമാശക്രാന്താ, നൃചാരിതം, പാതചരിതം, ഭഗ്നാവതചൂജ, കാത്തവിന്റുവിജം പ്രക്ഷീഡചരിതം. സുന്ദോഹസ്താപനാപാപാവ്യാനം, രാവണാത്തഭവും, ഇവരെയും ആ ക്രൂതത്തിൽ മിഃപ്രി. കേ. ഉരുളപ്പും തുടിയിരിക്കുന്നു.

രാമർഗ്ഗിയാ അഭ്യന്തരപ്പും വാച്ചും എഴുപ്പെട്ടിട്ടിള്ളതുനാശനാള്ക്കുന്നും,

- ‘സാരത്തെസ്യക്രസമാശു ? യാദിപ്പാശയുന്ന ലീഡാരത്തുന്നതും രാജിവേക്ഷണരാജഘാസപ്പട്ടികോ യമാന്ത്രണ രഖവതി

അപ്പിലാതുരികന്നെന്നാൽ സുഖനാശം സംഭവവന്നാൽ സാമ്പേരയും
ഉക്കാബാ എല്ലാരുംവാതു ദിവസതാ മലാക്കാനവാള്ളപ്പോൾ' സിതാ:
എന്ന ദ്രോ കാത്തിക്കുന്ന ഒരു തൃപ്യമാ.

അരംവരന്തീംപ്രദ്രോ ത്രത്തിംഗൾ അവസാനത്തിൽ,
ആദിക്ക് സംഭവപ്പെട്ടിരുന്നു ശ്രദ്ധിക്കുമോ
ശ്രദ്ധിക്കുമാമഹിതകായണ്ണീകം
ശ്രദ്ധവനാംവരവാമിന്നീം
ശ്രീഭേദനാരാധനമാശ്രാദഃ.'

എന്നും, ഭാഗവതചവനുവിശ്വർ പ്രാംഭത്തിൽ,

'ശ്രീനാരാധനക്കുപറമ്പം കൂപ്പാംനാം കൂപ്പാംനാം
ശ്രീക്രിംജിസുകരം കമാപ്പാതി യം ചന്ദ്രപ്പബന്ധാത്മികാം
രാമോ നാമ സ പാണിവാഞ്ചലജ്ഞാ പാണി റിഹസ്രപ്പ് അൻ
ബ്രഹ്മിഃ പ്രഥമതിം കരാതി ലഭ വസ്ത്രംസുഡിഃ ദാതഃ'

എന്നും ശ്രീതാജാത്തത്തിംഗൾ ഉപോദ്ധാത്തത്തിൽ,

ശ്രീമം ദിവ്യാധാരം നാന സപയതുപരമിതം ചരിയുമാണണം യ-
പ്രിംഗത്രാ മുഖം തരഞ്ഞെന്നതിന്തുനമ്മാമംഗലഭ നംഗഭാഗം
രാമഃ ശ്രീഭേദനാരാധനയാധാരണിപ്രത്രാജന്ത്രാ പ്രാണിവാഡാ
ദയം ലിലാനുക്രം കലാതി കൂപ്പയാ മുംഡഃ പുരയ്ക്കു'

എന്നും, ലീഖാവതീവിമിച്ചിയിൽ,

'നിത്യം സന്നിധിയംവാരധുനിനാമ പരിചരണപരാധനസ്യ മഹാരാജ
ദൈവനാരാധനസ്യ പാദപരാത്മാപജീവിനാ'

എന്നും പറഞ്ഞുകാണിന്നതിൽ നിന്നും ഇവയെപ്പോം അവല
ദ്വീപു താമസിക്കുന്ന കാശത്രു' വിരചിതമാണെന്നും മുഖ്യം.
ശ്രീക്രിംജിചരിതത്തിശ്വർ ചിച്ച താളിയേഖലപ്പുകർമ്മകളിൽ,

'രാമേണ പാണിവാഡന രവിം മിശ്രാംസംകുത്തം

ശ്രീക്രിംജിചരിതേ കാഡൈ മുതിഷ്ഠ്യം സമാപ്തിഃ'

എന്നും, പ്രഥമാന്ത്രത്തിശ്വർ അവസാനത്തിൽ,

ശ്രീമംഖബരവാഹിന്നും ധാമനിസ്യം ഏടുക്കുമ്പുണ്ണൻ

ശ്രീവാഞ്ഞാഡേവം ദിവ്യാം മഞ്ഞാഡേവം വൈശ്വീനും നാ'

എന്നും കാണ്മാരാണും. തുളിചുകുമ്പിൽ, കിരാതം

'ത്രയനാമം മമ മുണ്ണാണമേറിയ ധരണിസ്പുരാത്തമ-
നായക്കുമുലം' ഭാവവച്ചുപ്പും വച്ചു' എഴുപിഡിതാണെന്നും തുളി
തിനു' അതിൽത്തെന്ന,

'നന്ധപനി അപവതി ധരണിസ്പുരാപതി

നിർവ്വയി മുണ്ണാണനിയിപ്പതിസ്പുരാണം

ചപരകുന്ന ചെയ്യകനാടിക്കന്നാൽ

സുരഖാട്ടിന്നുമാരണ' ദായ ഭേദവാരാധാരണ പ്രഥമം
സിത്തിരിക്കുന്നതുകാണ്ടി മനസ്സിലാക്കാം.

ങ്ക'മിന്നീസപ്രയംവരം അനുബലപ്പും ശേ തുള്ളുനെ സ്രൂതിച്ചു
കൊണ്ടാണാരംഭിക്കുന്നതു'. എന്നാൽ അതിൽ 'ഇന്ത്യകാനന
സ്ഥലേ വീഴ്ചക്കിന' അംബേക്കുന്നു, കടമാഴ്ക വേട്ടെല്ലായ
മകനേയും കുടി വരുച്ചിട്ടിള്ളതിനാൽ, കവി തീരുവന്നതുപു
രത്ത് താമസിക്കുന്നതിനും' രഹിച്ചതാഴിരിക്കാം ഇക്കുതി
എന്ന മാത്രമേ ഉംഗിപ്പാൻ തരുത്തു. ഒഹാഷിഷാത്രയെപ്പറ്റി
സംശയിപ്പാനേ ഇല്ല. അതിൽ 'ധരണിസുരപ്പി ചെയ്യകനാടാ
മരവിന്നാകരദിനകരനരച'നെ പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ടോ. കാൽത്ത
വീത്രാംജലിനവിജയാ വസ്തുനിർദ്ദേശത്താടികുടി അരാഞ്ചിത്തി
രിക്കുന്നതിനാൽ അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നം വണ്ണിതമായി പറ
യാൻ സാധിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നു. സ്വമാതകത്തിൽ,

'ചെയ്യക്കും നിന്നാടിലിയമാപ്പാണാക്കളു'.

തയുരാനേന്നും ഭേദവാരാധാരണാപ്പാലും

കെപ്പോരു കരണ്ണയാലെപ്പും കനിഞ്ഞെന്നു'

എന്ന കാണ്ണന്നതുനിന്തു. അതിനെപ്പറ്റിയും സന്ദേശ
തതിനു വഴിയിപ്പു. എന്നാൽ നൃചരിതത്തിൽ 'കിള്ളിക്കറി
പ്പുരിയിപ്പമങ്ങം ഗംഗാധരനെ' മാത്രം വാഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നതു
കൊണ്ടും, മറ്റു' അതു തരമായ തെള്ളിവുകൾ ഒന്നും കാണാത്ത
തുകാണ്ടം അതിനേൻ്ന നിമ്മിതകാലം വണ്ണിതമായി നീള്ളു
യിക്കാൻ പ്രശ്നസമാഖ്യരിക്കുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, കിള്ളിക്കറിപ്പു
രിൽ വച്ചുതന്നെ രഹിക്കുപ്പുട്ടിരാണെന്നും വരും. ലക്കാമർദ്ദി
നത്തിൽ, തുതവായുംപുന്നയും, 'സുരദാശാഖാനുിപ്പുരവര'
(അനുബലപ്പും തുള്ളുന്ന) നേയും, മരിപ്പും സുലുവമണ്ണുനേയും
വരുച്ചുകാണാനും. അനുബലപ്പും വച്ചു' നിമ്മിച്ചതാഴിരിക്കാ
നാണു' അധികാ സംശയിപ്പും. അമലപ്രാഞ്ചമാക്കിത്തിലും,
ബാണാജുലത്തിപ്പും പാതചരിതത്തിച്ചും പ്രാംഭത്തിൽ വസ്തു
നിർദ്ദേശം മാത്രമേ ഇള്ളു. സത്താനഗോപാചത്തിൽ 'കിള്ളി
ക്കറിപ്പുരിയമന്ന് ഭേദവെനു' മാത്രമേ വരുച്ചുകാണുന്നുണ്ടെന്നു

ക്രിലും അതു⁹ അവലപ്പുശേ വച്ചു നിംമ്മിക്കപ്പെട്ടതനെ ആയിരിക്കണമെന്ന തോന്തരം. സ്ഥിരാസപ്രാംബരം അധിക്യാ മോക്ഷത്തിനു ശ്രദ്ധാമെഴുതിയ രാണുന്നു മാത്രം അറിയാൻ മാർഗ്ഗംമണി¹⁰. അതു വസ്തുനിർദ്ദേശപൂർവ്വമാണു¹¹ അരംഭിച്ചിരി ക്ഷനതു¹². ലീലാവതീചരിതവും, രാവണാത്തഭവവും, ബാലി വിജയവും തമെമവ. സത്യാസപ്രാംബരം അവലപ്പുശേ വച്ചു രഹിക്കപ്പെട്ടതനെ എന്നു¹³ അതിൽ മാത്രമുള്ള ശ്രവതി അവലപ്പുശേ കുഞ്ഞൻ, കൂളിക്കോട്ട് ശിവൻ മുതലായി അവിടെ ഉള്ള ഭേദങ്ങളാരെ മാത്രം വരുച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു¹⁴ ഉംഗമിപ്പാൻ വഴിയണണ്ടു¹⁵. പ്രാംഗങ്ങചരിതത്തിന്റെറയും മിധിംബവയത്തിന്റെറയും കാലാ, നിശ്ചിയിപ്പാൻ ഒരു മാർഗ്ഗവും കാണണില്ല. കല്പാണസൗഗ്രാഡികം നമ്പ്രാത്തെ അപ്രത്യേകത തുതിയാണുനാണുപ്പോ പരഞ്ഞവാനന്നതു¹⁶. അതു കൊണ്ടു¹⁷ അതു¹⁸ എവിടെവച്ചു രഹിക്കപ്പെട്ടവെന്നുള്ള അഴുമേ ഉണ്ടിക്കൊണ്ടു¹⁹. പോരെക്കിൽ ചെവനകനാട്ടിനുലക്കാരഭ്രത നായ ഭേദങ്ങാരാധാനസപാമികയെ അതിൽ വാഴ²⁰ത്തിൽ സംഭവിപ്പാ. ബാലുത്തഭവത്തിൽ കവി യാതാങ സൃതിയും ക്രാതെ നേരെ കമ്പാക്കിയും പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. തിപുരദഹ നമ്പം, പുളിപ്പിമോക്കവും, ഗണപതിപ്രാതലും ചെവനകനാട്ടിൽ വച്ചു നിംമ്മിക്കപ്പെട്ടവയാണു²¹,

‘ചെവനകപ്പേരിനാട്ട് വാണിജമെന്നുടെ തന്ത്രങ്ങൾ’ തു പുരദഹനത്തിച്ചും, അവലപ്പുശേ തതാലുക്കിലുള്ള ഭേദങ്ങളാരെ മാത്രം പളിപ്പിമോക്കാത്തില്ലും,

‘ചെവനകനാട്ടിനുലക്കാരരത്നമാം,

ചെവനകപ്പുവൊന്തു തന്ത്രങ്ങൾ’

ശാഖപതിപ്രാതലിലും വാഴ²²ത്തിയിരിക്കുന്ന തിൽനിന്തുമിക്കാം.

ഈനി നമക്കു²³ ഈ തുള്ളില്ലപ്പാട്ടകളിടെ നിമ്മാണകാലം എത്രക്കിങ്ങനു എന്നാണു²⁴ കണ്ണപിടിക്കുന്നതു²⁵. സ്ത്രീ-നാം സ്ത്രീ-നാം മാലു ആയിരിക്കണാ എന്നു²⁶ മി: പി. കെ. ഇംഗ്രീക്കുന്നു. ‘സ്ത്രീ’ ചെവനകപ്പേരിക്കെ അവലപ്പുശേയും

ചേത്ത കാലമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം പരാത്മിരീക്ഷന്തു്. എന്നാൽ അവലപ്പും തിരവിതാംകുറിഞ്ചാട് ചെക്കപ്പെട്ടതു് സ്ഥലം-ൽ ആയിരന്ന എന്നള്ളതിനു് അപ്രതിശ്രദ്ധമായ രേഖകൾ ഉണ്ടു്. കൊച്ചിയിലെ ഒരു ഗ്രന്ഥവായിൽ ഇങ്ങനെ പരാത്മിരീക്ഷനും:

“പെരുവടപ്പുംസപ്പത്രപത്രികലെ പുതശാരം സ്ഥലം-ാമതു യന്മാസം മുരാതീരതി കൊടമാഴ്തമം തതിലും അവലപ്പുംമംതതിലും കടന്നിരന്നു. പുരക്കാടു് ആനന്ദഘട്ടത്രം വച്ചു കുലററം കാഡലററം വാടയും കററിയും തിരുത്ത് പാത്തതിന്റെ ശേഷം മുരാതീരതി ശനിയാഴ്തു ഉഷ്ണസ്ഥിര മുപ്പാപ്പിസപ്പത്രികലെ പുതശാരം വനു് വെടിയും പടയാളിക്കായി. അപ്പുറാതും ഇപ്പുറത്തും എറിയ ആരം അപായചും വനു. പെരുവടപ്പുംസപ്പത്രികലെ പുതശാരം വടക്കാടു് ശ്രീകയും ചെത്തു. അതിന്റെ ശേഷമായിട്ടു് അവലപ്പുംസപ്പത്രികലെ മംത്രിലോളം പട കുയറി മംത്രിൽ വച്ചു് പാലിയത്രു് കോമിഞ്ചാതുനേയും കോടാ ഭ്രഹ്മി അബ്യാംകയുള്ളേയും പനമുക്കാതു മുന്നാംകയുള്ളേയും ഫഞ്ചു രങ്കോത മുത്ത കയ്യുള്ളേയും ഇട്ടിക്കേള്ളുമേനോനേയും തോട്ടാ ഭ്രഹ്മി തലച്ചുനവജക്കുടുമ്പം അന്തിരിവൻ ചീരാമൻ ഉണ്ണിയേയും പാടിച്ചു് ബലപ്പെട്ടത്രുകയും ചെണ്ടു. ചെവക്കും വലിയതന്മാരാനു അവിട്ടുനു് ശ്രീചു് കൊടമാഴ്തു് ആക്കകയും ചെണ്ടു. അതിൽ ഇട്ടിക്കേള്ളുമേനോനേയും ചീരാമനണ്ണിയേയും അപായം വരുത്തി. ശേഷം നാചുപേരേയും ദ്രവ്യം വാങ്ങീക്കാണു് അയ്യുകകയും ചെത്തു്.”

അതുകൊണ്ടു് സ്ഥല-നര സ്ഥല-നം മലേഖ ആയിരിക്കണാ എന്നു് ആ അണിപ്പായതെത്ത തിരുത്തി വായിക്കേണ്ടി വരുന്നു. സ്ഥലവു-ാമാണിത്തു അപ്പുംഗിഉത്സവത്തിനു് ശ്രീപത്മനാഭസപാമിക്കേത്തത്തിൽ ഒരു തകഴിക്കരുപ്പിനു ചൊത്തിയിരിക്കുന്നതായി തിരവന്നതപുരം Central vernacular bookstore-ൽ രേഖയള്ളുതാഴീ അറിയുന്നണു്. സ്ഥലവു-ന മുന്നേ

തുള്ളലിനു “തിരുവനന്തപുരംവരെ പ്രചാരം വന്നതായി ആ രേഖയിൽനിന്നും തെള്ളിച്ചന്ന സ്ഥിതിക്കു് അതിനേൻ്റെ ആവിഹി ഭാവം ന്തുമും-നും ന്തുപ്പു-നും മലേപ്പ് ആയിരുന്നു എന്നു്” കുറേ ക്രൂട്ടി നില്പുശ്ശമായി പറവാൻ സാധിക്കുന്നണിട്ടു്.

ചെന്നുകളുടേരിംജൂത്രതു്” വലിയ അന്തരീക്ഷിത്താദി നേരം ക്രൂട്ടാതെയും ശത്രുഭൂം ഇല്ലാതെയും ഇരുന്ന ദേഹ കാല മാണം “ തുള്ളലുകളിൽ വച്ചീനിരുപ്പുടുക്ക കാണാനുതു്.

‘സേവിച്ചു വേണ്ടുന്നവക്കു വേണ്ടിത്തന്നെ

ജീവനെപ്പൂഡം കൊടുപ്പാൻ മടക്കാത്ത
ദേവനാരാധാസപാമി മഹിതലേ

ജീവിച്ചു മേഖന്ന കാലം ജനങ്ങൾക്കു

ദേവലോകാഃബാസസൗഖ്യം ലഭിക്കുമേ’

എന്നു് ഗണപതിപ്രാതലിൽ രാജാവിനെ വച്ചീനിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. ഇം നിലജ്ഞു് തെള്ള വൃത്രാസം വന്നതു് ന്തുമും-നുമാണിട്ടു് തിരുവിതാംകൂർരാജാവു് കൊല്ലുവും കായക്കുവും ഒരേ കാലത്രതു് ആകുളിച്ചതിനൊടുക്കുടിക്കാണം. അന്നു് വടക്കൻഭേദങ്ങളിലും അസപ്രാധികരം തുടങ്ങി എക്കിലും ആ യുലം ചെന്നുകളുടേരിയെ ബാധിച്ചില്ല. മാനന്നത്ര വച്ചു നടന്ന ഉടൻവടിയാൽ അതു് തൽക്കാലം നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. ന്തുമു-മുതൽക്കു് ചെന്നുകളുടേരിയിലും ചില അന്തരീക്ഷിത്താദി വടക്കൻഭേദങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു കഴുക്കുന്നതു. അന്നുംതാട്ടു് കരുക്കാലം നുമ്പും വടക്കൻഭേദങ്ങൾക്കും സബ്ബാരം നടത്തിയിരിക്കുമോ എന്നു് ക്രൂട്ടി സംശയിപ്പാൻ വഴി കാണാനണിട്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തമമിത്രം തൈക്കെടത്തു ഭേദത്തിരി ആയിരുന്നപ്പോ. ആ ഭേദത്തിരിയും മാന്ത്രികൾ പാനിക്കും തമ്മിൽ ദ്രുഡ്ധമായ മെത്രീബ സ്ഥാപിക്കുന്നതും ഉണ്ടായിരുന്നതും തുല്യമായിരുന്നു. തെച്ചുക്കും ചെന്നുകളുടേരിംജയാനിയിൽ പ്രാബല്യാശ ദേഹ ഏതീക്ക

കക്ഷി ഉണ്ടായിരുന്ന എന്നുള്ളതിനു് അക്കാലത്തെ കൂതിക ഹിന്ദിനിന്നതെന്ന ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ കിട്ടുന്നുണ്ട്. തലവടി മേനോന്തന്നെയും ഒരു പദ്ധതി അദ്ദേഹത്തിനോടു നീറും ഉണ്ടായിരുന്ന എന്ന വരാം. നമ്പ്രാർ ഒരു സ്ഥലത്തും അദ്ദേഹത്തിനെ സൃഷ്ടിച്ച കാണുന്നമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ ഉപജാപങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്താവിരിക്കാം നമ്പ്രാർ വടക്കൻമിക്കളിൽ സ്വേച്ഛയും വന്നുകൂടായും ഇല്ല. അവധില്ലെങ്കാടു് തിരവിതാംകുറിനോടു ചേർക്കുമ്പുതന്നെ നമ്പ്രാർ മാത്രാണ്ടിന്നും മഹാരാജാവിന്നെന്ന് ആത്മിതനായി തന്നീന്ന് കഴിഞ്ഞു എന്നു് ഇരുപ്പാർ തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥിതി ചു് ന്തു-ലം ന്തു-ലം മഡലു് വല്ല തിരവുള്ള ക്കെട്ടം ചെവു കുപ്പേരിരാജാവിനു് നമ്പ്രാരോടു് തോന്നാനിടയായിരിക്കുമോ എന്തോ? ഇതെല്ലാം വെറും ഉണ്ടാക്കുന്ന മാത്രമാണു്. എത്തായിരുന്നാണും ചെവുകപ്പേരിയും വേണ്ടാടം തമ്മിൽ യുലം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു തന്നെ നമ്പ്രാർ മാത്രാണ്ടിന്നും മഹാരാജാവിന്നെന്ന് സേവകക്കോട്ടിയിൽ ഉംബല്ലുക്കിഴിഞ്ഞുവെന്നു് ന്തു-ലെ ഒരു രേഖയിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ആ രേഖയിൽ ‘ക്കമ്പളന്നമ്പ്രാരുടെ കുടുംബം’ എന്നു് കണക്ക് എഴുതിക്കൊണ്ടുണ്ടു്. മിത്രന്ന പ്രശ്നി എന്നതു് തിരവന്നപുരത്തു് പാൽക്കളിങ്ങുന്ന അധികാരിക്കാരിയും ഉണ്ടു് ഒരു നായർഗ്ഗഹമമാണു്. ആ അധികാരിയും അദ്ദേഹത്തിലെ കണക്കിലാണു് ഈ ചെലവു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതും.

അവധില്ലെങ്കാടു് ‘പട്ടാളകൾ’ എന്നായ കൂതിക്കുടിനമ്പ്രാർ റവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്പ്രാരുടെ സേവകനായി ഒരു പട്ടാളക്കുടി ഉണ്ടായിരുന്നതു. അഡാക്കുകൾ നമ്പ്രാർ എടു കാരുകോട്ടുനണ്ണായിരുന്നു. യാതു പറഞ്ഞു പോയി അരിപ്പുട്ടുവരെ എത്തിച്ചേരുമ്പും അഡാക്കുകൾ ഈ എടു കാരിന്നെന്നും ഓമ്മ വരുകയും തിരിച്ചുവന്നു് കാരു ചോദിച്ചപ്പോൾ, നമ്പ്രാർ ഓരോ കാശിനു് ഓരോ ഭ്രോകും വീതം ചെറിച്ചുവെന്നാണു് ഒഴുതിയിരും.

V

എടു-അദ്ദോഹിന മുമ്പുതന്നെ നമ്പ്രാർ തിരഞ്ഞെടുപ്പു രേതുക്കു താമസാ മാററി എന്ന്⁹ മുൻ പറാത്ത രേവയിൽ നിന്ന്¹⁰ ഉംഗിപ്പാൻ നിലുത്തിയില്ല. എന്നാൽ ന്നും-ന ശേഷം അദ്ദേഹം മീക്കവാറും തിരഞ്ഞെടുപ്പു രേതനെ യാണ്¹¹ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു¹². രാമയുണ്ടൻ കാലഃശേഷം ന്നു-ന ഭളവാപദം അലങ്കരിച്ച അയ്യപ്പംമാർത്താണ്യപ്പിള്ളയിൽ നിന്ന്¹³ ഈ കവിക്ക്¹⁴ വേണ്ടേംവാളും പ്രോത്സാഹനം ലഭിച്ചു. മഹാരാജാവുതിരുത്തമനസ്സു കൊണ്ടും വിദ്യാശഖക്കും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിൽ സദാ ജാഗ്രതകനായിരുന്നുവെന്ന്¹⁵ രാമപുരത്തുവാരിയരോട്¹⁶ അവിടുന്ന പെതമാറിച്ച രീതിയിൽ നിന്നു മനസ്സുംബന്ധിച്ചുകൊം. ന്നു-നമാണ്ഡിന ശേഷം രചിക്കപ്പെട്ട സീതാരാഹവം നാടകത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ,

‘സർബത്തമനാ പത്രമനാഭസമപ്പിത സമസ്യ നിജവിഭവേന, സർബസാമനകലഭക്തമണിമരിച്ചിനീരാജിതചരണകമലേന, ഇഭാനീതനേന രാജഞ്ചാ വദ്യിമാർത്താണ്യന സകലഭിഗണത്തുന്നുമായ്യു സമധയിപ്പാപിതാനാം സമധയിൽ വേദഭാഗ്നുണ്ടാണാം സരസകാവ്യരസാമജജാവമജജസജജസജജ നാട്രാജിപ്പാനാം ല്യാഹമണവരിപ്പാനാം ഗരിപ്പാംഗോപ്പീമപ മായ കപനാമേദമഭിനേതവ്യം?’ എന്ന്¹⁷ അദ്ദേഹം ഈ മഹാരാജാവിനെ പ്രശ്നസിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ അതിശയോക്തിയുടെ സ്വർംപോഥം ഇല്ല.

മഹാരാജാഭരിതമനസ്സു കൊണ്ടു¹⁸ നമ്പ്രാർ തിരഞ്ഞെടുപ്പു രൂത്തു¹⁹ ഒരു മംം പണിയിച്ചുകൊടുത്തതിനു പുരം, നാട്ടുനീഞ്ഞുന്നതിനു²⁰ അല്ലോ മുഖ്യായി, അതായതു²¹ ന്നു മകരം ഒ-ംതീയതി ‘മുകപ്പിത ആഞ്ഞിതലജ്ജയ ചുകപ്പു കല്പവച്ച വീരഗണങ്ങൾ’ സമമാനിക്കണ്ണും ചെങ്കുവന്നുള്ളതിനു²² രേവകരം കാണുന്നണ്ടു²³. രാമയുന്നൈപ്പററി അജ്ഞപ്പകളിൽ പ്രസ്താവം കാണുന്നതുകൊണ്ടു²⁴ രജപക്ഷ ന്നു-ന ശേഷമായിരാണി ക്ഷമേ നമ്പ്രാർ തിരഞ്ഞെടുപ്പു രൂതു നമ്പിരംതാമസാ തുടങ്ങി

യതെന്നുകൂടി വിചാരിക്കാൻ വഴി കാണുന്നു. പക്ഷേ അങ്ങെ നെ ആയിരിക്കുന്നെന്നില്ലതാണ്. രാഖ്യംപുരുഷവയ്ക്ക് കവികളെപ്പറ്റി വലിച്ച ബഹുഭാനം നും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു വരാവുന്നതാണ്ടോ.

തെക്കേടത്തു ഭേദത്തിലുംവാന്തിരമോ മാത്രമല്ലപണികൾ വഴിക്കൊ ആയിരിക്കുന്നു നമ്പ്രാക്ക്⁹ തിരഞ്ഞെടുരം രാജമന്ദിരത്തിൽ പ്രവേശം ലഭിച്ചതു¹⁰. തിരഞ്ഞെടുരം വച്ചു¹¹ ഇതു കവി പലേ മഹിതാങ്കളും പ്രയാഗരിച്ചിട്ടില്ലതായി ഒരുത്തിമുച്ചുണ്ട്. ഗരിക്കാൻ നമ്പ്രാക്ക് ശ്രീപത്മനാഭസ്പാമി ഭർത്താത്തിനു ചെന്നിജന്മപ്പാടം ശാന്തിക്കാരൻ നമ്പി ആരെനും ഒചാദിച്ചുതിനു¹² ‘നമ്പിയാർ’ എന്നു¹³ ഉത്തരം പറഞ്ഞു വരേ. ഇതിനെ വലിയ ധിക്കാരമായി റണ്ടിച്ചു¹⁴ നമ്പി മഹാരാജാവിനോട് പരാതിപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവാക്കട്ട നമ്പ്രാരെ വജ്രത്തി വിചരം ചോദിച്ചുപ്പാടം,

‘നമ്പിഈരെനു ഒചാദിച്ചു
നമ്പിക്കാരെനു ചൊല്ലിഞ്ഞൻ
നമ്പി കേട്ടുമ കൊപ്പിച്ചു
തന്മുരാനെ പോരുക്കണേ’

എന്ന മധുപടി പറഞ്ഞതു കേട്ടു¹⁵ അവിട്ടുന്ന വാളുരെ സന്തോഷിച്ചുവരു. ‘ദീപസ്തം മഹാഘ്രം, നമ്മക്കും കിട്ടണമുണ്ടാം’ എന്ന ദ്രോക്കത്തിനു കാരണമാക്കിയ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണെല്ലാ. മഹാരാജാവു തിരഞ്ഞെടുക്കാണ്ടു¹⁶ ശ്രീപത്മനാഭസ്പാമിക്കേണ്ടത്തിൽ ഒരു കവവിളിക്കു. പണിയിച്ചു. അതു തുക്കാൻ പാക്കാനായി എഴുന്നുള്ളിയ മഹാരാജാവിന്റെ കുടുംബം ചില കവികളിൽ¹⁷ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി ഓരോ ദ്രോക്കമുണ്ടാക്കാൻ അവിട്ടു¹⁸ അതു കവികളും¹⁹ അഞ്ചുക്കാപിച്ചു. നമ്പ്രാരോഗിച്ചു²⁰ രഹരപ്പാതം രാജപ്രീതിക്കു വേണ്ടി പോടിപ്പും തൊണ്ടപ്പും കേങ്കു വച്ചു²¹ നെടുനെടുക്കുന്നഡ്രോക്ക അഡി രചിച്ചു. അതെതാങ്കു കേട്ടുകഴിഞ്ഞു²² നമ്പ്രാരുടെ ദ്രോക്കു എവിടെ എന്നു²³ തിരഞ്ഞെടുക്കാണ്ടു കല്പിച്ചു ചോദിച്ചു.

'ദീപസൂംഡം മഹാശ്വര്യം
നമുക്കം കീടിനാ പണം
ഇത്രത്മ് ഏഷ്യാ ഭ്ലോകാനാ-
മല്ലാതൊനാ ന വിച്ചുതേ'

എന്നായിരുന്നതെന്ന നബ്യാജട മറുപടി. അവിടെ ക്രടിച്ചി
നന്ന കവികൾ എല്ലാം ലജ്ജിതരായെന്ന പറയേണ്ടതില്ലപ്പോൾ.
അനുബലപ്പുഴ താമസിക്കുന്ന കാലാന്തരം നബ്യാർ ക്രടക്കുന്ന
തിരുവന്നെപ്പുരാത്തു പോകാറുണ്ടായിരുന്നുണ്ടോ, രൈക്കൻ
അനുബലപ്പുഴ രാജാവു 'നബ്യാഭോട്ടു' 'എതാ ഇവിടെ ക്രമാം
ഭക്ഷണവും മറ്റൊ സുവാക്കനാണോ? ഉണ്ണാം എന്നെന്നു വച്ചെല
നീണു?' എന്ന ചോദിച്ചുതിനു,

'പത്രം ഡിസോത്രമത തുയാലൻ തോറാടുന്നിനുന്നു
പുത്രന്നനെയു, കനിയപ്പുഴയ പഴവു, കാളിപ്പുഴം, കാളി
പത്രഞ്ഞു കരിക്ക ഭാസ്മാമിയലും നാരങ്ങയും, മാഞ്ചയും.
നിത്യം ചെയ്കനാടിലജ്ജി തയിൽ മോൾ തടാകത കീഴം സുഖം'

എന്നു 'അദ്ദേഹം മറുപടി അറിയിച്ചുവെന്നും എന്നാൽ
നബ്യാർ തിരുവന്നെപ്പുരാത്തു വന്ന അവസ്ഥയിൽ മഹാരാ
ജാവു തിരുമനസ്സ കൊണ്ടു' 'ക്രമവൻ അനുബലപ്പുഴ താമസി
ക്കുന്നേം ഉണ്ണാം എന്നെന്നു വച്ചെല്ലപ്പോരാധാരിയും' എന്ന
ചോദിച്ചുതിനു, ആരു ഭ്ലോകാതെത്തതാനു,

'പത്രം ഡിസോത്രമത തുയ; മബൻ തോറാടുന്നിനുന്നു
പുത്രന്നനെയു കനികയ; പഴനു പഴവും കാളി; പഴംകാളി
പത്രഞ്ഞു കരിക്കലാസ്മാമിയലും നാരങ്ങയും, മാഞ്ചയും.
നിത്യം ചെയ്കനാടിലജ്ജി തയിൽ മോൾ തടാകത കീഴം സുഖം'

എന്നു 'വിപരീതാർമ്മപ്രതീതി ജനിക്കാത്തക്ക വിധത്തിൽ
ചോദിക്കേണ്ടപ്പിച്ച സമ്മാനം വാങ്ങിയെന്നും വേരാജ
രഹൃതിയ്യവും ഉണ്ടു'.

തിരുവന്നെപ്പുരാത്തു രാമസിക്കുന്ന കാലാന്തരം നബ്യാർക്ക്
ഒന്നേക്കാലും കോപ്പും അനുബദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഒരുബിവസം കല
വരക്കാരൻ പണ്ണാല അരു രണ്ണേക്കാലിടങ്ങിയെന്ന കല്പന
യില്ലെന്നും രണ്ണേക്കാലിയേ അനുബദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും തക്കാ
പറഞ്ഞുപോലും. നബ്യാർ വിട്ടിപ്പി.

‘രണ്ടോകാലവന്ന കല്പിച്ചു രണ്ടോകാലായി നേരവും
തണ്ണോ കാലവന്ന പണ്ണാലുള്ളില്ലിനിൽ നേരവും.’

എന്നൊരു ദ്വോക്ഷ കാപ്പിച്ചു് നമ്പ്യാർ രാജാസന്നിധിയിൽ
എത്തിച്ചു്. ഉടനേ തന്നെ തമ്പ്യരാൻ തിരുമനസ്സു കൊണ്ടു്
രണ്ടോകാലും കോപ്പു് ശരിയായി കൊട്ടക്കുന്നതിനാം പുറകെ,
പതിവായു് റണ്ടു നേരവും ഇടപ്പുക്കളാൽ ക്ഷേഖാവും നല്കുകാൻ
കല്പിച്ചുവരു.

രവസരത്തിൽ എന്നോടു കാരണവശാൽ തിരുമനസ്സീ
ലേപകു് നമ്പ്യാരുടെ പേരിൽ തിരുവുള്ള കേട്ടണഭായത്രേ.
കൊട്ടാരത്തിനുള്ളിൽ മേലാൽ കയറിപ്പുക്കുഞ്ഞെന്നു കല്പന
യുമായി. ത്രട്ടു് അരിയും കോപ്പും കുടി നിൽക്കിക്കൊള്ളു.
നമ്പ്യാർ വിഷ്ണുനായെന്നു പറയേണ്ടതില്ലപ്പോ. ഒന്നു രണ്ടു
മിവസങ്ങരിക്കു രേഖാം അടക്കേമാ,

‘പുജരൂപം സൗഖ്യവന്നരഹിയ വടിപ്പിള്ളിയുക്കളാലപന്നം

ഉകറാൻ വാരണ്ണമുണ്ടു് തേ മമ തമാം കൊട്ടാരവാളുകൾം

കഴും തന്നരിയിലു തേ മമ തമാപ്പംജിക്കു കല്പാട്ടിലും

ഓസവിച്ചിട്ടിയൻ ചിരേണ രൂപതെ ത്രഞ്ഞല്പനായൈടിനേൻ’

എന്നൊരു ദ്വോക്ഷം എഴുതി തിരുമനസ്സു റിയിക്കാൻ കൊട്ടത്ര
യച്ചു. പ്രസന്നനായ മഹാരാജാവു് നിശ്ചരാധനാ ഉണക്കുള്ളാം
ഉടൻ പാന്തിവലിക്കയും ചെപ്പു.

മാത്രാണ്യവമ്മമഹാരാജാവിൻ്റെ രാജധാനിയിൽ
വച്ചു രചിക്കപ്പെട്ടവയാണു് യുവചരിതം, സഭാപ്രവേശം,
കൂളിലീല, കാളിയമർദ്ദനം, നഗ്നങ്ങവരമോക്ഷം, പ്രദോഷ
മാഹാത്മ്യം, മഹമഥദിപ്പവും, റംരിണിസപ്രയംവരം മുവ.
മാത്രാണ്യവമ്മമഹാരാജാവു വരുത്തിച്ചിങ്ങനു പരിപ്പൂരം
ഒക്കെല്ല ഉത്തരാനപാദിന്റെ രാജധാനിയെ വണ്ണിക്കുന്നു എന്ന
ഭാവേന യുവചരിതത്തിൽ സവിശ്വരം പ്രതിപാദിച്ചുകൂ
ണ്ണുനു.

‘പാത്മിവരാദിയാം സാന്തുഷ്ടനാക്കുക്കുളിക്കു-മുന്തി ശോംകോണു ദുർഖി തകരുടും
നാന്തി പിടിപ്പിച്ചു പാത്മിവരാദിച്ചു കാഞ്ഞത്തുകു അപ്പനു പാത്മാവ.

[നുഹരിൽ നി-]

നാത്മംഞ്ചര മെടിച്ചുനത്മം രാമിപ്പിച്ചു; അത്വിക്കുന്നതുനിന്നുമതം. കൊട്ടാരംകു
നാന്തിയും തിരുത്തു തുരാത്മ കല്പിച്ചു; മാന്ത്രാണ്യവുവുനം. മാന്ത്രാണ്യ-

[ചതുരം]

ധാരംവരോത്തമൻ ധാരിപരിഗുണങ്ങൾക്കും ചിത്രമായതു ചെള്ളുന്ന നല്ല
ക്ഷേത്രം പണിയിച്ചു പാതയോ തീപ്പിച്ചു വട്ടത്തിലോരോ കളഞ്ഞി

[ക്രിപ്പിച്ചു]

വെട്ടിപ്പിടിപ്പിച്ചു നാട്ടവഴികളിൽ-നല്ല കല്പിച്ചു നടക്കാവു വയ്ക്കിച്ചു.

കാട്ടിരബ്ബാരോ വഴി വെട്ടിവന്നുപ്പിച്ചു-ഉട്ടവാദനാരുദ്ധരോ കൊട്ടിലും

[കല്പിച്ചു]

.....

.....

‘നാട്ടിലിരിക്കുന്ന വടക്കാക്കം പറിനെ മുട്ടാതെ നിത്യവുംകും കല്പിച്ചു
പഞ്ചാംഗോദമങ്ങാടികൾ കെട്ടിച്ചു ചെട്ടിവന്നയവുകൾ പട്ടാണ്മാവീടുകൾ
ഉടക്കുന്നുകളിൽ തട്ടാകട്ടികളിൽ നാട്ടിപ്പുതിനെട്ടുകളും വീടുകൾ

ഭൂജലപ്പെടുവന്നോടു കൊട്ടി പണിയിച്ചു.....

ഭൂജല റൈക്കിച്ചു റൈജുരെപ്പാലിച്ചു പുജ്ജിയക്കാലത്തു പുജ്ജിശായുംജായി
നിഃശ്വരം പ്രാണാസ്ഥാനക്കുപ്പിയും ചെഞ്ചിച്ചു

യംത്രിബന്നാണ്നും

കമ്മജ്ജലാക്കവേ നിംഖിച്ചു ശ്രദ്ധവേ ഒന്നു, വശത്തുനു നിംഖലൻ ശ്രദ്ധി.’

സഭാപ്രവേശത്തിൽ വഞ്ചിരാജാവിനെ ഇക്കാവൽ സൃഷ്ടി

ചുരിക്കുന്നു.

‘വഞ്ചിരാജാക്കലാജനമൻ കുചുവേരപ്പുജമാടിയോ
വട്ടിവിലച്ചിയന്ന വിനക്കുങ്ങാഡിവതിനാശുയം പാമാശുയം
സഞ്ചിതാവിലയമ്പുകമ്പുനു നിംഖലാത്തു ശവാദാക്കൻ
സകലരിപ്പുകലാലക്കുഹനമാനിബാബു സുപ്പുക്കുൻ
വിത്രമാതിശയങ്ങൾക്കാണരി റപാജിരാജുമരംകുമേ-
ഡാക്കുചിച്ചുടന്നക്കവേ പറിചാലുന്ന മഹോത്സവം
ഒന്നും വാക്കാസമാനമാക്കി യങ്ങളി വാണങ്ങുടിനും.’

എല്ലാപ്പീം, ദേഹക്കവയ്യം, കാളിയമർദ്ദനാ, നൃത്തുവര
മോക്ഷം ഇവ തുടർന്ന് എഴുതാല്ലെല്ലുതാണ്. തുണ്ണുല്ലീച്ചയുടെ
പ്രാരംഭത്തിൽ,

‘പാത്താലത്തുതം ബാലമാത്താണ്യക്കുതിപ്പുനീരം

വാത്താവെവെവെമല്ലോമാത്താലാതമില്ലതു’

എന്ന് മാത്താണ്യവമ്മ മഹാരാജാവിനേയും; മഹിണീ
സപ്രയംവരത്തിൽ,

‘വഞ്ചിക്കുമാപാപ ബാലമാത്താണ്യനാ-

മഞ്ചിത ത്രുക്കവരോശതാക്കരൻ’

അത്താവനോഡാരഗീലനാമജ്ഞപ്പ്-
മാത്താണ്യമന്ത്രി'യെയും
വാഴ കിംഗാണുനം.

പേണണ്യകവയം, പദ്മാദ്വാപാവ്യാനം, കംഭക്കൺ
വയം ഇവയും അക്കാലാത്ര തന്നെ നിമ്മിക്കപ്പെട്ടവയാ
ണുനം” മി: പി. കെ. നാരായണപിള്ള അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരി
ക്കുന്നു.

ഹനമഥിദ്ദ് ദേവം മാത്താണ്യവമ്മഹാരാജാവിശ്വർ
കല്പന അനുസരിച്ച നിമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണുനം”,

‘ബാലമാത്താണ്യവമ്മേന്നുവീരക്ഷമാ
ബാലചൃഥാമണിപ്രഭണാ കാരണാ
ബാലമന്ത്രിപ്രധീരശ്വർ നിശ്ചയാന-
ക്രാലമായുള്ള വിനോദപ്രമേയമി-’

തന്നെ കവിവാകൃതിയിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. കംഭക്കൺ
വയം, ഹരിശ്ചന്നുവരിൽ ഇവ രണ്ടം ധമ്മരാജാവിശ്വർ
കാലത്തുണ്ടായവയാണു”. ഹരിശ്ചന്നുവരിത്തതിൽ,

‘രാമതുചുൻ മഹാവണ്ണി രാമവമ്മേന്നുചുപാലൻ
കാമദൻ കോമലാകാരൻ കാമിനീമാനസേ മാണ്ണ’

എന്നിങ്ങനെ ആ മഹാരാജാവിശ്വൻ കവി പ്രഞ്ചസിച്ചിട്ടിട്ട
മണ്ണും. സ്വന്നർ കന്നി ഒ-ാംതീയതി ഇതു മഹാരാജാവു തിരഞ്ഞെടു
കൊണ്ടു “നമ്പ്രാക്ഷ്” നവരാത്രുംബവം പ്രമാണിച്ചു”
ഒരു വീരന്മുഖവല കല്പിച്ചു കൊടുത്തതായും രേവ കാണുന്നു.

കാത്തികതിങ്ങാറു തന്മാരാനയിങ്ങനു നമ്പ്രാക്ഷ് ഇട
പുക്കളും” ഉറണ്ണു “എപ്പാട് ചെജ്ജിങ്ങന്തു”. അവിടെന്നു
ഉള്ളൂം നമ്പ്രാക്ഷ് പിടിച്ചിപ്പി. രൈഖ്യത മഹാരാജാവു തിരഞ്ഞെടു
കൊണ്ടു “സവകക്കാരോടുള്ള മാളികകളും ഇരുന്നു
വെച്ചി പരബ്രഹ്മകാണ്ടിരിക്കു. അതിശ്വർ കീഴിൽക്കുളി
പോയ ഒരു ഇടക്കിച്ചാണകമിട്ടുന്നതു കണ്ണിട്ട്” നമ്പ്രാക്ഷ്
“ശ്രദ്ധാ പ്രജ്ഞാ നിന്മിം പഠാന്മാരോ ചേരും” എന്നു

ചോദിക്കയും ബുദ്ധിമൊന്നായ മഹാരാജാവു് “അന്നമെത്തല്ലോ” ഈ മഹാകവിയുടെ ഉള്ളൊ” പക്ഷത്തുനിന്നു മാറ്റുകയും ചെയ്തു വെന്നു” ഒരു ഏതിമ്മും ഉണ്ടോ”.

നമ്പ്രാക്ക് പണ്ണത്തിൽ തീരെ മോഹമില്ലാതിന്നു. എത്ര കിട്ടിയാലും ചെലവാക്കുന്ന സപ്ലാവമാണോ” അദ്ദേഹ തത്തിനാണായിരുന്നതു്. കരിക്കൽ അദ്ദേഹം കിഴക്കിക്കരിപ്പീ മംഗലത്തിനു പോകാൻ ആവിച്ചു തിരുമനസ്സും ലൈ അറിയിച്ചു പ്ലോറു, അവിടുന്നോ” മാറ്റു പാം കൊടുത്തതിട്ടു് അതിനെ ഇളക്കാതെ വസ്തുവിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നുമെന്നു് അതജ്ഞാപിച്ചു വരു. നമ്പ്രാരാക്കട്ട സപ്ലേശത്തു ചെന്നപ്ലോറു കിഴക്കിക്കു റിപ്പീക്കുത്തിലെ ബലിക്കല്ലുര ജീവന്നീഡവിച്ചു കിടക്കുന്നതു കണ്ടോ” ആ പാം മഴവും ജീവന്നീഭാരണം ചെയ്യാനപാദ്യാ ഗിച്ചുവെന്നും ആ ബലിക്കല്ലുരയിൽ,

‘ആബലിപ്പുരുഷങ്ങോ ആശ്രിതകാലയവാസിനും

രാമേണ പാണിവാദേന കാരിതോ ഭ്രതയേ യുവം.’

എന്ന കൊത്തിച്ചു വച്ചിട്ടു് തിരിച്ചു തിരുവന്നപുരത്തു വന്നപ്ലോറു മഹാരാജാവു് ‘ക്കവൻ ആ പാം എത്ര ചെയ്തു്?’ എന്ന കല്പിച്ചു ചോദിച്ചതിനു് ഇളക്കാതെ വസ്തുവിനേൽ അക്കിട്ടുവാദനു് അദ്ദേഹം മറുപടി പറത്തു എന്നും ഒരു ദിവസത്തെ തുള്ളൽക്കമകളുടെ പ്രസാധകൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. എന്നാൽ ഈ ദ്രോകം പാലപ്പുറത്തു ശോഭിക്കുന്ന നമ്പ്രാരാക്കട്ട അനന്തരവും ഒരു രാമൻനമ്പ്രാരാക്കട്ട തുതിയാ സൗന്ദര്യം. പരമ്പരാപ്രായവർക്കു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവരു. ഈ മഹാരാജാവൻ കാർണ്ണങ്ങൾ എല്ലാം സൂക്ഷ്മമായിട്ടു അറിക്കാറുള്ളതെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തിൽ അട്ടമയത്തിനെന്തു സൂക്ഷ്മത എത്രതും മാത്രം കുറവാണെന്നു നിന്നും തിക്കാൻ കണ്ണു പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. കന്നാമതായികിഴക്കിക്കരിപ്പീമംഗലത്തുണ്ടും ജനങ്ങൾ ഇന്നും അതു് കലക്കരിത്തു രാമൻനമ്പ്രാരാക്കട്ട തുതിയായി വിശപ്പിച്ചുപോരുന്നു. രജാമതായി ഈക്കുന്ന ഒരു ഏതിമ്മും ഇന്നാട്ടിച്ചു പ്രവരിച്ചിട്ടുണ്ടോ”. മുന്നുഭൂതജീവി

പാലപ്പുരത്ത് ഗോവിന്ദനന്നപ്പാജുടെ അനന്തരവൻ കിളളി കരിപ്പുമംഗലത്തു താമസിരപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ തന്നെ ബലിപീഠത്തിൽ ഈ ദ്രോകാ ലിവിതമായിരുന്നു “അനേപച്ചന്നതിൽ അറിയുന്നതായി ശ്രീമാൻ ബാലകൃഷ്ണ വാരിയരവർക്കും പറയുന്നു. ഇങ്ങനെ രണ്ട് പ്രത്യുഗ്രവേഷകനും തന്മരിൽ അഭിപ്രായവൃത്താസം ഉണ്ടായിക്കാണുന്നോടു ആരുടെ ‘സുക്ഷ്മ’-തയെ അതിനു വിശപ്പിക്കുക? അസ്തു ഒരു നൂരായ സാധുക്കുടെ കാൽപ്പന പരഞ്ഞലിലാവുകയേ ഉള്ളി. ‘Both are right and both are wrong as I always say’ എന്നു ജോർജ്ജ് എച്ചിയട്ടിക്കും ഫാമുപാത്തത്തിനെ അനുകരിച്ചു പറഞ്ഞുകയോ, അഭൈന്നുകും മറുരാത ഗവേഷകപ്രത്യംഗനായ യടക്കാങ്കറിക്കും ഗവേഷണസഹായെ അനുവദിച്ചു റാഡിയോ റാഡിയോ അടിവാം റണ്ടുപേരുടുമോ അഭിപ്രായങ്ങൾ ആദരണ്ടിരുന്നു അഭൈന്നുനോ സവാലുമായിരിക്കുന്ന എന്നോ നിസ്സാരാഡാവത്തിൽ ശപമാചെങ്കുടിക്ക് തെളിവു ശേഖരിക്കുന്ന ഭാരം വായനക്കാരിൽ ചുമത്രുകയോ ചെയ്യുണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിട്ടേതാളും താൻ എത്തിമ്പുരത്തെ വിശപ്പിക്കുന്നു.

ഒരീക്കൽ കിടങ്കുർഗ്ഗാമക്കാരായ എതാനം നമ്പുരിമാൻ ചേർന്നു തുണ്ടി എന്ന തെ കമ്മം നടത്തണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുമായാണുത്തുകൂടിയായിരുന്നു മലുത്തിക്കാനായി തീജവന്നതുപുരത്രതു വന്നു. തിഥിയിൽ മഹാരാജാവും രാജേഷ്വര യാത്രയും തെക്കും എല്ലാം ചെലുക്കഴിത്തീരുന്ന ഏടുമായി കുറഞ്ഞു. എല്ലു നിശ്ചയിക്കാതെ അവർ നമ്പുരെ സമീപിച്ചിട്ടും ഒരു നിശ്ചയി ഉണ്ടാക്കിത്തരണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം ആ അപേക്ഷയെ കൈക്കാണ്ടി. എഴുന്നിളിത്തുസമയായി, സെ വക്കുമാണ്ടാം. കൂദയേലപ്പുരമാളിക്കത്താഴെ നിരന്നു. തീജ മനസ്സുക്കാണ്ട് കേൾത്തുമാനന്തരം പുരത്തെഴുന്നിളി എല്ലാ തെയും തുക്കൻപാത്തിട്ടും “എന്നാൽ താൻ പോകി സെത്തു സ്ഥാനം കഴിച്ചു വരും, നിങ്ങൾ സുഖമായി ഇവിടെ താമസി

കൈക. ഇനി വന്നിട്ട് കാണാം” എന്ന കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ നമ്പ്രാർ “ഹരാൻ; സുവമായി തിരിച്ചെഴുന്നുള്ളിക്കാണാൻ അടിയങ്ങളെല്ലാം തുഫാനം പ്രായമിച്ചുകൊണ്ട്” ഒരു വസന്നിയിൽത്തു താമസിക്കാം. എന്നാൽ മുറ്റത്തു, അതയിരി കുന്നം. ഈ ശ്രദ്ധയുള്ളത്തം തെററാബുന്നാലും കിടങ്കുന്ന നമ്പുരി മാർ തുണിയ നടത്തണമന്ന നിശ്ചയിച്ചു” വിവരം തിരുമ നമ്പുരിയിക്കാണയി കാത്താറിപ്പ് കൊണ്ട് . ഇതു ഒരു ശ്രദ്ധ ചക്രതന്നു. ഇങ്ങനെന ഒരു ശ്രദ്ധകമ്മ, സമാരംഭിക്കാൻ യോ കുന്നം എന്നുള്ള മംഗളവത്തമാനം ബ്രാഹ്മണന്മാവത്തുനിന്നു കേട്ടുകൊണ്ട് എഴുന്നുള്ളാൻ ശ്രദ്ധയായതു തന്നെ തിരുമന്മല്ലീ ലേയും അടിയങ്ങളുള്ളു, പരമഭാഗ്യാ ആണോ” എന്നറിയിച്ചു. ഉടനേ ‘നമ്പുരിമാരവിടെ?’ എന്നു് കല്പിച്ചു ചോദിച്ചു. അവൻ മാജരായി. മുഖായിരം പണം തിരുമന്മല്ലുകൊണ്ട് അവക്ക് നല്കുകയും, ചെള്ളുവരുതു. എന്നാൽ ഈ ഏതില്ല തിരുമ ബാധകമാണെങ്കിൽ സാഹതികാണാം. നിരീ-യും അതി അനു രാഘവപ്രഭാതം. അണം” നമ്പ്രാർ ജീവിച്ചിരുന്നു എന്ന കാത്തമാണോ” സദിഃശം. *

അഞ്ചുപ്പൻമാത്താണ്യപ്പീശ്വരൻ കാലാശം നമ്പ്രാ ക്ക് തിരുവന്നപുരത്തെ താമസം അതു സുവകരമായി തന്നെ എന്ന തോന്നാനില്ല. യമാത്മസാധിത്രകാരന്മാരെ ഒരു സംഗതിയിൽ പത്രക്കളോടു താരത്രാപ്പട്ടിത്താം. പത്ര ക്കിൾക്ക് നാം നമ്പ്രാക്ക വേഗഭാരതക്കാക്കുകയും, അവാ അതു സാധനങ്ങൾകൊണ്ട് തുപ്പിപ്പേട്ടിട്ടു് നമ്പ്രാക്ക മധുരോത്തര മായ പാച്ച നൽകുന്നു. പ്രത്യജ്ഞനങ്ങൾ തങ്ങോളും അതിനും കവികരക്ക് വലുതുമാക്കുക എറിഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ടു് മുത്തു തൃത ചൂണ്ണുന്നു. അവരോ ഈ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതും അനുത്തപ്പ മാണം” പ്രതിഫലമാണെന്നുള്ളതും. ഇവിടുക്കു പ്രസിദ്ധ ദ്രോക്കം എന്നും വരുന്നതുകൂടി ഉല്ലംകാം.

ഭജവനത്തെപ്പായാം ഒഷ്ഠാം നിശ്ചേവ്യമഹാജ്ഞാം

ജലയിരശനാ മേദിന്മാസിനിഃക്കുന്നതു

* ഒഴുന്നില്ലപ്പോൾ കല്പുരട്ടു വിശ്വസിക്കുന്നതും അതു പണ്ടിയല്ല.

സൗതിമപി ന തെ യാന്തി ക്ഷൂപാവിനായദിനഗ്രഹം പ്രതിമഹതേ കമ്മ്സൂരേന്നു നമ്മ കവികമ്മണ.

നമ്പ്രാക്ക്⁹ സുഖ്യത്വന്റെയും ഗോപാലത്വന്റെയും കാല അള്ളിൽ ഒരു പ്രോത്സാഹനം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ഒട്ടവിൽ ന്നർം-ാ മാണിടുള്ള്¹⁰ അഭ്രേമം മുഖം കാണിച്ചു¹¹

‘നാബങ്ങക്കിനും പറിച്ച മുഖവിന്റും അവരടീ ചീരം പാലഞ്ചുമൊഴിമാപാശവയിൽ ചാക്കേശിനേരുകൾ ചീരം കൊല്ലംകെട്ടുക കോട്ടക്കണ്ണളിൽ നടക്കുന്നജീവ വൈദ്യുതിനിനി-കാലം വാർഡംകുകക്കാണടിയന്ത്രംചുടിക്കൊഡം ത്രിപ്പരേ’

എന്നോരു ദ്രോക്കമെഴു തീ തുക്കാളും കൊടുത്തുവരുതു. അന്ന് നമ്പ്രാക്ക്¹² സ്ഥാപി പത്തി കഴിഞ്ഞതിനും. “നമ്പ്രാക്ക്¹³ തൊനെ നീം തന്റെനാളതു”¹⁴? എന്ന കല്പിച്ച മോദിച്ചുവരുതു. നീതി നും നമ്പ്രാക്ക്¹⁵ “ചിരശിരുച്ചാനം കല്പിച്ച തരണമെന്നില്ല. അടിച്ചനണഡായിരുന്നുതാനും മുഖിട്ടു എടുക്കാതിനുണ്ടാൽ മതി” എന്ന ഭവചടിയും പറഞ്ഞു. അതിനു ശേഷം ചെന്നുക ദ്രോക്ക രാജാവിന്റെ കാലത്തു¹⁶ അമ്പലപ്പെട്ടുക്കൊത്തിൽ നമ്പ്രാക്കണഡായിരുന്ന പരാിചുകൊള്ള എപ്പിംഗാ ചുത്രക്കുയും നമ്പ്രാക്കംം ധീരുടു, നമ്പ്രാക്കം കട്ടംവരേതക്കു പതിച്ച കൊടുക്കുയും ചെത്തുവെന്നു¹⁷ ഇന്നം ആളുകൾ പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഒപ്പക്കു “ന്നർ-ാഖാണ്ട്” ചൊക്കേമണ്ണപത്തിലിരുന്നു¹⁸ മഹാരാജാവും തുക്കെടത്തു ഭട്ടിരിയും മേലെഴുത്തുപിഴുയും ആശിനന്നുരിപ്പാടു, കുടി വ്യവസ്ഥപ്പെട്ടുത്തിച്ച പായസപ്പുകു തുക്കുണക്കിൽ നമ്പ്രാക്കം ഇന്നം കാണിക്കാതിനിക്കുകൊണ്ടു¹⁹ അദ്ദുഃഖാശുള്ളും നമ്പ്രാക്ക് മരിച്ചിരിക്കുന്നതാണി വിചാരിക്കാ മെന്ന തോനുന്നു” എന്നാണു²⁰ മി: പി. കെ. നാരാധാര പരിച്ച അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു²¹. അതു²² യുക്തിചുക്തമാണി തോനുകയും ചെയ്യുന്നു.

നമ്പ്രാക്കം ജീവിതസായാധാരം അമ്പലപ്പെട്ടു വച്ചു തന്നെയാണു²³ കഴിച്ചുകുട്ടിയാതെന്നിഷ്ടിയാന്നപുറി ആക്കം രണ്ടു പക്ഷമില്ല. പേപ്പട്ടി കുടിച്ചുണ്ടായ വിഷം ശമിപ്പിക്കുന്ന തീനു²⁴ മാത്രം താമസിക്കുന്ന കാലത്തു²⁵ അമ്പലപ്പെട്ടു തിരു

ലൂടിക്കുന്ന മാസങ്ങൾക്കിൽ കാളി കുട്ടി ഉണ്ണം കഴിക്കുമ്പോൾ തൊറ്റം വൻലിച്ച മരിച്ചുവെന്ന് അബ്യലപ്പുശേ യുദ്ധ കൊച്ചുകട്ടികൾ പോലും പാതയും വജന്നുണ്ട്. പേപ്പട്ടി കടിച്ചിട്ടോ പട്ടാളക്കമ്ഭളതിച്ചിന്നുന്ന പദമാരി നാവു പുഴ ത്തിട്ടോ ആണോ നമ്പ്രാർ മരിച്ചുതെന്ന് സാമീത്രവരിതു സംഗ്രഹക്കാരനായ നമ്പ്രാർവർകൾ പറത്തുകാണുന്നു. ഈ ഒന്നു ഒരു എന്തിമുള്ളഭാജനംിൽ അബ്യലപ്പുവോഡാ അല്ലെങ്കിൽ മായിക്കണ്ണതു് ഭാഷാവാരിതുത്തിലാണോ. ആ കമ അബ്യലപ്പുശേ എങ്ങനും പ്രവരിച്ചുകാണുന്നില്ലെന്ന് അവിടെ ജനിച്ച വളന്ന്‌വക്കാക്കു അറിയാം. പ്രസ്തുത സാമീത്രവരിതു ത്തിന്നുന്ന ഒരു നിരുപകൾ ലഘൂഭീംാചിയിൽ അതിനു പറത്തിരിക്കുന്ന മറ്റപട്ടി ഇവിടെ ഉല്ലാസിക്കാം.

“ആലു പട്ടമാർ കുട്ടി ഇതു സംഗതി പറത്തു കേട്ടിട്ടില്ല. ‘നമ്പ്രാർ മരിക്കുന്നതിനു മാറ്റ്’ നാജു പുഴത്തു ചത്തു എന്ന കേരംവിയുണ്ട് ‘എന്നു്’ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളിയുടെ ഭാഷാവരിതുത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. നാജു ‘എന്നതു്’ നായക്കു് എന്നല്ലാതെ നാക്കു് (നാജു) എന്നു് ഒരു വിമതത്തിലും വരുവാൻ സംഗതിയില്ല. നമ്പ്രാരെ കടിച്ച നായു് പുഴത്തു ചത്തു എന്നായിരിക്കാം വിവക്ഷ. അല്ല നമ്പ്രാരെ നാവു പുഴത്തു എന്നാണു പറയുന്നതെങ്കിൽ അതു് പിള്ളിയുടെ അബ്യലപ്പുവോഡാത്തിൽ ഒരു തെരുവംകുട്ടി കുടിച്ചേനേ പറവാനുള്ളി. ഇതു സംഗതി ഇതുവരെ ഭാഷംഭിമാനിക്കും പ്രസ്താവിച്ച കേട്ടിട്ടില്ല. തന്നെ അത്രയിച്ചു താമസിച്ചിരുന്ന കട്ടിപ്പുട്ടു കൈ കൊതിയേ തൃപ്തിയും കണ്ണു കൊപ്പിച്ചു് താഡക കുത്തിയാംവികൾ കഴിക്കാതെ ദേഹക്കത്തിൽ കഴിച്ചുകുട്ടിയതു് നമ്പ്രാരെ ബുല്ലിക്കെന്നമ്പും മെന്നാണു പറയുണ്ടതു്. ഈ ഒരു വരാഞ്ഞുകൈയിൽ തീച്ചുയായും കട്ടിപ്പുട്ടുക്കു് സൗജന്യമായി കൊടുത്ത പണ്ടും സമ്മാനവും തിരിച്ചു വാങ്ങി പറത്തുയെ യുജ്ഞമായിരുന്നു. പട്ടരു റോറിച്ചും നാവു പുഴക്കും എന്ന കണക്കുിൽ ഇന്നു് കേരളത്തിൽ നാവു പുഴക്കുതെ കരിങ്ങാൻ

ഡോഗ്നൗളി വൻ വളരെ ചുങ്കേമെന്നാണ്” തെങ്ങപ്പട്ടട
അലിപ്പായം.”

ഈ അലിപ്പായത്തിൽ ലേവകൻ വസ്താത ക്ഷോഭിച്ചു
കാണുന്നു. പറമാത്മത്തിൽ അതിനു കാരണമെന്നുമില്ല.
നമ്പ്രാക്ക്” പട്ടമാരോടൊ മററാരോടെക്കിച്ചേരു വിരോധം
ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന പരിയന്തരം” സാമ്പസമാണ്. നമ്പ്രാക്ക്”
എത്ര സംഭവത്തിൽനിന്നും വിനോദപരമായ അംഗം കാണുന്ന
കഴിയുമായിരുന്നു. അതു കുട്ടി എടു കാശിനു വേണ്ടി ഈ വളരെ
മുരം തിരിച്ചു നടന്നതു കാണപ്പോരു നമ്പ്രാക്ക്” അതു” ഒരു
വലിയ വിനോദമായി ഭോഗി. ഓരോ കാൾനും ഓരോ
ദ്രോകമ വീതം എഴുന്നീക്കോട്ടതു. പക്ഷേ നമ്പ്രാക്ക്” വല്ല
ഈഷ്ട്രിയും ഭോഗിച്ചിരുന്നുകൾ അതു” അതു ദ്രോക്കങ്ങൾ
എഴുതിത്തീർത്തിനോടെ അവസാനിക്കയും ചെയ്യിരിക്കുന്നു.
അതു തെററ ചെയ്യാലും സരസമായി ചുണ്ണിക്കാണിക്കാറു
ണ്ടായിരുന്നു ഈ കവി ഇംഗ്ലീഷ് സംഭവം കണ്ടാൽ മെരുന്നു
മവച്ചംബീകരിക്കണം? വടക്കൻദിക്കുകളിൽ മാനൃമായി ഗണി
ക്കപ്പെട്ടിപ്പോരുന്നു ഈ പട്ടൻസ്ഥാനം തക്കൻദിക്കുകളിലെ
തമിഴ്”ബ്രാഹ്മണന്മാർക്ക്” കൂട്ടണ്ണുമായിത്തീരാനണ്ണായ കാരണ
ങ്ങളിൽ ഒന്ന്” നമ്പ്രാരെക്കാണും പട്ടാജ്ഞകമെഴുതിച്ചു കുട്ടി
പട്ടമാരുംപ്രാഭുത്തി ചിലതുടർക്കുവേണ്ടിയുള്ളിരിക്കുന്നു.
എതായിരുന്നായും ‘ജാതിനാമാദികരക്കപ്പേരുണ്ടുണ്ടുണ്ടാണ്’ എ
നാളിൽ കവികളുടെവിന്റെ വാക്കുത്തെത്ത സംസ്കാരച്ചു” സാമ്പി
ത്രത്തിലെക്കിച്ചും ജാതിസ്തുലം കടത്താതിരുന്നാൽ കൊള്ളാം.
കേരളത്തിലെ ഇന്നുത്ത നിച്ചയും” തമിഴ്”ബ്രാഹ്മണയും
എറെക്കരെ കാരണത്തുനാരായിരുന്നു എന്നു” അതും സമ്മ
തിക്കം. തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നപും സുരിക്കപ്പോരു രാമ
ആൻറു സുരണായും ഉദ്ദിക്കാതിരിക്കുമ്പില്ലെല്ലാം.

നമ്പ്രാരുടെ മരണമെത്തു എന്നെന്നു” നാം എന്തിനു”
അതലോഹിക്കനു? അദ്ദേഹം മംിച്ചിട്ടുണ്ടുണ്ടും. കേരള
ജാതിലെ ചുക്കിവർക്കവി നമ്പ്രാരാണ്”; തിരുത്തപ്പാട്ട്

കളാബാദ് യമാത്മ ജീവൻ സാഹിത്യം. ക്രിസ്തവപ്രാർഥനയുടെ ‘കാളിഭാസൾ അബ്ദുക്കിൽ ഷേക്ക് ലൈഡൻ അബാ’ എന്ന പറഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും ചുരുക്കിപ്പുണ്ട്’ എന്നു പണ്ഡിത സാംഖ്യാമനാലിഖന ഒരു അത്ര. രാജരാജവമ്മക്കായിത്തന്നു രാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു പരമാത്മമെന്നു?

VI

നമ്പ്രാത്മക സപ്താവധിപ്പിന്റെ ശാച്ചത്തിലും വാച്ചത്തിലും രവർക്കര ഒരു അധ്യാത്മ വിനിക്കാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ മഹാബാലാവർഗ്ഗ സപ്താവധതിക്കുള്ള കണ്ടിപ്പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരവർ—ഒരു ഇന്ത്യൻ ചുമ്പി ചുമ്പി ശൈലിയിൽ പറഞ്ഞാൽ— അപകടപൂർണ്ണമായ തായിച്ചാണ് കാര്യ വരുക്കുന്നതു്. നമ്പ്രാർഥകൾ പാതയോളിക്കൊണ്ട് പറയിച്ചിരിക്കുന്നതല്ലോ അങ്ങേയത്തിന്റെ മനോഗതിക്കുള്ള സൂചിപ്പിക്കുന്ന നായി വൃഥതാം നിച്ചാൽ, അങ്ങേയും, ഭക്തന്മാരിൽ വച്ചു ഭക്തനം, പാശന്യ നംാരിൽ വച്ചു പാശന്യനം, ധീമാരിൽ വച്ചു ധീരനം, ഭീഷണിൽ വച്ചു ഭീഷയം, സത്രനിഘ്നന്മാരിൽ വച്ചു സത്ര നിഘ്നനം; കപടലാലികളിൽ വച്ചു കപടലാവിയം, ഭയാലുകളിൽ വച്ചു ഭയാചയം, നിർമ്മാണന്മാരിൽ വച്ചു നിർമ്മാണന്മാരം ഒക്കെ അതിബന്നനം പറഞ്ഞണിവാം. യമാത്മ കവികൾ ക്രാതാർഥികളാണ്; നമ്പ്രാം ഒരു ക്രാതാർഥിയായി അനു. ത്രഞ്ചനപ്പോലെ തന്നെ ക്രിസ്താം ഒരു ലോകത്തു വരാണ്. ത്രഞ്ചൻ സുന്തോഷിച്ചതുക്കാണനായ ഒരു ഗാഢിരാഹിത്തേ മട്ടിൽ നമ്പക്ക് മാജ്ദ്രാപക്കിയം മെച്ചുന്നു; സത്രയമ്മാഡിക്കുള്ള വേദിത്തു നടക്കുന്നതായ മതത്രക്കാ ക്രിലുനായ സപ്പംതത ക്കാഴ്ചം ഉയങ്കരാണി ഗണിച്ചു് അങ്ങേയും അകററി നിത്രുന്നു. ഈ പ്രപഞ്ചം തന്നെ മിച്ചയാണെന്നാണ് അങ്ങേയത്തിന്റെ മതം. ഭക്തിക്കായ അഞ്ചാത്തിക്കല്ലേശ്വരും ഒരു കോൺപ്രൈട്ടിനായിട്ടു് അങ്ങേയും കാണണമെന്നു. ഒരം ചെയ്യാറുള്ള ജനങ്ങളുടെ ക്രിത്തതിൽ താനം ഒരു വിനിറൂക്കാറൻ തന്നെ എന്നുള്ള മനോഭാവാണ്. അങ്ങേയും

തതിനെ മനഷ്ട്രലോകത്തോട് അടച്ചപ്പുകൾന്നുതു്. സാധാരണ മാർജ്ജള കോപതാപാദിക്ഷഭൂല്പാം അദ്ദേഹത്തിനെയും ബോധിക്കാറുണ്ടു്; അവജ്ഞാല്പാം അതിനൊന്നും അദ്ദേഹം അഭിമാനിക്കാറുമില്ല. എന്നാൽ തുണ്ടനെപ്പോലെ സവംഗാക സമാദ്വേഷകമായ ഒരു അനന്തരാവാ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടു്. ആ അനന്തരാവായ പ്രോത്സാഹിട്ടാണു് അദ്ദേഹം തന്റെ സഹജീവികളിൽ കാണുന്ന തെററുകളെ ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു്. ആ തെററുകൾ കാണുന്നവാം അദ്ദേഹം ചിരിക്കാറുള്ളതു് പരമാത്മാജീവൻ; എന്നാൽ ആ ചിരി സമചജപദ്ധതി നേരിട്ട് ഭാത്യും യന്നുനേരുക്കുന്ന കണ്ണ മാത്രയിൽ പാശ്വാദിക്ഷഭാവ ചിരിയല്ല. പാശ്വാലിയുടെ ചിരി എത്തല്പാം അനന്തമ്പ്രായ കാണും കാരണമാക്കിയതു്! വാഹവിനാശകരഹായ ഒരു മഹാസമരം അനുഭവത്തെ ആ ‘പൊട്ടിച്ചിരി’നിമിത്തമുണ്ടായിരുന്നു? നമ്മുഖാർ അങ്ങനെ ചിരിക്കാറില്ല. കുറച്ചു കുറവും നോക്കി പൂരവാനായി മാത്രം ജീവിക്കുന്നവരെ എറിത്തു കാലേഡിക്കണമെന്നാണും അദ്ദേഹം പരാതിച്ചിള്ളിത്തു്. നമ്മുഖതെ ചിരി അന്തരാവാമസ്യം സ്ഥാനം ഫലിതം പ്രഭ്രാഗിക്കാറുണ്ടു്; എന്നാൽ അദ്ദേഹം ചിരിക്കുന്നതു്. പ്രക്ഷേഖണ ഒരു സ്മൃതിരേഖ മുഖത്തു് കളിച്ചാടിച്ചുകൂടിച്ചായി, അംഗത്വത്തിൽ. നമ്മുഖാർ ചിരിക്കം; അതിനേട്ടങ്കൂടി ഗ്രോതാക്കളേയും ചിരി പ്രിക്കാ. അത്തരം ചിരി ഇരുക്കുക്കം—വഴ്താവിനും ഗ്രോതാവിനും തമ്മിൽ ഒരു സാമോദാർഘ്യവസ്യം ജനിപ്പിക്കുന്നു. ഇതാണു് നമ്മുഖം കേരളീശ്വരന്തയുടെ പ്രദയസാമ്രാജ്യ അനിൽ ഇതു വിസ്തുപരമായ ഒരു അധികാരണക്കിലാക്കാനുള്ള പ്രധാന മേഖ.

സാസ്ത്രതത്തിൽ ഗാഢിരങ്ങളുായ കവിതകൾ എഴുതി ശില്പിച്ചു ആ മഹാകവി,

‘ഇങ്ങനെടെ നടവിലും പടയണിക്കിയ ഉച്ചവർന്ന്

വടിവിയക്കനും ചായകേരളാശ തന്നെ ചിത്രം വാത്’

എന്ന മനസ്സിച്ചാക്കിക്കാണു് അവരുടെ നിലയുംലേക്കു് സ്വന്നം താഴീനു ആ കൂർജ്ജു എത്തു അത്തുതകരഹായിരിക്കുന്നു!

என்ற தால் கை வலிய உபகாரமாளை சென்னது
என் அடேயா அவரிக்கண்ணோ? இல்லதான்.

ஹருயூங் பராந்தத்தில் நினை நபூரைச் சூழி
பூபவீக்கண்டதூய ஸுவசோரணப்பக்கம் பூபோன்னைப்பக்கம்
அங்குரை கடனித்துப்பை என் அதைகிடும் விசாரிக்கண
வெலக்கிள் அதித்தபரம் அவைலும் மரிராணிப்பு. கிழிப்புக்கு
கரு வசிக்கு பாககர வசிக்கு மரது கேரளையக்கு பரி
விதக்கண்டதூயித்து பெற்றாளிக்குவிச்சுயண்டதைன் அயிக்
குதித் தூயேமாய காவுப் பவித்தும், ஸாயாரஸ்க்காக்கு
ஸுநாமாய வியத்தில் அவைய புதிப்பாடித் து அவரித்
ஒத்தியும் அதொன்னும் அக்கரிப்புக்கணமென் விசுரித்துளை
அடேயாத்தில்லை எல்லா குடக்குதிதும் அதாதமாய கை
அதும் உவரிச்சும் — கை ஸமாத்துபாரா — வடிப்புத்திக்கண
நூ காணாம்.

ஹூப்பராந்தத்தி, துதூக்கு, ஸுஜங்காக்கதி ஹவ நபூரை
ஏத எப்பூ துதிக்குதிதும் ஸுப்பிடமாயி புகாரிக்கண்டது².
மிகை குடயுதெயும் பூராந்தத்தில் ஹூப்பாஸ்துகி காள்ளும்
கொங்கு மாடு நபூர் ஹூப்பார்த்து அதொன்னை பருவாவுன்
தலை. முறையாராந்தத்தில் ஹூப்பார்த்து நூக்கும்பூதிதேயும் வஞ்சிகிழு
தேஶமே அமை துடன்னிய மங்கலவாங்காண்டுமே உள்ளதிலை
ரிக்கணமென் வீரவாய்வுங்கு³. ஹூ கவியும் பில திக்கில்
ஹூப்பேவதாண்டுமெத்தாடு, பிலேவத்து⁴ வஞ்சிகிழுத்து
தேதாடு, மரது திக்குதில்லை ‘எக்கிலோ’ என்றைப்பேத்தாடு
நூதியாளை⁵ குடகர அதராடித்திரிக்கணது⁶. ‘அமை’ மையும்
மங்கலவாங்கானை⁷

‘அமோம் ஸ்ரூதா ஸுத்துதே மார்த்தே ஸமந உரங்கு
யிகாராந்தரேஷு சு’ என கொஶத்தாத் ஸிலுக்கணம்.
அது சென்றத்தில்லை தாங்குத்தான்தேப்பு ‘எக்கிலோ’ என
படும். அதிகாத் கேவலம் மங்கலவர்கள், காஷ்டிக்கு⁸ கவி
வலிய துக்காயிரிக்கணமென் பூரணத்தில் அடுத்துமதிலை,

അരംപരെന്ന അതിനെക്കിൽ പ്രാച്യാന കവീകളിൽ ഒക്തമാരല്ലോ തത്വത്തോടൊ എന്ന സംശയമാണ്. എന്നാൽ നന്ദിപ്പാത്തെട എല്ലോ തൃതീകളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുയാതൻഭാഗത്തുനിന്ന് ഉണ്ടിവയ്ക്കു ഭക്തിരാസത്തിന്റെ അസ്പദാദ്ധത അനുഭവ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

‘വാഴുചക്കിലുചും വന്ന സഞ്ചാതംഞ്ചുംവോതിനം-

ലീംചും തിയായുംവരേണമാതക്കിലേ മുഹായുംവതു’

എന്നാണ്⁹ നന്ദിപ്പാത്തെട മതം.

‘യാദവും പല ജ്യാദവും പച ഉദ്ധവും ചില തന്ത്രവും

ആഹാണെള്ളപാശനങ്ങളുമാസനങ്ങളുമെന്നും

രംഗാംഗരവാസികൾക്കു മലിക്കണ്ണിലു ധരിക്കണം.

ഒക്തവസ്തുവന്നായ ശിവന്റെ ചരണാതാമരസങ്ങളിൽ

ഒക്തിയുള്ള ഇന്നത്തേനു ക്ഷേരി മുക്തിലുംദുരക്കും വതു.

ഒക്തിസൗഖ്യദാനം മാനുഷിയിൽ മുക്തിവയ്ക്കിനീംപൈ.

ഒക്തിതെന്ന മഹാശയം പുനരന്മരിലുചേരണവും’

ഞരതിനാഥാണ്¹⁰ ഭരവന്മാധാത്മ്യത്തെ തത്ത ഉദാഹരിക്കുന്ന കമ്മ കുറം അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുത്തുന്ന പ്രതിപാദിച്ചുംബിക്കുന്നതു. സംസ്കാരത്തിനായ മതിയാക്കിച്ചു¹¹ മലയാളത്തിൽ കവി തകർ രചിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു തന്നെ അതിനാരവേണ്ടിയാ ണ്ണന്നു¹² അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കിച്ചുണ്ടു. സംസ്കാരത്തിൽ കാവ്യം രചിപ്പാൻ പ്രയാസമില്ലെന്നും, ഭാഷാകവനമാണ്¹³ ദർശന മായിരിക്കുന്നതുനും അനുഭവ സ്ഥാനാദിക്കു അറിയാം.

‘സംഘനത്തിനു സംസ്കൃതക്കവി കേരളക്കു കേരളക്കുമുക്കിലു.

മുഞ്ഞനത്തിനത്തിക്കലാരു റസഭേദം കുല്ലും കാരണം.

ഭാരതനാട്ടു സംഖ്യയിലുംജൂഡു പടയണിക്കിലു ചേരുവാൻ

വച്ചിവിധചനായ ചായകേരളിലുംതന്നെ ചിതം വതു,

കുടപരപ്പുചുറ്റിനസംസ്കൃതവികടകടക്കവി കേരിയാക

ഭാരതനാട്ടു ധരിക്കയിലു താരിക്കുമുംകേയുമെടുക്കും

ഭാഷയേറി വക്കു നല്ല മണിലുവാളുമതക്കിലോ

മുഖണം വയവാനമിലു വിരുദ്ധക്കു ആശമാല്ലും.

വേഞ്ഞാൻ¹⁴ ദത്തിയേംടു ചേരുന്നും ഭാഷ വേണുമാതക്കിലേ

ശാഖക്കുള്ള ഇന്നത്തിനു പരിശോധനകുമനു വതു ഉണ്ടം’.

ഈ വാക്കുള്ളില്ലനിന്നു¹⁵ നേരു രാജു സംഗതികരു വ്യക്തമാക്കുന്നു. അസംസ്കാരാദിക്കു¹⁶ സംസ്കാരത്തിനാ ദർശനം ആവക്കു ദേശഭിഖാനാം¹⁷ ഭാഷാക്രമിക്കുന്ന

എഴുതാൻ നമ്പും പുറപ്പെട്ടതെന്നു ലുജ്ജമാണെല്ലോ; എന്നാൽ നല്കുമ്പിച്ചവാളും തിരിക്കുന്നുമെന്നു വച്ചതു് പണ്ണിത്തന്മാരെക്കൂടും ഉദ്ദേശിച്ചുണ്ടോ. ഏഷ്യാസ്ക്രൂട്ടിങ്ഹാട് പേര് ഭാഷയായി—അതായതു് അക്കലിന്റെ ഗ്രൈഫ്റ്റിൽ എഴുതാമെന്നു വച്ചതു്, അതു കുട്ടികൾ പ്രയോജക്കിംഗിക്കേണ്ടാണെങ്കിലും വിശ്വപാസത്താബുമാണോ.

“துக்கலிங்கன் நூட்டாய்வாக்காக தக்கிலுமத்துக்கிழவித்துமள்ளு. உத்தி காணக்கூடியதினுடையகாண்டித்து. தயாரித்து கூத்துக்கிணம்பால வெற்றுப் படிகவித்து மூச்சுப்படி வெற்றுக்கொதிய ஸாலீவின்முங்கோலை உத்திராக்கிக் கொடுக்கவாக விழுக்கைகிழவுத்து வியக்காக்குவதே என்றும். கதித்துக்கொன கவுடித்துவிடுவதே. தழுவினாக்கு வருகொ பரோயா. உத்திரித்துக்கொடுக்கவுத்து காணக்கூட கூத்து, விழுது, கிழுப் படுகுக்கு, கொத்துவாயிவாக்கூட விழுக்காக்கு கொல்லுவிவு அத்தந்துவாக்கம். கதித்துவாக்கூட காணக்கூதுக்காண்டுமொன்றுக்கூடுதல். மதமிலைக்காவிக்.”

ஸாமாரள ஜனகோத்துக் கட்டுப்பயணமலையில் உத்தி மாலிகர் கோத்து நிலைகளைத் தெரிய வேண்டும் என்று பார்த்து சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை நினைவு விரும்புகிறேன். அதை நினைவு விரும்புகிறேன்.

‘ଭାଷ୍ୟକାଳୀଙ୍କ ଚମ୍ପିଣୀ ବାକ୍ଷକର
ଭୋଷ୍ୟମକାଳ ବାଜାତୁ ବାଗୁ ଛଲଟା’

എന്നിങ്ങനെന്നാലേയും നമ്മക്ക് “അറിവു തന്നിട്ടുണ്ട്”. എന്നിട്ടും സംസ്കാരാശാന്തി അത്രക്കും വളരും” നമ്പ്യാർ ഇങ്ങനെ ഭാഷാക്വയിൽ എഴുതാൻ ചുരുക്കപ്പെട്ടതനു പറയുന്നവരുടെ കടയിപ്പായുള്ളെല്ലപ്പറ്റി എത്ര പറയുണ്ട്? കഴുതിച്ചു മുന്നാലു കാവും ഒരു മുഹമ്മദു മാത്രം കണ്ണടക്കാനീന്തി ഏങ്ങനെ പണ്ണിതന്നെന്ന ഭാവവും പോലീ നടക്കണ്ണ ചീഴും ഇംഗ്ലീഷിനെന്ന വിശ്വാസാന്തരിക്ഷം ഒരു അഭിപ്രായത്തെ ആരും “അതും കണ്ണാടിക്കുന്നു?

ഇന്തപരഭക്തിയിലെന്നപോലെ തുരങ്കതിയിലും നമ്പ്രാർ അപേടിവീയനായിരുന്നു. നല്ല തുരങ്കകാക്ഷിംകൊണ്ട് ലിംഗതു യാത്രാനം ഫലിക്കയില്ലെന്നായിരുന്നു നമ്പ്രാരക്കു വിശപാസം. ‘വാല്യാക്കിടക്കി പത്തലകൊള്ളു’ എന്ന അധു നാതന കവികളുടെ മഹം അദ്ദേഹത്തിനു ‘പരിപിതമായി തന്നെല്ലും മാത്രം തുരതപമില്ലാത്തവരക്കൊണ്ട് കളിക്കണം’ മെന്നപോലും അദ്ദേഹം പറാത്തിട്ടുണ്ട്.

‘ഡാഡാസ്സു മന്ത്രജ്ഞാന മുഖവിന്റെ തുപ്പക്കാണേ
ശുശ്രാപത്രമാണിഞ്ഞീടു ദൂനിയാരക്കിലും നുനം
തന്നുട മുക്കന്നാൽ തന്നിക്കു ചെലവുതെന്നു
തന്നത്രാനറിയുന്ന തന്മാനാൽ ധരിക്കുന്ന’ — പേരണ്ണംകവയം.

അധമമ്മ തന്നാട്ടുള്ള വിദേപഷ്ഠരാജു് നമ്പ്രാരക്കു സപ്താ വത്തിൽ പ്രധാനമാണ് കാണ്ണനു മരുന്നായ തുണം. അതരായി തന്നാലും ധമ്മത്തിൽനിന്നും വൃത്തിചലിച്ച പോയാൽ നമ്പ്രാരകു കക്കശ്ശേഖര പരിഹാസത്തിനു പാതുമാക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. മാത്രക്കാംജാവിന്റെ ഭാഗങ്ങാലുതെന്ന കവി ഇങ്ങനെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു:

‘സത്തുകരിം ചുവാ ചുവാ സംസദവം വരുത്തു തുരീമരിയുന്ന
സത്രക്കീഞ്ഞാവരനായജ്ഞി സവിവശേഷജ്ഞാനാടാനീ-
ഥതുണ്ണം ഒരു തുരും ഉണ്ണം. ചെയ്തു വാണ്ണിടിനു കാലം’

‘കപടമിലു കലഹമിലു കലക്കമതിക്കുള്ളഞ്ചും കിലു
വികടരിലു; വിശംരിലു; ദിക്കുതിനിന്തുതിവിയഞ്ചും കിലു
കസ്തിയിലു; കരതിയിലു; മരു പറവതിനായമിലു;
കളിംഗിലു; തജിലിപ്പു; കഴിക്കടിയന്നായമിലു
മുള്ളനിലു; മുഡനിലു; മുഖവാനജ്ഞനായമിലു
മടിയനിലു; മസ്സനിലു; മലബുദ്ധികളായമിലു
കങ്കനിലു; കംംനിലു; കണവവിലാവുമരമഞ്ചും കിലു
ചതിയനിലു; കകാതിയനിലു; ചപവവലമതി കിരവനിലു
അസുവമിലു; അതുകൊണ്ടു; അസുരവിജിതങ്ങായമിലു
അയനനിലു; അയനനിലു; അയിക്കേണ്ട കലഹമിലു
ആയിയിലു; വ്യായിയിലു; അതസവിഹനം ഉണ്ടുകൊണ്ടു
പുജ്ജിയും തുജ്ജിയും ചുന്നരിയും തുജ്ജിയും വൈശ്വനതാ-
മരിജ്ജിയും വൃജ്ജിയും തുരുതമരിജ്ജിയും തുജ്ജിയും ദിനി ദിനി
സ്നാനവും പാനവും, സൗച്യിത്യാനവും ശാനവും പൊജവു-
ം ദിനവും മാനവും മഹിതനിഭോനവും സ്ഥാനവും നന്നിയെ.

പുരാതനങ്ങൾക്ക് ഒക്കെന്നും ദത്തീക്കണ്ണം മണിക്രമണം
 അരിപ്പട്ടംവലിപ്പിയൻം മറ്റേരോപ്പണം ചുവച്ചുക്കണ്ണം
 അവകിളിപ്പാവരുപ്പുജനം സുവാഴാജനം നൃസിംഹാ
 അവിലപ്രഭാഗാജനാജനം ഗ്രാജാജനം ശ്രദ്ധാധനം,
 അനീശമഹാപി നീജാജനാജനം ചംബിതകാജനം ചം നരമാനാജലം
 അനാജമണിമയമാജനം രിപാർജനാജനം മഞ്ചാജനം
 തക്കക്കണം രക്ഷക്കണം; പ്രതിക്രിക്തക്കണം രീക്ഷക്കണം വൈഹ്യ
 ലക്ഷ്മിണം പക്ഷിണം വൈഹ്യസക്ഷക്കണം തിക്ഷക്കണം സമുച്ചിത-
 മിനകരം സത്പരം നാശവരച്ചപരം ദ്രോഗ്രം സമജനി
 സലിനം പരഞ്ഞനം ഭിനമനവഖനം ഗംജാ നം ശ്രീജനതി
 ശോനിനം ഓലാനിനം ധനത്തിപ്പാഹനം മോഹനം സുപ്പമാ-
 ശാഹനം ശ്രദ്ധനം നമ്പി നമ്പി സുപ്പരം മാനിരം പരിവസ-
 പിംഗിരാമാഡ്രിം റാറി ഇവ ഉന്നതം മനാവന്നാരിക്കുന്നപ്രദി, വാ

വിദ്യക്ക്

‘മായാവിതന്നുടെ മകനായ മന്നവൻ’ വാസ കാലത്തെ വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക.

காய்கூரை விடுக்கி ஏதாரு. நாய்க்கவி விடு யாழ்கள்
 காய்மூலம் தூணாக்கூட காய் ஸ்ரீவூத்தியோக்கால்.
 என்று பரவூத்திய களென்றதில் புனவிதசூ விடு என்ற கொட்டுக்
 கொட்டுக்கொட்டு செலவு கூட்டுக்கொட்டு செலவு எதும் மாப்பும். மாபும் முறவன்.
 நன்றை விடுத்தி விடுதல் குலவிடுத்தொடர்க்கூட கூடுதலாக
 கொண்டு வருவதை வாயு கெ.க்ஷப்பான் வாணகி தூப்புத்துமதிலுணவு.
 களைக்கூடிய வெள்ளத்தாலுமாமனவயி எழுதுகாவு.
 களைக்கூடிய வெள்ளவை களைவரிலூ தூக்கிக்காரனால்
 அதை உண்ணிப்பான் விழுதுத்தூரை மானாரதிஸராங்கால்
 பெரிவரக்குதியூரை விரைக்கு விழுதும் வைத்தெல்லை.
 நாரிக்கூடுதல் விசுரைத்தோய் காருஷ்டுவை மனைப்பிலூ.
 ஓரல்லூ தொடர் ஸங்ஸாரனாக்கிலுராங்கண்டிமிலூக்கால.
 ஈவரையிக்கூடங்கும்வாணைப்புவரூயு ஒன்று மாண்புமிலூ.
 உபகாரம் செய்து வருத்தனை தீவஞ்சுமிதம் சுதாமலை.
 தூக்குமூடித்திடு யானவாகங்கூட தூக்குமை நோய் காவுவமிலூ.
 மூக்களைக்கூடியதை விடுதலை விடுதலை கூடுதுக்கூடுக்கால்.
 கூடுதலை தூக்குமிலூத்திடு செய்திடு நெடுங்கூடுமிலூ.
 கோட்டுக் கூடுமைப்பாக்கவுக் கூடுதலை பல ஒப்புக்கிக்கிடு.
 கடுகவெள்ளிக்கு பட்டுத்தனத்து மெத்துத்து பல ஒஸாம்கூடுதிடு.
 கெட்டுக்கூடுதியதுநெடுக்கூடுதலை கெட்டுக்கெட்டுக்கு பட்டுத்து பாரும்
 நாட்டின் நடங்கால வர்ணிக்கொட்டு கெட்டுக்கூடுதுக்கூடுதுக்கொட்டு
 மூத்துவத்துப்போர்க்கூடுது சூதாய் பாதுபாராதை கூடுக்கும் நீயமா.
 நூத்துக்குயிலிஸ்த பிள்ளைக்கூடுது தூது மஹவித்துக்கூடு.

ඩුල්ග්‍රැම්ස්

നഗരത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ,

‘ഒന്നക്കുടംനു നംബിനോദം പാടുകുടംനു പാഡിന്തുണ്ട്.

മാടഞ്ഞിച്ചുമാർ മോഹമിനിയാദിം പാടവാതിനിന പല പല മേളും

വന്തുത്തുവിന ചതുരംഗം സൗഖ്യമന്തം യാനിനം പക്കിടക്കുണ്ടിജ്ഞം.

പറമ്പി വീണാവേണ മുദംനു ചുണ്ടു, പേരന്നി പൊരണ്ണിവിധവും

ശാന്തിനാഭരണക ശാസ്ത്രവിചാരം ത നൂമിക്കുട്ടക മത്സ്യവാലും

സന്ധിതുടങ്ങിന നയശാസ്ത്രം മന്ത്രം തു ചെച്ചനു ലഭിപ്പുവാനം.

മനക്കുളന്നവയി കാഖാഴ്ക്കുടിം പത്രാനിനിരാഞ്ഞാര കത്തിരിപ്പടയ്ക്കും

വന്നുനേരാക്കുകൾ പരകിരണ്ടാക്കുകൾ കുന്നം ചവാളും വില്ലും, ശരവും

ആയുധവാഹനവിഭാഗം പാഥാനാഡിരഘനമുള്ളി വന്നം പണ്ണാ’

ചുണ്ടുരാജാക്കമനാരേയും ദുർമ്മ ഹ്രീമാരെയും ഇങ്ങനെന അധി

ക്രൈസ്തവിക്കന്നാഃ—

‘അന്നന്താനറിയാതെ ഇഷ്ടഭാര മന്ത്രിയാക്കി—

എന്നപംഗിജന്നന്താട തന്നെ കാഞ്ഞു, വിചുവിച്ചു

തന്മട പ്രകക്ഷേഖാശക്രോഷകൾ വാണ്ഡി

അന്തം തന്നെ രാജ്യം നശിപ്പുക്കിം ആശ്വരണം

അല്ലെത ധരണിയിലെംബകിലുണ്ണ ചേരു പും.

വല്ലാതെ വച്ചുണ്ണുന ലീനരാം മാനക്കും

അല്ലും വിത്തു മഹപ്പേണം കുണ്ണുചിപ്പാട്ടിലും

ചുണ്ടുന ചാലവോക്കു ചുഡക്കി മുംഗണക്കിപ്പും.

ഇലുതെക്കട്ടുവന്നുണ്ടി കുഞ്ഞിച്ചു കല്ലിച്ചു.

രിനാരു യജ്ഞമാനഭാരതേ റേഖക്കിവള്ളു,

കണ്ണത്തീൽ തുക്കിചെയ്യുംബന്നാക്കു വിക്കിവല്ലും

കണ്ണത്തീപ്പിടിചെട്ടു കുഞ്ഞുവന്നാർ വാരി വാരി.

അക്കരാണ്ണും, തിരിക്കിം കണ്ണാരിക്കണ്ണാരെന്തു ചെയ്യും?

പണ്ണായും നടക്കാനു കണ്ണാരി തുക്കിചെയ്യും

കണ്ണക്കുംബരും കുണ്ടും പണ്ണാരംവകയാക്കി.

മണ്ണപണ്ണിന്വാതിൽ കുക്കിം മണ്ണക്കുപ്പായിമരിക്കാക്കി.

കുറിഞ്ഞുചെന്ന കുടക്കിവാണ്ടുകു മരിക്കുമല്ലും തമ്മിനാർ.

നാട്ടിവള്ളി പ്രകക്കിക്കു നെല്ലുമില്ലു പണ്ണമില്ലു

കാച്ചിഡ്ജി കായ്ക്കുകിം തന്മാതനന പേരാടക്കുന്നാം.

ഉടക്കിലുണ്ടു, ചോറ കിട്ടു കുടുക്കുക്കുമിരീമാക്കി.

ആടിലീടി മുംപോലെ പട്ടിനിയായു കിടക്കുന്നു.

മുള്ളുംബന്നും മെപ്പുംനും വകയില്ലും;

നിന്മാൻ വെറുപ്പാക്കില്ല പുകയില തരിയില്ലും;

ശാമാറും മുതിച്ചി നന്നനു വിറുതിനു

ശാമാറുംകപ്പിനുവരിക്കും പട്ടിനിതനനു

ഡക്കും മെന്തയും മെന്തനും വന്നു തിരിയാനു

ടുക്കുംരീജിക്കും പാടിലും വാഴപ്പേരും,

ഓരോ മനസ്സും അവനവകൾ ചുഡാതല ശരിയായ വിധത്തിൽ നിർമ്മിച്ചുകാണന്നതിലാണോ? നമ്പ്രാക്ക് മോഹം, ഖ്രീജമണ്ണരോടു് അദ്ദേഹത്തിനു് അളവറാറ ബെഞ്ച് മാനുഖായിരുന്നു. എന്നാൽ ഏങ്കണ്ടൊന്നും ഒരു ഖ്രീജമണ്ണം ജീവിക്കേണ്ടതാണോ? അദ്ദേഹം പല ദിക്കിൾക്കും വ്യക്തി മായി ഉണ്ടാക്കിയും കാണിച്ചിട്ടുണ്ടോ.

‘ഗീലവും ഘൃതതിയും മനോഹരമായിരിക്കണാം; മാനസം സദാ ‘പിശപ്രത്യേകം’ ഇരംചുറിംകണാം; ‘വേദവും ശാശ്വത രാണാഭാഭൈജനിവ’ എൽസമമാക്കി വജ്രിണം; അതിരാമാഭ്രം കളിച്ചു് ‘മഹത്ത്രാദി നിയമങ്ങൾ’ ദിനം പ്രതി ചെയ്യണം. അല്ലാതെ,

‘ഉള്ളണമനും ദാനങ്ങളമനും പെണ്ണും ചുംബക്ക് രസിംഖങ്ങളമനും.

കള്ളിൽക്കണ്ണ ഇനങ്ങളും മലബാംഗ മുക്കിക്കണ്ണമനും’

വിചാരിച്ചു് നടക്കുന്നവയിൽ ‘ജപദഹാമാദികളിൽ’ തപഃ സ്ത്രാ നാഡിക്കഴു, ഇല്ലാതെ ‘നീലക്കാർക്കഥലിമാർ വീടുതോറു നട നോരോ ലീലജൂ തുനിയുന്’ ആചാരവകിലുന്നരായിരിക്കുന്നവയിൽ നന്നാതെ അതുകൊപ്പം രാജാക്കാരികളിൽ കൂടുതലും അപദാനപരമായ ജനമം ജനപ്രാനമെഴുന്നല്ലോ— ഖ്രീജമണ്ണമായ കമ്മം നടത്താനും പാണി തന്നു’ എന്നു് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

‘യദ്രാവത്തി ശ്രേഷ്ഠ-

സ്ത്രീ ദേവേതരരോ ജനാം’

എന്നാണ്ടോ പ്രമാണം. ആ തത്പരത നമ്പ്രാൻ പല സമലങ്ങളിൽ ഭാഗ്യത്തോന്നു പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ.

‘കൊന്നൻ പോയതു മോഴും വഴി?’

‘എറ്റവുംപും കിട്ടു ഭജിച്ചു—

ലഘവലവാസീക്കരിച്ചുകൊക്കും’

‘നിംനോതിക്കൊൻ മോഴിരുന്നുകുറിക്കും മരമെറിച്ചും മോഴിച്ചും’

‘അമരക്കാരാം തവ തെറ്റുവേണം—ജനാഭിയക്കാരുടെ തണ്ടക്കും തുടംടം’

‘കാഞ്ഞക്കാരൻ കൂടുവു ഇടന്നാൽ കരമെല്ലജുവൻ കുടുടിക്കും.’

യുഖ്രക്കമല്ലാതെ ധമ്മം തങ്ങളെല്ല ആത്രയിക്കുന്നവരും രക്ഷിക്കുന്നവരും, അല്ലാമുള്ളവരും,

‘പാലുകട്ടിച്ചു തടിച്ചും കുട്ടം
വാലില്ലാത്ത കരങ്ങുച്ചുമാർ’
എന്നാണ് “അരക്കേയും വള്ളിച്ചീരിക്കുന്നതു”.

നമ്പ്പുകൾ “കനകകാമിനികളോടുണ്ടായിരുന്ന മനേശാ വരത്തുപറ്റി ഇഷ്ട ഭിജ്ഞാനം” ചിലർ സംശയം പുരപ്പെട്ടു വിച്ചു കാണുന്നതു. പണ്ണ ചെലവാക്കാനുള്ള ഒരു സാധനമായിട്ടും ശ്രദ്ധിച്ചുവരുന്നതു ശ്രദ്ധിച്ചുവരുന്നതു അതു കണ്ടു രസിക്കണമെന്നുള്ള മനോഭാവം അരക്കേയത്തിനെ തീംഗടിച്ചുപോലുമില്ലായിരുന്നു. ‘കനകംമുലം കാമിനിമുച്ചം—കലയും പലവിധിയുലകിൽ സുലഭം’ എന്നു മിക്ക കമകളിച്ചും അരക്കേയും വിതു മായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

‘സപ്പള്ളിക്കുളുന്നാൽ ജാതിയേ സ്വഭാവിച്ചു;
പെണ്ണിക്കുളുന്നാൽ ജാതിയും സ്വഭാവിച്ചു;
കള്ളിക്കുളുക്കു കള്ളിമട്ടു ദേഹവീ—
വള്ളമനത്തുക്കുരം രണ്ടു നിമ്മിക്കയാൽ
എഴുന്ന സംസാരവാരിയിവെള്ളത്തിൽ
നീളുന്ന മത്തുന കേരാൻ തരം വരാ’

മഹിംഗീസ്പായംവരം.

എന്നാണ് “കവിയുടെ മതം. ലോകത്തിൽ ധനം കുടാതെ കഴികയില്ലെങ്കിലും, ധനവിഷ്യകമായ തുള്ളിയും” ഒരു അതിരു വേണമെന്നാണ് “അരക്കേയും പറയുന്നതു”.

‘അവ്യതിക്കലോരാഗ്രമമെന്നതു
വെള്ളമാക്കിമിളിക്കുഞ്ഞതു,
വിത്തത്തിൽ കൊതിയുണ്ടാമെന്നാൽ
ഇത്തയിരെന്നാൽ നിയമം വേണു’

പണ്ണ അധികമായാലുള്ള ലോഹത്തെ കവി ഇങ്ങനെ വള്ളിച്ചീരിക്കുന്നു:—

‘പണ്ണമെന്നുള്ളതു കരുതിൽ വരങ്ങുമ്പോൾ ഇണമെന്നുള്ളതു കുറയുമോ;
പണ്ണവും ഇണവും അടയിരുപ്പാണ് പണ്ണിയേന്നുള്ളതു എവരുണ്ടോ,

ഇങ്ങനെ അതിനുകൂടിച്ചും മിതവ്യാഖ്യാ കുടിയേ തീയിരുന്നു “അരക്കേയത്തിനു നിർബന്ധമണ്ണം”. Neither a bor-

rower & lender be' എന്ന ഷേഴ്സ് "പീയർവാക്കുതെത്ത അൻസ് സുരിപ്പിക്കുന്ന വാക്കുകൾ പല കമ്മകളിലും കാണുന്നണ്ടു്.

'പണങ്ങം മെടിക്കാതോരു കാശും പണവമായഞ്ചു നീളുംതോരും ചിണവും വന്ന ഒറ്റത്തന്നാക്കിൽ തുണവും ധുക്കുക്കമിരല്ലോരു ദേശം.'
സ്രഷ്ടാക്കമാഹാരാജ്യം.

സുരീജനങ്ങളെപ്പറ്റിനുറി നവീകരിക്കുന്ന നല്ലിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നോ എന്ന സംശയരാബാശു്. സുരീയമ്മങ്ങളെപ്പറ്റിനുറി അദ്ദേശം ഗൈരവചുവം ഉപന്ന സിക്കന്നാബണക്കിലും, അവരെപ്പറ്റിയുള്ള പച്ചിലും മിക്ക കമ്മകളിലും പ്രതിഫലിച്ചു കാണും. സുരീജനങ്ങളോടാലോചിത്തു് കാത്തവിചാരം നടത്തുന്നവരു പലേടത്തും ആക്രോഷപരിച്ചിട്ടിള്ളെന്തോ പോകട്ടു; അവക്കു് എന്തെന്നും പാഠായിരുന്നു ഉള്ളതായിട്ടുംപാലും അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ലെന്നു. നവീകരാതെ മഹത്ത്വപ്പെട്ടിരുന്നു കരവു വാത്തുന്നതായി ഇം ഒരു സംഗതി മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. വാല്ലീകി രാമാധാരം ചമയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയുംപൂരാ അദ്ദേഹത്തിനു് സവർത്തനാസവന്നനും ഭോഷപ്പുംം ഇല്ലാത്തവനും ആരു ഒരു നായകനെ സുജ്ഞിക്കുന്നമെന്നായി തന്ന പ്രധാന ഉദ്ദേശമെന്നു് ആ കാവുരാല്ലൂജത്തിന്റെന്നും പ്രാരംഭത്തിനിന്നും മനസ്സുംഡാക്കാം. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാതയുള്ളിൽ വച്ചു് സംഖ്യാത്തമായിത്തീന്ത്രിന്ത്രു് സീതാദേവിയാണു്. "രാമനാർ ഇനിയും പലാതുണ്ടായേക്കാം. എന്നാൽ സീതയോ? ഒന്നൊന്നും മാത്രമേ ഉള്ളിൽ" എന്നു് സപാമി വിവേകാനന്ദൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടിള്ളതു് എത്തേരു പരമായും സുരീതപ്പത്തിന്റെ മാധ്യാന്തരം നവീകരാൻ ഗ്രംതിച്ചിരുന്നോ എന്ന തന്നെ സംശയിക്കുന്നില്ലിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വരം ഒള്ളൂ കാരണം; അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്നത്തെ പരിജാധിതി കളായിരുന്നു.

"പണമുള്ളവനെ പെണ്ണിനു വെണ്ടു മുണ്ടുജീവനിവോരാഹാവില്ല
പണവുംകൊണ്ടും ചെല്ലുംനുവന്നും തുണവുമവരുംകൊണ്ടും ദേശവില്ല
ധനവാനക്കിലുകളും കരാറില്ലനീംകൊണ്ടും കൃഷി കൃഷിക്കും.
കനിവോച്ചവും തെരുതുംകൊച്ചും കനബക്കുച്ച മെണക്കോറംഡിയിരുന്നു,
ധനമെപ്പും വാഞ്ചീട്ടവനെ കനമിസ്വാനേനായ പണ്ണീക്കണക്കേ
ഉന്നും വാഡാ കൊണ്ടുകയില്ലവരും കുന്നതും കലുക്കണക്കു കരാറാം"
സ്രഷ്ടാക്കമാഹാരാജ്യം.

ഈ താഴു "നമ്പ്പും" സ്കീലോകത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മതിപ്പ്" .

നമ്പ്പുാരക മഹത്തടിനിന്റെ പ്രധാന മാനദണ്ഡമായ "വീഴ്ചക്കന്നതു" അദ്ദേഹത്തിനിന്റെ കവിതകളിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന "സമഭർത്തിയാണു". ഈ സമഭർത്തിയാണു "യമാത്മ പാണ്ഡി തൃത്തിനിന്റെ നീക്കേംപലവും. പല തുള്ളലുകളിലും ഒരു പറയേണ്ടുക്കാണ്ടു" ലോകത്തിനു തന്തപാപങ്ങൾ ചെയ്തി കാൻ ഇക്കവി തുനിത്തത്തുതന്നു തന്നെ ആ എഴുതാവിശ്വാലതയും ഭാമരണമാണു". അവൻ കേവലും നിരക്ഷരകക്ഷിയുമല്ല.

'ഓഷ്യായ' പഠാനുമടിയിൽ സംസ്കൃതങ്ങിനമൊന്നു പോകി
ഒന്നുകൂടിനുപട്ടപരമല്ലിപ്പിച്ചുണ്ടിവിട്ടിന്നതിൽ

അങ്കിയില്ല ദേശങ്ങൾ ധരിച്ചിട്ടും കട്ടസംസ്കൃതം

ഓഷ്യായ' പറയാമതിൽ ചില ദുഃഖം വരുമെങ്കിലും'

എന്നാണും അവൻ പറയുന്നതു" .

"ആരുടു നീ? പത്രമാംസം വച്ച തിനും പറയേണ്ടും

സാരമാകുന്ന വെഡാന്തപ്പാരം വന്ന പറയുന്നു?"

എന്നു "വിപ്രവിദ്പജനം ശ്രൂതിചന്താധാരം, അതിനു പറയുന്ന സമാധാനമാണു കേരംകേണ്ടതു" .

'വിപ്രക്കാം ക്ഷയുന്നനും വെവ്വേദനും ശ്രൂതനും :
ഇപ്പറയു സാഹ്യവും, നാലുവക്കുത്താളിക്കും.

തങ്കപ്പാളു വൈശാഖനും പാശചനും പഠനനും,
ക്ഷുതിം കാതിഡേശിനുന്നതമില്ല നിത്രപിച്ചാൻ.

എവും രേറിരഞ്ഞി ഏകരകവേ പാളു കുഞ്ഞുമോഡം
ശീവനായിരുന്നതനു ആയതിപ്പും പരലും.

മുലുക്കാണ്ടു പിരിച്ചപ്പോൾ ചാട്ടിക്കു പോണ്ണി കോളും
മാലയാക്കിശനിക്കും ധരിക്കുന്ന ശ്രദ്ധനീഞ്ഞിൽ.

മുത്തുകാണ്ടും മാല കേരാമിം പറവിഴം കെടിഞ്ഞുണ്ടാകം
പുത്രിലഭന്തിക്കു കുണ്ടും കുന്നിക്കുണ്ടും ദൈനുഭാർ.

എന്നിവും സൗഖ്യാഭിക്ഷാക്കവേ തന്ന ചരടായി-
ട്ടോന്തനു പോന്നിനമക്കുന്നിമഞ്ചാടിമാലയും.

എന്നപോലെ സവിജ്ഞതിപ്പിലുപെ, ഒഴുതിക്കും ദേഹം
കുഞ്ഞുകുണ്ടു ഉക്കാളും കുട്ടിക്കുളിപ്പിക്കുന്നതു രേഖം.

എന്നതുമാത്രാവിന്നാക്കമിക്കം ദേശമില്ല

ദന്തനു ചരടുള്ളിൽ ത്രസ്തനും പറയും.

അഞ്ചുനുമെന്നുള്ളിരുത്തനു സാരമെന്ന ധരിക്കുണ്ണം

ജന്മാനമില്ലാത്ത വില്പനം നബാദിശുണ്ണം ദിദിശുണ്ണം

അങ്ങനീയാകം പറയും ശ്രദ്ധവാദിപ്രൈസ്മാർക്ക്
സ്ഥാനമെന്നാലും ചെങ്കു പരബ്രഹ്മകം പ്രാവഹിച്ചാൽ.
പുരീഐഡേക്സം.

നമ്പ്രാത്രെ പാണ്യിൽപ്പോരുന്ന വെള്ളമാവായിരുന്നു. അംഗേമ, വായിച്ചുട്ടിപ്പുത്ത കാലുകൾ ചുജക്കാം. അവയിൽ നിന്നൊന്നുക്കു അതിനുണ്ടായ എടുത്തിട്ടുള്ളൂട്ട്. എന്നാൽ അതുകൂടെ അതിനുണ്ടായിരുന്നും നമ്പ്രാത്രെ കൈയിൽ കിട്ടുവോരി അതിനെന്നു പുതു താനേ വന്നുവേണ്ടം. ഗ്രന്ഥശാലകൾ അച്ചുവർമ്മായിരുന്ന അതുകൂലു് ഇതു വളരെ വിലയേറിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചുതീക്കാൻ സാധിച്ചാണെപ്പറ്റി ഈ ഇവർ വിസ്തൃതിചേരുകും. എന്നാൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്ന തിലിൽ അത്രുമാ ഇം ഇടക്കാലത്താണ് നിന്നുപോയതു്. പഴേ കാലങ്ങളിൽ ഉത്തമങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഒട്ട വളരെ പ്രശ്നം ചെലവിട്ടു് പകത്തിച്ചു വരുകുന്നതിൽ നഞ്ഞടക കാരണവന്നാൽ ജാഗ്രതക്കൂരായിരുന്നു. കേരളത്തിന്റെ കരിരിള്ളു ഗ്രന്ഥം, അല്ലെങ്കിലു ത്തിനില്ലെന്നു മാറ്റാ അറബാവരെ പ്രവരിക്കമാറു് ജനങ്ങൾക്കു ഗ്രന്ഥശേഖരവിഷയകമായ തൃപ്പി വേജഭ്രാംതിനും അതിനും അവയു് ഇതു വേഗം പ്രവാര മണികാന്തിൽ മരിരായ കാരണം കേരളീയക്ക് തീവ്രമാനന്ന തിലിപ്പഭാഷയിരുന്ന താൽപര്യമായിരുന്നുനോന്നു. കേരളത്തിലെ പുണ്യത്തിന്മാനം എല്ലാം പല തവണ ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടു് മഹാന്മാർ പണ്ടിനായിരുന്നു. അവർവഴിക്കു് ഉന്തുജ്ഞി ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രവരിക്കാൻ മുട്ട വന്ന കാണാണു്.

നമ്പ്രാർ വായിച്ചുട്ടില്ലെങ്കിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പട്ടിക ചില തുടക്കളുള്ളിൽ കാണുന്നണ്ടു്. അവയിൽ

‘അാത്മക്കമണം സംസ് ത്തുക്കമണം വ്യാകരണം പതിനേണ്ട പുരാണം സൗതും നാടക കാവ്യരസ്സും ശാസ്ത്രം പലവക ചന്ദ്ര ഷുഖൻകരമാ റഘുഗ്രന്ഥം, പഞ്ചഗ്രന്ഥം റണ്ടിനും വൈദികഗണാസും’.

സ്വർണ്ണക്കാം.

ഈവജ്ഞാക്ക ഉംപ്പുട്ടിരുന്നു.

‘മാലനീമാധവം ശാക്രന്തിം പിന്നെ വാലരാമായണം കർണ്ണരമഞ്ചരി രാജവികാശിയും കുറ്റാംബുരാഗിയുമുള്ള കലാനം്ബായ മുളിംരാജാശ്ശേരി,

മല്ലിക്കരാരുടെ നല്ല മനസ്സിലും കവ്യരാണംസശസ്ത്രസിക്കം പുതിയകൾക്കിക്ക്.

വേണിസംഖാരം പ്രചോദനം ചെയ്യും കാണം അമരണ്ട പിരീന്ന രണ്ടു-
വൈ

ഉന്നതരാമഹരിതം നല്ലംപറയം ഇ ശരം നാടകം കുട വായിക്കുണ്ടും

മായും കീരാതാർക്കൂട്ടുനിയവും ദക്ഷിംഘ മഹാ ശ്രദ്ധം രഘുവംഗവും പിരീന്ന
ചൊങ്കേക്കണം തന്നെക്കുണ്ടും നീലകംഗ്രാമവും സംക്രമാം മുഖ്യാരത-
[മെന്നിവ

കാവുണ്ടും ചീല ധായിച്ചു കുറിക്കുണ്ടും കാവുപ്രകാരം വിച്ചാരിച്ചിരിക്കുണ്ടും

കൈക്കുമ്പുരാണവും വിജ്ഞപ്പരാണവും വാച്ചുകീരാമാധനം മഹാരാതം

അഭ്യർത്ഥനാമാധനം അരിവംഗവും കൂദംമാം ശ്രീഭാഗവതം വിശേഷിച്ചു

സൂര്യപ്രഥമവും വായുവരാണവുമനൂരുട്ടുനിപ്പരാണം പഠിക്കുണ്ടും

ആകൃതിയാക്കാൻ സ്വിഭാന്തകക്കുളി ആകൃതിയാമണംരി കാണിക്കാവുന്നതിയും

പ്രകൃതിയാസവും നല്ല മംഗാമാം പ്രകൃതിയാസവും പാദമഞ്ചരി

ഡാതൃപുത്രി റബ്ബുക്കാളുക്കുണ്ടും ഡാതൃപരാം നല്ല കൂദാശപുത്രിയും

ശ്രീകൃഷ്ണരാമിയും പിരീന്ന ശ്രീകൃഷ്ണരാമിയും വാക്കുപരിഞ്ചും

ധന്മുഖപ്രാണിയും വ്യാകരണങ്ങളും നല്ലപ്രാണിയും പഠിച്ചു പഠിച്ചു

കാവുപ്രതാങ്കരി അണിയിക്കണമെന്നും' അദ്ദേഹത്തിനു

തോനിശ്ശതു' മലാളിക്കുളിടുക്കുടുക്കുന്ന സാംഗയിപ്പാനേന വഴിയില്ല. ഈതു

ഡോക്കു പാണിയിൽക്കുമ്പായിതനിട്ടും ഭാഷായോഗം സം

കാവുപ്രതാങ്കരി അണിയിക്കണമെന്നും' അദ്ദേഹത്തിനു

തോനിശ്ശതു' മലാളിക്കുളിടുക്കുടുക്കുന്ന സാംഗയിപ്പാനേന പഠിച്ചു.

'കവിതു'തെപ്പുറാം നാന്മാക്കും' കുട നിപ്പുംരാഭാവമല്ല ഉണ്ടാ

കുംനിതു'. വല്ലതുകൂട്ടി ഭാജാങ്കരൈ സംസ്ക്രിക്കണമെന്നും

മാത്രമേ ഈ കവിക്കും' ഉള്ളംഗളായിതനിഷ്ട എന്നും, അതു

നിമിത്തം തുള്ളിക്കുടിക്കു തുറഞ്ഞ കരത്തുപോരുന്നും

പറയുന്ന ചീലരും വിശ്വസിച്ചിരിയും. എന്നാൽ പരമാത്മം

അംഗങ്ങു അണി.

'വാണിംഗരിവിലാനിണ്ണി വേണുകരകിൽ ബുദ്ധജനം

ഉഞ്ഞരകം നിന്നും കാണിന്നരമിള്ളും

എണ്ണാവെമിച്ചിയാളാം വാണിതന്നു ചരണാനേന

പാണി രണ്ടും ആപ്പിരുമ്പല്ലിന്താണവീണം വണ്ണംകുണ്ണം'

എന്ന നല്ലാർ ദുഷ്മായി വിശപ്പിച്ചിരിയും.

'നല്ലാരുതരസകല്ലും ഇംഗ്രജിക്കുകൾ

തുല്യങ്ങളാം കവിക്കു ചെയ്യും ഇന്നുള്ളുകുട

ചെഡ്രുക്കു കുറിക്കുന്നതുനേനു നല്ല'

ഒമ്പാക്കുണ്ടും.

ഈ മാതിരി അണ്ണുനമായ കവിത എഴുതാൻ തനിക്കു കെല്ലാ

ക്കുന്നു' അദ്ദേഹം സദാനിനായം പറയുന്നണഞ്ചുണ്ടും,

‘ക്രിക്കറ്റ് ചമയ്ക്കുന്ന വാക്കെടുപ്പ് ദോഷമകന്ന വരുത്തുവാൻ ഭർത്താവം ശൈക്ഷണികളിൽ കൂടി നബ്ര കെട്ടി നബ്ര കെട്ടി സീസി മുഹമ്മദിം കെട്ടിച്ചുമജ്ജാന്നടക്കമയാൽ ദോഷനായുള്ളിരുന്നിരുന്നിങ്കു കനകവേ ആശംഗവഹനം മറസ്സില്ലപ്പെട്ടുന്നു.’

(കല്യാശസംശയസിക്കം)

എന്നും,

‘കവിചൊല്ലിമലിപ്പിപ്പാനെഴുത്തെല്ലുകില്ലും നമ്മുൾ കവിയുന്ന കവിതക്കാം കവിക്കെട്ടിച്ചുമത്തുമം ആവിക്കയോളി-

[വനിളിൽ

കവിയല്ല വികാരങ്ങിൽ പികാറം വന്നഞ്ചീട്ടം
ഞവിവേകമെന്ന തീയം—ഹ്രവൻസുടി ആദ്യാഹിച്ചാൽ
ധവിഡാദാക്കമോ മിന്നാമിനാദാങ്ങനാളും അപ്പുകൾക്കു
ഇവി വന്ന ഇനിക്കന്ന ഇന്നുമും കൊഞ്ചയും മോം.

ഒവിപ്പാനജ്ഞ വസ്തുകൾക്കു പലതു സൗകര്യിലും നല്ല

കവിതാചാരാത്മംഖളിക്കു കവിവാസിപ്പും യോഗവന്ന

ആവിക്കന്ന സൂഖ്യപോലെ ചെവിക്ക പിന്നെ ദയത്തുള്ളി.

കുറും കുറവും നോക്കിപ്പുറവാനണ്ണാഡു ആട്ടം.

തുടക്കള്ളു, മിച്ചിച്ചുണ്ടു മറബാഡേ വസിക്കുന്ന

മരിവും മായവുമെല്ലാം മരിച്ച വച്ചു കൊണ്ടല്ലോ-

മരിയുന്ന ഇനമെന്ന പുറമെ ഭാവവും കാട്ടി-

ഞാമേലേംനിന്നേറ്റം നിറമെഡം സാംസ്കാരിക

ഇംഗ്ലീസ് സർക്കമു ചൊല്ലിത്തുടങ്ങും പൂര്യമുണ്ടുമെന്നും തന്നെ

കുറവറ്റു മുണ്ടു നിറഞ്ഞതുള്ളിവസ്തുയുംകുടാ-

ണ്ണിരുത്തു ചാടിയോരോന്നു പറഞ്ഞതു തുശനം ചെയ്യും

കുറങ്ങും വിശേഷരംതയാറിനേതും ഇനം കുറം

പറഞ്ഞുകൂടിവരുതുകൊണ്ടു തനിയും കുറ്റിച്ചെല്ലു.

അംഗിയും മഹാദൂഷനു തനിവാക്കു പറഞ്ഞുവേണ്ടി

എറിഞ്ഞു കൂഢുവാടിക്കുമെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടുവീംല്ലോയം.

കുപ്പിലീല.

എന്നും,

കുറം പറഞ്ഞു ചിരിക്കുന്നവരോടു ചുറവണ്ണിനിരുത്തുകളും ദിനംഡിനം

പബരതു കുടക്കുന്ന നേരത്തു ദിനം ഗ്രാഡുക്കുമെല്ലാം പെല്ലിപ്പും.

എറം കവിതയില്ലെടുക്കിവരുന്നതു പറിഡം മനതാരിക്കുന്നവരും മതി

ശ്രദ്ധിനേരവിന്നുവരുമായി പരമായ്മമുഖക്കെയ്യും പെററു പെല്ലു പ്രഥമക്കുതന്നു അറി-

[യാവു

കുടുകുവിൽക്കുള്ളു സംസ്കാരിക്കുന്നതും ആട്ടം കവിപ്പുംവരുംക്കുതന്നു

[ചിട്ടം]

‘ആട്ടിനുറിയുമോ അഞ്ചാടിവാസിക്കും ആട്ടാക്കുവിലു നേരിൽ ഭൂജുറയേണ്ണം

ഇപ്പുമില്ലാനുവരുംരൂപണം കെട്ടിച്ചുമുള്ളു കേട്ടാൽ നാഥക്കുരു

ഉണ്ടുവില്ലെന്നും മനസ്സിനേരാളുതും ശിംഗാനുണ്ണരും ധരിച്ചുകൊണ്ടുണ്ണും

ശാമപതിപ്പാനും.

എന്നും കവി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു വായിക്കുന്നോരും വിന്ന
യത്തെ കവിതാരൂപം അംഗീകാരത്തിൽനിന്ന് ആത്മപത്രയും
മൊമ്പും നിലവരക്കൂട്ടിനും തന്നെ പ്രാഥീനികമായി സംശയം
ജനിക്കാതിരിക്കേണ്ടതാണ്.

‘സർക്കവിപ്പവരൻ ചമച്ച കവിപ്പവന്നുനിവന്നുനം

ക്രൈസ്തവലിലുള്ള ഒരു ക്രിയ കൂട്ടിപ്പിള്ളി കവിതയാം'

നമ്പുക്ക് “ ഇഴുമായിരുന്നില്ല. ‘വല്ലാത്ത കവി കെട്ടി വഷ്ടി കീച്ചുമയ്യുന്ന വല്ലതില്ലോടൊക്കെ വഴി വച്ചു കൊടുക്കൊല്ലു’ എന്നും “ അദ്ദേഹം ഭാരതീയവിജയാടി ത്രംപാർശയം ചെണ്ണിരിക്കുന്നു.

இன பழும் நவூல்களையிடுவதும் அலைகிலும் தான் கவிதைகள் வெண்முறையிலிருப்பது அதேயோ பலே சிக்க ஒத்து உபருஸித்துகாலினங்கள்⁹. ஸ்ரீகவித்தீவிழேவதை அதேயோ ஹருகாரம் வெறிடுவது திறில்கினா.

‘അക്കമരീഖക ശുട്ടിച്ചുന്നതിലെങ്കിൽ മരാകയി രസമുള്ളവാകൾ
പ്രാസവമുന്നോടിച്ചേന്നതിലൂപ്പിരാഹരണം രസം ഒഴുക്കുമ്പോൾ വാക്കി
തീക്കം നബ്ലൂസ് കവിയുടെ കവിതകരിൽ ഒക്കുകൾക്കും പരിശീലനിക്കു
കുന്നും പ്രാശകു സഡിക്കാരു തെളിഞ്ഞവയ്ക്കു ഉത്തരകാരി ചുംപു, ദിജുവി
ഇതും സംഭവവെളിക്കുകവിക്കേം സിഖമന്മാരുള്ളുമെന്നിനന്നതുമുണ്ട്.
രോക്കയിലെവായം സാമ്പാദം ചൊല്ലിന്നെന്നും സാമ്പാദിലെവായിപ്പാ

புதுப்பியும்பூங் வயலாி மகற்று. அதியாமாக்காஸமீவயனே, ஸாயகமவிலகரீரா. தீப்பாந் ஸாயுவதைகிடிய பூஹாவினா. சடி கலா கடமென்னிவெயல்லா. கெட்டிணாகிக்க. காவையாக்கி. சடமினைத்தூமொயேப்பலிதுவதமொத்து. கேவுமிலு நின்றுதாக சீர்க். வெளி. இலவு. வெளி. மழைத் தடுவதாக தீவிழ. வெளி. அதுயறு தீங்கார் வெஞ்சி. யலிவாந் வாழுவு உதிலத்திங்காஸவுமா. திமதனே. காவை வெளி. பூஹாவினாமதுதான் ஸாயக.

സംഖ്യകം.

VII

ഈനി നമ്മകൾ നബ്രാതരെ ഭാർഡാക്കവിതകരെപ്പറ്റി അല്ലെന്ന ചിന്തിക്കാം. അങ്ങളുടെത്തിന്റെ ബാലുകാല തനിലെ തൃതികൾ പ്രാഥയണ ഫോറ്റേഷൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പാട്ടുകൾ വണ്ണിപ്പാട്ടുകൾ മുതലായവയുമായിരിക്കും.

(മ) ഗ്രീക്കരാലയരേഖാ താഴ്വാനം.

ഈ തൃതി കവി അഭവലപ്പും വജന്നതിൽ മുമ്പ് ഒരി ചുംബിച്ചുള്ളതായിരിക്കുമെന്നും "മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ. അതു പാഠങ്ങളിലെച്ച തീച്ചുള്ളതാൽ" ഈ ഫോറ്റോ മുഴുവനം അച്ചുടിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നില്ല. കമാരന്തും എന്ന പ്രസിദ്ധ ദേവിക്കുകൾ താഴ്വാനം ചെവാമുകദ്ദേശരിരാജാക്കന്നാക്കുന്ന പ്രധാന വാസനാമാനങ്ങളിൽ നന്നാണ കടമാട്ടുരിക്കുന്നതും" കൂട്ടിച്ചും ഒരു മെരുകൾ അക്കലെ സംശാരിച്ചെല്ലാം. നബ്രാതരെ കവിതപ രക്തതിയുടെ ബീജാക്കരം ഈ തൃതിക്കിൽ നല്പുപോലെ തെളി എന്തു കാണുന്നുണ്ട്. മാത്രക്കൂട്ടായി ഒരു പാട്ട് ഉല്ലരിക്കാം.

'ആരീക്കും രാലയംന്നിൽ വിളിക്കുന്ന ആരീക്കും ചാവയി പാശയ മാം പണ്ണാസത്തുപിന്നി പാപവിനാശിനി നിശ്ചാരണാ. സ്വാം ക്രിസ്തുന്നേൻ ലക്ഷ്മീ സഹസ്രതീഗണാഫീ മഹാസപർശ്ച ലക്ഷ്മീസ്തതാംനകനാമയോദ്യ മാഡേ ക്രാവത്തി മന്മാബവരി നൽക്കാണു ആയ ആയ മന്മാതാവേ സപ്താഗ്നാതാവാക്കം ക്രാവത്തി അപ്പാജാറി ക്രാവത്തി പാശയ മാ, ദേവീ ക്രാവന്തും മണിമണിയിര മഹേന്ദ്രമാഖികേ ചക്രതാഴുന്നേൻ'

—ഇത്യാണി.

(ഒ) രാസത്രീഡ നാലുവുത്തരം.

ഈ പേരിൽ അനേകാ തൃതികൾ കാണുന്നുണ്ട്. ഏ നാൽ 'മുകപുരി വാണിജ്ഞാ' ദേവാന്തര വാണിജ്ഞന്മാർ' എന്ന പാട്ട് നബ്രാതരെ ചെറുപ്പുത്തിലെ തൃതികളിലെണ്ണാണെന്നു വിചാരിക്കാൻ സ്വാധീനിക്കും. ഇതു' ചെന്തകദ്ദേശി രാജാവിന്റെ പതാ അവന്നുചുപ്പട്ടതാസരിച്ചു' എഴുതിയ സ്തായിരിക്കാം. കവിതയ്ക്ക് പഠയത്തക്ക മുണ്ണമാനമില്ല. ഒരു ഗാനം തിരുത്തേ ചേർക്കണം.

'സിംഗാരാമ ക്രാവാലയ സുഖരാംഗനായുണ്ണു കണ്ണ!

മാരിനാശാശ്വ ചയക്കണ്ണാശ്വ ചയ്യവക്കുതു നെയുണ്ണു കണ്ണ!

മല്ലേ മല്ലേ നല്ലേ മല്ലതീ മല്ലവെരി ചെയ്യുന്നോ കണ്ടോ?
 പെപകിളിക്കുടേ ഏകാകിലങ്ങാളു പക്ഷജാസ്തി നായുന്നോ കണ്ടോ?
 വെള്ളിയുംപുഡിയുംരാനു ഏക്കുത്തിരുന്നുനോ കണ്ടോ?
 പജുകിക്കെട്ടിപ്പെപ്പുള്ളിമരാനു നീ വല്ലുവുപ്പുനുംനോ കണ്ടോ?
 തുണ്ണിസാരമു തുണ്ണിഗൈരാനു തുണ്ണിന്നു ഏയുന്നോ കണ്ടോ?
 മനമാശാഗ്രഹിച്ചു നിഃഖാര മനസ്തുപനുംനോ കണ്ടോ?
 ഗോക്കളഞ്ചേ ഗോക്കലേ നിഃഖാര ഗോവിംഗൻതനൊയുന്നോ കണ്ടോ?
 ഇന്ത്യനുംയാറാരോ ചോദ്രം ചെയ്തുകരണംഗനാജനമഞ്ചമിന്തു,
 കുംനനാതനാിൽ സഖ്യരിക്ഷയോരം കുംനമാരായി കുംബ്രിന്തനന
 കുറുന്നേന്നന്നവ്യാഖ്യനു കണ്ട് ഗോപിമാരം കുറാനേംടടിത്തുടിമുഴുന്നോടു
 രാസത്തിലും ചെയ്തു പിന്നെയു, രാഘുകൾ വാഞ്ച രാഘവന്നാണോ?

ഈ പാട്ടിനു തുണ്ണിഗാമ ലിരന്നിനു സാമ്പത്തുചരിത്രം
 റണ്ണാം ഭാഗത്തിൽ ഉല്ലരിച്ചിട്ടുള്ള,

‘കെക്കേ തൊന്ത് നിഃന്നാട് ദാഖ്ലാനു ചോദിച്ചാൽ
 കെക്കുവും കെക്കവിച്ചു ചൊദ്ദുണ്ണം നീ’

എന്ന വരികളോടു താരതമ്പ്രപുട്ടത്തി നോക്കുക.

(ര) തുണ്ണമിന്നിസപ്പയാവരം പത്രം പത്രം

‘പത്രവുത്തം’ എന്ന പേരിൽ പ്രസിലമായിരിക്കുന്ന
 ഈ തുണ്ണി കടമാഴ്സ്’ അന്തർജ്ജനത്തിനേരം ആവശ്യം മുമാ
 ണിച്ചു നന്നും രഹിച്ചുതാണും’ ചിപ്പയം ‘ഇക്കരിക്കാട്’,
 എന്നും’ ഇപ്പുറം വിളിച്ചുവരുന്ന ‘തിക്കരിക്കാട്’
 ഇപ്പുതേത അന്തർജ്ജനത്തിനേരം അപേക്ഷ അനുസരിച്ചു രഹി
 ചുതാണുന്ന പജ്യിതാറുണിയായ ആരുരു തുണ്ണപ്പുംഖാരാ
 അവർക്കുളം അഭിപ്രായപ്പെട്ടുനും. ഈ പാട്’ കിളിക്കെക്കാ
 ണണാണ്’ പറയിച്ചിരിക്കുന്നതും’. വണ്ണിപ്പാടുകൾ, തീരവാ
 തിരപ്പാടുകൾ, ഉരുണ്ണതാൽപ്പാടുകൾ മുതലായവയെല്ലാം
 ഇക്കാലമായുള്ളാമേക്കം കിളിക്കെക്കാണ്ട് പറയിച്ചതുടങ്ങി
 യിരുന്നു. നന്നും കവിതപ്രശ്നത്തി ഈ പാട്ടിൽ മുകളാവ
 സ്ഥായിത്തു ഇരിക്കുന്നതെയുള്ളിൽ. ഇതിലെ ഗാനങ്ങൾ എല്ലാം
 മുക്കീജനങ്ങൾ ഇന്നും തീരവാതിരക്കുമ്പോൾ ഉപയോഗിച്ചു
 വരുന്നു.

•കൊണ്ടുവേണ്ടിയാരു ചൊന്ന് വാക്കുകൾ’
 ‘ഒരു കണ്ണം മനവമാരുതു വന്ന വസിക്കുന്നു’
 ‘തുണ്ണമിന്നിസപ്പയാട് ചെന്ന പത്രം പത്രം

‘ഗ്രോപകമാരകനില്ലെട്ടു നീനുണ്ട്’ ഇത്രാഴി പള്ളദി
പ്രസിലുണ്ടോനു”.

‘അംഗമിതക്കേളി മെന്താറ. ചൊജിശ്ശി അരികിൽ വരിക തുക്കായെ
അണ്ണാതെ പറക നീ അംഗുഖനാക്കുന്നു അമിതചരിത്രക്കിരാമം
അതുവോടിപ്പ ഒക്കുണ്ണിത ഗുടക അചകിയ പരിശയംമധ്യങ്ങൾ
എറിതുക്കണ്ണംചെയ്യു നീ വിരാവാടു അവിഉള്ളറിതമരമല്ലോ
മുഞ്ഞനെയുംളേളും വരമെഴുമാറാണു മിതമതറിഞ്ഞാരുണ്ടെങ്കം
ഈംഗ്രേഷവെണ്ടാ കിളികളുന്നവും മിതമുരചയും സമാം’
മുങ്ങാന അത്രുത്തെ പാടു് അകാരാദിക്രമത്തിൽ രഹിച്ചിരി
ക്കുന്നു.

(ര) കുരാം വണ്ണിപ്പുട്ടു്.

ഇതു് വളരെ മുഖാത്തതിലിരിക്കുന്ന ഒരു വണ്ണിപ്പും
ട്ടാണു്. അതിൽ ‘വാസുദേവപൂംതനന്നിൽ വാണാട്ടി ജഗന്നാ
മൻ വാസുദേവൻ കുനിവോടു ത്രിശ്ശുഭാഗം’ എന്നാണു്
പ്രാരാംഭം. ‘ദേവാജ്ഞാധിപനായ ദേവനാരാധനാസ്പാമി
കേവലാ കാത്ത താളേണം കയനാഡയാടേ’ എന്ന ഗമ്ഭുതതു്
കവി വിശ്വവിനോടൊപ്പു, ദേവനാരാധനാനുംടി വാഴ്ത്തി
യിരിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. മഹാക്ഷേത്രത്വം വഞ്ചികളിലൂടെ
അതവശ്രൂത്തിലേക്കു നീഭവിക്കുന്നുടുടർന്നു ഇന്ന പാടു് ഇപ്പോഴാം
പാടിവരുന്നുണ്ടു്.

‘രഘവനം പറക്കുന്ന കുകൾത്രാം എക്കുന്ന

ഇരുപ്പേം സമരംനു വീജമുദ്ദനേടു

എവി വീച്ചിൽ കുടക്കുന്നു; പുംബികുടിക്കുന്നു;

വലിപ്പുംകൊണ്ടിരവക്കും സുതപരുഞ്ഞു

എവിവാശവയിനു നീ പുലിപ്പുവാഹവ പിണ്ണമുന്നു

മഹവാനാദേശു ചുവന്ന പിണ്ണങ്ങിട്ടാതെ.

അരവബനക്കുലവാചയു് വരുന്നരണയുള്ളു നേരിക്കാഡോ?

പുഞ്ചരേന്നതുനുല്ലും പുഞ്ചക്കുലു്

‘ദേവാജ്ഞാകമരാളിടു ദേശഭാരാ പിടിപ്പുവാടു

ദേവാമോക്കുലവയുമിച്ചു പുലും

അന്നനീഡാളിക്കിരാ നും ചെന്നാഡുനു കുട്ട തുണം

അന്നനു നീഡുനുപ്പാറാഡുനു ന ചുംപുംടു മോക്കാ

നോപ്പുനു വീംഗുനുനു ലുംപുംനു ധന്തുനു

ക്കുന്നുനു സവിയാകും നീയുമനുനാം

ക്കുന്നുനു റുനുനു റുനുനു റുനുനുകുന്നുനു

കുപ്പുനു കുപ്പുനു കുപ്പുനു കുപ്പുനു

നാട്ടേതരങൾ കയ്യുള്ളക്കി; വീടൊങ്ങണ്ണൽ കയ്യുള്ളക്കി
കാട് നിംബു കയ്യുള്ളക്കിലെയന്നതും എട്ട്.

ഈ വാക്കുകളിൽനിന്നു നിർഗ്ഗളിക്കുന്ന പലവിതരസം നമ്പ്രാ
തദേതബ്ലൈനു് അതും പറയുമെന്ന തോന്നുന്നില്ല.

(ഒ) ഭാവദ്വയു് പതിനാലുവുത്തം.

ഈതു് മേല്പ്പെട്ട നാരാധാരാദ്വൈതിരിയുടെ ശ്രദ്ധവാക്കുംതു
ഉപജീവിച്ചു രചിക്കപ്പെട്ടു ഒരു കാവുഗാല്പജ്ഞാക്കനും. പ്രാരം
ഭത്തിൽ കവി ‘ഗ്രൂക്കപുരംമയം പരഞ്ഞപോ’നെ സൃഷ്ടിച്ചുകാ
ണന്നതാണും നമ്പ്രാജ്ഞെ മുടിയാണന്നുള്ള തിനെപ്പറ്റി
സംശയിപ്പാനില്ല. ഈ ചെറുപ്പുംതതിനുള്ളിടത്തോളം അ
ചാരം മലയാളത്തിൽ മറ്റൊരാക്കിച്ചും ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിനശേഷം
എന്ന സംശയംബന്നു്. രണ്ടുംതന്നെ നാല്പതോളം പാടില്ല
കർ അച്ചടിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന തോന്നും. ഇതിലെ രാഖേ വരിയും
അതിന്തുന്നരമാണെന്നും പറയുന്ന നിൽ എന്നിക്കു് യാതൊഴ
ക്രമംമില്ല. ചെറുപ്പും കാച്ചത്തിലെ മുതിരാണെന്നുവരികില്ലോ,
സപാദസ്വത്തിനു് ഒരു കരം കാണ്ണാ മാറിക്കുന്നതു് കവിയുടെ
വാസര റബലംബക്ഷംജാട്ടി തന്നെ.

നോമത്തെ ദൃതത്തിൽ,

‘വത്മിഹ സംപ്രതി ഭണ്ട്രാധനം

പരമസവൻ ഒമ പാത്മൻ താനം

ഇജവയക്കൈന വരിപ്പതിനാഡി-

ക്കൈത്വരംനു നാരാധാരാ ജയ’ എന്നിങ്ങെന വിചു
രിച്ചു് കപടനിട്ര ഭാവിച്ചകിടന്ന ത്രീത്രുജ്ജം അവർ രണ്ട്
പേരും വന്നതിനും ശേഷം ഉറക്കാ ഇന്നന്ത് ഭാവത്തെ കവി
ഇങ്ങെന വള്ളിച്ചിരിക്കുന്നുഃ:

‘ശൈറിയുറക്കമുണ്ണെന്നായ ഭാവാ യ

ഭൂരി നിവന്മം കരഞ്ഞു കുടഞ്ഞു

ഭായതിസഹജാന നോക്കി പ്രമമം

ഖായ ബാഭാരേഷി നാരഥയാ ജയ’

ഈ പുത്തത്തിൽ ഭാഗ്നിയന്നൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻറെ എസന്റേതയും അർഥം നിരസ്യന്നായ ഭഗവാന്നേയും വരിച്ചതുവരെയുള്ള ഭാഗത്തെ സാഹമിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ ‘യമ്മപരമാന്നസനയമ്മവിഫീന’നായ ധർമ്മ ചുറ്റരെ അടക്കാൻ വരുന്നു; അദ്ദേഹം അമാവിധി പൂജി ചെന്നു. താമസമായാണ് ദ്രോഹരാജാവിശ്വൻറെ പുണ്ണാധിതൻ നാശരഖാദയിൽ ചെന്നറിച്ചു ‘അവിടെയുള്ള വിവരങ്ങൾക്കു അറിയിക്കുന്നു.

‘ഹന്ത യുതരാഞ്ചുതണ്ണുടിയും നിന്തുവും
സാധിക്കുന്നതല്ല തെളിവില്ലവന പിന്നെ
എന്തിനു യുമാ ദിവസമായുള്ള കുളങ്ങു
ചാതമൊട്ട ഘലമുന്നിനു നല്ല ഹരാ ശംഭോ’

എന്നിങ്ങനെ ആ അംബാക്കന്നൻ ഉപദേശിക്കുന്നു. അങ്ങനെ തിരിക്കേ മണ്ണിനുംരിയിൽ ‘ഹന്തിതുരാഡാദികളുമായും മെജ്ഞാം’ സംഭരിച്ചിരിക്കുന്നതായി അറിഞ്ഞു ‘യുതരാഞ്ചുർ,
ക്കാജനപ്രീയ ധനാജ്ഞയന്നാട്ടാറാൽ

ഭജനമിവ ഒരു വാദമെന്ന നിന്തവോടെ’
സജ്ജയനെ വിളിച്ചു ‘ധർമ്മസുതനോട്ട ചില നീതികളുംപും
നാഡി’ പറഞ്ഞാൽ പുണ്ണനു സജ്ജയൻ ആ ദേശത്തും അംഗിയായി
നിവർത്തിക്കുന്നു.

‘നമ്മുടെ കമാരങ്ങാം തെല്ലുക്കരിവില്ല
നന്ന വരവാനൊരു മനസ്സുമവനില്ല
മനനമതിക്കൽ ബഹുജനമവനില്ല
കമ്മ നിതു നമ്മുടെ ധരിക്കു ഹരാശംഭോ.

നല്ലതണ്ണുക്കളും ഭവാനൊട്ടു പറഞ്ഞാൽ
വല്ലതുപായമുള്ളവാക്കുമെഴു താകും
ഭസ്ത്വമേതാകിനു മനസ്സുത ലഭിച്ചാൽ
നല്ലതു നില്പുത്തിപ്പോമെവ ഹരാശംഭോ’

എന്ന പറഞ്ഞതിട്ടു ധനാജ്ഞൻ ശ്രീപരിപാലനത്തിന്റെ
ഒഴുഡുത്തെങ്കും സന്ന്യാസത്തിന്റെ ഉൽസ്ഥീച്ചുതയേയും സ്വരസ്സ്

മായി വല്ലീച്ച കേരളപ്പിക്കന്ന. അതിനു ധർപ്പത്രൻ
ഇങ്ങനെ മറപടി പറയുന്ന.

‘ചെവര തജ ചേരസി മൃച്ച വള്ളനു
ചെസപ്പരമത ചൂത്തു കൗമഡാളതിങ്ങനു
വേരവിലുത്തവുമെങ്ങമിടക്കുടി
ചേരകയുമില്ല ശമമിനു ഏരഗംഭാ.
ദേപംതൊ പോ പിതൃജ്ഞിഷണപാണാണു
ബീഖണികരാകാണ്ട് ഫലമില്ലരിക സൂത
എഷണിക്കുളു തീനു സ്വന്താ ഫലമരഹിഷം
ശംഖമരിയാമിനീ ജൈവന.....’

ധർപ്പത്രൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. തീനീംപ്പും ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻ
സംശയരുന്ന നോക്കി ചിലയു പറബാൻ ആരംഭിക്കുന്ന. ഇവിടെ
മുന്നും പുതതു, ആരംഭിക്കുന്ന.

ശ്രീകൃഷ്ണകോപ, വല്ലീക്കന്നതായ ഇതു പുതതു അതി
മനോജ്ഞത്വമായിരിക്കുന്ന.

‘എന്ന സംശയ ചൊല്ലു ചൊല്ലു പിതൃവുതനുടെ ശാസനം
ചന്ദ്രമാട്ട വന്നുകും വാഴു യമ്പാതികക്കുന്നതോ
അന്നുക്കവതി തന്നു സുപ നന്നനു വിശ്വാശം
ഖബ്ദിക്കാവമില്ലതും തവ പിന്നെയു ഹരികുര.
മാനാലിസുഡായനു നിം നാട്ട വഒണ സുഖിക്കയും
ദീനാംബരിയനു പാണ്യവർ കാട്ട വാജാ നടക്കയും
ഞാനിരിക്കുക വഞ്ഞനത്തിലും പുണിനുട്ടരചെയ്യു നീ
മരംസേ കപടം വെടിഞ്ഞു നടക്കിട്ടാ.....
ലാക്ഷകോണ്ട ചരച്ച കോട്ടുഡിപ്പി മുട്ട റെപാടിച്ചതു.
ആക്ഷാരായി പുക്കോറുനു വിക്കു എക്കുത്തു വലച്ചതു.
അക്ഷിക്കുവക്കരാധരനു സകലം പിടിച്ചുപറിച്ചതു.
പശ്ചപാതമിരഞ്ഞകയും തവ പിന്നെയ.....

....
.... ;
ഇപ്പുറയ കന്നഞ്ചുടാടുകമില്ല എക്കാണ്ട രമിക്കയും
ഉപ്പമജ്ജി കഴിക്കയും പരിപ്പുള്ളി പുണ്ട വസിക്കയും
ഇപ്പുത്തുകളത്തുമിരുന്നുണ്ടാട്ട കഴിക്കയും
പുഞ്ചമരംമുയനു ചെയ്യീനിന്നും.....
ചുണ്ണം പനിനിരു കുകമമിന്നരും സ്വാസ്ഥ്യനു
സൗഖ്യരൂപമിയനു നിഞ്ഞുണ്ടാക്കാം വിന്നുരുത.

കലേക്കർക്കി മുള്ളാലകൾ മുട്ടവിൽ കൂടിയാട്ടവിൽ
സുഖരീപരിംഗനംടകമാട്ടവിൽ
മല്ലപാനമഹോസ്യങ്കുളത്തെന്ന രൂചഞ്ചലവിൻ
വാദ്രാജാക്ഷവുമംഗനാജന്മനവു, മുട്ടാനവും
ഗാഡപദ്മവിനോദവും പല വില്ലരും സുവനിദ്രിയും
സത്രദൈ കുറഞ്ഞപരമിന്ന കുറങ്ങണ്ണേ
ധാത്രാക്കുചുവന്തെതിലുചള്ളായ മന്ത്രാക്കാതികകൂട്ടാക്കണ്ണാ
പാത്രലം വടക്കിവാനേട്ടുന്നതുമോത്തു കൊള്ളിപ്പിനഞ്ചാ
ഉത്രു വന്ന ലഘുക്കസ്ഥിരനി രൂതക്കേളി തുടന്നു
ചീഞ്ഞകാരിവാണിഞ്ഞുകൊള്ളിപ്പിനാസ്ത്രിയും ..

തുള്ളിൽക്കണ്ണമാക്കാരനാവാനിാക്കന്ന എവി കമ്പണ്ണന്
സ്വ്യാരു നാം മും വരികളിൽ നസ്തപോലെ തെളിഞ്ഞു
കാണണ്ണ.

സജ്ജയൻ ‘ഉദഗ്രകോപസ്ഥാനനായ ഗദാഗ്രജൻറ’
വാക്കുകൾ കേട്ട് ‘അം പ്രദമയദയ, കലൻ’ വിറ പുന്നാ
കൊണ്ട് അവിടെനിന്നു കടന്നു.

വിളരു മുത്രാസ്ത്രങ്ങൾ ചെച്ചുന്ന സൗഖ്യദാനം
നാലുംപുത്രത്തിന്റെ വിഷയം. ഭാരതത്തിലെ വിളരവാക്കു
ത്തിന്റെ ഒരു സാമ്രാജ്യം നാം മുവിടെ കാണണ്ണതു്.
‘ബലവാൺതന്നാലിരിയുക്കതന്നായ’ ആമണ്ണൊരു ബലപഠിനാം
എന്നിങ്ങനെ എഴുത്തുള്ളൂൻ തൻശ്ശമചെപ്പു വേത്തിട്ടില്ല
ഭാഗത്തെ നാഡ്യാർ മുഖഭഗവൻ അല്ലെമാനു പരത്തി പറഞ്ഞ
രിക്കന്നതു നോക്കുക.

‘പരയന്മടക്കാനതിക്കരുകിക്കിക്കിക്കി
പരഹ്രപതിമാരിൽ ദയമിയലുംവേണ്ടം
പരതയണിമാരിൽ അണയുള്ളവാക്കും
കാഞ്ഞമിഹ നില്വാ ആണമത മുകളം.
അണയിനിഡയ വേണ്ടപട്ടശ്ലൂട്ടയുവുക്കും
അണയക്കവധം പുണ്ടശ്ലൂട്ടയുമക്കും
പണമയിക്കുംതുള്ളംവുവമനജ്ഞക്കും
കാഞ്ഞമിഹ നില്വാ
വവിഡ്യാരണിമാനക്കയ മുട്ടയുവുക്കും
വലിയവനാട്ടജ്ഞിക്ക കവഘ്നുള്ളവോക്കും
പല പല വിമോഹം ഏരീ കരഞ്ഞവോക്കും
കാഞ്ഞമിഹ നില്വാ.....’

பாலுமநூத்தத்திற் யம்பு இல்,

வெறியாகிய ஸுங் காயங்கு பொரீங்கு துக்கியை உலையிட
தீவி ஆபத்தனைகள் வெங்கி பார்த்து மடி சு ஜயஞ்சோ

குளம்,

‘பூளிமிலீஸ் வழி ரூப்புவட்டு பூளிக்காலத்தை மிதிதூபு’

குளம்,

‘ஹீஸா சாஷாக் பத்திரக வசீக்குக் கூற சுநாக்கின் ஸஂநூல்கிழு’
குளம் தான் ரூபுவெய்துவூத்து தீவிதீங்கு நோக் குகாதி
பூக்கினா.

‘அங்குலமாகுவுமகிக்கின் குங்கு ரூபுக்காங் இநக்கங்கூடியுடை ஏது
வூபுமீனியிம் ஸுநூலைக் காந்து ஸ்திராய்க் கூபிகா.....
அங்கு பேசுவதையீழு வாசிக்கானதை உதாநவகிக்கு தோண்,
அங்கு வாஸங்கான தாவானை வாஞ்சு வகீக் குமா.....
காட்டிலேக்குமேக்கில் வீப்பார் கிடியங்குவிக்கான பொக்கா.
அந்துகொள்கு ‘ஸுநோயாகோகு’ தகிக்கு வேஞ்சி ஸாயி
பராநான் அந்துமொ தீவிதீங்கோகு’ அந்தேக்குக்கினா. தீமினம்
தான் ஜெங்குகோகு’ அந்தங்குஞ்சிக்கினா. அநு கேக்கு’ தீஜ்ஞா
தீமினை கீடு வழைர அந்யிகேஷப்பிக்கினா.

,பெ:ஸ்திரீனாக்கான கடிசு சுமாநூ வள்ளுமிரிய வாஶக்காங்கு
பெஸ்திரீனாக் காமாயிலை தீஒசு வாங்கிதம் வைபுமாலை ஜ்ஜாங்கா.
அங்குவேஷக்கிலாக்கிரவநு காங்கம்முக் கிடியாலகிமுகெப்பாக தீஞ்சு
காட்டிலுக்கு மலஞ்சுமங்கையும் முக்கிடினாக்குக்கிரக்கு.....
இடு பறிமாஸவா சுக்கால் தீஒக்கீர பெறுதியின்து உள்ள
ந்தும். இவிடை சீஞ்சுருந்து தீடுக்கோ.

தூக்கிதிக்கோவியா ரையா:ரைங்காங்
காங்கிலாலிஸ் பூகு காபிதாங்குவங்
கிடிவத்தகோ ஸுர தீக்கிக்குக்குக்கோ
பாக்கதயாக் சொப்புக்காங் பாக்குப்பு கீல்
மதிமதி ஜ்ஜாங்குவதே மாங்காங்காய்
மதிமதி பூக்காங்கு சொயாகுமல்லித்தா.

....
பக்காக்குவிலும்தா பாபிதீஞ்சு:யாகா
தூக்கிதிவெர்தியாக்கவான் தீமங்காங் மதி
எந்தங்கரவெங்காங் மல்லாலாங்கா
குமதிக்கு ஸமிக்காம்

കലനിയി കലന്തണം ചോരക്കാൻഡാരദ്ദവ
കലഗരി കലന്തണം ശോണിതെ ദണ്ടണം
വലിഖ തടിയള്ള നാനന്തമിസ്തും രണ്ട്
നല്ലമാട് പിണ്ണങ്ങണം
തെളിവിലിര കാളിയും മുളിയും വന്നടക്ക
വല്ലനമായ ചോരയിൽ കേളിയാട്ടിണം
കളുകളുഡയകരം മുഞ്ഞിയും ചോണിയും
കളുകളുഡയകരം

അൻഡ്രൂസിനം നക്കലസമരംവന്നാൽ സ ഡി യൈറ്റ് നിഷ്ടപ്പെ
യോജകതയെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുന്നു. എന്നാൽ അനീതിജ്ഞന്റെ
വാൾ

“നന്ദത്തി നാഭാന്തരം ചെന്ന ചോല്ലേട്ടവൻ
വിരുദ്ധം ദിവാദും, ചീതുസകല്ലിൽ
അരികുള്ളട പുത്തികൾ ക്രൂരവോദം മലം
വരവത്തിനാച്ചടക്കം

എന്ന പറഞ്ഞിട്ട് കൗരവസംശിലേക്ക പോകാം എന്ന്
അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുന്നു. ഇവിടെ എഴുംപുത്തം അനുരംഭി
ക്കുന്നു.

“കമലാകാന്തൻറ കാരണ്യാദിലഭൻറ കമനീയാ, ഗണൻറ കാമസമാനഭൻറ
ഗമനസന്നാഹം കേളു ചിഡാലിച്ച കാനീ പാണ്ണാഡി ദിവനാരാധണ.”

എന്ന പദ്ധതിലെ കമനീകാന്തബല്ലൻ ഇ ത്രാദി പദ്ധതിയു
ശത്രു സംസ്കരിച്ചിയില്ലെങ്കിൽ വിശ്വേഷണ വിശ്വേഷി ചൊന്ത
തത്തതിനുള്ള ഉദാഹരണാഡി ചിലൻ വ്യാപ്പാനിച്ചുവയ്ക്കുന്നു.
അതിനെന്നറ ആവശ്യമേ ഇല്ല. കമലാകാന്തബല്ലൻ —
കാരണ്യാദിലഭൻ — കമനീയാംഗബല്ലൻ — കാമസമാനഭൻറ
— എന്നിങ്ങനെ ഓരോ വിശ്വേഷണങ്ങളെ ക്ഷേപിപരവര
നായ കവി ഓരോതാത്ത്” എടുത്തപറിഞ്ഞകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

ഒരവാൺൻ ഇരു ഉള്ളമം കണ്ണിട്ട് പാണ്ണാഡി ഭിഖി
ക്കുന്നു.

“പരിശവം തീന്ത് മോൾനരാധിവരം ശിരസിമേ വിഡി വേഖനം ചെപ്പും
പരബ്രഹ്മം പുമാ ചിന്തിക്കുന്നു എന്നും പരമപൂജയും ദേവനാരാധണ”
പഴനിലെന്തിനും നൊന്ത് പറഞ്ഞേട്ടുണ്ട് പഞ്ചമധ്യില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുഡുവയും
ബാകിക്കുള്ളും അമീച്ചു മഹാജനം പഴനിൽ ചാട്ടമോ

അംഗകില്ലായും തുട്ടിരാറംകം കുണ്ണാധാരി

അംഗൾ ചിടീച്ചു പറഞ്ഞിട്ടും നാറിമുന്ന്

വഴിയേ വോയിച്ചു ചൊല്ലുന്നമെന്നില്ല
പിശയും വന്നിട്ടു്
കിഴിയുന്നാകിലും ഒരു ദാഖലിക്ക
കിഴിയുംചു നമ്മുടിച്ചിട്ടാലും
പിശകൾചെല്ലിലും ദേശംഡാബാഡിരെ
തോഴുവാശ്ശുകിലും

തനിക്കൊന്നമില്ലെന്നും, എന്നാൽ
ക്രയകളായിപ്പൻ തന്നോട് മല്ലവ
സരസമാധിപ്പിച്ചും മുളംചെച്ചും യോദി
മുറഹര ദിവാനെന്നും തലമട്ടി
നീങ്പിച്ചുക്കൊണ്ടു

എന്നും അവരു പ്രാത്മിക്കെന്നും. ധാരണസേനനിയെ ഉചിതമായ വാക്കുകളാൽ സമാധപസിപ്പിച്ചിട്ടു് ഭഗവാൻ കൈമരവും സഭയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടുണ്ടു്. ശ്രവിടെ ഞാജ്ഞമുഖത്തും ആരഹംഭിക്കെന്നും. അതു ധാരാഭോഷണം കാണുമാൻ ആളുകൾ തിക്കി ശ്രൂട്ടുണ്ടു്.

പരിഥിക്കിട്ടേംന്നും തിരുട്ടി നീലയന്നും സമാനം
മാഹത്തി വന്നമല്ലികമാലകൾ മാലവിശേഷക്കാലം,
ദഹാവനയന്നലീഡകൾ ഗണ്യജ്ഞക ഗണ്യ ലമണ്യ ലഹാഡാ
ഇലവുമഞ്ചായരവിംവുമുഖം കഴുട് ദഹണംശാഡി,
അംബുജരിഡുവിംവസമാന്മുഖം, ബുദ്ധമയികമനോഭരം,
കുംബസമ്പര്കരൂപകരൂപജ്ഞാനരക്ഷന്തികവാപം
ലംഖിതരൂപസീവനമാലകൾതിരുവിക്കരണ്ണും
കുറതു കലഞ്ഞനകരണ്ണുംമന്ത്രപഃട
കുക്കണകടക്കാളിക്കുമംഡാക്കംഗൾ കുയുമോടക്കിലും
കുക്കമരസപകിലുമരകിന നീങ്പുടലതിരമണ്ണിയം
സംക്രമണിക്കാണവനക്കാണവിളംബാണവിതപരിംബരവും
പക്ഷജനിപോദയുഗംശായുമതിരുദ്ധ
....

ഈക്കിന വന്നമാലകൾ പാമിലുതരളിത്തമിലംകുപടലി
ഗളുതലഗളുവികലക്കുളപുക്കിതനാരസുരക്കാലം
തെളിവോട് വിളയാടകിന തിരുവമബിലവിലേരകനശീലം
നെടീനന്നയന്നമവിലജന്നംനമിരും
....

നവമച്ചത്തത്തിൽ ശ്രീത്രംബൻനു കൈഉരവ ദ്രവപ്രാംബം
വർണ്ണിച്ചിരിക്കെന്നും. യുതരാജ്ഞർ ഭഗവാനെ അഭിവുന്നിച്ചിട്ടു്

‘ഭിവമാകിന രാജുപാലൻ കാരണം പരസ്യം ഭാഗം ചില വൈരമുള്ളതു റീൽ’ എന്നപേക്ഷിച്ചതിന്,

‘വിസ്തൃതിയും വിസ്തൃതിയും നേരമില്ല നേരമുണ്ട്

അസ്തി മാറം അസ്തിചു ദാസ്തിമാവിതെങ്ങനെ

വസ്തു പഠനം ആശിഷിത്വിക്കാം’

മണിപ്രവാളത്തിൽ പറഞ്ഞതാഴീയുന്ന. സുഖാധരം ഒരു വാനെ ക്ഷേണത്തിനാം ക്ഷേണിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ നവ്വാരദപ്പോലെ തന്നെ അരഭട്ടത്തിന്റെ മുഖ്യം കാൽ ക്ഷേണ തുറന്ന പരാശാൻ മടക്കുന്നില്ല.

“പക്ഷമല്ല നേരക്ക് നിരന്തരചിഡിക്കുന്ന ക്ഷേണം

ക്ഷേണിരക്കണമാത്രമല്ല നേരക്ക് നിരപ്പിസാല്പവും

ക്ഷേണാന്തിനു നല്ല ദിക്കേക്കുന്നു

ക്ഷേണിവച്ചുവെള്ളിനുവെറ്റുന്നതാകില്ലമാണെ,

ക്ഷേണിക്കുതു കമിക്കുന്നോ തവ ദാശവാലികൾ കാണുന്നും

ക്ഷേണായ ഇന്നു തന്നെന്നു ദശാവായ മര യുക്തമാം

ക്ഷേണമീനാളാട്ടം വിഷ്ണവു

എന്ന പറഞ്ഞതിട്ടു് അദ്ദേഹം വിട്ടരനില്ലയന്ത്തിൽ ചെന്നു് ‘സപ്രണ്ടപാതനിവോതിാ മുഖഭോജനം ഇപ്പുണ്ടായ തഹസാ ഉജി’ ആട്ടു്, ‘ഫണിതല്ലകല്ലുമനല്ലതിനുംനുകല്ലിതാ സപ്രക്ഷേപം’ ത്തിൽ കേരി സുഖമായി ഉറങ്ങുന്നു. വിട്ടരജെ ഗ്രഹത്തിൽ ഇംമാതിരി വിശിഷ്ടസാധന സാമഗ്രികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന സംശയിക്കണംതാലില്ല. പരമ ഭൂതനായ രാമപുരത്തു വാരിയർ ശ്രീപത്മ നാഭ സപാമിക്ഷാത്തിലെ ശില്പവിധാന ഔദ്യോഗിക്കുന്നില്ല അവബന്ധപ്പോം “പാപിദ്വക്ഷരക്കു കല്ലും മരഭൂമി” എന്ന പാതയിട്ടിരുന്നപോലെ വിട്ടരൻ തതാല്പര്യനായ പുരുഷന്മാരു നൽകിയ വസ്തുക്കളെ ഇക്കവിയും ക്ഷതിരാജാനിതമായ നേരുണ്ടാലാണ് കാണുന്നതു്. ഭാഗപരാ യഥാനായ ഭഗവാൻ കാൽം പറയാനാമില്ലപ്പോം. ദാഖലാലി യുടെ അക്ഷയപാത്രത്തിൽ പററിയിരുന്ന ചീക്കേറി പാലെ യോ വിട്ടരൻ നൽകിയ കാരണിപാലെയോ സപ്രക്ഷേപമായ ക്ഷേണം അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിതദഹനിൽ മരുന്നാറിന്നും അനിബിച്ചില്ലെന്ന പുസ്തിലുഡുണ്ടു്.

ഒഗമ്പത്തം ശ്രീകൃഷ്ണൻറെ കൊരവസഭാപ്രായേ വരം വല്ലീ കിന്നു.

“ക്ഷത്താവുതന്നെടീടിലത്താഴെന്നും ചിത്തത്തിലഞ്ഞറ വാണിജ പദ്ധതി” എന്നിങ്ങനെ ഓരോനും പറഞ്ഞു പറിയ സിച്ചുകൊണ്ട് ഭരിച്ചുയന്നും ഭ്രാംസന്നാഗ്രേ തെളിഞ്ഞുണ്ടാക്കി രിക്കാവെ,

ശൈഖാവല്ലുവൻ മഹാന്നന്നപ്പും ശ്രീപാണ്ഡിതനും മിച്ചിപ്പിള്ളുക്കു രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നു. തന്മാരം.

മുരഖാക്കിബിംബ, പ്രകാശിക്കുന്നപ്പും മാഡാരപാളിവിളങ്ങാനപോലെ മശലിപ്പാജിലമംസ്യാനദിയേശ നീരുള്ളപ്പരമും മഹാദേവംംഡാ, കായാമുതന്നുള്ളിലംഡായാസമുക്കം കൂടുള്ളവാം കുലംനും സാജാനേയ ശ്രീയാ വീഴ്ചക്കു സ്കിത്തലുംഡായും പരിപ്പുൾച്ചും പരീക്കാംമുരംകെട്ടി വാഹിട്ടിള്ളും ചെച്ചതോരിമം കീറീടം ധരിച്ചും അടുത്തുരുംഗമാം ദശ്രീയാണ്ണന്തും കാണായി തുപം ശ്രീവാസ്തവഭരം വക്ഷാപ്രദഭാര ശ്രീവിത്സന്നായകശസ്ത്രശ്രീവിശകം ആരവഭന്നംചെയ്യുള്ളു മനിൽ ആവിപ്പും, ദേഹാവതാരം തുക്കണ്ണുരുണ്ടും മിച്ചിച്ചാസമരയാടും നീള്ളുന്നാപരാക്കാക്കാംതന്നും ക്കൈന്നാപ്പിച്ചു ചെല്ലുന്നരിച്ചു സക്കാംപുമ്പം

ഇവരും എഴുന്നുള്ളഭന്നോടു അതും എന്നിറുപ്പോക്കിൽത്തെന്നായിരുന്നു കെത്തരവസഭിയുടെ നീഡേയ,—എന്നാൽ

ചുരുളുന്നിന്നന്നുള്ളിലുപ്പോക്കാം കുലഞ്ഞിള്ളുടന്നീ ടീക്കരിക്കിള്ളും നട്ടണിള്ളുടന്നീ, മാവ, പഴ നീ അനുസ്ഥിനാദിയേശ വശിഷ്ഠം റച്ചനാക്രമാനവുംചെയ്യുള്ളപ്പിള്ളുടന്നീ വെള്ളപ്പോം കൂല്ലും മന്ത്രം; തത്പരകൾനീ

ഭാരതുംഡായനനാക്കട്ടെ, ‘പീംബന്നതോബൈസു മറിഞ്ഞാഞ്ചുവിണ്ണാൻ കണ്ണാലിക്കുംകുടപ്പതിക്കിനും.’ ഉദാഹരിച്ചിരുന്നതു കണ്ണാൽ ചീരിക്കാത്തവരുണ്ടോ? ‘പൊന്നുംമറിഞ്ഞതു വീഴ്ചനു കണ്ണാൽ കണ്ണിനുസ്ഥവും’ എന്നു നന്ദ്യാര പൊത്തിച്ചിരിച്ചുപോകുന്നു.

അനന്തരം ശ്രീകൃഷ്ണഭന്നവാൻ ഒരു വളരെ തത്തേപാപദേശം ഔദിയോക്കിനുണ്ടോ. പരക്കേൾ പ്രയോജനപ്പെട്ടുന്നില്ല.

‘കന്തിശ്വരനുക്കും ഒജ്യംകരടാണ്ണനുക്കുംവന്തിശ്വരനുക്കുംവരാണിക്കി മുതി സന്ദിക്കിലഭന്നിരുള്ളാണ്, വിശ്വേഷാലഭന്നിന്നാണിതെല്ലും

നൃതന്നെന്നും നൃജിംഖാക്കിവേണമെന്തുംടടിക്കേണും വാണിച്ചു

കൈംബിവാൻ

പ്രാതശവാതുമഹാശാദിരാജ്യം നൃപാധിനമോക്ഷിൻ
നാട്ടിൽപ്പെത്തപം ക്ലാവീഡുമാടെ വെട്ടിപ്പുടിക്കുന്ന വീരക്കണ്ണം
പട്ടംകുവും ചെറിപ്പിലും വന്നാലേം അങ്കുഷ്ഠം താൻ
.....

പൊതുസന്നാഥം നിന്നും താൻ രിപ്പീൻ പേരുംനു ഉംടു നാമം
[ഇപ്പോൾ]

ആരുന്നുമെന്തുംമുക്കാർപ്പിനു ഒരു തിരിപ്പീൻ
ഭിരുംബാധനാന്തരം ഇത്തരം വാക്കുകൾ കേട്ടിട്ട് ഗ്രീക്കുള്ളഭവാൻ
കോപാ അടക്കാൻ വയ്ക്കാതെ അർജ്ജനന്തരായും ഭീക്കൻറായും
മറ്റൊരു ദിവ്യതക്കു വല്ലിച്ചു കുറഞ്ഞിക്കുന്നു. ആ വാക്കു
കൾ കേട്ട് ദിശ്യും യന്നും കൊപിച്ചു് പിന്നെയും പാണ്യവ
നൂലും അടക്കി ആക്ഷേപിക്കുന്നു. ‘തിരിഃജാജ്വരിക്കൈ’യും
ചെയ്യുന്നു. ഈവിടെ എക്കാലഗ്നിയും താൻ ആരംഭിക്കുന്നു.

നാഡാത്മജൻറു വാക്കുകൾ കേട്ട് ഭീതി കലന്ന് ധൂതരാ
ജ്ഞാൻ പുതുന്നു അടക്കാൻ വന്നു് ഉപദേശിച്ചുനോക്കുന്നു.
പക്ഷേ ഫലപ്രസ്തുതാശിപ്പി. അതുപോലെ ഭീജ്ഞപിതാമഹ
നേരയും വിച്ഛരണക്കു, ഉപദേശങ്ങളും വ്യത്യസ്തങ്ങളായി പരി
ബന്ധിക്കുന്നു.

“ഈതിരിപ്പുകുചുകിക്കില്ലാതോ

മതിയിൽ ശത്രീര വയുമീനില ഭിജ്ഞനോ

അതിനാമമട്ടഞ്ഞവക്കന്നവിശ്വാസം

മതിപോഷം മരിയുന്ന മുക്കുമുരു,”

എന്ന കവിയും സമാധാനിക്കുന്നു.

പത്രശാഖയുത്തതതിൽ കണ്ണുജപരായ കണ്ണാദികളുടെ
ഭിരുപദ്ധതമാണു് വിഷ്ണും.

നസ്യിക്ക നിംഫാന്തതുരജ്ജാമിവനക്കാിൻ
സാന്യിക്കണമീപ്പാളിതിരന്നതിന്തു വിവാദം?
ബബ്യുക്കളുമില്ലിഞ്ഞിവനായം വഴിപോലെ
ചിന്തിച്ചതുപോതം നമുക്കു മരണം.

എന്നിങ്ങനെ ഭിരുപദ്ധതതിനു വഴിപ്പെട്ട ദിശ്യുംയന്നു
അരബ്ദനെതന്നെന്നു എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നു.

അതാപ്പുക്കരാത്രൈക്കും അഡിവനും
സന്നാവതി കാലാക്കുകളില്ലാമോനുംപാശ
നാനാവിധിശന്നന്നുകളിൽനിന്നും
സ്ഥാനങ്കളിൽനിന്നുംനാനുംബന്നും മരണം.

വീവാപത്രവാഹാസ്തി കൈമെണ്ടു വസിക്കം
ഒരു ലോകുമഹാവീംന വസിപ്പതിനായി
കാവിനലമനച്ചുണ്ടതുളിക്കിലുംപോലെ
കൊഡാറംഡേമംറാനാടുട്ടുംബീ

അപ്പേം പരുഡ അതനായ നാനുകീ ഭദ്രാധനൻറ ഈ
ഉദ്യമത്തെ കംനിന്താഴി അരുജക്കപിക്കുന്നതിനോടുകൂടി ഈ
വൃത്തം അവസാനിച്ചുനൂ.

വിശ്വഗ്രൂപപ്രാർഥനാഖി⁶ പതിനുണ്ടാംപുത്രത്തെതിൽ
പ്രതിപാദിനമാരിരിക്കുന്നതു⁷. ഇതു⁸ അതിന്റെം്പിരമായിട്ടുണ്ട്.
എതാരം പദ്മജപ്പേരു മാത്രം ഇല്ലരിക്കാം.

ശ്വാക്കരാധിനാമദിവസ വോകുതിലീതികരം

മാകാംഡഗ്രഹരാഖേരിനക്കാന്തിനേയാട-

മാക്കാഡവിറോകളിലംകൈപ്പുനുവില-

ദവാകം നീറഞ്ഞു വെത വിശ്വപംക്രായ നാഡി

ചുണ്ണാഡായ ക്ഷല പാഡാഡാഡാഡാഡാ

കൂദാശന്മാനും സാദാഡാകവിന്നാഡപല

വിശ്വാക്കുല ഗാംഗാക്കുല നാപിശ്വാക്കുല

പുണ്ണാക്കുലായ മുഹൂ

നുരായിരംപിനേരു രഹപ്പക്കരാമംട്ട

വേരായി മേഖാത്തി കീരീട്ടമാറബിം

കാരംഡാട്ടണ്ണ തിങ്കാരായ ദൈവമാരി-

ലാറായി ധാരമപി

ഇശ്വരഫുഡാക്ക മിടപ്പോരാഞ്ഞു തിന്തുമതി

ദമ്പാരാഞ്ഞഹാസവമാട സാരായണൻം തന

നേരം വളന്നുവിശ്വാരോ വിചിത്രം

സാം വെച്ചു വെത

രുംഗാഞ്ഞാം കിലവലംഗഞ്ഞിരാതാരാഡാട

നംഗാരപായങ്ങചി തിന്തുന കിംഗി പര-

ംപീകരിച്ച പല മംഗലപ്പവേകക്

ഇംഗീഡിച്ചു വെത

ആക്ഷാഞ്ഞഹാസമോട്ടുകുഞ്ചിസു എലിംഗമാട

മക്കുണമാമസുരംകുഞ്ചിരലപ്പക്ക

യക്ഷിലപാഡാനിക്കു മക്ഷുദപക്ഷിക്കരത-

രക്ഷുക്കുചിം വളരു

ഈ വിത്തപ്രപം ക്രാട്ട് ദ്രോസനാദികരം മോഹിച്ച നിലം
പതിച്ച.

“പ്രാണങ്ങൾവട്ടിന്തു ചീലൻ നാണം വെടിഞ്ഞു ചീലൻ
കേന്തു മഹാസമയിൽ”

പതിനാലാം വൃത്തത്തിൽ ഭീഷ്മാദികളുടെ പ്രാത്മന്യം നാശം
രിച്ചു് അനീതിപ്പിന്റെ തന്റെ വിശ്വാസപത്രത സംഘരിച്ചിട്ടു്,
നിംവീചി കോലന്ന കുടിക്കുന്നതേലാറും
നാം ചേരുമ്പൂജപൂജയെല്ലാം
കംഗേണ്ടായ നാല്പും പ്രിരിക്കാണുംലാറും
തന്റെ നാശം നമ്മൾ നമ്മൾ.

ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ഉജാഡായിട്ടിളി ഉത്തരവും തികളുടെ
നാശം പത്രത്തിലിപാണു് ഇതിന്റെ സ്ഥാനം.

(ന) ശീലാവതി.

ഈ പ്രചുരപ്രചാരമുള്ള ഒരു തുതിയാണു്. “തുണ്ടേം
തന്താവെ മാമുനിന്തും” എന്ന പാട്ട് അറിയാതെ പെണ്ണു
അപരി ചുരുക്കമാണു്.

(ര) അനീതിപ്പിചരിതം മണിപ്പവാളം

ഈ തന്ത്രക്ഷോത്തരം ഭട്ടാരിക്കു വേണ്ടി രചിച്ച ഒരു ദ്രുത
കവിതയാണെന്നാണു് എത്രയും. അനീതിപ്പിചരിതം മലയാം
ഉത്തരിലെ നന്നാമതെത്ത മഹാ ദാവുമാണെന്നു പറയാം. ശക്ര
കവിയും അനീതിപ്പിചരിതം എന്ന സംസ്കാരവുത്തെന്ന് അവി
ചവിടെ ഉപജീവിച്ചുകാണുംബാക്കിലിലും, ‘മരദഗംഡവും’
‘മധുവെവരിചിത്രചരിത സൗരല്ലുമണ്ണാജിത’വും ആതു ആ
കാവുകസുമത്തിന്റെ അടിത്തത്തോം നിശ്ചിതക്ക യോഗ്യത
അനീതിപ്പിചരിതത്തിനില്ല. അനീതിപ്പിചരിതം ഒരു പ്രാഥമ്യകവി
യുടെ തുതി. അനീതിപ്പിചരിതമോ? കവിതപര അനീക്ക പുണ്ണിവി
ക്കാംസം സംഖ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞതിട്ടില്ലാതെ ഒരു ബാധകവിയുടെ ദ്രിത
കവിതയുമാണു്. ഇങ്ങനെ ആത്മാക്കിച്ചും, അതു് ഒരു നല്ല
കവിതയല്ലോ? ആതു പറയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

അനീതിപ്പിചരിതംപോലെ അനീതിപ്പിചരിതവും 12 സർക്കാർ
ഉം നിബന്ധിക്കുപ്പുട്ടിരിക്കുന്നു. നന്നാം സർക്കാർ തന്റെ ത്രിഭേദവി
ശ്രദ്ധമാവിന്റെ അട്കക്കൽ ചെന്നു് അനുരമാരായ രാജാക്ക
നാർ നിമിത്തം തന്നിക്കു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ഭാരതത്തപ്പറ്റി
സക്കന്നിവേദനം ചെയ്യുന്നതും അവർ രണ്ടിലേപണ്ടംകൂടി വീണ്ണ

வினா சென்ற காலங்களும் விளை தீர்முடிநால் அவதரித்து பிரேரணையிடுகிறதோம் வாய்லாக செய்யுள்ளது தீர்முடியுவதாலென்பதை ஒழியுதல் என்று கூறப்படுகிறது.

ഉമ്മാതപാടിവുംകിയാന് കുറ്റാലന്തരിൽ ദാലിരക്കുത്തലോ എത്രും
മുളാ തരിമലപ്പുത്തനിംഗജാലിൽ നിന്തുയുമെന്ന നിരക്കുവസ്ഥയിംബും
ഡിവത്രുമീഷാം പടക്കാളം ഗുണ്ടായ ഭിംബായ ച നാക്കിാക്കാം
സസംഭ തത്തി.സ സ ശീരു ചിംഗി സപയാർഹാക്കംസംഗരഹായപസാദ്യ.
(ആക്കിപ്പിച്ചവിശയം)

வகுவிட்டதற்காயிறும் ஒரு கூடிப்புக்குக்கூடின்றாகக்கண்ணுக்கூடியா,
ஷட்டிவொட்டி தக்கங் யாவிக்கூடிய வொட்டிவகுவிட்டதனிலோடுஇழு
[கொள்விடவே]
அவர்கள் வட்டியும் வருங்கும் கூடினாலும் வகுவிட்டதும் வகுவிட்டுக்கண்ண
அவர்களிடத்திருக்கிற கொட்டுமிகு முறையாகும். கீவங்களினாலும் வகுவிட்டும் உருண்டும்.

ଯୁତ୍ପରୀ କୃପାଣୀଁ ଯ ଅନ୍ୟ କୃପାଣେ
ତୁପାଣେ ଧିକ୍ଷତପାତ୍ରର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଜୀବଶରୀଳୀଙ୍କୁ ରମାନ୍ଦୁନ୍ଦୁନ୍ଦୁ
ଜୀବାହ କେତେବେ ଯଦ୍ଵୟିରୁତ୍ତି,

(അക്കിളിവിജയം)
 അതുവിന്റെവാടക്കിൽപ്പന്നായുണ്ടുലവാക്കുമരാലിഞ്ചാട്ടൻ
 തെരിനിയുടെകരം പിടിച്ചിട്ടുണ്ടാസിലത്തേക്കാണ്മേഖലവുള്ളവൻ

“ അങ്കമാലയും മഹാത്മൻ ദാനിക്കരപ്പട്ടമിലു കാരമായാൽ
അവതിവരൈവയിക്കുന്നും മഹാത്മാനവന്തിദ്വൈക്കളിലും നന്നായും

ജയം വായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന എന്നതു ഉദ്യമത്തിനു മാത്രമേ
വഴി നല്കുന്നു.

രണ്ടാം സർപ്പത്തിൽ ചുതനാമോക്ഷംവരണ്ണത്തു കൂടു
സാഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശടപ്പടിനേക്കിലുമെന്നറ പാദം

പിടിച്ചുനീക്കുന്ന നീഡിവിവരം

മനിക്കയില്ലിന്നതു കൊണ്ട് ഞീനം

ജനിച്ചുനാനം തവ നാശധാരൻ.

ഈ രൂപി ഫലിതങ്ങൾ ശ്രീകൃഷ്ണ പരിത്തതിലും അവിടു
വിടു കാണുമാണെന്ന്. ഇന്നാം സർപ്പത്തിൽ നൗക്രവിവരമന്നിരീ
വന്നാജട മോക്ഷംവരണ്ണത്തു കൂടു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.
ശ്രീകൃഷ്ണവിജയകത്താണു് ഈ സർപ്പത്തെ,

അന്നപത്രം അന്ന നാടുണ്ടിരാ പുജ്യപ്രഥമവരിപാക്കണ്ണ റണ്ണം

ഒന്നാപാലവകളും യംകാരം ദാന കേട്ടപിരിപാലവന്മരാസംഭവം വെച്ചേ.
എന്ന ദ്രോകരകവാനും, ശ്രീകൃഷ്ണ പരിബാകത്താണു്,

ഒന്നാപാലവബാലവന്നറ രാശിരമഘപ്പാദം

അതുപാലചുഡം നായനാഴിരാമം

അതുപുന്നിമോദം വാത കണ്ടുകണ്ടു്

ഒന്നാപാലപ്രാന്തരാസന വാണാം.

എന്ന പദ്മാക്ഷാനും ത്രട്ടങ്ങൾിരിക്കുന്നു. ഒരുക്കളും നേരം
രാഞ്ചി പദ്മങ്ങൾം ഉല്ലാസിക്കാം.

വരക്കുംഡാവാലനംം വെനിനിനാം കുറാ പട്ടിനാനു വിളക്കി തുണ്ണിന്
വിരിഞ്ഞുപുന്നുപാശും വിരിഞ്ഞുവിശ്വാസിപ്പു, വിരിഞ്ഞുവിശ്വാസി വിരിഞ്ഞുവാലു,
കാന്തിപ്രകാശനു കുശാരതദാർ കു താരിള്ളടണ്ണി വരണ്ണിതലാനേ
വിന്തികവില്ലാഡിവവരിപ്പേരാണുവരന്തകിലും ചെയ്തിൽ മാനോരിരാമം.
നീലാക്ഷിവില്ലാം കുവാൻ കുക്കുൻ താലുക്കുന്നപ്പും സ്മർക്കപ്പുകൾഞ്ഞ
കുളിപ്പിയും റംഗയുമേക്കും മുളിച്ചുകാതിലും സരം കലം.

പാണിപ്പയം ഒന്നായുണ്ടു മെല്ലു മേഖാനീതേലേവത്തുമാണുവിച്ചുകും
കാണുന്നവൻകുറു മനോരിരാമം ചെന്നാൻ മുണ്ണിതചാരാഡാം.

പിടിച്ചുമെല്ലുന്നമ പിച്ചുനിന്നാം പട്ടംപില്ലാണുമരിണ്ണുവിണ്ണി
നടന്ന നാലുശട്ടി മുംബാം കീടനുജണ്ണാരവനാിവിണ്ണാം.

ചിവനുമക്കാനുനക്കാണവിശ്വാദം. ചിലവും നീഡും കുടാടുമാണു.

ചവൽപ്പലംവെവനലവാലസരാരലുകരിച്ചുരമും ഒന്നാപവാദം.

നീവാം സർപ്പത്തിൽ കാട്ടുവിവരണ്ണതു റല്ലം വസ്ത്രിച്ചിരി
ക്കുന്നു. വനവസ്ത്രനുണ്ടായിരുന്നിനു് നേര രാഞ്ചി ദ്രോക്കണ്ണരും ഉല്ല
രിക്കുന്നു.

ಮಹಿಳೆಗಾಪಾಡೆ ಉಣಿಸು, ಗಾಲಬಯಿ ಕಂ ಹೋತೆ ತಮಾಯಿ ಕಾಗಣಾಗಂ.
ಮಹಿಳೆ ಚೆಂಡಿತೆ ಪುಸ್ತಿ ಪಜಾಳ ಮಹಿಳೆ ಮಹಿಳೆ ಮಹಿಳೆ ಮಹಿಳೆ
ಮಹಿಳೆ ಕಾಯಿಲು, ಮಡ, ತುಟಣೆ ದು ಖಳ್ಳಂ ಮಾಸಕಳ್ಳಂ ಕ್ಷಿತಿಪ್ರಾಯೇ
ಮಲಭ್ಯಂ ರೀಲಭ್ಯಂ ಮರಣಭ್ಯಂ ಪುಲ್ಲಂ ಕಾಬಭ್ಯಂ ಪಣಿಭ್ಯಂ ನೋಡುಭ್ಯಂ.

ಹಣೀಗ್ರಹತತಂ.

ಹಣೀತಿನೆ ಹಣೀಚಕ್ರಗೋಪಿಗಿನಾಣಣಿಗ್ರಾಹಣಣಂ ತುಟಣೆ ಶಿಂಗಿಯೋತ
ತ್ವಾಭ್ಯಂ ವಾತ್ಯಾಂ ಕಿಲ್ಲತ್ವಾಂಣಿಭಿಕ್ರಿ ತಯ ಪದಚಾಣಿತಾಳಮಹ್ಯಂ
ಲಭಿತಂ ವಡಗಂ ಮಣೋಭಿರಾಮ ಕ್ಷಿ ಸಂಗ್ರಹಿತಕಂಗಲಂ ವಿಧಿಣಿ
ವಿಂಕೆಣಿತಿರು ಕೊಣಕಳವಣಿಭಾಗ ತಿಂಕೆಣಿತೀಕಿಂಕೆಹಿ
[ಪಿಣಿಹಣಿಭಾಗ].

ತಿಂದೆಮಂಿನ ಪ್ರೀತಮಂಂ ಥಿಲಂ ನಿತರಾಮಣಿಭಿಕ್ರಿಹಣ ನಿಂಬಿಲಾಹಂ.
ಈಂಹಣಿಭಾಗಾಣಾಗೆಮಾತ್ರಕ್ಷಾಲ್ಯಂ ಪಣಿತಾಳವ ಪಕ್ಕಿತ್ವಾಪದೇ
ಅಂಯರಾಬರಸ್ಸಿಮ್ಯಾನಿಭೆತ್ತುಭೆತ್ತಣಯಿಕಾಣಂತ್ರಾಂಭಾಂಭಾಂ
ತುಟಿಕಾಳಮಿತಕಾಳಂ ದುಶಕಿಸ್ಯಾಭ್ಯಂತಕಾಳಿತ್ವಾಂಭಾಂ
ತಾಂಸ್ಯಾಂತಿರಾಂಭಾಂಭಾಂ ಸ್ವರಣಾಳಿತ್ವಾಂತಾಂ ತುಟಣೆ
ತುರಾಂತ ಕಾಳಿಯನೆ ಮಯಣಾಂ ತುಟಣೆ ಮಣಣಾಂತಾಂ ವಣಣಾಂ.

ಹಾಕ್ಕತೀವಣೀಗಂ.

ತಂಹಣಾಂ ನಾಂಜಾಂ ಅಣಾಂತಿಲ್ಲಿಪಡಲಂ ಮಹಿಳೆ ಮಹಿಳೆ
ಪೆಂಕಣಣಿತ ಕಾತಿತ ಯಣಿಸ್ಯಾಭ್ಯಂತಮದವಿತಾರ ಹಾಕ್ಕತೀ ಕಾಂದಮಾಯಿ
ವರ್ಣಾಂ ಸ್ಯಾಂ ವರ್ಣಾಂ ಮಾರಿಸುವಿತಿ ಮಾರಾಂತ್ರಾಂಭಾಂಭಾಂ
ಫೇಂಂ ನಾಂಬಿರಾಂಪಾಲಕಣಿಕಾಂತ್ರಾಂತ್ರಾಂ ತುಟಣೆ ತುಟಣೆಪಲಿತ್ತು.

ಪಾನುಮಸ್ಯಾಂತರಿತಿರು ರಾಸಕ್ರಿಗಾರಾಂತ್ರಾಂ ವರೆಯುತ್ತಿತ್ತು ತುಟ್ಟಂಪೀಲಹಿ
ಸಂಗ್ರಹಾಂತಿರಿಕಣಂ.

ಶಾರಪರಣೀಗಂ.

ವಣ್ಣ ಶಾರಪರಣ್ಣಂ ಸ್ವಂತಾಂಕಣಂ
ಉಣಾಂಯಾಂ ತಣತ್ತಿಂಣಾಂ ಇಚಮಿಯಂ ಕಾರಂ ಪರಿಗಂ
ಇಂತಿವಿರಂ ಕಂಪಾಮಣಾಂ ವಣಾಂಪಣಾಂ
ವಣಿತ್ತು ನಾಂಸ್ಯಾಂತ್ರಾಂತ್ರಾಂ ಶಾರಾಂ.

ಪಂಚವಣೀಗಂ.

ಹಂಸಂತ್ರಾಂತ್ರಾಂ ಕರಿಕ್ಕಿನ ಪ್ರಾಣಯಾಂತರಾಂ
ವಂಸಣಾಂತಿಲ್ಲಿ ಇಚಲಣಾಂತಿಲ್ಲಿ ವಣಣಾಂ
ವಂಸಣಾಂತ್ರಾಂತ್ರಾಂ ಪ್ರಾಣಯಾಂತಿಲ್ಲಿ ವಣಣಾಂ
ಹಂಸಾಂತ್ರಾಂತ್ರಾಂ ಪ್ರಾಣಯಾಂತಿಲ್ಲಿ ಇಚಲಣಾಂ
ಅರಬಿತ್ತಾಂ ಪೊಂಬಿಷ್ಯಾಂತಿಲ್ಲಿ ಇಚಲಣಾಂ
ತಂಪಾಂ ಪರಣಾಂ ಚೆಂಡಿಷ್ಯಾಂ ಲಣಾಂತಾಂ
ಕಾವಿಷ್ಯಾಂ ಕಾವಿಷ್ಯಾಂ ಪರಿಂದಣಾಂ ಮಣಾಂ
ಪ್ರಾಣಿಕಾಂ ಪ್ರಾಣಿಕಾಂ ಪರಿಂದಣಾಂ ನಿಂದಣಾಂ.

രാസത്തിലും അതരാംസർവ്വത്തിലും "വർഷ്ണിച്ചീരിക്കുന്നതു".
ഗോപികാവിലാപം.

എക്കിൽ തപഃ വദ ദാദ ചെപകിളിക്കിടാവ
ഞക്കിച്ചിട്ടിരുപറിവാനു മടിരക്കാവരാ നീ
മിൻ തുജ്ജന് സാംഖ്യതന്ത്ര തുജ്ജനാദയാ?
സാംക്രതികാവത്തുരവിലാപാശാ സമാനന്ന്.
പരിവിക്കാണണിക്കാലും കഴാഞ്ചമാലാ
നീവിപ്പം, കവഞ്ചുംഗരകാന്തിയും കേരി
നീവകല്ലുണ്ണിണ്ണയുമാരമാണ കൊസ്സം
ബാവല്ലുവെന്തിയുടെ ദക്ഷാജാംവിശ്വേഷാങ്ക
വേണു നീ വടിവെം്പച്ച വാനാംഗവോത്രപം
കണ്ണിലെവന്നു നീയതം കളിച്ചുചെബാലും
കണ്ണുകിൽ തിക്കുവപ്പരമാശശരഭിന്നത്—
ക്രാന്റീസ്റ്റ് പ്രവർത്തന ത്രാക്കുന്നു നീ
വർഷ്ണിപ്പുനിന്തക്കയില്ലും ക്രാന്റീക്കുന്നു
വർഷ്ണിയും മധ്യരൂത്രാവ വേണന്നാലം
ക്രാന്റീക്കുന്നുത്രുതമന്നതറിഞ്ഞുവകാശിവിന്
നീവർഷ്ണിയും സാതുതിക്കുള്ള അവിപ്പത്രാണം.
അത്രും മജിലക്കുള്ള മരനാഡാന്നരാഗം,
പാടിടിയുരിപുത്രപകാനിക്കണ്ണാൽ
വാടിടം ശക്തവക്കാനു ഇപ്പോൾിയം
ആടിടം മനസി ക്രാന്റീഹാര മുഖം.

...

വന്നും പട്ടാളക്കുമുഖം വന്നും പട്ടാളക്കുമുഖം വന്നും
ഉം തങ്കൾമാനവിലാസിംഗരിക്കണാൻ മരാക്കുന്ന മരാക്കുന്ന മരാക്കുന്ന
ദ്രുശാംസർവ്വത്തിൽ കംസവയംവരെയുള്ള കട്ട ഉം ക്രാന്റീസ്റ്റ്
രിക്കുന്നു.

ഗാന്ധിനേന്നയൻറ ഗ്രീത്രഷ്ണുശ്രദ്ധഗമനം.
തെരിവേറി വിരവോച്ച നടന്നാൻ ഭ്രാന്തെന്നുവെന്നുകുന്നാണ്
വാരിജാക്കിപറ സംശയപ്പുതം ചായവാനവന്നു വെത കണ്ണാൻ
പക്കാക്കിപറപക്കജ്ഞുനാം പം പെടുടിംഗിരസ്സിന്നതാണ്
സക്കടം കൂടും ചുരുക്കും സംശയാശാപദ്ധതിനു ഒപ്പിച്ചും
വാസരാന്തസ്ഥാനാിവരചനാാം വാസാംദവനുവെന്നുവാസനി: എത്ര
ഹീസചായക്കും വാസമുന്നുചുരാജിക്കുക്കുണ്ടിന്
ക്കുറിംബാഹസമായ ദുക്കിൽ വർഷ്ണിന് സാമീഡാനമെടുത്തുകരംവേം ഏ
പുതിയംവെത കുടിച്ചുസുംവാച്ചു ഭരിംഗളിവിലാസാനുക്കുണ്ടിന്
മെമ്പാകവിതപീ തദ്ദുന്നവം ശേഖരിക്കുത്തമുറക്കവാപം
നീലക്കുമ്പനിറ്റായതുന്നതും വാലാറുപരിവന്നു തിണ്ടിക്കണ്ണാൻ

രാമസീചക്രത്വങ്ങളുണ്ടെന്നും രംഗനാജുമമുഖവന്നും

ചെന്നുകൊണ്ടുനിന്നവിനീതൻ.

എട്ടാംസർപ്പത്തിൽ തൃജും വില്ലാലുംതതിനായി സാദി
പനിഎനിയുടെ ശ്രദ്ധത്തിൽ പോകുന്നതു മുതൽക്കു് അക്കു് മി
ണിപ്പാണ്യന്റെരെയുള്ള കടമ ചുത്തക്കിപ്പുറത്തിലിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യാലുംവിലുഞ്ചുന ഭിന്നാഭവീംവണ്ണങ്ങവാൻ

അക്കു് മാതൃ ശ്രദ്ധസ്വാംഗീ അക്കു് മിണിക്കാനമായക്കയാ

ആക്കു് കാനസുഖാനകിൽ മെള്ളിച്ചു ഉപക്കുൾ

കാക്കു് പ്രശ്നാവുംചെയ്തു നൃക്കുക്കുക്കാവിക്കുംവിശ്വാസം

പ്രശ്നാവുകുന്നനീയിപ്പോലുംനാശാലാഡിനൈമോ

മാനുംവംപറഞ്ഞഞ്ചു ചെന്ന നാനക്കാരക്കൻ

അക്കു് പാണിപ്പും ഒഴിപ്പുടിച്ചുംനും

നവമസർപ്പത്തിൽ സത്രാപരിജ്ഞാനംവരെയുള്ള കടമയുണ്ടായിരിക്കുന്നു.

ജാംബവവാനം ദ്രവ്യാനം തമമിച്ചുള്ള യുലം.

അടക്കമില്ലാതെകടനു ചന്നാഭക്കാവില്ലാന്തനിവാനരേപ്പുന
നടക്കനീനമുടം. ദഹപരാത്തിൽ കടക്കലും ലണ്ണമന എല്ലാംല്ലോ.

ഇന്ത്യംപറഞ്ഞാളു കപീത്രുംശൻ ക്രിശ്ചിയൻ ദംജീപിടിച്ചുട്ടാനു
മെരുപ്പാരിതക്കും തിങ്ങാറിടത്തിൽ ക്രിസ്തിനാന്തകട

[സിംഹനാഡി

അണ്ണുംകുത്തുനുസ്വാം തൃപ്പിം പണ്ണുംപ്രാം കീര്തനസ്വാം
അണ്ണുംതെക്കുടക്കലുംശൻ ലിഖിതിലുംപുണ്ണിരിംഗിംഗിംഗം

നാരകാന്നുരവധം മുതൽക്കു് ദിവാനാഡുലംവരെയുള്ള കാമ
പത്താംസർപ്പത്തിൽ സംഭവപിച്ചിപ്പിരിക്കുന്നു.

ഉഷയുടെ സപ്തപ്പുഠനം.

മാംബാന്നുരക്കും സുതയക്കുംചയനാഡോ-

മെണ്ണുകുംബിംബുമാവി കുന്നക്കയന്നരക്കും

കണ്ണാശക്കിനോവിലുനിക്കുമുന്നന പാലവഗ്രു

വണ്ണാംബാംകുംശല്ലം പിന്നാം ദാനാം ദാനാം.

ഹാഹന്താമകമനീചുമനോ ഹരന്തുംന

പ്രോബക്കുസുംരഥവാൻ ഘുണരക്കുപോയി

എവം വിശ്വപസമദേയ നാവി ചിത്രാഡവാ

കോവാതുകാനന്നതിരുചുല്ലുടക്ക തുടന്നാം.

കെഞ്ഞരവയുലുസമാപ്പിവരെയുള്ള കടമയാനു് പത്തിനേ
നാംസർപ്പത്തിരുന്ന വിഷയം,

ബലദ്രീണം വിവിദനമായുള്ള യുദ്ധത്തിന്റെ അതരംദം.

ചിരേണഗ്രാഹിസഹിതെന ദഹായാഘൻ

പുരസ്മാദമരഹിക്കുമെന്തു

പുരംപൂപരേ നരകസ്വബന്ധവാം

വിരോധശാചീ വബിദ്ധുപ്പവംഗഞ്ചൻ

സമുദ്രത്തായഥാനിലിംഗാഡി നിന്മം ന്

സമന്തരാവാരിവച്ചാരിഞ്ഞു വാനരന്

പുരങ്ങളിൽ നല്ല മരങ്ങളിൽ തലാ

പുഴക്കിവീഴിച്ചു ദക്ഷിച്ചു തിരലം

....

നന്താഃഗ്രാഹാഭടാജീച്ചുക്രാനും

കൂഷാത്മചേതാമധുപാനപീലയാ

കുളിച്ചുവരണു വെള്ളുന്നുന്നാറി-

ഒന്നൊളിച്ചു ചെന്നു വിവിഭന് ഉഹാവുന്ന

പറ്റണഭാംസദ്ധത്തിൽ സഹാനഗ്രാഹാപാലകമാവസ്ഥനു
വരെ ചേരുത്തിരിക്കുന്നു.

ഒവക്കുവെന്നന.

കുലാന്തരാദൈ തിരുവനന്തപുരം പാലാശിതന്നാർ. പരിഞ്ഞാവിളഞ്ചി:
ഉചീഖാഗ്രാഹാനുബന്ധി സാലാഡാക്കുപക്കുനിചയങ്ങൾ കണ്ണാർ
നാനാമൺിംഗാസുരക്കത്താലു ചീനാംതു കണ്ണാൻ കുളിച്ചു മേഘം
പീനങ്ങളുമുന്നാഹാസശയശ്രൂദശസ്യാനന്തരം എന്ന സുശ്വന കണ്ണാർ
അനാധരാളിപ്പയാചിവിളുന്നതനാനുസ്യമണ്ണാസുഗം.
അനന്തരം എന്ന മാത്രസുഗമമന്നതരായാ ഉദ്ധവാ കണ്ണാർ.

(എ) ചാണക്കുപ്പു തും കിളിപ്പുച്ചു. എട്ടിപ്പാദം.

മുദ്രാരാക്ഷസാ എന്നാണു” കവി നല്ലിയ പേര്. “ചാണ
ക്രുപ്പതു”മാക്കിയതു “ പ്രസാധകമാരകെ പുതമായിരിക്കം.
ഓരോ പാദത്തിനേറ്റണം അവധാനത്തിൽ “ ഇതിച്ചുഡാരാ
ക്ഷണേ...ഗാനവിഗ്രഹം സമാപ്പു” എന്നു” കവിതനെ
എഴുവിട്ടുണ്ടും. എന്നാൽ വിശ്വാസം വിവരത്തുത്തുത്തു മുദ്രാരാ
ക്ഷസ നാടകത്തിന്റെ വിവരത്തനുണ്ടോ ഇതെന്നു ചോദി
ക്കുന്നപക്ഷ; അംഗീകാരം നാന്ന പരിയാസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇക്കമു
ഖം ചുടെ ചക്കരി ഭാഗം, മുദ്രാരാക്ഷസം ദമ ചും ബാധ്യമാണു്.
കവി മുസ്തകം നാടകത്തിനു പുറമേ ദണ്ഡിംബാജുതമാണു മുദ്രാ
രാക്ഷസക്കുടോപാദം”എാംഗിത്തയും പാണക്കുട്ടിംബാരംതെ
യും ഉപജീവിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടു്,

ഈ നമ്പ്രാത്രെട കുതിച്ചാണോ” എന്തില്ലോ.
അരുട്ടേഹത്തിാൻറ കവിതയ്ക്ക് സാധാരണ ഓണ്ടവരാദശം ഒഴി
ക്കം ഫലവിതാപ്രഭോഹമാത്രരിയും ഇതിനില്ലെന്ന വരികിയും,

“ഞന്നണരന്നപോൽ മംഗലവാദക്കാരവർ
ചീരിക്കിലെരും ദീരകളെല്ലായും?
കയ്യുംകുലി, പട്ടമില്ല, പരാത്തരാൻ
മെയ്യുംകും—ഉട്ടിഡിന്നുന്നതിവീരനാർ
പിന്നെന്തിലാതിലംരിച്ചാരാദിക്കം
നന്നായും പഠിപ്പു—ഭിവസം കഴിപ്പാനായും”
“ജനിലേറിപ്പുരാപ്പട്ടം സന്നഖ്യരായും
വീരക്കടക്കമനികരം റുചമാരം
കംഡിംബും കുകാപ്പും, പൊതിഞ്ഞമിച്ചപാനിനാൽ
കയമിയനോയും കംഡിവരനാരം
കാററിനക്കാരം വെറുമോട്ടം രമണ്ണക്കും
തെറററന്ന പാഞ്ചം കതിരപ്പടകക്കും
വാഴിം പരിപായും വില്ലും ഗൈഡക്കും
ചുവേരത്തും കൈക്കുടുങ്ങേണ്ടതുമാതൃക്കും
കനം ചവക്കിഞ്ഞും വേലുക്കുളിട്ടിക്കരി
ചന്തമിച്ചുള്ളനു തോമരുടുമേയും
പട്ടസം നല്ല രഭകരം ദുഷ്ടപ്പനികരി
നിപ്പുറമായ മുഖലുജ്ഞങ്ങളും
ഒക്കതിക്കും വവണ്ണുവെന്നിൽനാടുക്കും
ശ്രൂഞ്ഞക്കുംശാടക്കരും സന്നഘരായും
ചട്ടയ്ക്കും തോപ്പിയുമിട്ടുകുട്ടിക്കുരഞ്ഞു
മുള്ളരായും മെമ്പനു പത്രിവരഹാരം.”

... (രണ്ടാംപാദം)

ഈ തുംബി ഭാഗങ്ങളിൽ നമ്പ്രാത്രെട ഏലുപ്പെട്ടെന്നു മങ്ങി
ഉക്കിയും കാഞ്ഞാനാട്ടും. എത്തായിജന്നാചും വണ്ണിതമായി
തെ അഭിപ്രാ ലം പറ ഉണ്ടാക്കിൽ ഉപരിഗവേഷണം അപേ
ക്കിത്തമായിരിക്കുന്നു.

(മു) ഭാഗവരം ഇതപ്പത്തിനാലുംതന്തം

രാജായണാ ഇരപത്തിനാലുംതന്തരത അനുകരിച്ചു
നമ്പ്രാർ രഹിച്ചതാശിരിക്കാണ ഭാഗവതം ഇതപ്പത്തിനാലു
മുത്തമെന്നും ചരിക് പറയുന്നു. എന്നാൽ തലവടിയിൽ നമ്പ്രാ
തെട കാച്ചാരു ഭീച്ചിച്ചിരുന്ന ഒരു ഇംഗ്രേസ്യരിയർ ഭാഗ
വത്റം ഇതപ്പത്തിനാലുംതന്തം രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആ കൂടി

പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിട്ടില്ലോ” വു—അമാന്തരിക്കുള്ള “താൻ തല
വടകയിൽ താമസിച്ചിരാനു കാലഗ്രഹം” തദ്ദേശീയനായ ഒരു
വിഭാഗം എന്നോടു പരക്കയിണ്ടായി. അതായിരിക്കുമോ ഹൃഷി
അനുഭവം. അതുംതുടർന്നു അനുകരണം മുക്കട്ടായിരിക്കും.
രാമാധൻം ഇതുപത്തിനാലുവുത്തത്തതിലെ പ്രാംഭദ്ദോക്ഷ
അപേഴു ഇതിലെ ദ്രോക്കങ്ങളുടു താരതമ്യപ്പെട്ടതിനോക്കു.

എംപ്രൈതതം ഇട്ടവും.

വെണ്ണമതികളാണെന്നുംവികരണം

നീംലഗ്രാക്കമലവിക്കും ഉല്ലാസം

നാൻമുഖനമാഡികവിമാതുമുഖം

വാക്കുഡിവഞ്ഞു കൂടും ഏറിരാമ

(രാമാധൻം ഇതുപത്തിനാലുവും.)

ഈംബുഡവിംചും ചന്ദനമിഡിരമുഹാഡു

കംഗിരിമംസം പരിചിനോടു ഇരുതുക്കൻ

ഒന്തിപുവാൾിനുരുപ്പുവുമാഡേശ്യം

സംപ്രതിരുണ്ടും സമന്വിക്കു ഫരിക്കും.

(രാമാധൻം ഇതുപത്തിനാലുവും.)

ഉഞ്ചമപുരാണപുരക്കൻറെ ചരിത്രാ-

ദുത്തമമിക്കാഡിരാഹുനായകചരിത്രം

കേരിയൊടുചൊല്ലുവതിനിനുതനിയുണ്ടാണു

ദുക്കിപദ്ധതിയും തിനിനു ഫരിശാമ

(രാമാധൻം ഇതുപത്തിനാലുവും.)

പുജ്ജിവിവേംശമതിൽ വന്നനുഭിന്നാക്കുന്ന

ആജ്ഞാനവാദവത്രിരാഹുരായം

തുജ്ജുരാജാടുചൊല്ലുവതിനിനുതനിയുണ്ടാണു

വിഞ്ഞപദ്ധതിപ്പുഡിനാഞ്ഞു ഫരിക്കും.

(രാമാധൻം ഇതുപത്തിനാലുവും.)

ഇതുപോലെ മറ്റൊപ്പം സ്ഥലങ്ങളിലും ഹൃഷി മാതിരി സാദ്ധ്യ
അപേരി കാണുന്നുണ്ട്.. കാവ്യത്തിനു നോക്കിയാൽ രാമാധൻം
ഇതുപത്തിനാലുവുത്തിരിഞ്ഞു അടച്ചതു നിശ്ചാരം ഘോഷം
ഇതിനും യോഗ്യതയില്ല. മാതൃകയ്ക്കായി എതാനം പദ്ധതികൾ
ഉഖരിക്കാനുള്ളതെ ദീഘമായ വിമർശനത്തിനു സ്ഥലം ഇതുകും
അനവദിക്കണില്ല.

ര-ാംപുത്തം സപ്പുത്താൻ,

ചങ്കപാണിക്കി ചുമ്പോൾ ഒദ്ദിനി ചങ്കാഡാനിൽ വസിക്കും ഇന്നേരിൽ
ഉരിക്കായിരല്ലാതെ ഒഴാദ്ദു സംശ്വരിച്ചുകൊള്ളിയും ഗോവിലെ,
പക്ഷികൾ തന്നെട മുട്ടുവെറുക്കുത്താരക്കപംകുതാക്ക ശേരിച്ചും
ബിക്കു സവാസു അലുതെക്കിരിച്ചും എക്കു ഗായും ചുഡായിയിരുന്നു
മരുഭാരത നാഞ്ചാരമക്കാലം സ്കൂളുകൾ ദിനഗതജീവിൽ
നൈമാന്തരയാം മേഖലിക്കുന്നും പോസ്റ്റുമായിയിരുന്നു എംവിലെ
മരുമെന്നിരുന്നു പാടിയുമാടിയും ഏകംനീജനമുക്കുമ്പും ബേരോ
ഭാഗ്യിക്കാടിനോല്ലാക്കിയും നൈമാന്തരയിൽനിന്നും ഗോവിലെ.

(രണ്ടാംപുത്തം)

പുതനയുടെ മരണാ (മുന്നാംപുത്തം കലേഗിവദന)

അട്ടക്കാടുവരണകാലം കുതനന്നി വട്ടിപ്പുതേട്,

യലച്ചുംടിക്കരാഞ്ഞപാരം മിച്ചിച്ചു നിശ നയനാട്ടിം

വരിച്ചുചോരഭവത്തിലുടെ മരിച്ചുവീണ നിശിചരിയും

തടിച്ചുചൊണ്ണുന്ന മഹാശാഖക്കു പരിശയാനുമായ

തുണാവത്ത് സീറ്റ് വാച്ച് (നാലാംപുത്തം, സമാസമം)

അനുരോധം കംസപ്പുമാവിപാലവൻറിയമാത്രനാം തുണാവത്തിനം

അരിയോരചങ്കു സമീരണനായിട്ടുകുംപുക്കു തെന്തേൻ മരിനുംബോ,

ചട്ടവമ്പാപൊടി പടലം മുകിയും വച്ചിയപാകും വരിക്കിച്ചും

കുനിമായിട്ടുകുലു മൊച്ചും കുട്ടിയും വരും ...

രജപ്പുവചനാനുനാറിനുന്നും കുട്ടിയും തമസ്സപോരഭയായ് ദ്വവന്നതിൽ

രഹസ്യക്രഷ്ണക്രാങ്കു, ബാബന്ന ദരിച്ചു ചെന്തുനം

നൗമുതയു നാ ചുവരെ മുത്തുങ്ങുവും മുറിച്ചു രാമായണം, ഇരുപ്പു
തതിനാച്ചുപുത്തത്തിച്ചിള്ളുവതനെന്നു. എന്നാൽ രാമായണത്തി
ലെ അഞ്ചുബന്ധുതം ഭാഗവതത്തിലെ ആലറാ മുത്തുവും, രാമാ
യണത്തിലെ അതരാംപുത്തം ഭാഗവതത്തിലെ അഞ്ചും
മുത്തുവും അക്കാഡിക്കേന്നു.

ബകാറാക്രമണം (അരാംപുത്തം മല്ലിക്കാ)

അഞ്ചുവീതേ അക്കണ്ണാമണിലു മണിലീതേ യമുനാതുടു

സംബരിച്ചുകുട്ടിച്ചുമുവിനകുാലമമ്പരുവെരിയേ

വഞ്ചനാമധ്യര, വക്കാരുതിപുണ്ടവന വക്കാഞ്ചൻ

ചരഞ്ചക്കാണ്ടി ഇവന കുരഞ്ചിവിഴ്ചനിനാൻ മഹിരോവാം,

സപ്പാനുരുരണാ (അതരാംപുത്തം കല്പാനാൻ)

കണ്ണം മുളിനീരിച്ചുനീടു, പരിഞ്ഞം കിഞ്ഞാ ചുണ്ണാ വാലിച്ചാച്ചും

തിന്നും പോരിച്ചു മുഖം ചുണ്ണം കുട്ടാ, ഇന്നാം കിഞ്ഞം നും നൈപ്പുനു

മുക്കാവു പൊട്ടിപ്പുന്നതുനു ചുണ്ണം ചുണ്ണം ചുണ്ണം ചുണ്ണം മുക്കാൻ

സാക്കാവുന്നുടുക്കിനാനീവയ ചെസ്റ്റു ദോർജ്ജാമണാവാൻ ...

(ആദംപുത്തം)

കൂളിയവിഷ്വബാധ (എഴാംപുത്രരാസ്മീതി)

കാഴ്ചവിക്കാശവിശ്വാദ നീരകിപ്പുരസനാഫുക്-
ഒമാളംതക്കം പെരിയകാളിൽ തന്ത്രസവിലം
ഒമരംകലൻ നീറവോളം കടിച്ചുകിവ
ചാലേമരിച്ചവരും ഗോവിഞ്ചരാച്ചയ.

രാമാധാനത്തിലെ എഴാംപുത്രതമാണ്⁹ ഭാഗവതത്തിലെ എട്ടാം
പുത്രം. ഗോപിമാരോട്ട് ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഉപദേശം (പണ്ഡിതാ
മരം)

കുളത്രേഖാവേൾപിരിഞ്ഞന്ത്രമോട്ടുമെവുമ-
സപ്പിന്ത്രഭാവമൊട്ടുമെ വജ്രനിടായുകനിഞ്ഞുള്ളം.
അന്തക്കുമാഡയാന്തരാധിപ്പുനിരിക്കമുന്നതകാനുമും-
ബടക്കിയണ്ണുമുവും മുക്കണ്ണാമപാഹിമാ.
അനന്തമകാരാഡയകിലും നീരന്ത്രേകാപാഡയകിലും,
സമത്വനല്ലായകിലും പ്രമഥകാഡിത്രകിലും
കളത്രാതിക്കിക്കരേഡാ പെയന്തിഡേവമരായത
നിജപ്പിയൻവരിക്കരേഡാ മുക്കന്നരാമപാഹിമാം.

ഒൻപതാംപുത്രരാസക്രീഡിയാവണ്ണന്നമാണ്¹⁰. രാമാധാന
ത്തിലെ എഴാംപുത്രത്തിൽ രാമൻ സീതയെ കാണാതെ
ഭിഖിക്കുന്നതും, ഭാഗവതം എട്ടാംപുത്രത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ മറ
ഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ട് ഗോപിമാൻ ഭിഖിക്കുന്നതും വിവരി
ച്ചിറിക്കുന്നതിനാൽ ഇവയ്ക്ക്¹¹ വിശയസാദ്ധ്യത്തിനു പുറമേ
പുത്രസാദ്ധ്യപുന്നാട്ടും.

(ഒൻപതാം പുത്രം-സംഘടിതം)

തുക്കസിന്ദരജല്ലിച്ചുഭവതനവല്ലീ
പരിഖസിതചല്ലിച്ചീ യുഗചല്ലിതമല്ലീ
ലതക്കളുകല്ലാമശകിനൊട്ടുവല്ലീ
നാവക്കരികില്ലാല്ല പരമഗിവണ്ണംഡോ ... (രാമാ. ഇത്)
അയ്യുള്ളസിഡൈന്നു ത്രഞ്ഞാനളിനിന്മാന്ന
തവക്കണാഡയന്നു ന ഗതിരിതി മണ്ണ
കനിവിഭന്നാട്ടകൊന്നു കമയ മമ ധുശന
ബ്ലൈഡുകുന്ന മധുമമനനംഡേബാ. (ശാഹ. ഇത്)
വന്നുവിന്നനും ദേശിഭിഡു തിരഞ്ഞും
അഞ്ഞുകുന്നമന്നും പലവഴിപണ്ണും
കവിക്കരിക്കണ്ണും നിജനനമലിന്നും
ധിവശനവിന്നനും പരമാഡിവണ്ണോ. (രാമാ. ഇത്)

പരമ്പരയിൽനിന്നും ഒരു രേഖാചിത്ര രഹസ്യം
പലമാഴിപറഞ്ഞും പട്ടകൾക്കുറഞ്ഞു,
സുരക്കലഭരിഞ്ഞും മനതക്കിർക്കരിഞ്ഞു
പെരുവഴിമറഞ്ഞും ദയുമനന്നമോ.
കരളക്കാമരിഞ്ഞും തന്നലതമലിഞ്ഞു,
ബിശിബിശി മലഞ്ഞും പലവഴിയിലാഞ്ഞു
അംഗളിനൊച്ചലഞ്ഞു, വഴിക്കളിലലഞ്ഞു
വനിതകൾ വലഞ്ഞു
സമാദാവിളിക്കും, സമാദാട്ടുകും
പെരുവഴിയിൽനിൽക്കും പുനാദവിട്ടേനേരിക്കും
ഇടയാടയിൽവീക്കും പലവഴിനിന്നും
ചുന്നപറിനേരും
വഴികളിൽ വിക്കുന്നും വന്നവിനിക്കുന്നു
വിവിധതങ്ങളാണ് വിവിധവള്ളുവണ്ണും
പപലമതിക്കുന്നുനാട് പതിവു തിന്നും
പാഞ്ചമിതിവള്ളും (കാല. ഇര.)

**പത്താംപുത്രം (രാമാധനാത്തിന്റെ പതിനൊന്നാംപുത്രം—
അതിസമ്മതാ)**

കംസൻറ ദിന്മീമിത്തദർശനം
മഹാമകലങ്ങന ക്ഷുണ്ണാടിനേരാക്കുവിരെ
തലരഥാട്ടത് ഏരഡപട്ടാളക്കണ്ണിട്ടിനാം
പവണിവക്രൈക്കപ്പേരും കാണേക്കു
തുളനിശ്ചലിപ്പലാക്കണ്ണും നൗമിനാരായണം
പരവശ്രദ്ധും കണ്ണിട്ടിനാൻസപ്പൂവും
സരസമാരാപ്പേതവും തമീഡാപിംഗനം
കൃതമുകുക്കിനാനെന്നതും ദോമദ്യ
ഉച്ചകിരുളുരെന്നതും

പതിനൊന്നാംപുത്രം (സപ്തിണി).

ത്രീത്തിന്നുംൻറ തുരകക്കിണ.

കാണക്കൻദൈനിക്കയാപോന്നായ നന്ദനനെയുംനുട്ടിച്ചു കുറ്റിപ്പോരുയും
അനന്താന്നമ ഉക്കിണയുംചെയ്യു പരമനാഭവിശ്വാം

പത്രാംപുത്രം (കാക്കളി: സുഗ്രീണി)

രക്കമിണിയുടെ പ്രമത്യാനിവേദനം,

പാതകവംതനാിപല പുഞ്ചിട്ടംനിന്നുടെ

കീത്തിക്കിരിക്കേണ്ടാസ്മയാ അക്കുകിണി

അഞ്ഞു കൂത്തുകൂടി രാഹാസ്യമേറിപ്പുമാ—

തിരഞ്ഞെടുന്നാഥമാ പഞ്ചാഭാവിശ്വാ—

സന്തതം ദൈവഹാന്തിക്കരണം താഴീമോൾ
ചപ്പന്മുഖം എന്നരിയാട്ടം വിഭയം
എന്തെന്നും തും ചൊരിയുന്നു ഒരുലോക്കാഡിയം
നന്തരാമ്യാല്ലേവാരി
മദവായും ക്രിസ്തീനാനമുറിടിനാൽ
നിന്നനില്ലന്നും പ്രിയവീണീടുണ്ടെ
ചപ്പനും ഉണ്ടിയും ഒരു സില്ലും ഏ
സുങ്കരാംഗികാഡിയം
ചേരണ്ടും ദക്ഷകിലം ചേരുവാക്കം വിഭയം
ആണന്നഞ്ചാരമാക്കന്നവരിം ഒപ്പും ഏ
കാണിംനാരം മലപ്പാവിഞ്ചിനീടിനാൽ
വീണാമും മിച്ചുവോം

പതിമുന്നാംവൃത്തം (മലജരി)

യക്ക് മിണിപ്പരിണയം.

പെബണ്ണാനിയും വഡാജ യക്ക് മിണിതാൻ സ്കു
കണ്ണുഡിക്കുവന്നീടും നിന്നനേരം
ഇംഗ്ലീഷ് ഗണ്ഡാരാ ദാഖലപരിക്കാം-
രക്കാനവെപ്പുനാടും കൂദ്ദും നും മും ...
ദിത്രേനാടനേരം താംനും വാഞ്ചുവാൻ
ഈസ്റ്റു മൊന്നാം അഞ്ചും കുഞ്ചിയതും
പീരുന്നടക്കായി കൂപ്പുനുതനാം യാരു
മനവവിരിൻ
ചപ്പും യെച്ചുനുക്കു തിന്നും നാവുവാക്കു
ചപ്പും ധിന്നിന്നിരുത്തായ റൂപവാ
ചപ്പും നേരുന്നു മയ്യുളിരുത്തായവന്നു-
മില്ലും നും വീഴും
ചപ്പും കെക്കും മതിരുന്നുല്ലോയം
ക്രൂം മിച്ചിച്ചു നും നും നും
ക്രൂം നെടുന്നിട്ടുകന്നുകുത്തുന്നു
സുംഭാമേരം നും

പതിനാലാംവൃത്തം (ഉറനക്കുകളി)

സത്രാജിതതിരിഞ്ഞ കന്നുഭാനം.

സഞ്ചനസന്നിഡ്യവന്ന സത്രാജിത്രും ഉംഭാരം ധാരിയിൽ--നന്നായ-
മദ്ദുന്നുവെയും തുമണിയും ക്രിന്നുവെന്നും എമ്മാരുന്നുണ്ടും
കാക്കുകിക്കുവെന്നും നന്നായും തീപ്പുനാലും ശ്രൂവിച്ചുസത്രാജിത്രും--സത്രാ-
ഡിമില്ലും പുത്രിയെ കൂദ്ദും നല്ലും നും

പതിനഞ്ചാംപുത്തം (നദോന്നത)

പാരിജാതമഹണം.

പാരിഡേശം കെളിപൊഞ്ചം പാരിജാതമഹക്കണ്ട
വാരിജാക്ഷി സത്രക്കാമ വാശം ഘൃണണരു,
വാരിജാക്ഷന്തുംനരം ദൈവകിയാതെ പിഴന്തക്ക്
ഭാഞ്ഞക്കുരിൽ അല്പകിനിന്നാൻ റാമഗണബിജ ...

പതിനാറാംപുത്തം (ശങ്കരചരിതം)

വിഷ്ണുസ്ത.

ശരണാഗതശരണാന്തക്കുംണ്ണമയഹംണാ—
തങ്ങണ്ണുംണകിരിണാശാഖവദങ്ങണ്ണുംലചരണാ
ധരണാം ക്രഹരണാം മഹാരമണിമണിമണാ
ക്രാന്നണാം ക്രക്ക മരണാം മര യക്കനായക ശരണം.

പതിനേംപാംപുത്തം (കല്യാണി)

ബാണപുരഭാജനം.

പെരുന്ന കോട കീടങ്ങം നിരതി വെട്ടിക്കുക്കിലപ്പരിച്ചു. മരങ്ങൾ
അക്കിളിമഹാശാപാവരണമില്ലെങ്കിലും മജ്ജും അരീതിജ്ഞി കിഞ്ഞി.

പതിനേംടാംപുത്തം (തരംഗിനാം)

വിവിദക്കുർഭിഷണി.

പുഞ്ചം കാട്ടിയുമാടിയുട്ടും വടക്കും ത്രാവിച്ചമിഴിച്ചു.
പെരുന്നവരസപ്പടിപ്പിച്ചാൻ ഭാജ്ഞൻ വിവിദക്കുർഭാജ്ഞായ.

പത്രത്രാംപത്രം പുത്തം (ശ്രദ്ധവദനം)

സുദർശനചക്രവർണ്ണന്.

സുംഗതരക്കരിച്ചവി തേടിനന്നരചക്കു,
ദംഡംമാട്ടക്കുളവു മാരണമഹാണി
വായുവന്നുമരാറിയുമന്നിയുടെ മുഖിൽ
ഉംഗങ്കവിലശുംപടി ചമരം മരിക്കിഞ്ഞാ.

ഇത്തപത്രം പുത്തം (മല്ലിക)

ജരാസന്ധവദ്യം.

മല്ലവെരിപരാത നല്ലാക്കപായക്കൊഞ്ചു ലു കോക്കൻ
മരയുപതിയെപ്പിടിച്ചു ധരണിയിലിട്ടുന്തമന്നരം
കാലിലഞ്ചു ചവിട്ടിയിരുന്ന കാചിലഞ്ചു പിടിച്ചുന്ന
കരിനവലമാട് എടുവക്കീറി രണ്ടിടിക്കിലുംണി മരേണ്ടാർ.

ഇത്തപത്രിന്നനാംപുത്തം (സംപ്പിനാം)

ചുത്രുംധനക്കുർഭാജ്ഞാനി

വസ്ത്രമല്ലം തദ്ദേശങ്കു കേരിയു.

മീറുവെള്ളുമിരുന്നനു ചോദ്യിച്ചു.

എത്ര പാരം പത്രപക്ഷപ്പെടം വച്ചു
തന്ത്ര മെല്ലെ നടന്നവൻ ദോഹരിം.
നിന്ത്യലമായ നീരാഴി കണ്ണവൻ
രഹ്യമായ സ്ഥാപനേന്ന ചീതിച്ചു
ചേരുന്ന ചെന്ന സ്വാധീനങ്ങളും-
ഉംഖുരാജിയിൽ മുഖ്യനിന്നും ദോഹരിം.

ഇത്യപത്തിശാഖാഭ്യർത്ഥന (അറന്നനട)

ഗ്രീക്കുജീവൻ കദ്യേലവൻറെ പുട്ടികൾ ഭക്ഷിക്കുന്നതു്.
അശീച്ചുരോഗിയിങ്ങിന്നല്ല കെത്തുകിം
പവഞ്ഞു ധാർക്കാനു പൊഴിച്ചു മായവൻ
മനക്കയന്ന കുഞ്ഞുന്നതു ചീച്ചുടൻ
ഇജിരച്ചുംപെടി മുക്കുപാരിമാം.

ഇത്യപത്തിമുന്നാഭ്യർത്ഥന (അതിസ്തീര്ഥിത)

ഗ്രീക്കുജീവൻ മാതാവിനെ ചെന്ന കാണാനുതു്.
അരുതു നേരമുള്ള നടപ്പുഡയാനും വള്ള-
മരിതോക്കുമെല്ലു പുനരധനാ പുകൾ തുണ്ടാക്കുവെ
അതിസ്വാംഭവാം ഒന്നനിന്തു കീടിക്കുന്നിനേ
മടക്കനിലപാടുവരായവിശ്വനേതരാജ്യം.

ഇത്യപത്തിനാലാഭ്യർത്ഥന (കാകളി)

അർജ്ജനൻ ചിത്രയിൽ പ്രവേശിപ്പാനൊരു ഔദ്യോഗിക്കുന്നതു്.
തിരിച്ചുണ്ട് വന്നിട്ടുന്ന മാനകംഡം.
സൗരിച്ചാഞ്ഞം ദൈശവാന്തരാജ്യം പഠിക്കുന്ന
ഘരിച്ചാഞ്ഞ തീരിയിൽ പതിച്ചിട്ടിവാനായു്
കതിരെച്ചാനംചടി എറെ തുണ്ണു തുണ്ണു.

നന്ദ്യാർ പുവ്വകവിക്കുളേ പുത്തപ്പന്നയത്തിലും മറ്റൊ
അനുകരിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടും അതും പകരുന്നവാൻ നോക്കീ
ടിപ്പ്. അതും തീരിയിൽ പ്രേണിയും ഇന്ത തുതിക്കുണ്ടനും പറ
ഞ്ഞുകൂടും. ഇതു നന്ദ്യാർ തീരി അതും അതും അതും അതും അതും
തുവും പതിനാലുഭ്യർത്ഥനും രചിക്കുമ്പുതന്നൊരും അതും അതും
ഭാഗവതാ എഴുതാൻ പുരബ്ലൈപ്പുടെനും വിചാരിക്കുന്നിയിരി
ക്കുന്നു. പ്രദേശാഗവൈകളും ക്രാന്റീസ്വിവിസ്സികളും
ശബ്ദപെണ്ണന്തരും അതും ദാരാളം കാണുന്നാണെന്നു്.
എന്നാൽ അതിസ്വാംഭവാം അതും ക്രാന്റീസ്വിവിസ്സികളും
പ്രാണത്രം ആണു്.

(മു) ശീവപുരാണം കിളിപ്പാട്ട്.

ഈതു^८ കമ്പണ്ണനാപ്രാഥട തുതിയായിരിക്കണമെന്നു തൊൻ സാഹിത്യപരിഗ്രാം റജാംഭാഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ. 373 മുതൽ 377 വരെയുള്ള വർഷങ്ങൾ വായിച്ചു നേന്നുകൊക്കു. ഈ കേവലം ബാല്യകാലത്തിലെ കവിതയാണെന്നും വിചാരിക്കാൻ തന്മുദ്ദേശം. പുൻ്ന് കവിസങ്കേതങ്ങളിടെ പിടിക്കിയിട്ടുന്നും സപ്താഞ്ചനാവാനിൽ തന്മുഖം തന്മുഖം കിളിപ്പാട്ടിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. സാമാന്യവിധിം റജാംഭാഗത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇവിടെ വിശദമിച്ചും നാം പറയുന്നില്ല.

(മു) നൃചരിതം കിളിപ്പാട്ട് (നാലു പാദം)

ഈതു^९ നാലുപ്രാഥട തുതിയാണുന്നിൽത്തിനു സംരക്ഷണം ഇല്ല. ‘ആകപുരംത സ്ഥിതി’നാഡം ആലപാണിക്കേ ഇതിൽ സൗത്തിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. എഴുത്തെല്ലാം കിളിപ്പാട്ടിനുള്ള ഗാംഭീര്യ മൊന്മാർഖില്ലെങ്കിലും കവിതാപ്പേര്^{१०} നല്ല ഒഴുക്കും പ്രസാദവും കാണുന്നു. കവിതാരിതി കാണിപ്പാൻ നൃത്യത്തൊന്തരായ അയ്യോഗ വിപ്രലേഖയെ വർന്നിക്കുന്ന വരകിട്ടു ഉല്ലരിക്കാം.

ശീമജനക്കുടായികും ശ്രമിപാവൽക്കുളൻ കേട്ടാരന്നതും കാമബാണങ്ങൾക്കു പഠക്കാടി തന്നുടെ കോമക്കപാം കലന്തിച്ചുന്ന വിശ്രമം ഗാന്തും മെല്ലിഞ്ഞു വിളിറി ദിനേന്ത്രിനു രാത്രും അരണ്ടിരു നില്കുപ്പിലും ഗാന്തും മന്ത്രിമാജനിവയും രൂപാം മരും കുറഞ്ഞും മരാരമാം പവം. സാഹിപ്പിച്ചുനേക്കുതനാവാരാമവീമിയകംപുക്കു മെഡിനാക്കും കണ്ണും ലഘിപ്പുക്കുപുശ്ചപ്പേരുംകുംകുംകുംകും പാരംവള്ളും മനോജവിളന്നു

[വികുമം

തണ്ടാക്കുമ്പും തണ്ടിനടക്കനു വണ്ണിക്കുംരഡ്യംകുംരമിണ്ണങ്കുകുരണും വണ്ണാക്കുക്കുള്ളിട്ടും നിറമെന്നതെന്നാണിപ്പുച്ചുണ്ടുകുണ്ണു സുവിക്കണ്ണു. തുള്ളിക്കുടുക്കു പുള്ളിമാനപെടമായ തുള്ളിയപ്പെടുകുംപുതുക്കുണ്ണുമിക്കണ്ണു. ഉള്ളിന്തക്കുലരന്തുന്തുള്ളുക്കുറിയുണ്ണു വള്ളിക്കുട്ടിലകുംപുക്കു മായിക്കണ്ണു. നീരിസം നവമംനാരണ്ണം പത്രക്കവും രംഗസന്നാതമജന്നു പത്രാക്കരന്നതിനും തീരന്തരുച്ചുനു നടക്കുന്ന കന്നരാത്രു ചാരന്തരുക്കാണായി രാജഘംസാവലി.

മനയന്തിയുടെ സൗഖ്യത്തുവർന്നുനു.

നീരിക്കുണ്ണിയുണ്ണുക്കുണ്ണുകുമാട്ടുടി കുണ്ണാൻ നാന്തര്യമാരം കുമസംവർക്കനു.

മല്ലീശരന്തനും വിശ്വിനേ വെല്ലുന്ന പാല്ലീവിവാസവും നല്ലും ഏസവും.

കല്ലേഒള്ളുവരുമാം കണ്ണൂർനാവിയാർ വില്പിട്ടുണ്ടും മല്ലോഹവണ്ണങ്ങൾം ചെമ്പന്നാണെ നഞ്ചയലം ചന്താ കരിപ്പുന്ന ഓരോ പ്രസ്താവിം പന്തപ്പകാരവും ഗാന്ധാസ്ഥലങ്ങളിൽ തിന്നും, വിളക്കുന്ന കിന്നായ പെദ്ദെവും വക്കുത്തുറയും [വിംഖ്യവും] പക്ഷേ മൊട്ടിനോടക്കം പൊതനോടു കൊക്ക യുഗ്മളവും അന്വെക്കവിലാസവും സംഭവഘോഷവരം മല്ലപ്രഭാവും മദ്ദനരാജിനാരമ്പനിതംവെവും ചായലുകാരമാറുകുണ്ടാണെങ്ങളിൽ ചെങ്ങംവുറവടി പാലപത്മജാഴിം ചീനികിലെപ്പൂശ ചന്താൻരാത്രും ചുന്നീയിൽ വെള്ളപ്പാശനംം [രണ്ടാം]

തുള്ളലുകളിൽ കാണാനോവാദുള്ള നിരുത്തുപദ്ധത്യാധം നൃചരിതത്താലും കാണമാനാണെന്ന്; എന്നാൽ ഫലിതരം തെള്ളപോളുമില്ല. സുരീവാൺനായ സംബന്ധിച്ചിട്ടേത്താലും, തുള്ളലിലാഡാലും കിളിപ്പുംടിലാഡാലും നാമിതി കൊതനെ. എപ്പോൾ സുന്ദരികളും, ഒരോ ക്രയവിൽ വാക്കെപ്പുട്ടിരിക്കുന്ന പാവകളാണും; ഒന്നിനം ‘സതപ’മെന്നെന്നു കാണമാനില്ല.

(മര) വില്പിഗ്രിൽ മാസപ്പൂഞ്ചി.

ഈതു “സപ്തതിയായ വില്പിവിലാസം എന്ന സംസ്കൃത തുതിയെ കവിതനെ തംജാമ ചെണ്ണുതായിരിക്കുന്നു. സാമീതുചരിത്രം രജാംഗരത്തിൻറെ 35-ാംവർഷം നോക്കുക. അതിൻറെ ഒരു ഭാഗമായ പ്രധാനമാരിതം അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ടാണും. സാമീതുചരിത്രം 64-ാംവർഷം നോക്കുക.

(മര) പദ്ധതിരു.

ഈക്കുതി നാവും കുടുംബത്തെല്ലാം പറവാൻ ആക്ഷം സാധിക്കുന്നീല്ല.

അംമ്രംപരാപരാപര വാണികളിട്ടും മേഖലാംവിലോചനകൾ പാതമ്പാരമി തുള്ളുന്ന എന്നു “ഈതിൽ അവബലപ്പും തുള്ളുന്ന സ്നേതിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും അതും അതും” അദ്ദേഹത്തിൻറെ തുതിഉണ്ടാണെന്നു പറയാവുന്ന തല്ലി. തിജവനന്തയും കൂറുന്നു ആച്ചീസിൽ പക്കതി വച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ലേവുപ്പതിയുടെ അവസാനത്തിൽ,

പദ്ധതിരും നീതിശാസ്ത്രം ഭാക്യംസാനിവേണിൽ

രാമേന പാണിവാദേന ബാബുന്നും ബോധവാദവും

അമൃതവരവാഹിന്യം ധാരനിസ് എടുപ്പുണ്ട്
അമൃതവാഹിന്യം ക്ഷയം ഏഴു ദശാദിവീതി സ.

എന്ന കാണന്നുണ്ടോ. ഈ തീരെ സദാചാർവാക്രമങ്ങളിൽ
പലതും മലയാളികൾക്ക് വാഴ്ന്നാംമാണോ.

- 1 പല്ലു കരിക്കാണ്ടുപകാരമുണ്ടാക്കം തന്നെ
- 2 പല്ലുകളിലുള്ളവാശപ്പോൾ പറിക്കണം
- 3 തന്നെത്തിൽ തന്നെംഖ്യത്തിമാറ്റമേ വേണ്ടി വക്കിൽ
പക്ഷത്തിൽ ചൊടുത്തിനു കൊയിക്കണ്ട് പാക്കണമോ

(ചർ.) അമാംഗദചരിതം കിളിപ്പാട്ട്

ഈ കിളിപ്പാട്ട് മുകാദശിശാമാത്രമും എന്ന പേരിൽ
പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടാണോ. അടുത്ത കാലംവരെ എക്കാദശിമാമാ
ത്രത്തിൽ വളരെ പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നു. മുത്തങ്ങളിൽ ഉള്ള
നിശ്ച ജനങ്ങളുടെ കാരണത്തു കാരണത്തു വരുന്നതിനാൽ, ഈ
ഹാതിരി പ്രമാണങ്ങൾ വില്പനായും കരുവു വാതിലിക്കാൻ തന്നെ
മില്ലപ്പോ. അമാംഗദൻറു ചരിത്രത്തെ കിളിപ്പാട്ടുന്നുപ
ത്തിൽ നാലു വഞ്ചയങ്ങളായി ഈ തിൽ മുതിപ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു.
വസിശ്ചൻ മാന്യാതാവിഡോട്ട് ഉപദേശിക്കുന്ന തായിട്ടാണോ”
കൂടം.

അമാംഗദൻറു മാവിസംഘതനിശ്ച നിമിത്തം ധമ്മ
രാജാവിനെക്കാണോ (ജ്ഞാനാദിക്കാരിയാണോ) നാരിഡാവാംനാപോ
ലെ) തദ്ദുപ്പജകരക്കാരു ഫലവുമില്ലാതെയായിരുന്നു. തദ്ദു
പ്പജകാണോ” അദ്ദേഹം അതു മുതാംഗത്തിനും മാർത്തമന്ത
ബന്ധം വിഡാതാവിഡോട്ട് ചോദിക്കുന്നു. എക്കാദശിപ്രത
ദിനം ചെറുന്നതു യുക്തമാണെന്നു മ്രുവമാവു പറാത്തിട്ടം
അദ്ദേഹം വക്തവ്യാനിപ്പിച്ചു. ഒരുവിൽ നാരാഭനം ധമ്മരാജാ
വിനെ പിാതാങ്ങിയതനുസരിച്ചും, മുപ്പമാടും അതിനുണ്ടാരെ
ധാരി ഒരു സൗരിത്തമത്തെ സൗജ്ഞ്യിച്ചും,

സാമ്പത്തം സാംക്രാംതേ മലിനരവസിക്കുന്ന
സംഭവനാം മഹാവിഞ്ഞ തന്റെമാംഗദൻ
സൗജ്ഞ്യംശാഖകരനും സുഖരന്ന സുധാമ്പികൾ
വിജ്ഞാനവിഭ്രാന്തിയി വിഞ്ഞുന്ന വിശേഷങ്ങൾ

അംഗങ്ങൾനവീക്കാർ അദ്ദേഹിക്കാൻ തന്നെ-
യംഗനാസന്ധ്യാവലിര യന്മചരായു ത്വിവിഹ
കന്നൽ കന്ന കിഴിയാള കാമിനീ! നീരന്നപ്പു? ലൈ-
ഡന്റകാമിനിവിഹ ധന്താലിനിവിഹ
ശത്രുവിഹ പ്രസവിച്ച ഓതനാം ധന്താംഗഭൻ
ആയതേക്കണ്ണൻ മാറ്റാളിരൻ മധ്യാമതി
വിഞ്ഞവുന്നോലജലപീപ്പാരംഗദയിപ്പതി
ഒയൽവാൻ ധരാതലെ സാരമാംഗനാംതനാ
നീരിസ നാരീസംഗമെന്നായവിയേഖാജത്താൽ
ഓ.സംഗമക്രീയചെയ്യുവ ധന്താംഗഭൻ

....
വിജ്ഞവാസരംനോറവിശ്വവാസികാളില്ലാ
വിജ്ഞലാക്കരണ പ്രംപിച്ചുടിന സുഖവന
എന്നതു കൊണ്ടു അമർത്ഥന ഉടനിക്കരനം
ശ്രൂന്മാജ്ഞാപാരാം നീനനനായ് വന്നാനവൻ
ചിത്രമാജ്ഞാവത്രാപാരമില്ലാതാചി
ശാന്തവനവസ്ഥകളുംനാടുഭോധായിപ്പിച്ചു.
ആക്കരു കൊണ്ടുനിന്നെ സ്വജ്ഞിച്ച വരാനുനെ
ആക്കരു ആക്കരവാനാംനാംകിച്ചീടുണം.

എന്നിങ്ങനെ അവക്കു പ്രതിഭംഗത്തിനായി നീയോഗിക്കു
നാത്രം ആ ശ്രമം വ്യാമ്മാശ്രംത്തിജന്നതുമാണു് ഇതിൽ വിവ
രിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അമാംഗഭൻ പ്രതനിജ്ഞനിമിത്തം ടെവിൽ
വിജ്ഞത്രപാ പൂഞ്ഞു് ചെവക്കുന്നത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനെ
ഇങ്ങനെ വിജ്ഞിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിജ്ഞദേവന്താംനവം കല്പിച്ചുഭാഗം
വിജ്ഞത്രപ്രഭാശാധിനന്നോരദയൻകുഴിം
എട്ടിതു കൈക്കരിം നേംവംചക്രവും റലിപരമം
സ്വജ്ഞാസുദാദും വരദാജ്ഞാദും പരിശാർവ്വം
മനക്കണ്ണബന്ധിക്കും കെടുപ്പും ശുശ്രേഷ്ഠവും
പീനമുംകിരിക്കും പീതമാംദഞ്ചലവും
ഇന്ത്യൻനാംഗഭൻ തന്മാനത്രപാത്രം
ശംഗിയിൽ ചതുർജ്ജജാകാരമായു് ശംഗിച്ചും
ക്കുവേ ചതുർജ്ജജാരാവായി ത്രിവാസികൾ
ഉദ്വൃതാമേക്കാഥിജനാത്മകമതിന്നുവും
തങ്കുറംകന്നിലുള്ള ജീവജ്ഞനുക്കുള്ളും
പത്രനാാംഗംതുപം ധരിച്ച പറമ്പുട്ടി
വിജ്ഞദേവനും തന്നെ സ്വദേശം.അമിച്ചു
വിജ്ഞദേവക്കരണ ലിംഗിക്കുംകാശമംഗ്രഹിച്ചുടെ.

പാരക്കിട്ടാ

നമ്പൂരുടെ കൃതി ഒരു ശ്ലോകമായി തിരിക്കേണ്ടതാണ്. അനുകരണവിദ്യയിൽ
‘ചതുരനായ’ ഒരു കവിയുടെതായിട്ടാണ്. ഭാരതീയനഗർഹ
ഇന്ദ്രപുരാധത്തിലേക്കുള്ള പുറപ്പുട്ട് പാനച്ചിൽ ഇങ്ങനെ
വസ്ത്രിച്ചിരിക്കുന്നു.

ஏக்கிள்ளி ஒரு திட்டமில்லை என்றால் போன்று விரிவாக விடுவது முடியும். அதே நோயை விடுவது முடியும் என்றால் போன்று விரிவாக விடுவது முடியும். அதே நோயை விடுவது முடியும் என்றால் போன்று விரிவாக விடுவது முடியும். அதே நோயை விடுவது முடியும் என்றால் போன்று விரிவாக விடுவது முடியும்.

ପ୍ରକୃତିର ଶାସ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟାରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆମେ ଏହାର ଜାଗା ନାହିଁ ।

ഈടപ്പട്ടികയാലും കെട്ടിരുഡാണ് നല്ലായതോന്തരം

അട്ടപുഴക്കമെട്ട്^{ശ്രീ} മുഖ്യമന്ത്രിമാരം ചവിന്നൽക്കരിയാളിക്കുന്ന്

ଭୁବନେଶ୍ୱର କାନ୍ତିଯୀଙ୍କଳାଲଭୁବନୀତିରୁ ତୁ କେତ୍ତିବିହାରମଣି

ଶୈଳମୋଟମ ହାତକାବୀଯାହୁଥୁ କେନ୍ଦ୍ରିଯିଷିଙ୍ଗରୀ

ദേഹത്വയെടുത്ത പാരമീളിച്ചുനോക്കിരസിക്കാം

ହୁଅକାରମଣିଗତରୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଯା ଶରୀଯାରମଣିଯୁଗପୋତେ

ഇപ്പുക്കാരമന്ത്രം: ഏഴ് വൈവരികൾ കുറഞ്ഞണംമു ചേപാത്തിയം

ଏହାରୁଷ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରକ ପରିଯ ଶାକବିଲମ୍ବିତ କଥାରେ

അന്തുമുഖാലെ തന്നെ ഒറ്റ പച്ച സ്വർണ്ണമുണ്ടിൽ കാണുന്നതും

പുത്രക്കവാനാഗമ്മില്ലട്ടാ വെള്ളക്കിട്ടിലെന്നാകിലത്തി

കുറവും കുറവും വെള്ളമുണ്ടാക്കിയാൽ പോകുന്നതാനിനി

കുമാരിക്കുന്നതുമല്ല ഒരു ചീമനോച്ചപറവേഞ്ഞക്കിട്ടുമ്പോൾ. (സം. പാന)

“ പാടിക്കുന്നതിലുണ്ട് തരിയുമോരാണ്യിലു നമ്മേക്കട്ടോ

ବୋଇକ୍ଟିଙ୍ଗରେ ଆପଣଙ୍କ ଲେଖାଳିତ ଶିଖରର ଉପରେ ଯାଏଗମା

— മാനുഷിയുടെ നൂറ്റുവരുത്തുകളുടെ കൂട്ടായ്ക്കുള്ള പ്രതിരോധം ചെയ്യണമെന്ന്.

କୁଳାଙ୍ଗରେ ବୋଲିବା ଯାଏନ୍ତି ପାଠୀରେ ପାଲ ଯାଇବା

கூடும் காலத்திலே வெள்ளி வருமானம் என்று போன்ற நிலை ஏற்படுவதை அங்கீர்ணமாக சொல்ல வேண்டும்.

三

അതുകൊണ്ടും കൂടുവിലി മറരംതും പരിശീലനേട്ടവും പരിപ്രക്ഷീകരിക്കിയിം
ചെങ്ങളേഴ്ചയിലതാളിവും മുകളിലേരുന്നു നിത്യം മഹാസമയം
(പാഠ)

“അതുകൊണ്ടും കൂടുവിലി മറരംതും പരിശീലനേട്ടവും
ചെങ്ങളേഴ്ചയിലതാളിവും മുകളിലേരുന്നു നിത്യം മഹാസമയം
അതുകൊണ്ടും തികച്ചുണ്ടായാലും ചേരുവോ ലൈഡും കിട്ടുന്തുവില്ല.

കൈഷിഞ്ഞാഗം ത്രിശ്ശുലിലെ,

ഒസ്സുമാറ്റുമില്ലെന്നും കുത്തണ്ണപ്പും
ഒപ്പുമാറ്റുമില്ലെന്നും കുത്തണ്ണപ്പും
മാവരദപ്പിച്ചകിലപ്പും, വാകരണംമുഖമേഖം.

എന്ന ഭാഗത്തിനാലാതുപഥായി,

കുറ്റുമാസപ്പും കുറ്റുമാസപ്പും കുറ്റുമാസപ്പും
കുറ്റുമാസപ്പും കുറ്റുമാസപ്പും കുറ്റുമാസപ്പും
വ്യാകരണംജനയായ ദേശമാക്കുന്ന കാനനോ കുമാരം ധരിപ്പിച്ചു

എന്ന പാനയിലും കാണുന്നു.

ഈ സാദൃശ്യങ്ങളും, ഭാഷാരേഖചീഡിയും സവർത്ത വ്യാപിച്ചു
കാണുന്ന ഫലിതാദം അലോച്ചിക്കുവോടു പ്രസ്തുത പാന
നന്ദിയാദേതാബന്നും വിവാരിപ്പാനാണോ ന്യായം കാണു
ന്നതു”.

(മന) ത്രീപാർവ്വതീസ്പദംവരം പാന.

‘കാജത്തിരംപാരെ രാമണി’നാശരവർക്കരു ഈ ‘ഗ്രന്ഥ
തെത്ത് ഭാഗിഞ്ഞായി പ്രസാധനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്’. ഗ്രന്ഥകത്താവാ
രെന്നു വന്നധിതാഡി പരിശാർ നിപുത്തിയില്ലെങ്കിലും
നന്ദിയാദേതാബന്നും ഉത്തരിക്കാൻ ചീഡി യുഥികൾ
അദ്ദേഹം എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ബന്നാമതാഴീ ‘ത്രീതുകാ
ലയേ വാണിജിട്ടനു’ ത്രീമേഘശനേന ആരംഭിത്തിലും ‘ത്രുക
പുരമദ്ദം മമ പരാദേവത’ തെത്ത് അവസാനത്തിലും, സ്തുതിച്ചു
കാണുന്നു. മദ്രുടം, പുരേതാടം എന്ന രണ്ടു കവികൾ
ആടി ത്രീതുകാലയേശനേക്കരിച്ചുശുചി മംഗലാചരബാത്തിന
ധികാരികളാണിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അട്ടക്കട്ടാക്കത്താവായ മദ്രുട
തതിാൻറു കവിതപം മറ്റു നിലയിൽ അപ്രസിലമാക്കാലും
പുരേതാടം എടു നവീനനാക്കാലും, ദാതിരേണ്ടു തുന്ത്രാദ

നമ്പ്രാരാധിരിക്കാനാണ്⁹ അധികം സാമഗ്ര്യം എന്നു¹⁰
അദ്ദേഹം ഉള്ളടക്കാനും ചില അനുതരം ലക്ഷ്യങ്ങളോളം
അദ്ദേഹം ചുണ്ടിക്കാനാിക്കുന്നാണ്¹¹.

ഉം.

1 പ്രസ്താവി വരാടി മുഖാരി സുരക്ഷിതയാശില മലഹരി വലഹരി
പാടിമലഹൾ പ്രസ്താവി മുഖാരി വരാടി സുരക്ഷിത മലഹരി വലഹരി
(ഹരിശ്ചിസപയംവരം തുജിൽ)

പാടിയുമെ പ്രസ്താവി മുഖാരി ധനാരി

ഉതാടിയമിഹ വലഹരി മലഹരിക്കേണവി നാട്.

(പതിനാഡുഞ്ചം)

അന്നിന്നേശായ തേവരേസ്സുവിച്ചാൻ

അന്നാറിതനിക്കളിലാശിക്കേം

(പാന)

അന്നിന്നേശായ തേവർ വരത്താ-

ദ്വാനംവച്ചു നേരികായുവയമെ,

(പ്രശാസ്തമാഹാത്മ്യം)

വാരിജീവനിനവില ചരാചര സാം മെട്ടത്തുനവരൈ തുജിൽ

കുരിക്കിക്കുണ്ടുവരി പുരിക്കണ്ണൽ തുജിൽ വാരിയഹം കൊണ്ണക്കിക്കിക്കിൽ തു

വാരിജീസായകച്ചാപം കുണ്ണം സംസായഹമം ശിതൻ പുരിക്കണ്ണൽ

കുമശരേണക്കാക്കം തുജിൽ സോമനെനയരൈ തിട്ട വരനവുമാകി

ബീംബുമലം കുണ്ണായും തുജിൽ കം സുവിനായ രാളിജുവും തുജിൽ

കുനക്കപരയായ ഹദുക്കിളം കുണ്ണാണഞ്ചന പരകളും ദിവാനും തുജിൽ

അരയാവിലകുണ്ണാണഞ്ചന തുജിൽ നവരം പരിക്കയാൽ കരവും തുജിൽ

പുളിനംകുണ്ണാണഞ്ചന ഇപിനം തുജിൽ

(നൃചരിതം തുജിൽ)

തിക്കുണ്ണിംബു ഞകിനലള്റായസാരവും പക്കണ്ണാണഞ്ചിലപ്പള്ളിംബു സാരവും

ഡലുമൊള്ളുക്കിരിക്കുണ്ണാണഞ്ചിലപ്പള്ളിംബു സാരവും

നീവമേലുണ്ടാക്കിക്കള്റായസാരവും മാവന് കുമ്മനിക്കുണ്ണാണഞ്ചിലപ്പള്ളിംബു

നീവപരമസുമത്തിക്കുണ്ണാണഞ്ചിലപ്പള്ളിംബും മാലപരകാകിലപ്പള്ളിംബു

സാലജാലമലത്തിക്കുണ്ണാണഞ്ചിലപ്പള്ളിംബും ആച്ചിലപ്പള്ളിംബു കുണ്ണാരാക്കതിസാരവും

സും ലരംകായുഗത്തിക്കുണ്ണാണഞ്ചിലപ്പള്ളിംബും പാലവേവപ്പള്ളിംബു

സംകുമംകുടാനും ചെയ്തുടന്ന പക്കണ്ണാരമില്ലാതെനമ്പ്പായ

പേണ്ണക്കിടാവിനെ നീമിച്ചു നാൻഡുവൻ.

(പാന)

അംജലിയില്ലാതെയായി നരയും¹² തുജ്ജിയില്ലാതെയായി സുരയും¹³

മുജ്ജിയില്ലായ്ക്കും ശഹിതപേ പുജ്ജിയില്ലെനവന്തു പിനേകിനെ.

(പാന)

മുജ്ജിയില്ലായ്ക്കും പുജ്ജിയില്ലായ്ക്കും നാസ്തിയായ¹⁴

മുജ്ജിയില്ലായ്ക്കും പുജ്ജിയില്ലായ്ക്കും നാസ്തിയായ¹⁵

അഞ്ചിയില്ലായോകയാൽ പുള്ളിയും നാസ്തിയംയും
പുള്ളിഡില്ലായുംകയാലിപ്പുണ്ടും നാസ്തിയായും.

(വിള്ളരീതം)

ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞെങ്കിലില്ലെന്നോ—
ഇപ്രദേഹം പ്രകാശിച്ചു കാണായി
ഓപ്രമേയമൊരാകുതിശ്വസംബന്ധം—
സക്കപ്രഭാജാലമംഗ്ര വിള്ളെന്നോ.
വെള്ളിലാവിശ്വാസം വെണ്ണ കണക്കിനെ
കണ്ണിനാനും നൽകുന്ന കാതിയാൽ
സ്ഥാഖാകാനനമൊക്കെ വിള്ളുംവെ
കാണമാറായി കാമനം ഭാത്യുണ്ടോ.
പിരുന്നുമങ്കു സുക്ഷിച്ചുനേരത്തു
കന്ദുകാമണിത്രപദ്മം കാണായി.
കുന്നയന്നേരമിഴിയാളായ ഗൈരിയും
തന്നെട സവിശ്വാസമായമിച്ചു
പന്നാകല്ലുനാകുന്ന ദേവൻം
പാദപക്ഷം ചുജിപ്പുതിനും
ചുണ്ണംസജലംപിപാത്മംബന്ധ
ശില്പമായിക്കേരത്തിലെടുത്തുകൊ—
ഒട്ടപലാക്കി പത്രക്കല്ലുപ്പത്രക്കേവ
തൽപ്രദേഹ പ്രവേശം തുടങ്ങിനാരി
കെട്ടശിശിരു കിഴിന്തര പുംക്കണ്ണ
രക്ഷാക്രിയാക്രമം താങ്ങിക്കൊട്ടണ്ണേന
മട്ടലർമംഗം തണ്ടിനു വാങ്ങുകയിൽ
കുടിമോട്ടേ കുമുമവന്നുംകൈ
ഉട്ടുംരിക്കാതെ വെച്ചിശ്രൂതും കു—
ഞഞ്ചുഡിക്കിനും വന്ന പാക്കേവ
മാദ്രോഡ്യംമൊഴിയാളുടെ പിന്നാലെ
മട്ടമിട്ടു പറന്നനടക്കനും.
നാളീകാക്കിതാൾനിശ്ചാസവൈരല്ലും
ലാളിപ്പാനായും വരുന്നൊരു ഘണ്ടിന

കേളിപ്പക്കജാക്കാണ്ട് പത്രക്കവേ
 കുവലമങ്ങൾ വാണ്ണാചെയ്യും
 നീലപക്കജപത്രം ജയിത്രൂത്
 ലോചരാവനലീഖാവിച്ചാസ്വം
 കടകന്തുച്ചറപ്പുക്കേശ
 നീഞ്ഞിച്ചീടിനു മദ്ദുത്തങ്ങളും.

ഈ ചീതം രചിച്ച കവി സാമാന്യനല്ല. എതായിരുന്നാലും ഇതിനാൽ കത്താവും നമ്പ്രാജ്ഞല്ലകിൽ തീച്ച്തയായും പുന്നോട് മായിരിക്കണാം. നമ്പ്രാജ്ഞട കുടികൾ നല്ലപോലെ വായിച്ചു പഠിച്ചിട്ടുള്ള രഹാധക്ഷ മാത്രമേ തുഷ്ടിൽ ഏഴ്ത്തി ഫലിപ്പി ക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെ വിജയപൂർവ്വ കവിത എഴു തീടുള്ള രഹാഭാവും പുന്നോടും, അദ്ദേഹത്തിനാൽ നിവാതക വചകാലക്കേയവയം വായിച്ചു നോക്കിയാൽ ഈ സംഗതി വ്യാക്തമാകും. രണ്ട് കവികളും ഫലിതക്കാരാണു്. നമ്പ്രാജ്ഞട ഫലിനാം കരേക്കുടെ ഉൽക്കുടമാണെന്നു ഉള്ളി. ഇപ്പോൾ മരണാത്മം നമ്പ്രാജ്ഞട നിവാതകവചത്തിലെന്നപോലെ തന്നെ പുന്നോട്ടത്തിനാൽ നിവാതകവചകാലക്കേയവയ തത്തിച്ചും അർജ്ജനാനാൽ തുപസന്നത്തു കണ്ട് മോഹിച്ച സുരാം ഗനകൾ കാണിച്ചു ശോഖികൾ വസ്ത്രിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ നമ്പ്രാജ്ഞട ഒരു സുരാംഗ ചന്ദനാച്ചട്ടി മുഖാം ചൊന്തപ്പെട്ടിച്ചു ചുറപ്പുടനും. അദ്ദേഹം ജവദോഷം പിടിപെട്ടു കിടന്നിരുന്ന അവളുടെ തത്താവിനാൽ കഷണി കാണ്ടു ചൊണ്ണാണെന്നു വിശ്വരിച്ചു് ജും തള്ളിക്കുന്നു. അയാൾ അവളുടെ തലമടക്ക ചുററിപ്പി ടിച്ചു് അഭ്യോദ കൊടുക്കുന്നു. അഡാളത്തെ ജവദോഷവും ശമി ക്കുന്നു. ഇതാബാധ നമ്പ്രാജ്ഞട പോകും. വേരെ നേരു റണ്ട് സംഗതിക്കും തുട്ടിന്തു പുന്നോട്ടത്തിനാൽ കവിതാരിതി വിഭിന്നാണു്. ‘പുന്നോട്ടതലെഴുന്നേറിക്കും’ ത്രാദി ഭ്രൂക്കം രചിച്ചു പുന്നോട്ടത്തിനാൽ മുഖാരവക്കിത്തയ്ക്ക് പ്രത്യേകം ആസപാദ തയ്യാബായിരിക്കുമെന്നു പരിയണ്ണതില്ലെല്ലാം. നേരേ മരിച്ചു് നമ്പ്രാജ്ഞട മുംഗാരം കുവലം മുരിക്കുമാണെന്നും

ഗ്രൂപ്പാരമാണ്⁹. ഭാഷാശബ്ദങ്ങളെ കടക്കാതുന്നതു പ്രയോഗി കുറഞ്ഞതിൽ ഘുണ്ടോട്ടതിൽ വിജയ കുറാ. വാസ്തവത്തിൽ അധ്യക്ഷനായ മഖയാളിത്തിന്റെ ജീവയിൽ ഒരു ഘുണ്ടോട്ട ചും വെഞ്ചനിന്നും രിപ്പാട്ടനാജമായിരുന്നു. നാബുക്കാടുക്കു ശാഖ പ്രയോഗത്തപ്പറ്റി ആ മാ തിരിച്ചായ നിജും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

‘എന്നും സംശയം കൊണ്ട് മുരിക്കാമെന്ന്
ഭാസ്യം പറയി ദാനം തുടരണമെ’

എന്നിക്കുന്ന തരം മുരിക്കാമല്ല ഒരു ഭ്രംബരാത്രേന്നു എന്നു കവി പറഞ്ഞുകാണുന്ന നിന്മാലും, ‘മുരിക്കുകയും സംശയിക്കുകയും ചുരുക്കി പറിവശ്രദ്ധയേൽ’ എന്ന പ്രാഥമണം തത്ത മുരിക്കപ്പീഡി ചുംബിനു പണ്ടാത്തകാവത്തും¹⁰ ഒരു ഭ്രംബരാത്രേന്നു അന്വജാ തിക്കാക്കു ലഭിപ്പാൻ പ്രയാസമായിരുന്ന തിനാലും മുരിക്കാൻ കൂത്താവും¹¹ ഒരു ഭ്രംബമണംനാശിരുന്നിരിക്കണാം എന്നാൽ അംമാനു, സപീകരിപ്പാൻ കുറെ വിഷമണാണ്¹². എത്രകൊണ്ടും കേരളഭ്രംബമണം മുകളിൽ ഉല്ലരിച്ച പ്രമാണത്തെ ഒരു കാലത്തും മുരിക്കപ്പീഡിചുംബിനും. ഭാതവണ്ണം മഴ വരും തേടിയാലും മുരിക്കി വിഹാലവരും യൈമാജം പ്രാശ്നമതികളും, അതു മരുരാജ ഭ്രംബമണവർദ്ധകാരെ കാണ്ണാൻ പ്രയാസമാകുന്നു. അവർ അംമാനു ഒരു പ്രമാണത്തെ മുരിക്കപ്പീഡിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ കേരളത്തിലെ അഭ്രംബമണങ്ങടുകളും¹³ ഒരു കണ്ണുപ്പും, ഏഴുതു പുറും ഉണ്ടാകമായിരുന്നില്ല. ഭ്രംബമണ കല്പനാർ എന്ന പരാശരിരിക്കുന്നതു¹⁴ അതെപ്പറ്റിയാണോ എന്തോ? കേരളത്തിലെ പഴയ ജാതിവിഭാഗത്തിൽ ഭ്രംബമണകല്പൻ എന്ന ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവർ എഴുയന്നാജം മുത്തതു മാത്രമാണ്¹⁵. വാസ്തവത്തിൽ അവർ ഭ്രംബമണരെന്നിയാകുന്നു. പിന്നു അതായും ജാതിക്കാരാശി പത്രങ്ങൾ പബ്ലിക്കാരെ പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്¹⁶. അവരുടെ ഭ്രംബമണകല്പന രേഖ¹⁷ അഭിസ്ഥാനിക്കാറില്ല. ദാരാബാരെ പതിനേന്നു ജാതി മുരിക്കുന്നതിലും¹⁸ ഉംപ്പെട്ടിത്തിരിക്കുന്നതു¹⁹. ഒരു

രലയാളമ്പ്രാംഗണങ്ങൾ നുതാനിയാണ് ക്ഷീതിരത്നാലയത്തിൽ ഫ്ലോറം ഇങ്ങനെ പറത്തിരിക്കുന്നു.

“കേവിച്ചസ്വന്ദര്ഥതാംവഞ്ചിപ്പുംഡാനുദ്ധരാവശാഃ
തേക്കാം തേവ അസ്മുകലാസുവന്തനേത്വിലഭവത്വാഃ
ധിരഭ്രംബി ച എ മാന്യഃ പാണിപാഭിഷാ അവാഃ
ഇത്യാനമാചരണത്രപ്പാവംക്ഷേമംപ്രജാഃഖാഃ”

ഇങ്ങനെ സവർശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വിശദരദിനാരായ ശ്രദ്ധ ഉണ്ടായിരുന്നുണ്ടാം അവൻ വിപ്രാംഗാരാധിപാഭം ഘൃജരായിരുന്നുണ്ടാം ഇവിടെ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. അവൻ ഇത് മുഖമന്ത്രത്തെ അടക്കാനിന്നുണ്ടെങ്കിൽ വേറെ ആര്യതെ അടക്കാനിന്നുണ്ടോ സംസ്കാരം പഠിച്ചതു്?

അടത്തുറിപ്പരം വശ്വരങ്ങൾക്കു മുമ്പു് ജീവിച്ചിരുന്ന അള്ളി, കോലത്തുനാട്ട നാട്ടാജാവിന്നും അത്രുതിനാം ശ്രീകൃഷ്ണ വിജയം സംസ്കാരാവൃത്തിില്ലെന്നു കത്താവും അതു ഒക്കരമാരാ രഹ്യരംഗി കേട്ടിട്ടിപ്പാത്രവാജാംഗാംഗാ? അദ്ദേഹമും തദ്ദുരയ വാക്കിനു, ‘ശ്രീകൃഷ്ണവിശ്വാല കമാംസിന്മു രാകാശശീ രാഖി വനാമദ്യേയ’നം മുഖമന്നുപ്പിരുത്തിരുന്നില്ല. മഹാജൈത്രി ഷിക്കാം പ്രത്യുഖവിദ്യാനമായിരുന്ന ചാഴമാവേച്ചിപ്പോറി യുടെ അടക്കാനു നിന്നുയിരുന്നുപ്പോൾ ശ്രീകൃഷ്ണപിത്തു എന്ന വിഭപാം മദ്ധ്യരാവധിം ജൈവതിഷ്ഠു, പഠിച്ചതു്. എഴുത്തുക്കൾക്കു തുലക്കമൊരിൽ പ്രധാനി ‘ശ്രീനീലകഞ്ചൻ’ എന്ന പിതാവുതന്നു അത്യിന്നുംപില്ലോ? പ്രസിലപാഡ്യിതനം അതു ഒഴു സ്ഥലപുരാണത്തിൽ സംസ്കാരം അതു രാമനാശാശ്വരി തുര തെവാവജാനാാിൽ അരുഗണ്യനായിരുന്ന പുലിമുഖത്തു പോരാറി അതുവിശനം എന്നുള്ളതീരം തെളിവുണ്ടോ. അബേപ താനദാ കിളിപ്പാട്ട മുലായവയുടെ കത്താവും കാത്തിക തിരുനാശ തന്മാരാശ്വരാശ്വരം സദസ്പനം അത്യിരാന്ന വിഭപാം കുറ പ്പിന്നും തുലക്കമൊരിൽ രോജാ കേരളവനാമാവായ ഒരു ഭ്രംഗ നനായിരുന്നുവെന്നോ? കവി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ഇതുപോലെ എത്ര തെളിവുകൾ ദിവസാമക്കിലും മാജാക്കാം. അതു കൊണ്ടു് ഇന്നമാതിരി അംഗമാനങ്ങൾ ചെച്ചുന്നതു് പലരെയും

വഴി തന്റെ കാനീഡവശത്തിൽ അന്ന വിത്തമാണെന്ന പറയാതെ തരമുണ്ട്. ‘സൗഖ്യം മഹാശാം എന്ന പ്രകൃതഗ്രന്ഥം, കവളപ്പാരക്കാട്ടരംബക ഗ്രന്ഥവും തുലിക്കാം കാട്ടകിട്ടിയതാണെന്ന സംശയിൽ അവലേബിച്ചു നോക്കുവാൻ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കായി ജീവിക്കുവാൻ ഒരു ദിവസം കുറഞ്ഞ ഒരു ദിവസം ചെലുത്താം’ എന്ന ഉറയാ കുറഞ്ഞ പോയി. ഭാസത്തികര എല്ലാമായി കാട്ടകിട്ടിയതും കേരള ത്രിശ്രദ്ധാരിടത്തായാളും ഭാസം കേരളീയനായിരുന്നു എന്നുമാണുവുന്നതാണോ? തുല്യിവച്ചേപക്രമിയിൽ നിന്നും പ്രസാധനം ചെലുപ്പെട്ട സൗഖ്യം പാനയുടെയും ലേവുപ്പത്തി കവളപ്പാരയിൽനിന്നും കിട്ടിയതായിരുന്നോ? അല്ല. കൊച്ചിയിലെ വിഭവങ്ങളിൽ ഗ്രന്ഥകാരൻ കൊച്ചിക്കാരനായിരുന്നവും വരണ്ണേ? പലേ ദിക്ഷകളിലുള്ള ഗ്രന്ഥവും കുറഞ്ഞ കാണ്ണന്തായാൽ അവയെപ്പാം അയാളുടെ സ്വപ്നഗണങ്ങളാണും പറയേണ്ടതായും തന്നെ.

കാലത്തെപ്പുറരിയുള്ള അല്ലെന്നും എന്താണെന്നും ഇങ്ങനെ തിരിച്ചെന്നു, നാഉരേജും ഇട്ടിപ്പുണ്ണിനും ഒക്കെ കാണുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം ഈ കൂതി നബ്രാജം കാലത്തിനു ശേഷം ഉണ്ടായിരുന്നതായി വിചാരിക്കാൻ വാദം. ചന്ദ്രകാരംാണോ? വാസ്തവത്തിൽ പാഠിക്കാം തിക്കലേ. കലത്തി വസ്ത്രനകർക്കു തന്മാത്രപൂർവ്വത്തു വരുത്താൻ ആല്ലെന്നതാണെന്നതും.

കവിതാ ത്രണം നോക്കിയാൽ സൗഖ്യം പാനയും “പാപ്തീസപയംവരത്തെക്കാരം മെച്ചുണ്ട്”. അടക്കാത്ത മുടി വരെ ഒരു ഫലവിതരസം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ഫലവിതം മുള്ളുകളിലെപ്പോലെ ഉയ്ക്കെടമായിട്ടില്ലെന്നതും, അതു പാനയായതുകൊണ്ട് മാത്രമാണോ. പാനകൾ വായിച്ചു സുക്കാനായിട്ടും, പാനകൊട്ടി പാടുന്നതിനായിട്ടാണോ? രഹിക്കുപ്പിടിയുന്നതും. അതുകൊണ്ട് അവയിൽ ഉയ്ക്കെടമായ ഫലവിതാണിനു പ്രസംഗിക്കുന്നതും.

മുള്ളുവിലാസം പാന.

അനുകൂലമന്ത്രാവാരണം നിഖിലയുള്ളൂ.

ആട്ടക്കമ്പമഹാക്ഷേ^१ പ്രചാരം വന്ന കാലത്താനു^२ കവി ജീവിച്ചിരുത്തുന്നതെന്നു കമ്പകളിയെപ്പററിയും പ്രസ്താവത്തിൽനിന്നും ഉന്നതിൽനിന്നും^३ ഉന്നഹിപ്പാൻ വഴിയുണ്ട്. എന്നാൽ,

ശാസ്ത്രങ്ങാനവുമില്ലാജൈനമുഖം ശാസ്ത്രവിറക്കുന്ന ക്ഷാരംകൾക്കുന്ന നാരിമായം വബണ്ണുവയന്നാംവികു മോതു. തെരുതു തിരട്ടിന്തുടങ്ങിയാൽ അരഞ്ഞീവികയില്ലെന്നതുംവയം പട്ടിയെപ്പുംവലപട്ടിണിയുമാണ് പട്ടണംതെറേംമണിന്നന്നക്കാഡോ ഏപ്പുവെള്ളും റപ്പനാരേസ്സുവിച്ചു കൊടുണ്ടുംഡാംതിനുകിടക്കുന്നു കുലപോരലു മുട്ടു ചുനക്കുന്നു. അരുട്ടക്കാഡുവെട്ടിച്ചുകുന്നും കൊട്ടവാരിലു,കാളു കിടകുന്നും പേരുക്കുലംകെട്ടിച്ചുടകിനടക്കാറും പാടവന്നുന്നാണുവിത്തുംവേണ്ടും മാടവുംവച്ചുകുറുക്കുന്നും മട്ടണിക്കാക്കുമുഖക്കെപ്പാനുംവെച്ചിയായിട്ടുംഡാംകിക്കാഡും മഹുംകൊണ്ടിനിന്നുണ്ടും പോരക്കണ്ണം.

ഈ വരികൾ വായിക്കുന്നവാരം കവി നമ്പ്രാരോ, നമ്പ്രാരു ഓഗ്രിയായി അനുകരിക്കാൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്നു രാജോ അത്യിക്രമം എന്നുമെല്ലാംപും വഴി കാണുന്നു.

അരുട്ടക്കമ്പ കരം.

ശംഖവരവയം, പാലാഴിമലനം മരാലായി എതാനും അരുട്ടക്കമ്പകൾ നമ്പ്രാജരു തുടികളായിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു വരാറുണ്ട്. എന്നാൽ പാലാഴിമലനത്തിൽനിന്ന് കത്താവു^४ രവീശപറത്തു വാന്നുംഭാഗം ശോവിദപ്പും അവർക്കൾ തന്നെ ഒട്ടവിൽ സമ്മാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാലാഴിമലനം.രവീശപറത്തു വാന്നുംഭാഗം അഭ്യർത്ഥനയും അഭ്യർത്ഥനയും തന്നെ ഒന്നിന്തു തന്നെ. എത്തുകാബന്നുണ്ടും അവ രണ്ടും രഹസ്യം തുടികളാണും മുന്നും തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ.

തുള്ളിത്തക്കമ്പ കരം.

നമ്പ്രാരുടെ പേരു^५ ഭാഷാസാമീരുത്തിൽ നിലനിഛ്കു നാതു^६ തുള്ളിലുകരിവഴിക്കാമുന്നു. പ്രസ്താവനാരു രസിപ്പും കൂടിനോടുകൂടി ‘ഭേദങ്ങളുടെയിടയിച്ചെത്തായ പടയണി കൂണിയും’ ചേരുതുക്കിവയ്ക്കും രവിക്കെപ്പുട്ടതാണും തുള്ളിച്ചുകരം.

സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്ക് കിടന്നതുടർന്നു സാമ്പദാധിക ശൈലീങ്ങൾക്കു സാമ്പദാധിക വുണ്ടിക്കാണും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു എന്നാൽ മഹത്തായ ഉദ്ദേശം അദ്ദേഹത്തിന്റെബാധിയാണ്. അന്നത്തെ സമുദ്ധാധികരിക്കുന്ന അപേക്ഷകൾക്കുവേം നമ്പ്രാ ഒരു അതിവിർഭാവം അവസ്ഥരാചിത്രമായിയാണ് എന്ന കാണാം. ജനങ്ങളുടെ അധികാരംക്കു മിക്കവാറും നശിച്ചു. നായക്കാർ സെസനിക്കുത്തി ഏകവെട്ടിയാൽ നിർബന്ധിത രായി. കൊച്ചുത്തിയിലും തിരഞ്ഞെടുത്തുന്നതു മലയാളനാട്ടിലും നാമിരണേന്നു നിന്തുന്നതിനും തത്ത്വാജാക്കന്മാർ ഏപ്പും ചെയ്തു. നാട്ടുക്കൂട്ടങ്ങളുടെയും മറ്റും പ്രാബല്യം നശിച്ചതിനോടുകൂടി സക്കാതലോഗം സമന്മാർ ജനങ്ങളെല്ലാം പീഡിപ്പിച്ചു പണ്ണാം ഉണ്ടാക്കാനും തുടങ്ങി. പല വസ്ത്യരാജ്യങ്ങൾക്കു ചേന്ന് തിരഞ്ഞെടുത്തുന്നതു സ്ഥാപിനമായതിനോടുകൂടി കായം കൂളം, അവലപ്പും, കരഘുരാ, വടക്കംകുർ, തെക്കംകുർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ സെസനിക്കന്മാർക്ക് തൊഴിൽ ഭട്ടി. അവർ പുവ്വാചാരങ്ങളെല്ലാം മറക്കപ്പെട്ടിട്ടും അഭിജാത്യം പുലാത്തിയും, മറ്റു തൊഴിലുകളിൽ പ്രവേശിക്കാതെ മുറിയും കടക്കേണ്ടിയും, മെടിച്ചും ഓലാഷിച്ചും ജീവിപ്പാൻ തുടങ്ങി. വിദേശ ഗ്രൂഹമന്മാർ ഇന്ന് അവസ്ഥാ വേണ്ടപ്പോലെ ഉപയോഗിച്ചു പണ്ണാം കടക്കുന്നതും വാരോന്നാധി ഏകജൂലാക്കാനും അനുഭവിച്ചു. നമ്പ്രാ ഇന്നവക്ക് സമുദ്ധാധിക്കുവേം അന്നത്തെ മലയാളികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കാടപ്പാനാണ് ശ്രമിച്ചതു്. അതു മുമ്പാം തീരു നിഷ്ഠാപ്രഭാജകരാഡിത്തിന്റെ എന്നാം പരബ്രഹ്മിന്റെ ഇക്കാലത്തു് വർത്തമാനക്കടപാസ്സുകൾ നിർമ്മിച്ചുവരുന്ന ജോലികളിൽ — സമുദ്ധാധിപതാം ജനിപ്പിക്കുക — എന്നുള്ളതു തൊഴിച്ചും മറ്റുള്ളവയെപ്പാം നമ്പ്രാ തുടക്കപ്പെടുത്തുന്നതു്.

നമ്പ്രാ ഇന്ന് ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുന്നതിനും നല്പോലെ പറിയു ഒരു മാർഗ്ഗമാണ് കണക്കപ്പെട്ടിട്ടുതു്. സമുദ്ധാധിക്കു പരിശുഭരണത്തിനുള്ള ഇത്തമാർഗ്ഗം പറിശുഭരണം ആരംഭിക്കുന്നതു്

ഗീക്കാരം റോചൻകാരം ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ തന്നെ യും ‘ഹാസ്’ മഹാകവി എറേരക്കും അ മാർത്തണ്ടയാണ് “അവലംബിച്ചതു”. പിൽക്കാലത്തു് ചെലുഡൻ സപിഫ്‌റൈഡ്, അധിസിസൾ, പോളൈ എന്നീ ശൈഖരംഭകവികളിൽ പരിഹാസ കവനമാർഗ്ഗത്തെത്തന്നെ പിത്രിടൻ. ഡിക്കൽസബ്ലി നോവലുകൾ എത്തു എത്തു സാമ്പാദിക്കുന്നതെങ്കിൽ പരിഹാരി പ്ലാൻ പ്രേരകങ്ങളായി വെച്ചിരുന്ന എന്നു് അക്കാലത്തെ പരിത്രാ സുക്ഷിച്ച വാരിയാഡും അറിയാം. ‘പരിഹാസ കവി മൂലംനുഗായ’ വാര്ധക്കരാണു് പരമാത്മത്തിൽ ശ്രാം സിച്ച വിസ്തവത്തിനു ബീജാവാപം ചെജ്ജതു്. വാര്ധക്കരാ മരിച്ചു് അപ്പുകാഡം കഴിയുന്നതിനുള്ളിൽ അതു മഹാവിള്ള യും നടന്നു.

‘നമ്പ്രാർ കത്തിക്രൂട്ടിയാണു് ഇന്ന മാർഗ്ഗത്തെ അവലംബിച്ചതുനു്’,

‘സമസ്തവുമയഞ്ചാനിവടക്കം

അക്കാദമീവക്കു കുചേരുത്തിലുക്കുത്തമാകിയ റസമുള്ളവാക്കി

അംസവുമ്പുമിട്ടുചുന്നതിലുംഹാസ് റസങ്ങളുംഉള്ളവാക്കി

തീക്കംനബ്ലാസ് കവിയുടെകവിത്തും കേരംജംപരിക്കക്കുള്ള റസിക്കം!

എന്ന വാക്കുകളിൽ നിന്നു സ്ഥാപിച്ചാണു്. “രമണിയാത്മപ്രതി പാദക്കൂദ്ദുമുള്ള കൂവും” എന്നുള്ള ഒരാന്നാമെച്ചണ്ണിത്തുടെ കാവ്യനിബ്രഹമത്തെത്തന്നെ ഇക്കവിയും സപീകരിച്ചിരി ക്കുന്നു. എന്നാൽ ‘ഹാസ്യ’റസത്തിനു ദ്രാഡാന്തം കൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനെ പ്രധാനമായി പ്രേരിപ്പിച്ചതു് അന്നത്തെ പരിശാസ്മിതികളാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

കവിയുംവുംവുംങ്കടിവിച്ചാറിക്കും നയനേതക്കാർ

കവിയും വാക്കുപ്രവാഹത്തെ വരിക്കിച്ചു റസിപ്പിപ്പാൻ

കവിയുംകെട്ടിയുണ്ടാക്കാമെക്കിപ്പോ കെട്ടുകൊണ്ടാലും.

ഈ വാക്കുകളും ഹാസ്യകാവ്യത്തിനും പ്രയോജനത്തെയും കവി വെളിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. നമ്പ്രാജാട് ഓരോ കടമഴും സന്നാർഗ്ഗപാഠത്തെ ഉദാഹരിക്കുന്നു; റസിപ്പിച്ച സന്നാർഗ്ഗ ഒന്നായും ജനാന്ത്രിക്കും എന്നു സാമ്പിത്ര്യമാർത്ത അദ്ദേഹം

കരിക്കത്തും വിസ്തരിച്ചിട്ടില്ല. സാമാന്യങ്ങളെല്ലാം സംബന്ധിച്ചിട്ടില്ല എത്താളം പരിധാസ കവനമാണ്” നല്കുതെന്ന കവി തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നോക്കു.

ചിരിക്കുന്നക്മാക്കട്ടുലിരിയും— ശത്രുവിലുക്കാൽ
തീരിക്കു— ശംഖം കുമാവിച്ചിരിക്കുന്ന ദക്ഷാര
ചീഠിക്കാരാ റസിപ്പുച്ചുനാരിക്കും കുള്ളു

അങ്ങളെന്നയുള്ളതു കവിത ഒക്ടാൽ അവൻ റസിക്കു. “എത്തതു കുടു ഗ്രമിക്കും നന്ദയുണ്ടാവൻ” എന്നും “അദ്ദേഹം ഗ്രമി ചുംജനു. എന്നാൽ ഈ പാംമഃസകവിതയുടെ ഇടയ്ക്കു” ചിച്ച കുളവാക്കുടി വന്നിപ്പാക്കും എന്നും ഓദ്ദേഹം അറിയാതിരാനിനില്ലില്ല.

“ക്രമിക്കുന്നസംഗതിചെത്തുക്കമിക്കുവാക്കിതിന്തുടി—

ക്രമിക്കുവാക്കുക്കുവാക്കുക്കുവാക്കുക്കു— ചിലഭിക്കാൽ
അതു കൊണ്ട് വേണ്ടാക്കു നിവർത്താക്കു വേണ്ടാക്കു
മിത്രഭരണാരിണ്ണല്ലോ സഹിക്കുണ്ണം വണ്ണാക്കുണ്ണം”

എന്ന പ്രാത്മിക്കിരിക്കുന്നതു കുണ്ണുക. രാജപുരിക്കു വേണ്ടി ഞോ ധനം മോഹിച്ചു ഉണ്ടു അദ്ദേഹം കാര്യം രചിച്ചിട്ടുള്ളതു. അതരെയു, ഭയിക്കുന്നമനും ഉദ്ദേശ്യബന്ധാലിജനില്ല.

“ക്രമിക്കും ഉയ്യുപരിന രാത്രുവിാം മോഹത്തിലു
ക്കുന്നതു ആഡായിപ്പുവാനും ഭാവാിലു”

ഈ മനോഭാവത്താട്ടക്രമിച്ച മഹാകവിയുടെയാണ് “ഈ അവ സാംസ്കാരികവും ചിലഭിക്കുവാക്കുന്നതു”. ഈ ലോകം ഇന്ത്യപരിനാക്കുന്ന വലിയകാരനാവാടെ ഇപ്പോൾ മാത്രം ഒരു പാഠം നാമപ്പും സംരാഷ്ട്രങ്ങൾ. അവ നവൻ ചെയ്യുന്നതിനെ യഥാർത്ഥതി ചെയ്യുകൊണ്ടിരാനാൽ; ഈ കുട്ടാബവത്തിലെ ശ്രദ്ധയ്ക്കും അഭിപ്രായലിയും ഉണ്ടാക്കു; അണ്ണുകൂൽ കാല്യങ്ങൾ എപ്പോം തകരാറാക്കു. ഈ സംഗതി ഗ്രമിക്കാതെ കുപാദിസഭ്യാരം ചെയ്യുന്ന സൗഹ്യരീസിദ്ധാദാന്മാരുടെ ക്രാന്തിക്കു മനസ്സുലിംഞ്ഞു “അവരെ സന്തുപ്പാത്തിലേക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടാവണു വലിയ ചുമതലയാണ്” നാബ്രാഹം സപ്തം കൈയേറരു. അതിനാൽ “മുത്തപ്പും പരജംപ്രകംഠം നാരാജാഭാഗിതനു വാരാറിക്കുവേദനപോലെ” തന്നെ

നമ്പ്രാക്കം ഒരു സുവശക്കടിബാധിതന്നു എന്നാണെന്ന തോന്തരം നാലു⁵. അന്നുള്ളാരെ കടപിടിക്കുട്ടിയിൽനാൽകാണ്ടാണ് നാര പണ്ണേരു സുവശക്കടി ശമിച്ചിരാന്നതു⁶. നമ്പ്രാർ പക്ഷേ പിത്ത പ്രത്യുതിരായിൽനാൽകാണ്ടാണെന്നീക്കാ അദ്ദേഹം ശക്കാരം കൊണ്ടു സുവശക്കടി നിന്നുത്തിച്ചിരാന്നതു⁷” എന്നിങ്ങനെ മി: കെ. നാരായണമോനോൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അസ്ഥാവിച്ചിട്ടു തിരുതു⁸ കുറെ കറിന്നുംയില്ലപ്പായി. നായന്മാരെ നായ്ക്കേം സാമ്പ്രദായപ്പട്ടത്തുകുഞ്ചം അവത്തെ ഭരാചാരങ്ങൾക്കുപറ്റി ഭഷി കയും ചെഴുതിരിക്കുന്നതാണ്⁹ ച.ി. മേനോന് പിത്തങ്കാപം ഉണ്ടാക്കിയതെന്ന തോന്തരം. നമ്പ്രാർ നായന്മാരെ മാത്ര മല്ല പട്ടംരേഖയും നമ്പുരിയയും മുളക്കമൊഴരയും രാജാക്കമൊരു തത്തന്നുജും അക്കേഷപിച്ചിട്ടുണ്ടോ. അതു നിലവിൽ അദ്ദേഹം ഒരു മനസ്സുവിശദിച്ചായിരാന്നു എന്ന വരണ്ണം? അതിനാൽ മി: മേംസാൻ പറയുന്നു: — “നമ്പ്രാർ പുരോഭാഗികരക്കു സഹ ജീവാദ ഭോബാചകവിക്ഷണാരീചം നിമിത്തം ലോകത്തിലെ ക്ഷീംപരം മാത്രം, ഗ്രഹിച്ചിരാന്നതുകാണ്ടാണുരിക്കാം മനസ്സു പ്രത്യുത്തിയുടെ ഭോഷഭാഗത്തെക്കരിച്ചു” ഇതുമാത്രം വിസ്തൃതി കൊണ്ട് സംഗതിയായതു¹⁰. ഈ ക്ഷീംപരം പരമ്പരാമയി പരിജ്ഞാനിക്കും ചെളു¹¹” ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്നു തോന്തരാനിസ്തു. നായന്മാരായിരാന്നാലും പട്ടരായിൽനാലും രാജാവായിരാന്നാലും പ്രജ ദായിൽനാരാലും ഉത്തമപാതയ്ക്കു പ്രശ്നസിക്കുന്ന വിഷ ഉത്തിൽ ഒരിക്കലും അദ്ദേഹം വെവു നസ്പം പ്രകാരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

നാലുഭിന്നത്തരവാസികളും കുഞ്ചിത്—

പാലക്കായം തൊഴിലിവല്ലും,
സംഗരംഗാന്തു ക്രമിയിലെവന്നും
സംഗരതിവാനിനിനൈഴ്ത്തലും.
എട്ടുകംഠവയിൽ പുലിവിണ്ണാലും
പൊഴുക്കാടാലി വച്ചുനാലും
പിശയുള്ളവന്നക്കണ്ണനാലും,
വഴിയിൽ, വിരോധം ചെങ്കുനാലും
നാടംനാടിക്കു കുക്കുനാലും
വാടക്കാടിച്ചു മടിച്ചുനാലും

ഖുഡുക്കുക്കുരീളുക്കുവും
അടലരാച്ച പിണ്ണക്കുവും.

എന്ന് “ഹരിത്ര” നമ്പ്യാർ രാജാക്കന്മാരെപ്പറ്റിരി പറയ്തിരി ക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു രാജാക്കന്മാരെപ്പറ്റിരി പൊതുവേ അവശ്വന്തരാജാഞ്ചായിരുന്നതനു പറയാമോ? ഇത് വാക്കുകളെ പ്രകരണത്താടി ചേരുതുവച്ച് വ്യാപ്പാനിക്കു ദേബാദേ സപാരസ്യാ വെള്ളിപ്പുടക്കുവും. ദമയതിയുടെ ലോകോത്തരങ്ങപസാധത്തിനെപ്പറ്റിരി കേടുകേട്ട് “രാജാക്കന്മാരെപ്പും അവളിൽ ലീനച്ചിത്തരംശിത്തിന്റെപായി; അതേയാ ധനകലമാദികളിൽ കേരളക്കാരാണുണ്ടിന്. ഈ സംഗതികൾ പടജനങ്ങളെ സൗഖ്യമായി ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്ന വേണ്ടി അവക്ക് എഴുപ്പം മനസ്സിലാക്കുന്ന ഭാഷയിൽ നമ്മിതിഗതികളെ ഒക്കെ പറത്തി അതിരായേക്കതിമയമായി പറത്തിരിക്കുയാണ് ഇവിടെ ചെജ്ജിട്ടുള്ളത്.

“അക്ക് മിണിസപ്പയംവരത്തിൽ കനുകയുടെ ബഹുമാനം സഹാദിക്ഷവാൻ വേണ്ടി ഓരോ രാജാക്കന്മാർ മതിമരന്ന് സദസ്സിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ച വിട്ടപു കണ്ണാൽ എവരവിധമായ ശ്രദ്ധാജ്ഞാവകുന്നരായിരുന്നോ അന്നത്തെ രാജാക്കന്മാർ എന്ന് എവരം സംശയം ഇന്നിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല.”

- 1 മരംം നുവുക്കുന്നതിൽ മല്ലേക്കുവും പതുക്കുപ്പുവയം കാണുക ഏറ്റവും കാരുപിടിച്ചിട്ടുന്നതം. വിട്ടുകുന്നാനപ്പോൾ
- 2 മുള്ളമൊന്തോൻ വിയതനോന്തുന്ന മരംലാളുപിടിച്ചുായാൽക്കു കടിപ്പുകരെ മുള്ളമാക്കി കൊള്ളിലുതിക്കുന്നുനും. ദഹംകുച്ചിച്ചു
- 3 അപ്പിനിവിക്കുംജുംജുംയാരണ്ണീൻ തപ്പിപ്പുണ്ണമു തപ്പിനുനുടെ മനിവിരിക്കും മത്തവിപ്പനും ക്കുന്നുനുകവയ്ക്കു തവിക്കുന്നടി

“ഈ പരിഹാസത്തിൽനിന്ന് നമ്പ്യാർ ഉദ്ദേശിച്ചിരി ക്കുന്നത്” അക്ക് മിണിയുടെ ലാവബ്രാതിരയും രാജാക്കന്മാക്ക് അവളിൽ ജൂഡിച്ച അത്രാമയും പ്രത്യക്ഷപ്പുട്ടേന്തന്നുമെന്ന മാത്രമായിരുന്നുക്കു ഇവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്നം കുന്നപ്പാടി തെററിപ്പോഡുനു പറയാതെ നിസ്തിയില്ല. അന്നത്തെ രാജാക്കന്മാർ മരനും താഴു നിമിത്തം ലഭജാവ മഹായ ചെപ്പുകരു പ്രഭംശിപ്പിക്കുന്നതുകു ദോശാവക്രിയരഹം

രായിൽനന്ന എന്നാലും ഇതിൽനിന്ന് പ്രസ്താവിപ്പിക്കുന്നതു്?"
അല്ല. സുന്ദരിമാരായ സുപ്രീം കൗൺസിൽ വച്ചു് ഇത്തരം
ഗോപ്യിക്കാനുള്ള ഒരുപണിമാരം ഘടിപ്പിച്ചിട്ടു് സദസ്യര
നന്ന ചിരിപ്പിക്കുന്നതാണോടുകൂടി ദാവാപ്പെരു് തക്കമിന്നിയുടെ
സൗജന്യത്വാനുരോക്കത്തിനുമന്നു് കവി
ഉദ്ദേശിച്ചു. അതു സഹായമാക്കുവും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതെങ്കിൽ
നെയ്യാ പോകും. ഈ മാരിയി ഫലിക്കുമെങ്കിൽ നന്നാർ
മാത്രമായിതുറന്നു ഉത്തരവാദി? സുഭദ്രയുടെ മുഖ്യിൽ വച്ചു്
അൻഡ്രൂസ് നസ്റ്റുസ്റ്റി പാഠം മുരുക്കുകളുടെത്തിട്ടു് തൊലിയിഴുക്കൾ
യതായി വെള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന ചെറുദേഹരിയു് മിസ്റ്റർ നാരായണ
മേരുന്നാർക്കു അഭിപ്രായം നോക്കിയാൽ അരബാലുന്നല്ലോ? സീറാ
സപ്തയംവരത്തിനു വന്നിൽനന്ന രാജാക്കന്നൂരുടെ കുട്ടത്തിൽ,

ഇംഗ്ലീഷ് നാമം സാരം സാരം കുട്ടിന്റെ പ്രഭാവം.

നബാധാരായും മുളിച്ചുകൊണ്ടും കുട്ടിനും പാഠം

മോംപുംബാസപാഠിച്ചുവാനിടയിട്ടുണ്ടും ചുണ്ണം ചുണ്ണം ചുണ്ണം

വാൾത്തോണ്ടീടും കരണ്യാപ്രകാരമല്ലോടുകൊണ്ടിരുന്നും കിംഗിംഗിംഗി.

എന്നും മരിറാത്തതൻ ചൊരിച്ചു കുപ്പിച്ചെല്ലാഞ്ചുക്കുക്കുക-

നകന്പുംഗീലമശലിതനേരും ഉഡാക്കിരും നോക്കി നോക്കി ആശാദീ

തന്മുഖിച്ചുപോലുകടിച്ചുവാനായതും മല്ലുമല്ലു

നന്നാംഗംതാപഞ്ചാംന്ത്യാജതക്കിവെച്ചുമിച്ചുനീം ആണ്ടു സിംഗാരക്കും.

എന്നിങ്ങനെ ചില രാജാക്കന്നൂരു ഗോപ്യിക്കാട്ടുവരായി
വെള്ളിച്ചു പുന്നും തരിക്കാനുള്ളു? പരമാത്മം പരിയന്ന
താഴാൽ . പ്രത്യുമസംസ്കൃത കവികളും ഈ വിഷയത്തിൽ
തെററക്കാർത്തനെന്നയായിട്ടുണ്ടു് കാണണ്ടതു്. അതിനു നന്നാർ
രു മാത്രം എന്നിരു പഴിക്കുന്നു?

മദനപീഡിതാവന്മ പരമാത്മത്തിൽ ഉന്നാവത്തിനും
ക്കു പത്രായാ തന്നെന്നുണ്ടു്. ദേവന്മാർപ്പോച്ചും സുന്ദരിമാത്രെ
മുമ്പിൽ ഇംഗ്ലീഷിലും പരിധാസ്യായ നിബന്ധയ പ്രാപിച്ചുപോ
രിച്ചുള്ളതായി പുംബാസപരി നന്നാം പഠിപ്പിക്കുന്നു. എഴുത്ത
ചുമ്പുപാട്ടിക്കുന്നതുനു ഒരു ഭാഗം ഉല്ലരിക്കാം.

വിജ്ഞാവരതുകാലം പൊരിനു കൊപ്പിക്കൊക്കു-

ചുമ്പിനു മുഖ്യവാനുമുട്ടു രാജ്യങ്ങളിൽ

കൊട്ടരം പുജ്ഞക്കു വലിംഗം
കാളിപ്പരിപ്പുരം അണാഡി ത്യോഹാക്കം.
കണാലെത്തു ഒ നല്ല കന്നകാഞ്ചനമെന്നേ-
അണാലെപ്പബാധ്യക്കന്നിൽ കളിച്ചിട്ടുന്നതല്ലോ.
കണിവാടക്കശഭിമാറപ് സരന്മുകരുഷം
കണാൽനല്ലവരിഞ്ചുംഞ്ചു മരംനാതോനാ.
വസ്ത്രങ്ങളിച്ചതിന്തീരിന്തുവച്ചുംകളി-
ഞത്തുനം മതിമരം ഞിനെ കഴിക്കയേണു
ചുത്സാധകമരം വാസവന്തു കണ്ട
ചുത്വാർദ്ധമാരിൽ കൈതുക്കുണ്ടാല്ലെന്നു.
കാണാമിവയെട മനമല്ലമെല്ലോ.
നാംണിച്ചുപോക്കാലോ നാമത്തുചെല്ലാനും.
വായുവാധ്യച്ചരണവൻ പൊയിക്കന്നകരെചെന്ന
മായയാ ദുരവകൾ വാരിയുണ്ടാക്കിണ്ണു
ശുജിപ്പിച്ചതുകണ്ട ഏ റാന്തിൽ കന്നകമാർ
ഭൂതനേരാട്ടകായമിച്ച വേഗത്തിൽ ശരംനാക.

ഇന്ത്യൻ കാമപീഡിനാനാധ്യ യുലതതിനാളുള്ള പുരപ്പാട്ടം മാറ്റി
വച്ചുവരു. മോഹനിനീഡിവാഷ, പുജാദ മഹാവിജ്ഞവിനക്കണ്ണ
മാത്രയിൽ, കാമദേവനെ കന്നകാണ്ണിൽ ചുട്ടുരിച്ചു പരമ
ശിവൻപോചം ഭാമിമരം “ അദ്ദേഹത്തിനെ പുഛ്ചിയതായി
പുരാണങ്ങളിൽ വന്നിച്ചിട്ടിപ്പോ? പാശാൻ ഔഷ്ഠിപരനായി
അന്നിട്ടും കിട്ടത്തുവള്ളുക്കാരിയായ മുക്കൊത്തിശൈക്കാട്”, അവരും
പോചും നാണ്യം ക്രൂരാതെ,
ചേരാംപുംബാധും നിന്നുറ ചീരരാഞ്ഞ മുലകളും
വോരിച്ചുപൂഞ്ഞ നോൻ വിച്ചാരിച്ചു കണക്കേരം.
കാരാഞ്ഞക്കശഭാംഖ! മാരകീയുദമാം-
ഡാരാഞ്ഞചെത്തിട്ടിവാൻ യോഗ്യജൈപ്പുംതുനന്ന്”

എന്ന പരാതത്തു താവളിൽ വ്യാസനെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചിപ്പേ?
എഴുത്തുകൂൾ പരാശതിട്ടിച്ചുത്തുപോചെ,

“ആളു ക്രപ്പുനവഹരിച്ചിട്ടുന്നാണ്”

അതുന്നമിതിക്കു കേവലം രജാത്താണാസവന്നായ രാജാക്ക
മാർ ചില ഗ്രാമ്പികൾ കാട്ടിത്തായി വന്നിക്കുന്ന കവിയെ
ഭക്ഷിക്കുന്നതു യക്കമല്ല. നാല്പ്പാതുക ഉന്നം അഃമിണിസപ്രയം
വരത്തിനു വന്നിംഗന രാജാക്കമൊരുടെ എദ്ദയത്തിൽ കാഡാ
ദ്രും എന്നിച്ചോലെ കുറിക്കാനെന്ന കൊണ്ടിട്ടുന്നു. അദ്ദേഹം

തതിരെന്ന് പ്രധാന ഉന്നാ സൂര്യിജനങ്ങളുടെ ഭാവിൽ മതിമറന്ന ഗോപ്യി കാണിക്കുന്നവജാടെ പേരിൽ പുച്ചും ജനിപ്പിക്കുന്നുമെന്നായിരുന്നു.—അതു “ലക്ഷ്യത്തിൽ തന്നെ കൊണ്ട്. മഹരാജ ഭേദം തങ്ങളിണിയുടെ ലാവസ്യം തിരഞ്ഞെടുപ്പാറി സദ സ്വർക്ക് ബോധം ജനിപ്പിക്കു എന്നുള്ളതായിരുന്നു—അതും ഫലിച്ചു.

“വാ ഉന്നക്കാരൻ തന്നെ പ്രചുരയാക്കു ഒരത്രം വസ്തുന്ന തയിൽ നമ്പ്രാക്കിളി താഴ്വും അനന്ത്രസാധാരണമാക്കുന്നു. ‘എറിപ്പോ’ പറയുമോളിക്കുഴുവോക്കിട്ടു ദാശീക്കാൻ തോന്നം’ എന്നു” ഭാണ്ഡായനന്നാണു പറയുന്നതും. മഹാപ്രതാ പരിയും സപാദിമാനിയുമാണു ഒരു മഹാരാജാവിന്റെ വായിൽ നിന്നും” ഇങ്ങനെന്ന ഒരു അസഭ്യവാഴു പുറപ്പെടുമോ?” ഇതും സമലകാലങ്ങളെ മറന്നു പറയുന്ന ഒരു കററമാണും. മഹാപ്രതാപിയും സപാദിമാനിയും ആയിരന്നിട്ടാണോ പാശ്വാ ലിരൈ സജജനസദ്ധുിൽ വച്ചു് വസ്തുംക്കുപം ചെജ്ജുതു്? അയാളുടെ സപാദിമാനത്തെപ്പറ്റാറി നേരം പരയാതിരിക്കുയാണു് ഒരും. അതു നിൽക്കുവെച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചു് പാശ്വാ ത്രുതും മന്ത്രാദയെ അക്ഷാംഖ്യത്തി പിരുട്ടും. ‘അക്കത്ര പാശ്വാണവും പുത്രത്ര പീഡി ചുവു’ എന്ന മട്ടിൽ പെജമാറുന്ന അധുനാതന വരിയദയാർക്കുള്ളപ്പോലെ ഇങ്ങനുറുക്കൊണ്ടു ഓരോക്കു മുമ്പു ജീവിച്ചിരുന്ന കവിയും പെരുമാറണമെന്നു ശാംകുന്നതു കഞ്ചമണ്ണു്? ‘കഴുവേറി’ എന്നും പ്രയോഗിച്ചതും കരെ അസഭ്യമായിപ്പോരാക്കിയും ‘ടിമകൻ’ എന്നത്മം വരതക്കു ഒരു വാക്കു കാളിഡാസൻ പ്രയോഗിക്കും അതിനെ സല്ലുമല്ലാത്ത വിധത്തിൽ ഒരു പണ്ണിത്തൻ തൻജാമരവും ചെജ്ജുട്ടിളിളിത്തും” മി. മേനോൻ കണ്ണിട്ടിപ്പായിരിക്കുമോ? എഴുത്തുകൂടുന്ന സഭ്യതരമായു് നമുക്കു തോന്നുന്ന വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലോ? വേണമെങ്കിൽ ഉല്ലാസിക്കാം. സൂര്യിക്കാം മാർക്കും മരിക്കാതെ നടന്ന കാലം; മനംപൂർക്കു തങ്ങളുടെ ഉള്ളിട്ടുള്ളതിനെ തുറന്ന പറത്തുവന്ന കാലം; പുരംമുഖം സല്ലുതാ പ്രക

ടിപ്പിച്ചു എന്നാൽ അതിനു കാണാതെ വിധത്തിൽ എത്ര നില്ക്കുമ്പോഴും ചെറും മടിക്കാതെയും ഉള്ള ഒരു മാതിരി പൊപ്പജീവിതം അവലുംവീകരിക്കുന്ന അധിനാതനലോകം എപ്പുട്ടത്തിട്ടുള്ള പിടുക്കേളു പണ്ടിണായിരുന്നവരും അന്നസരി കണ്ണമെന്ന ശംഖിച്ചാൽ വല്ല പ്രയോജനവുമുണ്ടോ?

“പണ്ഡിതന്മേംശോന്മാങ്കിരുട്ടുന്നീയാ—

ലഭിച്ചപ്പുക്കുന്നതുനാന് ദീർഘം”

എന്നു് ഹരിണിസപ്രയംവരത്തിൽ പിംഗാക്ഷൻ ശ്രൂംഗാരഫേഖ ഐക്കഹോട്ട പറയുന്നതാണു്. ഇവിടെ അബാദി ചപ്പുക്കുന്നതിനു് നൃപാർ ഭജ്ഞമായ അത്മാ വിമാരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും അ പാ പ്രഥയാഗത്തിന്റെ അനൈതികിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുനാണെല്ലോ. തുലുമലയാളശബ്ദങ്ങൾ ഓരോ തലമുറ ചെപ്പുന്നോടു സാമ്പു തത്തിന്റെ അക്രമണത്താൽ മീനാത്മകങ്ങളായിച്ചുമണ്ണതു കുക്കാണിരിക്കുന്നതു്. മുഖം കിണാൽ സന്തോഷിക്കുന്നവക്കും മോത കിണാൽ ചവിട്ടാനേ തോനു. ഇങ്ങനെ വന്നപോയ തു് കവികളുടെ ഭാഷമല്ല. ചവുകാരമാണു ചെരുപ്പേരിയും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടു പദങ്ങൾ—അവരെ ഇവിടെ ഉല്ലരിക്കുന്നില്ല—തുലു അറ്റീലശബ്ദങ്ങളാണു ഇപ്പോൾ തീന്തി രിക്കുന്നു. അനു് അവയ്ക്കു നില്ക്കാം അത്മമേ ഉണ്ടായിരി നില്ലു. ഇപ്പോഴും തമിഴിൽ അവ പ്രയോഗാർഹങ്ങളായിരി കയ്യാ ചെയ്യുന്നു. പോരകിൽ അബാദി ചപ്പുക്കുക എന്നതിനു് എത്ര ഭരതമാണാളെന്തു്? മാങ്ങയുടെ മാംസിലും എല്ലബം അയ അംശം പോയാൽ കിട്ടുന്നതാണു് അബാദി. അതു ചപ്പുന്നതു് വ്യത്മവും നീരസജനകവുമായ ജോലിയും കുന്നു. അണ്ണി, ചപ്പുക എന്നി പദങ്ങൾക്കു് അംഗമാനി വന്നപോയിട്ടാണെങ്കിൽ അതിനു പ്രാചീനകവികൾ ഉത്തരവാദികളുമല്ല. പാശ്ചാത്യനാടു അനുകരിച്ചു് ഷർട്ടും കാലിടം ശരായിച്ചു ബൃട്ടിബുമൊക്കെ ധരിച്ചു് സാമ്പുമല്ലു നട നമബ്ലുന്ന മട്ടിൽ നടക്കുന്നവക്കും ദാരിദ്രം കാഞ്ഞിച്ചു് മാത്രം മറച്ചു നടന്നിരുന്ന പ്രാചീനകവും ‘തുലു നാജി’ ദിനു് എന്ന പഠനതു പരിശസ്ത്രിക്കുന്നവാലുണ്ടാരു് സംസ്കാരവാഴ്ചകളിലും ഭരണലിഡു

കൂടാം യാങ്ങളിലും സാഹിത്യരൂപവസ്തുക്കൾ ചെയ്യുന്ന മുന്നാറെ അതുകൂടി പ്രാചീനതക തുലാദാവിഡപ്രഭാഗ്രാമത്തിൽ അക്കേഷപിക്കണ്ടതും.

‘.....സംരംഭാക്കട ഗാനും ഒരു ദിവ വിന്തിപ്പിംബതു
മാനു ചേനിക്കൊക്കുകയുള്ളതിലും നേരുഞ്ജലിലെപ്പീഴ്ചയും വാക്കുകൾ ഉള്ളിലേപ്പെട്ടു
വരുന്നും അതുകൂടി വിന്തിപ്പിംബതും വിന്തിപ്പിംബതും അതുകൂടി വിന്തിപ്പിംബതും

കുക്കണ്ണുകുഞ്ചിന്തിരണ്ണാധകം പ്രഭാഗ്രാമത്തിൽ വരുന്നും,
നന്ദ്യാർ സ്കീകളിൽ സെഡന്റുതകിരിക്കുന്ന നിഷ്ഠപ്രഭാഗ്രാമ
തയെ കാണിക്കുവാൻ മാത്രമല്ലോ തുലാദാവിഡപ്രഭാഗ്രാമത്തെക്കിൽ
സാധാരണമാണ് അദ്ദേഹത്തിരിക്കുന്ന അശ്വയും ശരിയായി ധരി
ക്കയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഇതു കേവലം ഒരു ശക്തരമാണെന്നു
യാക്കിയും ചെയ്യും.’

ഈ വാക്കുകൾ ‘ഇഴ്മില്ലാത്തച്ചും തൊട്ടതൊക്കെ
ക്കരിറം’ എന്ന പഴമാഴിയെ അനുസ്ഥരിപ്പിക്കുന്നു. നീനാമ
താഴി നന്ദ്യാർക്കു അഭിപ്രായം അല്ല ഇതും. ഒരു വിരക്ക
നെക്കാണ്ടു് നന്ദ്യാർ പരിചിപ്പിക്കുന്ന ഈ സ്കീവിഡം
ബന്നാം സ്കീജനക്കുള്ളക്കരിച്ചും കവിക്കുക്കു ഭരിപ്രായമായി
വ്യാവ്യാനിക്കുന്നതു യുക്തമാണോ? ഇതിനെക്കാം ബീഡിസ
മായ വള്ളനക്കരി അംഗത്വമരിയുടെ വൈരാഗ്യശതകത്തിലും
പട്ടണത്തുപിഞ്ചയാരകെ പാടവുകളിട്ടും എഴുത്തുപുന്നപാട്ടുകു
ളിൽപ്പോലും കാണുന്ന കൃതിയും. പട്ടണാരത പിള്ളയാരകെ
പാട്ടും ഇവിടെ ഉല്ലരിക്കാം.

വായംനേരുദശനയിപ്പുംകൂടാരികമെന്തിട്ടുകുണ്ട്
പീനംദമകം പിണവെട്ടിനാംപുകുണ്ടിവായും
ചീനാംദയോനിയശനാദമിനിരയെചുരുചിയി
പ്ലായംനാരുംകൂടാവിണ്ണുന മനം പററിയുന്നു

വന്ന രണ്ട് സംസ്കൃതദ്ദേശ്യാകംഞ്ചുടി താഴുംചുമ്പിനും.
അതസ്യം യസ്യാഃ സ്യാഖാഃ കലയതിനയനാഭാംജിഃ പുംസമാഫ്രാ
കാന്ത്യാവിലുംകുചാഭ്രാം തന്നെന്നും അതുകൂടി നാഞ്ചിത്വാംസ്യാഃ
കഞ്ചം ദ്രോഗ്യാക്കം ഉഃഖലാം കുചിംബിക്കും പുംസമാഫ്രാം
യസ്യാഃ അക്കുക്കിക്കാണിപ്പുതിരിവചുക്കാം കുതിരിനാംസ്യാഃ

സ്നേഹംസാംസാരിക്കുക്കുലാംവിത്രുപമിതേ
മുഖംദ്രോഗ്യാഃകാരം തമപിച്ച ശാശ്വന്തന്തുചിതം.

സ്വരൂപങ്ങളും കരിവരകരസ്ത്രിയും
പരംനിശ്ചാത്രവം കമ്പനിവിഭാഗം സ്കൂളുകളം. (ബന്ധുക്കൾ)

ഇങ്ങനെ ഒരത്തിലെ ലോകത്തിലെവിടെതെങ്കിലും കാണും നാണിലോ? എന്ന് മീ. എംനാൻ ചോദിക്കുക ഇല്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ അക്കദിന വന്നകുടിയതു് ലോകത്തിൽ വിശക്ത നാർ വിശ്വാസായതുകൊണ്ട് രാമാണ്. വിശക്തന്റെ ദ്രാജ്ഞി യിൽ കാണുന്ന ചുംപോലും ഇവിടെ സ്കൂളുകളും വസ്ത്രി ചുംപുള്ളിയുള്ളതു്. സുന്ദരം ശരീരത്തെ എഴുത്തുകൂടി വസ്ത്രി കൂടുതുപോലെ 'തപാദ' എംസർ.ഷാഖമി വിശ്വാസമുണ്ട് ഇന്ന് പണ്ഡിതനാമക്'മാരും കാണാനാവം എന്തുവും? ഏ നാൽ അതുകൊണ്ട് വേദാ.തീക്ഷ്ണം എന്നാദ്ദുമായ വാക്കുകൾ അസംബന്ധം അളളാണെന്നും വരുന്നില്ല.

രാജാവാക്കട്ട പ്രജയാക്കട്ട, ഇരുനാക്കട്ട ചന്ദ്രനാക്കട്ട അതു തെററു കാണിച്ചാഥും നബ്രൂർ ചരിയാശിക്കം.

**"രജതക്ഷംലഘ്യത്പത്തെ വജ്രവാൺമേഹമില്ല
രജതനാശപ്രിയമായി പറവാം ഭാവമില്ല"**

സമൃദ്ധാഭവ.ധനത്തിന്റെ ശിമിലീകരണത്തിനും മേതുക്കങ്ങളായ പരിശാശമിതികളാണ് നവ്യാതരട ശക്താത്തിനു മുച്ചു കുടിയതു്. ലോകത്തിൽ എല്ലായിട്ടും, കൂദാശയാളം സാമൂഹ്യസമിചകര പാഠാസകവികളും, സ്കൂളീചുംപിള്ളാളും ശ്രാംഗിൽ മുഴി പതിനാറുമണംകുട്ടി അവസാനിക്കുന്ന ഭംഗിയും രാജവംശത്തിൽ സ്ത്രീക്കുമുള്ളേയും അതുവഴിക്കു സമൂദായങ്ങളിന്ത്തിനും പട്ടിപെട്ട അനാഭാഗ്രഹിതയും എരക്കുന്ന വാസ്തവികമായിട്ടുണ്ട് വുഡാസ് വസ്ത്രിചുംപിള്ളായതു്. വേബാദിസാക്കിവെന്ന് 'ദ്രോംഭേസ്റ്റാറിസിൽ ചിത്രാത്മായിരിക്കുന്ന പ്രാജ്ഞിവിജാ എത്തു കൂടുന്നവരും ദായിക്കുന്നവരും വെണ്മാനി മകൾ നബ്രൂരിയുടെ തെററിപ്പോക്കങ്ങൾ വേബാദി സാക്കിവെന്ന് 'തെററി' കൂളിടെ സമീപത്തിൽ സുഭാഷിത്രതാ അളളായു് തുമണ്ണതുപോകുന്ന. എന്നിട്ടും ആ കുടാശയും മുഖം പൂജീയ എല്ലാ ഭാഷാകളിലും തക്കാലമനുവാ കഴിംഗതിച്ചാണ്,

ഈവും എന്ന നോർവീജിനിൻ നാട്രകാരൻ സഹാർപ്പമായി തിങ്കിനിന്⁹ ഒരു തല്ലിപ്പോലും ഭേദിക്കാത്ത ഒരു മഹാനാഭവനയിൽനാണ്. എന്നിട്ടും ‘Doll’s Home’ മുതലായ ചില നാടകങ്ങളിൽ സാമുദായിക സ്വന്നതകൾ എറെക്കരെ പാച്ചയാളിട്ട് ചിത്രണംചെയ്യുക കാണണമെന്ന്. ഒരു പ്രസിലും ജമ്മൻ അവ്യാധികാരാനാഡു നിമ്മിക്കുപ്പെട്ടു ‘ഭാനനായ അച്ചാൻ’¹⁰ എന്ന ശമ്പത്തിൽ ബെഡ്രൂഷ്ടിന്റെ ഭരണകാലത്തെ സാമുദായികവെകല്ലുങ്ങളെ ഇന്നുപറഞ്ഞാട്ടുണ്ട്. സമുദായരാജിക്കെന്ന പൊയിച്ചുറിക്കുന്ന അധികംവ്യാധിയുടെ ശമനത്തിനു ശ്രദ്ധപ്രായേശം വേണ്ടിവന്നാൽ ദീമാന്മാരായ അമ്പകാരനും സപയം സുഗ്രൂതഭാവം കൈയ്യെല്ലുന്നു. അവരെ കല്പരിഞ്ഞവൻ പ്രാദേശിക അവരാൽ ഉപവർഗ്ഗിതമായ രോഗത്താൽ അസുഖംരാധിത്തനാണ്. വെള്ളാപ്പത്തി അവലം ബിച്ചു മഹാദിവസമായി അതിനെ കല്പരിഞ്ഞാൽ ഭാവിച്ചുവരായിരുന്നു? വൃഥിചൊരത്തിൽ മുഴകിയിരുന്നവർ തന്നെ.

“ചാക്രാംടെ ദേപന്ത്യം മുഴവൻ കുത്തിൽ നന്ദുരിമാങ്കട നേരേഡാം” പോകിയിരുന്നതു¹¹. അതിനാമതിഖായ കാരണം യുദ്ധഭല്ലോ” ശരീരം എന്നിട്ടും ചാക്രാംട പ്രാസാദിപ്പിച്ച താഴു്? അവക്ക് കുത്തിനു വേണ്ട പ്രവാസിയും എഴുതിക്കാട്ടത്തുള്ളപ്പോലും നന്ദുരിമാംഡാളിയുണ്ടുണ്ടോ. എന്നതാണു് ഇതിന്റെ രഹസ്യം? ചാക്രാംടു് അരുംരാട്ടം വിശ്രായമുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നുള്ളതു¹² ഒരു കാരണം. ഫെബ്രൂറം ഫേട്ടു് അസപ്രീക്കാനുള്ള ഒരു കാരണം നന്ദുരിമാക്കണ്ണായിരുന്നു എന്നുള്ളതു¹³ മരി. മേനോൻ സമ്മനിക്കുന്നംബേഘ്നാ? ഇനി നമുക്ക് അക്കണ്ണായിരുന്നു പരാത്ത നിംബാ അത്മം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. എന്തായിരുന്നാലും സകാരണും ശക്കാരിക്കന്നതിൽ തരക്കെടുത്തുണ്ടു് മി: മേനോൻ സമ്മനിക്കുന്നംബേഘ്നാ? ഇനി നമുക്ക് അട്ടത്ത് വാക്കുത്തിച്ചുക്കു കടക്കാം. “നന്ദുരാക്ക്” അഭവലവാസിക്കളോടൊക്കെ എല്ലാ വർദ്ധക്കാരോടും ദേഹം മാറ്റിയും; ചാക്രാംടെ സദസ്യനും മുവ്വമായി ഗ്രാവിലുണ്ടുണ്ടോ. നന്ദുരാക്കെ സല്ലുനും മിക്കവാറും നാശനുഠായി

അനു എന്നാണ തോന്നന്നതു്. അതു കാണ്ടു് നാബ്യാങ്ക് ഉന്നശ്ര
ദേഹംഭായിരുന്ന വൈസ്സു മഴവൻ അസല്ലുംയിട്ടും ഇം
സദസ്യരിഖാണു് പ്രയോഗിച്ചിരുന്നതു്.” ചാക്രാർ അവല
മാരായ നന്ദിരിമാരെ അധിക്ഷപിച്ചിട്ടും അവർ കേടുകൊ
ണ്ടിരുന്നതു് എത്രകാണ്ടു്? അധാരം അധിക്ഷപിക്കാണ്ടു
ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ. അതുപാലെ
തന്നെ നന്ദി നായമാരുടെ ഇടയ്ക്കു സംകുച്ചിച്ചതുടങ്ങിയ
ദോഷങ്ങളെ സകാരണു താഴെ വുകൾസമിതിം ചുണ്ടിക്കാണി
ഞ്ചു തിരഞ്ഞെടുക്കിയതിൽ അവക്കാം ഒരു നീരിസു തോന്നി
യില്ല. അംദ്രമാ അവലവാസികളെ പരിഹസിച്ചിട്ടില്ലെന്നു
പറയുന്നതു് ശരിയല്ല. ടെ വളരെ പാഠാസാരങ്ങൾ അവ
തുടെ ദേഹത്തിലും കൊണ്ടിട്ടുണ്ടു്. പരമാ ത്മത്തിൽ ആളും
തന്നെ ആ വിഷയത്തിൽ വിശ്വാസരല്ല. മുഖമണ്ഡലത്തിനായല്ല
ററി ടെ വളരെ പുക്കൽക്കിയ നാബ്യാർ തന്നെ ധനത്തില്ലെങ്കിൽ
ചാപല്പും കാട്ടുന്ന മലായാള ബ്രൂച്ചിനാരുടും അക്ഷേപി
ക്കണം.

ഇതുവില്ലാർച്ചണമുണ്ടാണ പുതുവിപ്പന്നാനെന്നെന്നാരുണ്ടാണ
കാരിക്കപ്പുറമക്കാലുമിന്നോരു കാരിനവകയുണ്ടാണെന്നുണ്ടിം
എഴുപ്പഞ്ചക്കവയല്ലതിക്കെന്നോരു കിഴച്ചല്ലെന്നുണ്ടാണു!
കെട്ടവെയിൽത്തോച്ചുടക്കങ്ങളിൽ കയപ്പാടിനെല്ലാം മലവരാരിക്കാം
കടയും സംസ്ഥിച്ചുമഴുമഴുവായ വട്ടിയും കൂടിയിട്ടുണ്ടാണെന്നീക്കാ
ചെഹടിയുമണിന്തിമഹവന്നാലിന്തോരു കാരുംകിട്ടാത്തുണ്ടാണു
ഥടിയും ചുട്ടവനുനാശപിച്ചാൽ ഥടിയുംകൊസലരാശ്രവമതിനാൽ
അപ്പനുന്നുരിക്കപ്പെന്നതിനൊരുല്ലവുമാണെന്നീല്ലെന്നും
ഇപ്പോഴുമാഘവപുണ്ണപ്പണ്ണേരും മുപ്പുരുവഴിമന്നാൻതന്നെവില്ല.
(സത്യാസ്പദംവരം)

നന്ദിരാം ആതിരുഹരെന്നാ—
ബന്ധത്വാലിയാരഹമല്ലിരുന്നുടുക്കരം
വാരമൊഴിഞ്ചുവരുന്ന ദാജ്ജുഡിനം—
മതാരംകിക്കാൻ ഭാവിക്കുവേണ്ടി
കടയും സംശ്വിഘ്മായിക്കാണാ—
ഇടനോരു ദാന്തവനിസ്വരാജാൻ.

(രക്ഷമിണിസ്പദംവരം)

രാജാക്കന്മാരായിംഗാചും വിധുമിത്തം കാണിച്ചും ന
നന്ദി പിടിക്കുട്ടമെന്ന മനുല്ലരിച്ച ചീല യരികളിൽ
നിന്നും വൃശ്തമാക്കണമെല്ലാ.

പട്ടമാരെപ്പറ്റി,

“കുട്ടിയശ്വരാനം തത്തിയാകില്ല
പട്ടംകൊണ്ടു ബോധിക്കുന്നം
മടവച്ചവാദിച്ചവിഞ്ഞക്കുണ്ടോ
വോട്ടമാത്രമാറികിറിസാതം.”

(അക്കുമീണീസപയംവരം)

അംഗവലവാസികളെപ്പറ്റി,

കാരിയക്കാരൻ നന്ദുതിരിയച്ചുകൂട്ടുന്ന
വാരിയപ്പേജ്ഞിനുചുപ്പുവൻ എകാട്ടത്തു
കാരിയക്കാരൻ നന്ദു മുപ്പുകുംഖന്തിക്കു
വാരിയങ്ങങ്ങങ്ങായം ചെല്ലുവത്യായി
ഉണ്ണിനെന്നുതിരിമാരിലും തന്നു
ചെല്ലിനെന്നുവിഴ്ചുള്ളിപ്പതു കു
ചോദ്യമല്ലോമണനില്ലുള്ളചോയപ്പോരി
ഉണ്ണിമല്ലോമണനക്കുന്നുകടന്ന

...
...
...
വാരിയപ്പേജ്ഞമല്ലോലപ്പോരിഞ്ഞം
ഒസ്പരമാംവേദ്യം സുവിഴ്ചിരിക്കുന്ന
പാരിഥംശംകുമപ്പേജ്ഞിനെനെഹാണ്ടി
ഉരിക്കാസമല്ലു തന്ത ഏകംപൂജനമില്ല.

മാപ്പിളയെപ്പറ്റി,

പത്രങ്ങളവയസ്തായിഞ്ഞായവസ്തുതിരിക്കിൽത്ത
മുണ്ടാപ്പിക്കും ചാക്കാനമനസ്സില്ലാനൈരുക്കും!

ഇങ്ങനെ നോക്കി. ഒരു നന്ദുവാദ ശകാരമേല്ലാത്ത ഒരു
ജാതിക്കാരന്മില്ല. എന്നാൽ പ്രകരണത്തോടു ചേരുത് നോക്കു
അവാഡ ഈ പരിമാസങ്ങൾ മനസ്സുവിഴ്ചപ്പെട്ടതിൽനിന്ന്
ശഭായത്തെല്ലാം രാത്രേയം തന്നെന്ന പാതയുംകുണ്ടോ അവ
സഭാചാരിതമായി ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഭോഷണങ്ങൾ അ
താതു സമൂഹത്തെ പൊതുവേ സ്ഥാപിക്കുന്നതായി വർഗ്ഗിക്കുന്നു
ട്രിക്കിജ്ഞനം കാണ്ണാവുന്നതാണോ. നന്ദുവാർ ഒരു വളരെ നായ
നൂരു കളിച്ചാക്കിച്ചുള്ള ശാന്തി മീ. മേഘാനെൻ്റെ കോപത്തെ
വല്ലിപ്പിച്ചതോ. എന്നാൽ നായനൂദാദ താഴീൽ കൂഷിയും
ബേസ്റ്റീക്കേസേവനവും അതണ്ണനും, അവർ ആതു താഴീലുകളെ
വിച്ച കൂപ്പത്തിനശ്വാരം ചെയ്യുന്നതു ഭംഗിയെല്ലാം ധരിച്ചി

അന്ന നബ്രപാടം അവരുടെ ഇടത്തോടുകൂടിയ ഭരാചാരങ്ങൾക്കു അല്ലെങ്കിൽ നിലമ്പിരമായി ചുറ്റിക്കാണിയ്ക്കുന്നതു നായൻവിഴുപ്പേശം കൊണ്ടായിരുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ മാത്രമല്ലെങ്കിൽ, അതു പ്രഖ്യാതത്താംശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു, പാചിയത്തപ്പേര്, മനക്കുട്ടപ്പേര് തുടങ്ങിയവു തുണ്ടാനായിരുന്നുവോ അതു ചുംബി ജീവിച്ചു നന്ദ്രപാടം⁹ നായന്മാരോടു വിഴുപ്പേശം ജീവിക്കുന്നതുവോ? എത്ര ജാതിവിഭാഗങ്ങളിലും അലിവന്ദ്രമാരോ അദ്ദേഹം വാഴ്ത്തിരുന്നിട്ടില്ല. ഭീജക്കളായും രജാംവാക്കിനു കേരിയടിക്കുന്നവരായും, ‘മുക്കോളം’ ബന്ധ കൂഴുകടിപ്പുകടിപ്പുമുഖ്യങ്ങൾിൽത്തുള്ള ദിവസക്കിടിക്കുന്നവരായും ‘നന്ദ്രകോളം’ മരു കുറ്റപ്പുതിനെന്നാൽ കല്ലുകണക്കു കുത്തിയിരിക്കുന്നവായും ‘പണമിപ്പുംതെന്നിട്ടുന്നതു കുത്തം പണയാവച്ചു പചിരകോളംപും’ തുണിയുന്നവരായും ഉള്ള ഒരാളുടെ നാത്ത നായന്മാരുടെ അദ്ദേഹം വസ്ത്രിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നല്ല ബൈഞ്ഞശാച്ചിക്കിളം സപാമിലക്കമരും അതു അതുകൂട്ടിം അവരുടെ കുട്ടത്തിലും ഗണായിതന്നു എന്നു¹⁰ അദ്ദേഹം മരന്നിട്ടില്ല.

ചക്രവർത്തി ദീപ്തി തുടിവും ദക്ഷിണാഫ്രിക്ക-ശരീരം,
ചക്രമാശപ്പുട്ടിച്ചും സംബന്ധിച്ചവരാം കൂനിശംഖപ്പും
എക്കിൽ വാടാ ക്ഷേത്രവിനിക്കുമുള്ള പാലപ്പേര് സ്ഥാനം
അക്കുമാനം പൊതുസം ദക്കുടാതുരുചെയ്യും
ചക്രവർദ്ദനയുടെ ദൈക്ഷാവാഴി, പതിവയും
കുക്കരക്കുടിപ്പുംതെന്നും കുടിക്കിന്നു
മുംഡനിന്നുണ്ടുന്നവും പറഞ്ഞു
ശാന്തമില്ലാതുരുത്തും ദൈക്ഷാവക്കുടിപ്പും

അന്തു കണ്ണിട്ടു് അരാജവാൾ പറയുന്നാം:—“തിട്ടക്കംവന്നടക്കം
വോരു മിട്ടക്കൻ നമ്മുടെ ജേയ്യൻ.”

“പെയിറേനേരംകു കാണ്ടികടിക്കാതെ കിടക്കുന്ന
കളിക്കുന്നും കൂടാതുകളിക്കുന്നും കൂടാതുകളിക്കുന്നും
ഉള്ളിടത്തും വകയുാണി ഒക്കുടണ്ണു പുംപും
കളിക്കുന്നും കൂടാതുകളിക്കുന്നും കൂടാതുകളിക്കുന്നും
പിളിക്കുന്നും വരും തിന്നിപ്പുംയും ലൈത്തും കുടിപ്പും
നുഡിമാരുംപുംപുംകുഞ്ഞും കൂടിക്കുഞ്ഞും
പിളിക്കുന്നും വരും രണ്ട് ദൈക്ഷാപ്പുംനായമില്ലാണി

അച്ചുവിട്ടിലിയന്നാരോ വിരവദം പറഞ്ഞും എക്കാ-
ണ്ണച്ചുമാരു മലിപ്പീഡം നൃഷ്ടി സമർപ്പാർ
ജീവ്യജീവാഭിച്ഛത്വാജ്ഞാനാജീവനാതിരംകിൽ
എഴുവയക്കണ്ണെച്ചിപ്പാലു വിംച്ചു ജ്ഞാനാളിച്ചീറ്റം”

ഈമാതിരി വസ്ത്രനക്കരി ധാരാളം കാണ്ണാം. പ്രക്ഷേപണ ഇവരെ
സന്ദർഭത്തോട് ചേര്ത്ത് വ്യാഖ്യാനാളിപ്പേരാക്കുക. രാജാശ്രദ്ധയെ
കാര്യക്കാരന്മാർ ഭക്താരാട്ട് അററിയിക്കുംബാബാർ” ഇവിടെ ചെ
ആന്തു. “നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നാത്തവും അവണ്ണപോലെ
അനാജീക്കന്നാം. കത്തവുംലാപം വരുത്തുന്നവരെ രാജാവു
ഗ്രിക്കുക്കും. നാട്ടിരാം വിട്ടിരാം കൊള്ളുത്താത്തവിശ്വതിൽ
ജീവിക്കുന്നതു നിന്തുമാണോ” എന്നാക്കു അവരെ ധരിപ്പി.
കാൻ വേണ്ടി ‘അച്ചുവിട്ടിലിയന്നാരു വിരവാദം’ പറയു
ന്നവരേയും

‘പട്ടാളവന്നുക്കുമ്പുരാഡ
പട്ടാളം കട്ടായും പട്ടായും പൊട്ടായും
പൊട്ടപെടുടെ വെടിയും ചാക്കം മുറിയും
ചാക്കം തന്ത്രിയും ചൊരുപ്പുണ്ടയും
കീരാപ്പുണ്ടിയും കണ്ണാദുന്നാരാ’

....

‘കീടകിടന്നുന്ന വിംച്ചുവിംച്ചും ഉടച്ചതളിന്റും പേടി വളർന്നു
പടച്ചതടങ്കതടവിംമരിഞ്ഞു വെക്കാവിട്ടിച്ചക്കളിതന്നിൽ’
ചുക്ക കതകടച്ചുരിക്കുന്ന ഭീജക്കേളയും അധിക്കേഷപിച്ച
സംസാരിക്കുന്നു. ഈ വാക്കുകളെ നാബ്യാംജി നായന്മാരോടുണ്ടാ
യിരുന്ന വിശദപ്പത്തിനാലും പ്രതിഫലനമായി വ്യാഖ്യാനി
ക്കുന്നതു ദാക്കുമ്പും ശരീരപ്പാർ. മിഃ പി. കെ. നാശയനപിള്ള
പരഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപൊലു നായന്മാരുടെ ഭീംപത്തിനു നന്ന
പോലെ ഡിസ്ട്രിക്ടിൽ നാബ്യാംഖനുന്ന സാക്ഷി.

നാബ്യാംഖനു തുളിചുകളിൽ അന്നത്തെ സമ്പാധനമിൽ
നല്ലപോലെ പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്കാദാരരം ഭക്ഷം പ്രദി
ക്കുമാരെയും അല്ലെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹം ജനസമക്ഷം
നിന്തി ‘തനാച്ചിയുരിച്ചു’ എന്നുണ്ട്.

‘കൊട്ടാരങ്ങിൽ കൊച്ചുവന്നിരുന്നു
ഒവക്കുടിയും പോകുണ്ടെന്നാൽ

മുധിലെരംമെതക്കുടിവേണു
പിരുമ്പുരിശുവക വേണുവേണു;
ചെട്ടിയെട്ടപ്പാൻ പട്ടയേണു
കാലുതിയുാൻ നായുചുവേണു
വേലുകോറുമരികേവേണു
സംഖ്യിതെടപ്പാൻ പൊതുവാരിവേണു.”

ഇങ്ങനെന “ചന്തംആട്ടി വന്തതിൽ ചെന്നാൽ എന്തൊരു
കാൽം പിതിക്കുന്നു?” ദ്രാഗാം “നന്മ്പാര ചോദിക്കുന്നതു”.
പരമാത്മമല്ലോ? സമിരബേസ്റ്റു ഇപ്പോതിങ്ങനു അക്കാലത്തു
ഒഴുരാ സേനാപതിയും ഇ ത ഇ അളളുക്കെല്ല കൈഞ്ചുവരണ
മെന്നായിരുന്ന വ്യവഹാരം. പടപുറപ്പാടുജാക്കേണ്ടാണ്, അവൻ
കൂഷിക്കാരിയിൽനിന്നും മറ്റൊരിടത്തും അളളുക്കെല്ല ചേര്ത്തു” എന്നും
തികച്ചുവന്നു. അങ്ങനെ ഉള്ള ചെസന്നുത്തെക്കാണ്ട യുലം
ജയിപ്പാൻ സാധിച്ചുമോ? അതിനെന്നാണു” നന്മ്പാർ ഇങ്ങനെ
ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു”.

“മെഴുകുമല്ലോരു കളിച്ച നല്ല വവ്വു അമുഖം തന്ത്രിഞ്ഞുകൂട്ടു
മെഴുത്തുവയ്ക്കുന്നുവെന്നു കളിത്തുചുരാം ചെല്ലുന്നിനന്നായു
അക്കാദിവോച്ചരിഞ്ഞുനും ഇല്ലത്രഭാഗിന അനിച്ചനായു
പടയ്ക്കു ചൗഞ്ചുകുമല്ലോരു”

ഓടി വീച്ച പ്രാപിക്കുക്കും താരു ചെയ്യും?

ഇങ്ങനെനയാക്കുന്നും പടഞ്ഞു വിൽത്തനാരായ
പലഞ്ഞു അക്കുട്ടത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടാവിരിക്കു. അവരെ
നന്മ്പാർ മുഖംസിക്കാതെ വിട്ടുന്നില്ല.

“പണ്ണിക്കണക്കുന്ന ആരക്കുല്ലും മലം കണ്ണിക്കിപ്പാനൊരുവകയില്ല
മുണ്ണിയത്തുവെന്നും അചിയുരുഞ്ഞാണി ചുഡ്യേവത്യുമതുഡി
അക്കിഴുവാക്കുന്നും പടക്കുകുൽ വക്കാനിപ്പുംനു അക്കംവില്ല
ഞോക്കുമട്ടള്ളുനടക്കുമതിനും ചാരക്കുള്ളതുമായാരിക്കും”
ഇങ്ങനെന കുട്ടിച്ചുക്കുന്ന പടഞ്ഞുകും കുട്ടിക്കും കുട്ടിക്കും
കുട്ടിക്കും പ്രതിഫലമോ? വള്ളര തുപ്പം. അല്ലോ ചോറക്കിള്ളു
കൊക്കുമോ? അതുമില്ല.

“നായക്കുമെന്നുംകുടപ്പാൻ തുണ്ട് മാജിരുസ്സു തന്നു
പടനായട സംഘ ഏറിന്നുണ്ട് മ കുടക്കുമെന്നുംനോയവക
പടിനിഡിയിൽപ്പതിറംടിയുള്ളൂം പാട്ടുകുംവാട്ടുപെടുനു
ശാഖുകുരുചെന്നവിളിച്ചുനും കുമ്പാകിമല്ലോടില്ല കുടക്കുംവാടി
കുറിഞ്ഞും

വിച്ചതു മിക്കതു മഹാരാജാക്കുമുഖവും നായകരാക്ക്⁹
ക്ഷേമത്വാർപ്പണക്കാരിയാണെന്നോക്കു, വൈദികരാശിക്കുമുഖ
മുഖന്നോക്കു.

മഹാമിവിള്ളുമടക്കാലവയ്ക്കും പട്ടണങ്ങൾക്കു മാറ്റകയില്ല.
പൊട്ടണാരെയുള്ളൂമരിപ്പും പട്ടണങ്ങൾക്കിരായംപോരാ
പിണ്ഡം കുടുമ്പാംഗാവധാരെ പള്ളിവിഞ്ഞാനക്കും യുദ്ധി

ഈ വാക്കുകളിൽ നായർവിഴുപ്പേഷമാണോ പ്രതിഫലിച്ചു
കാണാനാതു¹⁰. അവയ്ക്കും നേരിട്ടേണ്ടും ‘നായമാരെ വരു
ത്താൻ’ രാജാക്കന്മാരുടെ അപ്രഭീം പുരപ്പട്ടം. എന്നാൽ
അവയ്ക്കും നീണ്ടുനാ മാത്രയിൽ ‘പുക്കണ്ണ കൊള്ളി പുരത്തു’
എന്നാകും മട്ടു¹¹. വല്ലതും സങ്കടം പറത്തുപോയാൽ വിട്ടുകരി
കുളങ്ങളാക്കും. വസ്തുക്കൾം സക്കാരിലുടങ്കുയും ചെയ്യും. ഈ
മാതിരി ഒരു ഭരവാസമ അവക്കു നേരിട്ടിയാണ് എന്നും നമ്പ്രാർ
പദ കുടകളിൽ ഭാഗിച്ചായി പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“രാജും പക്കലും കില്ലു കേരിക്കും നായനാക്കായകാരുംക്കപ്പും
നീം മാനാനാക്കിന്നുംപിളായും ചൊന്നാൽക്കറവുംഭാണം
ക്കുംരട്ടിയില്ലാതെനുമ്പനു കിട്ടും പലകരി പട്ടംവരും
വെട്ടംകുടമനിപ്പുമുറഞ്ഞാൽ”

(മേഖലയാൽ)

പ്രഭുക്കന്മാരുടെ കുട്ടത്തിൽ ഇന്നലെപ്പുണ്ണി മഴയും¹² ഇന്ന
കത്തത തകരകളുംഭാഗിയാണെന്നും. അരജപരെ ഒരു അള്ളിപ്പെട്ടിരുന്നു
കമ്പയാണു¹³ എരിഞ്ചീസപ്പയംവരത്തിൽ വന്നിക്കണ്ണപ്പട്ടിരിക്കു
നാതു¹⁴.

കണക്കുമനോന്നുംപാം കൊട്ടിള്ളത്തുപുരാനപ്പോൾ
രണ്ടുംബുജ്ജീവുകളിൽമാന്നമാണവും ദാനവംകിട്ടി
കണഞ്ചായുക്കലും ചോമിച്ചുത്തമ്മരേരു കൈക്കലാക്കീ
കണക്കുമനോന്നും നീംകൈക്കലുംപോണ്ണിയരുമല്ലോ;
കണക്കുമനോന്നും കൈക്കുവക്കും പേടിപ്പാരമതുകാലം
കണക്കുപെട്ടുണ്ണും കൈക്കുവെള്ളുമുഖാളിയച്ച
കൈക്കുവെള്ളും നീംകൈക്കുവെള്ളുമുഖാളിയാരും.
കണക്കുമനോക്കാരുമുഖവൻ കാമലേവനന്നുണ്ടാവും
വേണ്ടിവോളംപ്രവർത്തിക്കും കൈക്കപ്പാനുമാണിയില്ല.
രണ്ടുംനാബിവസ്താരിക്കു തന്നില്ലുന്നപെട്ടുനിന്നും
കണക്കുടാതാമതിനു മാത്രമുണ്ടുംപാം

ഈ ദുഷ്ടപ്രാഥവിനു പററിയ കിണിഡത്തയും നമ്പ്രാർ സരസ
മായി വന്നിച്ചുംകുറഞ്ഞും. വെറുതേയല്ല ഇക്കുട്ടരു അദ്ദേഹം

'പാലു കടിച്ചു തടിച്ചുപൂരുത്തു വാലവില്ലാത്ത കരങ്ങളുമാർ എന്ന വസ്ത്രിച്ചിരിക്കുന്നതു്. കാൽക്കാരമാർ പ്രാഞ്ചേണ നാഡു നാരാധിത്തെന്നുകിലും സെസനിക്കവുത്തിക്കു് എല്ലാ ജാതിക്കാരയും സ്വന്തികരിച്ചുവനു.

നാട്ടിലിരിക്കുന്നാധനരു ശുട്ടിസ്പറുവിച്ചീടുകവിരുദ്ധവാട്
എക്കിഹോഡാശിച്ചുംനുംവിളിച്ചു ശുട്ടിക്കുണ്ടവുശരുന്നമിഡാനീ.

ആയുംപാനികളിൽഡിനവായി നായരാധമമാക്കാനു
കാൽക്കാരമാർക്കമാനവാൾ അത്തിരമാധിന്മാർക്കുംക്കയിപ്പെന്നാൾ
പട്ടാണിക്കിൾപലകതിരക്കാം. കൊട്ടപട്ടിപ്പുള്ളക്കാവൽക്കാം.
കാട്ടാളനാർമ്മാക്കുംപാട്ടാം ദോഡക്കാരാധാരാപലവക്ക്
നന്നാണികളുംജാനക്ക്‌പണ്ണംശാരണ്ണംഡിക്കും...

ഈപ്രകാരം ദയക്കിനിറച്ചാതുന്ന സെസനുത്തിൽ വീരമാരു
ദ്രോഖല തന്നെ ഭീഷകളും കാണാം തിരിക്കാൻ തരമില്ലപ്പോൾ.
രാജാക്കമാരാദേശയും പ്രദക്ഷിണമാരാദേശയും നില അങ്ങെനെ ആയി
തന്നെങ്കിൽ കാൽക്കാരാദേശയും മറ്റൊല്ലാഗാധമമാരാദേശയും
നില കുറക്കുടി ഭയക്കരമാണുണ്ടാണ്.

'ചൊല്ലനുപതിക്കു തല്ലന സചിവനും
സല്ലനുപരിക്കു തോല്ലനസചിവനും
ചൊല്ലനുപതിക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കുക'

എന്നാണാളും പ്രമാണാം ഇവരുടെ കൊള്ക്കി, കൈക്കുലി,
പൊതുജനാധിസ്ഥാന ശാന്താധരവാദേയ കുവി അവിഭവിച്ചു വസ്ത്രി
ചീടുകൾക്കു്. കാൽക്കാരമാർ 'പദ്ധതിഗ്രാമവിമേലേറി തിരു
വിൽ ചെന്നന്നീരാ; പദ്ധതിക്കെട്ടിലിനിൽതാഴേ നിന്നു് മുകിൽ
വിശ്വ തള്ളി' ഓരോരോ എല്ലാണി പറഞ്ഞു പിടിപ്പിക്കു
നീതും കോലകത്തു മാളികമേൽ നാരിക്കെയ കൊണ്ടപോയി
വച്ചു്' സുവിച്ചുവാഴുന്നതും ജനങ്ങളെല്ല മറിഞ്ഞിച്ചു് അവക്ക്
ഉണ്ണാനമുട്ടപ്പുണ്ണം തെക്കാനം വകയില്ലാതാക്കി വിടുന്നതും,
പാവത്രകാരമാർ,

'അക്കരക്കാരപ്പുംപ്പുംപ്പുംരാജിയാം.
മക്കവും ഒന്തും കരസ്യമാക്കിക്കുണ്ട്'

പ്രജക്കളും 'പൊക്കണം കെട്ടിക്കുന്നതു്'

'നാഞ്ചപ്പനാം കരുംപുളുംപുരുഷൻനു—
കൊണ്ടപലതാം ദുക്കിമുളിപ്പുക്കുംനും.

“കണ്ണം കൂടിക്കൊബ്ദ കണ്ണമുതിക്കാണ്ട്
പണ്ണാരമാക്കിക്കൂടിയില്ല തുടങ്ങിച്ചു
പണ്ണായെന്നാൽ പാടമഞ്ഞാലേയും
ജീവാക്കിനെല്ലുള്ളിച്ചു സ്വന്തപിച്ചു
അവും നാം കാണാമെന്നും കൊട്ടക്കാരനെ
അവും നാം വാക്കിച്ചു പറക്കാവെ
വിംഗപിരിച്ചുകൊണ്ടുഭിട്ടിൽ ചെന്നുനു”

പറിഡന്തതും ചുക്കപ്പിള്ളിമാർ,

“ചുക്കാമലാട്ടിൽ വച്ചുനാമുക്കു
കീകരണാക്കുകളുകൊണ്ടുമടപ്പിച്ചു
സകടപ്പെട്ടകീഴ്ക്കുന്നപണംകൊണ്ട്
മക്കാക്കവീഴ്ക്കുവള്ളുന്നും”

കാർത്ത്യമനാർ ‘വദ്ധേന്മാരു വക്കുലൈല്ലതും
കൊണ്ടി’

‘ഉള്ളിതരതീയ തന്ത്രങ്ങളുടെ മഹാശാഖയും
ഉള്ളിതിലെടുപ്പുള്ള അട്ടിക്കളിൽ കുണ്ടക്കുകളും കു
ഉള്ളിലെ മോഹംപോലെ പ്രാബല്യം കുള്ളുവാക്കിക്കരസമവുമാക്കുന്നതു
തുള്ളിലുകളും ചീരിഞ്ഞു ചെയ്യിരിക്കുന്നു.

മാത്താബ്യവമ്മമഹാരാജാബു തിരിമനസ്സുകൊണ്ടു അല്ല
രാജാക്കന്നാരെ ഡിച്ചക്കു രാജുവിനി “തുതി വർഖലിപ്പിച്ചു
പ്രോഡം സെസനിക്കുവുത്തിയിൽ എപ്പുപ്പും ഒന്നുനാക്കു
പോറ്റി മട്ടി. അവൻ

‘ചോപ്പുകുളിപ്പാം പഞ്ചാംവച്ചു കുപ്പംകുളിപ്പാം കുപ്പാം തുടങ്ങാം.
‘പദ്യസിന്ധുവിഭാവുപാഡിപ്പാം പട്ടത് യുള്ളവരുടെ സംഖ്യ
യും കുറവാശി വെബിച്ചു. ഇതു ദ്രവ സ്ഥാപിയാനും നാഡാൻഡാനും
നാലുപേരുടുടന്ന ഗാമലക്കുളിൽ,

“കാക്കാമും രണ്ടുപോയിതനിക്കില്ലെ
രതാക്കന്മും ക്കതരാഡോ?.... ...
രതാക്കു രതാനും ക്കാനും ക്കില്ലെ
തുക്കപു കയിലബ്ലൂടായിട്ടുവിംഗപോയും.....” എന്നു
“ആക്കം രണ്ടുണ്ടിയില്ലെന്നും വുരന്നായും കു
രതാക്കു ഇന്തനും തനു മുഴക്കംനമ്മുടക്കാടിൽ
പാക്കുന്നും കാരിൽ പത്രിലെരാനും വിവരിക്കാൻ”

എന്നും മറ്റും പാല്ലും സംസാരിച്ചുവരുന്നതായി വന്നീച്ചു
കഥാനുന്നതും. തൊഴിലില്ലുവരു വന്നപ്പോൾ കണ്ണ ബംധിച്ചു

തുടങ്ങി. ഒരു നായർ അതുകൂടാ കുടാവാ വേദിയും ഒരു പുരുഷും കണ്ണിട്ടു് മരുപ്പാരം ഓവാറി എന്നും —

അതുകൂടാ തന്ത്രാനന്തരാകാട്ടിക്ക്
നാഡാട്ടിനായും പ്ലേഡ്തുനായരേ?

അതിനു മറുപടി:—

വായം പീഴന്ന് സൗഖ്യവരുന്നാരും ...
അതുകൂടാ തന്ത്രാനന്തരാ പ്ലേഡ്
വീടിലിരുന്നു പോരുപ്പുതാനിക്കും
വീടിയല്ലാതെ ചിന്നം വരുത്തിപ്പേരും
പട്ടരജുവൻ പാട്ടപാട്ടം പാണം
കിട്ടാതെപോകയില്ലാണുമാന്നന്താൻ
വെള്ളുപോഡാം നോയന്തുനുണ്ടാരണ്ണ
പട്ടരജുമരിപ്പും വരുത്തപ്പോൾ
എട്ടരാശിപ്പുണ്ണമിപ്പോളിരട്ടിച്ചു
ഇടിപ്പുപാട്ടുന്നതു കരംമല്ലേട്ടാ”

തൊഴിപ്പില്ലാതെ വന്നപ്പോറും, എങ്കാനു ജീവിക്കേണ്ടി എന്നു
യി ഹാരാതത്തുന്നായും ഉള്ളിച്ചുള്ള വിചാരം. കച്ചവട
തതിലോ കൈത്തതാഴിപ്പിലോ എപ്പും ഫന്നുനാനും അവക്കുറ
അതിജാത്രം അന്നവദിച്ചിപ്പില്ല.

കുട്ടാലുമിഞ്ഞനമേറ്റാനബഹാജ്ഞാണി
നാട്ടാക്കണാസ്യപ്പുത്രനികരംചെയ്യുവോ?
അട്ടംപറിച്ചപരേഡം നടക്കേയോ?
ചാടംപറിക്കേയോ? ചാഡവരുചരകേയോ?
പട്ടിണിയാട്ടി പരവരുകയാൽ
പട്ടണംതോറുമിരുന്നുകക്കേയോ?
പെരുന്ന രാജംസേവയുംപുരുഷ
കൊണ്ണംപ്പൂരം കണ്ണിച്ചുകടക്കേയാ

എന്നിങ്ങനെയുള്ള വാക്കുകളിൽനിന്നും രാജസേവയെപ്പറ്റി
നമ്പ്രാക്ക് എത്തു തുപ്പിമായ അഭിപ്രായമാണുന്നായിരുന്നതെ
നു വ്യക്തമാണ്. മുരം നടക്കുന്നതിനെക്കാം കുച്ചുമാണ്ടേ
രാജസേവ.

തൊഴിൽല്ലായ്ക്കുടുക്ക പ്രലഭാശി നയന്മാതരെ മുട്ടിക്കു
വന്നാക്കിയ ദോഷങ്ങളെ നമ്പ്രാരെപ്പോലെ ചമയക്കാരപ്പുറം
വണ്ണിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള കവികളോ ചാറിത്രകാരന്മാരോ ഇല്ല. അവക്ക്
‘അത്തിവിച്ചിലിരുന്ന വീരവാദം പരക്’, ‘സുന്ദരനെന്നും

ഭാവത്തോട് കൂടുതെ സിദ്ധാപ്പരിയിട്ടും കൊണ്ട്¹¹ നടക്കക്ക്, ചെന്നകളും തുംബനും പിഞ്ജരാഖലേട്ടു കളിപ്പിക്കുക, ‘തുഡി കിളിച്ചും ചേന്നുകരി നട്ടു തു വരകൾ പിഴുതു, വാഴകൾ വച്ചും നന്മരാജക്കപുരങ്കന്നറിയിൽ ദാഹ’ ഉണ്ടാക്കുക, ഓരോ രോ ലിക്കിൽ നടന്ന വഴിക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കുക, കുട്ടത്തിൽ കരത്തുക — ഇവിടുതി പ്രധാനജോച്ചി. നന്മാർ നായക്കുകൾ എഡാളിങ്ങന്താഴി ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഷ്ണങ്ങളിൽ ഒന്നു കിലും ഏതുക്കാലപത്രം മാറിട്ടെണ്ണും തോന്നുന്നില്ല. വ്യവസായത്തിൽ മുള്ളു അനാധിക്രമം കാണുന്നു. വീംവാം പഠിക്കുന്നതിൽ ദാവാര ജയിപ്പാൻ ആരാണു?¹² നായർമധാജന ദേഹമെന്ന പേരിൽ നടന്നവാനു ഉണ്ടാവുണ്ടെങ്കിൽ ഓരോ മുഖം നികുതിക്കുമാർ തട്ടിവിട്ടു വീരവാദങ്ങൾ കേട്ടാൽ നായർ സമുദ്ദായത്തിന്റെ ഭാവി ബഹുശാഖാചാരങ്ങൾ¹³ ആക്കിം തോന്നാതിരിക്കുന്നില്ല. ഏന്നാൽ ഓരോ മുഖം ദാവാര വംശത്തിൽ മുഖലമാരായ ആത്മാം ശത്രുക്കളെ ഉണ്ടാക്കുക എന്നതിൽ കവിതയും ഒരു ഫലവും ഉണ്ടാക്കാറില്ലെന്നു¹⁴ അവാ വേദത്തിൽനിന്നു കാണാൻ കഴിയും. ദോജിപ്പിപ്പായും ദൈന തോ പോകരു; ഒരു നായക്ക് മറററാം നായർ നന്നായും നെന്നുകൊട്ടായ പിന്നു ഗുവമായി ഉറക്കം വരാറില്ല. അയാൾ തുച്ഛത്തുകണ്ണിട്ടു മാറ്കാൻ ഇട വരണ്ണ എന്നായിരിക്കും മരൊല്ലാവരജക്കും നിന്മപ്രായ്യന്. ഈ സപ്താവത്രണങ്ങൾ ഒളിപ്പാം നന്മാരുടെ വർഗ്ഗനകളിൽ കണ്ണാടിയിലെന്നപൊലെ സ്വഭാവങ്ങളായിക്കാണാം.

നന്മരിമാരും പോററിമാം ദാവ ദാവ കലാഫാരം പരിക്കുമ്പിക്കുന്നതിൽ പുംബൻ ശ്രദ്ധിച്ചുള്ളവരായിക്കണ്ണില്ല. അതുകണ്ണിട്ടു¹⁵ നന്മാർക്ക് വളരെ മനസ്സാപ്പെടുണ്ടായി. അതു മനസ്സാപമാണു¹⁶ അവിടെ പരിഹാസത്തുപരമായി പോട്ടിപ്പു രഘുകാണുന്നതു¹⁷. നന്മരി കാഞ്ഞക്കാരാരു തണ്ട്രപ്പിത്തവും അയാളെ ഉണ്ണിനന്മരി പററിച്ചതും എത്ര ഫലിതമായി വർഗ്ഗിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന വായിച്ചുനോക്കുക, രാജു മുഖ്യങ്ങളാണു¹⁸ മലയുള്ളഭ്രാന്തിനും അന്നു നന്മാർ മുധാനമായി

കാരംതു⁹. അതു മുഖ്യപദ്ധതി പുനം ഇടങ്ങി ഉന്നുറിക്കാവികൾ താൻ ഉള്ളപലവയ്ക്കുത്തിം വാതാം ചെഴുത്തിനും താാം. അതു മുഖ്യപദ്ധതിൽ എന്ന¹⁰ ധനത്തുണ്ടുമെറരാനു¹¹ സൗജിച്ച. തപവും അകന്നു. ഈ ദോഷപദ്ധതി പൊതുവേ ഏപ്പാപേരെയും ബാധിച്ചു കിട്ടുന്നു. മുഖ്യമായി വിവരം മാറ്റുന്നതും പിടിച്ചിട്ടുണ്ടും. മുഖ്യമായി വിടുന്നതും ‘വികാലാചാര’ നൂരും മാത്രമേ തിരഞ്ഞെടുപിടിച്ചു¹² നാലുപാർ അക്കുപിച്ചി കൂടി. പ്രദോഷമാധ്യത്തുത്തിൽ ഒരു അംശവാപദ്ധതിയുടെ ചേത്തിരിക്കുന്നതിനു മീ. മേനോൻ അധിക്ഷപിക്കുന്നു. അതു കൂടു ചേത്തിരിക്കുന്ന സംഘർശത്തുപുരി എന്ന ക്ഷമാ പും അലോചിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഇങ്ങനു പറയുമായിരുന്നില്ല. പ്രദോഷപ്രത്തിം നിശ്ചിയാജിത്വം വാദ്യമൈക സുവാവിരകതനും മുഖ്യമാക്കുന്നതു ഒരു ഗവർക്കന്റു കയേ കാട്ടു¹³ കാമപരവഗന്നാണുന്നിന് അനുജനം ‘കണ്ണാലുമന്ത്ര നല്ലോടു വരാൻകൂടിമണി’ എന്ന ചുണ്ണിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അവർ രജാപേരം സഹായരഹമാായിരിക്കും രജാപേരം പ്രദോഷപ്രതം ഇടങ്ങാതെ അംശസ്ഥീകരിക്കും ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുവേച്ചാണു¹⁴ ഈ സംഭവം നടക്കുന്നതു¹⁵. താഴെപ്പറ്റി തതിൽ മുഖ്യമാക്കുന്ന തന്നെ അംജലാന്ന ശിവഭജന തതിനു ഒംഗ്രം വരാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി സൗജിജിക്കാ പാചംഭനം ചെയ്യുന്നു. തന്നെ അഭിപ്രായത്തു ബലാപ്പുട്ടത്താൻ വേണ്ടി ശിവത്തിന്മാവെന്ന മുഖ്യമാണു പററിയ അപകടത്തെ വല്ലിച്ചു കേരിപ്പിക്കുയും ചെയ്യുന്നു. ഈ നിബന്ധനാണു¹⁶ അസാം ഗത്രം? ഒരു നാലുപാർഖല്ലുത്തുള്ള

“പണ്ണമശേഷം വിഃ ദൗത്യച്ചിച്ചു
കണക്കുന്നതോടിരുന്നു ലഭ്യമുള്ളതു
ഇണ്ടുകെട്ടുവന്നാൽ കുടയും ഫടക-
പ്പുവായിരിക്കിൽ ചെന്ന സമലം വ-
ിച്ചുാജനേരണ്ടവന്നുണ്ടിക്കൂടിക്കം;
കടയിൽ ചെയ്യുന്ന ധൂക്കേലയിരിക്കുന്നാൽ
കടയിൽ തിരക്കിവക്കാണുക്കുക്കം;
ഇടവിശേഷാരിക്കുന്ന പരബ്രഹ്മതയുടെ
നടയിൽചെയ്യുന്ന വന്നണ്ടിപ്പായം”

വയസ്സ് ഇതുപത്തിനാനേയു അയയിട്ടുള്ളൂ. വേദമൊക്കെ മുഖ സ്ഥാമാശം. ശീവ ചുജിയും മുക്കണ്ണവുമില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കു “യന്നുജാവാനെന്നെന്നോ കുമ്മ, മനസാ വാചാ ചെയ്യേണ്ടതു എന്നോ?” എന്നായി അയാൾക്കു ചിത്ര. ഒരു കണ്ണിയാനെ കൊണ്ട് അഴിം വഞ്ചിച്ചുനോക്കിയേപ്പാറി

അവർമിതോക്കു നാശപ്പാനിനോയ

ചൊല്ലാലോഡം കുഞ്ഞാനണ്ട്.

കണ്ണകുവാവിൽ ലൈവതി നീങ്ങേട

പുണ്ണായുള്ളിട്ടാൽ പരാദേവമത്ര-

കൊണ്ടവിച്ചാരി ചുപ്പാക്കടിയൻ

കന്ധവിരോധമതവിട്ടുകുന്ന

അവിടെനുന്നു നീങ്ങും ഭജിച്ചുകു

അന്തംവയിലുണ്ടായ് വത്രും.

എന്ന് അയാൾ പാഠത്താനുസരിച്ച് നന്ദുരി ജേനമിരി കുന്നു. ദേവി പ്രത്യക്ഷമാണി ഒരു ചെപ്പും ചെരിപ്പും കൊടു കുന്നു. ചെരിപ്പിൽ കലരിനിനാക്കാണ്ട് വിച്ചാരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുള്ളതും. ചെപ്പ് അയാൾ വിച്ചാരിക്കുന്ന വസ്തുക്കു തൃപ്പാം നൽകയും ചെയ്യും. അങ്ങനേരും ഇരിക്കു ഒരു വഴിപോ കണ്ണല്ലോവമണംനെ അയാൾ കണ്ണിട്ടുന്നു.

കണ്ണാൽ നല്ലായ വേശ്യാ സ്ത്രീക്കന-

ഥണ്ണാ വിശ നന്നാട ദിക്കിൽ

എന്ന് അ വിശ്യംഗി വഴിപോക്കുന്നാണ് ചോദിക്കുന്നു. കാണിക്കുപ്പുറത്തും ‘ഉണ്ണിഉണ്ണിച്ചിരാ’ ദൈവങ്ങാൽ വേശ്യ ഉണ്ണേ നു പറഞ്ഞതുള്ളക്കുട്ട് അയാൾ ചെരിപ്പിന്റെ സമാധാനത്താട്ട ആടിഅവിടെ എത്തുനാം. അവഞ്ചാട്ടുകടി ചിരകാലു, രമിച്ച ചേപ്പാർ, തന്റെ അമമ ചുടെ ഉപദേശം അബ്ദസരിച്ച് അവരു ഇണിച്ചിരിന്നുരിച്ചുടെ ചെപ്പും ചെരിപ്പും കയ്യലാക്കി വഴിയായാരമാക്കിട്ട് വിട്ടുന്നു.

പട്ടിണിയിട്ടുകൊണ്ട് പാഠം പറവുന്നോയു്

പട്ടിംഡപ്പാഡെ വിലുന് പാണ്ണമുന്നുടന്നീടുന്നു

ഇതാണു കുട്ടി. ഇത്തരം നന്ദുരിമാരക്കുണ്ടാൽ നന്ദും വെറുതേ വിട്ടുമാ?

തമിഴ്മുംബാണാരു പദ്ധതിയും അക്കേഷപിച്ചിരിക്കു റാത്രു കണ്ണാൽ, കവിക്കു അംവരുടുമുള്ള വിദ്ധേപാശത്തിനു്

അന്തിരിപ്പാഡിജന്നനും താന്നാം. കുലാചാരങ്ങൾ കൈ വിട്ട്, കച്ചവടം ചെയ്യാ പ്രക്ഷേമാർക്ക് ഭാസ്യം വഹിച്ചും അന്നുയമായ പലിരുളു പണ്ണ കടം കൊടുത്തും ജീവിച്ചു വന്ന തമിഴ്'ആദമണ്ണരു മാതൃമണ്ണ' തന്റെ പരിമാസം രങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം ലാക്കാക്കിയിരുത്തു്. തന്നെക്കാജിക്ക് 'പട്ടാ ഷുക' എഴുതിച്ചു ആ കു തെലു'നന്നാഡി പട്ടക്കട്ടിയെ അദ്ദേഹം കരിക്കലും വിസ്തരിച്ചു കാണകയില്ല.

“ପ୍ରତିକାଳେକ ଯଶ୍ରୀମଧ୍ୟନୀଯ
ଓପାଦିନାରିଯ ରତ୍ନାବୁଙ୍କ କଣ୍ଠରେ
ଏହିପଣୀ ଦୂରଲୁହିତିଗିରିଯ ପତି-
ମେଣ୍ଡିପଣୀ ବିଲ ବିଷ୍ଣୁ କହାଇଛି;
କାହିଁ ରହେଇ ଯଜନାକଂକଣ କହାଇଛି କିମ୍ବା
ଯବନାଂକାର ନାହିଁ ପ୍ରାଚୀମ୍ଭଃ;
ପଞ୍ଚିକାଲୁହିତିକାର୍ଦ୍ଦିଳାମହେପ୍ରାଚି
ପଞ୍ଚିକାର ରଙ୍ଗର ପଲ୍ଲିରେ ଯମାଯି
ବିକ୍ରିବତିକା ତରଂକରିବନୀର
ଯାଇବିର ? ଏହାପିର୍ମାଦିକିରାମ”

(പ്രാഥമിക്കാക്കാത്മകം)

ରଣ୍ଟେବୁଳିଗାନୀଥ୍ୟକୁ ପ୍ରକଳନ ହେବାରିଛୁକି
ରଣ୍ଟେକୋଟପୁଷ୍ଟିଶୁଣ୍ଡିତେବାହିମୁଖିରଙ୍ଗାନମନ୍ତେଇଁ
ଆଂଜୁରାଣୀ-ଚୋରାରେଯାକାରୀଯାକୁ ଅନ୍ଧାରେ ଦ୍ୱ୍ୟାକତିଗାନ
ପରିମଳୀରୀରୀ ତୁଳନାକୁଣ୍ଡିଲୁଣ୍ଡାରୀଗାନାହିଁ.

“விழிவுக்காலை” அல்லது வசூதூர் கருவு வளாக்கு கண்ண படிக்கான இடம் இருக்கிறது. அதற்கெங்கானது “கரிமூ” காரல்,

കീട്ടിയതാനും മരിയാക്കില്ല

പട്ടണംക്കുറവോധിക്കേണ്ണം — എന്ന പ്രത്യേകം വച്ച കൈക്കന്നു.

வாட்டான்தெடுகின் தூதலானாக நீ
கிட்டுமத்தெக்காணோடிழப்பாலும்;
நாட்டாரெய்யுறியோலுகின்றவி-
ருவாகுதியோடு தெடுக்கின்றான்?

എന്ന വിളമ്പുകാരോട് കയ്യപ്പാർ അവക്സ് മുസല്ലിഡ്,
ഇന്നവും എവിടെ എങ്കിലും മുരാറക്കിൽ

എടു പൊന്നും പണവുമിൽപ്പിലും
ഒരു കർമ്മക്കാരണങ്ങളിൽ ദക്ഷിയാക്കി
കെട്ടിനേലയിലെഴും ഒരു കാണായ
അട്ട്—അവിടെ എന്തും.

അവൻ—‘ചേരുപ്പാണെ നാറിക്കീരത്തുന്നിയും ചുറ്റാ—

‘ചുറ്റുവും മാനങ്ങളേക്കോടി’ ത്രെപ്പുനോർ പാചകമാരം തെ
മിവം കുറക്കുമ്പേരു. അവരിൽ ചിലക്ക് ഒരമാതിരി മുറിലും
ഗാരബുമുണ്ട്. കാക്കാനായാടെ വീട്ടിൽ കരെ കൂച്ച കടം
കൊട്ടത്തിനും, പണം കിട്ടാൻ താമസിച്ചുപോയി. പട്ടം
ങൈദിവസം ചുരുക്കാറില്ലാത്ത തകം നോക്കി കടനാമെന്നു
നാശരടെ പെണ്ണിനോടു’

‘ക്രൂഡയുടുത്തപണംതാങ്ങം, പണമില്ലാട്ടേങ്ക് പണയുംതാങ്ങം.
പട്ടകിരുട്ട് വാങ്ങംപെണ്ണു കുമ്മതാനോയപണയുംതാങ്ങാ—
മൊത്തകൾപാത്രതുവാക്കിക്കൊരിപേരും’.

രക്കിനു പറത്തുവരേ.

‘സുജിജനങ്ങളും ചിലക്ക് പട്ടമാരോടായിരുന്നു അധികം
പ്രീതി.

നമ്മുരാറിവർന്നെങ്കണ്ണിൽ അധ്യതുള്ളുണ്ടെങ്ങനെയൻമൊല്ലും
വീട്ടിൽവരുമ്പോൾ സരസവാക്ക്—പാട്ടിൽവരുമ്പോൾവിരസവാക്ക്;
ആട്ടിക്കൊണ്ണാനും ദയിൽചെന്നാൽ കൊടുമറിന്നുവരുമ്പോൾ ചിരിക്കം;
പട്ടമായടെങ്കുടെപ്പുഡായാൽ ഒരു തോതുപറ്റു നേരുന്നുനുംപാക്കിം.
ശ്രാംകരിക്കാനോന്ന് ഭാവിച്ചുവരുമ്പുന്നേരുടെ വട്ടിയുമെടുക്കിം.
പൊട്ടായ്ക്കവാ പീഞ്ഞായോളിക്കുടാക്കുതിക്കുളിനുകയക്കിം.

നമ്മുരിമായടെയും പട്ടമായടെയും സംഖ്യയം നായർവീട്
കൂട്ടിൽ സർസാധാരണമായിത്തീന്തിരിക്കിയണം.

‘ഈപ്പുംകൂട്ടാണവേദപക്കിപ്പെണ്ണുംനീന്തപ്പിംവാനിപ്പുടവക്കാടപ്പാൻ
ഭാവിച്ചുന്നപത്രുചക്കും തുപ്പന്നമുതിരിയോട്ടവാങ്ങിച്ചുപ്പും
അപുരാത്മിം ചെട്ടുകളയീടപ്പുന്നനും മുന്തരുന്നയാ—
കീപ്പിൻവരുവേണ്ണനുത്രക്കുഡയപ്പെടുടംടിയോളിച്ചുപ്പുന്ന
പാണപ്പുവക്കം സംസാരിച്ചുവരുന്നും മുപ്പിലുംരിഞ്ഞെമോഴിച്ചു
പെണ്ണിനുപട്ടവക്കാടുത്തുനുള്ളുകൊണ്ടപോറിപറഞ്ഞു.’

ഒരു നമ്മുരിക്ക പററിയ അംബുലബത്തെ കവി ഇങ്ങനെ
വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചേരുകൊരംചുംകുംകുംകും കെട്ടിനക്കരുതപ്പുരയിച്ചുണ്ട്
ഉച്ചത്തിനുന്നുകവിയിരുത്തുന്നു; ചേരുക്കും ചേരുകൊട്ടകയിരുത്തുന്നായ്

മഹാസ്തം കയ്ക്കണം ചട്ടക്കുള്ളിൽ ചെന്ന ചട്ടികലഞ്ഞും കല്പിതകൾ തുട്ട്
അന്നേന്നും മഹാസ്തം കോപിച്ചുവന്നിട്ടും സ്ഥാനത്തിക്കരണം തൊഴിച്ചു
ചെവന്നാൽ ചട്ടം ചട്ടത്തിലും തൊഴിക്കുള്ളിൽ താഡകം ആക്രമിക്കുകയുണ്ട് ചുറ്റു
ചുരിപ്പേണ്ണും വിളിച്ചു വരുത്തിച്ചുട്ടു തൊഴിക്കുമാരാജുമ്-

[ഒന്നും കൂടി]

മഹാസ്തം യുമുട്ടുവന്നും ചട്ടാൽ ചുരുക്കിയിരിച്ചു.

പ്രശ്നജനങ്ങളുടെ മടപ്പുള്ളിജാലി പട്ടമാർ കരാമമാ
കീക്ഷിച്ചു; താഴെനു. എന്നുൽ “അച്ചുകര വന്ന വിളിച്ചു
നാകിയ — ഒളിച്ചുകൊടുക്കാ ചോദാ കരിയു.”

എന്നും അഭിരുചിയിൽ മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും ശാന്തി നട
ത്തിയിൽനാതനു തോന്നും. അവർ അപ്പും കുട്ടി ഭജിക്കുന്ന
തിനെ കവി പച്ച സ്ഥലങ്ങളിൽ സുചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്കു
കമ്മങ്ങരു നിരുച്ചവററിയിച്ചു് അഭാദ കൊരു കഴിത്തുവര
പോരം,

“വെററിപ്പുകയിലപകാണ്ടുവരുന്നതും മുറംനമ്മാട ചാരുക്കാരനു
കൂറംവല്ലുമൊന്നുണ്ടും — മറ്റുള്ള വരുടെ സഹകരണു
മുറംനങ്ങൾവിചാരിക്കാലു; പോരാറിക്കുണ്ടു പേരറിയുണു.
മാറികളായതു കാരണമരാവിയിൽ.”

അവർക്കു്,

“ഉള്ള ഗവും മന്ത്രാഖ്യാനം ചെയ്യു ക്കുള്ളാട്ടരസിക്കുന്ന മെന്നു
കഴിഞ്ഞുകുണ്ടുനു കുളം ചുല്ലുമെല്ലു കൈണണ്ടു കുംഭാനുമെന്നു.”

ഒരു ജോലിയേ ഉണ്ടായിരാനു തുട്ടി വരുതു.

മാരാമാരേയും പൊതു വാളുമാരേയും നാബ്യാർ അവിട
വിട ധാജരാക്കിനിത്തിച്ചു് പരിധാസവഷ്ഠാ ചൊരിതെ
ക്കണ്ടു്.

“ശാളമട്ടു വിളിക്കുന്ന ഏകളുന്നവച്ചു പ്രശ്നാതവനമരില്ല
മഹിം ശ്രൂട്ടുകിലങ്ങാണില്ലും താഴും ക്കേറുമമുന്നോരുന്നും”
“പുതുവാഴു നേരാവിപരാണു് പുതുവായുള്ളവിയണ്ണം കുടപ്പാൻ
പുതുവന്നായടയാളായതിനാൽ പുതുവാഞ്ചുന്നായപേരവന്നുവായു്
അതിയായിട്ടിവനിവിടവരേണു മതിയാമവനരു വിഞ്ഞുകുളും”

ജനങ്ങളുടെ ഉപജീവനമാർപ്പങ്ങളിൽ പ്രധാനം തുഷ്ടിയാ
യിൽനു. കാളുവടത്തിൽ എപ്പുട്ടുന്നതു് അതിജാത്രത്തിനു
കുറവു വരുത്തുമെന്നായിൽനാം നാശരൂപം വിസ്താരം
പ്രാഭേണ ചെട്ടികളുടെയും നന്ദുരിമാരുടെയും കൊണ്ടിണികളു്

“കെട്ടിയും കരുതിയും അനുഭവമല്ലതും ചെട്ടികൾ
“കെട്ടിയും ചുമട്ടുകളുമാണ് കരഞ്ഞടക്കതെന്നും കെട്ടിച്ചുമന്നുകൊണ്ടു”¹
എത്തോടിരിക്കില്ല. ലാഭത്തിൽ ഒരംഗം പ്രക്കണ്ണാൻ
ചുക്കമായി കൊട്ടക്കണാമ്മേൻ വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നതു
വെക്കില്ലോ പലപ്പോഴും കൊന്തുക്കാരമാർ അവരുടെ അടക്കയ്ക്ക്
നിന്നും പണം പട്ടിക്കുവന്നതായി നന്ദ്യാർ പ്രസ്താവിച്ചി
ട്ടുണ്ട്². ലാതയും പറക്കിയും ഇക്കിലിയേസും പ്രവേശിച്ചുകഴി
ഞ്ഞതിനും. ഭരണം അവുവാസമിതമായിരുന്നതിനാൽ തുഷി
ക്കാരുടെ നിചയും ശോഭനമായിരുന്നു പറയാവുന്നതല്ല.
ഒന്നാമതായി അനുഭവവിജയത്തിൽപ്പും ഒരു ലഭിച്ചിരുന്ന
വസ്തുക്കളായിരുന്നതിനാൽ അവയിൽനിന്നും നിക്ഷി അങ്ങം
ചുക്കു മുലംകൂഴികൾ മുതലായവ കൊട്ടക്കത്തിന്നുണ്ടോ എബ്ബു
ക്കീ അതും വളരെ തുട്ടുമായിരുന്നവെന്ന് ഫോറോന. കൂടുതലായും
ഒരു വല്ലായിരുന്ന ദേഹം, 10.

“குட்டிக்காலம் இருப்பதைதில் கிடீயியதெல்லாம் கூடுதில் என். அதைகிடீயும் செய்துகொண்டு இவருக்குப் போடும் வாழக்கூவதும் நன்றாகவே பூங்காந்தன்டும் மீண்டும்துவாதுகளையிரு வாசனைக்கூடிசெல்லாகிற பால்பிடிசீபு நடக்கேயில்லி. வெள்ளுான் பொயிக்கட்டுத்தெல்லாம் நீண்டுதொயிலீபு; காலமெனிக்கிடும் வலமெனிக்கிடும் ஸப்பாவிடெல்லாக்குறையிலமாயி. புலிகளைக்கூட்டுவதெல்லாம்பூ, வலமென்றாலையெல்லாம்வது ஒலபூரி நான்கெடுக்கூட்டுவது வீட்டிற்குக்கூட்டுவது நால்லுவதுமாற்றும்வாய் என். ஏதுமான் சிலவகைக்கூட்டுக்கூட்டு கூடுதின் கூட்டுக்கூட்டு எதென்டு. மூலிகையிடுவதும் கூடுதில்லை: கூடுதியைக் கூடுதியாகவேயிடுவது.”

(സ്വഭാവക്കാൾ)

କାହାଙ୍କାରୀ ହିତଗର କା ଉତ୍ତର ମରିବାର ତେବେଶିଲ୍. ଆହାର
ଲାଗୁ " ଏହିପ୍ରାଣ ଦେଖନ୍ତିରୁ ହେବା ଯଥିର ଯଥିର ବନ୍ଦରର ଉଗଳା
ଯିତରେ.

କାନ୍ଦୁ ଯୀବିଟିଙ୍ଗାର ହେଲିଲାଖଣେରଂ

നായക്ക് തൊരണ്ടി.വരുള്ളു.....

படிவாளிகள் பொறுவே மாண்புக்கலையினை. ஸஹிதீ
குடி அவசிய மாண்பகளிகள் உள்ளக்கிடு கொடுத்துவனி
இன்னதையிருந்து வரும்.

அதுகூடிலும்போதுமலிலுள்ளதையுபிலுஷ்கிட்டுக்கிட்டுமென்று

ஞானக்கூரிக்கும்என்றாலும் அதுசுரங்கங்களைகள்

(ஸ்ரீ ராமப்ரயங்கர)

வெற்பும், மஹாவார், ஜூரஸ்பூம் ஹவ தாஷிலாயி
ஸ்பீகரிசூதினாவணம் அவர்கள் ஞானத்திசூலாயினா
வணம் பார்க்காதே ஹா வேஷம் கெட்டி நடநினாவரை
நாயுர் கர்க்கமாயி அதுகேஷபிரதூகாளான.

நாகிக்காரனாலும்வாங்கடிசூதி ஸ்வயிழமாயி.

ஞானராணாபோலை ரோநியீக்டின்செங்காஞ்சு

மழிக்கூம் கூக்காயவும் கெட்டுத் தாக்கடுக்கூக்கும்

கஷிவவஸ்தும் சொல்லினாரீக, வெற்புநிக்காலம்.

(பாலைப்போவாவுராந)

பரிபர் வஸ்துமைகை வாக்கிசூதிரிக்கூ; மத்தாயம்ம் காள
கயிலெலுரோகு சூத். எவர்,

கங்காத்திரீம் கூக்காயத்திரீம் காகாகை

நாட்டுக்கூம் வேங்காத்துக்கைப்பிரதூதிசூதி

தக்காதிலெலுநீயும் சொகும் வெட்டிக்கதீம்

மீகவாக, தன்ன் சுக்குக்காதில்களை-

தாக்கெலுப்புக்காரிசூதி பதும்பள்ளாதீம்.

வாணிக்கொள்கூடு கடக்காலையினான. 'ஜாதகாநோக்கி' கைதறவும்
பரியான்' ஜூரஸ்பூமாலோநும் ஒம்முறவாடிகாலோநும் நாயுரா
க்கு வலிய யூதிமாயினான. ஒய ரளித்துக்காரல் நாயுரியை
கவி வண்ணிசூதிரிக்கின்ற நோக்குக்.

'பாலைக்காவடிசூதுக்கையினாலை ரளிக்காக்குமைக்கையினாலை

முருங்கூம்புக்கையை நொழித்துக்கையை சூதும் பொலுதுவன்றியிலு

பாஷ்கரி மக்காந்திப்பும் புலரோநும் தக்குக்காலையின்திட்டாயிலு

நூக்கும்பும்வகுப்பும்பும்வகுப்பும்வகுப்பும்வகுப்பும்'

(சுறுங்காலைப்பாரிதம்)

"ஜூரக்கையினாலை மறுவாலிக்கை தூநுநும்மேக்கையை வெற்றும் ஏயரேஜும்
ஏதும்மகிமைதை வேங்காதுக்கைக்கவாக் திருவாஸிக்கை வெற்றுக்கையை

(இயுவாரிதம்)

அக்கூலதேத ரளைரிதி தூநுநுக்கையில் நாயுரோலை
புதிப்புலிசூதி காலையாக்கு. அதுரைக்கிடும் காநுக்கைக்கை
மார்கா அப்பிதி ஜகிப்பிசூதி, ஸ்ராரித்திரீம் அயு
தீடெ வண்ணு விளைக்கி ஸாயாரள்மாயினான.

കല്ലിച്ചുനിക്കാലവള്ളൂട്ടുടക്കം-കവിന്തുനടപഠി, കാൽക്കാലം
വസ്തുപരമഞ്ചവിട്ടിച്ചുപറിച്ചു-റിശുമടിക്കാരത്വാദിസാധ്യംവോട-
ഈയെതുരാശിപറിട്ടിച്ചുപറിച്ചതി—ലൊവ്യതരാഗിന്റുപനംകാട്ടക്കണം;
ഇത്തമ്മരപരമാട്ടക്കാജുറിയക്കണം-ഇലക്കുപനതുജോധിച്ചീട്;
രണ്ടുജനങ്ങളും അമിൽക്കരാൽ കൊണ്ടുവിവാദിച്ചുരമനുകരാൽ
രണ്ടുജനത്തിനുംവചനഭ്യന്തരി—കണ്ണറിയിപ്പുംസംഗതിങ്കാ.
കാൽക്കാലംടെമുധിക്കിൽച്ചുനവർക്കാൽക്കാൽമതല്ലാമണ്ണറിയിച്ചു;
കുള്ളംഞ്ചത്തിനകറവുംവേംഡി—ഉക്കാംഞ്ചത്തിനവട്ടംഎട്ടും;
നേരല്ലുംനുകാൽക്കാരാൻ—ചരം ദാഖലപ്പെട്ടുകുട്ടന്താൽ
നേരക്കുളിവുനെന്നുംനുക്കുളിവും പേരുന്നതകിപ്പിട്ടുകിയയള്ളും
അക്കമുഖ്യാനം റപനുംവുംഡി—ക്കുയുമിലിവന്നുകുന്നവട്ടം

എത്തുക്കിലും കാൽക്കാലത്തു സാഖ്യസിച്ചു വിവാദം ഉണ്ടായാൽ
രണ്ടു പേരും രാജാവിനന കാണ്ണാർ സന്ദേശി വരാറിപ്പായി
യന്നെന്നും കാൽക്കാലം പച്ചേപ്പും കോഴി വാങ്ങിക്കാണ്ടു
നേപരാധിശൈ നിരപരാധിശക്കി വിട്ടിട്ടു് നിരപരാധിശൈ
ഡിക്ഷിക്കാരിഡാണു ഇന്നെന്നും, ഇതിൽനിന്നു വിശദമാക്ക
നീഛേ? വസ്തു കാട്ടിക്കുട്ടാൻ രാജാവിനേ അധികാരമുണ്ടായി
യന്നുള്ളവെങ്കിലും കാൽക്കാലമാർ രാജാവിനന തെററിലുരി
പ്പിച്ചു രാജക്ലുന വാങ്ങുക പതിവായിജാം. ഇതിനു് വസ്തു
വിലക്കുക എന്ന പോം. സാഹുസപയംവരത്തിനു് അനേകം
രാജാക്കന്നാർ വന്നിരുന്നു. അവരെ മുനിച്ചു് ഒരു വിപ്പൻ
പറയുന്നു:—

“കണ്ണരസിച്ചുനുക്കുവസിക്കാം
കണ്ണാൺപറവാൻകുവില്ലുനു ചെ
കണ്ണവിക്കുവിലുക്കുംഡി”

രാജാക്കന്നാർ നാമിംതെസന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു
പറത്തിട്ടിട്ടിട്ടല്ലോ. കാൽക്കാലമാർ സേനാപതികൾ കുടെയാ
യിരുന്നു. ‘യജമാനമാർ, അന്തരുടു അതുവിശ്വം ഒക്കേ ഭട്ടമാ
രെ യുലുത്തിനു് ഒരുക്കി കൊണ്ടുവരാൻ ചുമതലപ്പെട്ടിരുന്നു.
ഈ യജമാനമാർ അതിലോക വസ്തുവകക്കളിം വിട്ടുകൊടുത്ത
വന്നു. ഭട്ടമാർക്കു ഗാബളമുണ്ടായിരുന്നിപ്പു. നിബിശ്വം പുരയിട
അക്കിം അവക്കണം വിട്ടുകൊടുത്തിരുന്നു. യജമാനമാർ കൂട്ടരി
കൾ കെട്ടി നായമാരെയും മറ്റും വെട്ടം തടയും, എത്തിം
കിടക്കം മുതലായ അട മുക്കിം പാംപിപ്പിച്ചു വന്നു. കാലക്കുമേണ

യജമാനവാർ സൈന്യസഖ്യീകരണത്തിൽ അനുഭവം കാണാൻ ആത്മക്ക്ഷമി. അവൻ തെന്നു കീഴിച്ചിട്ടുള്ള ഭക്തിരാഗ രക്ഷിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും ഉദാസിനാരായി. അങ്ങനെയുള്ള നിലപാതയായ യജമാനവാർരെയാണ് നബ്യാർ നാളുചരിത്തത്തിൽ ഇള്ള കാരം അധിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നതു.

“യജമാനനൂപിതു അണം യം പ്രഥമാനന്തരാല്ലോ;
സപ്തനാഡിക്കുകാട്ടാനു കൊണ്ടും എഞ്ചന്നും ശിമിയ മതിയാകില്ല;
അംഗിവരവിളിച്ചുവയ്ക്കിയും ചൂഡകളുള്ളതിട്ടുകയും
പോരതിരിക്കുമ്പുന്നതുകൂടു മാറ്റുകയും ചില വിപോഹാ-
രോടുക്കുന്നാരാഘവാബീകുളം ഏകദിവസനോക്കുമ്പുന്നതയും”

അവരിൽ ചിവം പതിവായിരുന്നു.

യുദ്ധസംഗ്രഹിക്കുളിൽ വിച്ഛു്, അനു്, വാളു്, പരിചു,
കാതാ, കമ്പട, കട്ടത്തില, മുസുന്നു, വേഖു്, പടി മതലായവ
പ്രധാനമായിത്തെന്നും പും അതാക്കുകളിൽ പ്രചാരത്തിൽ വന്ന
കഴിഞ്ഞു. പട്ടു, പോക്കോഡാൾ തക്കിൽ, പട്ടഹാ, മരഗു്,
തന്ത്രവാർ, കഴയ, താനു്, ലന്തക്കുൻ ഇം സാമഗ്രികളും
അപാരിന്നുജ്ഞമായിത്തന്നു.

വാളു് പരിചയും വില്ലും രണ്ടുള്ളിലും
നീളം ചെയ്യു ചവിളുള്ളിലും കിണ്ണിയി.
പാലം ദാളിലും കുന്തിവാളിലും കട്ടത്തില
മുളക്കുളിം ദിസലങ്കുളിം മുരിഞ്ഞടി
വെലു, ചുരികയും കുന്തിക്കുളിം.
കോളും പരിചയം മുസുന്നും ചക്കും നുഡിം
ഇം ചുളിയും തൊട്ടിഡിം ചും കുന്തിം
ചാടകും കലാറാറാളിം കും വാളും നുഡിം
ലന്തക്കുൻ കരി പറക്കിക്കുൻ കരിം
ചന്തനും പുളികുടം കും കും കരി
കമ്പടിശ്ലും കവി ശായമായി.

മൊക്കുവേ കും കും തുടങ്ങി മഹാരാജാം. (മരിഞ്ഞിസ്പയംവാം)

അംകാലവത്തെ ശിക്ഷകൾ കുറേ കരിന്നങ്ങളായിരുന്നു. മോഹി സംകാരിപ്പാലും വയറിക്കു വിധിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒ മാർത്താന അതു അവരെ ‘എപ്പുറും കണ്ണത്തുകയും’ ‘പ്രസ്തു കരി തച്ചു തകക്കയും’ ചെന്നു ശേഷമാണ് ‘രാജസന്നായിയിൽ ദാജ്ജരാജാവും വായിരുന്നു’.

“ചുവാനാരെദ്ദേശവിറാവനാരമ്പൂരിൽ കയ്യാക്കിപ്പാൻ
പാശാതിക്കിരൈനക്കുളിച്ച് ഉചനാരോഹണവും സീഞ്ചുടക്കാൻ”
(ശീലാവതീചരിതം)

തെളിവു ദാവരിക്കുന്ന ഏസ്റ്റ്‌പുരാതനക്കുന്നം ഉണ്ടായിതുന്നില്ല.
അമാഖ്യാക്കലെ പിടിക്കാൻ ചുമതലാപ്പെട്ടവർ അവരുടെ
ജോലിയിൽ അമാഖ്യായാൽ കാണാനില്ലാൽ,

‘അംഗ്രോഡ്സം ചാദ്രക്കാരം വിട്ടിലുംകൂട്ടു കണ്ണിക്കുവണം’

അരതുക്കാണ്ട് തസ്മൈരമാരു പിടി കിട്ടാതെ വയനാപ്പക്ഷം
നാവർ ആരുരുവൈക്കിലും പിടിച്ചുക്കൊണ്ട് ഹാജരാക്കാരുണ്ടാ
രീജന്നതു.

സക്കാത്തേപ്പുരാധ്യമന്മാരിൽ പദ്ധതം സപാത്മത്രംപരമാ
രായി ജനപീഡനം ചെസ്തുവനു.

രാജകാഞ്ഞംക്കുഡ്സ്തുജിക്കരെയംനും
വ്യാഘംനടക്കിച്ചു സമസ്യസാധ്യക്കുണ്ടെല്ലെല്ല
തൊഞ്ചാവയംചെയ്യു വിഞ്ചമാജഞ്ചിച്ചുകൊ-
ണാജീവനാനം ഭൂക്കനിരുചിവർക്ക്.

രാജസേവവൈപ്പുറംറി നമ്പ്രാങ്ക് ബഹുപ്പദ്മായിരുന്നു
എന്ന തോനുനു. പാലേ നധലങ്ങളിൽ രാജസേവക്കുമാരു
കുംനമായി ആക്കേഷപിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്.

VIII

നമ്പ്രായട വാൺകുരുച്ചുള്ള പ്രധാന തുണ്ടാദി അവ
യിൽ സവ്ത്തു വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഫലിതഭം, വാസ്തവിക
നപ്പും ആകുന്ന. ഫലിതം എന്നതു് പരിഹാസമാണുന്ന
പദ്ധതം തന്റെ ലഭ്യത്വിലുണ്ടാക്കാൻ. അതു കരിയല്ല. പരമ്പരം
ഡാന്താങ്ക സംബന്ധവും ഇല്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽ കവിയും
ഭാവനാശക്തി ചില സാമ്പാദനങ്ങൾ ദർശിനും; അയാൾ
ഞാവരെ നമ്പുക്കുവായക്കും സുഗ്രഹമായ ദിയത്തിൽ വാഗ്രൂ
പേണ പ്രത്രക്ക്ഷപ്പെട്ടത്തിത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ അപ്രതീക്ഷിത
മാരു വിശ്വത്തിൽ “സംബന്ധാപ്പുത്തവ തഞ്ചിൽ സംബന്ധം
ഇംബാവനം ചെസ്തു്”നാബാരാ് ഫലിനാം. അതു വെറു നേരം
ചോക്കു്. പരിഹാസവുംപു. ,നമ്പ്രായട ഫലിതങ്ങദിക്കു്
പുല ഉദാഹരണങ്ങൾ മന്ത്രു് ശ്രദ്ധിക്കാനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഹന്താവതചൂജയിൽ പാത്മഗീവീഭവങ്ങൾ പാതൈ വരുന്നതു കണ്ണിട്ടു് അലോസ്സീകരം ദാടിത്രുടങ്ങാം. റംഡ്യൂ് ആ അവസ്ഥത്തിൽ “ഹരുളി പിണാത്തു”വരു.

“കംബീഡേരകരധാരലു കാമിനുസംഭാരഗാനരഖിരനിതംബു—

ഡംബരസംവത്തിരം കാരാട്ടിനു കംബീസ്സുന്നയുഗലുക്കിന്നും

സംഭാരനും കാരാട്ടാനു കയപ്പെട്ട വിംചുവിനുവരി

കംബീഡേരമനാ പായുദ്ധവം” അവർ കല്പിത്തത്തട്ടി മറി

തെരുവിനു. അരപ്പുരാം

പല്ലുന്നുംപായീലവിനു ഒരു പല്ലവതുല്യാധരമന്നുരം

പല്ലാവരെയും ഘുംബിച്ചുട്ടിവരം പൊല്ലാതുള്ളി തശ്വകലപ്പുരി

നല്ലുപല്ലിനനലപോകിയും മെല്ലു മാനിച്ചും പല്ലതിനെ

എനപമിക്കാവഡിവീണപ്പുരം തന്നെപല്ലകിരിക്കിണക്കണാക്ക

രൈ സംഗതി സല്ലേമോ അസല്ലേമോ എന്ന നിശ്ചയി ക്ഷേണിട്ടു് അന്നത്തെ തോറു യച്ചു നോക്കിട്ടായിരിക്കണം.

ഈനു് അസല്ലുംഡായി നാം വിചാരിക്കുന്ന പല വാക്കുകളിൽ

അത്തയങ്കളും നവ്യാജനക കാലത്തു് സല്ലമായി ഗണിക്കപ്പെട്ട്

പോന്നിക്കുന്നു. നവ്യാജനക സന്ദർഭവായാം അപൂർവ്വമിനി

യിലാണിത്തന്നതു്. ഇം വിഷയത്തെപ്പറ്റി മി: പി. കെ.

നാരാധാപിള്ള പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വാക്കുകൾ ഇവിടെ ഉല്ല

രിക്കാം. “ജനസമുദായാവന്നുവെയ ക്രിയക്ഷമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കാൻ ത്രുമിച്ചതിൽ ഇതു ഉംതുവാളിട്ടു്” നവ്യാജനക

കവിതയിൽ പല ഭാഗങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അസല്ലുംഡായി തീന്തിട്ടിട്ടിട്ടു്. എന്നും അതു് പാഠമാസരസികനായ കവി

യുടെ അപരാധമെല്ലാമുള്ളതു്” ഇപ്പറ്റിഷ്ടിൽ ബൈററൻ്റും

ഡാൻഡായിരുന്നു തുല്യായ തുടികരക വായിച്ചുട്ടിട്ടുള്ളവരോടു്

പ്രത്യേകം പരയേണ്ടതില്ല. സല്ലുജും ഹാനികരമായ സംശയിക്കര

വണ്ണിക്കുന്നതിൽ അസാമാന്യമായ വൈമനസ്ത്രം കവിച്ചുംഡായി

പുറപ്പറ്റി കവി പരയുന്നു.—

“ദോക്കമായ കൈനാശന ദാരം ദാന്തമാക്കാശതു

ഉണ്ടുള്ള വഴി തപ്പി നുന്നു ശാന്തരണ്ണാണി

ശൈക്ഷിക്കു കമലഗാന വിസ്തരിച്ചു പറയുമ്പോൾ
മുഖം വന്ന് ടുമനു ശക്കേകാണ്ടു ചുങ്കക്കന്ന്”
ഈംഗ്ലീഷ് സന്ദർഭവല്ലികൊണ്ട്⁹ കവി നിബലനായിക്കാ
ലാനു.

മരറാജ സംഗതി ഓഫാനീഷ്ടതു¹⁰ “നവ്യാതര തുളി
ഭക്തി” എന്ന പേരിൽ പ്രസിലികരിച്ചിട്ടുള്ളതു പല തതിക
ഉഭ്യം തുളിയകാർ ഗ്രാമരജനങ്ങളുടെ പ്രീതുമും വല്ലവരേയും
യുംകൊണ്ട് എഴുതിച്ചു ചേത്തിട്ടുള്ളതു പല അംഗങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി
നാളിത്താണോ¹¹. ഈ തെളിയിപ്പുണ്ട് പ്രധാന മുള കാഞ്ചുപ്പ്.
ങ്ങ നല്ല മനസ്സുനായാൽ എത്തല്ലോ വേദാവാനോ¹² താഴെ
പറയുന്ന വാക്കുളിൽ സുചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

മനമതിൽനബ്ലാറടക്കംവേണം

കനിവോച്ചവേന്നമിടക്കംവേണം ധനികളിവോദ്ദിവാജ്ഞവനക്കംവേണം
കനിവോച്ചത്തുവിശക്തംവേണം സരസവവണ്ണംയീരതവേണം
തഹസാസമദയാചീത്വംവേണം കൂദമാഴിമാരുത്തടിനടന്നായ
കൂദിചരിച്ചുത്തുംനുന്നവാന കൂദവാൻകുറവില്ലനുമരിക.

ങ്ങ മാതൃകാരാജ്യം എങ്ങനെ ഇരിക്കണംവേണു¹³ ഉലക്ക
പെരുംാളിടെ ഭരണകാലത്തെ ഉള്ളപലവാൺങ്ങളും ചീത
ണംചെറു¹⁴ കവി നമുക്കു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പുകാരം
ഞാക്കിയാൽ നന്ദ്രാതര വിമർശനം വിധപംസകം മാതൃ
മല്ല, വിനിമിംഘാതുകംകൂടി ആയിരാനുന്നു തെളിയുന്നു.

പ്രീ. കെ. നാരായണപിള്ള അവസ്ഥക്കുടെ വാക്കുകളെ
തുന്നു ഉല്ലരിച്ചുകൊണ്ട്¹⁵ നമ്മുക്കു വിഷയാതരത്തിലേക്കു
കുടക്കാം.

“സമുദ്ദാശത്തെ, വിശിഷ്ട അരാ റിപ്പുള്ള ചെജിക്കാരേയും
താഴുതപ്പിക്കുള്ളും തൊണ്ടമാരേയും പോരകുള്ളും മാറ്റി
കുള്ളും റാഡ്യോടീക്കുള്ളും റസിക്കന്നാരേയും പാഴിമാരേയും
കഴിയമാരേയും തുട്ടുള്ള നാവരേയും ആഞ്ഞത്തമില്ലാത്തവ
രേയും ഭിഷ്മ വികിനിക്കമാരേയും ഭാഗാതമായ പുന്നറസത്താ
ടെ കടക്കിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന ഉറർബജിതാശയനായ കവി
തുളിയക്കമെക്കുളിൽ നിന്നുകൊണ്ട്¹⁶ ഒന്നരാതവയ്ക്കാലരാക്കാന
യവനികയുടെ ഇടയിൽക്കൂടി നമ്മുൾ ഞാക്കന്നതുപോൻല
ഋതുനുന്നു,”

നമ്പ്രാഖ്[”] സദ്ഗുരുമാഡ വിഷ്ണുംഗംപുറി സംസാരിക്കാൻ മടിച്ചില്ലെന്ന് ചിത്ര സാഹസ്രാർ പരാത്തിരിക്കേണ്ടതു ശരിയല്ല. നമ്പ്രാഖ് കംനിനമായ വിമർശനത്തിനു പാത മാഡവൻ നീതി വിട്ട നടക്കുന്നവൻ, തൃത്യാഖ്യനാൻ, അചാരവികലനാൻ, അലഗാനാൻ, തണ്ണുന്നാൻ, രസികാക്കുന്നാൻ, വിശ്വാസാംതകവാൻ ആലാറുവൻ ശാരൂഹാബാൻ[”]. ചുജക്കിപ്പുറ എതാൽ,

“ഇന്നൊരു കുടം പഞ്ചരചയു്
മനും ചയ്യും ദഹനയത്രകുടം
ഇവക്കുതമീൽ കടിപിടികുടി
പരിചോട്ടകണ്ണ രസിക്” നാവരാധ ഏഷ്ടണിക്കാഡായം.

“ചോദകൊച്ചത്താൽ കഴുവു കടിക്കു” നോാഡ തൃത്യാഖ്യ രേഖയിൽ ‘സന്ധിച്ചുവര നത്തുനാ പിടിച്ചുമ ബന്ധിപ്പാനായ നോക്ക്’നു വിശ്വാസാലാത്തമാരേഖയിൽ പട്ടയെന്ന കേരളക്ക് നോഡ ‘പടലിയ തുംബിയൈ തുംബിക്കിടക്ക്’നു ഭീതക്കേളേണ്ടും ‘ഭേദപം പറഞ്ഞു’ നടക്കുവരേണ്ടും ‘രജാവാക്കിനകേറിയ ടിക്ക്’നു അടക്കമില്ലാത്തവരേഖയിൽ ‘കണ്ണിക്കണ്ണിക്കണ്ണി ജനങ്ങളും യേണ്ണിക്കൊണ്ട ഭഷിച്ചു’ നടക്കുവരേണ്ടും ‘ഭക്ഷണ തതിനവക്ക് യില്ലാതെയും ‘വിത്സഹേരണഭുംപും’ തെയും തന്നു നടക്കുവരേണ്ടും “ചാരംഗുംഗാരിയായ” താൻറെ കൂള ത്രാത്ത ഫലിപ്പിപ്പുപാൻ[”] വേണ്ടി തെള്ളിന്ത്യുക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന പട്ടവക്കുമാരേഖയിൽ “കളുള്ളാടിപ്പാനല്ലാതൊന്നിനും കൊള്ളും താത്ത” ജീവനാരേഖയിൽ തുളമാരെപ്പാറപ്പുക്കാതുള്ള കഴുല മനാരേഖയിൽ “കന്തു കൊള്ളുതു കരിപ്പുംനിന്നും കല്ലുക്കണക്കു കത്തിരിക്കിക്കു” പോണ്ണാനാരേഖയിൽ “കണ്ണ ഗ്രഹത്തിൽ കല്ലു ദൂര തവിയും കേരിയെടുക്കണ അകുമി” കല്ലേണ്ടും അല്ലാതെ മററാംരെയും അരക്കേയും ദിഷ്ടിച്ചിട്ടിപ്പാറുണ്ടിക്കാതുള്ള കഴുല

അരക്കേയത്തിന്റെ വിശ്വാസങ്ങൾ കേവലം വിലപ്പം സകമായിരാനെങ്കിൽ അരക്കേയത്തിനെ മനസ്സുവിഭേദപ്പെട്ടി എന്ന പറയാമായിരുന്നു. ഉത്തരങ്ങാഡ രാജാവു്, ഉത്തമങ്ങാഡ തൃത്യാഖ്യ, പിശാവു്, ഉത്തമങ്ങാഡ ഭടൻ, ഉത്തമങ്ങാഡ തൃഷ്ണീവലൻ, ഉത്ത

മഹതീ ഇവരെ കൈകെ കവി അവിഭവിടെ ചിത്രണംചെയ്തും രിക്ഷഗറ്റ് നോക്കേ.

“സ്ഥാതിയായിച്ചൊക്കുവീഴ്ചുവത്സൻ മതിയായിച്ചൊക്കുവനിൽക്കാൻ
അമു യുംഗരഭജായപ്പോൾ അമാവിക്കു സമുദ്രപ്പും
അമാവശൻ മനസ്സു മറിപ്പാണ് അമാവാപാപിക്കുവിശ്വേഷം.
വള്ളാകൊയ ചോക്കും നാമ ഒള്ളം ശരം, ഒക്കണ്ട തിരിച്ചും
ഒള്ളു, ഒക്കണ്ട കുറ്റും തിരിച്ചും കുള്ളു തണ്ണക്കിനക്കിയിരിക്കും.
കുള്ളുറുക്കുവാഴുളിപ്പുണ്ണം ചുംബക്കാങ്ങുവുമില്ലോ
കുള്ളുക്കിനീഴുമാത്രാബോക്കും ചുംബക്കാഞ്ഞാനില്ലോതാഞ്ഞു”
(ഒല്ലാക്കയാത്)

ഇങ്ങനെ നോക്കീചാൽ നവ്യാശം തുള്ളുവകളിൽ
അക്കാലത്തെ പരിത്വം സ്വാതികരിക്കുന്ന നല്ലപോലെ പ്രതിഫലി
ചുരിക്കുന്നവും കാണാം. എല്ലാം വിവരിക്കുന്നതിനു സ്ഥലം
അനവദിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനും ആതെക്കിലും
വു അരിക്കാണോ സമ്ഭവായേത്താണോ വിദേപം ശാഖയിൽനാം
എൻ പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ഒന്നാംതായി കവി നേരിട്ടും
സാമ്പാദികകാൽക്കുള്ളുപറ്റി വിശ്വർഖുന്നില്ലെന്നും നാം
ഓക്കേജിൽതാണോ”. ഭജനങ്ങളും അല്ലാത്തവരോ ആയി നാലു
ശുപേരു കുട്ടാബും ഹ്രാസാഗ്രാഹമായി ഓരോ സംഗതിക്കുള്ളു
പറ്റി വിശ്വർഖുന്നതായിക്കാണുന്നു. ആ അഭിപ്രായങ്ങൾ
ശരിയോ തെരേറു എന്നും കവി പറയുന്നമില്ല. ഓരോ പാ
ത്രവും അവശ്വൻ നിലയ്ക്കും വില്ലയ്ക്കും അംഗസരിച്ചു രിതി
യിച്ചും ഭാഷ ഉിച്ചും ആണോം സാസാരിക്കുന്നു. ആ വാക്കുക
ഉം പല പരമാത്മങ്ങളും അടങ്കിയിരിക്കുന്ന എന്നു വരാം.

അമാതും ചീല തീരപ്പും
അമുതശലപ്പും ചീലവിട്ടിരപ്പും
ഉമാനം വകയില്ലാതാക്കി
അമാവാപി കടംകൊണ്ടുമിൻ
അമാദേശന്തം പോക്കു വിക്കും.

(നൂച്ചരിതം)

അമായിമാരായും മക്കാളിയും വീട്ടിൽ യജത്തി പാപ്പി
കയോയിരാണ്ടപ്പോ പതിവും.

നമ്മുടെ വീടിന്റെപരംബരാജാതാവമാതും മുത്തുകേട്ടിയതെല്ലാം
അമാവിക്കുക്കാട്ടു മുക്കുത്തുടന്നുവുന്നതുനോക്കിയും

അമ്മിമക്കളാരംബ്യുട്ടുവയമ്പാന്തോനിന്നപോരാ
അമ്മാപാപികൾ റാവും പക്കലും ഉമ്മൻവയ്ക്കു നിരക്കെ
കൊലംബയ്ക്കുമടക്കയിലുംമാരു കൊലാഹലാമ കേരിക്കാനുള്ളി
ചോരവിളവെട്ടി കൊതെ ചിങ്ഗെ ഫോര വിളവെട്ടി മാധവി

[നിങ്ങെട

വെള്ളിലും ചിത്തമന്ത്രം കരികളിലും ശുഷ്കം ചിത്തിലും
കുളിനാംചിത്തിമായപുളിരിയങ്ങെന കുളിഞ്ഞാവാൻ സംഗതിവന്ന
കടികളിങ്ങെന പിഞ്ഞിപ്പുറകി കിട്ടിയതൊന്നം മതിയില്ലിനിയും
ചട്ടിയിലജ്ഞാങ ചോരം കരിയു, കൊട്ടിവിളയണമല്ലോകിൽ
പട്ടികൾപോലും പാഞ്ചക്കരാറിച്ചട്ടികവങ്ങളുംപ്പാനമതി
മട്ടിനുടക്ക മനസ്സും പല പല മട്ടിക്കാക്കിന തിന്നതകില്ലും
ആക്കണ്ണുട മുളംനുടരു വീടിലിയന്നു പോരപ്പുംമേലാ
ചേട്ടണക്കംരിവച്ചവിളവിലുംചുട്ടണക്കിമീനീക്കംഭാരം.
കോട്ടമെരിക്കെ കണ്ണികടപ്പും അടക്കയില്ലുങ്ങനരംപോലും.

(സീതാസപദയംവരം)

വിവാഹവബന്ധത്തിന്റെ ശൈമില്ലപ്പനിമിത്തം ഉണ്ണായ
ദോഷങ്ങൾക്കും നാബ്രാർ അതിസംസ്ഥായി ചിത്രണം ചെയ്തി
ക്കുന്നും.

“മാക്കോച്ചാരുവെട മക്കളും ക്രൂര

കാക്കരനായങ്ങളേച്ചത്രക്കെടി”എപ്പത്ര പണ്ണത്തിനു പാതി
ചുവവെയെത്ര കൊട്ടിത്ര പട്ടിപ്പോളുത്രു പട്ടരച്ചുൻ വന്ന
പാട കിടന്നതും “കൊച്ചുനജത്തുകിരുയിച്ച പത്രക്കെ കുച്ച
യെത്രതു പുതച്ചുകൊണ്ട്” താച്ചുന്നായരാ മുന്നിൽനടത്തി
കാഴ്ച കാണാൻ തിരിച്ചതും ഒരുക്കിനിൽ വെള്ളിച്ചരിക്കുന്നു.

കാണിനേരമിളക്കിലുംതായന്നും കൊട്ടക്കയും

ഇങ്ങനെ ഒരു ശിശ്രൂം മുരുവും പെരുതെത്തായ കൈത
വാലങ്ങളാണ് (ച്ചിച്ചറദഹനം)

അരയുധവില്ലുള്ളിട്ടു പ്രാധാന്യം നശിച്ചിരുന്നില്ലുകിച്ചു
“വായനക്കാണേം പലിപ്പു”വിക്കാലമഹാത്മ വിശ്വാസം
അമേണ വ്യാപിച്ച തുംബിയതിനാൽ കളരി കെട്ടി അക്കരാ
ല്ലാസം ചെഞ്ഞിച്ചുവന്ന അഗ്രാംമാർ ദാരോ ദേശാനുമണഡായി
അനു. കന്നുകളും വരനാലുതന്തിനു “ എന്നും ഒരു ദാനം
നാണാ വേണ്ടതെന്നു” കണ്ണിനച്ചതി പറയുന്നതു നോക്കു.

“അതിരാളംജീത ദുഡിക്കവരേണും ഇതിനുണ്ടെന്നുകുംഭിട്ടുണം.

ശിപ്പവിധണക്കിങ്ങനിപ്പണനവേണും കല്പനതകളും വേണും

കണ്ണിൽനാല്ലു ചാത്രപരു നീംപുന്നങ്ങളാല്ലോ തദ വഞ്ചാവഞ്ചു,
യന്മാസവ്യാഹ്രം, ഇന്മാസവ്യാഹ്രം, ഒന്മാസവ്യാഹ്രം അയ്മാസവ്യാഹ്രം
കമിയെപ്പറ്റികൊണ്ടു അഭാനാവുമനും വകരായും വിഭ്രംഖിയും
കമിയുംകാന്തിയുടെതിസരാത്രപുമിന്തിയുടുപലപരുന്നാഡണ്ടാല്ലുരണം
കീന്തികരിഡേവണം കൂരലരാവണം പുത്രികരിഡേവണം പുരുതവേണം
ശ്രൂരക്കന്നതയമർപ്പാരം തദ്ദീത രേക്കതിവിഡേഹിച്ചിജ്ഞാന്വൈരണം
നാടകകാവപ്രചാരണാഭാരികളിൽ ധ്രാടവമവന്നായിവരെനം
അക്കവ്യാകരണാം കൂളിയെപ്പട്ടകൾബുഥിവിച്ചാരം, എബണം
കവിതകരിക്കേരിക്കുന്ന നീംതനന കവിയുമ്പരിബന്നാം
കവിടക്കിയയിൽ വിഭദ്ദേശവേണം ക.വിധിബാർബിവകരാളിത്തിവഞ്ചം
സംഗ്രഹിച്ചുനായികുംവേണം കുറിശേഖാരാകരാലതവേണം
മെവല്ലപ്പേണം റണ്ടിനംവേണം മെവലികവിധിമാളുമാനിക്കേണം”

വിദ്യാല്ലാസവിഷയത്തിൽ നമ്മാ ചിംഗാകാരിങ്ങന ആരു
ം മാവിടെ സൗഹ്യടയാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

മതമക്കരത്തായംകൊണ്ടുള്ള ഭോഷ്ണങ്ങൾ അഭിരീതി പ്രത്യേ

ക്ഷമപ്പെട്ട തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

നാശര വീടിൽ പത്രാവണത്തിനെ ചൊരുളിക്കുമില്ലാക്കേന്നീച്ച
അംഗമരിച്ചപ്പുണ്ടെനു കാൽ മന്മാവൻ മേഖലിച്ചതുടങ്ങി
ജാഹാദിക്കംക്കരിക്കിംപുന്നയാനുചുപ്പാരം വെററിലു-
തിമോസംതേപ്പാരം പുനരന്തരനെന്ന യുളിക്കുവരല്ലോ വിരവിനെന്നു-
ചെണ്ണാങ്കാട്ടിന്മാറിക്കുമരിക്കുവിനു തന്നെടക്കുന്നു കരംചുരുക്കാഴ്ചമിവ
തന്ത്രംടക്കുക്കുവിരിക്കുവേണു നമ്മുടെവിട്ടിന്തുകിന്തിക്കരിക്കാലും
നാല്ലുനാഴിച്ചുപ്പു, പൊയി നമ്മുടെയുല്ലത്താഞ്ചുവാനുടെ
ചീറം ചെരുതാലിക്കുംപോയി ഇല്ലാതുവരുന്നമംപോയി
നെല്ലുകിടന്നതശേഷം പൊയി എന്നെടവീടിലെവാരാട്ടുക്കിണ്ണിയു-
മൊന്നുവയ്ക്കുവുംപോയി ഞാന്തും നമ്മുടെകുന്നക്കുഴുട്ടും
പാരുക്കുവത്രുംനുണ്ടെപ്പോയി അപ്പുംവിറിറം കുക്കരവിറിറം
അപ്പുംനുംമുതലുംകാരിയതിപ്പോരിനുണ്ടെന്നിംഖാഹരംകു-
ചെണ്ണപ്പുംപട്ടനുണ്ടെ. ചിത്രതപ്പുലുവുംമീനാമിടക്കം
കുരതോപ്പുംനുംതും കുള നും ഇല്ലയ പ്രീക്കുള്ളുംരണം. നും-
കുളിയിച്ചുതുമപ്പുട്ടുകുതനു കോതെപ്പുന്നിനുംകാരിലുപ്പോയി
നീലവിലുപ്പുനിനും താലികരിഡേവായി

(അദ്ദേഹമറിമാത്രം)

വിദ്യാല്ലാസര സാധാരണ ജനങ്ങളിടെ മാട്ടിലും പ്രവ
രിച്ചു തുടങ്ങിയാണ. എന്നാം ഭേദജ്ഞങ്ങളിൽ അധിക ഭാഗ
തന്നീരം അക്കഷരവിച്ച വരമായതിനുണ്ട്. പ്രേജന്നങ്ങൾക്ക് ഉച്ച
നീതിരം വിദ്യാല്ലാസം മുട്ടായേ തീരു എന്നുണ്ടാണ വച്ചിരുന്നു”.

തുൽ തിഷ്ട്രൂ ഉപദേശിക്കുന്ന ശിരിയെ കവി ഇങ്ങനെ
വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

അനുമതാനുകരണിലോ കിരാചിച്ചുരുന്നാകിയിരിക്കും
എന്തിനിങ്ങെന്നവായനുഞ്ഞുനടപ്പുമില്ലെന്നെന്നും

ചീനവില്ലപ്പറിച്ചിരുക്കിലടക്കം മെന്നും അഭിരാവും
വീണയുണ്ടാക്കുന്ന വഴുവംചു മെട്ടുനടക്കിക്കയ്യും

ചുക്കമല്ലങ്ങളിൽ ചുന്നപമിക്കരു

കിക്കരാഞ്ഞക്കുള്ളെങ്ങാണു മരിപ്പീച്ചു

സകടപ്പേട്ടക്കുട്ടനുപണംകൊണ്ടു

മഹംംവിച്ചുവള്ളുന്നീരു ചിലൾ

(ഹരിണി സപയാവരം)

ഈ സക്കാര ദ്വാരാ ധനിക്കും ചുറ്റമ രാജസേവകന്മാരു
നോടു കുട്ടതണ്ടായിരുന്നു.

രാജസേവജ്ഞ ഭാഗമം ലോകക്ക്

രാജാവിന്നും ആന്നസേവിച്ചുനിൽക്കും

വ്യാഖ്യം പറഞ്ഞുവലരെ ചുണ്ടിക്കയ്യും

കൈക്കുളിമെലപ്പുട്ടുക്കുംവാനല്ലാതെ

ഇക്കാരിയക്കാരവക്കിലുവാണുമിന്നും

ശുക്രിയവിരുദ്ധത്തുണിൽക്കുന്നവരെയും

ഓന്നക്കുവൻപോലുംവസരമില്ലപോകും. (അംവചരിതം)

വത്തമാനപ്പുത്രങ്ങളിൽ പോലും പ്രസ്താവിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത
ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെ പാതയാഡി ഇല്ലാതിരുന്ന കാലത്തും
നന്ദ്യാർ റംഗ ഗുലാംങ്ങളിൽ വച്ചു് നിഃഭയം, വെളിപ്പേട്ടതിനു
രാജാക്കന്നാരട്ടു ത്രഞ്ചികളിൽപ്പേട്ടകയും ആ വഴിക്കു ജനങ്ങൾ
കു രക്ഷ നൽകുകയും ചെയ്തുവന്നു. നാസാനാർട്ടുകിമാഡ നടപ്പ്
ടിക്കാക്കു പ്രായശ്വിത്താനാ് വിധിച്ചിട്ടുണ്ടും. ഈപ്പും
ടിനെ നന്ദ്യാർ അതികിടംനിന്നാരും ആക്കുപിച്ചുകാണുന്നു.
ശിഥാവതിചരിതത്തിൽ മനി പറഞ്ഞുന്നതാണുണ്ടു്:—

“കാവണ്ണിനൊരുംബന്നുകും പ്രായശ്വിത്തംകൊണ്ടുനീക്കും

ആയതു മെഴുത്തെല്ലാംവെന്നിന പ്രായശ്വിത്തം “മരിയുണ്ടാക്കി

ആയിരാമക്കുക്കുള്ളില്ലെന്നുപ്പന്മായതമിച്ചിഡിയാംകുമഹല്ലരും

മായംകൊണ്ടുചുംഉസിരച്ചുംപായം. വള്ളരവരാത്രാമിച്ചു

മിരുവരുണ്ണാഞ്ചാർഗണിയെ കുറച്ചിന്നനിന്നുവണ്ണംനുറും

പ്രായശ്വിത്തംചെയ്തുരക്കുണ്ടു ആയതുംപാവെന്നുകുക്കുവിനു

പ്രായശ്വിത്തംചെയ്തുരക്കുണ്ടും”

ഓസ്വപ്നം അല്ലരാജാക്കന്നാരാജായിരുന്നു അക്കാലത്തു് പ
ദ്ദേഹരം സർബ്ബാധാരണാഭാരിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാക്കുന്ന ഒരു
പ്രശ്നമെഴു കവി പല പീക്കുകളിൽ ഓഗ്രിയായി വണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്:

‘അയവലവാസിക്കളും നാനിരിച്ചാരുടുകളില്ലാത്തുങ്ങാൻ’

അവന്മാജടേതാ റിതന്നാപും ശ്രാവണികരം കണ്ണാൽ നന്ദ്യാർ വണ്ണിക്കാതെ വിട്ടുകയില്ല. ബാണാശ്ശലത്തിൽ “വേലായുധനം അല്ലെന്നമായ” സംഗരമുണ്ടായി. വേലായുധനാക്കട്ട,

വേലുമറിഞ്ഞതുള്ളംസംശലാ സംഗരമന്മവാണി

ചോററിനവെലബുച്ച ഞിരു തൊനം തുറാനല്ലിവനന്നതുനെന

ക്രംനാംതുനിനാരായണാഡേറപിണങ്ങാം നന്നാവശ്യം

ഞക്കുനമ്പിനസ്താരതിവിശ്വാഷിക്കുംഭംവനിരുത്തനെ

സപ്പുമതാം മഹാകിരിട്ടച്ചാവെന്നുംവിയായപ്പോ

എന്ന വിചാരിച്ച പിൻവണ്ണിക്കളുണ്ടെന്നു. ഗജപതിയാക്കട്ട,

“കടവയംംകൊണ്ടാടിയണാണു അടവിട്ടപുകൾരണ്ടിനും ക്രംക്രമങ്ങൾ നിന്നും നടന്നു” —കളുണ്ടുവരു.

ഹരുരാവതചൂജയിൽ അർഥജ്ഞനന്നീറ ശരദപരം തെരുതെരു എററ ക്രംബേരൻറീറ അവധിമ വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കക.

വൈശ്വവണാന്നായ ചെണ്ടപിണണ്ണു

ചട്ടണാരാഘട്ടിച്ചും കടക്കാംമുളവി

പെട്ടക്കെവുള്ള വടപ്പാവും

വെള്ളമിടിപ്പുവോൻ വിചസ്തന്നായ

പഴുടണ്ണാശകമള്ളാക്കായുമും തൊട്ടിലിവായപ്പോൾ നന്നന്തായി

വസ്തീരുജ്ജിച്ചാടുന്നും ഏരട്ടാൻപത്രമാണാധനനും

വിധംവികിട്ടുമുഖം ദിനാനുംനു മീറ്റുകുംതുടങ്ങിക്കുവെൻ മുട്ടംക്കണിനുന്നതുടങ്ങി.

കുത്തവിന്തുനാൽ ബന്ധനാധനാക്കരൂപ്പുട് രാവണാനും

“പിണ്യമുട്ടടിയോരോ കിന്നുത്തിൽ വച്ചുംകുണ്ട് പെണ്ണു ഓജം വന്ന നിന്നിവണ്ണം പരംശരീരിനും”

“ഹക്കാധിവതെ നിന്നും കാഞ്ഞമേരകിടക്കംനല്ല

ആവബക്കിലുണ്ടാതോരു ചിങ്കളിലുള്ളനാകിൽ

പാക്കവെററിലുല്ലതു ക്കപുകയിലും

പാക്കംതെത്തയുണ്ട് ഏജ്ജലു പംക്കിക്കുണ്ട്”

പട വന്നപ്പോറം അതിനിടയിൽ പെടാനാടിവന്ന ഒരു പട്ടൻ

“കുട്ടിക്കുപ്പിച്ചും അടുക്കണിനുന്നതാക്കി രക്ഷകുണ്ടുപോതിന്നെന്നിട്ട്”

പതുക്കുപ്പുംപും.

അപ്പോരു ഒരു ഭടൻ വന്നു,

പടരച്ചു തനിക്കുള്ള കെട്ടിലപത്തന്നാരഞ്ഞു ദ്രോഹം കെട്ടിലെന്നു

“കുട്ടക്കാണു ഉഭ്രക്കുന്ന മലയാളി!

കുട്ടവായും നാടനോഹം ഏട്ടുവേണ്ടും എന്നുചെണ്ടുന്നു

ശത്രുവാനാലുന്നകാഞ്ഞം രഞ്ജുംവഴിവനും

പടയിൽപ്പട്ടാക്കുന്നും രണ്ടുമെന്നതിനിയാമക്ക്”

എന്നും അയാൾ മറ്റുപട്ടി പരംഗതാം.

നമ്പ്പും തന്നെ കുടിയോരി വിശ്വാസം അവയുടെ സമഗ്രതയാണ്. വലിയ അലങ്കാരപ്പുകിട്ടുകളാണോ അവയ്ക്കുണ്ട്. ഉപമകൾ മിക്കവയും മുഴുവൻ തിരിച്ചറിയാൻ കൂടണ്ടെന്തുതന്നു അഭ്യരിഥിച്ചു.

ഉച്ചഗാമം മനാമണ്ഡലമാക്കുവ-

ജുച്ചുത്തില്ലെന്നും പ്രീസിച്ചുണ്ടെന

മെച്ചപ്പെടുത്തുന്ന വാദക്കണക്കുണ്ടെന

കൊച്ചും ദോഷവിശദപ്പെടുത്തുന്നതുടിനും

ദീര്ഘം ‘വള്ളുവാഴക്കണക്കുടിനു’ അരുളാണ്; പുരോഹനനു ദീര്ഘം ചവടിയപ്പോരും ‘പ്രാംബികണ്ണക്കു മുഖത്തിയരത്തു’ വരേതു.

“ഇരംമരം വില്ലുകളിലുമുഖം കാരാഡിക്കുവാദിത്തമാണുവരുന്നുക്കു
ഇരംമരം കുടിക്കുവിച്ചുവരം ശുട്ടാരുളിക്കും പക്ഷിയിൽ
കുറഞ്ഞുകൂട്ടുന്നപോവുന്നു ഇരംമരം കുടിക്കിരിട്ടി
അഴിവുക്കുന്നു വെള്ളുത്തിരിയിൽ അഴിവുപുണ്ണു വലഞ്ഞു ദോസുന്
വെള്ളിവും കടിച്ചുതടിച്ചു പഞ്ചാംശക്കുവാട വീതുന്നുണ്ടു
ഈയപ്പുതു കൈകുണ്ടാണുന്നുണ്ടു കരപരാഡാണു കരണ്ണം കുഞ്ഞു
ഈയപ്പുതു കുടിക്കുവിച്ചു ഭൂക്കിയ പെരിയൈരുവാഡിക്കണ്ണക്കരാവണം-
നോടവള്ളും കരപരാഡിക്കയോ”

രാവണനു കാത്തവിന്റുകൂടുന്ന പട്ടിച്ചു വന്നുന
സ്ഥാനക്കി.

“പലകം കണ്ണാനകളിച്ചു വലയിൻപെട്ട കുഞ്ഞുക്കണ്ണക്കു
വലഞ്ഞുമുണ്ടുണ്ടു മതിയാവിള്ളു”

എന്ന വിചാരിച്ചാണുതു അവാന കൊന്നുകൂട്ടാതെത്തതു”.
യുലം പരാജയാ പരാദനവർ ‘ചാട്ടംപിഴിച്ചു കവപിക്കുട്ടംകണ്ണ
ക്കാണു’ എന്നുന്നു. വലവിച്ചുപരാക്രമമുന്നുന്നരായ അള്ളക്കു
ളട കൈകുടി ‘പേരാധിനാഥ വേദക്കണക്കാണു’.

“സുരവധിക്കുട നട്ടുവിലിംഗംം നരവധിചേരകയില്ല
ഉല്ലിംഗക്കാണ്ണവും ഇരഞ്ഞട്ടവിൽ പിള്ളുവള്ളുവുംപോലെ
പൊന്തയമാണുക്കു തന്നെടയിട്ടുണ്ടു പോന്നുപിടംതുപോലെ
മറിഞ്ഞുപേടകക്കാണ്ണനെടയിട്ടുണ്ടു കരന്നരിതാംപിടംപോലെ
ശാശകിയമാരിണാക്കുരിക്കിൽ ചെച്ചും ഒഴുകപ്പുകൊടിപോലെ”
“മാറാക്കുളില്ലോ തോറാണു തുച്ഛമരം മിഞ്ഞേണ്ണറാംപിള്ളു
കാരാന്തിള്ളക്കിന്നവാറുക്കുപാലെ തൊറാംനുവിക്കി പറംഞ്ഞു”
“ഞുമാമനു പരാഞ്ഞുവരുള്ളുമുൻ ദിനീക്കന്തുപോലെ
ദീര്ഘരാവലി കണ്ണുകുപ്പുട്ടാമയ മാടമ ദണ്ഡിനുകും”
“മംഗലാരിഡേ നീഡം നൃഹം താഴുരിലേംട്ടു പോകയില്ല
നല്ല കിന്നതു കുഞ്ഞുക്കാരിൽ ദില്ലുമാണു ചുടിയുറപ്പേരിലും

കനിക്കാവും പവിച്ചുമിടവെന്നുന്നതുലക്ഷ്യിവന്നിയും പോലെ
കൊന്നപ്പും മരിഡജ്ഞാന പൊന്നം തക്കിൽ ചേങ്ങംപോലെ
കാശനമുട്ടുകിന്നനടവിലഭാവിന്തായ മണ്ണാട്ടിക്കായവെന്നതും പാലേ”
“വഴിയും കോപമടക്കയെന്നതുകളിൽക്കൂടി വിറച്ചുടക്കണി
വള്ളംതോട്ടിയുംബരിയാരണ്ണായ കളം നിന്നു മറിക്കുപോലെ”
ഈമാതിരി നിരുപരിപ്രയക്കൊടിയിൽപ്പെട്ട വസ്തുക്കളുണ്ട്
നമ്പ്പാരാട്ടട ഉപമാനങ്ങൾ.

സപ്ലാവോക്കതി, അപ്രസ്തുത പ്രശ്നം, ദ്രാജാരം, അത്മാ
ന്തരന്നാസാ മുതലായവയാഥാണ്” കവിക്കു പ്രീരിപ്പെട്ട മറ്റൊ
ക്കാരങ്ങൾ.

“കവലയമലക്കെപരിഗ്രി സാരം തവഴുക്കുറിവാൻസംഗതിവാദമോ?
പെറ്റിന്ത്താവവിശേഷമാണോ? കല്ലില്ലാത്തവന്നമാണവഴുങ്ങണോ?
നബ്ലായപാട്ടംകൊള്ളുന്നു കല്ലിന്താവിക്കാരമരുണ്ണോ?
പ്രഭാകംപചാലുപിപ്പാരയുപരിയുംവാറു കാകന്തിക്കലുണ്ടാണോ?
മാഞ്ഞിരുചമാംമുരുതയൻറാൻ മാടല്ലാബിരുന്നംഗതിവാദമോ?”
“മംഗ്രൂതരനുകിണറിൽക്കിടക്കന്നാണ്യുക്കുമെന്താനാകണംറിയുന്നതു!”
“ഒരാധൻപോയതു മോശസ്ത്രംവഴി; അരംബാനക്കരമെന്നാവിശ്വാസം
അവാന്നാനപിശയുംറിക്കുന്നു; കുറരിക്കാരനുചോട്ടപിശ്വാസം
കാണിക്കുളാവക്കപ്പുഴുതിൽപ്പാട്ടം; കാതിക്കോനൊക്കു
ക്കു എന്തിക്കാരാക്കരയിലില്ലോ; എല്ലാനപ്പുംകട്ടിപ്പില്ലാൻ
അവചവാസംകരിക്കുക്കുക്കുക്കും; അനരക്കരുന്നതലവന്നാട്ടേണ്ണാം
അംഗായക്കാരുടെന്നതാക്കി മാതരിടം; പൊംവന്നപഴുന്നുനുരുക്കാകിടിന
നീങ്ങുക്കുണ്ടുമ്പുചുണ്ടുമെന്നാൽ ക്കാരംവഴുപഴുപഴുപ്പിച്ചവിട
പ്രസംവച്ചുള്ളതുപുംവന്നാൽ വ്യാധിവെച്ചുന്നുകൂടാഞ്ഞതിനുകുമ
ഒരുംനവന്നാലുംനേതനന വരുത്താനല്ലക്കുണ്ടുമതിനേന്ത
പിരുളംനേരംനാനേവരുളിം”

ഈത്രാല്പുദാധരണങ്ങളിലും കവി പരിപിതവസ്തുക്കളെക്കൊ
ണ്ണാണ്” പേരുമാറിയിരിക്കുന്നതു്.

പ്രതിവിശ്വന്നനയിലും ഷുട്ടകവിബാശങ്കോണും വളരെ
അപൂർവ്വമായിട്ടു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

കദളീവനവശ്വന.

പച്ചക്കുളിക്കുലക്കരിടയുള്ളിട മുപ്പുന്തിരംനായുംപഴനുകളിലും
ഉച്ചതിലണ്ണനേക്കണ്ണൽ പവിച്ചും പച്ചതനകളുമൊന്നിലുകൊണ്ടുള്ളൂ
മാലകരിക്കാണടവിന്താനീലുചിക്കോനു മാലകരാക്കുണ്ണുകുകമാറുള്ളൂ
ഖീലാവിലാശേനനനില്ലുനുവാഴക്കി നാലുംബന്നുള്ളിന്തിനുവിശ്വാസിന്താ
മോലാനിലാശേനനതുനുനേരുള്ളൂ കോലംമലംനുതമാടം ഉല്ലാസം

ആരുംവാകനംരാജുമുഖംതുണ്ണിയില്ലെന്നിനിന്തിവിശ്വാസിന്താ

[മുഖ്യതാരമന്ത്രം]

അംഗത്വാദത്തുവീണകിടക്കുന്ന വാഴപ്പുംകൊണ്ടുകീമഹിതലം
പാശംറപ്പട്ടവിരിയുക്കണക്കിനു വാഴള്ളുചുറംപുകാഡുക്കുണ്ടപ്പുറും
വാവലുകുക്കുണ്ടുംപുട്ടുക്കിളിക്കും ദാവും പത്രം പറസ്റ്റക്കുന്ന
പക്ഷിക്കിരിവന്നിപ്പുഴയുടെ ഒരു ക്രഷിക്കുന്നാണിപ്പുരപട്ടികൊണ്ടായെനു.
(കല്യാണസംഗമസ്ഥിക്കം)

സന്ധ്യാവഞ്ചന.

കന്ധവിൽച്ചുവട്ടുനേരും കനകച്ചുണ്ണലപ്പാവു
മിനക്കഹരുനു ബിംബം മുട്ടുരെന്നിരുന്നുടെ
ചുമപ്പെത്തുണ്ടിന്നു മുകളിച്ചുഭുദ്ധുനുള്ളി
പരിപ്പോരുന്നുവിപ്പുംനുക്കാണായിവനു
വിരിഞ്ഞതുമരുള്ളുകൾ പരിപ്പോരാണുനു
വിരഞ്ഞചിത്രവാക്കും കുരഞ്ഞുനു
നീറഞ്ഞതുമുള്ളുകൾ എന്നുനു
തങ്ങാമാർവ്വിട്ടുനും അരംനോക്കിരട്ടായും കും
അഞ്ചുനോർന്നുനു അരമെല്ലാം കും
തനിച്ചുവശ്രമിരബ്ലും കാറിച്ചുനായരാഞ്ഞു
നീന്തുമുക്കുണ്ടുനുചും കുളിക്കും തഴക്കു
....
കുസുമാരുടുക്കുനു കുറനിരന്നുകുനു
കാറിച്ചുട്ടുരജ്ജുനു കാറന്തട്ടിവരികുനു
പെട്ടുക്കുണ്ടുരുക്കുനു വെട്ടുപ്പുള്ളുകും
കുടിക്കില്ലയുരകുനു പാട്ടിൽവന്നുരജ്ജുനു
കുറുക്കുമുൻനുകുനു . കാമവന്നുനടക്കികുനു.
കാമിനീമാർപ്പാക്കിപ്പോയു് കാവലായകീടകുനു
മണിമുള്ളിക്കടക്കുനു പണാക്കുന്നുനു
പിണകുത്തുനു നടക്കികുനു പെറ്റുനുവികുടകുനു
പടിക്കുന്നുവന്നുനുജുളി നടക്കുന്നുനുവരു
കടക്കുന്നുനുകും കടക്കാമുന്നുനു

(തുജ്ജവില)

ഹിത്രുകുംബ.

ശാപ്പുന്മാറ്റുവയനുകുണ്ടുകുണ്ടുവയരിയുംവെള്ളായാസഹിതം
വാഞ്ചാസാക്കമാരണ്ണുംഡൈവാൻ ചൂണ്ടാറിച്ചുകളിയാകുനു
പൊക്കുക്കുക്കുവയനുപരഞ്ഞും വിരലുപിടിച്ചും നീവൻകുകമാരൻ
ഇതിവിതിലതിവിതിലെനുവരും. വിരലുകൾവയനുപിടിച്ചുനിവത്രം.
ഇത്രാഭിസന്താനാന്തരാപാദം.

ക്രാന്തിരാജശശൻറ വച്ചനു.

ചെവയിച്ച താടിയും ഏകാദ്യം മുഖയും
വസ്ത്രിച്ച സെഹാട്ടിൽ വില്ലും എംബേഡിം
ചെവയരത്തിള്ളുകുന്നുക്കു എന്തുനുള്ളി
മധ്യിള്ളിപ്പാലു വള്ളെന്തുള്ളി പള്ളക്കി

അംഗങ്ങപശ്ചവതം പോരവ ദഹിരവും
മുഞ്ഞാമലം കൊണ്ടു ഏകാള്ളു മാലകൾ
കാജറയാരുടെ കുംഭനക്ക് ഒരു-
വേദിന്നുന്നു ചെറുതിൽ പ്രസ്തുതി മിച്ചുകൾ
അംഗം സാരം അനീതുള്ളു എക്കാൻ നിര ചന
സംജ്ഞാതമാണുള്ള രാഖാകലാപവാ.
മഞ്ഞക്കരികളും മായുരപ്പിശ്ചരവും
മഞ്ഞടിമാലയും മാറിപ്പുലബന്ധം
ഉച്ചത്തിലുള്ളും കണ്ണാദം പ്രസ്തുതി
മെച്ചത്തിലുള്ളും വീഞ്ഞുവാനുള്ളി
കച്ചുകട്ടിച്ചില്ല, തന്ത്രാശാലം വാലുമി-
ച്ചന്തനാലോകമാം വേഞ്ഞു ദയകൾ.

(തിജ്ഞലീവ)

ബാലകപിച്ചാപല്ലം.

അംഗശാട്ട് പട്ടായാ; ഫാട്ട് ചാടിയുമംഗനാരോട്ടപല്ലിച്ചിഞ്ഞിനെ
രോസ്റ്റിക്കാരിക്കാട്ടി മരക്കായിവെളിയും കാഴ്ചിക്കും വിഭവപൊക്കിനടക്കയും
കാഞ്ഞിരക്കും; ആ, കട്ടിച്ച തിന്നാനുനെന ചാഞ്ഞുനടക്കുന കൊച്ചുകരഞ്ഞുകൾ
തന്മുള്ളിൽക്കരിക്കടിച്ചുപിടിച്ചുമാം സംഗതിക്കുന്നിട്ടമല്ലെ കണ്ണിനം.
(മാലുതഭവം)

മുത്ത കരഞ്ഞെൻ.

.... കര മുത്ത
കരന്തിന്നു ധട്ടിവായും മഞ്ഞു തെക്കുള്ളം കാലം
കാഞ്ഞുവാലുമക്കാലും രഥവിഞ്ഞു തെക്കുകരക്കുണ്ടു
മച്ചാം മുത്ത രാഹമഞ്ഞുകും കൊഴിഞ്ഞുമെനിയും ചുക്കി-
ചുക്കിഞ്ഞു കണ്ണിനു കാഴ്ചകുണ്ടു പീഴുംവന
നിംഞ്ഞുതാൻവഴിക്കും ചുന്നാചുനേതുവും ചിക്കാ-
ചു വിചു ചുന്നാലുംവരും ആയിച്ചുള്ള മഹാവിനൻ.
(കല്പാണംസൈംസ്യികം)

വർണ്ണപ്രവസ്ത്രവിശൻവാ സൗഖ്യപ്രതീതിക്കു് എന്തേതം ശാഖ
അംഗം വർണ്ണിച്ചേതിനു; എന്തൊംങ്ങൾ വിച്ചുകളുണ്ടും എന്ന
നന്ദ്യാക്കു് നല്ലപോലെ, അറിയാമായിരുന്നു. അന്തകവയ
തതിൽ ഒന്നിനേധ്യയെന്നു ജാതകക്കരിപ്പുന്നസരിച്ചു് മരണ
പിവസം വന്നുചേന്നു, ആ വസ്തുതയെന്നും ജനനി തന്നെനു
പുതുനു അനും മാനാവു് ഒക്കെന ഉണ്ണാൻ ക്ഷമാശിന്നതിനെ
വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഇങ്ങനെ ആണെന്.
അനുക്കരിക്കുന്നവും കമാരക വന്നിൽനാലും ക്ഷീപ്പതിനുന്നവി
മുന്നമാതൃവ പരംന്തരനെന്നും നന്നായിതിനെന്നും നേരിലന്നുന്നു
സദ്യപഠാനു വിച്ചുകുന്നാവനു, പരതുമിക്കിരിപ്പുന്നമണാലരാഞ്ഞ
എഴുപിശ്ചന്തരങ്ങളിലും പിറ്റമാരായും നീറബറയുംവച്ചു

പുത്രനും വന്നിയുമുണ്ടോളുന്നതെന്നിനായ്; ഒക്സിജന്റെനും കേരക്കണ്ണം എങ്കണ്ണം ഒക്സിജന്റെനും ചെന്നാവിള്ളുവാൻ; പത്രതീവന്നു. വിളവിയനേരത്തു എന്നു അളക്കിയുണ്ടാവീണു ഇലക്കണം.

അതു ബാധ്യജലം ബാധിക്കുന്ന ഒക്സിജന്റെ ഗത്തു വീണാം. അദ്ദേഹം അവൻ കരയുവാൻ കാരണാമെന്തെന്നു ഘോഷിച്ചു. അതിനു മറ്റൊരു പേരാണ്—

“താതൻവരാഞ്ഞതേതാരേത്തർത്തരഖും സക്കട്”

ഈ മറ്റൊരു കേട്ടിട്ടും ബാലൻ സമാധാനമായിപ്പുണ്ട്.

“മല്ലിനാവിഞ്ഞവരാഞ്ഞണ്ടും സക്കടമിപ്പുണ്ടെല്ലക്കുണ്ടീല്ലും”
എന്നിട്ടും മാതാപുരുഷനുപറയാതെ “സത്രമാത്രേ തൊൻ പറ
ഞ്ഞതെന്നാമുള്ള ചിത്രത നിന്നെങ്കിൽ സന്ദേഹമിങ്കാനും”
എന്നും ഫീംത്തുകളുണ്ടു്. അദ്ദേഹം ബാധിക്കുന്ന ഉണ്മാഡനട്ടിയ
പിണ്ണിവും കൈയയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു്,

“എന്നാണ്സത്രം കമിക്കേണമാണിക്കു കൈരഞ്ഞനും സംശയകൾക്കും തുപയുണ്ടും മാതാപുരുഷനും വെണ്ണസത്രമിനും ചാലുകും”
എന്ന നിർബന്ധായിപ്പുണ്ടാണു് അവരു വാസ്തവം തുറന്ന
പറാഞ്ഞാതു്. വർഷാന എത്ര സപ്താഭ്യവിക്കുയിരിക്കുന്നു
നന്ദ്യാരാധന ശ്രൂരാരവവും നീനുകൾ കേവലാ മുരിക്കുന്നാരമായി
തീനിട്ടിട്ടുണ്ടും അദ്ദേഹം ശ്രീമഹാദാത്തിന്റെ ആഴം
അറിയാത്തവനായിരുന്നില്ലെന്നു് ഈ വൃഥ്ഥനുണ്ടെന്നു തെ
ളിയുന്നു.

സഭാപ്രവേശത്തിൽ ദിന്തുംബന്ന പാറിയ അമല്ലി
വർഷിപ്പാൻ ഒരു ബന്ധന കവി അന്ത്രമായി ഓയാളിരുചെട പുറ
പ്പാടു് ഭാഗിയായി ചിത്രം ചെണ്ണിക്കുന്നു. പിന്നീടാണു്
സമലജച്ഛാതി വർഷിപ്പിരിക്കുന്നതു്. ജലമില്ലാത്ത ദിക്കിൽ
ജലശൈലാ ദിന്തുംബന്ന,

‘നീറുവാനുള്ളവട്ടങ്ങൾക്കുടീ വീരാളിപ്പുട്ടുണ്ടുകയററി
വിഞ്ഞപ്പത്രക്കപ്പെട്ടംകൊണ്ടു തപ്പി’ നീരുള്ളിട്ടുതു് ഗംഗ
ഭ്രാന്തിയും ഉണ്ടായതേ.

ഇലമേന്തിനിപ്പും നീരാരാറിക്കുന്നവല്ലു ഇലകില്ലുണ്ടുണ്ടുവാനും
നലമോട്ടപാല്ലും നീരിച്ചുവാടി നിലവിനിട്ടാൽ വെള്ളിനിൽക്കുണ്ടു
പുഴക്കും കൂടും ചുറ്റു, കറിയും കുറക്കിഞ്ഞവന്നാണുകാഞ്ഞാണു
ഭൂതകിഞ്ഞുപൊണ്ടിയുമനും ദിക്കിലെമ്പുകിട്ടിരിഞ്ഞുതന്നീം ചുംബവിരിം
വെള്ളം കിട്ടും കിരുചും പതചും ഉജുംവാടിച്ചുംജണം പിരണ്ടു
നീരുള്ളിയവചും വിരുചും യിയചും ഇരുപ്പിടചും ദിനേഴും തിരിഞ്ഞും

പാരംവലതേ പത്രക്കപ്പെട്ട നേരിൽ കാരണി കണ്ണുമുഖം വു കൊരന്നുപോറി സംസ്ഥാനത്തിൽ ദിവിച്ചിരിച്ചു്.

വിലപ്പോരി നമ്പ്രായാദ ക്ലൗഡാഹക്കി കടക്കിന്നൊൻ വിച്ച കതിരയുടെ നിവാരണ മുഖപിശ്ചന്നതു കാണാം. ഒക്മി സീസപയംവരത്തിൽ ഭിഷ്ണു ഒൻ തന്റെ പുരുഷക്കു യോജിച്ച വരനു് ഇന്ന ഇന്ന മാജിററ ദേശമെന്നു് ഭീർമ്മാജായി പുരം വാസികളോടു പ്രസാഗിച്ചു്. അരപ്പോൾ ഒക്മി പറയാൻ തുടങ്ങി—

‘കാരംകുട്ടാരുള്ളി നരനാം കാരയും നിയിച്ചെന്നുടെ താത!

ലക്ഷ്മംമാനക്കാർമ്മുടുന്നുവും തിൽ ലക്ഷ്മാനുള്ളിവരോന്നൊ രണ്ടു

ഉചലതിരമ്പരമായ നാന കാപ്പ് ചേരാൻ മുഖവും വന്ന നടക്കുന്നും;

മരോജപുഞ്ചക്കാൻ സുഖാവനക്കിലുക്കമാറ്റാണുള്ളാതയ്ക്കും;

എപ്പുകൾപലതു കണ്ണായാന കിണ്ണിൽ പുച്ചക്കുള്ളുണ്ടെന്നുണ്ടെന്നും;

ചുംപുക്കാഡചുരിച്ചു മുട്ടുചുള്ളും വന്നു. പിത്തല്ലപ്പോൾ;

നൃല്ലുതവില്പാനമുടെ വാഡിൽ പല്ലു കണ്ണാനും കാജാർമാനും;

പലഹരണംജീവി പുഞ്ചക്കാവന്നു തലത്തടിഞ്ചുക്കു നൃല്ലുവെങ്കിൽ;

നിലകക്കരിയു, ചൊടിയും കാഴ്ചിയും തലയിലവന്നൊന്ത രാഘവവില്ല;

ഡാന്തുമഞ്ചേരു വരുമൊയു പുഞ്ചക്കാവ റിറ്റുക്കുണ്ടു; വിത്തു;

ഞ്ഞാനുംരണ്ടും വെടിവചുംവായ മാത്രംപോലും കേരിപ്പും വരുമുഖിയു

വും കരണങ്ങുടെ വര്യാവാനാഞ്ചും ഒക്കനു മുഖാമുക്കുന്നും;

വാക്കിന്മയലിത്വുള്ളുണ്ടുവന്നു, കുഴക്കില്ലുണ്ടെന്നൊന്ത എന്തും.

തുക്കം പലതും കുങ്കുമനുവന വർക്കന്തിപ്പു ദരീരം കണ്ണാൻ;

മിക്കരുമായവനലക്ഷ്മംഡ്രാക്ഷാരിക്കുന്നുക്കുലങ്കു മുഖിക്കു.

വാക്കുരക്കാണംപുരവനവയ്ക്കു സുഖക്കുമുള്ളുവരുന്നുണ്ടും;

കുക്കുക്കാണൻ കീകീകിക്കിത്തും പുച്ചപുച്ചപുച്ചതനുവന്നാംസുഖിയും

നൃല്ലുത ഇതിയിൽ വന്നവിനാം നൃല്ലുത ആ പള്ളാനാഞ്ചുംഞ്ഞും

ഹരിയന്നാണിക്കുവരക്കുമുഖുടെ അരാകെക്കുടപ്പായിട്ടില്ല.

ഈക്കുന്ന അവാസാനിക്കാരെ പോകുന്ന.

ഹനമട്ടതഭവത്തിൽ വാഴവില്ലാതെ കാപ്പം വെള്ളിച്ചിരി കണ്ണാതു നോക്കുക.

“ശ്രാതിയിലുംകും ക്രമുംജീവി കവേ വിത്താദ്ധിയപാംവ ചുമഞ്ചിയു നീചു ഗാജമുഖക്കുപ്പുംവന്നു കിടക്കുന്നഞ്ചുംകുലക്കുപ്പുകാരംകരനു മുന്നൊരിക്കുന്നവൻ കുഴലിലുള്ള ജും വാച്ചുംവായുംപിളന്നിയന്നീടുന്നു കുങ്കുമനുവന്നു കുമ്മിംതുരുന്നും തെങ്ങുക്കരുന്നവൻ തെങ്ങുവിരിക്കുന്നു മുക്കുന്നും മുരുൻ കൈകളിൽവള്ളുവാക്കിപ്പിച്ചിച്ചുനും തെന്നു നീചു നു നാരിയുക്കിപ്പുണ്ണാംപുംകുംഡം നംരിയുംകുളിപ്പിണ്ണാഞ്ഞനാരിക്കുന്നു”

അതുംപാലതനെ പജുപ്പുംപാലവുംവാനത്തിലെ അന്തക്കാ സ്വരക്കാലത്തിലും വസ്ത്രങ്ങം പ്രസ്താവംരാഗ്രമാക്കുന്നു.

വുല്ലംഗാരക്കാരുട്ടിം നീംഗരു ശ്രദ്ധം തന്നിൽ
വള്ളുക്കാരിവതിനേന്തും കഴിവില്ല കാലനില്ല
ഭൂതക്കുറ്റൻമുക്കരുക്കൾ ഭൂതക്കുറ്റനിരക്കനു
ഭൂതക്കുറ്റനവനുള്ള ഭൂതക്കുറ്റനു മരിച്ചീല;
അവന്നുവവയസ്സുജോരപ്പുംപ്രാം
കണ്ണായിട്ടിരുക്കനും അപ്പുപ്പനവക്കും
കണ്ണകിക്ക് വകയില്ല പിടിക്കളിരുട്ടാരെന്തും
കണ്ണങ്ങാടക്കാട്ടവള്ളുപാം കൊണ്ടുപാം
വള്ളുംവാവില്ല മുക്കരുക്കിന്തു കുഞ്ഞ-
ക്കുറുമാറ്റംഞ്ഞവറും പിളിയുച്ചവാളുമാരല്ലും.
വള്ളുകാടിഖരനും പള്ളംപായിരുട്ടാക്കും
കണ്ണിവച്ചപരവരാവ തിന്തിവിണ്ണിക്കീടുക്കനു.

ഇങ്ങനെ ഒരു വള്ളര ദീർഘമായി വസ്ത്രിച്ചിട്ടുള്ളത് നൊ മുഴുവൻ ഇവിടു ഉല്ലരിക്കാൻ സാധിക്കാൻലില്ല.

ദീർഘമാം വസ്ത്രകളും ഉം അല്ല നാബ്രാക്ക് ചൊതും
മുഖായിക്കന്നതും. ഓന്ന് രാജിപ്പദ്ധതിജാജിക്ക് ഒരു വള്ളര അം
തമ്മം സ്വദിഷ്ടിക്കുന്നതിനാം അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുമായി
അനും. അന്തക്കവയ്ക്കിൽ മാക്കണ്ണൻ തിരിച്ചുവന്നുപ്പോൾ
‘മകനാം അന്തക്കൻ എവിടെ?’ എന്ന മാതാപും ചേ. ദിച്ച
തിരു’ അയാൾ പറഞ്ഞ ഒരുപാടി നോക്കു.

“അന്തക്കന്നകൾതന്നെടുവിര
ചിന്തവെച്ചിണ്ടു വസിച്ചിരഞ്ഞും!”

അതുപോലെ,

‘കണ്ണുകൾക്കൊന്തു കടക്കുവാങ്ങനു
പെണ്ണുവിന്നാശാലട്ടുമാപ്പുതയൻ’

എന്ന വസ്ത്രനഗ്നിലെ അതമ്മം മുഴവരാം എന്ന വാക്കുങ്ങൾ
കൊണ്ട് പറഞ്ഞു ദിക്ക് കഴിയും? ഭദ്രിയന്നും ക്രൂക്കാഡം
പിതാവിനെ കാണാൻ ചെന്നിട്ട് ഓന്ന് ചുമ്മ കൂന. “ചുമ്മയ്ക്ക്
നാതാരാജം” എന്ന “പുതരാജുഗരിം കേട്ട്” അവൻ പറ
യുന്ന “ചുമ്മയ്ക്കന്തടിയങ്ങൾ”. അംപ്പാർ പിതാവ് ചോട്ടി
ക്കുന്ന. “ഉണ്ണികരിക്കൊക്കു എന്താരാജപ്പേരാണ്?” അതിനു ഒരു
പാടി “കണ്ണുംജാജിം സഹാരമാക്കിട്ടവാനായിത്തുടങ്ങുന്നും”. എന്ന അ
സാസമാം ക്രൂക്കിക്കാഴ്ച.

സ്രൂംഡാരം ശൈഖ്യം” എന്തു രാജാക്കുട്ടിക്കയും പ്രതിപാദന
ആരിയും നാബ്രാക്ക് അസാരാന്തപാടവയുണ്ടായിരാൻ. ഒന്ന്
നായജാടെ കോപം വസ്ത്രിച്ചിക്കുന്നതു നോക്കു.

நாயக் விளை வல்லஞ்சுவட்டாரா காவ சாந்திஃகரியீடிலூ
அதுயதுக்காணி கலபரிசது நென்னாயுயமுத்தின குடிலெவரினஞ
மத்திகீழ்ஜூபமெல்லூத்தேயூ, நட்கிரித்தாந் தத் தலவுமேலாஷிபு
கெட்டியதெப்போலை மடிநுட்டாதைக்கிடியவாகொள்ளை பாடசு
உணவுக்கிளைக்கூதையுத்தூ உசைவுலிபுகிளைநான்முதிபு
விரவுதெட்டாம் தீயிலெறிபு ஸாக்கபுங்கூத்துநிலவரினஞ
நாதுக்களைரிடம் தீர்த்தை வகைபூரியுட ஏந்து மங்கிநாந.

வித்ரமெலூா வரதுகுதின்று^७ ஜிவவெவதநூா வஜத்துவாந்
நுவத்துா மரதா வித்ரகுரவாந் விச மிரசுவேஷகர வெ
ஞாட்தித்துபோல நாபுராகு^८ வாலி பொடிவெக்கைஜூர உங்கு^९.
நாதுபோலவாத பொடிவெக்கைஜூரா^{१०} எதுவிபதேத வரியில்
நாா காங்காந்து^{११}.

விரரஸஂ,

குலதிரிஸமாநாய^{१२} ஸிஂராநாங்கபாஷி-

ஷுவகிடமங்கைபு கேத்த தெத்தித்தா

உகயமம் அங்காந் ராஷ்வஸபாமித-

நாட்கைக்களாவைல் சகாந்தெநாநிக்ஷன்

ஒலயியிது சாத்வேந் லக்ஷபுங்கீத்வேந்

நாஷுகுலவரபுரியா வேவியெந்தாத்வேந்

நாரிவிடநடிவககுக்குங்குங்குபீத்வேந்

விரவிலநடயாகுபு திபூயு நாந்கவேந்

நாவாநிழாநோவாரநாந்துகுகாநித்வேந்

நாவாநெட புரதநையு தேங்குமாகாநித்வேந்

நாநிசரவங்கைபு நாங்குமாகாநித்வேந்

நாந்காந்துகைபு நாந்காந்துகைபு நாந்துகைபு

....

....

நூரிபு நால் பவால் புதிலூ சேதாசிசுவயு^{१३} ரூ

யரிசுகுந்துவெயுத்தித் தாரித்தாக்கிபால்

ஶீர்ப்புந் ஸபாமிதநாம் வரது முடியு^{१४} சுவத்து

காநநாந் மாந்திலக்காந்துநாந்தித் திதநாந்துபே

பாந்தி பாந்திக்கி நாந்துநாந்தி தீநீநலமா வாலு

காநநாநெக்கெரக்கினநாந்துநாந்து

பிராந்துக்கைக்களக்கைக்களக்கை மாந்திவகு-

புரிக்கைநாந்து நாந்துபிடிபு^{१५} நாந்துபும்பு

நாந்துமாக்காந்து நாந்துநாந்துநாந்து

....

(உக்காமாந்துநாந்து)

மறிசூதாகவேண்டு நடப்பில் போலவரை
நடப்பில் கால்வாயின் கடப்பில் விமங்கஷுங்
பிரப்பில் காரைப்பட்டாளனங்கப்பில் கால்முகம் கஞ்சி-
வெடப்பில் எல்லாவைளனங்கி தொடப்பிளோத்துக்கங்கூப்பு-
மகப்பில் பாகங் கநை தைக்கப்பில் ஸவ்வு சென்ன
மறிப்பில் உபடியூதாங்கிரப்பில் பெண்ணஷுங்கி
மறிப்பில் மனவாரை ஏழப்பில் நாளைகெடப்புங்
படகங்மன்ற படகங்கஷுங் நம்முட
கொடகிக்கஷுங் காதகங்கஷுங் எஃகர
ஏடகங்கேல்லாஜதகங்கைவளமரிக்குல-
மடி பெட்டுச் சொடி பெடி கை நல்லாய
மிடமிடக்கங்கங்கு விரவோது” (நல்பரிது)

நனோதூயத்தில் ஒராஜிது வியத்தில் படிது
பின்வெஜிதிக்களாறு கொறநக.

நெடுநாஸ்.

நாரங்கர் வங்கங்கள் கேட்டுக்கொல் கேள்வுகளும்
மாறங்கங்குவுட்டாய் பாத்துக்கீர்யிவங்க
விகங்கிலிவதக்குலேரா—ஒக்கிவடிவியீலுயன்வங்க
ஙங்கங்கு ஸுரங்கித்துப்பாற்று;—நாட்கீ நயங்கங்கு சுவங்க
ங்கயில் ஸுரங்கித்துப்பாற்று; கிரகங்கிக்கிமரின்றுக்கங்கு
கங்கங்கு கங்கங்கு கங்கங்கு கங்கங்கு கங்கங்கு கங்கங்கு
நாய்கும் ஸுரங்கு கங்கங்கு கங்கு கங்கங்கு கங்கங்கு
பாத்துக்கீர்யீலுது கங்கங்கு கங்கங்கு கங்கங்கு
நாய்கும் ஸுரங்கு கங்கங்கு கங்கங்கு கங்கங்கு

(அரிபுநாலங்க)

வீஜங்கங்கு.

“பாஷ்டபீடிசூது வெதித்துக்கீர்ரா

நீஷக்குத்துங் துங்கதி முதிர்க்காங்.

கோலுக்குப்போசு செல்வீனாது காலுக்குப்போசு

காலுக்குது கங்கங்கு வித்துது

ஏலுமிக்கூது பலுவுதூது

க்கூதுக்கிளாது காதுக்கிளாது

க்கூதுக்கூது காலுக்கூது

உக்கங்குக்கிழுமேனுத்துங்கு” &c.

(வீஜங்கங்கு)

அத்துத்தில் அராகுப்பாலி ஸங்கங்கு புதோரி
களை விஷ்ணுத்திலூம் நாய்ராஸும் நாய்ராஸுமாலூ தூாதுவது
உதாதுவதால்கொள்ளுள்ள.

“ജൂട്ടിയുടുടനുകലവട്ടിയുമുള്ളവാൻ വെക്കിയുരമ്മായവില്ലമടിക്കഴിം
കടയന്നുകടക്കിയോടിയുമിടിപൊടിയുടക്കിക്കുത്തരകടിക്കഴിം”
“പട്ടംകുമാരപട്ടപട്ടവാനും യുച്ചപട്ടവാനുകുടക്കലിൽ
ഡുക്കിതിമഹാപുഹരണബാധിതുകൾ സിംഹാശപനിക്കുമടക്കലിൽ
കുടക്കരമീടയിട്ടുടങ്ങിയുടെ അച്ചും പോർക്കപിടിച്ചും
ഡുക്കിവാടുകളിലുതിന്നുതും അച്ചും പോട്ടിയുടെ അച്ചും
ഉടലാട്ടിയവരക്കിടിക്കിശാഖാഭന്നുവരും എഡുന്നു അയിരും
ഉടനുനവിടവിശദപ്പുച്ചിഞ്ഞാലിച്ചുട്ടിനു ഒരീരും.

(ഇച്ചുള്ളിയന്നവയാം)

നാവുപ്രാജക വസ്ത്രനുകരിക്കാത്ത വേറും വികിശാഖയാം
പാരുണ്ണുവാളുക്കൊണ്ടു് അവരുവരാടെ ഭാഷയിൽ സംസാരിപ്പി
ചുരിക്കുക എന്നുള്ളിട്ടുകൊണ്ടു്.

“കേള്ക്കിലെയോനിങ്ങളുടെനുന്നപാദംനും
രിച്ചിലെവശങ്ങളാലുംവശങ്ങളിലെതാങ്കും
ജുപ്പിന്തീയുന്നാശന്തിയും തന്മുള്ളിൽ
ചട്ടിക്കവണ്ണിച്ചാൽ ചെപ്പുകൂട്ടുവായും”

ഈയും ഉത്താനപാദാദിനും ഗ്രഹത്തിലെ രണ്ട് രാജ്യങ്ങളിൽ
മാർത്താമിലുംവായ സെശണാഗ്രമാരത്തെപ്പറ്റി നാട്ടകാർ
പായുന്ന വാക്കാണു്. രാജ്യനുഹത്തിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കു
മ്പോരു ‘ചട്ടിക്കവണ്ണം’ എന്നുണ്ടുകൊപ്പുന്നുന്നതു് അനുച്ചിത
മാബന്നുനു് മി. കെ. നാരാജാമേനും അധിക്ക്ഷപിക്കുന്നു.
എന്നും ഈ വാക്കുകൾ പ്രാതൃതജനങ്ങൾ പറയുന്നതാ
ബന്നുനു് ഓക്കും അശ്വമത്തിനു ക്ഷമയുണ്ടായില്ല. എത്തായി
അന്നാബും ആ മത്സരത്തെ പാതയാ ഇത്തപ്പേരോ വാക്കിൽ
കൊണ്ട് വസ്ത്രിച്ചാലും, ഇതുനേതാളും വേഗത്തിച്ചും സുപ്പിട്ട
മാജും എന്തെന്തിൽ പതിയുകയാലുന്ന തിന്ത്യാണു്.

നാളായണിയും ഭർത്താവായ ദുർഘാംകുടി പൂജപ്പെട്ടു്
അത്യുമാശി പാണ്ണിലിൽ ചെപ്പനുചേരുന്നു. അവിടെ മുനി
പട്ടംകുടുത്തിൽ വേഷ്യത്തിൽ

‘നീക്കുംിക്കവാം സാപ്പാടകക്കയാനാൽ കിടയാനാ
നാക്കിരണ്ടുപോങ്ക ശാന്തം കൊണ്ടുവായം നീആമജ്ഞാ’

എന്ന തമിഴിലാണു് സംസാരിക്കുന്നതു്. അനന്തരം തല്പക
രാജുണ്ടു് ഒരു ഗ്രഹാശമാനം അടുക്കിൽ ചെപ്പനുചേരുന്നു,
അപ്പും ആ ഗ്രൂപ്പാശമാനം തല്പക്കിൽ പോദിക്കുന്നു:—

‘ജ്ഞാനിസ്ഥനാമാഖിഡിവാദി നാല്പാശിസ്ഥാശിദിശാശാ’

അആഫോലെ കൊങ്ങാണേശ്വരത്ത്⁶ കൊങ്ങപിണിഭാഷയും ലാട
ദേഹത്ത്⁷ ലാടഭാഷയും, അവരെക്കൊണ്ട്⁸ കവി സംസാരിപ്പി
ക്കുന്നു.

സുമനകംതുള്ളല്ലിൽ സന്ധ്യാവന്നസമയത്തു⁹ മ്രൂഹമി
ണ്ണം തമ്മിൽ ചാരോനു സംസാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതു¹⁰
ദേവഭാഷയിലാക്കിയിരിക്കുന്നതു¹¹ ഭക്തിക്കും ഷൃജയുടെ ശ്രേ
ഖിക്കും മാനി യാതിരിക്കാൻവേണ്ടി രാത്രമല്ലോ, മാറാജം
അറ്റിച്ചെതനാങ്കടി വിചാരിച്ചുനാനോ.

സത്രാജിതകിലുംവാഞ്ചി ചിത്രതം മനിച്ചു സ വേശ

യതു മുരീതേ പുതുമലബം മുക്തമലബം സുമാതുമലബം പു-
വിതുമലബം ഇന്നുംനുമാല പാതുമലബംഡാരു തനു ശ്രവണം
മാതുമലബം ചരിതുമാരം.

ക്ഷേത്രംകിലുംപുഞ്ചാരം പരിപുഞ്ചാരം ദിനുംപുഞ്ചാരം ദാ-
സ്ത്രുപുഞ്ചാരംവാഞ്ചിപുഞ്ചാമോ

IX.

ഈനി ക്ഷബന്ധനാപ്രാജനെ തുള്ളിക്കുടെകാണ്ട¹² കവി
ഉദ്രോഗിച്ചിട്ടുള്ള പരമാംശ പ്രയോജനത്തെപ്പറ്റിയാണ്¹³
ചിന്തിപ്പാണത്തു¹⁴. ഈ നീനെപ്പറ്റി അനുസ്തു പുച്ചിപ്പിച്ചിട്ടു
ണ്ണും നബ്രാം അത്യുംരാവിധീനനായിരുന്നുവെന്നു
പരയുന്ന പിലർ ഇപ്പോഴും ഉള്ളതിനാൽ താഴെ വിശയത്തെ
ക്കാം ഗാമമായി ചിന്തിക്കാതെ വിഥുന്നതു ശരിയല്ല.
നബ്രാജനെ തുള്ളുകാരം വായിച്ചു തോക്കിയാൽ പ്രപദ്യ
തേതാട¹⁵ ആദ്ദേഹത്തിനാണു തിരാനു മനോഭാവം എന്നെന്നു
കണക്കിപ്പിക്കാൻ പ്രയാസമില്ലെന്നാണു തോന്നുന്നതു¹⁶. കലി
കാലവിജ്ഞാനംകൊണ്ട് മനസ്സുലഭാകം വഴി പിശച്ചുപോച
തായി കവി പല ദിക്കിലും വിഘവിച്ചുക്കാശനു.

“വിഘവകല്ലാനാകംഞ്ഞുതട്ടും കൂടുകകളാം ദുരുത്തുംഞ്ഞു,
വിഘയു, പാരമിചിന്നുതട്ടും, മലയുംകൂടുരുത്തുംഞ്ഞു,”

“കളമേഴിനായതെതലയു, ദളയു, വള്ളയുംതക്കയു, കളിയു,

വള്ളയുപുരികക്കോടിയുംക്കണിഹു വലയുംവലയതിൽ മാനസരഹിപ്പാം”

“യജമാനനനായവുചെക്കതിപിണ്ണപ്പും

അജക്കിക്കൊക്കു മനസ്സുതട്ടും”

“രാജസമീചപദമാനാതയുടുമാശണിപറവാനംകൂക്കും,

ഓക്കനും. കിട്ടനുബന്നായ രാജാവെന്ന ദക്ഷതുംഞ്ഞു,”

“വല്ലുമായതു വീചപുചത്തും ഇല്ലു പണംവാദ്യതുംഞ്ഞു

നീല്ലുംപണവുംനേന്നു പാതുമാലുനാമിനി ദിവസമില്ലും

വെള്ളപ്പലവിധാപരാധം പലക് കൊല്ലും പത്രവിനെ മടക്കംകെ പുല്ലുംപറവും ശ്രീനിധിവിജയത്തുമെല്ലാഞ്ചുനടന്നുടന്നു.

എന്നുടെഒരു കുടുംബമേൽ”

“ചീത്തുട്ടുടങ്കും, ദാഖലിക്കുന്ന് തന്റെ തുട്ടുടങ്കും, ദാഖലിന്നും”

“വിശ്വാസന്തിക്കുംപരംനെന്നും വിശ്വാസന്തിനുംവരുടുടങ്കും.”

“കടീച്ചഹായം ഓടിപ്പനായം അജന്മാജം ഇരംനായം

കുരയന്നായംകുന്നയല്ലാം പദവിയുണ്ടാല്ലെന്നിരുമ്പുണ്ട്”

“ഈതുപരംകുംപരിശേഷം, മാസുവരുമുനിനിയരചഹാക്കം”

“മനമിക്കുംഡാംകുംതുട്ടുടങ്കും, മനമെമ്മുട്ടുംനാസ്തിയന്നാമെ

ശാസ്ത്രികളുംനോക്കാവണ്ണാം ശാസ്ത്രികളുംപക്ഷങ്ങൾക്കിംവാഴും

രാത്രിയുടുംവരാപ്പീംനു കേൾക്കുന്നനിലവാരംടംകുണ്ണം.”

നാമ്പ്രാത്രട ഈ പ്രവചനങ്ങളുംഇല്ലവന്നകിലും തെററി ഒപ്പായിട്ടുണ്ടാ? മരംപുരാലുംവരും അതുമുൻക്കണ്ണാതുമായും കുളതുപുരാദികളുടെ പരിപാപകണ്ണാതതിനു വേണ്ടിയും ചാപ ല്ലക്കം പലതും കൂണിച്ചു തുടങ്കി. പണ്ണിതന്നാർ അപണിതന്നാരായി; അപണിതന്നാർ പണ്ണിതന്നാന്നുള്ളിൽ പ്രതിജ്ഞിക്കുപ്പുട്ടു. ലോകോത്തരങ്ങളും കാവുങ്ങരും എഴു തുന്നവും പ്രതിച്ചുപ്പുട്ടും നാസ്തി; ഇരക്കിതുപ്പുനാതിനിടയ്ക്കു മേംഞ്ചിച്ചും അനുശ്രാന്തി തുടിക്കുളെ തുപാതരപ്പുട്ടതിയും മുപ്പത്തിഞ്ചു ചുന്നുങ്ങുങ്ങരും എഴുതുന്നവരും സഹായിപ്പാൻ അതുകൂടം അസംഖ്യാ. സാമുകരം അഞ്ചിശ്ശേ വകയില്ലാതെ കുഴുപ്പുട്ടുനു; ധനികന്നാർ അവരുടെ ദേശ കതിരു കേരുനു. നാമ്പ്രാർ ഈ മാതിരി പ്രപഞ്ചഗാഥിക്കണ്ണിട്ടു് അതിനെ കുടു കൂഠാനം കുന്നക്കു കാമനിനിയുമാബന്നനു് ഉംഗിക്കുനു. “സപ്പന്നങ്ങളുണ്ടനാരജാതിച്ചു, സ്വഭാവിച്ചു; പെണ്ണങ്ങളുണ്ടനാരജാതിച്ചും സ്വഭാവിച്ചു” മന്ത്രപുരാം എപ്പോവിയ കമേഴ്ചുംതുക്കു കെയ്യും ഉത്പത്തിഡിയാം നാസ്തിച്ചുപ്പും അവരും സ്വഭാവിച്ചു—അദ്ദേഹത്തിന്നു വാദം. ഈ രണ്ടു വന്നുകളുടെയും അഥവിര തപതേതയും അത്മപ്രത്യന്തരയും പാറിതെ വേംധം സാധാരണംബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നില്ലെന്നും അവരും പരിപാലമായ അന്തിമിക്കതീലും— നാനിക്കുന്നതിനവേണ്ടി യാണു് അങ്ങളും താന്നു കമാളിൽ സ്ഥാനാരു, അഞ്ചാ നാരും പരിപാലിക്കിട്ടുപറിച്ചുള്ള തുക്കാവും പരഞ്ഞവും മായ വിമർശനം നടത്തിച്ചിരിക്കുന്നതു്. നാനോ കമയുടെയും അത്രഭാഗം നോക്കിനായതനെനു മുങ്ങുനെ ഒരു ഉദ്ദേശം കവിക്കണായിരിക്കുന്നും കഴിയും, നമ്മിനു്

ଉତ୍ତାଧରଣୀତିମ ରାଜ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାରୁ ଦେଖାଯାଇଥାଂ ପ୍ରଜାଶୀଳତାରୁଙ୍ଗାରୁ^୧ ଏ ଓ ମାନ୍ୟକାରୀତିରୁଙ୍ଗାରୁ ଏହାରୁ ବନ୍ଦିଲୁଙ୍ଗା ଦେଖାଯାଇଥାଂ କ୍ରମିକାରୀତିରୁଙ୍ଗାରୁ^୨। କାହାଯିବୁବୁବୁ “ଚାରି ପେତାଙ୍କିଳି ବିମତିରେ ବସିଥିଲୁଙ୍ଗାରୁ” ଅଧିକ ବିଦେଶୀଭାବରେ^୩। “କାନ୍ଦକର ତୋରୁ କାନ୍ଦମାତ୍ରର ବିରକ୍ତିର ବାଣିଜ୍ୟରେ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରକର କ୍ରମାନ୍ତରରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ” ଏହାରୀଠିରୁ^୪। “ପ୍ରିଟିକ ମାନ୍ୟକି ମନୀମାତ୍ରରୁଙ୍ଗାରୀଠିରୁ ରାଜ୍ୟର ପେତା ବ୍ୟାପିତାରୁଙ୍ଗାରୁ” ଉଗଛୁ^୫: ସମ୍ବନ୍ଧ କାମ କରିବାରେ ଅନ୍ତରୀଳି ପ୍ରମାଣିତ ହାତରିଲା^୬। ପ୍ରଜକରିକି ବରବିଳି କାବିତରୁ^୭ ଚେତିଯିପ୍ରମାଣିତ ହାତରିଲା^୮ “କରମିକିଲ୍ଲାଙ୍କିରାମାରୁ କରବିପ୍ରମାଣିତ ବସିଥୁ ନୁହିଲୁଙ୍ଗାରୁ”^୯ “ଦେବ ହୃଦୟରେ ବିଶ୍ଵାସ ପାରୁ, ପୁନାଦୀରୁ ମରିବା ରୁକ୍ଷିତିରୁଙ୍ଗାରୁ”^{୧୦} ଦେବପତ୍ରର ମାତ୍ରରେ ହାତିକିମାତ୍ରରୁଙ୍ଗାରୁ^{୧୧} କେବୁକିଲ୍ଲାଙ୍କିରି କରି ଦେବପତ୍ର ନାହିଁ^{୧୨}। “ଉତ୍ସବରୁ ଯକ୍ଷତାଲ୍ଲାଙ୍କିରି ଜୀବତିରୁ ଯମିକଣରେ କେନ୍ଦ୍ରରୁଙ୍ଗାରୁତାଙ୍କରି”^{୧୩}

ଆଜି ପରିବହନ, ରୋଗରାଜ୍ୟରୁଙ୍ଗାରୁ ମନ୍ଦିରରୁଙ୍ଗାରୁ ମନ୍ଦିରରୁଙ୍ଗାରୁ ମନ୍ଦିରରୁଙ୍ଗାରୁ ମନ୍ଦିରରୁଙ୍ଗାରୁ ମନ୍ଦିରରୁଙ୍ଗାରୁ

ଶୋଷିଂ, କନ୍ଧିରାବାଟୁରେ ଚେତ୍ତିମହିଳାବୀପାରୀ; ପରିବହନରେ କର୍ମକାରୀର ମାରର ପାଣିରୁହଣୁକୁରେ ଚେତ୍ତି, ଏହାରୀଠିରୁ ସାତାନାନ୍ଦିନୀର ନୀପୁରୁ^{୧୪}। ଶବ୍ଦବିଳି ଡେବତାରୁଙ୍ଗାରୁ ପ୍ରତିମିଳି ପ୍ରତିମିଳି କମନ୍ଡିଟିର ପଚାରିଲୁଙ୍ଗାରୁ ଚେତ୍ତିରେଲେବୁ ପଚମାରୀଟ୍ରାନ୍‌ଟିକରୀ^{୧୫} କାଲାମହିଳାକିମି ରାଜ୍ୟରେ କରାନ୍ତିରୁଙ୍ଗାରୁ^{୧୬}। ଗଡ଼ି ପୁରୁତ୍ତିମାକରାରାତିକାନ୍ଦିକା, ସାଲପାଳ ଆନ୍ଦୋଧିତାରେଲେବୁ ରାଜ୍ୟରୁ ଅନୁକ୍ରମିକଣରୁ^{୧୭}। ଆଯାର କେବେ ମୀରିରୁ^{୧୮} ଲାଗୁ ମନୋଭାବକାରଣାରୀ^{୧୯}।

“କେତ୍ତିଲ୍ଲାଙ୍କର ନୀ ମରାନ୍ତିରୁ ଉପରୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ
କାନ୍ଦିରୀପାରାଯାରେ କେନ୍ଦ୍ରରେଲେ ସାରାଜିତାନ୍ତର
ନୀତିରେକାନୀବାରାଯାକାନ୍ଦିରୀକାନ୍ଦିରୀନୀତର
ପାନ୍ତିକାରିରୁଙ୍ଗାରୁ କାନ୍ଦିରିଲମକୁ ମରି
ଦୁଇକାମା ମରଣିରେକାନୀକାନ୍ଦିରିଲା, ନୀମଲାକିମ
ବୀକାଳୀରୁ ପଲାପଚ କୋଟିଲିଙ୍କିମରାଜୀ
ଦେଶରେ କାନ୍ଦିରିଲାଙ୍କର ବୈରିକୁରିଲୁଙ୍ଗାରୁଙ୍ଗାରୁ”

ଶୁଣିଲେ କେବେ ନାହିଁ ନାହିଁ (New order) ପୁରୁତ୍ତିମାକରାରୀ^{୨୦} ଅନ୍ତରୀଳରୁ ପୁରୁତ୍ତିରୁଙ୍ଗାରୁ^{୨୧}। “ମେଲ୍ଲୋକ୍କାଳୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରୀକୁ କିମ୍ବନ୍ତିରୁଙ୍ଗାରୀ^{୨୨} ଆବସ୍ଥାରୀର ଅନୁଭବ, ଯମି ବୁଝ ତଥାମନ୍ଦରି ରାଜ୍ୟରୀଠିରୁଙ୍ଗାରୀ^{୨୩} ଦେବରାଜୀରୁଙ୍ଗାରୀ^{୨୪}

നടക്കും. ഏറ്റവും എല്ലാവും ദിവസിനും പോരാട്ടി “വിരസപത്രം മാലുവഭിന്നം ശ്രദ്ധാരതജ്ഞനീമണി മാതരാട്ടക്രടി രമിച്ചുവസിച്ചു.” ഒസ്ത്രൂ കയറി നാട്ടുഴവാം തൊക്കു ചെയ്യുന്നു. രാജതിരാം കാട്ടാ ഷുക്കൻ. ഗൾഡ്സിയായ ഒരു രാണി,

കാട്ടിക്കുട്ടുടെ നടന്നടന്ന നോക്കിനുംകേ ചെന്നവിശ്വാസി പെട്ടുനബിശ്വാസിപ്പു നോക്കുകയും കുറിപിറിന്നുനില്ലെന്തിച്ചു”
പിജ്ജപിറിന്നുള്ളടന്നു. ഇന്നനിങ്ങളിൽ ഒരിഞ്ഞായാംരാജുലു.

വെള്ളിം തെള്ളുകടിക്കണ്ണെന്നുവള്ളിക്കി. തന്നില്ലാച്ചു

ഞാട്ടിലിം കൊ ഇലപാന തനിനു പാട്ടിലിക്കുന്നുടുടക്കം ഒരുന്നേരം

പോട്ടിലെല്ലാം കുടക്കം മുതബ്ദിക്കും ചെവാരുവാസ്തവം

തന്നീരംരുങ്കടിച്ചു തുടക്കായി പെണ്ണിനുനബന്ധപാടിച്ചുവിഴ്ഞാം.

തന്മായും അരു വരീക്കും ഒരു ക്രൂരുപത്താം വന്നു “കാഖുകടത്തു കാരണതുകുടക്കം” ഗിത്തുവിനു കാണാൻ. അവളുടെ മാതൃത്വം കട്ടിയ എടുത്തുവളർത്തുന്നതിനുപരിശീലനിക്കുന്ന — ഏറ്റവും ജാതിനിംഗ്രേഡ് ചീലി സംശയങ്ങളും ഉണ്ടിപ്പുകൊണ്ടു. ഒട്ടവിൽ മാതൃത്വം തന്നെ ജയിക്കുന്നു. “മുചകടിഭേന്നതിന്മുൻപേ കണ്ണതിനു കലസംബന്ധമതില്ലതു നുനും” എന്നറച്ചുകൊണ്ടു “അവരും സപ്പുത കട്ടിയെ താഴെ ഇരക്കി ലിംത്തിയിട്ടും”,

“കാരണതു വൈക്കുമെടുത്തു കഴുപ്പിച്ചുണ്ടവോടെ മുലക്കും” നൽകുന്നു. അംഗ്രേസ് ഒരു സന്ധ്യാസി ആരു വഴിക്കു കടന്നുവന്നു “അവളോടും അരു ഗിത്തുവിനുപുറരിയുള്ള പരമായും ധരിപ്പുകൊണ്ടു. ആ മുംബാൻഡി നു കമാന്നാരെ റബ്ബുപേരേയും ലിക്കഡൈട്ടും വളുത്തിക്കൊണ്ടുവരവേ, ഒരു ദിവസം ശിവാച്ചനു ചെയ്യുന്നാണി കോവിച്ചിൽ ചെന്ന ദ്രോഡും, ഒരു ജേപ്പാതിപ്പോന്നുപണ്ടിനും അവരുള്ള വിളിച്ചു പ്രദോഷപ്രതം കട്ടിക്കുമെന്നുകൊണ്ടു നോമ്പുകൊണ്ടുമെന്നുപാശ ശരിക്കൊണ്ടു. അങ്ങനെ റബ്ബുകട്ടിക്കുള്ളം മുംബാഷപ്രതം അനും ചുംചുവാരെ ഒരുവിവസം പ്രദാതനത്തിനു മുൻപും മുംബാ കമാന്നു കൂട്ടിച്ചു അതററിനും കരയിൽ നാല്ലുനുരും നീല്ലും നിടയാക്കുന്നു.

അംഗ്രേസ്,

മൊംഗുകിനകുംഡു മഴ ചുംമിന്നുമ്പു
മുഞ്ഞരമിടക്കിയിയുന്നാൽ സമയേ
നീരകളിച്ചുപിളിഞ്ഞായ കുരങ്ങുൽ
ജീവ വിവരംബാത കംബുറുഡാണ്.

ഒരു കൂട്ടു പ്രത്യേകിയുള്ള അനുഗാനിനും അനുഗാനം അഥവാ തൃഖിലും കൊണ്ടു ചെയ്യാൻ ആവശ്യമാണ്.

‘കാട്ടിക്കു ചെക്കുമെന്നും ചെയ്യാൻ

കൊട്ടിലെല്ലാം മുമ്പുമുള്ള കൂട്ട്’ കുറഞ്ഞു.

പാരോദിവസു, അഥവാ അഥവാ വിളിച്ചു” എന്നു നിയമിക്കാണുക്കൊട്ടിനുംപും, അഥവാ സന്ദേശാഖിക്കാനായിരുന്നു പ്രസ്തുതിയും ഉപദേശം കൊണ്ടുനാണ്ടാണ്.

“അംഗൾ മൊങ്ങന്നുമാംവേണ്ടുന്നതും ശുഭത്തിനും വീഴിക്കുന്നു”
എന്നാൽ അതുമാം അനന്തർക്കരശാഖാം”. ഒരു തള്ളി മുള പിന്നു വർഷപും ഒരു കൂളിയുള്ളതിനുംവേണ്ടി കുലം കുട്ടിക്ക് പതിവാശാം”. കൂട്ടിക്കൂള നിശ്ചാരക്കും “അനു വരയ്ക്കു”. വിശേഷിച്ചു,

“പണ്ണമുള്ളതു കൂളിയുംവേണ്ടി മുണ്ടുന്നു മുണ്ടുന്നു, പണ്ണവുംമുണ്ടു മുടിക്കുരിപ്പും പണ്ണം മുണ്ടു, മാറിക്കുണ്ടു, പണ്ണയുടെടുക്കും, പണ്ണവുമുണ്ടാക്കുന്നുകൂടും”

അതിനിടയ്ക്കു

“പട്ടംരോടും മുണ്ടുന്നു പാട്ടുനാരിമ തോന്തരേജു കുളി
മുളിപ്പണംമുതലുജു തിന്നുപതിനെടുപണം വിലാച്ചു കാട്ടിക്കു
അവരുടെചുനാക്കംകുംകും കുവന്നുടി നാഡിപ്പാറാകു,

എന്നുംകുടി അഥവാ ഉപദേശിക്കാൻ ഉറാംപാക്കാനിപ്പു. ഈ
ഉപദേശം കേട്ടിട്ടു മുംബാംമാരാൻ പറയുന്നു:—

“തൊന്നും മനംവേണ്ടുമെക്കാണാനും യാരിപ്പുരുഷുണം
രണ്ടുശാത്രമുത്തുനാംനിന്നുണ്ടേക്കുമ്മു കൂടാണുകും
പാതിപാതിവിം കൊള്ളിപ്പുള്ളുമാണു മഹക്കുന്നവിംവണം”

ഇങ്ങനെ ധനിപാനമാരായിത്തിനിന്നിട്ടും കമാരമുാർ പ്രദാഹ
ആതം മുടശ്ശെന്നിപ്പു. ദാചക്കുമാനാ അഥവാ ദേശപ്രാണം പ്രാപാ
ക്കുന്നു. ഒരു ദിവസം രാജശമാരാൽ തന്നിച്ചു” വിമലവസനാ
വിശ്വിതമാക്കിന വിപ്പിനേ ചെയ്യാനിടയാക്കുന്നു.

മുളുമലക്കുലമുണ്ടുന്നു, മുംബാംമാരിചൊരിണ്ടു
മധ്യകരിക്കുന്നുവിരിണ്ടു മനുചുക്കുന്നുമുണ്ടുന്നു
മുളുമകളുകുളുമുളുമുളുമുളുമുളുമുളുമുളുമുളു
നടക്കവക്കവല്ലുകുളുമുളുമുളുമുളുമുളുമുളുമുളു
ചെവടതരവേപ്പുകുപ്പുകുപ്പുകുപ്പുകുപ്പുകുപ്പുകുപ്പു
വന്നതുമതില്ലടക്കാത പച്ചതയപടവിക്കുടുക്കുടുക്കുടുക്കുടു
മലക്കുടുക്കുടുക്കുടുക്കുടുക്കുടുക്കുടുക്കുടുക്കുടു
പുലിപ്പനാക്കുണ്ടുന്നു കലിക്കാവാംമാരായുണ്ടു
മദമീയലും മുഖലുംമാരിലും കുലിക്കാവാംമാരായുണ്ടു
കുഴംമാരിയുംവിശ്വിതാണീ, കുഴംമാരിക്കുടുക്കുടുക്കുടു

തളവക കഴുമാളുകിലുങ്ങീ തട്ടുപക്കളും എണ്ണേ
ചിലർക്കളിൽ പുരുഷവിശിഷ്ടത്തോളി മാളിച്ചുമയുകരാം”

ചുജക്കിപ്പാജതായൽ ഒരു വാഡാർക്കാലിന്റെയെക്കാട് “രാജക്കമാരൻ മദ്ദപാവഗണനായിത്തീജനം. അവൻ തന്റെ അഭിനിവേശത്തെ അനുജങ്ങനാട് “അററിവിച്ചുപ്പൂർണ്ണം. അതു മുഖ്യമാക്കമാരൻ ആജിജങ്ങനാപാലംഭന്തിയിൽ തൃടങ്ങുന്നു. തനിക്കു കീടിയിലും അവസരത്തെ നബ്പൂർണ്ണം വെറുതെ കൂദയുമോ? ലോകത്തിപ്പണ്ണാക്കന്ന സക്കു ദരിംഗഞ്ചുക്കു, കാരണാനുത്തർ അവരാണെന്നോ “അഭദ്രധാരാ, മുഖ്യമാക്കമാരൻ വഴിച്ചു സ്ഥാപിക്കുന്ന പോരാത്തിട്ടും ഉണ്ണി ഉണ്ണിച്ചിരിരിച്ചുടെ കമയും, ഏ ക്രാതുപരയുണ്ട്. പഞ്ചമി അന്തുവകാരാഭാനം രാജക്കമാരൻ തന്റെ മനസ്സിൽ “ഈക്കു, വരനിപ്പു. അവൻ നേരു ചെന്നു “നാഡി രംകമാരിയാട് “തന്റെ ഫുമത്തെ അററിയിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവളുംകുട്ടി ഗാധ്യവിവിഹംതീരനാണും വഴിപ്പുടാതെ,

“എന്നുംതാതന്നുംസംഖ്യാവരം പരബ്രഹ്മക്കും
സുമതിസുഖിലംസുംപതിരുവരും ശാംഗ്രമതീനിന്മുകിയനാമം

“... സകലഹുണ്ണനുംനുംസംഖ്യാവരം സപാംഖിവാനേക്കുംനുംകും
സമചലനിന്നുംലിലാം... നമ്മുടെസവ്യമനോമുചീസായിക്കും.”

എന്നപറ്റാതെ താസഹിച്ചു “അവൻ രാജു പേരംകുടി ഗാധ്യവിരാവിനു ചെന്നു കാരാനം. മുറിച്ചു വിവാഹംബുരു നടക്കുന്നു. അന്നത്തും അവൻ,

“എന്നപ്പുടക്കും സന്നദ്ധമാരുടും
നാനാശ്വരങ്ങളിംബാടും നുടിമുടിച്ചുന്നല്ല
മോടിക്കലൻ വന്നവശടികടനും”,

അാൻഡാ വളർത്തമരയെ ചെന്നുകാജാട് വസിച്ചിട്ടും “അവളുടെ അനുമതി വാങ്ങിയും ശശം യുലുത്തിയിരുപ്പുടുന്നു. വിദർഭ ദേശത്തിൽ ചുന്നിട്ടും”

മംഗക്കുടക്കണബിപ്പുരും മരംണിരുലുമാംവാലന്നായും
മകറാഡിക്കിനമാരിക്കുംവിന്റുംനാട്ടിപ്പവനുപൊരുക്കാം.

എന്നും, അംഗ്രേഡം വിളിച്ചുപറയുണ്ട്. എപ്പുക്കാണെന്നാൽ

പടയിൽവരുന്നുക്കുംവരുന്നുകുംചിലരിടയില്ലാതെയുഞ്ഞണാണുവാദം
ഡുറ്റിക്കടനുകലയിക്കലുംബിലടിയോ പിടിച്ചു നേപിണ്ണും
അതുകുംവിലക്കാനുമുള്ളുവുംവരുന്നുകുംചിലരിടയും
തെത്തുനുംവിലക്കാനുമുള്ളുവുംവരുന്നുകുംചിലരിടയും
പുരിനുനുംവിലക്കാനുമുള്ളുവുംവരുന്നുകുംചിലരിടയും,

സ്വരീകരിക്കുന്നത്

“കൊയംബന്നക്കിനടപ്പുംനമ്മുട്ട്
നായംനുവറപിച്ചിട്ടില്ലോ”

രഹസ്യങ്ങൾ ഭക്തിരംഗ ചാപല്പ്പുണ്ടെങ്കിൽ സംസാരി പ്പും ഒരു അവസരം ഉണ്ടിക്കൊന്ന്. നമ്മുട്ട് ‘ഭക്തിനുംനു നടപ്പിലുള്ളൂടു പടയണിക്കു ചേരുവാ’നായിട്ടാണെഴുപ്പും തുളിയുകൾ രചിച്ചിരിക്കുന്നതു”.

സാലപൻ. ധർമ്മ മൂര്ത്തനോടു യുലത്തിനു തന്നെ പുരജ്ഞുമ്പുന്നില്ല. തന്നുക്കാരിലും വലിയാനെ താണ്ടണുവിച്ചിട്ടാണോത് പിന്നത്താന്തുല്പമായി പിങ്ഗാക്കണ്ണപോകേയുള്ളി” എന്ന തത്പരതയുണ്ടാക്കി, അദ്ദേഹം വെള്ളക്കാടിയ മാരിട്ടാണ് “ഗതുവിനെ ചെന്ന കാണാനും”. എന്നാൽ മുലു നായ സാലപൻ വന്നിക്കാൻ ഭാവിക്കേണ്ട കമാൻ പറയുന്നു.

വാദിക്കുന്നതുമുഖ്യമായി
വളരുവായാണുന്നാഡിവാനിന്
നിന്മിക്കാതെയിരുന്നാലതുടെ
നിവിംപാശക്കുമിഞ്ചേപ്പാടക്കാം.

ഈപ്രകാരം പരാശത്തിട്ടും അതു വിശദമായിയൻ മുലുനെക്കുണ്ടാം തന്റെ പിതാവിനെ ഹനിച്ച പന്നായ സാലപനെ,

ഒച്ചനപിടിച്ചുണ്ടംപത്രക്കര-
അനുഭവയരികിച്ചെന്തിക്കുമക്കു-
മൊന്നൊഴിയാരെപാണ്ടാറിയച്ചു.

ഈപ്രകാരം ധർമ്മം, ടുച്ചവിൽ ജയിക്കാം. ലുക്കമു വഴിക്കു “ഭക്തി യുടെ മാഹാത്മ്യത്തു പ്രകാരിപ്പിക്കുന്നതിനോടുകൂടുടി അധി ധർമ്മത്തിന്റെ വിജയം ക്ഷണിക്കമാണെന്നും ധർമ്മമേ ടുച്ചവിൽ ജയിക്കുകയുള്ളൂ വെന്നും കുവി സൂഫട്ടിക്കസുപ്പടകമായി കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. കമ്പ പായുന്നാനിനിടയ്ക്കും കനകകാമിനിക്കിഗ്നൂലാ ഉലക്കിനു നേരിട്ടുന്ന അപകടങ്ങളുള്ളൂറിച്ചും അാരാ പീംഗലമായി ഉപന്യസിച്ചിട്ടുണ്ടും. ഇതുപോലെതന്നെന്നയാണും മറ്റൊക്കെയാണും പാഠിക്കുന്നതിനും നാനും അതിലെ സന്ദർഭപ്പാഠം സൃഷ്ടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടും.

‘മഹമാർമ്മശലിഖാം പാശ്യാലപ്പുത്രിയും’ ഭർത്താക്കരും താങ്കുടി ‘അദ്ദേഹിവനാശതു’ സാമ്പരിക്കുന്നു. ‘ഗന്ധലപിപ്പലപ്രതി രഘുസ്വാരിണി’യായ അവധി ‘നന്ദിവാഹനത്താൽ നൃമാധി തമരു’ ഒരു സെഴുവാന്നുകിട്ടും കണ്ണിട്ടും,

കുന്നതിനുംവുംകുന്നിങ്കിണി: തുച്ഛഃ
ഉണ്ടമരായായനേരഹിതിങ്കണ
സത്പരംവന്നതുകൂടിചുപിക്കേക്കർ
സത്പരാഖല്ലുസമീരപുണ്ണോ! ദിവാന്ത
അനുബദ്ധനാളു ഹരിക ദിവാന്തകൾ.
ഒന്നിനുംനു ഗമിച്ചുംഭാരായ,

എന്ന ഭീമഗോട്ട പറയുന്ന. ഇതു “എല്ല പ്രജ്ഞം? എവിടെ
കിട്ടും? ഇതേനും നിയുധമില്ല. എന്നിട്ടും ഭീമൻ പ്രജ്ഞംറു
രണ്ടതിനായി മാടി പുരവുട്ടുനു.

‘ചെല്ലുംനുംവുംശുചുവാടിപ്പുറപ്പുട്ട്
പൊല്ലുംമഹാഭാഷനാളുംരാജക്ക്’

എന്ന കവി ഭീമനെ പരബ്രഹ്മായി ഉപരഹസിക്കുന്ന. ‘സാമ്പുന്ന
പ്രജ്ഞം വിരുത്തുകൊണ്ടുപോന്നുവാരി’ സുരഭ്യാരോ ദാനവ
മാരോ നന്നാരോ പന്നാരുമാരോ വന്ന തുടത്തായ,

‘പാണ്ടാടക്കം നോൺ പക്കും ചെട്ടക്കും സംശരണപ്പുള്ള
മിട്ടക്കം വിശ്വാശത്തും നോൺകുളവന്നാക്കി-
ടിടിക്കും ചെടക്കിട്ടുവരുമാടിക്കം എന്നെരപ്പും പൊടിക്കം’

എന്ന “അവഹകരിച്ചുകൊണ്ട്” “സത്പരാധസാരഗംഭീരപ്പുത്തായ
നായി പൂരപ്പുട്ട ഭീമൻ” എന്നെല്ലാം അപകടങ്ങൾ പറയുന്ന.

ഈദിനെ ബുദ്ധിമാനനാക്ക് ടാരു കമ്മയുംനും ആന്തര
മായ ഉം ഭൂമാന്തര കാട്ടപിടിക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിനാൽ
ഈവിടെ വിസൂരിക്കുന്നില്ല. അങ്ങിവന്നുനിതുപകനായ പി.
കെ. നാരായണപാപിള്ള അവർക്കര അസ്ത്രാവിച്ചിട്ടുള്ളതുപാലെ
പ്രാദേശിക ഭരംക്കാരികളേയും നില്ക്കുന്നാരേയും കരിച്ചു” ഉദ്ദപ
ജനം ജനാപ്പിക്കുന്നതിനും മാസ്ത്രസം പോഷിപ്പിക്കുന്നതി
നംബാന്നു് കവിയുടെ പ്രധാന നോട്ടോ.

“കിംബത്തിൽ ത്രീപാദ്യർത്തിക്കു ചെന്നു് റിശിന്നൻ
മുവിൽ വന്നുചേരുളു നിന്നാംകൊണ്ട്” മനസ്താസ്ഥുപം
ചോദിക്കുന്നു—

“നീങ്കുമ്പുംവസന്ത തുനീലക്കും! നീംമയ മേ വചനം
സുരവത്സന്തനേ? വരമക്കുംഡാണ്ണു്”

‘വാനുന്നർ വാതിൽ കാത്തവനു്’ എന്ന സാത്മക
മായ സാഖോധനങ്ങുടെ ദേവി ഈ അവസരത്തിൽ ഉപദേശാ
ഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനുള്ള മറപടിനോക്കുക.

“സംസാരായ താഴെ പലന്തയും സൂര്യവര ഗുതനും മനസ്സും
പെരുതുകയുള്ളതാരിതനയെ പാവക്കുവാനായതരിയുമില്ല
കരളിലും തീകരിയുമില്ല; സൂര്യക ലവാറിലുടെ തനയുണ്ടനും
സാന്തസിക്കുന്നും കുസ്തിശാനനും സുരജും വരിക്കുളിൽവച്ചതും ഏന്നും

“...”

ஹதரமுதலூடு சுற்று ஸமிப்பாஸ் ஹத்திரி பாகம் வரேன திரு” கேசாஸி ஸாதுயில்,

காட்டிலிரிகூ பாம்மாக்கிமாக்கீட்டெண்ணாநாகவிழவு.

காட்டிடெண்ணாவுடுபுக்காரங்கீட்டெண்மினல்லைக்கவு.

காட்டிடெண்ணாக்கீட்டெண்மாக்கவு.

எடுளுது அவர்கூரத்தாட்டுடுடி பார்ப்புட டேற்றுயகங் முடுக்கும் வெயிக்கெட்டுடுடு “கெவித் யர்ஷபு உதவெ உபாலை புகால லீமான்.

“ஸுரக்கமீசூத்துங் பால் சுத்

கெத்துக்கூக்கையூசிப்பாஸ்மைக்கீடுவர்க்கீஷ்டுவிலுக்கை

காட்டிடெண்மீவுவிழு, சிலதைக்கெப்பிடுவிழுதிரிவு, சிலதை

தாடிப்பிழுமீதைவிழுங்கொடுக்கீடுக்கீழிழு,

கெத்துக்கூக்கையூசிப்பாஸ்மைக்கீடுவிழு, “நிலதை

கூ எடுரியதெப்புடுப்புரி, அவர்க்கொலைய நூளைக்கீடு” எடு அப்பெற வாய்நிக்கை, லீமாக்கீடு,

ஓங்குயக! குளைவ வங்கிமாக்கீடுக்காலி அமைக்கும் காலி.

வங்குபிழுதுக்கொய்ம்புக்கொகிமீகொகும்.

எடுள பார்யாதெ விடுளமிலூ. காத்தவிழுக்குஜகவிஜயம் அதுமேக்கொன்று” ‘அரக்காடு அப்பதுக்கீடுதைவிழுக்குத்தாகு பராக்குக்காகிடு’ கூக்கைத்தாயிப்பதியுடை டிரவக்காரபுப் பெய்க்கைத்தாட்டுக்கிடுவாரு”.

ஹபுக்கொபுக்கைத்தாக்காதுக்காய்யுலஸ் செயு” துக்குவிழு

ஏங்குபுவெவையுபிழுக்கூங்கை சுதையீதுகைத்தாங்கையுக்கை

கூங்குபுரியீடுகோருங்கூடுபுதுங்குபுக்கைக்கூங்குபுக்கை,

ஹபுக்கைத்தாக்காதுக்கைத்தாக்காதுக்கைத்தாக்காதுக்கை

க்கூங்குங்குருக்குக்கைவுக்கைத்தாக்காதுக்கைத்தாக்காதுக்கை

விழுபுக்கைத்தாட்டுவெங்குதைவுக்கைத்தாக்காதுக்கைத்தாக்காதுக்கை

கோக்குவா.

ஹக்கை பொன்னுபுங்புராத அது நகரவைராயிப்பதி,

‘ஞாக்குக்கைக்கொங்குக்கைமாய்மாங்குலும் ஸுக்கைக்கைவரித்தாக்குத்தகை

புக்கைக்கொங்குருநை டுக்குக்குக்குபுக்கைத்தாக்காதுக்கை

ஈநு கொள்கூடுகோன்’

எடுளுது விரவாதுதெத்தாட்டுக்கை வறுமாஸுக்கை நுது திரிவு அது புய்யெப்புதைப்பாலி— டுவித் காத்தவிழுக்கை கூங்கு பெய்யெபுமூதையுதையுதை தகாதைக்கைத்தெப்பு நம்மானி வெ ஒகு நாதி திரு ‘கழித்திவதென்னது வெஜித்துத்திரியிரு துக்குய

ലത്തുവലാത്ത'ത്രം പിന്നീടു് ആ രാജാവിനാൽ ബന്ധിതനായിരുന്നു, പെരുന്നാണറഡം ചുററും ക്രീടു്,

‘പത്രുഭവങ്ങൾക്കും കൊണ്ടുപത്രും പദ ശാഖപുടി
കൈത്താം വരുത്തുന്നും വസ്തു രാവണം’
എന്നും ‘ശിമാക്കടപാണിപിടിച്ചിശിക്കു
പാണിക്കരക്കിണിനും ചുരുക്കാണിക്കു
കേണക്കിടന്നാടാം തവാണാനീചുരുക്കിന്നു
ചോദംകുറിയുംപുളിന്യുംകുചുഡിയും
ആരാന്തകിനുംചുരുക്കുടിഞ്ഞാൻതുവൻ’

എന്നും ഒറ്റു പറഞ്ഞതു കേടു് നാണം പൂണ്ടി കിടന്നാത്രം
എത്തു സഹസ്രമായി വന്നുചുപ്പിരിക്കുന്നു.

രാമചാരിത്രത്തിൽ തക്ക് മിണിയുടേടും ഗതിയേണ്ടിയും
സദാചാന്തരമാണു വിഷയം. എത്രാവതപുജയുടെ പ്രാരംഭത്തിൽ
തന്നെ കവി തന്റെ ഉദ്ദേശം സുപിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

“ഉഴുംവഹനത്തിൽക്കുന്നിരാണമാണുംകുംഭിന്തിച്ചു”

യദേശാം ശ്രീപരമേഗപരനേയും കട്ടംവരുത്തും വിജാ
ന്നീനു ക്ഷണിക്കുന്നു.

ഉള്ളിരജ്ജനാരവയൻനിരബുക്കുക്കുള്ളുമട ചുംതുള്ളുക്കുക്കും
എന്നും അഭാരം തട്ടിവിട്ടുന്നു. ശിവനാക്കടു,

“കനിശവാടിപരന്നായാരമ്പി തീക്കപ്പും
പണിച്ചുപുളുംനാശിനെ നാമുള്ളു.”

ഒട്ടവറിൽ ദാക്കുട്ടിയിരാനു വിഭവങ്ങളെല്ലാം തിന്നിടു് ശബ്ദം
പാറി,

മുന്പാലിക്കുവിള്ളും ചുവു അഞ്ചുരുത്തുടക്കാി
മച്ച അവുംപലക്കുമ്പും പിബവട്ടികളുണ്ണിവിശ്യാശകവിള്ളും
മുരുളിനടന്നാണു അളി പിന്തുക്കുട്ടികച്ചാിരം ഏടുക്കുമ്പുംപിള്ളും
കുട്ടാക്കണ്ണും ഉമ്മുക്കും വക്കപാത്രംഡാലയുമും അബിള്ളും
അത്തിനൊരുള്ളുസഹിക്കുന്നതോന്തോടും പിന്നും കൊരത്തായ
ആവാഴും,

ഈതുകാണഭാഗം മുള്ളിയാകാതെ ‘ക്രോംഭാ കൊണ്ടായെന്നു
അംഗീരയും’ക്രോംഭാണു് അദ്ദേഹം ചാടിവിന്നുപുാരം ധനപതി കു
ഴങ്ങി, പരമശിവൻനു പാദത്തിൽ വീം. ഇങ്ങനെ കുഞ്ഞു
രബ്ബു മാം റിന്ത്ത ശബ്ദപതിയെ അഉംവന്നുമുംചുരുക്കുക്കാണു്
അതാംഭിച്ചിരിക്കുന്ന കമ്മയുടെ ഉദ്ദേശഘട്ടം മുഖ്യമാണെല്ലാ.

ശാഖാരി പോടിപ്പോടിയായി എത്രാവതപുജ നട
ത്തി. അട്ടന്ത്തിവസം കാരിയുടെ കണ്ണക്കായും നീനു നടത്താ
തിരിക്കുന്നതിലെല്ലാം മറ്റൊരുാംബന്നർ പുറത്തെല്ലു കേടു്, കുന്തി

஢ிவிசனம். ‘மனததால்உக்காட குத்ததால் தீம் ஸ்’ என்றென
உள்ளால் கூணிடுகிறோம் அது கேவி

‘அனாலேபாஸி பூமஷ்டகவாடீசநா
ஞாநாதமதிருவெங்கூகு
வெஏநாக்மீடு தாய்ரெங்கூ
மாந்திரிசுதிருக்கநகரைத்தால்
தீந்தால்பாஸு தாந்தாந்து’

அமும்பெல் ஹூ தாவத்தியீ காஷ்டிப்பார் தீமல் பராஷா:

அந்தீ வந்தலீவங்காலீ
அந்தீ தூநாயீகநீதிப்பாலீ

ஹூதிசுதுநாயீகநீதிப்பாலீ அந்வாதி

நாவினையும் கொட்டிர ஆநாகாநீதிருந்து
காராவிலக்காந் தாநாந்தீ புதிதாவாரீ சுநாதாந்தாந்தீ

காராவிலக்காந் தாநாந்தீ புதிதாவாரீ சுநாதாந்தாந்தீ

அந்தாலும்நாம் அமும்பெல் அது நுவாபுத்திக்காயி அந்த
ஏநாநா காத்திரிக்கால் மநாஸ் வாநாஸ்.

அந்தாலும்நாம் நையிவிடக்கீர்த்திக்காங்க-
ாநிதுகீர்த்திப்பாலாந் தீர்த்திநைாந
புகீகாலோவங்காநெயுமிதுபயாந வாந
புகீகாராவிக்காந்தாந்துக்காந
பாக்குவிலங்காநிக்காந்துவிலாந வாந
துராநுக்காந்துக்காந்துக்காந
பாக்குவாஸீக்கீதீநாந்துக்காநுதுக்காந
ஒராந்துக்காந்துக்காநுதுக்காநாலே.

ஏநா ஒப்பமாவெஜீடு விவாண்டல்கள் பீதாவாய ஹாநா
தெ கத்துறையீநாம். கத்திரில்ல அவங்காநத்திய ‘ஹபுடு’
கைகெலுத்தி விவாயபூந் பாபி தீக்காலங்கள்பா தப் ப. ர. துறு’—
ஏநா செந்து ஹபுடிடால் விடுபோகாலீஸ். ஹாநா மஹிஸங்
ஐயி ஹக்காந்து அதுவோசாந்து விடுனா. அவரின் சிலர்

‘ஹாநதில்கீசித்துவோக்கவெங்காமத்துநாய் ஸ்தாவு
வாநாகிலீஸ்துவோயித்துவு’

ஏநா தட்டாலும் பராஷா. அத்திரு ஹாநால் நாக ஸம்மாநம்
பானதீப்பார்,

‘ஹாந நாக்காதுநெய்க்கீலீஸ்
காநாவுக்கெக்காகிக்கீதுவேயுமாநாதுநாவாந்துபூ’

ஏநா தாநாது மநோலாவதெத வெந்தீதீப்புத்ததியேஜி பு,
‘கல்லிக்காந கேந்காமாந கல்லிக்காந வாந்துபூ’

ஏநா அவர் ஸம்மதிக்கான. ஶவீடேவி ஹதிநிக்கிழ்ச்சி
புந்திரி துகிக்காந்து,

வஸ்துக்கவெர்யாதுகிள்காநால்
வஸ்துக்காநாதுகிள்காநால்;

സപർഡ്രൂക്കാധിപര ഒടയണ്ട ദ്വിതീയ
ദശാധിക്കരിവന്നതുമിവിട
എല്ലായാധിക തീച്ചാലും
വല്ലക്കിടിനായാൽ മാറിക്കിം;
അനീകുളിക്കുന്ന ശാഖാം
ഹണ്ടകിനാവ എവ്വെച്ചിച്ചേണ.

എന്നാൽ കുറവാശിം തട്ടിവിട്ടുനു. അങ്ങേ എന്നാബന്ധിൽ
പോകുകയും ഏവ ഗൾ എന്നും “ ഇന്ത്യം പറവുന്നു. താഴും,
‘ഇന്ത്യാദിസ്ത്രിയം തങ്ങളിലേറ്റ രഘു ’ .

കാരണത്വാനംജാവാനാൽ സംഗതിയുണ്ടാമാ’

എന്നിപ്പാനു കയ്തി നാരുണ്ട് ഹസ്തിനപുത്രിൽ എത്തുനു,
യമ്മാമുജൻ ആദരിച്ചിരിച്ചത്തിട്ടു് വിശ്വാസം ചേരാവിക്കുനു.
ശനിഷാക്രതു,

‘സപ്രസ്ത്രാ ആദ്യാകാ സ്വസം സിഖിശ്വഭരു’

എന്ന സംസ്കാരത്തിൽ എല്ലിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ, ഇന്ത്യാദിക്കളുടെ
വരുച്ച കാത്തിരിക്കേണ്ടുണ്ടോ മറ്റൊ ധരിപ്പിക്കുനു. ഇടയിൽ
മിച്ച എഴുപ്പാനിക്കു, കലവർത്തനു. സാതപ്രികനായ യമ്മാമുജൻ
പരിശാഖ തപസ്സുവെച്ചു് ഇന്ത്യൻ പ്രസാദിപ്പിച്ചു് അവിടെ
വരുത്താമെന്ന പറവുനു. അഭിനാക്കാതു,

‘ആശിച്ചവു് ദിയിരിവരുകുമ്മിക്കരൈസ്റ്റിച്ചു സാം അപിപ്പിക്കം
ആശിത്താവകാട്ടിപ്പേശ്ചിക്കിവട്ടിക്കു ചുരാവിച്ചുകും ചുരു
മനേഞ്ചേതവയപും തന്ത്രക്കുമ്പും കുമ്പും യാസമട്ടിച്ച
പിത്രപാരക്കാനും ചുരുക്കാനും ആശിച്ചവരും കേസാം തന്നുക
മനുകപ്പാടനപട്ടവാംമരു് റബ്ബരു മുന്നു സ്ത്രീസം ഉദ്വാഗ്ന
ഗത്പാതനുമാരമാവ നാം സുത്ര സാന്നിദ്ധ്യവാസനവിനു
എന്നപാത്രാനുകൂലും ശൈത്യം എന്നാലും.

എന്നാൽ ഒരു വെവ്വേദമുച്ചുള്ളതു് അങ്ങേയോ ഉറുനു കൂളയുനിപ്പു.
‘അതും പിപ്പിളുമാതുമാശാലും’.

അതു പോങ്ങിച്ചും നന്നപും കൂളിയാക്കിയിരിക്കുന്നതു
ദേനാക്കി.

“എന്ന തയ്യാറാനാം യഥാദ
വാദം സബിച്ചു ചും മുന്നാക്കിൽ
ഇന്ത്യൻ തന്നുക്കുണ്ടിക്കാണ്ടി
ഇന്ത്യൻവിവസംസാധിക്കം നാം”

നാർത്തും നന്നാരാത്രെ,

“ചുരുക്കുന്തിച്ചവയും കുഞ്ചിവന്നുകും കുഞ്ചിയ
അരയിൽക്കും പിപ്പിൾ താരമുന്നാണും
കയ്ക്കുന്നും മുന്നാം കുരത്തവും നാം മുന്നാം
കുരുക്കുന്നും വരുത്തുമും”

കുന്നങ്ങളുടെ കുന്നത്താന്തരം-
മീനിക്കണ്ണപരമാനന്ദനാക്ഷയരുചേരണും.”

എന്ന് ഇതുനോട് പറവാനായി നാരദനെ സ്വന്തത്തിൽക്കൈയിൽ
ചുട്ടി പിഠിറിയസം രാവിച്ചേ നിരക്കാഞ്ചും നീം യടാ
വിധി നിർവ്വഹിച്ചും സൗരലോകത്തിലേക്കെ താത്തെത്തെ
ഗരവഷ്ഠം തുടങ്ങുന്നു. “അക്രമവസ്തുഭാരം ഭൂമാർക്കുതുലേ
പരവശനാ”യുണ്ടുനു, “അഭ്യരമാക്കപ്പോൾ അനീര ധീമീ
ധീമിാനുന്നു കൂദാശയും തുടുനു.” ‘വധു’ഡിക്കുവയറപ്പും
കുയിൽ വെത്തുവന്നു “രൈ ചെണ്ണെ പിണ്ണയുനു. “ഉണ്ണിത്തന്തു
രാനുടെ റണ്ണത്തിപ്പന്മാക്കുവേണു” ഭിണ്ണനുകൊള്ളുനു. അഥവാ
നീകനിലു തിവജണാകിക്കു ഭന്നുഭാന്താരായ് വെയുനു.
കെട്ടവിൽ ഭേദമുഖായി അഭ്യരതനായിട്ടു് ഭേദവും വന്നിൽ
നു കുന്നിയുടെ ഏറ്റവായതപ്പും പൊടിപ്പുരമായി നടത്തുനു.

പാതുചരിത്തത്തിൽ ഇതുപോലെ ഭേദത്തും ധനം
ഒന്നുമനും സഹസ്രമായി വസ്ത്രിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാളായിണിച്ചരിത്തത്തിൽ ‘കാമത്തീരിനാജനാളിം തുട്ടി
യില്ലുന്നും തു തത്പരത്തെ ചുമതലക്കാരവും പ്രകാശിപ്പിച്ചി
രിക്കുനു. അട്ടത കമധായ പദ്ധതിപ്രോപാവ്യാനത്തിൽ കാമ
പാരവല്ലംനിമിത്തം ഇതുനു പിണ്ണത്തെ ജൂളും തെരുതെ
അതിലും തുട്ടുപോരാവും പരിഹാസരസിക്കത്തേയാണും കവി പ്രതിപാഠി
ചുരിക്കുന്നതു് എപ്പോവായാം വായിച്ചുരിക്കുന്നതാണു്. കമ
ചുരക്കിപ്പുറയാം.

മെഴുംഗല്ലുശാപത്തായി സങ്കടപ്പെട്ടു് നാളായിണി
ശിവനു തപംചെപ്പു പ്രസാദിപ്പിച്ചുനു. ഭേദവാൻ അവക്കു
അനുഗ്രഹിച്ചും പുണ്ണം

“ക്രാച്ചയ് കവേണും നീ ഇന്നു നെന്നമിശാരണം-
തന്നിലുണ്ടാക്കാൻ മെന്നുകെട്ടിയുണ്ടാണു.

ഇതുനും സുരക്ഷയം വന്നിട്ടുമിക്കതിൽ
മുന്നാൽനീയിവിട്ടുനീയി ചെന്നാണും വിരുദ്ധം ക
മുഖകിനിയിൽ ചുന്നനിനു കൊണ്ടതിയായി-
ടിപ്പേരുന്നമനക്കാരവ്യാസിക്കിമല്ലവയില്ല

കൊണ്ടപോരിക്ക് എന്നു് അവക്കുപ്പിലാണിക്കുനു. അവർ
ആരതാസരിച്ചു് ശംഗാനാചിതിയിൽ,

മുട്ടോക്കം മലംതന്നീവിംബാ നീനുതുനേരം.

മുട്ടാരെ മലംതന്നീയിൽ പതിക്കിം കുല്ലുനീരെല്ലോ

മാടറുതന്നീനുമരച്ചുവായിരിക്കുന്നു

ഹ്രസ്വൻ അതു കണ്ട് വിശ്വാസം പൂഞ്ച് ഹ്രസ്വസന്ദയാടി ചോദി കണ്ണൻ.

“ആത്യത കൂടാരി നീ? പേരും തന്ത്രവാങ്ങൾ വാരിയിൽ വന്നാണെന്നുണ്ടോ?”

ഒരു അജ്ഞാതവാലിക—പോരങ്ങിൽ ഭിമവിതയും അതയാശം കളിച്ച ധ്യാനനിലയിൽ നിശ്ചി അടഞ്ഞതു ചെന്ന പേരം നാളിത്തൊക്കെ ചോദി ചെന്നതോ പൊക്കട്ട്.

‘മാരഞ്ഞം ഒരുമാറ്റ പാര, സൗകം വാലെ
പാരാരാ പാമാത്മം വറഞ്ഞെന്ന സുഖപ്പീക്ഷ’

എന്നുണ്ടെന്ന ഒരപേക്ഷഭക്തി പുരപ്പുട്ടേഖാരം, അതു വകുപ്പിലും വിജോചിച്ചു അതുകൊം കൂദാശ ജനകിക്കാരിയിൽക്കൂടിപ്പു.

ഹ്രസ്വസന അരിയാരാബാനാം പറയാതെ,

‘എന്നും വാഞ്ഛികളും ചെച്ചും വഴിപാലെ
ശാശ്വതാം ദിവാനാരനാരംഭചെഞ്ഞാമെ ദാനം’

എന്ന നിർബന്ധചൂടും പറഞ്ഞുണ്ട്.

‘അതുകുമാരാവിഭവിഭരംമിപ്പു’ കൂദാശയും നിൽക്കുന്നു
വിശ്വാസിവിശക്തിഞ്ഞ കൂദാശയശ്വരനാറിഞ്ഞാലും’

എന്നുണ്ടുടർന്ന അവശ്യ പറഞ്ഞും ഹ്രസ്വൻറു വകുത്തന്നു കൊണ്ട് വർഖിക്കുന്നു.

‘ഹ്രസ്വസനക്കുന്നവക്കേടുവിശ്വാസിയാ നീ?
ഹ്രസ്വനിപ്രകാശന ചംകലസിലന്താക്ക മഹാവിശ്വൻ’

എന്ന വാക്കുളിൽ ഹ്രസ്വൻറു പട്ടവകുത്തന്നെത്തെ കവി എത്തു ഭാഗിയായി അഭിവ്രൂഢിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹ്രസ്വസന ഇതുകൂടിട്ടം താനാരാനം “അറിവിക്കാതെ ‘പുരാമാറി പുറം മാറിത്തരിച്ചു’ കളിച്ചുണ്ട്. “പരഃ ഏതാലും പരഃ താലുമെന്നു ചെംപ്പി സമ്പ്രാക്ഷിപ്പിക്കുന്നു” പുരകേ ക്രൂരനു. നായിക ‘അശാഖ കൊന്നെന ചെണ്ണുകൊടിപ്പിക്കിനായി’ ‘പരഃ താലികാം, പരഃ താലി കാം’ എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് കൊണ്ടുപിടിച്ചു നടക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ അവശ്യ “കുദാശത്താണ്ണപ്പു, എഴു പത്ര കാതം അഞ്ചു കൊണ്ടു്” പോകുന്നു. ഇങ്ങനെ അവർ പോകവേ ‘അംച്ചവത്തനയയുമവിച്ചപതി പുരവൈവരിച്ചും മീമവന്നിക്കു തതിൽ മനസ്ത്രയുപാവച്ചവികളായിരുന്നു’ ‘പകിടയും പട വും വാത്തിനിരിത്തിവയച്ചുകളിക്കുന്നതു്’ ഹ്രസ്വൻ കാണിനു. അതു കണ്ട് ഹ്രസ്വൻറു ഭാവമെന്നു പക്കാനു.

“ ‘അതുരുടു നഞ്ചെടുവിയിൽ തെളിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു?
മാത്രം ഗാരിഡായും തന്റെ കളിത്താരു മലിപ്പിപ്പാൻ’

സ്ഥലമരിക്കാണ്ടിവായ്ക്കിൽ കൊണ്ടുപോം തീയനം സ്ഥലം
പാരംബന്ധമാണ്. പ്രധാനമായും നേന്മാവാം.
എന്നടങ്കുമ്പെട്ടുണ്ടെങ്കണ്ടതിനിക്കുന്ന
നിന്മം ദർശനമുന്നോട്ടുപോൾ വഴിപോബു”

എന്നിങ്ങനെ ഒരു കിംഗ് അതുമ്പുംസ അരക്കേരം നടത്തുന്നു.
“ഉയർക്കാൻ തോൻവരന്നോം സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്ന
ഡംബനം പുതിയ നിന്നും ഡംബപാരം കുട്ടിക്കുന്ന
ഡംബവൻപോലുമെന്നുള്ളൂചുടിരിക്കുന്ന
ഡംബക്ക മക്കായ നിന്മക്കും പാമാത്മം”

എന്ന പാകിക്കിട്ടുന്ന നാവിൽനിന്നും ചുറ്റെപ്പുട്ടേപ്പാർ, കുപട്ടു
ശശവേഷിംവലംബികളായ ദേവാം ദേവിയും ഉള്ളിക്കാണ്ടി
ചുരിച്ചു കാണാണു. **എന്നാൽ അവർ അന്നാതെ ലുഞ്ഞു**
കളി തുടങ്ങിയതുള്ളി.

ചെപ്പും നേരുക്കുന്നും ശൈലിപ്പിന്നും പൊല്ലുന്നതു പണ്ണിച്ചെയ്യു
കുറ്റുമുള്ളും. കാരിക്കും. കാഡിലം. തോരാവകുക്കും.
വില്ലുവൻകാടിലെ നാമൻ തോൻ വജ്രയോദ്ധാനിരുന്നുണ്ടും
പെപ്പുംനേരുക്കുമുണ്ടും നിന്നുള്ളിലുണ്ടുംപും

എന്നിങ്ങനെ ദുഷ്ടിവാക്കു കട്ടാത്തരുത്തുംപോരാം, ദേവാൻ
‘മുഖമാസം ദിവിന്നെന്നും കടാക്കിച്ചു ലീഡയോടു’

ജംഡേവരിയുടെ പെത്തുപെമ്പും അസ്ത്രമിക്കുന്നു; വഞ്ചം
തുനേരു ത്രിതലത്തിൽ വീണാപോകുന്നു. നദികേരുപരൻ വന്നു
അരക്കേരത്തെ ബന്ധിച്ചു “തു മഹാജ്ഞക്കുത്തു കൊണ്ടപോരാം
ടുനു. ആ മഹായുദ്ധ വാതിൽ തുറന്നുപ്പാർ,

തനു കാണാറായി നാലു വാസവനാർ ദിക്കുന്ന
രണ്ടുകരണക്കും. രണ്ടുകരക്കും തുടലിട്ടുട്ടുകീരുമ്പു.
രണ്ടുകരാളിന്നുകുറയും നീണ്ടകുറയും. തുണ്ടായി
രണ്ടുകളും. കണ്ണിലായിക്കുറ്റുന്നീറിക്കുടിപ്പുറം
ബേഡുമാടക്കിടക്കുന്നു നാലുാദവായിരാടനാർ.
സൂര്യമില്ല പാഞ്ചമില്ല, ലീനമില്ലാത്തുമില്ല
മരം. ദി. ദി. കൊണ്ടുനേരു തലയുംതുണ്ടും
ശ്രാവനമില്ലായും കെംബേരപ്പും നൃക്കിനുകടക്കംവന്നു
താനുശിശ്വാശവാഴിക്കുവോന്നുപീതനു നിന്നുണ്ടുനു.

പിന്നീടു ശൈരകിക്കരോർ നാലു വാസവനാരെയും കെട്ടാി
ചു ദേവതസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടപോരായി തോഴീച്ചുനു. ‘പു
ത്തനാമമിന്നുനേരു തുമാജ്ഞക്കുത്തിൽ കെട്ടിവരിടാനം ഭാവിച്ചുനു.
അതു കണ്ടി’

ശ്രാവനക്കാരം കൊണ്ടുപോരാം. പിലവക്കാപംവനുപോകിം.
ശ്രാവനത്തെന്നതിനുമുമ്പിൽ വന്നു ചീഴുതുനുനു.
ക്ഷമവിക്കു, നൃപാംവന്നുവരും വാസം. കാട്ടിച്ചെന്നനാലു,
നുമുകുവാരു തീരുമെന്നുനു. നാറുമല്ലുമുന്നും
കുമജ്ഞു നാമനാം എരു! ക്ഷമവിക്കു നാമുനാന്തിച്ചു
നമിച്ചു ദാനവമാഞ്ഞു നാമിച്ചു നാമിച്ചു നാമുനു;

ഒഹാനാകട്ടെ, വാസവമാരജ്യപേരോടും ചഞ്ചലാക്ഷീക്കണിയായ ഇത്രസേനയുടെ ഭർത്താക്കന്മാരായിരത്തീരത്തുകൊള്ളിപ്പാണെന്നുതന്മാരായി ചെന്ന ജനകിക്കാൻ അതജന്മാപിച്ചിട്ടും അവരെ ഓന്നരുഹിച്ചയ്ക്കുന്നു.

ഓരോ കമ്പയം സ്വന്നാദ്ധ്രത്തപ്പേബാധകമായ ഓരോ സ്വാധനപാഠാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുലികാഗ്രതയിൽനിന്നും പുരാപ്രട്ടിക്കളിൽനിന്നും സുക്തിനിന്ത്യാങ്കം മറ്റൊരു കവികളുടെ തുതികളിലെല്ലാംകൂടി തിരഞ്ഞെടുക്കിയെടുത്താലും കുട്ടിക്കുമായുള്ളകിയൊഴുകന്ന ഭാഷാസ്പണ്ടപ്പിണ്ണം” ചിത്ര ദിക്കിൽ ചുഴിനു കട്ടി പിടിച്ചു ലോകോക്കിനുത്തിനു പത്തിൽ സർവ്വാ കാല പുതിയക്കുറവും കൈവിരലിലെ കനകമോതിരംപോലെ പാരിശ്രാംകിക്കുന്നതാണ്” * നന്ദ്രാതുടെ ഓരോ തുളിയിൽനിന്നും ഏതാനം ലോകോക്കിനു ഉല്പരിക്കാം.

1. പണമെന്നളിൽ കയ്ക്കിവരുന്നയാഡി
മണമെന്നളിൽ കുറന്നാകം. (പ്രഭാജമാഹാത്മ്യം)
2. “മല്ല മല്ലവ്യാടിംഗരിക്കിക്കം. കല്ലിനമുഖാമോക്കംസശാഖം.”
“മുചിനെപ്പേരുംവെയിരിക്കുന്നവക്കാരും പുലിനെപ്പേരുംവെയുന്നതുകാണാം. (കിരാതം)
3. “വിഭാഗഃ വാരു സമാനിപ്പൂർവ്വം വിഭാഗാന്തരാക്കംവയുള്ളിട്ടാവിശ്വിഷ്ടി”
“വിഭിന്നവെന്നവർക്കാഥിയോശം. വിഭിന്നലുന്നായക്കുന്നവരാമോ”
“മല്ല മല്ലനുന്നക്കമവന്നാരും കല്ലുലകൾവിഭിന്നക്കാൻമോഹംം”
“കണക്കിണാറിൽത്വരൂപക്കുന്നിനും കന്നിനമീനെ പരക്കാൻ [മോഹം]” (അക്ക് മണിസപയംവരം)
4. “കംരംനോക്കിപ്പുംവാൻവലിയെങ്കിൽ കററിക്കണക്കിനെ—
നില്ലുംചീവരിം”
നാണംകെട്ടാരുകാണിവിരിപ്പാൻ അഞ്ചാഞ്ചിക്കരുളണ്ണാർ-
യാവരുമോ”
“ദത്സാനികന്നാങ്കരുശകുണ്ണെങ്കൊരു നാണിയുള്ളണ്ണരുഡോജു-
“പണമെന്നളിത്തിനോടികപെട്ടാൽ പ്രായംകൊണ്ണും [മല്ലതം]”
മലമില്ലെത്തും”
“മണാവിരാങ്കരാവെല്ലംചെള്ളും തുണാചെള്ളുവനാമമുലക്കാരാം”
“കണാലാറിയാതുള്ളിംഗംവാർക്കാണാലാറിയും”
പുളിപ്പുലിയുടെ മുനിക്കുമെരുള്ളിനക്കം. കുറന്നരീ-
രയപ്പോൾ” (ഔമാക്കയം)
5. “മഹ്യാനപ്പംകുട്ടിപ്പിച്ചിപ്പാവയലവവാസിക്കുണ്ടാക്കുക്കം.”
“ആയിരവംക്കുംശലിവിൽനന്നാരും നാഡുവെബാലുവുള്ളേങ്ങതീന്തിനു”
“പായിസപാലകുട്ടിനെന്നാകിൽ കയിരിയേറിവരിക്കുള്ളി”
(സ്വമനതകം)

* പ്രി, തെ, നാറ്റുണ്ണപ്പീജി

6. "ചന്ദ്രകംഖലയുള്ളമൊന്ന് ചോദ്യത്തു പൊരുപ്പിക്കുന്നു"
"കടിയാപ്പട്ടിക്കരിപ്പുഡേബാഷ്ടായവടിയാൽനിപ്പുമതല്ലഒന്നറിയിലും
(രാഖണേഹരിതം)
7. "വിധിക്കംഗേരില്ലാത്തയിരിക്കും കാലത്തിക്കും
ഇരിക്കുകാഴ്ചനല്ലി മരിക്കും സൂക്ഷ്മക്കും
(പ്രഭരാവത്തും)
8. "കൊന്നാൽപാപംതീനാൽപോരുട്ടുണ്ട്"
"ഇത്വത്തമിൽപ്പേരുംവായും പരമാണ്ഡമവക്കില്ലെങ്കിൽ
9. "അരയൈജനവഴിചാട്ടുനാവരും. അരയുംതൊന്ത്രിന്തും ദറാവതുമാണു
കിപ്പുംസപ്പല്ലവിക്കല്ലാണു?"
"മാണിക്കംമണിക്കുലിവിരിപ്പും വീശ്വന്തിനാംവിലവപിടിയാതോങ്കി
കാചതേ പരിക്കാമിക്കാമോ?"
(ലക്ഷ്മംമല്ലനം)
10. അഞ്ചുടീരുന്നായാതാലുംപിന്നന്താൽ തണ്ടക്കണ്ണമുണ്ടാക്കുന്നു
ശൈല്പം (അരയപ്രാഞ്ചക്കും)
11. ആനപിടിച്ചുലുക്കാതോളതട്ടി പോവിൻകൊണ്ടുമരിക്കും
യുംവയ്ക്കും (സന്തോന്നംപാഠം)
12. "മഹാവകയില്ലാതൊരുവന്നുതോമന്തിനും സഹാനിപ്പാനാക്കാലുംമോ?"
"കാര്യത്വാക്കില്ലാണനോത്തമരംകുശിനേന്നുതും ഇതിയാലു
ഒഴുങ്ങാനിന്തുവക്കശിയിൽവച്ചു മെടുക്കാം"
"ആനവലിക്കാതുള്ളി ആനവലിപ്പാനാക്കിലുംമോ?"
(സൗതിനാപയംവരം)
13. "കുറനരിലക്കംവനാലുകന്നാരുവെടപ്പുവിജേംപിണ്ണാംനു
"പ്രാണാണിലുവാരുകയില്ലും പ്രാണവുംപാക്കില്ലും [കുറനാം],
ആനല്ലാതവക്കില്ലാണനോത്തമരംകുശിനേന്നുതും
14. ഉമിഡാട്ടുവേംപെട്ടാലവരിതാനു
ഉംവിൽവിതച്ചും ദുര്ഘണാമോ? (സുഖനിസപയംവരം)
15. ശതിക്കട്ടംചുലിപ്പല്ലുംതിനും
(വകവാം)
16. മഹാട്ടാശവും സിംഹാശനിനെയോന്നമരംകുംചെന്നപിടിപ്പം
നെന്തേരോ
പിടിയാത്തവരുടെവാക്കുകൾക്കും പിടിപാടം ഓക്കേ
അതീടമോ? (പ്രഭരാവണവാം)
17. "കാട്ടിക്കരിട്ടു പൊരുക്കുന്നതെങ്കാളിൽ
വീഴിവിരുന്ന നടക്കുന്നതേനുണ്ടുണ്ടും"
"വീഴിലുണ്ടുകുംവിനുണ്ടുവുംഡംകിട്ടും,"
"പേരുംഇന്നറിവും കുട്ടിച്ചാട്ടിപ്പുറംപ്പും
പേരുംഇന്നറിവും; യന്നയുംഒമ്പാംളും
അച്ചുക്കണ്ണാസ്വല്പവന്തിനെവയ്ക്കുന്നു
കൊച്ചുക്കുപെയ്ക്കും തൊപ്പുതിയിട്ടിട്ടുണ്ടും"
(കല്ലാണസൈഭ്രംഗികം)
18. "അംബുജനാളിമൊഴിഞ്ഞിയ ശൈവല-
മനനങ്ങളാക്കിമൊരുഹിക്കുന്നു?
അംബുജമധുരസമുദ്ധുംവണ്ണക്കും
നിഃവൈരസന്നിനു വാന്നേക്കുന്നു
(നിവാതകവചക്കാലഘയവാം)
19. "കാരയുംപട്ടികളിക്കുംഞാകടിക്കുമുണ്ടുണ്ടും
മുരയുംനോന്തുവിലുകരിക്കിക്കംരുംശണമെല്ലാം
ദിവിധാരകക്കുമാ മിന്നാമീംശങ്ങളാളിക്കും
(ഹരിണിസപയംവരം)

20. “രണ്ടുകൂത്രു തന്ത്രങ്ങളാക്കിവയ്ക്കുന്നതാൽപ്പോൾ സുവർച്ചുല്ലാറിക്കും”
 21. “സപ്തസ്ത്രങ്ങളുംനീഡിയുംപുജ്ഞിച്ചു” [(അവചരിതം)]
 പെജ്ജും ഒരു ദാനാതീയംപുജ്ഞിച്ചു
 വാട്ടിയും അള്ളിക്കും മംട്ടലില്ലാറഹാണി.
 വാട്ടിയും അള്ളിക്കും മംട്ടലില്ലാറഹാണി
 ഏഴുന്നാസം സാരവാരിയൈം ചാടി
 നീതുനാമം തന്റുനുകേരാൻതന്ത്രവാടം. (ശ്രദ്ധിലാഡ)
22. “ജീവാംഗാബിവർന്പവരമാക്കിമാക്കണം
 പൊറവെള്ളിംഡാക്കതന്നേന്നാണിയാവു’
 കാട്ടുകോവാക്കുക്കാഞ്ഞി സാക്കിമെന്നതു്”
 “ആട്ടകിനാം ഓ അഭാദ്വിധാം ഇം?”
 പൊട്ടക്കുല്ലണിക്ക് കലിച്ചുടുക്കും (രണ്പതിപ്പാതം)
 23. “വിഷ്ണവില്ലാതെക്കുത്തും മിന്തുവാരിവിരയ്ക്കുന്ന
 ഇലക്കാക്കുക്കുത്തുമെന്നീമാരാനുമാഡിഡി. (ഹസ്താത്വം)
 24. “നാട്ടുവാഴിക്കുണ്ണും ദയാളുവാട്ടതണ്ണം
 നാട്ടുവാഴിലാക്കാട്ടുന്നുന്നുകുഠാംകിം”
 “കണ്ണാഭമാഡിയാഞ്ഞക്കുഞ്ഞാപ്പാർത്താം കുംഭാഭമാഡിം” (നാലു പുണ്ണം)

ഈ 24 ത്രിശ്രീകമ്പരിക്ക പുരുഷേ കാത്തവിന്തുന്നുജു
 നവിജയം, ബാണായ്ലും, പാത്രവരിതം, ശിലാവത്തിച്ചരിതം,
 രാവണോന്തിവം, ബാലിവിജയം, പ്രദൂശദചരിതം, അംബ
 തീശവരിതം, നാളുവരിതം റണ്ടാംസപ്യംവരം, മിഡിംബ
 വയം, ബകവയം, ഗോവല്ലുചാവരിതം, കിമ്മീരവയം, ബാല്ലു
 തിവയം, കാളിയുന്നുനാ, താന്ത്രികവയാ, പെണ്ണാധകവയം,
 റൂഗമാക്കി, പ്രശ്നാഭവരിതം, ഡേന്തുഡയന
 ദയം, തൃപ്പുരംവരം, കംക്കുണ്ണവയം, മരിയുദ്ധവരിതം,
 പൂളിണ്ണിമോക്കം, ഗജേന്ത്രമോക്കം, പാഞ്ചാലീസപ്യംവരം,
 നാളായണിചരിതം, പാഞ്ചാലീപാവുന്നം, കുക്കുചാംകം, കീച
 കവയം എന്നീങ്ങനെ ദേ നെയ്യാ അംഗകം കമകരം എഴുതി
 കുണ്ടം. അവയിലും ഈമാതിരി സുക്തിരിതാങ്കര അനവയി
 കാണാം. നമ്പ്രാതുട പേരിൽ പ്രസിദ്ധപ്രേഢത്തീടുള്ള കമ
 കളിൽ പലതു അദ്ദേഹത്തിന്റെത്തല്ലനും തത്തുതികളിൽ
 ചിലേബത്ര കാണാനു അറ്റിലമായ ഉപകമകരിക്കാ ആവത്ത
 നങ്ങരിക്കാ ഉത്തരവാദികരം ത്രിശ്രീക്കാർ ആചാരിക്കണമ
 നും നെന്നുട്ടി വായനക്കാരെ ഓമ്മിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്ന.

നമ്പ്രാതുപ്രേഢരിയുള്ള ഈ വിശ്ശാ അവസാനിക്കം മന്ത്രം
 ഓഷ്ഠാത്രഹികരണവിശയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള പാടവ
 ദത്തപ്രേഢരിയും രണ്ട് വാക്കുപറഞ്ഞുകൊള്ളിട്ടു. മറ്റു മഹാകവി
 കിരുളുപ്പാലേതന്നെന്ന നമ്പ്രാതു ചുവർക്കരിക്കും ഉപജീവിച്ചി

குளிகி^७. ஏனால் என்னென அதற்கும் ஸ்டீக்கிற பூட்டுத் தீ சுக்கலையும், கவித ஸப்தரமும் ஏன்னத்திலே தொன்னன். உப்பு மத்தையும் தூவிட ஏடுக்குற காலைசென்றிப். ‘விலகவ’ தா புதிலப்பாகிள’ ஏற்ற பூக்குத்தீவில் பூட்டுத் தான் 47 வரை யுத்த வர்ணங்களில் பி. கே. நாராயண்^८ அவ்வகையில் உலரிடுத்துத் தோக்குத் துமிக்கும் தாலைக்கு, நாராய் பூட்டு விட பராஷால் போக்குறு^९ கவி மூலத்தோக்குத் தாலைக்கு அடிக் குவாவுராநிடுரிக்கொன ரீதியெழுராவிழவார். என ராஷ்டிரமத்தைக்காலை^{१०} வூவுராநிதி விழுமாகும்.

ଗେଡ଼ିଯ୍ୟୁ ସା ବିରଳାଙ୍କ ଯତ୍ନ ଅପଦରେ ହାତରେ ଘୁରୋଇଗିଲୁା ।

ନୂହି ସା ଵଲ୍ କୁଳିଲା ନ କିମ୍ବତିର୍ଯ୍ୟିଛି । ଅତିଥି ମନେ

କୁଣ୍ଡଳାପଣୟ ତଳାରୂପ ତୀରଜୀରଣେ ଏହିନ୍ତାଙ୍କ ପଦମୁକ୍ତ କାଳରେ

କୁଳୁଙ୍ଗଯିବେ ଶୁଵଂ ରତ୍ନ ବିଲାଯରେ ଦିଃବୁଣ୍ଣପୁତ୍ର'ଗ୍ରୀ ଯତ' ।

ప్రఫోలూగికళల సతత ఇట్టాతకతాయ సాచెయం కుస్త తిఫ్ఫోన్‌లు
మాయ మండస్యుంభక్కువాత నారిష్యం తీరప్రచెంగతతిలె రజ్జు
రాజీ కలగొ మచ్చిగమాఖాత జలవుం సుధిల్పమాయిలికిశ
యోవాచె దిబోవాయైతియిప్పాత సువచ్చం కిస్సుయమయిలి
కణి విగొంగాప్లో ఇతిగెల్లద అంతమం. అంతిగె న నయ్యార
తస్తఱ్జుల చెయ్యిలికిణొతాసాగచె ఎంగ గోకొం.

ବିଦେଶୀଙ୍କର ମାଜଙ୍କ ମେଲ୍ପାଂଥ୍ ଏବଂ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପାତ୍ର

ଦୋଷରୁ ହାତିକିଛିଲୁ ତ ହିତାଙ୍ଗମ ହେଉଥିଲା ଏହାର ସମ୍ପଦରୁ ଯାଇବାରେ ନାହିଁ ।

വേങ്കമ്മന്റോമാരിയുടെക്കിയുപേരുളിന്നുകൊണ്ടുംനിരുത്താമെന്നും.

പല്ലവരാജന്മത്രം പോലുമേയോപല്ലം ചുണ്ടി കത്തു മുന്നാശ്വരം?

‘എല്ലാമീண്ടുകളുമുണ്ടായ നേതൃത്വാശ്വരിയാണ്’

କଲୁ କଣ୍ଠେକରିଗନ୍ତି ଅଯମତିଲୁ ତୁଳିଯାଇଛି ପାଇଁ ଲୁହାମଙ୍ଗା

പാട്ടുകളും കേരളാനുഭവങ്ങൾ എല്ലാത്തിനും, യോനിയും മുൻഗളും വേ

നീരത്തു കൈകാരം പോടിപ്പെടലും വരച്ചേരുമെന്നുനാക്കാം

କେବଳ ପାଦମୁଖ ଉପରେ ଏହାର ନିରାକାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପାଦମୁଖ କିମ୍ବା ପାଦମୁଖ କିମ୍ବା ପାଦମୁଖ କିମ୍ବା

କାନ୍ଦିଗୋରଙ୍ଗାରୁରେ ପାଇଲାଇବାରେ ଯାଏଇହାକିମଙ୍କାରୀ ତୁ ଜୀବି କଲାଇ -

മുൻസിപാലിറ്റിയാം.

കുമ്പാലെ തന്നീ,

ചീയുത്തേവ, ലിംഗസ്രീപി സൗക്ഷ്മവതിരാത്രിക്കി

எனவே வெகுறிதா வயதுக்குள்ளமே போல்

ଓইଣ୍ଠ ଫେରୁକିତତିରେଣ୍ଟିର ତଥୀରୁମ ଗୋକରନ୍ତିରୁମ୍।

କୁର୍ବାଳେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ஏன்றால் தீவிரமாக விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று நம்முடைய அரசாங்கம் பொறுத்து வருகின்றது.

പുഡ്യുകനാട്ടകക്കൂട്ടും പുരാഭികളിൽവും കവിതാമാർഗ്ഗവമ്മ്

விலவஸ்கரம் வருத்துமதினொலைவிலபிரியாவிலக்கேற்கூடினார்.

କୁଳ ଶାରୀରିକ ଯୁଦ୍ଧରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆମାର କାହାକିଲୁଗିଲେ ଏଣେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆମାର କାହାକିଲୁଗିଲେ

சென்னாகவிட்டிருல்லாதி தூலத்துநமனை ஒத்துவனைவிப்புற
ஸல்லகாஸகங்கள்தான்மையில்லை என்று சொல்லும் செய்திக்கூடியது.
**ஏதுமிகு பிழைத்தது பரவர்த்திக்குள் தாழ்வுமிகு இட
ஞென்று.**

வகுமேனிக்கள்திட்டவிட்டு; ஒரு விடிவொய்க்களில் ஸஂநாயமில்லை
வழிமுறை வரவுக்குடியூங் கூடுவெவ்வூங்கிட்டுக்கூடில்லை
காங்கிரஸ்தாந்திரங்கங்களை பிழுவுணர்வுக்குடியீடு விலகிக்
கோங்கிரஸ்தெய்வூட்டுவதை நெடுங்கூட்டுவதையாகில்லை.

ஹதாள்ளு அது ஜேரோக்கிரதிட்டிற்கு ஶரி. ஹாய் அத்தும் என்னால்
கவி அவையிடை நித்தாதை அதுஶயத்தை கொஞ்சுடி வுக்குமா
க்கொல்ல நோக்கானது.

நிலைக்கிணார்த்தாவிடைதொகுக்கப்பட்டுக்கிட்டு கரிகையுமிகு
நால்லூவுயல்விடுத்துறவுடையுமிகுநல்லூங்காஶிக்கூடியபால்லூங்,
ஏன்களைக்கூடியாக்காவர்தாயுணங்காண்மூலமுறைக்கூடியிருக்கிற
ஒன்றுவென்னில்லைநாக்குங்காந்தையுமிகுநிலக்கும்..

வில ஜேரோக்கிரஸ் ரய்டா ஸ்மிதமாய் அத்தும் பர
ஸ்திட்டு கவி விரமிக்கொட்டாயும் காலனங்களும்.

இந்த லாபுவாய விமர்த்திட்டாகிறான் மாண்புமிகுமாண்பு
ஏ விரமிக்கொட்டியுள்ளிக்கொ. புரோஞ்சார்த்திர ஏதுவிட்டு
பரத்தூங் — ஏதுவிட்டு நவநவாக்குங்கு புமாங்கால் உ
திக்கூலம் அல்லுமிக்கூலம் செல்லுமா—கேரத்தீஷ்பாஸுமித்ரு ந
கோமண்யுங்கிலை இந்த உஜ்ஜப்பதாரம் உத்தாண்மையும்கூடுதல்
தெ மல்லைக்குத்துத் தீர்த்தாரம் நிப்புங்கு புமாய மாங்காந்து
ஷுத் பாதுமாயி லோகாவாஸாங்வர புரோடிப்புக்காங்கை? கீக்கூ
கேக்கூப்பு சுத் மராக்கவியுடை மந்தபதீ அதுபுமாயி க
ஷாபிடித்துது ஜம்மாக்காராக்கா, தொரதவாய்த்திட்டு பேரை
பெறுமது புலத்திய ஸ்பாமி விரைவுக்காங்கை ரம் மா
தூங் காஷ்பிடித்துது அரமாக்காக்காதாள்ளும். கணுக்கொ
மாமாதூங் காஷ்பிடிக்கொத்திரும் அந்தமாக்காட் ஸ்பாய்
வேள்ளிவுள்ளடிலெல்லாமுத்து கேரல்லீரக்கொக்கை அலிமாக்க
மரங்கொக்கொ. இந்த புளூர்ஜூங்கொல்லர் — புாபுனிக்கேவே
த்திட்ட லோக்காது நிப்புமித்து இந்த தீர்த்தரகொல்லர் — இரு
வத்தமாக்குவிஸ்திருத்துக்கூலை கிரதவுமலக்காபோலை ஸ்பிடம்
அதி சுரித்து நமுக்கை வேள்ளு சிறுளை செல்லுதான்கூடித்து இந்த
திருக்காங்காங்கொல்லர் கவிடக்கூலை புஷ்பாங்காவதுங்கூ
ஷு ‘முத்து
நாஷ்டி; பாம் நாஷ்டி’ என்ன மாதும் பரவானதுது.

